

தாய்வேடு

ISSN 2369-3657

THAIVEEDU | FEBRUARY | 2026

தாய்வேடு | பெப்பிரவரி | 2026

உலக பொருளாதார அரங்கில்
கனடியப் பிரதமர் மார்க் கார்னி ஆற்றிய உரை
| தமிழில்: மணி வேலுப்பிள்ளை

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்று வரைவியலில்
ஆ. சதாசிவத்தின் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்
| ஜெ. ஹரோசனா

தமிழின் இருவகை மொழிநிலை:
தமிழ் AI எதிர்கொள்ளும் மொழியியல் சவால்
| அருள்கார்க்கி

NAVA WILSON LLP
BARRISTERS AND SOLICITORS

10 Milner Business Court, Suite 210
Toronto, ON M1B 3C6

416.321.1100 info@navawilson.law
416.321.1107 www.navawilson.law

Sri Nadarajasundram
Real Estate Broker

416-276-6666 | srinada21@gmail.com

RE/MAX ACE

Siva Shanmuganathan **Joy Selvanayagam**
Broker Broker

416-545-7482 416-358-6928

Knowledge. Experience. Success
Siva & Joy Real Estate Team

HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage*
205-7 Eastvale Dr., Markham ON, L3S 4N8
Bus: 905.201.9977 Fax: 905.201.9229
*Independently Owned and Operated

Tennyson Dilipkumar
Realtor

416-896-8989
tennysondilipkumar@gmail.com

HOMELIFE
HIGHER STANDARDS
HomeLife Galaxy

RE/MAX ACE
REALTY INC., BROKERAGE

Baskaran Sinnadurai
Broker

Commercial - Industrial - Investment

Dir: 416.880.8585
Off: 416.270.1111
Fax: 416.270.7000
baskaran.toronto@hotmail.com

MORTGAGE ALLIANCE
Lic# 10530

Best Rates & Advice You Can Trust!

உங்கள் அனைத்து அபிமானங்களின் தேவைகளுக்கும்
Purchase | Refinance | Renewal

Ram Krish
MORTGAGE AGENT
416-427-5555

795 Milner Ave D2, Scarborough, ON M1B 3C3

MORTGAGE ARCHITECTS
Brokerage No. 12728

Need Assistance for your

First and Second Mortgages? Are you ...
Re-Financing? Self Employed?
Secured Line of Credit? Temporary Resident?
Commercial Mortgages? New Immigrant?

Not to Worry!

Please Call
Theven Kankesu
(MCS, MCP, AMP, CMBA)
Mortgage Agent, FSCO Lic# M08008759
416.939.8789

Address:
88 New Delhi Drive Unit 113, Markham, Ontario L3R 0S5
theven.kankesu@mtgarc.ca
thevenk1.tk@gmail.com

Raj Nadarajah
Sales Representative

Direct : 416-333-6115
Email : nanohomes@gmail.com
www.nanohomes.ca

RE/MAX
Excel Realty Ltd., Brokerage*

Tel: 905-475-4750 Fax: 905-475-4770

Vela Subramaniam
Sales Representative

416 786 0760
vela4homes@gmail.com

www.vela4homes.com

HOMELIFE

HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage*
Bus: 905.201.9977 *Independently Owned and Operated

Publisher & Editor
P.J. Dilipkumar
பதிப்பாளர், ஆசிரியர்
பி.ஜெ. டிலிப்குமார்

நிறுவன வரைகலைஞர்
கருணா

ஆலோசகர் குழு
அருண்மொழிவர்மன்,
சேரன்,
துஷி ஞானப்பிரகாசம்,
ஞானம் லெம்பட்,
கந்தசாமி கங்காதரன்,
பிரசாத் சொக்கலிங்கம்,
பொன்னையா விவேகானந்தன்,
ரவிச்சந்திரிகா, சி. ரமேஷ்,
ச. சத்யதேவன்.

ஓவியங்கள்
டிராட்ஸ்கி மருது (இந்தியா),
ஜீவா (இந்தியா),
K. கிருஷ்ணராஜா (இங்கிலாந்து),
எஸ். தர்மதாஸ் (இலங்கை).

அட்டைப்பட வடிவமைப்பு
பிரசாத் சொக்கலிங்கம்

வடிவமைப்பு
ஆரையன், ஊரோடிகள் குழுமம்,
tg. திருநெல்வேலி (இலங்கை),
தானா விஷ்ணு.

படங்கள்
istock.com,

தட்டச்சு
சாம் டானியல்.

ஒப்புநோக்கல்
கந்தசாமி கங்காதரன்,
ந. குகபரன், கௌரி,
தானா விஷ்ணு.

அஞ்சல் முகவரி
Editor
P.O.Box #63581
Woodside Square
1571 Sandhurst Cir.
Toronto, ON. M1V 1V0
Canada

Tel : +1 416 857 6406
Fax : +1 416 849 0594
Web : www.thaiveedu.com
E-mail : info@thaiveedu.com

ஆக்கங்கள் அனைத்துக்கும்
ஆக்கியோரே பொறுப்பு.
பெயர் தோற்றாத ஆக்கங்களுக்கு
ஆசிரியரே பொறுப்பு.

அடுத்து என்ன?

சுவிற்சர்லாந்தின் தாவோஸ் நகரில் கடந்த மாதம் இடம்பெற்ற உலகப் பொருளாதார அரங்கில் கனடியப் பிரதமர் மார்க் கார்னி ஆற்றிய உரை அதிர்வலைகளையும் எதிர்வினைகளையும் ஒருசேரத் தோற்றுவித்துள்ளது. 21-ஆம் நூற்றாண்டின் தாக்கம் மிகுந்த உரை என அனைத்துலக நோக்கர்கள் பலராலும் வர்ணிக்கப்பட்ட கார்னியின் உரை, யாவரும் அறிந்திருந்தும், யாரும் பேசத்துணியாத உண்மைகளை வெளிப்படையாகத் தெரிவித்திருக்கிறது.

இரண்டாம் உலகப்போருக்குப்பின் உலகில் நிலவிவந்த ஒழுங்கு, தற்போதைய அமெரிக்கத் தலைமையின் எதேச்சாதிகாரத்தால் தகர்வதை, 'உலக ஒழுங்கின் சிதைவு' என்று சுட்டிய கார்னி, அது வெறும் மாற்றமல்ல என்றும், பழைய ஒழுங்கு மீளத்திரும்பும் என எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பதில் பயனில்லை என்றும் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்.

சிதைவுக்குள்ளான இந்த உலக ஒழுங்கை 'விதிவழி ஒழுங்கு' என விழித்து வந்ததிலுள்ள பொய்யம்மையை அவர் தோலுரித்துள்ளார். அந்த ஒழுங்கு குலைந்துள்ள நிலையை 'ஓர் இனிய புனைகதையின் முடிவு' என்கிறார். இந்த ஒழுங்கிலே பெரிய வல்லரசுகள் தமது வலிமையையும் நலன்களையும் தங்குதடையின்றி முன்னெடுப்பதற்காக விதிகளையும் விழுமியங்களையும் கடைப்பிடிப்பதாகப் பாசாங்கு செய்ததாக அவர் குற்றஞ்சாட்டுகிறார். இந்தப் பாசாங்கு வலைக்குக் கட்டுப்பட்டு, அதைக் காட்டிக்கொடுக்காமல், கனடா உள்ளிட்ட இடைநிலைச் சக்திகள், தத்தமது நலனை முன்னிறுத்திச் செயற்பட்டு, அதில் ஆதாயமடைந்ததையும் ஒப்புக்கொள்கிறார்.

இந்தப் பாசாங்குதான் இப்பொழுது அம்மணமாகியிருக்கிறது. அதனாற்றான் உலக ஒழுங்கிலே கார்னி குறிப்பிடும் சிதைவு நிகழ்ந்திருக்கிறது. உதாரணமாக, ஜனவரி மாதம் வெனிசுவெலா அதிபரை அத்துமீறிக் கைதுசெய்த டிரம்ப் அரசின் செயலை வன்மையாகக் கண்டிப்பவர்கள், 2011-இலே லிபிய அதிபரைக் கொன்ற ஒபாமா அரசை விமர்சிப்பது குறைவு. டிரம்ப், ஒபாமா இருவருமே அந்தந்த நாடுகளின் எண்ணெய் வளத்தைக் குறிவைத்தே செயற்பட்டார்கள் எனினும், ஒபாமா சமாதானப்புறா போலவும் டிரம்ப் தெருச்சண்டியர் போலவும் வர்ணிக்கப்படுவதன் காரணம், ஒபாமா அனைத்துலக விதிகளைக் கடைப்பிடிப்பதாகப் பாசாங்கு செய்துகொண்டு, சில நேட்டோ நாடுகளைத் துணைக்கழைத்துக்கொண்டு கொலையில் ஈடுபட்டார். டிரம்ப் அனைத்துலகச் சட்டங்களை மட்டுமல்ல, தனது நாட்டுச் சட்டங்களைக்கூட மதிக்காது அடாவடியான கைது நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டார்.

இரண்டாம் உலகப்போரின் பின்னான எட்டுத் தசாப்தங்களிலே, அமெரிக்காவினது மட்டுமன்றி ரஷ்யாவினதும் பாசாங்குடனான அத்துமீறல்களால் வரலாறு காணாத பாதிப்புக்குள்ளான பல நாடுகள் உலக வரைபடத்தில் உள்ளன. அத்தகைய பாதிப்புகளிலிருந்து இடைநிலைச் சக்திகளாக இருக்கும் நாடுகள் இதுவரை தப்பித்துவந்துள்ளன. ஆனால் இன்று, சோவியத் ஒன்றியம் சிதைந்ததன் பின்னான ரஷ்யாவின் அதிகாரப் பரப்பு மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ள நிலையில், அனைத்துலகச் சட்டங்களை மட்டுமல்ல, தனது சொந்த நாட்டின் சட்டதிட்டங்களையே மதிக்காத டிரம்ப் அரசின் செயற்பாடுகளும் அவரின் வாய்வீரங்களும் இடைநிலைச் சக்திகளை அச்சுறுத்த ஆரம்பித்துள்ளன. கனடாவை ஐம்பத்தோராவது மாநிலம் என்கிறார். கிரீன்லாந்தைச் கைப்பற்றுவேன் என்கிறார். டென்மார்க்கின் இறையாண்மையை எள்ளிநகையாடுகிறார்.

ஐ.நா.-வினது மட்டுமல்ல, நேட்டோவினதும் அங்கத்துவ நாடுகளான இந்த நாடுகள், முன்னொரு காலத்தில் எண்ணியிருந்ததுபோல், இப்போதும் இதை வெறும் வாய்ச்சவாலாகக் கருதித் தட்டிக்கழிக்க முடியாது. ஏனெனில், தனது சொந்த நாட்டின் பெருநகரங்களிலேயே முகமுடியணிந்த ஆயுததாரிகளை, குடிவரவு அமலாக்கம் என்ற பெயரிலே கட்டவிழ்த்துவிட்டுள்ள ஒருவர், அந்த ஆயுததாரிகள் வெட்டவெளியிலே அமெரிக்கக் குடிமக்களை அப்பட்மமாகக் கொலைசெய்யதை நியாயப்படுத்திச் சட்டப்பாது காப்பு வழங்கும் ஒருவர், நேச நாடுகளுடன் மெத்தனமாக நடந்துகொள்வாரென எதிர்பார்க்கமுடியாது.

இந்த முடிவுக்கே உலக நாடுகள் பலவும் வந்துள்ளன என்பதைக் கார்னியின் உரைக்குக் கிடைத்த அரங்கம் நிறைந்த கையொலியாதரவு எடுத்துக்காட்டுகிறது. கூடவே, இந்த உரை, அமெரிக்காவை எதிர்த்துக் குரலெழுப்பத் தயங்கிய நாடுகளுக்கு, அதற்கான துணியையும் கொடுத்திருக்கிறது என்று கருதவும் இடமுண்டு.

ஆனால், கார்னியின் அரசியல் எதிராளிகள் குறிப்பிடுவதுபோல, இவ்வரை, 'பேச்சுப் பல்லக்கு தம்பி கால்நடை' என்று ஆகிவிடக்கூடாது. புதிய உலக ஒழுங்கை எதிர்கொள்ள கனடா என்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது எனக் கார்னி தனது உரையிலே வெளிப்படையாகத் தெரிவித்துள்ளார். அவரது அறைகூவலுக்குச் செவிமடுத்து ஏனைய இடைநிலைச் சக்திகள், கனடாவுடன் கைகோர்த்து முன்னேறுமா?

அமெரிக்காவுடனான நெருங்கிய உறவை உதறிவிடுவதில், உலகின் வேறெந்த நாட்டையும்விட கனடா வுக்குத்தான் பாதிப்பு அதிகம். இந்தச் சதுரங்க ஆட்டத்திலே கார்னி அமெரிக்காவுக்கு வைத்திருப்பது 'செக்'. அது 'செக் மேற்றா?' என்பதைப் பொறுத்திருந்தே பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்து என்ன?	3	சீவல் தொழிலாளர்களின் சமூக, பொருளாதார வாழ்க்கையில் ...	64	ஆளுநர் போல்க் மட்டக்களப்புக்கு மேற்கொண்ட கன்னிப் பயணம் தமிழில் திருவேணிசங்கமம்	145
உலக பொருளாதார அரங்கில் கனடியப் பிரதமர் மார்க் கார்னி ஆற்றிய உரை தமிழில்: மணி வேலுப்பிள்ளை	5	மலையக பண்பாடும் எதிர்காலமும் - சரவணன் லக்ஷரன்	74	கறுப்பு யூலையிலிருந்து நீடித்த போருக்கு - தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ	148
இலங்கைத் தமிழர்களுக்கான தீர்வு ஏன் தாமதம்? - ந. சரவணன்	10	உலக நாகரிகங்கள் - குரு அரவிந்தன்	76	ஈழத்தில் தமிழ் பௌத்தர்கள் - செல்வநாயகி ஸ்ரீதாஸ்	160
இந்தியாவில் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் அகதிகளா? - நெல்லை ஜெயசிங்	12	மாற்றம் மெய்ப்பிக்கும் மனித வாழ்வியல் - குணசேகரம் தேவயானி	79	ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ நூற்றாண்டு: அறிமுகக் குறிப்புகள் - தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ	164
டொனால்ட் ரம்பின் அமெரிக்க விரிவாக்க ஏகாதிபத்தியம் - ரதன்	15	நீர்க்குமிழியிலிருந்து... - ஓவியர் ஜீவா	82	சோம்ஸ்கியின் மொழியியலின் மெய்யியல் அடிப்படைகள் - கந்தையா சண்முகலிங்கம்	170
சோமாலிலாந்து - சிவா முருகுப்பிள்ளை	22	பல்லியம் எனும் பாரம்பரிய நிகழ்த்துகலையின் பரிமாணமும் தற்கால நிலையும் - அர்ச்சனா கஜவரன்	85	தமிழின் இருவகை மொழிநிலை: தமிழ் AI எதிர்கொள்ளும் மொழியியல் சவால் - அருள்கார்க்கி	174
சிங்கள பௌத்த தேசியவாதிகள் இஸ்ரேலை நேசிப்பது ஏன்? - புஞ்சு அமரசிங்கா தமிழில்: மணி வேலுப்பிள்ளை	27	தமிழ் அரங்கியலில் அவையடக்கம்: மரபும் மாற்றுமரபும் - ம. கருணாநிதி	90	பொருள் உணர்வு: மொழியின் அடித்தளம் மற்றும் தமிழின் பொருள் - முன்னுரிமைக் கோணம் - யோகவதி தளையசிங்கம்	176
ஆயுள்வேதமும் சித்த மருத்துவமும் தீதிலா வாகடம் செந்தமிழ் செய்திட - பால சிவகடாட்சம்	29	வாழ்வியலோடு பின்னிப் பிணைந்த கலையாக காமன் சுத்து - 14 - அருணாசலம் லெட்சுமணன்	92	கிரேக்க மொழியியலும் தொல்காப்பியமும் - 9 மொழியியலில் கிரேக்க அறிஞர்கள் பங்களிப்பு - நாகேஸ்வரி ஸ்ரீகுமரகுரு	180
மருத்துவ உதவியுடனான இறப்பு (MAID) - ஸ்ரீரஞ்சனி	32	ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்று வரைவியலில் ஆ. சதாசிவத்தின் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம் - ஜெ. ஹரோசனா	97	இடையொழுக்கு பின்நவீனத்துவ இலக்கியத்தில் தரப்போகும் மாற்றங்கள் - ஏ. நல்புள்ளாஹ்	183
நவயுக சவால்களுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டிய ஆசிரியத்துவம் - அகமட் பிஸ்தாமி	36	ஈழத்து இலக்கியச் செல்நெறியில் பேராசிரியர் சதாசிவத்தின் ஆய்வியல் அணுகுமுறையும் விமர்சனப் பார்வையும் - சி. ரமேஷ்	103	பின்னை-பின்நவீனத்துவம் குறித்து ஓர் உசாவல் - ஜிஃப்ரி ஹாசன்	187
21-ஆம் நூற்றாண்டில் கல்வி: சவால்களும் தீர்வுகளும் - மேரி நெசோதா	39	மறைந்த மருதூர்க் கொத்தனின் மறையாமல் நிற்கும் நாடகங்கள் - இக்பால் அலி	114	பாரதியின் சிந்தனைகளில் தேசியம் - இராஜேந்திரம்பிள்ளை சிவலிங்கம்	190
கற்றல்-கற்பித்தலில் செயற்கை நுண்ணறிவு - த. சிவபாலு	42	கே. கணேஷ்: உக்ரேனிய மகாகவி ஷெவ்சேன்கோவும் மலையகமும் - மு. நித்தியானந்தன்	116	படிமம்: சொற்பொருள் விளக்கம் - சி. ரமேஷ்	195
பதினம் வயதானருக்கும் உங்களுக்கும் இடையே - பாராட்டுதல் - எஸ்.கே. விக்னேஸ்வரன்	47	லண்டனில் காந்தி மக்கின்ரயர் - நவஜோதி ஜோகர்ட்னம்	120	கம்பனின் கருவூலம் திறந்து... - மாவிலி மைந்தன் சி. சண்முகராஜா	202
மனித மூளையை மழுங்கடிக்கும் தொழினுட்ப வளர்ச்சி - சுப்ரமணியம் ஜெயசீலன்	52	கட்டுவனார் வரகவி விசுவநாதப் புலவர் - வே. விவேகானந்தன்	123	முலையறுகாதை! பெண் துயரப் பெருங்கதை - மா. சித்திவினாயகம்	207
சமூக ஊடகங்களும் இளம் பிள்ளைகளும் - குமார் புனிதவேல்	55	சொர்ணவேலின் 'முதல் மூவர்': இரசனையின் உச்சமேறி மொழிப் பிரவாகம் கொள்ளும் பழுவல் - தேவகாந்தன்	126	நினைவுள்ளவரை - பஞ்சகல்யாணி	209
புதிய அத்தியாயம் ஆரம்பம் உலக திருமண நாள் - சி. நற்குணலிங்கம்	58	அண்ணாவின் சிறுகதைகள் - ச. வேணுகோபால்	131	உள்ளொழுக்கு - உஷாதீபன்	210
பதிந்த சேமிப்புத் திட்டம் - செந்தூரன் புனிதவேல்	60	திருமணமும் இளம்பெண்களின் குற்றச்சாட்டுகளும் - சந்திரகௌரி சிவபாலன்	139	கண்ணாம்பூச்சி - ஸ்ரீலேக்கா பேரின்பகுமார்	215
நாகரிகத்தின் முதல் அடையாளம் - நடராசா சிறிரஞ்சன்	62	அம்மா வீட்டில் சும்மா தான் இருக்கிறா - இராசகுமார் வினோதன்	143	காட்டில் இருந்த விநோதமான ஒரு பொருள் - ஏ.எஸ். பையற் தமிழில்: என்.கே. மகாலிங்கம்	219

சுவிற்சர்லாந்து நாட்டு
தாவோஸ் நகரில் நடைபெற்ற
உலக பொருளாதார அரங்கில்

கனடியப் பிரதமர் மார்க் கார்னி ஆற்றிய உரை

தமிழில்: மணி வேலுப்பிள்ளை

கனடாவும் முழு உலகமும் ஒரு திருப்புமுனையை அடைந்துள்ள இத்தருணத்தில், உங்களுடன் கூடியிருப்பது மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது - இது ஒரு கடமையும் ஆகும்.

இன்று, உலக ஒழுங்கில் ஏற்பட்டுள்ள தெறிப்புப் பற்றி, ஓர் இனிய கதையின் முடிவு பற்றி, ஒரு கொடிய மெய்மையின் துவக்கம் பற்றி நான் உரையாற்றப் போகின்றேன். பெரிய வல்லரசுகளுக்கு இடையே நிலவும் கட்டுப்பாடுகள் எவையுமற்ற புவியரசியலில் காணப்படும் கொடிய மெய்மையின் துவக்கம் பற்றி நான் உரையாற்றப் போகின்றேன்.

அதேவேளை, வேறு நாடுகள், குறிப்பாக கனடா போன்ற நடுத்தர வல்லரசுகள் வலிமை அற்றவை அல்ல என்பதை நான் உங்களிடம் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மனித உரிமைகளுக்கு மதிப்பு, வளம்பேணும் விருத்தி, தோழமை, இறைமை, அரசுகளின் ஆள்புலத் திண்மை போன்ற எமது விழுமியங்கள் பொதிந்த புதியதோர் ஒழுங்கினைக் கட்டியெழுப்பும் வல்லமை அவற்றுக்கு உண்டு.

வலிமை குறைந்தவர்களது வலிமையின் தொடக்கம் நேர்மையே.

பெரிய வல்லரசுகள் போட்டியிடும் ஊழியில் நாம் வாழ்கிறோம். விதிவழி ஒழுங்கு என்பது மங்கிவருகிறது. வலிமை மிகுந்தவை தம்மால் இயன்றதைச் செய்கின்றன. வலிமை குறைந்தவை தாம் பட்டறிய வேண்டியதைப் பட்டறிந்து வருகின்றன. இவை எல்லாம் அன்றாடம் எமக்கு நினைவூட்டப்படுகின்றன.

அனைத்து நாட்டு உறவு சார்ந்த இயற்கை நியதி, அதனை மீளவும் நிலைநிறுத்தும் என தூசிடேட்ஸ் (Thucydides) உதிர்த்த வாக்குத் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக முன்வைக்கப்படுகிறது. இந்த நியதியை எதிர்கொள்ளும் நாடுகள் தமது உறவைப் பேணிக்கொள்வதற்காக, அந்த உறவைத் தொடர்வதற்காக, அதற்கு இடங்கொடுப்பதற்காக, தொந்தரவைத் தவிர்ப்பதற்காக அமைந்தொழுகுவதன் மூலம் தம்மைப் பத்திரப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று நம்பத் தலைப்படுகின்றன.

அது நடக்காது.

அப்படி என்றால், நாம் என்ன செய்யலாம்?

செக்கொசிலோவாக்கிய நாட்டு அரசியலரங்கில் ஒரு மாற்றுக் கருத்தாளராக விளங்கிய வக்லாவ் ஹேவல் (Václav Havel) 1978-இல் வலிமை அற்றவர்களின் வலிமை என்று தலைப்பிட்டு எழுதிய கட்டுரையில், ஓர் எளிய வினாவை எழுப்பினார்: 'பொதுவுடைமை முறைமை தன்னை எவ்வாறு பேணிக் கொள்கிறது?'

ஒரு மரக்கறி வியாபாரியை வைத்து அவர் விடையளிக்கிறார்.

அவர் ஒவ்வொரு நாளும் காலையில் எழுந்து, தனது சாளரத்தில் ஓர் அட்டையை இடுவார். அதில், 'உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுவீர்!' என்று பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதை அவர் நம்பவில்லை. ஆனாலும், தொந்தரவை தவிர்ப்பதற்காகவும், அமைந்தொழுதுவதாகக் காட்டிக்கொள்வதற்காகவும், எல்லாத் தெருக்களிலும் எல்லா மரக்கறி வியாபாரிகளும் அப்படியே செய்வதனாலும், அந்த அட்டையை அவர் இடுகின்றார். இப்படித்தான் பொதுவுடைமை முறைமை நிலைநிற்கிறது.

வன்முறையால் மாத்திரமல்ல, தமக்குப் பொய்யெனத் தெரிந்த சடங்குகளில் பொதுமக்கள் பங்குபற்றுவதாலும் அம்முறைமை நிலைநிற்கிறது.

இதை 'பொய்க்குள் வாழ்தல்' என்றார் ஹேவல். அந்த முறைமையின் மெய்மையிலிருந்து அதன் வலிமை பிறக்கவில்லை. அது மெய் என்பது போல் செயற்படுவதற்கு அனைவரும் விரும்புவதிலிருந்தே அதன் வலிமை பிறக்கிறது. அதன் வலுவீனத்துக்கும் அதுவே தோற்றுவாய். ஒருவர் அப்படிச் செய்வதை நிறுத்தும்பொழுது - அந்த மரக்கறி வியாபாரி அந்த அட்டையை அகற்றும்பொழுது - அந்த மாயை அகலத் துவங்குகிறது.

வணிக நிறுவனங்களும் நாடுகளும் தமது அட்டைகளை அகற்றவேண்டிய தருணம் இது.

பல தசாப்தங்களாக கனடா போன்ற நாடுகள் விதிவழி உலக ஒழுங்கு என்று நாம் பாடமாக்கிய ஒழுங்கின்படி செழித்தோங்கின. அதன் நிறுவனங்களில் நாம் இணைந்துகொண்டோம். அதன் நெறிகளைப் போற்றினோம். எதிர்பார்த்தபடி நிகழும் வாய்ப்பினால் நன்மை அடைந்தோம். அதன் பாதுகாப்பில், விழுமிய வழியில் எமது வெளிநாட்டுக் கொள்கைகளை எம்மால் வகுக்க முடிந்தது.

விதிவழி உலக ஒழுங்கின் கதை ஓரளவு பொய் என்பதையும், வலிமை மிகுந்த நாடுகள் வசதிப்படி தமக்கு விதிவிலக்களிக்கும் என்பதையும், வணிக விதிகள் ஏறுமாறாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதையும், குற்றஞ்சாட்டும் அல்லது பாதிப்புக்கு உள்ளாகும் நாட்டைப் பொறுத்து அனைத்து நாட்டுச் சட்டம் வேறுபட்ட விறலுடன் செல்லுபடியாகிய விதத்தையும் நாம் அறிந்திருந்தோம்.

இப்புணைகதை எமக்குப் பயன்பட்டது. திறந்த கடல் வழிகள், நிலைத்த நிதிக் கட்டமைப்பு, கூட்டுப் பாதுகாப்பு, பிணக்குத் தீர்வுக் கட்டுக்கோப்புக்கான ஆதரவு தொடர்பான பணிகளை ஆற்றுவதற்கு குறிப்பாக அமெரிக்க மேலாதிக்கம் துணைநின்றது.

ஆதலால், சாளரத்தில் நாம் அட்டையை இட்டு வைத்தோம். சடங்குகளில் பங்குபற்றினோம். சொற்சிலம்பத்துக்கும் மெய்மைக்கும் இடையே காணப்பட்ட வெளிகள் பற்றிக் குறை கூறுவதைப் பெரிதும் தவிர்த்து வந்தோம்.

இந்தப் பேரம் இனிச் சரிவராது.

இதோ, நேரடியாகக் கூறுகின்றேன்: மாறும் காலத்தின் நடுவில் அல்ல, ஒரு தெறிப்பின் நடுவில் நாம் நிற்கின்றோம்.

நிதி, நலவாழ்வு, எரிபொருள், புவியரசியல் துறைகளில் கடந்த இரு தசாப்தங்களாக அடுத்தடுத்து ஏற்பட்ட நெருக்கடிகள், உலகம் பின்னிப் பிணைவதால் விளையும் ஆபத்துகளைப் புலப்படுத்தின.

மிக அண்மையில் பெரிய வல்லரசுகள் பொருளாதார ஒருங்கிணைவை ஓர் ஆயுதமாகவும், தருவிப்பு வரிகளை (tariffs) ஒரு நெம்புகோலாகவும், நிதிக் கீழ்க்கட்டமைப்பை ஒரு பலவந்தமாகவும், வழங்கல் கட்டுக்கோப்பை சிதைவுறும் நடைமுறையாகவும் பயன்படுத்தத் துவங்கின.

ஒருங்கிணைவின் மூலம் நீங்கள் மண்டியிட நேருமாயின், ஒருங்கிணைவு என்பது அனைவருக்கும் நன்மை பயக்கும் எனும் 'பொய்யுக்குள் நீங்கள் வாழ்வது' எங்ஙனம்?

உலக சுகாதார அமைப்பு, ஐ.நா. தரப்புகளின் மாநாடு (COP) போன்ற பல்தரப்பு நிறுவனங்கள் மீது நடுத்தர வல்லரசுகள் தங்கியிருக்கின்றன. கூட்டுச்சேர்ந்து பிரச்சினையைத் தீர்த்தல் என்பது பெரிதும் குன்றிவிட்டது.

ஆதலால், பல நாடுகள் ஒரே முடிபுகளை எடுக்கின்றன: எரிபொருள், உணவு, அதிமுக்கிய கனியங்கள், நிதி வழங்கல் கட்டுக்கோப்புத் துறைகளில் தந்திரோபாயமான முறையில் தன்னாட்சியை அவை பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

இது புரிந்துகொள்ளக்கூடிய வேட்கையே. தனக்கு உணவூட்டவோ, தனக்கு வேண்டிய எரிபொருளைப் பெற்றுக்கொள்ளவோ, தன்னைப் பாதுகாக்கவோ முடியாத ஒரு நாடு தான் விரும்பிய வண்ணம் செயற்படல் அரிது. இனிமேல் விதிகள் உங்களைக் காக்காதபொழுது, நீங்களே உங்களைக் காக்க வேண்டும் அல்லவா?

அதேவேளை, எங்களை இது எங்கே இட்டுச்செல்கிறது என்பதை நாங்கள் கண்ணைத் திறந்து பார்க்க வேண்டும். கோட்டைகளால் ஆன உலகம் மிகவும் ஏழ்மைப்பட்டு, நலிபட்டு, வளம் பேணவியலாது குன்றிவிடும்.

இன்னோர் உண்மையும் உண்டு: பெரிய வல்லரசுகள் தமது வலிமையையும் நலன்களையும் தங்குதடையின்றி முன்னெடுப்பதற்காக, விதிகளையும் விழுமியங்களையும் கடைப்பிடிப்பதாகப் பாசாங்கு செய்வதையே கைவிட்டால், பேரமுறையால் ஆதாயம் ஈட்டுவது மிகவும் கடினமாகும்.

பொருளாதாரம் உறுதி குன்றாவாறு காப்பதற்காக நட்பு நாடுகள் தமது பொருளாதாரத்தைப் பன்முகப்படுத்தும், காப்புறுதியை நாடும், தெரிவுகளைப் பெருக்கும். இது நாட்டின் இறைமையை - முன்னொரு காலத்தில் விதிவழி ஓங்கிய இறைமையைக் கட்டியெழுப்பும்; நெருக்குதலை எதிர்த்து நிற்கும் ஆற்றலில் நாட்டிறைமை மேன்மேலும் நிலைகொண்டிருக்கும்.

நான் கூறியது போல் வழமையான முறையில் ஆபத்தை எதிர்கொள்வதற்கு ஒரு விலை செலுத்த வேண்டியுள்ளது. அதேவேளை, தந்திரோபாய தன்னாட்சி, இறைமை என்பவற்றைப் பகிரவும் முடியும். ஒவ்வொருவரும் தத்தம் கோட்டையைக் கட்டுவதை விட, கூட்டுச்சேர்ந்து மீள்திறனில் முதலிடுவது மிகவும் மலிவானது. நியமங்களைப் பகிர்ந்தால், சின்னாபின்னப்படுவது குறையும். ஒருவரை ஒருவர் இட்டு நிரப்பினால், கூட்டுத்தொகை நலம் பயக்கும்.

கனடா போன்ற நடுத்தர வல்லரசுகள் எதிர்கொள்ளும் வினா, 'இப்புதிய மெய்மைக்கு நெகிழ்ந்து கொடுப்பதா என்பதல்ல; நாங்கள் நெகிழ்ந்து கொடுத்தே ஆகவேண்டும். வெறுமனே மதில்களை உயர்த்திக் கட்டுவதன் மூலம் நெகிழ்ந்து கொடுப்பதா, அல்லது இன்னும் மிகுந்த வேட்கையுடன் ஏதாவது செய்வதா?' இதுவே நாம் விடை காணவேண்டிய வினா.

சம்பந்தப்பட்ட அறைகூவலை முதன்முதலில் செவிமடுத்த நாடுகளுள் கனடாவும் ஒன்று. உடனே எமது தந்திரோபாய நிலைப்பாட்டை நாங்கள் அடியோடு மாற்றிக்கொண்டோம்.

எங்கள் புவியமைவும், நட்புறவும் தம்பாட்டில் எம்மைப் பாதுகாத்து வளங்கொழிக்க வைக்கும் எனும் பழைய, இதமான எண்ணம் இனிமேல் செல்லாது என்பது கனடிய மக்களுக்குத் தெரியும்.

அலெக்சாந்தர் ஸ்டப் (Alexander Stubb) 'விழுமிய வழியில் மெய்மை' என்று எதனைக் குறிப்பிட்டாரோ, அதன்படியே எமது புதிய அணுகுமுறை அமையும். அதாவது, செயல் நோக்குடன் நாம் நெறிநிற்போம்.

இறைமை, ஆள்புலத் திண்மை, ஐ.நா. சாசனத்துக்கு அமைவாக அன்றிப் பலவந்தம் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்த்தல், மனித உரிமைகளை மதித்தல் போன்ற அடிப்படை விழுமியங்களைப் பேணுவதற்கு உறுதிபூண்டு நாம் நெறிநிற்போம்.

முன்னேற்றம் என்பது பெரிதும் படிப்படியாகவே ஏற்படும்; ஒவ்வொருவரின் நலன்களும் வேறுபடும்; பங்காளர் ஒவ்வொருவரும் எமது விழுமியங்களைப் பகிர்வதில்லை என்பவற்றை எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் என்ற வகையில் நாம் செயல்நோக்குடையவர்கள். நாங்கள் விழிதிறந்து, பரந்துபட்டு, தந்திரோபாயமாகச் செயற்படுகின்றோம். நாம் விரும்பும் உலகம் தோன்றும் வரை காத்திருக்காமல், உள்ளது உள்ளபடியே உலகத்தை நாம் முன்னின்று எதிர்கொள்கின்றோம்.

கனடா வெளிநாடுகளுடன் பூணும் உறவுகளின் ஆழத்தில் எமது விழுமியங்கள் புலப்படும் வண்ணம் எமது உறவுகளை நாம் வரையறுத்து வருகின்றோம். உலக ஒழுங்கு தளம்பி வருவதையும், அது தோற்றுவிக்கும் ஆபத்துகளையும், அடுத்து நேர்வதில் எமக்குள்ள கரிசனையையும் கருத்தில் கொண்டு, பரந்துபட்ட முறையில் எமது செல்வாக்கைப் பெருக்கும் அலுவல்களில் ஈடுபடுவதற்கு நாம் முதன்மை அளிக்கின்றோம்.

வெறுமனே எமது விழுமியங்களின் வலிமையில் மட்டும் இப்பொழுது நாம் தங்கியிருக்கவில்லை. எமது வலிமையின் பெறுமதியிலும் நாம் தங்கியிருக்கின்றோம்.

அந்த வலிமையை எமது நாட்டுக்குள் நாம் பெருக்கி வருகின்றோம்.

எனது அரசாங்கம் பதவியேற்ற பிறகு வருமானம், முதலீட்டு ஆதாயம், வணிக முதலீடு மீதான வரிகளை நாம் குறைத்துள்ளோம். மாகாணங்களுக்கு இடையேயான வணிகத்துக்கு நடுவண் அரசு இட்ட தடங்கல்கள் அனைத்தையும் அகற்றியுள்ளோம். எரிபொருள், செயற்கை நுண்மதி, அதிமுக்கிய கனியங்கள், புதிய வணிக வழிகள், மற்றும் பல துறைகளில் 1 இலட்சம் கோடி (a trillion) டாலர் முதலீட்டை துரிதப்படுத்தியுள்ளோம்.

2030-ஆம் ஆண்டு வாக்கில் எமது பாதுகாப்புச் செலவினத்தை இரட்டி மடங்காக்க நடவடிக்கை எடுக்கின்றோம். எமது உள்நாட்டுக் கைத்தொழில்களை விருத்திசெய்யும் விதமாக அப்படிச் செய்கின்றோம்.

வெளிநாடுகளில் எமது நடவடிக்கைகளை நாம் கடுகதியில் பன்முகப்படுத்தி வருகின்றோம். ஐரோப்பிய பாதுகாப்பு நடவடிக்கை (SAFE), ஐரோப்பிய பாதுகாப்புக்கான பொருள்வகைகளைத் தருவிக்கும் ஏற்பாடுகள் உட்பட ஐரோப்பிய ஒன்றியத்துடன் ஒரு முற்றுமுழுதான தந்திரோபாய கூட்டுமுயற்சிக்கு நாம் உடன்பட்டுள்ளோம்.

கடந்த ஆறு மாதங்களில் நான்கு கண்டங்களில் வேறு வணிக, பாதுகாப்புப் பேரங்கள் பன்னிரண்டில் நாம் ஒப்பமிட்டுள்ளோம்.

கடந்த சில நாட்களில் சீனாவுடனும், கட்டாருடனும் சேர்ந்து புதிய தந்திரோபாய கூட்டுமுயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளோம்.

இந்தியா, தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் சங்கம் (ASEAN), தாய்லாந்து, பிலிப்பைன்சு, தெற்குப் பொதுச் சந்தை (Mercosur) என்பவற்றுடன் சுதந்திர வணிக ஒப்பந்தம் செய்ய நாம் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி வருகின்றோம்.

விழுமியங்களையும், நலன்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, புவியரசியற் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க உதவும் பொருட்டு, வெவ்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு வெவ்வேறு கூட்டணிகளில் சேர்ந்து, வெவ்வேறு கோணங்களில் நாம் செயற்பட்டு வருகின்றோம்.

உக்ரேனுக்கு உதவ விழையும் நாடுகளின் கூட்டணியில் அங்கம் வகிக்கும் மைய நாடுகளுள் கனடாவும் ஒன்று. தேசிய வருமான விகிதாசாரப்படி உக்ரேன் பாதுகாப்புக்கு மிகவும் பெருந்தொகைப் பணம் வழங்கி உதவும் நாடுகளுள் கனடாவும் ஒன்று.

ஆக்டிக் புலத்தின் இறைமையைப் பொறுத்தவரை, நாம் கிறீன்லாந்துடனும் தென்மார்க்குடனும் உறுதியாக இணைந்து நின்று, கிறீன்லாந்தின் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிப்பதில் அவற்றுக்குள்ள தனித்துவமான உரிமையை முற்றிலும் ஆதரிக்கின்றோம். (நேட்டோவின்) 5-ஆம் உறுப்புரையின்படி செயற்பட நாம் பூண்ட உறுதி குலையப் போவதில்லை.

நேட்டோவின் வடக்கு, மேற்குப் புலங்களை மேலும் பத்திரப் படுத்துவதற்காக ஐரோப்பிய, பால்டிக் நாடுகள் உட்பட எமது நேட்டோ நேயநாடுகளுடன் நாம் ஒத்துழைத்து வருகின்றோம். தொடுவானுக்கு மேலாகப் படம்பிடிக்கும் கதிர் மானி, நீர்மூழ்கிக் கப்பல்கள், வான்கலங்கள், தரைப்படைகள் உட்பட்ட துறைகளில் முன்னொருபோதும் இல்லாத அளவுக்கு கனடா முதலீடு செய்துள்ளது. கிறீன்லாந்து குறித்து தருவிப்பு வரி விதிப்பதை கனடா வன்மையாக எதிர்க்கிறது. ஆர்க்டிக் புலத்தைப் பாதுகாத்து, வளங்கொழிக்க வைக்கும் பொதுக் குறிக்கோளை எய்துவது குறித்துப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தும்படி கனடா கேட்டுக்கொள்கின்றது.

பல்தரப்பு வணிகத்தைப் பொறுத்தவரை, பசுபிக் நாடுகளின் கூட்டமைப்புக்கும், ஐரோப்பிய ஒன்றியத்துக்கும் இடையே பாலம் அமைத்து, 150 கோடி மக்களை உள்ளடக்கிய புதிய வணிகக் கட்டமைப்பு ஒன்றை உருவாக்கும் முயற்சிகளை நாம் ஆதரிக்கின்றோம்.

அதிமுக்கிய கனியங்களைப் பொறுத்தவரை, 7 நாடுகளின் குழுமத்தை (G7) அடிப்படையாகக் கொண்டு, கனிய வளங்கலை ஒருமுகப்படுத்தாமல், பன்முகப்படுத்துவதற்கு ஏதுவாக, கொள்வனவுக் கழகங்களை நாம் உருவாக்கி வருகின்றோம்.

செயற்கை நுண்ணறிவைப் பொறுத்தவரை, மேலாதிக்க அரசுகளுக்கும், வீக்கம் மிகுந்த இணைய வணிக தாபனங்களுக்கும் இடையே ஒன்றைத் தெரிவுசெய்யும் நிர்ப்பந்தத்துக்கு உள்ளாவதைத் தவிர்ப்பதற்காக எம்மைப் போன்ற குடியாட்சி நாடுகளுடன் நாம் ஒத்துழைத்து வருகின்றோம்.

இது வெகுளித்தனமான பல்தரப்பு நிலைப்பாடுமல்ல, குறுநிறுவனங்கள் மீது தங்கியிருக்கும் கொள்கையுமல்ல. போதியளவு பொது நிலைப்பாட்டினைப் பகிர்ந்துகொள்ளும் நாடுகள் ஒவ்வொன்றுடனும், ஒவ்வொரு விடயத்திலும் ஒருங்கிணைந்து செயற்படும் கூட்டணிகளைக் கட்டியெழுப்பும் திட்டமே இது. சில விடயங்களில் மிகப் பெரும்பான்மையான நாடுகளை உள்ளடக்கும் திட்டம் இது.

இது வணிகம், முதலீடு, பண்பாடு என்பவற்றை ஊடறுத்து, பின்னிப்பிணைந்த கட்டுக்கோப்பு ஒன்றினைத் தோற்றுவிக்கும் திட்டமாகும். வருங்காலச் சவால்களையும் வாய்ப்புகளையும் எதிர்கொள்ள அவற்றை நாம் பயன்படுத்தவும் முடியும்.

நடுத்தர வல்லரசுகள் கூடிச் செயற்பட வேண்டும். அவை பந்தியில் அமராவிட்டால், இரையாக நேரும்.

பெரிய வல்லரசுகள் தனித்தியங்க வல்லவை. சந்தையில் செல்வாக்கு மிகுந்தவை. படைபலம் படைத்தவை. நிபந்தனை விதிக்க வல்லவை. நடுத்தர வல்லரசுகள் அப்படிப்பட்டவை அல்ல. ஒரு மேலாதிக்க வல்லரசுடன் நாம் இரு

தர்ப்பு பேச்சுவார்த்தை நடத்துகிறோம் என்றால், நாம் வலுவற்ற நிலையில் இருந்துகொண்டு பேச்சுவார்த்தை நடத்துகிறோம் என்பது கருத்து. மேலாதிக்க வல்லரசு முன்வைப்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. மேலாதிக்க வல்லரசுக்கு அதிக இடங்கொடுப்பதில் எம்மிடையே நாம் போட்டியிட நேர்கிறது.

இது இறைமை அல்ல. இது அடிபணியை ஏற்கும் இறைமையின் செயல்.

பெரிய வல்லரசுகள் போட்டியிடும் ஒருலகில், இடைப்பட்ட நாடுகளுக்கு ஒரு தெரிவுண்டு: பெரிய வல்லரசுகளின் தயவை ஈட்டிக்கொள்வதற்காக இடைப்பட்ட நாடுகள் தம்மிடையே போட்டியிடுவது ஒன்று; அல்லது இடைப்பட்ட நாடுகள் ஒருங்கிணைந்து முஞ்சையில் அடித்தால் போல் ஒரு முன்றாவது பாதையை உண்டாக்குவது மற்றது.

நியாயம், நேர்மை, விதிகள் பொதிந்த வலிமையை நாம் கூட்டுச்சேர்ந்து கையாள முன்வந்தால், அந்த வலிமை நின்றுபிடிக்கும் என்ற உண்மையை எமக்கு மறைக்கும் விதமாக, பெரிய வல்லரசுகளின் படைபலமும் பலவந்தமும் மேலோங்குவதற்கு நாம் இடங் கொடுக்கக் கூடாது.

இது திரும்பவும் என்னை ஹேவலிடம் கொண்டுசெல்கிறது.

நடுத்தர வல்லரசுகளைப் பொறுத்தவரை, 'மெய்க்குள் வாழ்தல்' என்பது எவ்வாறு பொருள்படும்? உள்ளபடியே மெய்மையை வரையறுப்பது என்று பொருள்படும்; 'விதிவழி உலக ஒழுங்கு' என்பது விளம்பரப்படுத்தப்பட்டபடியே இன்னமும் செயற்படுவதாக எண்ணி அதைக் கூவியழைப்பதை நிறுத்துவது என்று பொருள்படும்; சம்பந்தப்பட்ட முறைமையை அதன் பெயரைச் சொல்லி அழைப்பது என்று பொருள்படும்: பெரிய வல்லரசுகளுக்கு இடையே போட்டி மும்முரடைந்த காலகட்டத்தில், மிகவலிமை படைத்த வல்லரசு, பொருளாதார ஒருங்கிணைவை ஒரு பலவந்த ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தி, அதன் சொந்த நலன்களை ஈட்டிக்கொண்டது என்று பொருள்படும்.

நெறிநிறறல் என்று பொருள்படும் நேய நாடுகளுக்கும் போட்டி நாடுகளுக்கும் ஒரே நியமங்களைப் பயன்படுத்தல் என்று பொருள்படும். ஒரு திசையிலிருந்து வரும் பொருளாதார மிரட்டலைக் கண்டிக்கும் அதே நடுத்தர வல்லரசுகள், மறு திசையிலிருந்து மிரட்டல் வரும்பொழுது வாய் பொத்திக்கொள்வது, சாளரத்தில் அட்டை இடுவதற்கு நிகராகும்.

நாம் எதை நம்புவதாக மார்தட்டிக்கொள்கிறோமோ, அதை விருத்திசெய்தல் என்று பொருள்படும். பழைய ஒழுங்கு மறுபடி நிலைநிறுத்தப்படுவதற்குக் காத்திராமல், விபரிக்கப்பட்டவாறு செயற்படும் நிறுவனங்களையும், உடன்படிக்கைகளையும் உருவாக்கல் என்று பொருள்படும்.

பலவந்தத்தைக் கைகூடச்செய்யும் நெம்புகோலைக் குறுக்குவது என்று பொருள்படும். ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் வலிமைவாய்ந்த உள்நாட்டுப் பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு என்றென்றும் முதன்மை அளிக்க வேண்டும். அதை உலகளாவிய முறையில் பன்முகப்படுத்துவது வெறுமனே பொருளாதார மதிநுட்பம் மாத்திரமல்ல; நேரிய வெளிநாடுக்கொள்கைக்கு இடம் அத்திவாரமும் ஆகும். பதிலடியால்

பாதிக்கப்படும் நிலையைக் குறைப்பதன் மூலமே நெறிநிற்கும் உரிமையை நாடுகள் ஈட்டிக்கொள்கின்றன.

உலகத்துக்கு வேண்டியது கனடாவில் உண்டு. கனடா ஓர் எரிபொருட் பேரரசு. அதிமுக்கிய கனியவகைகள் இங்கு பரந்து படிந்துள்ளன. உலகத்திலேயே கல்வியறிவு மிகுந்தவர்கள் இங்கு வாழ்கிறார்கள். உலகின் மிகப்பெரிய, செப்ப நுட்பம் மிகுந்த ஓய்வூதிய முதலீடுகள் கொண்ட நாடுகளுள் கனடாவும் ஒன்று. மூலதனமும், திறமையும், தீர்க்கமாகச் செயற்படுவதற்கான பாரிய அரசிறை வருமதியும் எம்மிடம் உண்டு.

பலரும் ஆசைப்படும் விழுமியங்களும் எம்மிடம் உண்டு. கனடிய சமூகம் ஒரு பன்மைச் சமூகம். செவ்வனே செயற்படும் சமூகம். எமது பொது சதுக்கம் கலகலப்பானது, பல்வகைப்பட்டது, சுதந்திரமானது. கனடிய மக்கள் வளம்பேணி வாழ உறுதி பூண்டவர்கள்.

கனடா ஓர் உறுதிவாய்ந்த, நம்பத்தகுந்த பங்காளி நாடு - நீடித்த காலத்துக்கு நெடுங்கால உறவுகளைப் பேணிவரும் பங்காளி நாடு. கனடாவில் வேறொன்றும் உண்டு: நடப்பதை அறிந்துபுரிந்து, அதற்கிணங்கச் செயற்படும் திடசித்தம் உண்டு.

மேற்படி பொருளாதாரத் தெறிப்புக்கு நெகிழ்ந்துகொடுப்பது மட்டும் போதாது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். உலகம் எப்படி இருக்கிறதோ, அப்படியான உலகத்துடன் நாம் நேர்மையாக ஒழுகவும் வேண்டும்.

சாளரத்திலிருந்து அட்டையை நாம் அகற்றுகின்றோம்.

பழைய ஒழுங்கு திரும்பிவரப் போவதில்லை. அதையிட்டு நாம் துயரங் கொண்டாடக் கூடாது. நினைந்துருகுவது ஒரு தந்திரோபாயம் ஆகாது.

எவ்வாறாயினும், இந்த முறிவிலிருந்து, நலமும் பலமும் நியாயமும் மிகுந்த ஒன்றை எம்மால் கடியெழுப்ப முடியும்.

கோட்டைகளால் அமைந்த உலகத்தில் மிகவும் அதிக இழப்புக்கு உள்ளாகக்கூடிய நடுத்தர வல்லரசுகளுக்கு, நேரிய ஒத்துழைப்பினால் அமைந்த உலகத்தில் அதிக ஆதாயம் ஈட்டக்கூடிய நடுத்தர வல்லரசுகளுக்கு இட்ட பணி அது.

வலிய நாடுகளிடம் அவற்றின் வலிமை உண்டு. ஆனால், எம்மிடமும் ஒன்றுண்டு - பாசாங்கு பண்ணுவதை நிறுத்தி, மெய் மையை வரையறுத்து, உள்நாட்டில் எமது வலிமையைப் பெருக்கி, கூட்டுச்சேர்ந்து செயற்படும் வல்லமை எம்மிடம் உண்டு.

அதுவே கனடாவின் பாதை. அதை வெளிப்படையாகவும், நம்பிக்கையோடும் நாம் தேர்ந்தெடுத்துள்ளோம். எம்முடன் கூடி நடைபயில விரும்பும் நாடு எதற்கும் விரிந்து கிடக்கும் பாதை இது.

(Mark Carney, World Economic Forum, Davos, 2026, translated by Mani Velupillai, 2028-01-23).

mani.velupillai@thaiveedu.com

இலங்கைத் தமிழர்களுக்கான தீர்வு ஏன் தாமதம்?

இலங்கையில் போர் முடிந்து 15 வருடங்கள் கடந்து விட்டது. இலங்கையில் இடதுசாரி பின்புலம் கொண்ட அரசியல் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறது. ஆட்சிக்கு வந்து ஓராண்டு ஆகியிருந்தும், போரினால் பாதிக்கப்பட்டு இந்தியாவில், குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் அகதிகளாக வசிக்கும் இலங்கையர்கள் குறித்து இதுவரை ஆக்கபூர்வமாக எந்த முடிவும் எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் இந்தியாவில் இருப்பதால் இந்தியாவே முடிவெடுக்கட்டும் என்று இலங்கை நினைக்கலாம். அல்லது கடந்த கால ஆட்சியாளர்கள் போல் இவர்களும் அக்கறைகொள்ளாமல் இருக்கலாம். ஆனால் இந்தியா இதனை இனிமேலும் அலட்சியப்படுத்துவது, காலம் கடத்துவது நியாயமாகாது. அதற்கான தார்மிகப் பொறுப்பு இந்தியாவிற்கு இருக்கிறது.

ஐ.நா.-வால் முன்னமொழியப்பட்ட 1951-ஆம் ஆண்டின் 'Convention Relating to the Status of Refugees' மற்றும் 1967-ஆம் ஆண்டின் 'Protocol Relating to the Status of Refugees' ஆகிய இரண்டிற்கும் இந்தியா கையொப்பமிடவில்லை என்பது அறியப்பட்ட விடயம். (Non-signatory State). தங்களது நாட்டில் அகதிகளுக்கான சட்டமுமில்லை, அதற்கான தேவையும் தற்போது இல்லை, என்று கூறிவந்த இந்தியா இறுதியாக 2019 -இல் தங்களது நாட்டின் குடியரிமை திருத்தச் சட்டத்தை 6-வது முறையாக திருத்தும்போது, 40 வருடங்களுக்கு மேலாக தங்களது நாட்டிலிருக்கும் இலங்கையர்களைத் தவிர்த்துத்தான் அதை நிறைவேற்றியது. இலங்கை தமிழ் அகதிகளின் இந்தியக் குடியரிமை குறித்து பரிசீலனை செய்வோம் என்று கூறி 6 ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டது. சமீபத்தில் Ministry of Home Affairs (MHA) 2025 செப்டெம்பர் 2 அன்று வெளியிட்ட அறிவிப்பில், 'இலங்கைத் தமிழர்களில் ஜனவரி 9, 2015-இற்கு முன் இந்தியாவிற்கு வந்தவர்கள் பாஸ்போர்ட், விசா அல்லது பயண ஆவணங்கள் இல்லாமலிருந்தால் அவர்களுக்கான தண்டனை சட்டத்திலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது' எனும் அறிவிப்பு வெளியாகியிருக்கிறது. ஒன்றிய அரசின் நிலைப்பாட்டுக்குப் பின்னால் உள்ள சட்ட, அரசியல் காரணங்கள் இன்னும் சரியாகப் புலப்படவில்லை. இது ஏற்கனவே கடைப்பிடிக்கப்பட்ட நடைமுறை என்றாலும், அதிகாரபூர்வமாக அரசு சார்பில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் இந்த அறிவிப்பு இலங்கையிலிருந்து வந்தவர்களுக்கு இந்தியக் குடியரிமை வழங்குவதற்குப் போதுமானதாக இல்லை. இவர்கள் 'சட்டவிரோதக் குடியேறிகள் இல்லை' என்று ஒன்றிய அரசு அறிவிக்கும் வரை அவர்களுக்கான தீர்வு கிடைக்காது.

இலங்கையிலிருந்து 1983-ஆம் ஆண்டு காலகட்டத்தில் வந்தவர்கள் மண்டபம், திருச்சி கொட்டப்பட்டு, ஆழியாறு போன்ற இடைத்தங்கல் முகாம்களில் இருந்தாலும், 1990-இலிருந்து வந்தவர்களே அதிகம். முகாமிலும் முகாமிற்கு வெளியேயும் மொத்தமாக 92,000 பேர்தான் வாழ்கிறார்கள். தமிழக மக்கள் தொகையைக் கணக்கிட்டால், வெறும் 0.01 % தான். அப்படிப்பட்ட பின்புலத்திலிருக்கும் இவர்கள் இந்த ஆண்டுடன் (2025) சுமார் 42 வருடங்கள் ஆகியும், தங்களது மூன்றாவது தலைமுறை முடிந்து, நான்காவது தலைமுறை உருவாகிய பின்னரும், ஏன் இவர்கள் இன்னும் இலங்கைக்குத் திரும்பவில்லை என்ற கேள்வி பரவலாக இருக்கிறது.

அதாவது அகதி முகாம்களில் இந்தியர்களாக அறியப்பட வேண்டியவர்கள் ஈழத் தமிழர்களாக அறியப்படுகிறார்கள் என்பதே அடிப்படைப் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. மலையகத் தமிழர்கள் தொடர்பாக இலங்கை-இந்திய அரசுகள் போட்ட ஒப்பந்தத்தைத் தொடர்ந்து கடைசியாக வந்தவர்கள், மலையகத்தில் ஏற்பட்ட கலவரங்கள் காரணமாக இலங்கையின் வட பகுதிக்கு இடம்பெயர்ந்து, அங்கிருந்து போர் காரணமாக அகதிகளாக தமிழகம் வந்தவர்கள்தான் இன்று தமிழக முகாம்களில் 80% வாழ்கிறார்கள். இவர்கள் இரண்டு நாட்டுக் குடியரிமையும் இல்லாமல் நாடற்றவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இத்தகைய யதார்த்த நிலையில் இவர்கள் எப்படி இலங்கை செல்வார்கள்?. வாய்ப்பிருந்த பூர்வீகத் தமிழ் அகதிகள் தாயகம் திரும்பிய நிலையில் எஞ்சிய சுமார் 20%-ஆனவர்கள் வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழ் உள்ளவர்கள், இன்னும் முகாம்களில் வசிக்கிறார்கள். குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படியாக நிரந்தரச் சொத்துகளும் இல்லாதவர்கள் என்ற நிலையில், இவர்கள் இத்தனையாண்டுகள் இங்கு வாழ்ந்து பழக்கப்பட்ட பிறகு ஏன் தாயகம் திரும்ப வேண்டும். ஆக இவர்கள் இரு தரப்பிற்கும் இந்தியா குடியரிமை கொடுப்பதே நிரந்தரத் தீர்வாகும்.

20%-க்கும் குறைவாக இருக்கும் இலங்கைப் பூர்வீகத் தமிழ் அகதிகளின் அடையாளத்தை, (ஈழத்தமிழ் அகதிகள் என்ற வார்த்தைப் பிரயோகத்தை தவிர்ப்பதற்குக் காரணம் அது குறிப்பிட்ட பிரிவினரின் அரசியல் பொருளுடையதாக மாறி இருக்கிறது) 80%-க்கும் அதிகமாக இருக்கும் இந்திய வம்சாவளி மக்கள் மீது திணிப்பதுதான் இங்கு விவாதத்திற்குரியது. இத்தனையாண்டு காலம் நியாயமான தீர்வை அடைய முடியாமல் காலதாமதம் ஆவதற்கான பிரதான காரணமாகவும் இது உருமாறியிருக்கிறது. 2009-க்கு முன்பு இருந்த நிலை வேறு என்பதையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

“

ஈழத் தமிழர்கள் எனும் உச்சரிப்பில் இருக்கும் அனுதாபத்தை எப்படி தங்களது நலனுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்கிற சிந்தனையில் ஈழத் தமிழ் அகதிகள் என்று திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்ட கருத்தியலை நாம் எப்படி நம்பினோம் ?

”

தமிழகத்தில் இருப்பவர்கள் அனைவரும் ஈழ அகதிகள் என்று வெகுசன மனநிலையை உருவாக்கி கழிவிரக்கத்தையும், பச்சா தாபத்தையும் தங்களுக்கு ஆதாயமாகவும், தங்களது அரசியலுக்கு உகந்ததாகவும் பயன்படுத்துவதும், அதை வைத்து அரசியல் செய்வதும் தான் இங்கிருக்கும் முக்கியமான பிரச்சினை. இது எவ்வளவு பெரிய மடை மாற்று வேலை? மனித உரிமைகள் அடிப்படையில் கூட உள்வாங்கப்படாத நிலையில், ஜனநாயகத்துக்கு வெளியே தள்ளப்பட்ட மனிதர் இன்று சக மனிதரைப் போல் வாழ முடியுமா? அவர்கள் இன்னும் எத்தனையாண்டுகளுக்கு இதைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அல்லது அனுபவிக்க வேண்டும். இலங்கையில் துண்டிக்கப்பட்டதொரு வாழ்வை வாழ்ந்தவர்கள், 1948-இல் நாடற்றவர்கள் ஆக்கப்பட்டு, இன்றளவும் நாடற்று இருப்பதன் துயரத்தை இரண்டு அரசுகளும் புரிந்துகொள்ள இயலாததன் பின்னால் இருப்பது, பேசும் வாய்ப்புள்ளவர்கள் அவர்கள் அரசியலுக்காக பேசுவதும், வாய்ப்பற்றவர்கள் அமைதியாகவே இருப்பதும் தான்.

இந்தியாவில், ஒன்றிய அரசிற்கு இதில் கூடுதல் பெறுப்பிருக்கிறது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஒப்பந்தத்தில் கடைசியாகவும், ஒப்பந்தம் முடிந்து வந்த இந்தியர்களை ஒன்றிய அரசு கவனத்தில் கொண்டு முறையான மறுவாழ்வு அழித்திருக்க வேண்டும். அங்குதான் இந்தப் குழப்ப நிலை ஆரம்பமாகியது. அதேவேளை தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு இருக்கும் தார்மீகப் பொறுப்பை தவிர்ப்பது நியாயமானதில்லை. நமக்கிருக்கும் தார்மீகத்தை மத்திய அரசிடம் மட்டுமே விட்டுவிட்டு தப்பித்து கொள்கிறோமா, என்ற கேள்வி இயல்பாக எழுகிறது.

எவ்வித அரசியல் ஏற்பும் இல்லாமல், உதிரிகளாகவும், அகதிகளாகவும், இத்தனையாண்டுகள் நெருக்கடிக்குள் வரையறுக்கப்பட்ட வாழ்வை வாழும் அவர்கள் ஏன் இன்னமும் நம்முடன் கலக்கவில்லை. ஏன் பொது சமூகத்தில் இணையவில்லை. இப்படிப் பல கேள்விகளை அடுக்கிக் கொள்ளலாம்.

இலங்கையிலிருந்து வந்திருப்பவர்கள் யார், அவர்கள் போர் முடிந்த பிறகும் இங்கேயே இருப்பதன் காரணம் என்ன? அவர்கள் ஈழத் தமிழர்களா? இலங்கைத் தமிழர்களா? அல்லது இந்தியர்களா? எனும் கேள்வி ஏன் தமிழ் சமூகத்தில் எழவேயில்லை, அல்லது அப்படியானதொரு கேள்வி எழுவதை ஏன் யாரும் விரும்பவில்லை. அதற்குப் பின்னால் மலினமான அரசியலும், அவர்களைப் பகடைக்காய்களாகவே வைத்திருக்க நினைக்கும் தமிழ் தேசியம் எனும் அடையாள அரசியலுமே காரணம் என்று ஏன் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது.

ஈழத் தமிழர்கள் எனும் உச்சரிப்பில் இருக்கும் அனுதாபத்தை எப்படி தங்களது நலனுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்கிற சிந்த

னையில் ஈழத் தமிழ் அகதிகள் என்று திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்ட கருத்தியலை நாம் எப்படி நம்பினோம். இன்றுவரை ஏற்றுக் கொண்டோம். ஆரம்பகாலங்களில் இலங்கையை பூர்வீகமாகக் கொண்ட அகதிகள் பெரும்பான்மையாக இருந்தாலும் இன்றைய யதார்த்தமான நிலை என்ன என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டாமா?

இலங்கையின் போர், இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தங்கள், நாடற்றவர்கள், இந்திய வம்சாவளியினர், அகதிகள் போன்ற விடயங்களை, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் எழுத்தாளர் திரு. ரவிக் குமார், எழுத்தாளர் தொ. பத்தினாதன் போன்றவர்கள் பேசியும் எழுதியும் இருக்கிறார்கள். அவை பொது வெளியில் இருக்கிறது. இருந்தாலும் இலங்கையிலிருந்து வருபவர்கள் அனைவரும் ஈழத்தமிழர்களாக மட்டுமே அறியப்பட்டதும், அவர்களுக்கான தீர்வு, இலங்கையில் வடகிழக்கில் மட்டுமே இருக்கிறது என்பதும், அவர்கள் இலங்கைக்குத் திரும்புவதே அவர்களுக்கான சரியான தீர்வு என்று நினைப்பதும் வருத்தத்துக்குரியது. போதிய விளக்கமின்மையின் வெளிப்பாடு என்று சொல்லத்தோன்றுகிறது. அறிவுச் சமூகம் இதனைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

இலங்கையில் தமிழர்களின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்க வேண்டும், வடக்கு இலங்கையில் அவர்களது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்த வேண்டும் எனும் எண்ணம் கொண்ட தமிழ்தேசிய அரசியலின் பிரசாரமும், அது நோக்கிய அரசியல் நகர்வுகளுமே இன்று முகாம்களில் அடைபட்ட மலையகத் தமிழர்களின் குடியரிமைக்கு இடையூறாக இருக்கிறது என்பதை தமிழ் சமூகமும் இந்திய அரசும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ்த் தேசியத்தின் கால்கள் சில வெளிப்படையாகவும் சில மறைந்தும் இலங்கையிலும், வெளிநாடுகளிலும், தமிழ்நாட்டிலும் சுற்றிகொண்டேயிருக்கின்றன. தமிழக முகாம்களில் அடைபட்டு இருப்பதற்கான காரணங்கள் அவர்களது வாழ்க்கை அனுபவங்களிலும், கதைகளிலும், வலியிலும் தோய்ந்திருக்கிறது. 42 வருடங்களாகத் தாங்கள் வாழ்ந்த, வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற புறக்கணிக்கப்பட்ட வாழ்வியல் முறையும், அது உண்டாக்கியிருக்கும் துயரங்களும் சொல்லிமாளாதவைகளாக இருக்கிறது. குரலற்றவர்களின் வாழ்வுக்காக, நாடற்றவர்களின் இந்தியக் குடியரிமைக்காகத் தமிழ்ச் சமூகம் ஆக்கபூர்வமாக, அழுத்தமாகக் குரல் கொடுக்க வேண்டும்.

saravanan@thaiveedu.com

இந்தியாவில்

இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்

அகதிகளா?

ஒவ்வொரு மனிதரது வாழ்க்கையிலும் இருக்க வேண்டிய அடிப்படையான உரிமைகளை இழந்து, அகதி முகாம் என்ற கண்காணிப்பு வலையத்துக்குள் 40 வருடங்களுக்கு மேலாக வாழ்ந்து வரும் இலங்கைத் தமிழ் அகதிகள் மக்களின் மத்தியில், இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் என்ற அடையாளத்துடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இதனை இதுவரையிலும் இந்திய அரசு கவனத்தில் கொள்ளாதிருப்பது அதிர்ச்சி தரும் விடயமாகும்.

இதனை இந்திய அரசு மட்டுமல்லாமல், இந்திய சமூகமும், தமிழ் நாட்டு மக்களும், அரசியல் தலைவர்களும், பாராதிருப்பது, பேசாதிருப்பது, கவலையளிக்கிறது. தமிழ் ஈழத்திற்காக கொதித்தெழுந்து கண்ணீர் வடித்த தமிழக மக்கள், தமிழ் நாட்டில் 26 மாவட்டங்களில் உள்ள 104 முகாங்களிலும், முகாங்களுக்கு வெளியிலும், ஆயிரக்கணக்கான தொப்புள் கொடி உறவுகளான இந்திய வம்சாவளி உறவுகள், நாடற்ற அகதிகளாக வாழ்ந்து வருவதையிட்டு அறியாதிருப்பது ஆச்சரியமளிக்கிறது.

வந்தாரை வாழ வைக்கும் தமிழகத்தில், இலங்கையில் இருந்து வந்த ஆயிரக்கணக்கான இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களின் எதிர்காலம் கேள்விக்குறியாக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்களது வருகையின் வரலாற்றுப் பின்னணியைச் சற்று பின்னோக்கி ஆய்வதன் வழியாக அவர்கள் இந்தியரா இல்லை அந்நியரா என்பதை அறிந்து கொள்ள முடியும்.

ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சிக் காலத்தின்போது 200 வருடங்களுக்கு முன்னர் இலங்கையின் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கைக்காகவும் உள்ளாட்டு கட்டமைப்பை மேற்கொள்ளவும் தமிழகத்தில் இருந்து ஏழை, எளிய மக்கள் முகவர்கள் மூலம் இலங்கைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டு, மலைப் பிரதேசங்களில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். இந்திய தேசத்து உறவின் வழியில் இவர்கள், இலங்கையில் இந்தியத் தமிழர் என்றும் இந்திய வம்சாவளியினர் எனவும் அடையாளமிடப்பட்டு அழைக்கப்பட்டனர். தற்போது கூட இலங்கையில் இவர்கள் இந்தியத் தமிழர் என்று அழைக்கப்படுவதுடன், இலங்கையின் அரசாங்கப் பதிவேடுகளிலும் அவ்வண்ணமே பதிவிடப்பட்டும் வருகின்றனர். மேலும், தமிழகத்தில் வாழ்ந்து

வரும் அவர்களின் முதாதையர்களுடனான அவர்களின் குடும்ப உறவு இன்று வரையும் தொடர்கிறது. 1950 வரை இவர்கள் தமிழ் நாட்டிற்கு வருவதும் போவதுமாக இருந்துள்ளனர். இவ்வாறு, ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் இந்தியத் தமிழர் என்ற நிலை உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் இருந்த இந்தியத் தமிழர் இந்திய அகதி முகாம் வந்த வரலாறு:

1956-ஆம் ஆண்டு தனிச் சிங்கள சட்டத்துடன், வலதுசாரி முதலாளித்துவ அரசியல் வலிமை பெற, இனவாத அரசியல் இலங்கை அரசியலின் மையப் புள்ளியாக மாறியது. சமூகங்கள் இடையே இன முரண் கூடி 1958, 1977, 1981, 1983 ஆகிய காலங்களில் நடைபெற்ற இனக்கலவரங்களால் சிறுபான்மையினரில், குறிப்பாக இந்திய வம்சாவளி மலையக மக்கள் மிகக் கடுமையான பாதிப்புக்குள்ளாகினர். 1983-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் நடைபெற்ற கலவரங்களின்போது பாதுகாப்பான பகுதி என எண்ணி இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு பிரதேசங்களில் ஒரு பகுதி மலையக மக்கள் குடியேறலாயினர்.

இதேபோன்று, 1972 காலப் பகுதியில் அரசியல் இலாபம் கருதி திருமதி சிறிமாவோ பண்டார நாயக்க, இந்திய வம்சாவளி தோட்டத் தொழிலாளர்களின் ஜீவாதாரத்திற்கு காரணமாக இருந்த பெருந்தோட்டப் பகுதியின் ஒரு பகுதியை, பெரும்பான்மை சிங்கள சமூகத்திற்குப் பகிர்ந்து அளிக்க, அதனால் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வேலை இழக்கும் அபாயம் ஏற்பட்டது. எனவே, அச்சமயத்தில் ஒரு பகுதியினர் வாழ்வு தேடி வன்னி, கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, மன்னார், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, கொழும்பு, மாத்தறை, கால்ல, ரத்னபுர எனப் பல இடங்களுக்கும் இடம் பெயர்ந்து குடியேறினர்.

இவ்வாறு, பல்வேறு காரணங்களை முன்வைத்து வடக்கு, கிழக்கு உட்பட பல்வேறு பகுதிகளில் இந்திய வம்சாவளி மக்கள் குடியேறி இருந்த நிலையில், மலையகத்தைப் பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கிய 1983-ஆம் ஆண்டு ஜூலை இனக் கலவரம் ஏற்படலாயிற்று. அதனால், நூற்றுக்கணக்கான அப்பாவி இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டனர். கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமதியான சொத்துகள், பெரும்பான்மை சிங்களக் கடையர்களால் சூறையாடப்பட்டன. இக்கலவரத்தில் ஓரளவு இலங்கைத் தமிழர்களும் பாதிக்கப்பட்டனர். இக்கட்டான இச்சூழ்நிலையில் உடனடியாக இவர்கள் அனைவருக்கும் பாதுகாப்பான இடம் எனத் தெரிந்தது இந்திய நாடு மட்டுமே. எனவே, சிறு பகுதி இலங்கைத் தமிழர் உள்ளிட்ட ஆயிரக்கணக்கான இந்திய வம்சாவளித் தமிழர், நூற்றுக் கணக்கான படகுகளில் இரா மேஸ்வரம் வர, தமிழக, இந்திய அரசுகள் வரவேற்று அவர்களை உபசரித்தன. தமிழகத்தின் 26 மாவட்டங்களில், 104 முகாம்களில் அவர்களைத் தங்கவைத்து அனைத்து உதவிகளையும் அன்று முதல் அரசு செய்து வருகிறது.

இவ்வாறு, இந்திய வம்சாவளி மக்களின் இந்திய வருகை, இத்துடன் நின்றுவிடவில்லை. தனி ஈழம் என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்து வடக்கு, கிழக்கு இலங்கைத் தமிழ் இளைஞர்கள் பல்வேறு போராளி குழுக்களாகப்

பிரிந்து இலங்கை அரசுக்கு எதிராகப் போராடத் தொடங்கினர். 1980-களில் தொடங்கிய போராட்டம், 1990-களில் பிரபாகரன் தலைமையில் தீவிரமடைந்து இலங்கைப் பாதுகாப்புப் படைகளுக்கு எதிரான நேரடி யுத்தமாக மாறியது. நூற்றுக்கணக்கான இளைஞர்கள் கொல்லப்பட்டனர் ஆயிரக்கணக்கான பொதுமக்களும் பாதிக்கப்பட்டனர். இந்நிலையில், ஒரு சில இலங்கைத் தமிழர் உட்பட வன்னிப்பகுதி மற்றும் கிழக்குப் பகுதியில் வசித்து வந்த இந்திய வம்சாவளி மலையகத் தமிழர் பெருமளவில் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் முகமாக தமிழகம் நோக்கி வரலாயினர். இவ்வாறு, வந்த இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களும் தமிழக முகாம்களில் தங்க வைக்கப்பட்டனர். அரசும் அவர்களைத் தொடர்ந்து பராமரித்து வருகிறது.

1964 மற்றும் 1974-ஆம் ஆண்டுகளில் செய்து கொள்ளப்பட்ட சிறிமா-சாஸ்திரி, சிறிமா-இந்திரா உடன்படிக்கைக்கு அமைய இந்திய அரசு சார்பில் இந்தியப் பிரஜைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, சிவப்பு நிற கடவுச் சீட்டு முறைப்படி வழங்கப்பட்டன. இவ்வாறு, கடவுச் சீட்டு பெற்ற அனைவரும் உரிய காலத்திற்குள் இந்தியா வந்து இருக்க வேண்டும் என்பது நிபந்தனை. ஆனால், எதிர்பார்த்தபடி உடன்படிக்கையின் அனைத்து அம்சங்களும் குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்குள் பூரணத்துவம் பெறவில்லை. 1987 அளவில் இலங்கை - இந்திய கப்பல் சேவை நிறுத்தப்பட, இந்தியா செல்ல முடியாத ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் இலங்கையிலேயே தங்கிவிட்டனர். இனக்கலவரம் மற்றும் உள்நாட்டு யுத்தம் காரணமாக ஏனைய மக்கள் இந்தியா வரும் போது அவர்களுடன் இணைந்து இவர்களும் இந்தியா வரலாயினர். அவ்வாறு வந்தவர்களிடம் தெளிவான விசாரணை செய்யாத அரசு, அவர்களையும் அகதிகளாகப் பதிவு செய்ய, அவர்கள் இந்தியப் பிரஜைகளாக அகதி முகாம்களில் வாழ்ந்து வரலாயினர்.

இந்திய - இலங்கை உடன்படிக்கைக்கு உட்பட்டு இந்தியக் கடவுச் சீட்டு (சிவப்பு கலர் பாஸ்போர்ட்) பெற்றிருந்த கணேசன் என்பவர், 1990-ஆம் ஆண்டு ஏனைய அகதி மக்களுடன் சேர்ந்து தமிழகம் வந்துள்ளார். போதிய விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்படாத இவரும் அகதி முகாமில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளார். இந்தியப் பிரஜை என்ற தகுதியுடன் வந்தவரை அகதி முகாமில் தங்க வைத்தனர். பேரன் பேத்திகளுடன் 33 வருடங்கள் அகதி முகாமில் வாழ்ந்த இந்தியப் பிரஜையான கணேசன் அவர்கள், நீதிமன்றக் கதவுகளை இடைவிடாது தட்டினார். மதுரை உயர் நீதிமன்றத்தின் தலையீட்டின் காரணமாக அவரது இந்தியக் குடியரிமை அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு பல்வேறு காரணங்களுக்காக இந்தியக் குடியரிமை மறுக்கப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் இன்றும் சட்டப்போராட்டம் நடத்திக்கொண்டு இருக்கின்றனர்.

இலங்கையில் இலங்கைக் குடியரிமைக்கு விண்ணப்பித்து நிராகரிக்கப்பட்டவர்கள், குடியரிமை கிடைக்காதவர்கள், குடியரிமைக்கான பரிசீலனையில் இருந்தவர்கள் என இவர்கள் அனைவரும் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் ஆவர். (பூர்வ குடிசுளான ஈழத்தமிழர் என்போர் நிரந்தரமாக இலங்கையர் என்பதால் இலங்கைக் குடியரிமைக்கு விண்ணப்பிக்க வேண்டியதில்லை) இலங்கையில் ஏற்பட்ட அசாதாரண நிகழ்வுகளால் பாதிக்கப்பட்ட இவர்கள், உயிர் பிழைத்தால் போதும் என்ற நிலையில் ஆவணங்கள் எதையும் எடுக்காமல் கடல் வழியில் படகுகளில் தமிழகம் வந்தவர்கள், எந்த விசார

1948 மற்றும் 1949-ஆம் ஆண்டுகளில் இலங்கை அரசால் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்களால், வாக்குரிமை மற்றும் குடியரிமை இழந்து ஒன்பது இலட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட இந்திய வம்சாவளியினர் நாடற்றவர்களாக ஆக்கப்பட்டனர்

ணையும் இன்றி அகதிகளாகப் பதியப்பட்டு முகாம்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். இவர்களுடன் இலங்கைக் குடியரிமை பெற்றிருந்த ஒரு சில இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களும் தமிழகம் வந்து அகதிகளாகப் பதிவு செய்து கொண்டனர்.

இவ்வாறு, பல்வேறு சூழ்நிலைகளில், இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளில் பல்வேறு காரணங்களின் விளைவாக ஆயிரக்கணக்கான இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் இந்தியா விற்கு அகதிகளாக வந்து, தமிழ் நாட்டு முகாம்களில் நாடற்றவர்களாக நாற்பது வருடங்களாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பது வெறும் வார்த்தைகள் அல்ல. அது ஆய்வு வாயிலாக உண்மை என நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

2008-ஆம் ஆண்டு, இன்றைய இலங்கை மீன் வளத்துறை அமைச்சர், தோழர் சந்திரசேகரன் தலைமையில், இலங்கை நாடாளுமன்றக் குழு தமிழகம் வந்து, முகாம்களை ஆய்வு செய்தது. ஆய்வின் பின்னர் அக்குழு இலங்கை நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில், 28,500 பேர் இந்திய வம்சாவளியினராக தமிழ் அகதி முகாம்களில் இருப்பதாக குறிப்பிட்டுள்ளதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இதுவரை பொதுவெளியில் கதைக்கப்பட்ட விடயம், முதற் தடவையாக எழுத்து வடிவில் வந்து, உண்மை என நிரூபணமாகியுள்ளது. இவ்வுண்மைத் தகவலைப் பல வருடங்களுக்கு முன்பே 'அகதியின் துயரம்' என்ற நூலில் சென்னைப் பல்கலைக்கழக மேனாள் பேராசிரியர், கலாநிதி திரு. சூரியநாராயணன் அவர்களும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளார். இவ்வாறு இந்தியர் என்ற அடையாளத்துடன் சொந்த நாட்டில் அரசின் அலட்சியத்தால் நாடற்றவர்களாக 40 வருடங்களுக்கு மேலாக, அகதி முகாம்களில் அடைபட்டுக் கிடக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை இந்திய அரசும், தமிழக பொதுச் சமூகமும் புரிந்து கொள்ள முன்வர வேண்டும்.

முழுமையாக நிறைவு பெறாத சிறிமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தம்:

வியர்வையுடன் இரத்தம் சிந்தி, தங்களின் உடல் உழைப்பை வழங்கி, இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு முதுகெலும்பாக இருந்த இந்திய வம்சாவளித் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் முதுகெலும்பு, இலங்கை தேசத்து இனவாதிகளால் பல தடவை உடைக்கப்பட்டதை நாடறியும். குறிப்பாக, 1948 மற்றும் 1949-ஆம் ஆண்டுகளில் இலங்கை அரசால் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்களால், வாக்குரிமை மற்றும் குடியரிமை இழந்து ஒன்பது இலட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட இந்திய வம்சாவளியினர் நாடற்றவர்களாக ஆக்கப்பட்டனர். நாடற்றவர்களை அவர்களின் பூர்வீக நாடான இந்தியாவிற்கு திருப்பி அனுப்ப, இனவாத இலங்கை அரசு திட்டமிட்டது. அதன் விளைவாக இரு நாடுகளுக்கும் இடையே இரண்டு ஒப்பந்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இலங்கை அரசால் நாடற்றவர்களாக ஆக்கப்பட்ட 9,75,000, இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களின் எதிர்காலத்தை தீர்மானிக்கும் இரண்டு ஒப்பந்தங்கள் கையெழுத்தாகின. அவை

1964-ஆம் ஆண்டு 'சிறிமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தம்', 1974-ஆம் ஆண்டு 'சிறிமா-இந்திரா ஒப்பந்தம்' எனப்பட்டன. அதன் படி இந்தியா 6,00,000 பேருக்கு இந்தியக் குடியரிமை வழங்கி அவர்களை ஏற்றுக்கொள்வதெனவும், இலங்கை 3,75,000 பேரை ஏற்றுக் கொள்வதெனவும் முடிவாகியது. மனித உணர்வு மிதிக்கப்பட்டு போடப்பட்ட ஒப்பந்தம் நிறைவேற்று காலம் 15 வருடங்கள் என நிர்ணயிக்கப்பட்டன. ஆனால், அது நடைமுறையில் சாத்தியப் படவில்லை.

6,00,000 பேரை இந்தியா ஏற்றுக்கொள்வதென உறுதி அளித்த நிலையில், உடன்படிக்கைக்கு உட்பட்டு விண்ணப்பித்தவர்களில் 4,61,639 பேர் மட்டுமே இந்தியாவிற்கு வந்ததாகப் புள்ளி விபரம் ஒன்று கூறுகிறது. இந்நிலையில் ஒப்பந்தப்படி விடுபட்ட இந்திய வம்சாவளியினர் இந்தியாவிற்கு அழைத்து வரப்படவில்லை. எனவே, உடன்படிக்கையில் ஒத்துக்கொண்ட கணக்கின் படி மேலும் ஏறக்குறைய 1,39,000 பேரை இந்தியா ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய தார்மிக பொறுப்பும், கடமையும் இந்தியாவிற்கு உண்டென்பதை இந்தியா ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எனவே, இந்நிலையில் மேற்படி விடப்பட்ட, எண்ணிக்கையை சமன் செய்யும் வகையில், முகாம்களிலும், வெளியிலும் உள்ள இந்திய வம்சாவளியினர் எனக் கூறப்படும் அனைவருக்கும் இந்தியக் குடியரிமை வழங்க இந்திய அரசு முன்வர வேண்டும்.

இவ்வாறு உறுதிப்படுத்தப்பட்ட இந்திய வம்சாவளியினர், அகதிகள் எனப் பதியப்பட்டதன் விளைவாக, அவர்களின் இந்தியக் குடியரிமை மறுக்கப்பட்டு, அடிப்படை உரிமைகளையும் இழந்து வருகின்றனர். தமிழக அரசு தன்னால் இயன்ற நலத்திட்டப் பணிகளைச் செய்து வருகின்றபோதும், மருத்துவக்கல்வி, அரசு வேலை, நில உரிமை, சுதந்திரமான பயணம், கடவுச்சீட்டுப் பெறுதல், தேர்தல் பங்களிப்பு என இந்தியப் பிரஜைக்கான பல்வேறு உரிமைகளையும் இழந்து, அவர்கள் அரசின் கண்காணிப்பு வலையத்துக்குள் வாழ வேண்டிய அவலநிலை நீடிக்கிறது. இந்நிலையில் 2019-ஆம் ஆண்டு குடியரிமைத் திருத்தச் சட்டத்தின் கீழ் ஆப்கானிஸ்தான், பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ் நாடுகளில் இருந்து இந்தியா வந்த மதச்சிறுபான்மையினருக்கு குடியரிமை வழங்க முன்வந்த இந்திய அரசு, இலங்கையில் இருந்து வந்து, நாற்பது வருடங்களாக அகதி முகாமில் வாழ்ந்து வரும் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களுக்கு, இந்தியர் என்ற வகையில், குடியரிமை வழங்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க முன்வர வேண்டும். இந்திய வம்சாவளி மக்கள் நாடற்றவர்களாக இந்திய அகதி முகாம்களில் தங்க வைத்திருப்பது, உலக அரங்கில் இந்தியாவின் பெருமைக்கு பெரும் இழுக்காகும்.

jeyasingh@thaiveedu.com

நாங்கள் சில ஆயிரம் தீவுவாசிகளை சமாதானப்படுத்தி பின்னர் புதைத்தோம். தீவு வாசிகளின் வயல்களை எரித்தோம். அவர்கள் வாழ்ந்து வந்த கிராமங்களை எரித்து அழித்தோம். எம்மை எதிர்த்தோர், எம்முடன் உடன்படாதோரை நாடு கடத்தினோம். இவ்வாறு அமெரிக்க எழுத்தாளர் மார்க் ருவைன் தனது நூலில் பிலிப்பைன்ஸ் போரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். அமெரிக்கா, ஸ்பெயினுடன் மோதி, பின்னர் டிசம்பர் 1898-இல் 20 மில்லியன் டொலர்களுக்கு பிலிப்பைன்சை ஸ்பெயினிடமிருந்து வாங்கியது. போரில் கடமை புரிந்த கேர்னல் ஒருவர் பின்வருமாறு கூறினார் 'பிலிப்பைன்ஸ் மக்களில் பாதிப்பேரை கொல்வது அவசியம், ஏனெனில் மீதி மக்கள் ஒரு உயர்ந்த வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு இது வழிவகுக்கும்'

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் வரலாற்றின் சில பக்கங்களில் ஒன்றே மேலே குறிப்பிட்டுள்ள விடயம். அமெரிக்கா எவ்வாறு உருவானது. அதாவது இன்றைய அமெரிக்கா, அமெரிக்கா சுதந்திரம் பெற்றபோது இருக்கவில்லை. யூலை 4, 1776-இல் 13 மாநிலங்களை உள்ளடக்கிய அமெரிக்கா, ஐக்கிய இராச்சியத்திடமிருந்து சுதந்திரம் பெற்றது. பின்னர் 1803-இல் லூசியானா பிரதேசத்தை பிரான்சிடமிருந்து பெற்றது. 1845-இல் ரெக்சஸ் குடியரசு அமெரிக்காவுடன் இணைக்கப்பட்டது. பின்னர் மெக்சிக்கோவிற்கும், அமெரிக்காவிற்கு மிடையில் ரெக்சஸ் இணைப்பால் போர் முண்டது.

1850-இல் கலிபோர்னியா அமெரிக்காவுடன் இணைக்கப்பட்டது. இது மிக, மிகச் சுருக்கமான வரலாறு. விரிவான வரலாற்றில் விவகாரங்கள் பல உள்ளன.

1867-இல் ரஷ்யா, அலஸ்காவை அமெரிக்காவிற்கு விற்றது. அப்போது கனடா பிரிட்டனின் கீழ் இருந்தமையால், தனது எதிரிக்கு அலஸ்காவைக் கொடுக்க மறுத்து அமெரிக்காவிற்கு கொடுத்தது. 1900-இல் அமெரிக்கன் சமோ (samoa) அமெரிக்காவின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் உள்ளது. இன்று வரை அது தொடர்கின்றது.

1893-ஆம் ஆண்டு அமெரிக்கா ஹவாயை கைப்பற்றி அங்கு ஆட்சி செய்துவந்த இராணி லிலியூஓகலானியின் (Lili'uokalani) அரசாட்சியை கவிழ்த்தது; தனது சட்டபூர்வ ஆட்சியை மீட்டெடுக்க அவர் அமெரிக்க அரசிடம் உதவி கோரினாலும் அந்த வேண்டுகோள் நிராகரிக்கப்பட்டது. இதனால், அதிகாரம் இழந்த நிலையில் அவர் வாழ்ந்து 1917-ஆம் ஆண்டு காலமானார், பின்னர் நீண்ட கால அரசியல் மாற்றங்களுக்குப் பின் 1955-ஆம் ஆண்டு ஹவாய் அதிகாரபூர்வமாக

டொனால்ட் ரம்ப்பின் அமெரிக்க விரிவாக்க ஏகாதிபத்தியம்

■ ரதன்

tg.theeban@gmail.com

அமெரிக்காவின் ஐம்பதாவது மாநிலமாக இணைக்கப்பட்டது. முதலில் அமெரிக்க வணிகர்களே, ஹவாய் மீது நாட்டம் கொண்டனர். அங்கு கரும்பு உற்பத்தி நடைபெற்றது. அத்துடன், அன்னாசிப் பழத் தோட்டங்களுமிருந்தன. பின்னர் பசுபிக் சமுத்திரத்தை கண்காணிப்பதற்கு மிக முக்கிய கேந்திர இடமாக அமெரிக்கா ஹவாயைக் கருதியது. எனினும், ஒரு சுதந்திர நாட்டை வலுக்கட்டாயமாக அமெரிக்கா பறித்தது, 1917-இல் வேர்ஜின் தீவுகளை (முன்னர் டெனிஸ் மேற்கிந்திய தீவுகள் - (Danish West Indies) டென்மார்க் கிடமிருந்து 25 மில்லியன் டொலர்கள் கொடுத்து பெற்றுக் கொண்டது. பின்னர் இது யு.எஸ் வேர்ஜின் தீவுகள் என அழைக்கப்படுகின்றது. இதன்போது, அப்போதைய அமெரிக்க ஜனாதிபதி வுட்ரோ வில்சன் 'நாங்கள் கிறீன்லன்ட் மீது எந்தவித இராணுவ நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளமாட்டோம்' என ஒரு உறுதி மொழி வழங்கியிருந்தார். வடமேற்கு பசுபிக் சமுத்திரத்தில் உள்ள நோர்தேன் மரியானா தீவுகள் அமெரிக்காவிற்கு சொந்தமானவை.

Northern Mariana Islands என்ற இத்தீவுக்கூட்டம் முதலில் ஜேர்மனியிடமும், பின்னர் ஐப்பானிடமும் இருந்தது. இரண்டாம் உலகப்போரின் பின்னர் அமெரிக்காவின் ஒரு பகுதியாகியது. இத்தீவுக் கூட்டத்திலிருந்து சுமார் 200 மைல்கள் தள்ளியுள்ள தீவு குவாம். இதனை அமெரிக்கா 1898-இல் ஸ்பெயினிடமிருந்து கைப்பற்றியது. United States Minor Outlying Islands என அழைக்கப்படும் பத்துக்கும் மேற்பட்ட தீவுகளும் அமெரிக்கா வசமுள்ளன. இவை பசுபிக் கடல் பிராந்தியத்தில் உள்ளன. அமெரிக்காவிடம் மொத்தமாக 16 பிரதேசங்கள் உள்ளன. அவற்றில் 11 பிரதேசங்களில் மக்கள் வாழ்வதில்லை.

1898-இல் நடைபெற்ற ஸ்பானிஸ்-அமெரிக்க யுத்தத்தின் பின்னர் பொற்றறிக்கோ, பிலிப்பைன்ஸ், கியூபா ஆகிய நாடுகளை அமெரிக்கா கைப்பற்றியது. இன்று வரை பொற்றறிக்கோ அமெரிக்காவின் ஒரு பிரதேசமாகவேயுள்ளது (Territory). 1898 - 1902 வரை கியூபாவை அமெரிக்கா ஆட்சி செய்தது.

சன்ஹீசர் கொறிடோர் என்பது அசபைஜானின் பிரதான நிலப்பகுதியை அதன் வெளிப்புறப் பகுதியான நக்சிவன் பிரதேசத்துடன் இணைக்க வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு முன் மொழியப்பட்ட போக்குவரத்து பாதையாகும். இது சுமார் 45 கிலோ மீற்றர் நீளத்தைக் கொண்டுள்ளது. இதனை அமெரிக்கா 2025-ஆம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் 99 வருட குத்தகையில் வாங்கியுள்ளது. (தாய் வீடு செப்ரெம்பர் - 2025 இதழில் விரிவான கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது)

உலகில் 750 பிரதேசங்களில் அமெரிக்க இராணுவத் தளங்கள் உள்ளன. இவற்றைவிட அமெரிக்கா பின்வரும் பிரதேசங்களை ஆக்கிரமிப்பு செய்துள்ளது அல்லது ஆக்கிரமிக்க முயற்சித்துள்ளது. பனமா (1989), கிறனடா (1983), ஈராக் (2003), அப்கானிஸ்தான் (2001), Bay of Pigs கியூபா (1961), கோன்டூரால் (1903, 1907, 1911, 1912, 1919, 1924, 1925), நிக்கரகுவா (1855), கியுபெக் (1775), கனடா (1812 - 1815, 1837, 1866, 1920) போன்றன இதில் அடங்கும்.

அமெரிக்காவின் தாக்குதலுக்குள்ளான நாடுகள் கொரியா, கம்போடியா, வியட்நாம், லாவோஸ், ஆப்கானிஸ்தான்,

பாகிஸ்தான், பிலிப்பைன்ஸ், ஐப்பான், ஈராக், ஈரான், லெபனான், சுமேரியா, யமன், குவைற், சூடான், பாலஸ்தீனியம், சோமாலியா, லிபியா, கொங்கோ, நைஜீரியா, கியூபா, கவுதமாலா, நிக்கரகுவா, பனாமா, கிறனடா, வெனிசூலா, பொஸ்னியா, சேர்பியா முதலானவற்றைக் கூறலாம்.

வாழைப்பழ யுத்தம்:

யுனைற்றட் புரூட்ஸ் நிறுவனத்தைப் பாதுகாக்கும் நோக்குடனும், வாழைப்பழ ஏற்றுமதியை தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவருவதற்காகவும், அமெரிக்கா கொன்டூரால், நிக்கரகுவா, கியூபா, பனாமா, டொமினிக்கன் குடியரசு, ஹெய்ரி போன்ற நாடுகளைத் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்தது. இது 1898 - 1934-க்குமிடையில் நடைபெற்றது. வாழைப்பழ ஏற்றுமதியை அமெரிக்க நிறுவனங்களே இந்த நாடுகளில் செய்தன. இதன் பின்னரும், அமெரிக்காவிற்கும் ஐரோப்பாவிற்குமிடையில் வாழைப்பழ சர்ச்சைகள் இடம்பெற்றன. அமெரிக்காவின் ஏகாதிபத்திய நில விரிவாக்கம் மூன்று பிரதான கொள்கைகள் மூலம் நடைபெற்றது.

மன்றோ கோட்பாடு:

டிசம்பர் 2, 1823-இல் அப்போதைய அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜேம்ஸ் மன்றோ காங்கிரசில் நான்கு முக்கிய கொள்கைகளை அல்லது பிரகடனங்களை அறிவித்தார்.

- ஐரோப்பிய சக்திகளின் உள் விவகாரங்களில் அல்லது போர்களில் அமெரிக்கா தலையிடாது.
- மேற்கு அரைக்கோளத்தில் (Western Hemisphere) அமெரிக்கா அங்கீகரித்த தற்போதுள்ள காலனிகள் மற்றும் சார்பு பிரதேசங்களில் உள்விவகாரங்களில் அமெரிக்கா தலையிடாது.
- மேற்கு அரைக்கோளம் எதிர்கால காலனித்துவத்திற்கு முடப்பட்டுவிட்டது.
- மேற்கு அரைக்கோளத்தில் எந்தவொரு நாட்டையும் ஒடுக்க அல்லது கட்டுப்படுத்த ஐரோப்பிய சக்திகளோ அரசுகளோ முயற்சித்தால் அது அமெரிக்காவிற்கு எதிரான நடவடிக்கையாகக் கருதப்படும். அதாவது மேற்கு அரைக்கோளத்தில் உள்ள நாடுகள் அமெரிக்காவின் கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளேயே இருக்கும். இவரது காலத்தில் அமெரிக்காவும் பெரிதாக விரிவாக்கமடையவில்லை. லூசியானா பிரதேசத்தை இவர் பிரான்சிடமிருந்து 15 மில்லியன் டொலர்களுக்கு வாங்கினார். ஆனாலும் 1833-இல் பிரித்தானியா போக்கிலன்ட் தீவுகளை கைப்பற்றியதை அமெரிக்கா எதிர்க்கவில்லை.

ரூஸ்வெல்ட் தொடர் முடிவு, இயல் விளைவு (Roosevelt Corollary):

அமெரிக்க அதிபர் தியோடோர் ரூஸ்வெல்ட், ஜேம்ஸ் மன்றோவிலிருந்து மாறுபட்ட பிரகடனத்தை டிசம்பர் 6, 1904 காலப்பகுதியில் வெளியிட்டார். இலத்தீன் அமெரிக்க உள் விவகாரங்களில் அமெரிக்கா தலையிடும். நாடுகளில் நீண்ட காலமாக தவறுகள் நடைபெற்றால் அமெரிக்காவிற்கு தலையிடும் அதிகாரமுள்ளது. இது வேறு நாடுகள் குறிப்பாக

ஐரோப்பிய நாடுகள் தலையிடுவதை தடுக்கும் முயற்சியாகும். இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் ஐரோப்பிய நாடுகளின் காலனித்துவ நாடாகவேயிருந்தன. ரூஸ் வெல்ட்-இன் காலத்தில் அமெரிக்கா உலக பொலிசாக மாறுகின்றது. தியோடர் ரூஸ்வெல்ட்-இன் உறவினரும் மற்றொரு அமெரிக்க ஜனாதிபதியுமான பிரான் கிளின் டி ரூஸ்வெல்ட் 1934-ஆம் ஆண்டு 'நல்ல அயலவர் கொள்கையை (Good Neighbor Policy) முன்வைத்தார். ஆனாலும், பின்னால் ஆட்சி செய்த அமெரிக்க ஜனாதிபதிகள் தியோடர் ரூஸ்வெல்ட்-இன் கொள்கையையே பின்பற்றினர்.

Donroe doctrine:

இது டொனால்ட் ரம்பின் கொள்கை. அமெரிக்க அதிபர் ஜேம்ஸ் மொன்ரோ 1823-ஆம் ஆண்டு அறிவித்த 'Monroe Doctrine-இன் வெளிநாட்டு ஆதிக்க உணர்வையும் Trump Doctrine-இன் ஒரு தலைப்பட்ச அரசியல் அணுகுமுறையையும் இணைத்து உருவான நவீன அமெரிக்க விரிவாக்க அரசியல் கொள்கையே இதுவாகும். மேற்கூறிய இரண்டு கொள்கைகளையும் இணைக்கும் கொள்கை. ஆனால் டொனால்ட் ரம்ப் மேற்கு அரைக் கோளத்துக்கு அப்பாலும் அமெரிக்காவின் விரிவாக்கத்தை விரும்புகின்றார். சமீபத்தில் நியூயார்க் டைம்ஸிற்கு அளித்த பேட்டியில், 'ரம்ப் தனது அதிகாரம் 'எனது சொந்த அறநெறியால் மட்டுமே கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. எனக்கு சர்வதேச சட்டம் தேவையில்லை' என்று கூறினார்.

இரண்டாம் உலகப்போரின் பின்னர் உருவாக்கப்பட்ட உலக ஒழுங்கையும் அதனை நிலைநாட்ட அமைக்கப்பட்ட சர்வதேச நிறுவனங்களான ஐக்கிய நாடுகள் சபை, உலக வங்கி, சர்வதேச நாணய நிதியம் போன்றவற்றினை மதிக்காது அல்லது கருத்திற்கொள்ளாது தன்னிச்சையாக ஒரு சர்வாதி காரிபோல் செயற்படுகின்றார். ஐ.நா.-வுடன் தொடர்புடைய 66 சர்வதேச அமைப்புகளிலிருந்து அமெரிக்காவை விலக்கியுள்ளார்.

டொலர் இராஜதந்திரம் (Dollar Diplomacy):

1909-ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க அதிபர் வில்லியம் ஹவார்ட் ரப்ட் (William Howard Taft) மற்றும் அவரது அமைச்சர்

“

பூர்வீக குடிகளைக் கொண்டு குவித்த நிலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட நாடே அமெரிக்கா. அமெரிக்கா பிரிட்டனிமிருந்து சுதந்திரம் பெற்ற நாளிலிருந்து தொடர் ஆக்கிரமிப்பை உலகெங்கும் செய்துவருகின்றது.

”

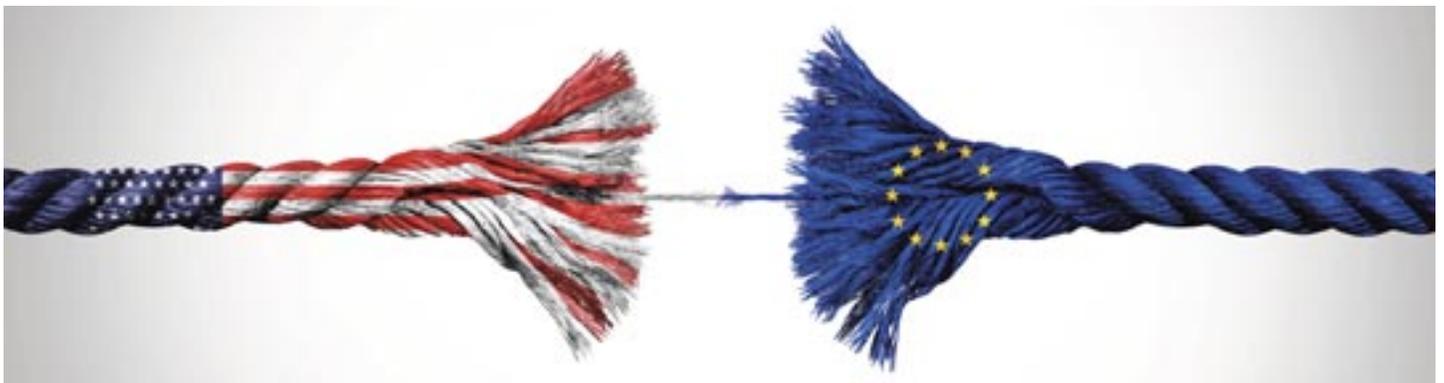
நொக்ஸ்னால் உருவாக்கப்பட்டதே பிராந்தியத்தின் நிதியில் தலையிடுவதாகும். உதாரணத்துக்கு டொமினிக்கன் குடியரசில் அதிக வருவாய் பெறும் நிறுவனமான சுங்க வரி நிறுவனத்தின் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் அதிகாரத்தை அமெரிக்கா பெற்றது. அதேபோல், அப்போது நிக்கரகுவா அதிபரை மாற்றியது. அப்போது சீனாவிலும் அமெரிக்கா தலையிட முயற்சித்தது. அமெரிக்க கடன்களை மீளப்பெறவும், சர்வதேச நாடுகளின் பொருளாதாரத்தில் நேரடியாக தலையிட்டது. ஆனால், இன்றும் அமெரிக்கா பல நாடுகளின் பொருளாதாரத்தில் நேரடியாகவும் உலக வங்கி என்ற போர்வையிலும் தலையிட்டு வருகின்றது.

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் அரசியல் பின்னணி:

மனித இனம் தோன்றிய நாளிலிருந்து மனிதர்கள் புலம் பெயர்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். பல நூற்றாண்டுகளாக இந்த புலம் பெயர்வுடன் செல்வம் மற்றும் பொருள் தேடலுக்காகக் கண்டம் விட்டு கண்டத்துக்கு கப்பலில் மிகவும் அபாயகரமான பயணங்களை மனிதர்கள் மேற்கொண்டார்கள். அவ்வாறு, மேற்கொண்ட ஒரு பயணத்தில் கொலம்பஸ் அமெரிக்க கண்டத்தை அடைந்தார். விளைவு அமெரிக்க கண்டத்தில் வாழ்ந்து வந்த பூர்வீக குடிகளில் 80 வீதமானோர் கொல்லப்பட்டனர். ஆரம்பத்தில் மனிதர்கள் வாழ்வைத் தேடியே பயணமானார்கள். பின்னர், பொருளையும் செல்வத்தையும் தேடினார்கள். அப்போதே மனிதத்தை தொலைத்து விட்டார்கள். அவ்வாறு, பூர்வீக குடிகளைக் கொண்டு குவித்த நிலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட நாடே அமெரிக்கா. அமெரிக்கா பிரிட்டனிமிருந்து சுதந்திரம் பெற்ற நாளிலிருந்து தொடர் ஆக்கிரமிப்பை உலகெங்கும் செய்து வருகின்றது.

லெனின் 1917-ஆம் ஆண்டின் 'ஏகாதிபத்தியம், 'முதலாளித்துவத்தின் மிக உயர்ந்த கட்டம்' என்ற துண்டுப்பிரசுரத்தில் உலகின் பெரும்பான்மையான மக்களை ஒரு சில முன்னேறிய நாடுகள் நிதிரீதியாகக் கழுத்தை நெரிக்கும் என்று தெரிவித்திருந்தார். இக்கருத்தின் தொடர்ச்சியே அமெரிக்கா.

அமெரிக்க முதலாளித்துவம் கடந்த நூற்றாண்டிலிருந்து உலக வரலாற்றிலேயே மிகவும் சக்திவாய்ந்த, வர்க்க உணர்வுள்ள ஆளும் வர்க்கத்தை கொண்டுள்ளது. பொருளாதாரம் மற்றும் அரசு இரண்டையும் கடந்து, உள்நாட்டிலும் உலக அளவிலும் அது தன் மேலாதிக்கத்தை முன்வைத்துள்ளது. இது, மதம் மற்றும் மொழி ரீதியான ஆதிக்கத்தையும் கொண்டுள்ளது. ஆளுமையுடன் கூடிய அரசியல்

மற்றும் பொருளாதார ரீதியான சிறந்த நிர்வாகத் திறனையும் கொண்டுள்ளது. குறிப்பாக, இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் பின்னர், உலக வல்லரசாக மாறியமைக்கு அமெரிக்காவின் முதலாளித்துவமும், அதன் சிறப்பான நிர்வாகத் திறனுமே முக்கிய காரணம் எனலாம்.

சந்தையை ஆட்சி செய்பவர்கள் அரசை ஆளுவதில்லை என்ற கோட்பாட்டை அமெரிக்கா இதுவரை காலமும் முறியடித்துள்ளது. ஆனால், இன்று சீனா உலக சந்தையை ஆட்சி செய்கின்றது. அதனால், அமெரிக்காவின் அரசு ஆளுமையை சீனாவால் மீற முடியவில்லை. அதனால் சீனா திட்டாடுகின்றது. சந்தையையும் அரசையும் ஆளும் அமெரிக்கா சந்தையின் கூறுகளால் பாதிக்கப்பட்டு உலகை அரசாள் முடியாமல் திணறுகின்றது என்பது திண்ணம். அமெரிக்காவின் நவ தாராளவாதக் கொள்கைகளே அதற்குப் பாதிப்பாகவும் உள்ளது.

முதலாளித்துவ வர்க்கத்திற்கு அதன் பொருளாதாரச் சக்தியை அரசின் ஆட்சிக்கு மாற்றுவதற்கு தேவையான வர்க்க உணர்வு இல்லை என்று வாதிடும் பொருளியல் அறிஞர்களும் உள்ளனர். பிரெட் எல் பிளக் சமூக அரசியல் ஜனநாயகத்தை சாத்தியமாக்க விரும்பினார். அமெரிக்கா போன்ற ஒரு ஏகாதிபத்திய நாட்டில் இது சாத்தியமற்றது. டொனால்ட் ட்ரம்பின் அமைச்சரவையில் உள்ளவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் செல்வந்தர்கள். எலன் மாஸ்க் போன்ற மிகப் பெரிய செல்வந்தரே அமெரிக்க அரசு நிறுவனங்களை சீர்திருத்துகின்றார். இந்நிலையில், சமூக அரசியல் ஜனநாயகம் எவ்வாறு சாத்தியப்படும். அரசின் பொதுத்துறையும் சந்தையின் தனியார் துறையும் இங்கே இணைக்கப்படுகின்றது. மூலதன ஆட்சியின் கீழ் பொது மக்கள் அல்லது பிரஜைகள் அரசிலிருந்து விலத்தியே வைக்கப்படுகின்றனர். தாராளவாத ஜனநாயக ஒழுங்கில் கூட, முதலாளித்துவ வர்க்கம் அரசு வழியாக ஒரு ஆளும் வர்க்கமாகச் செயற்பட ஏராளமான வழிகளைக் கொண்டுள்ளது என்பது நீண்டகாலமாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டுள்ளது. முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் அரசு முதலாளித்துவ வர்க்கத்தால் ஆளப்பட்டது என்ற மார்க்ஸின் கருத்து இங்கு உறுதியாகின்றது. நவீன அரசின் நிர்வாகம் என்பது முழு முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் பொதுவான விவகாரங்களை நிர்வகிப்பதற்கான ஒரு குழு மட்டுமே என்பது மார்க்ஸின் கருத்து.

மூலதனக் குவிப்பு என்பது முதலாளித்துவ நாடுகளில் அவசியமாகின்றது. பொருளாதாரம் மற்றும் அரசியல் கட்டமைப்பினைத் தீர்மானிக்கும் சக்தியாக பெரும் வணிக நிறுவனங்கள் இயங்கும் பொழுது மூலதனக் குவிப்பு சாத்தியப்படுகின்றது. தேர்தல்களில் பெரும் நிறுவனங்களின் நோக்கமே வெற்றியைப் பெற்றுக்கொடுக்கின்றது. பெரும் நிறுவனங்களின் பணத்திலேயே கட்சிகள் இயங்குகின்றன. மத்திய வங்கியின் நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் சுயமானவை என்று கூறப்பட்டாலும் பெரும் நிறுவனங்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளேயே உள்ளன. அமெரிக்காவின் நிதி மூலதன முதலாளிகளே அமெரிக்க ஆளும் வர்க்கத்தை உருவாக்குகின்றார்கள். முதலாளித்துவ வர்க்கம் தனது பரந்த

வெளிப்புற வர்க்க-பொருளாதார சக்தியின் மூலம் மறைமுகமாக அரசைக் கட்டுப்படுத்துகிறது.

இரண்டாம் உலகப் போரின் பின்னர்:

இரண்டாம் உலகப் போர் ஏகாதிபத்தியத்தின் வடிவங்களில் ஒரு பெரிய மாற்றத்துடன் முடிவடைந்தது. நிரந்தர மோதலில் தோன்றும் ஏகாதிபத்தியங்களின் பெருக்கத்திற்குப் பதிலாக ஒரு கூட்டு ஏகாதிபத்தியத்தை இப்போர் உருவாக்கி கொடுத்தது. இந்த கூட்டு ஏகாதிபத்தியம் உலக முதலாளித்துவ அமைப்பின் மையங்களின் குழுமத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. அமெரிக்கா, கனடா, மேற்கு, மத்திய ஐரோப்பா, ஐப்பான் என ஏகாதிபத்திய விரிவாக்கத்தின் இந்த புதிய வடிவம், அதன் வளர்ச்சியின் பல்வேறு கட்டங்களைக் கடந்து வந்துள்ளது. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய அமெரிக்கா ஒரு உலகளாவிய வல்லரசாக உயர்ந்தது. மற்றும், அனைத்து மக்களுக்கும் அல்ல என்றாலும் உரிமைகளின் சுய-அறிக்கையிடப்பட்ட உலகளாவிய பாதுகாவுவராக global superpower மாறியது. அமெரிக்கா தனது ஏகாதிபத்திய வரம்பை விரிவுபடுத்தும் வெளியுறவுக் கொள்கை கருவியாக உரிமைகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளது.

“

அமெரிக்காவால் ஆட்சி மாற்றப்பட்ட எந்த நாடும், பின்னர் பொருளாதார ரீதியாகவோ, பாதுகாப்பு மற்றும் சமாதான ரீதியாகவோ முன்னேறவில்லை. இதுவே அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் தேவையாகவும் இருந்தது.

”

மனித உரிமைகள் என்பது தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களுக்கு ஒரு தாராளவாதப் பார்வையை முன்வைக்கின்றது. இது அமெரிக்கா போன்ற ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்குச் சாதகமாக அமைகின்றது. தேவையேற்படின் அந்த நாடுகளை கட்டுப்படுத்த 'மனித உரிமை மீறலை' கைகளில் எடுக்கின்றது. பல தேசிய இயக்க போராட்ட இயக்கங்கள் ஏகாதிபத்திய நாடுகளால் அழிக்கப்பட்டுள்ளன. 'மனித உரிமைகள்' உலகளாவிய ஏற்றத்தாழ்வுகள் மற்றும் ஒடுக்குமுறை அமைப்புகளின் மூல காரணங்களை நிவர்த்தி செய்வதற்கான கோரிக்கைகளை அடக்க உதவியது.

அமெரிக்காவால் ஆட்சி மாற்றப்பட்ட எந்த நாடும், பின்னர் பொருளாதார ரீதியாகவோ, பாதுகாப்பு மற்றும் சமாதான ரீதியாகவோ முன்னேறவில்லை. இதுவே அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் தேவையாகவுமிருந்தது. 'போருக்குப் பிந்தைய சர்வதேச நிறுவனங்களின் மறுசீரமைப்பு காலனித்துவ வன்முறையின் வரலாற்று கட்டமைப்புகளுடன் ஒரு உடைவை ஏற்படுத்தவில்லை' என ரன்டல் வில்லியம்ஸ் (Randall Williams) வாதிடுகின்றார். சோவியத் யூனியனும் அதன் நட்பு நாடுகளும் தங்கள் குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை மீறியது. இத்தகைய ஜனநாயக விழுமியங்களின் பெயரால் அமெரிக்கா போரை நடத்தியது. அத்தகைய கொடுங்கோன்மைக்கு எதிராக சுதந்திரம் மற்றும் உரிமைகளின் கலங்கரை விளக்கமாக அமெரிக்கா வலுவாக நின்றது என்ற பிரச்சாரத்தை முன்வைத்து, தனது ஏகாதிபத்திய விரிவாக்கத்தை செயற்படுத்தியது.

கொரியா முதல் வியட்நாம் வரை ஆப்கானிஸ்தான் முதல் மத்திய அமெரிக்க போர்கள் வரை அதன் நேரடி மற்றும் மறைமுக இராணுவ ஈடுபாடுகள் பெரும் அழிவையும் மரணத்தையும் ஏற்படுத்தி, புலம்பெயர்ந்தோரை தங்கள் உயிர்வாழ்வுக்காக நகர்த்த கட்டாயப்படுத்தியது. இந்த போர்கள் மில்லியன் கணக்கானவர்களின் வாழ்க்கையை சிதைத்தன. மத்திய அமெரிக்க நாடுகளை தனது நலன்களுக்காகச் சூறையாடிய அமெரிக்கா, அதே மக்கள் அமெரிக்காவின் நுழைந்த போது வன்முறையைப் பிரயோகித்து அவர்களை வெளியேற்றுகின்றது. சில காலம் வரை மிகக் குறைந்த வேதனத்தில் இவர்களது இரத்தங்களை உறிஞ்சிய அமெரிக்க நிறுவனங்கள் இச்சூழ்நிலையில் ஒன்றுமே பேசாது அமைதி காக்கின்றன. உரிமைகளையும் சுதந்திரத்தையும் வழங்கும் இந்த தாராளவாதப் போர்கள் பனிப்போரின் முடிவுக்கு அப்பாலும் தொடர்ந்தன. சோவியத் ஒன்றியம் வீழ்ச்சியடைந்த போதிலும் மதிப்புகளின் புதிய எதிரிகள் தோன்றினர்.

அமெரிக்க அரசுக்கு ஒரு 'நிரந்தர எதிரி தேவை. எப்போதும் களத்தில் போராட்டம் ஒன்று இருக்க வேண்டும். ஆனால், ஒருபோதும் அவை தோற்கடிக்கப்பட முடியாத போராட்டமாக வலுப் பெறும். போராட்டச் சூழலில் எதிரியின் உருவம் மற்றும் இருப்பிடம் மாறுகிறது. ஆனால் ஒரு எதிரி கற்பனை செய்யப்படுவார் என்பது உறுதி. பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான நிரந்தரப் போருக்கு நேரத்திலோ அல்லது இடத்திலோ எல்லைகள் இல்லை. செப்ரெம்பர் 11, 2001-இன் பேரழிவுகரமான பயங்கரவாத தாக்குதல்களுக்கான பழிவாங்கும் நடவடிக்கையில் 9/11 உடன் எந்த தொடர்பும் இல்லாத சாதாரண ஆப்கானியர்களை அமெரிக்கா குண்டுவெடிப்புத் தடுப்புக்காவல் மற்றும் சித்திரவதைக்கு உட்படுத்தியது.

முதல் பெண்மணி லாரா புஷ் எங்களிடம் கூறியது போல் 'நாம் மனித நேயத்தில் ஒன்றுபட்ட நாகரிக மக்கள்'. இந்தப் போரின் மூலம் இரண்டு மில்லியன் ஆப்கான் கணவனை இழந்த பெண்களுக்கு சுதந்திரத்தையும் உரிமைகளையும் பெற்றுக் கொடுக்கும் சமூகக் கடமை எமக்குள்ளது. (we 'civilized people' united in 'our common humanity' had a special responsibility to deliver freedom and rights to Afghan women by waging war, leaving two million widows)

சோவியத் ஒன்றியத்தின் வீழ்ச்சியின் பின்னர்:

இரண்டாம் உலகப் போர் ஐரோப்பா, சோவியத் யூனியன், சீனா மற்றும் ஐப்பாளை அழித்தது. இது அமெரிக்காவிற்கு பெருமளவில் உதவிபுரிந்தது. அமெரிக்காவின் வளர்ச்சி

யடைந்த தொழினுட்பம் அமெரிக்க பெரும் நிறுவனங்களுக்கு உலக சந்தையை திறந்துவிடச் செய்தது. அத்துடன் ஐப்பாளுக்கு அணுகுண்டுகள் வீசிய பின்னர், இராணுவ ரீதியாகவும் அமெரிக்கா மீது உலக நாடுகளுக்கு ஒரு பயமேற்பட்டது. சோவியத் ஒன்றியத்தின் வீழ்ச்சியையும் அமெரிக்கா திட்டமிட்டே செயற்படுத்தியது. இதன் பின்னர், ரஸ்யாவின் அமெரிக்க வணிகர்கள் தங்களது நிறுவனங்களை நிறுவினார்கள். இன்றும் மொஸ்கோவில் அமெரிக்க தனியார் வைத்தியசாலைகள் உள்ளன. உக்ரேனின் போருக்கு முன்பாக பல அமெரிக்க நிறுவனங்கள் இயங்கின. சோவியத் ஒன்றியத்தின் வீழ்ச்சியானது ஒற்றை வல்லரசாக அமெரிக்காவை மாற்றியது. பொருளாதார ரீதியாகவும், இராணுவ ரீதியாகவும் அமெரிக்கா உலகை ஆட்சி செய்தது. சோவியத் ஒன்றியத்தின் வீழ்ச்சியும் தேசிய விடுதலை இயக்கங்களில் இருந்து பிறந்த ஜனரஞ்சக தேசியவாத ஆட்சிகளின் மூச்சுத்திறனலும் அமெரிக்காவின் ஏகாதிபத்திய திட்டத்தை மத்திய கிழக்கு, ஆபிரிக்கா மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்காவில் தீவிர வீரியத்துடன் பயன்படுத்த அனுமதித்தது. நவ தாராளவாதக் கொள்கைகளும், உலகமயமாதலும் அமெரிக்காவிற்கு பெருமளவு உதவி செய்தது. தானியங்கள் தொடங்கி, எண்ணெய், கனரக இயந்திரங்கள், ஆயுதங்கள் விற்பனை என அமெரிக்கா வணிகர்கள் செல்வத்தைக் குவித்தனர். நீகனின் அமைச்சர் ஹென்றி கீசிங்கர் சீனாவை அமெரிக்க நிறுவனங்களுக்கு திறந்து விட உதவி செய்தார். இது அமெரிக்க நிறுவனங்களுக்கு மேலும், மூலதனக் குவியலுக்கு உதவி புரிந்தது. இலகுவான, இறுக்கமான சட்டங்களின் நிய நாடுகளில் குறைந்த வேதனத்துக்கு பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய முடிந்தது.

'அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம்' என்பது ஒரு உணர்ச்சிகரமான சொற்றொடர். அமெரிக்காவின் ஆளும் வர்க்கம், உலகத்தின் மீது அதன் ஏகபோக ஆதிக்கத்தை கேள்விக்குள்ளாக்கும் திறன் கொண்ட எந்தவொரு பொருளாதார மற்றும் இராணுவ சக்தியையும் அது ஏற்றுக்கொள்ளாது என்று வெளிப்படையாக அறிவிக்கிறது. இச்சக்திகளை அல்லது அரசுகளை ஒடுக்குவதற்கான போர்களில் அமெரிக்கா, நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் ஈடுபட்டது. முன்று முக்கிய சாத்தியமான எதிரிகள் இங்கு குறிவைக்கப்படுகிறார்கள்.

முதலாவதாக ரஷ்யா. சோவியத் யூனியனுக்குப் பிறகு அதன் சிதைவு, அமெரிக்காவின் முக்கிய மூலோபாய நோக்கமாக உள்ளது. ரஷ்ய ஆளும் வர்க்கம் இதை இன்னும் புரிந்து கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. புட்டினின் வருகையை அடுத்து அமெரிக்காவிற்கு தனது நோக்கத்தை ரஷ்யாவில் நிலைநாட்ட முடியாதுள்ளமை மறுக்கமுடியாதது.

அமெரிக்காவிற்கு புதிய போட்டியாளராக புட்டின் தோன்றினார். அழிக்கப்பட்ட ரஷ்ய எதிரியை நிரந்தரமாகவும் முழுமையாகவும் அழிப்பதே அவர்களின் முதல் வழி. இரண்டாவது இடத்தில் சீனா உள்ளது. அதன் வளர்ச்சி மற்றும் பொருளாதார வெற்றி அமெரிக்காவை கவலைப்படுத்துகிறது. அமெரிக்க நோக்கம் இந்த பெரிய நாட்டை சிதைப்பதாகும்.

“

மத்திய அமெரிக்க நாடுகளை தனது நலன்களுக்காகச் சூறையாடிய அமெரிக்கா, அதே மக்கள் அமெரிக்காவின் நுழைந்த போது வன்முறையைப் பிரயோகித்து அவர்களை வெளியேற்றுகின்றது. சில காலம் வரை மிகக் குறைந்த வேதனத்தில் இவர்களது இரத்தங்களை உறிஞ்சிய அமெரிக்க நிறுவனங்கள் இச்சூழ்நிலையில் ஒன்றுமே பேசாது அமைதி காக்கின்றன.

”

உலகின் புதிய எஜமானர்களின் இந்த உலகளாவிய பார்வையில் ஐரோப்பா மூன்றாவது இடத்தில் உள்ளது. (ஐரோப்பிய ஒன்றியம்)

டொனால்ட் ரம்பின் ஏகாதிபத்திய வெளியுறவுக் கொள்கை:

டொனால்ட் ரம்ப் 2.0 ஆட்சியில், மேற்கூறப்பட்ட மூன்று எதிரிகளையும் அழிப்பதில் குறியாக இருக்கின்றார். சீனாவை பொருளாதார ரீதியாக தோற்கடிக்க வேண்டும். சீனாவின் பட்டுப் பாதை அமைப்பை உடைக்கவேண்டும். உக்ரேனின் போர் ரஷ்யாவைப் பொருளாதார ரீதியாகப் பாதித்துள்ளது. இராணுவ ரீதியாக ரஷ்யா தனது விரிவாக்கத்தைச் செயற்படுத்த முடியாத நிலையில் உள்ளது. அண்மைய உதாரணங்கள் சிரியா, வெனிகூலா, ஈரான்.

டொனால்ட் ரம்ப் வெற்றிகரமாக வெள்ளை மாளிகைக்குத் திரும்புவதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்பு, உயர் தொழினுட்பத் துறையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு 'செல்வந்தக் குழு' மற்றும் அரசியலில் 'கறுப்பு பணத்தை' நம்பியிருப்பது அமெரிக்க ஜனநாயகத்தை அச்சுறுத்துகிறது என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டது.

ரம்பின் உதவியாளர் ஸ்டீபன் மில்லர் Stephen Miller சி.என்.எனிடம் கூறியது போல் 'சர்வதேச நல்லொழுக்கங்கள் மற்றும் மற்ற எல்லாவற்றையும் பற்றி நீங்கள் விரும்பும் அனைத்தையும் பேசலாம். ஆனால், நாம் ஒரு உலகில் வாழ்கிறோம், நிஜ உலகில்... அது வலிமையால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. அது சக்தியால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. அது அதிகாரத்தால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது... 'இவை உலகின் இரும்புச் சட்டங்கள்'.

இந்த நூற்றாண்டு முழுவதும் அமெரிக்க அதிகாரிகள் போர்கள் மற்றும் தலையீடுகளை 'ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பது', 'ஆக்கிரமிப்பை நிறுத்துவது' அல்லது மிக சமீபத்தில் 'மனிதாபிமான கடமைகளைச் செய்வது' பற்றிய சொல்லாட்சிகளுடன் நியாயப்படுத்துகின்றனர். ஆனால், இவை வெறுமனே அமெரிக்க கொள்கையின் உண்மையான குறிக்கோள்களை உள்ளடக்கியது. பெரிய வணிகங்களுக்கு உலகைப் பாதுகாப்பாக மாற்றுவதற்குமான செயற்பாடாகும். வளைகுடா போருக்குப் பிறகு ஜனாதிபதி புஷ் கூறியது போல் 'நாங்கள் சொல்வதெல்லாம் செல்கிறது' ('what we say goes.') அமெரிக்கா ஏகாதிபத்திய சாம்ராஜ்யம் தனது

“

சீனாவைப் பற்றிய அவரது ஊசலாடும் நிலைப்பாடுகள், மாறி மாறி மோதல் மற்றும் சமரசம் எனத் தொடர்கின்ற நிலையில் வட கொரிய அதிபருடான உறவு, புட்டினுடனான உறவு ஒரு முறையான நிகழ்ச்சி நிரலை விட ஒரு தழும்பலான மேம்போக்கான நிலையாகவே வெளிப்படுகின்றது.

”

ஏகாதிபத்திய அதிகாரத்தை மற்றைய நாடுகள் மீது விரிவுபடுத்தியுள்ளது. அவற்றின் உரிமைகளை மறுக்கின்றது.

முரண்பாட்டுக்கு எதிராக:

ரம்பின் வெளியுறவுக் கொள்கையில் ஒரு ஒத்திசைவான ஏகாதிபத்திய கட்டமைப்பு இல்லை என்று விமர்சகர்கள் வாதிடுகின்றனர். இது தனிப்பட்ட பழிவாங்கல் மற்றும் தேர்தல் கணக்கீடுகளால் இயக்கப்படும் தற்காலிக முடிவுகளைப் பிரதிபலிக்கிறது என்பது அவர்களது வாதமாகின்றது. பொய்களால் உலகைக் கட்டமைக்க டொனால்ட் ரம்ப் முயல்கின்றார். வெனிசுலா எண்ணெய் எமது திருடப்பட்ட எண்ணெய் என்கிறார். அதே போல், பனாமாக் கால்வாய், மெக்ஸிக்கோ, கனடா, கொலம்பியா போன்ற நாடுகள் பற்றி தவறான கருத்துகளை முன்வைக்கின்றார். இதனை அவரது அமைச்சரவையும் ஆமோதிக்கின்றது. தனக்கு எதிராகக் கருத்துக் கூறுபவர்களை உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் அழிக்க முயற்சிக்கின்றார்.

சீனாவைப் பற்றிய அவரது ஊசலாடும் நிலைப்பாடுகள், மாறி மாறி மோதல் மற்றும் சமரசம் எனத் தொடர்கின்ற நிலையில் வட கொரிய அதிபருடான உறவு, புட்டினுடனான உறவு ஒரு முறையான நிகழ்ச்சி நிரலை விட ஒரு தழும்பலான மேம்போக்கான நிலையாகவே வெளிப்படுகின்றது.

அமெரிக்கா போர்களும் வன்முறைகளும் அரசியல்வாதிகளின் விருப்பங்களிலிருந்து அல்ல ஆனால், அமைப்பின் இயல்பிலிருந்தே உருவாகின்றன என்பதைப் புரிந்துகொள்வது முக்கியம். முதலாளித்துவம் என்பது அனைத்து வளங்களையும் சொந்தமாக வைத்திருக்கும் மற்றும் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு சிறிய சிறுபான்மையினரால் உலக மக்கள் தொகையில் பெரும்பான்மையினரைச் சுரண்டுவதை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

2025 பெப்பிரவரியில் ஐ.நா.-வில் உக்ரேன் மீதான ரஷ்யாவின் படையெடுப்பைக் கண்டிக்க அவரது நிர்வாகம் மறுத்தது. இது கூட்டு பாதுகாப்பு வழிமுறைகளை நிராகரிப்பதைக் குறிக்கிறது. தென்சீனக் கடலில் சீனாவின் ஆக்கிரமிப்பு

மற்றும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட உக்ரேனியப் பிரதேசங் களை ரஷ்யா ஒருங்கிணைத்ததில் காணப்படுவது போல், சர்வ தேசச் சட்டத்தை மீறுவதற்கு இந்த வெற்றிடம் சர்வாதி கார ஆட்சிகளுக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது.

சீனாவை எதிர்ப்பதற்கு ஈடாக கிழக்கு ஐரோப்பாவை ரஷ்யா விடம் ஒப்படைக்க முன்மொழியப்பட்ட 'பெரிய பேரம்' மேற்கத்தேய கூட்டணியை உடைக்கும் அபாயத்தை ஏற்படுத்து கிறது. இதற்கிடையில் உக்ரேனை முற்றிலுமாக கைவிடு வதற்கான ரம்ப்பின் அச்சுறுத்தல்கள் ரஷ்யா விரிவாக் கத்தை மேலும் ஊக்குவிக்கக்கூடும். 'பெரும் வல்லரசுகள் பொருளாதார ஒருங்கிணைப்பை ஆயுதங்களாகவும் கட் டணங்களை அந்நியச் செலாவணிகளாகவும் நிதி உள்கட் டமைப்பை வற்புறுத்தல்களாகவும் விநியோகச் சங்கிலி களைச் சுரண்டப்பட வேண்டிய பாதிப்புகளாகவும் பயன் படுத்தத் தொடங்கியுள்ளன' என சர்வதேசப் பொருளாதார அரங்கம் மாநாட்டில் ஜனவரி 20, 2026-இல் உரையாற்றிய கனடியப் பிரதமர் மார்க் காணியு குறிப்பிடத்தக்கது.

டொனால்ட் ரம்ப் வெனிசுலா அதிபரைக் கடத்தியமையை மேற்கு நாடுகள் கண்டிக்கவில்லை. ஆனால், டென்மார்க் காலனித்துவ நாடான கிறீன்லாண்ட்டை டொனால்ட் ரம்ப் தனக்கு தேவை என்று கூறியவுடன் முரண்படுகின்றனர். புட்டின் உக்ரேனை ஆக்கிரமிக்க கூறிய காரணத்தையே ரம்ப் கூறுகின்றார். அங்கு ஐரோப்பா, இங்கு சீனா மற்றும் ரஷ்யா. இன்று ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடுகள், நேட்டோ, கனடா போன்ற மேற்கு நாடுகளும் டொனால்ட் ரம்ப்-க்கு எதிராக முறையான கருத்துக் கூற முடியாத நிலையில் உள்ளன. இது அவர்களது பலவீனத்தையே காட்டுகின்றது. குறிப்பாக காசா மக்களை அழித்த பின்னர் காசாவின் சமாதான ஒப்பந்தத்தில் இதே மேற்கு நாடுகள் அமெரிக்காவுடன் இணைந்து செயற்படுகின்றன. மேற்கு நாடுகளின் பலவீனம் புதிய நடுத்தர சக்திகளை உருவாக்குகின்றது.

சீனா, ரஷ்யா விற்கு அப்பால் இந்தியா, பிரேசில், தென் ஆபிரிக்கா போன்ற நாடுகள் புதிய சக்திகளாக மாறிவரு கின்றன.

வர்த்தகம் மற்றும் இராணுவ மோதல்கள் அதிகரித்தல்:

ரம்ப் தனது இரண்டாவது பதவிக்காலத்தில் அமெரிக்காவின் பொருளாதார தேசியவாதத்தை மேலும் தீவிரப்படுத்தும் வாய்ப்பு உள்ளது என்றே கூறலாம். இதன் விளைவாக ஐரோப்பிய ஒன்றியம் மற்றும் சீனாவிடமிருந்து பதிலடியாகச் சுங்கக் கட்டணங்கள் விதிக்கப்படும் சூழ்நிலை உருவாகும். இந்நடவடிக்கைகள் முழு அளவிலான வர்த்தகப் போருக்கு வழிவகுத்து, உலக சந்தைகளில் நிலைகுலைவை ஏற்படுத்தி வதோடு, பணவீக்கம் மற்றும் விநியோகச் சங்கிலி இடையூறுகளை மேலும் தீவிரப்படுத்தக்கூடும். இராணுவ ரீதியாக, கிரீன்லாந்து அல்லது பனாமா கால்வாய் தொடர்பான ஆத்திரமூட்டும் அணுகுமுறைகள் டென்மார்க் அல்லது பனாமாவுடன் மோதல்களை ஏற்படுத்தும் அபாயம் உள்ளது. இத்தகைய சூழ்நிலைகள் நேட்டோ அமைப்பை எதிர்பாராத மோதல்களுக்குள் இழுக்கும் சாத்தியத்தையும் கொண் டுள்ளன.

டொனால்ட் ரம்ப்பினால் முன்வைக்கப்படும் புதிய உலக ஒழுங்கானது தற்சமயம் ரஷ்யா, சீனா போன்ற வல்லரசுகளை ஏற்றுக்கொள்கின்றது. அதேசமயம், இந்த நாடுகளின் பெயரிலேயே அமெரிக்க அரைக்கோளத்தினை முழுமையான கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வர முயல்கின்றது. இது அரசியல், சமூக, பொருளாதார, சுற்றுச் சூழல் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். இப்பிரதேசத்தில் சீனாவையோ, புட்டினையோ, ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தையோ காலான்ற விடுவதை தடுக்கும். இதில் வெற்றி பெற்றால் அமெரிக்கா தனது நகர்வுகளை ஐரோப்பா மற்றும் ஆசியா மீதும் நகர்த்தும்.

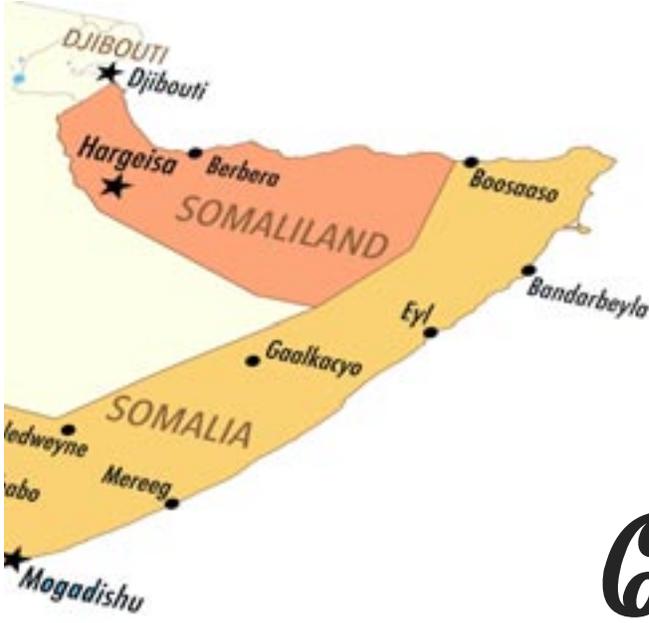
இன்றைய நிலையில் அமெரிக்க அரசின் மொத்த அரசுக் கடன் 27 டிரில்லியன் டொலர்களைத் தாண்டியுள்ளது. ஜப்பான், ஐரோப்பிய ஒன்றியம், கனடா, சீனா போன்ற நாடுகள் அமெரிக்க கடன் பத்திரங்களை வாங்கியுள்ளன. இவற்றினை இந்த நாடுகள் தொடர்ந்து மதிப்பளித்து விற்காமலிருப்பதற்கு டொனால்ட் ரம்ப் 2.0 சுங்க வரி அதிகரிப்பு, ஆக்கிரமிப்பு என மிரட்டி வருகின்றது. அது மாத்திரமன்றி தனது ஆயுத பலத்தினாலும் மிரட்டி வருகின்றது என்றும் கூறலாம். 'நான் ஒரே பேரரசாக இருக்க விரும்புகிறேன்' என ரம்ப் கூறியதே நடைபெறுகின்றது. இன்றைய நாளில் உலகின் தனிக்காட்டு ராஜா டொனால்ட் ரம்ப் என்பதே உண்மை. ஆனால் வரும் காலம் அமெரிக்காவிற்கு ஒளிமயமானதல்ல.

“
பெரும் வல்லரசுகள்
பொருளாதார
ஒருங்கிணைப்பை
ஆயுதங்களாகவும்
கட்டணங்களை
அந்நியச்
செலாவணிகளாகவும்
நிதி உள்கட்டமைப்பை
வற்புறுத்தல்களாகவும்
விநியோகச்
சங்கிலிகளைச்
சுரண்டப்பட வேண்டிய
பாதிப்புகளாகவும்
பயன்படுத்தத்
தொடங்கியுள்ளன.
”

rathan@thaiivedu.com

சிவா முருகும்பிள்ளை

சோமாலிலாந்து

இணைத்தலும் பிரித்தலுமான நாட்டின் சரிதம் என்றாகிய ஆபிரிக்க கண்டத்தின் சோமாலிலாந்து என்ற புதிய தேசத்தை நாம் பார்க்க முடியும். மே 1991-இல் சோமாலியாவிலிருந்து பிரிந்து சோமாலிலாந்து தனிநாடாகத் தன்னைப் பிரகடனப்படுத்தி இருந்தாலும் 2025 டிசம்பர் 26-ஆம் திகதி வரை உலகின் எந்த நாடும் அதனை அங்கீகரிக்க வில்லை. ஆனால் புகோள அரசியலில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்களின் அடிப்படையில் திடீரென...? இஸ்ரேல் முதலாவது நாடாக சோமாலிலாந்தின் இறையாண்மையை அங்கீகரித் தது. இது கடந்த வருட இறுதியின் முக்கிய வரலாற்று நிகழ் வாக அமைந்துள்ளது.

1960-ஆம் ஆண்டு வரை சோமாலிலாந்து (British Somaliland) பிரித்தானிய ஆட்சியின் கீழ் தனிநாடாகவே இருந்தது. பிரித்தானியாவிடம் இருந்து சுதந்திரம் பெற்ற ஐந்து நாட்களிலேயே தனக்கு அருகாக உள்ள ஒரே பண்பாட்டை உடைய, ஒரு காலத்தில் இத்தாலியின் காலனியாக இருந்த இத்தாலிய சோமாலியாவுடன் சுய விருப்புடன் இணைத்து சோமாலியா குடியரசை உருவாக்கியது.

இந்தியாவின் பெரு நிலப்பரப்பு பிரித்தானியாவின் காலனி ஆதிக்கத்தில் இருந்தபோது பாண்டிச்சேரி, காரைக்கால் போன்ற பகுதிகள் பிரான்சின் காலனி ஆதிக்கத்திலும், கோவா போர்த்துக்கீசரின் காலனி ஆதிக்கத்திலும் 2-ஆம் உலகப் போர்க் காலகட்டங்களில் இருந்தன. இதன் பின்பு இவை தனித்தனியாக வெவ்வேறு காலங்களில் சுதந்திரம் அடைந்து இணைந்து இந்தியா என்ற ஒன்றிய அரசு உருவானது.

இதே போலத்தான் இத்தாலிய சோமாலியா, பிரித்தானிய சோமாலிலாந்து அவர்களின் சுய விருப்பின் அடிப்படையில் சுதந்திரத்திற்கு பின்னர் இணைத்து சோமாலியா என்ற தேசம் உருவானது. முப்பத்தொரு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வரலாறு மீண்டும் ஒருமுறை சுழன்றது! 1991-இல் வெடித்த கோரமான உள்நாட்டுப் போரைத் தொடர்ந்து, சோமாலியாவிலிருந்து தன்னைத் துண்டித்துக் கொண்ட சோமாலிலாந்து, ஒரு தனிநாடாகத் தன்னை மீண்டும் உலகிற்குப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டது.

1980-களில் சோமாலிய அதிபர் சியாத் பாரேவின் அடக்குமுறை ஆட்சிக்கு எதிராக சோமாலியா தேசிய இயக்கம் (SNM) கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டது. 1991-இல் பாரேவின் ஆட்சியின் வீழ்ச்சி சோமாலிலாந்து மீண்டும் தனி நாடாகப் பிரிவதற்கு பிரதான காரணமாக அமைந்தது. இந்த இணைத்தலும்... பிரித்தலும்... வல்லரசுகளின், மேலாதிக்கவாதிகளில் நலன்களில் அடிப்படையில் உதித்த கருதுத்தானையன்றி அந்த நாட்டு மக்களின் நலன்களில், மனங்களில் உதித்தவை அல்ல. வேண்டுமென்றால் மக்கள் மனங்களில் உதிக்க வைக்கப்பட்டவை என்று இதனைக் குறிப்பிடலாம்.

“

இன்றைய உலக சூழலில் இந்த பிரித்தல்... இணைத்தல்... அழித்தல்... என்றான விடயங்களில் அதிகம் களமாடுவது அமெரிக்கா என்ற முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்தியம்தான். ஆனால் இதற்கு எல்லா வகையிலும் உறுதுணையாக இருப்பது இஸ்ரேல் என்ற நாடும் அமெரிக்காவின் நேட்டோ நட்பு நாடுகளும் தான்.

”

இன்றைய உலக சூழலில் இந்த பிரித்தல்... இணைத்தல்... அழித்தல்... என்றான விடயங்களில் அதிகம் களமாடுவது அமெரிக்கா என்ற முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்தியம்தான். ஆனால் இதற்கு எல்லா வகையிலும் உறுதுணையாக இருப்பது இஸ்ரேல் என்ற நாடும் அமெரிக்காவின் நேட்டோ நட்பு நாடுகளும் தான்.

அமெரிக்க டாலரின் அச்சடிப்பு மற்றும் அதன் உலகளாவிய புழக்கத்தைத் தீர்மானிக்கும் திரைக்குப் பின்னால் இருக்கும் சக்திகள், அந்நாட்டின் நிதித்துறையைக் கையாளும் யூத மூலதனச் சிந்தனையாளர்களே. எனவே, அமெரிக்காவின் வெளியுறவுக் கொள்கைகளுக்கும், அதன் காகித நாணயங்களுக்கும் சியோனிசச் சித்தாந்தம் ஊடுருவி இருப்பதைத் தவிர்க்க முடியாது. இந்த அதிகார மையங்களின் பின்னணியில் இருந்துதான், சோமாலியாவிலிருந்து 'சோமாலிலாந்து' ஏன் பிரிந்தது என்பதையும், அதற்குப் பின்னால் இருக்கும் சர்வதேச அரசியலையும் நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

இன்று உலகின் மிக நெருக்கமான மற்றும் நம்பகமான கூட்டாளிகள் யார் என்ற கேள்விக்கு இஸ்ரேலும் அமெரிக்காவுமே விடையாகும். பிரிக்க முடியாத உறவு கொண்ட இவர்கள், உலகத்தைத் தங்களது நலன்களுக்கு ஏற்ப மறுசீரமைக்க முற்படுகின்றனர். இதன் ஒரு பகுதியாகவே, சோமாலியாவிலிருந்து பிரிந்த 'சோமாலிலாந்து' என்ற தேசத்தை இஸ்ரேல் அங்கீகரித்திருப்பதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. விடயப்பிற்குரிய விஷயம் என்னவென்றால் சோமாலிலாந்து பெரும்பான்மையாக முஸ்லிம்களை கொண்ட நாடு. சோமாலிலாந்தை வெளிப்படையாக இஸ்ரேல் அங்கீகரிக்க, அமெரிக்கா மறைமுகமாக அங்கீகரித்து இருக்கின்றது. இதன் பின்னணியில், இரு நாடுகளின் பொதுவான நலன்கள் பின்னிப் பிணைந்திருப்பதை நாம் உணர முடியும்.

கூடவே இதற்கு வலுச் சேர்ப்பதற்கு ஆதாரமாக கீழ் வரும் வரலாற்று நிகழ்வை நாம் முன்வைக்க முடியும். அது... சோமாலியாவின் ஒரு பகுதியாக இருந்த சோமாலிலாந்து பிரிந்தது, மற்றைய எந்த நாடுகளையும் விட சோமாலியாவிற்கே அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கும்.

ஒக்ரோபர் 1993 சோமாலியா போராளிக் குழுத் தலைவர் ஃபரா எய்டிடின் (Mohamed Farrah Aidid) இரண்டு முக்கிய சகாக்களை பிடிப்பதற்காக அமெரிக்க விசேட தாக்குதல் குழுவான ரேஞ்சர், டெல்றா படைப்பிரிவின் 160 இராணுவத்தினர் சோமாலியாவின் தலைநகர் மொகடிசு-இல் MH-60 (MH-60 Black Hawk helicopters) அதி நவீன உலங்குவானூர்தி மூலம் இறங்கினர்.

ஒரு மணி நேரத்தில் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதாக களத்தில் இறங்கிய இந்த அமெரிக்க விசேட அதிரடிப்படை 15 மணி நேரச் சண்டையின் பின்பு 18 வரையிலான அமெரிக்க இராணுவத்தின் இழப்பு, 70

வரையிலான இராணுவத்தினர் படுகாயத்துடன் அமெரிக்காவிற்கு திரும்பி ஓடினர். இதற்கு போராளிக் குழுக்கள் ஆர்பிஜி (RPG) சுடுகலனினால் அமெரிக்காவின் இரண்டு அதி நவீன ஹெலிகொப்பரை சுட்டு வீழ்த்தினர். இதனைத் தொடர்ந்து கொல்லப்பட்ட அமெரிக்க இராணுவத்தினரை வீதிகளில் கட்டி இழுத்தனர் சோமாலியா போராளிகள். இது அமெரிக்காவிற்கு உலக அரங்கில் மிகுந்த அவமானத்தை ஏற்படுத்தியது.

அமெரிக்க மக்களிடம் தமது பிள்ளைகளை சோமாலியாவில் இருந்து பாதுகாப்பாக திருப்பி அழைக்குமாறு கடும் எதிர்ப்பும் அமெரிக்காவிற்கு ஏற்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து 1994-இல் சோமாலியாவில் தங்கியிருந்த அமெரிக்க படைகளை சோமாலியாவில் இருந்து வெளியேற்றும் நிலையை ஏற்படுத்தும் உத்தரவை பில் கிளிங்ரன் எடுக்கும் அளவிற்கு தள்ளியும்விட்டது.

மிகுந்த அவமானத்துடன் அமெரிக்கப்படை திருப்பியது. இந்த நிகழ்வுதான் பின்பு உலக அரங்கில் எந்த நாட்டிலும் அமெரிக்கா தரையால் நகர்ந்து நேரடியாக தாக்குதலை செய்வதை முடிவிற்கு கொண்டுவந்தது. சோமாலியாவில் ஏற்பட்ட அவமானத்தை துடைப்பதற்கு பல வருடங்களாக காத்திருந்த அமெரிக்கா தற்போது சோமாலியாவில் இருந்து பிரிந்த சோமாலிலாந்தை அங்கீகரிப்பதன் மூலம் பழிதீர்க்கும் மனநிலையுடன் அணுகும் என்பதை நாம் ஓர் உளவியல் செயற்பாடாகப் பார்த்தாக வேண்டும்.

இதன் அடிப்படையில்தான் இஸ்ரேல் அங்கீகரித்த இந்த சோமாலிலாந்தை நிச்சயம் அமெரிக்காவும் ஆதரிக்கும் என்றாக நாம் பார்த்தாக வேண்டும். இப்போதைக்கு, இஸ்ரேலின் இந்த அங்கீகரிப்பை ஏனைய பல நாடுகள் மௌனம் காக்க, அரேபிய, நேட்டோ, ஐரோப்பிய நாடுகள் இதனை ஐ.நா.-வுடன் சேர்ந்து அங்கீகரிக்காத நிலைத்தான் தொடர்கின்றது. இவை தமது கண்டனங்களையும் பதிவு செய்திருக்கின்றன. அதனால் இன்றும் சர்வதேச அளவில் சோமாலியாவின் பகுதியாகவே சோமாலிலாந்து கருதப்படுகிறது.

இங்குள்ள மக்கள் தொகையில் 99 சதவீதம் பேர் சன்னி இஸ்லாமியர்களாக உள்ளனர். அரபு மொழியைத்தான் மக்கள் பேசி வருகின்றனர். இதன் தலைநகரம் ஹர்கீசா (Hargeisa).

சோமாலிலாந்து தனக்கென சொந்த அரசாங்கம், நாணயம் (Somaliland Shilling), இராணுவம், கொடி, பாஸ்போர்ட் மற்றும் சட்ட அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது.

பொருளாதாரம், பிரதானமாக கால்நடை வளர்ப்பு முதுகெலும்பாக உள்ளது. குறிப்பாக ஆடு, மாடு மற்றும் ஓட்டகங்கள் சவுதி அரேபியா, ஐக்கிய அரபு அமீரகம் போன்ற வளைகுடா நாடுகளுக்குப் பெரும் அளவில் ஏற்றுமதி செய்வதால் இந்த பொருளாதாரம் ஈட்டப்படுகின்றது. மேலும் பெர்பெரா (Berbera) துறைமுகம், இது நாட்டின் முக்கிய வருமான ஆதாரமாகும்.

“
இன்று உலகின்
மிக நெருக்கமான
மற்றும் நம்பகமான
கூட்டாளிகள் யார்
என்ற கேள்விக்கு
இஸ்ரேலும்
அமெரிக்காவுமே
விடையாகும். பிரிக்க
முடியாத உறவு
கொண்ட இவர்கள்,
உலகத்தைத்
தங்களது
நலன்களுக்கு ஏற்ப
மறுசீரமைக்க
முற்படுகின்றனர்.”

ஐக்கிய அரபு அமீரகத்தின் DP World நிறுவனம் இந்தத் துறைமுகத்தை மேம்படுத்த பெரிய அளவில் முதலீடு செய்துள்ளது. கூடவே புலம்பெயர்ந்தோர் நிதியாக வெளிநாடுகளில் வாழும் சோமாலிலாந்து மக்கள் அனுப்பும் பணம் (Remittances) நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்குப் பெரிதும் உதவுகிறது.

சவால்களாக நாட்டிற்கு சர்வதேச அங்கீகாரம் இல்லாததால், உலக வங்கி அல்லது IMF போன்ற அமைப்புகளிடமிருந்து நேரடி கடன்களைப் பெறுவதில் சோமாலிலாந்து சிரமங்களை கொண்டிருக்கிறது. இது ஒரு வகையில் ஆப்கானிஸ்தான் இன்று எதிர் கொள்ளும் பிரச்சினையை ஒத்ததுதான். ஐ.நா.-வால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை என்றாலும் சோமாலிலாந்து சில நாடுகளுடன் இராஜதந்திர உறவுகளைக் கொண்டுள்ளது. சோமாலிலாந்து என்பது கிழக்கு ஆபிரிக்காவின் கொம்பு (Horn of Africa) பகுதியில் அமைந்துள்ள ஒரு தன்னாட்சிப் பிரதேசமாகும்.

சோமாலியாவில் நிலவும் உள்நாட்டுப் போர்கள் மற்றும் வன்முறைகள் போல் அன்றி, சோமாலிலாந்து ஓர் அமைதியான ஜனநாயக நாடாகச் செயற்படுகிறது. சோமாலிலாந்து எல்லைகளாக, வடக்கே ஏடன் வளைகுடா, மேற்கே ஜிபூட்டி (Djibouti) தெற்கு மற்றும் மேற்கே எத்தியோப்பியா, கிழக்கே சோமாலியா ஆகியவை உள்ளன. தரையாலும் மிக நீண்ட செங்கடல் பகுதியையும் தனது எல்லைகளாக கொண்டதால் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நாடாகி இருக்கின்றது.

ஐரோப்பா, ஆசியாவை சூயஸ் கால்வாய் வழியாக இணைக்கும் செங்கடலின் கப்பல் போக்குவரத்தை கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருப்பதற்குரிய மையப்புள்ளியாக இருப்பதுவும் சோமாலிலாந்து முக்கியம் பெறுவதற்கு காரணமாக இருக்கின்றது. இந்த கடற் பயணத்தை கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவருவதற்கான செல்வாக்கு மிக்க கேந்திர முக்கியத்துவம் இந்த நாட்டிற்கான முக்கியத்துவத்தை இன்று மேலும் அதிகரித்துள்ளது. இதன் பின்னணியில் நின்றே தற்போதைய இஸ்ரேலின் அங்கீகாரத்தை நாம் பார்க்க வேண்டும்.

ஏமனில் இருந்து செயற்படும் ஈரான் ஆதரவு ஹவுதி (Houthi)-களின் செயற்பாட்டை தடுப்பதற்கு, அந்த சூயஸ் கால்வாய் வழியேயான நடமாட்டத்தை தமது கட்டிற்குள் கொண்டு வருவதற்கு, இவ்வளைகுடாவை தமது கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வருவதுதான் அமெரிக்கா, இஸ்ரேலுக்கு மிகவும் முக்கியமாகும். இதற்கு சோமாலிலாந்தை அங்கீகரித்து அதனைத் தமது செல்வாக்கு வலையத்திற்குள் கொண்டுவருவது அமெரிக்க இஸ்ரேல் கூட்டு நடவடிக்கை தொடர்வதற்கு தேவையாகின்றது. அதனால்தான் சோமாலிலாந்து ஒரு இஸ்லாமிய நாடு என்றான போதும் அதன் தலைவர் இஸ்ரேல் தம்மை அங்கீகரித்ததை மிகவும் மகிழ்வுடன் வரவேற்கும் நிலையையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. கூடவே உலக நாடுகள் பலவும் சோமாலிலாந்தை தாம் அங்கீகரித்தது போல் அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று இஸ்ரேல் அறைகூவல் விடுத்துள்ளது.

இஸ்ரேலின் அங்கீகாரம் சோமாலிலாந்தில் இஸ்ரேலின் படைத்தளத்தை அமைப்பதற்கு ஏதுவான சூழலை ஏற்படுத்தும் என்பதாக அரசியல் அவதானிகள் கருத்து தெரிவிக்கின்றனர். ஆனால் தற்போதைய நிலையில் இதே கொம்பு பகுதியில் பலமிக்க நாடாக திகழும் எத்தியோப்பியாவுக்கும் சோமாலிலாந்துக்கும் இடையிலான உறவு மிகவும் சிக்கலாகி வருகின்றது. ஜனவரி 2024-இல், எத்தியோப்பியா சோமாலிலாந்தை அங்கீகரிப்பதற்குப் பிரதிபலனாக, சோமாலிலாந்தின் 20 கி.மீ கடற்கரைப் பகுதியை குத்தகைக்குப் பெற கடல்வழிப் பாதை ஒப்பந்தம் (MoU) செய்தது.

இஸ்ரேலின் அங்கீகாரத்திற்குப் பிறகு எத்தியோப்பியா இதுவரை அதிகாரபூர்வமாக எந்தக் கருத்தும் தெரிவிக்காமல் மௌனம் காக்கிறது. இஸ்ரேலைத் தொடர்ந்து எத்தியோப்பியாவும் அங்கீகரித்தால், சோமாலிலாந்து இந்தப் பிராந்தியத்தின் மிகப்பரிய சக்தியாக மாறும் என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். ஆனால் எத்தியோப்பியா சோமாலிலாந்தை அங்கீகரித்தால், சோமாலியாவுடனான அதன் உறவு முற்றிலும் முறியும் அபாயமும் உள்ளது. கூடவே இப்பகுதியில் உள்ள ஜிபூட்டி (Djibouti) இந்த மாற்றத்தைத் தனது பொருளாதார மற்றும் பாதுகாப்பு நலன்களுக்கு விடப்பட்ட சவாலாகக் கருதுகிறது:

கடல் எல்லைகளைக் கொண்டிராத எத்தியோப்பியா தனது இறக்குமதியில் பெரும் பகுதியை ஜிபூட்டி துறைமுகம் வழியாகவே தற்போது செய்கிறது. மாறாக எத்தியோப்பியா சோமாலிலாந்தின் பெர்பெரா துறைமுகத்தைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினால், ஜிபூட்டிக்கு வரும் வருமானம் பெருமளவு குறைவடையும் சூழல் ஏற்படும்.

இவற்றின் அடிப்படையில் இஸ்ரேல் அங்கீகாரத்தைக் கண்டிக்கும் வகையில், டிசம்பர் 31, 2025 அன்று ஜிபூட்டி தனது தூதரைத் திரும்பப் பெற்றது. பதிலுக்கு சோமாலிலாந்தும் தனது தூதரைத் திரும்பப் பெற்றது. கூடவே ஜனவரி 6, 2026 முதல் தனது நாட்டு எல்லைக்குள் எயர் ஜிபூட்டி (Air Djibouti) விமானங்கள் புறக்க சோமாலிலாந்து தடை விதித்துள்ளது. இதனைத் தொடர்ந்து துருக்கி, எகிப்து மற்றும் ஜிபூட்டி ஆகிய நாடுகள் சோமாலியாவிற்கு ஆதரவாக ஒரு அணியாகவும், இஸ்ரேல், ஐக்கிய அரபு அமீரகம் மற்றும் சோமாலிலாந்து ஆகியவை மற்றொரு அணியாகவும் உருவாகி வருகின்றன.

இந்த புதிய அணிச் சேர்க்கை இராஜதந்திரப் போராகி செங்கடல் பகுதியில் ஹவுதி (Houthi) கிளர்ச்சியாளர்கள் மற்றும் அல் சபாப் (Al-Shabaab) போன்ற தீவிரவாத அமைப்புகள் ஊடுருவ வழிவகுக்கும் என்று அஞ்சப்படுகிறது.

சோமாலிலாந்தை இஸ்ரேல் அங்கீகரித்ததைத் தொடர்ந்து (டிசம்பர் 2025), ஆபிரிக்க நாடுகளில் பலம் வாய்ந்த எத்தியோப்பியா, சோமாலியாவின் அடுத்தகட்ட நகர்வுகள் இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றது:

- எத்தியோப்பியாவின் அடுத்தகட்ட நடவடிக்கைகளாக....

எத்தியோப்பியா தற்போது 'முலோபாய் மௌனத்தை' (Strategic Silence) கடைப்பிடித்தாலும், அதன் பின்னணியில் சில முக்கிய திட்டங்கள் உள்ளன. இஸ்ரேல் ஏற்கனவே அங்கீகரித்துவிட்டதால், எத்தியோப்பியா இப்போது சோமாலிலாந்தை அங்கீகரிப்பதற்கான சர்வதேசத் தடை (Taboo) நீங்கியதாகக் கருதுகிறது.

2024-இல் போடப்பட்ட துறைமுக ஒப்பந்தத்தின்படி, எத்தியோப்பியா விரைவில் சோமாலிலாந்தை அங்கீகரித்துவிட்டு, அதற்குப் பதிலாக சோமாலிலாந்தின் பெர்பெரா கடற்கரையில் கடற்படைத் தளம் அமைக்கும் பணிகளைத் தீவிரப்படுத்த வாய்ப்புள்ளது.

ஜிபூட்டியைச் சார்ந்திருப்பதை அறவே குறைத்துவிட்டு, தனது வர்த்தகத்தை முழுமையாக சோமாலிலாந்து துறைமுகங்களுக்கு மாற்ற எத்தியோப்பியா திட்டமிடுகிறது.

- சோமாலியாவின் பதிலடியாக...

சோமாலியா இஸ்ரேலின் இந்தச் செயலை ஒரு 'நிரவாண ஆக்கிரமிப்பு' (Naked Invasion) என்று வர்ணித்துள்ளது.

66

**சோமாலிலாந்தில்
இஸ்ரேலிய
இராணுவத் தளம்
அமைந்தால்,
அது தங்களுக்கு
விடுக்கப்பட்ட
அச்சுறுத்தலாகக்
கருதித் தாக்குதல்
நடத்துவோம் என
ஹவுதி
கிளர்ச்சியாளர்கள்
மற்றும் அல்-சபாப்
போன்ற அமைப்புகள்
எச்சரித்துள்ளன.**

”

குதல் நடத்துவோம் என ஹவுதி கிளர்ச்சியாளர்கள் மற்றும் அல்-சபாப் போன்ற அமைப்புகள் எச்சரித்துள்ளன.

அவ்வாறு அமையுமாயின் சூயெஸ் கால்வாய் நிரந்தரமான போர்க் களமாக மாறும். ஆபத்தான, அமைதியற்ற இடமாக தொடர்ந்தும் இருப்பதற்குரிய வாய்ப்புகளே அதிகம்.

செங்கடல் ஊடாக மத்திய தரைக் கடலுக்கு சூயெஸ் கால்வாய் ஊடான கப்பல் போக்குவரத்தில் ஆதிகத்தைச் செலுத்துதல் என்பதற்கு சோமாலிலாந்தில் இராணுவத் தளம் அமைப்பது முக்கியமாகும். இதனை இஸ்ரேல் நிச்சயம் செய்ய முயலும். இது பிரதான காரணமாகி முன்னிலை பெற்றும் இருக்கின்றது.

இந்நிலையில், ஜனவரி 6, 2026 அன்று இஸ்ரேலிய வெளியுறவு அமைச்சர் கிதியோன் சார் (Gideon Sa'ar) சோமாலிலாந்து தலைநகர் ஹர்கீசாவிற்கு வருகை தந்து சோமாலிலாந்து அதிபர் இரோ (அப்துர்ரஹ்மான் முகமது அப்துல்லாஹி)வைச் சந்தித்தார். இதையடுத்து இஸ்ரேல் பிரதமர் பெஞ்சமின் நெதன்யாகு, வெளியுறவுத்துறை அமைச்சர் கிடயான் ஸார் மற்றும் சோமாலிலாந்து அதிபர் இரோ ஆகியோர் பரஸ்பர அங்கீகார ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டனர்.

இந்த நடவடிக்கை ஆபிரகாம் ஒப்பந்தத்துக்கு இணங்குவதாகவும், இதுபற்றி அமெரிக்க அதிபர் டொனால்ட் ரம்ப்டுன் இதை விவாதிப்பதாகவும் நெதன்யாகு தெரிவித்துள்ளார்.

ஆபிரகாம் ஒப்பந்தம் என்பது யூதம், கிறிஸ்தவம் மற்றும் இஸ்லாம் என மூன்று மதங்களிலும் முக்கிய தீர்க்கதரிசியாக கருதப்படும் ஆபிரகாம் பெயரில் உள்ள உடன்படிக்கையாகும்.

இது கடந்த 2020-ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்க அதிபர் டொனால்ட் ரம்ப் மத்தியஸ்தம் செய்ய இஸ்ரேல், ஐக்கிய அமீரகம், பஹ்ரைன் இடையே யான அமைதியை நிலைநாட்ட மேற்கொள்ளப் பட்ட ஒப்பந்தமாகும். இந்த ஒப்பந்தம் வழியாக இஸ்ரேல் இஸ்லாமிய நாடுகளுடன் உறவை சுழ கமாக்கும் வகையில் உருவாக்கப்பட்டது என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இந்நிலையில் தான் ஆபிரகாம் ஒப்பந்தம் அடிப்படையில் சோமாலிலாந்தை அங்கீகரித்தல் என்ற முடிவை எடுத்துள்ளதாக இஸ்ரேல் பிரதமர் நெதன்யாகு அறிவித்துள்ளார்.

இதன் விளைவாக விரைவில் அதிபர் இரோ இஸ்ரேலுக்கு அரசுமுறைப் பயணம் மேற்கொள்ளத் திட்டமிட்டுள்ளார். ஆனால் ஜனவரி 6, 2026 அன்று இஸ்ரேலிய வெளியுறவு அமைச்சர் கிதியோன் சார் (Gideon Sa'ar) ஹர்கீசாவிற்கு நேரில் வந்து சென்றது, சோமாலியாவிற்குப் பெரும் ஆத்திரத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இதன் தொடர்சியாக சோமாலியாவின் தலை நகர் மொகடிஸ்வில் இஸ்ரேலுக்கும் பிரதமர் நெதன்யாகுவுக்கும் எதிராகப் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இவை எல்லாவற்றிற்கும் அப்பால் காசாவில் வாழும் முஸ்லிம் மக்களை தற்போதைய வலதுசாரி நெத்தனியா அரசு சோமாலிலாந்தில் குடியேற்றி காசாவை தனது நாட்டின் பகுதியாக்க விரும்புகின்றது என்பது தான் இங்கு மிகவும் பிரதானப்படுகின்றது.

இதற்கான முன்னெடுப்பாக அண்மைக் காலங்களில் அமெரிக்கா, இஸ்ரேல் இணைந்து செயற்படுவதற்கான கருத்துருவாக்கத்தின் ஆரம்ப நிலைகளை ஆரம்பித்தும் விட்டன. அது காசாவை முழுமையாக ஆக்கிரமித்தல் என்ற நிலையில் இருந்து ஆரம்பமாகியுள்ளது. அதன் வடிவமாகவே காசாவில் உள்ள மக்களை அழித்தல், அகற்றுதல் என்றான கூறு போடல்கள் தொடர்ந்தும் நடைபெற்று வருகின்றது. இதன் ஒரு வடிவம்தான் காசாவில் சமாதானம் என்றான பூச்சாண்டியும் கூட.

“

காசாவில் வாழும் முஸ்லிம் மக்களை தற்போதைய வலதுசாரி நெத்தனியா அரசு சோமாலிலாந்தில் குடியேற்றி காசாவை தனது நாட்டின் பகுதியாக்க விரும்புகின்றது என்பது தான் இங்கு மிகவும் பிரதானப்படுகின்றது.

”

இவை அனைத்திற்குள்ளும் இந்த சோமாலிலாந்தை அங்கீகரித்தல் என்ற விடயம் இருக்கின்றது. மத்திய தரைக்கடலில் மையம் கொண்டதை செங்கடலில் 'சங்கமிக்க வைத்து' ஒரு தேசிய இனத்தை முழுவதுமாக கடலிற்குள் அமிழ்த்தி அழிக்கும் வன்செயலின் வடிவமாக அரங்கேறி இருக்கின்றது சோமாலிலாந்து அங்கீகாரம். இதனை தமது சகோதரர்களான பாலஸ்தீன மக்களின் வாழ்வில் இருந்து ஆபிரிக்க நாடுகள் இணைந்து எதிர்கொள்ளுமா அல்லது தொடர்ந்தும் அகதி வாழ்வை வரலாறு பூராகவும் சுமக்கும் மக்களாக பாலஸ்தீன மக்களை அலைய விடப்படுவார்களா என்பதை நாம் பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும்.

2023-இன் அந்தப் பயங்கரமான நள்ளிரவு... ஹமாஸின் தாக்குதலால் கொதித்தெழுந்த இஸ்ரேலியப் பிரதமர் பெஞ்சமின் நெதன்யாகு, 'வாழ்நாள் முழுவதும் மறக்க முடியாத பாடங்களை உங்களுக்குப் புகட்டுவேன்; எதிரி இதுவரை கண்டிராத விலையைச் செலுத்துவான்' என்று அன்று விடுத்த எச்சரிக்கை முழக்கம், இன்று நிஜமாகிக் கொண்டிருப்பதாகவே எண்ணத் தோன்றுகிறது. ?

அமெரிக்க அதிபர் டொனால்ட் ரம்ப் மத்தியஸ்தம் செய்ய இஸ்ரேல், ஐக்கிய அமீரகம், பஹ்ரைன் இடையேயான அமைதியை நிலைநாட்ட...? மேற்கொள்ளப்பட்டதாக கூறப்படும் ஆபிரகாம் உடன்படிக்கைகள் (Abraham Accords) என்பதன் தொடர்ச்சிதான் இந்த சோமாலிலாந்தின் அங்கீகாரமா என்பது அர்த்தமுள்ள கேள்வியாகி நிற்கின்றது தற்போது.

James@thaiveedu.com

பஞ்சர அமரசிங்கா

தமிழில்: மணி வேலுப்பிள்ளை

சிங்கள பௌத்த தேசியவாதிகள் இஸ்ரேலை நேசிப்பது ஏன்?

tg.theeban@gmail.com

காசா போரின்பொழுது இலங்கைவாழ் சிங்கள பௌத்த சமூகம் இஸ்ரேலுக்கு வெளிப்படையாக ஆதரவு தெரிவித்தது. இலங்கையில் இடதுசாரித்துவ, தாராண்மை வாத, முஸ்லீம் குழுமங்கள் இஸ்ரேலை எதிர்த்து நடத்திய பேரணிகளுக்கு அது நேரெதிர்மாறான நிலைப்பாடு.

காசாவில் இஸ்ரேல் மேற்கொள்ளும் படை நடவடிக்கைகளினால், அந்த நாடு உலகளாவிய கண்டனத்துக்கு உள்ளாகிய வேளையில், பௌத்த சிங்களவர் இஸ்ரேலை விடாப்பிடியாக ஆதரிப்பதற்குக் கணிசமானவரு கருத்தியல்வாரியான உந்து விசை உண்டு என்பதை அவர்களின் ஆதரவு உணர்த்துகின்றது.

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை, இஸ்ரேலுக்குச் சார்பான உணர்வலை என்பது, பெரிதும் இந்துத்துவக் கருத்தியலுடன் தொடர்புடையது. இஸ்லாமிய எல்லையை அகட்டல் என்று கருதப்படும் கொள்கைக்கு எதிரான தடுப்பு வேலியாக இஸ்ரேலை நிலைநிறுத்தும் தந்திரோபாயத்துடன் அது தொடர்புடையது.

அதேவேளை, இஸ்ரேலிய-யூத அடையாளத்தின் மீது சிங்கள பௌத்த சமூகம் கொண்ட ஈர்ப்பு என்பது, இஸ்லாமிய எல்லையை அகட்டல் தொடர்பான கரிசனைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட, மிகவும் சிக்கலான, நுட்பமான காரணிகளால் உந்தப்படுவதாகத் தெரிகின்றது. ஆகவே, இஸ்ரேலிய அரசின் மீது சிங்கள பௌத்த சமூகம் கொண்ட வாஞ்சையை உந்தும் காரணிகளை நாம் ஆராய வேண்டியுள்ளது.

இலங்கையில் யூதர்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்பதற்கு, இத்தீவின் பதிவிட்ட வரலாற்றில், மட்டுப்பட்ட சான்றே உள்ளது. எனினும் இலங்கைப் பௌத்த தேசிய இயக்கம், தனக்குப் புத்துயிருட்டுவதற்காக, யூத தேசிய இயக்கத்தை முன்மாதிரியாக நோக்கி வருகின்றது.

இலங்கைப் பௌத்த தேசியத்தின் காவிய நாயகனாகிய அநாகரிக தருமபாலாவே, யூதர்களையும், யூத தேசிய இயக்கத்தையும் முதன்முதல் நயந்த தற்காலப் பௌத்த சிங்களத் தலைவர். அன்றைய ஐரோப்பிய யூதர்களுடன் இலங்கை

வாழ் முஸ்லீம் சமூகத்தை ஒப்பிட்டு, அன்றைய ஐரோப்பாவில் நிலவிய இனவாதச் சொல்லாடலை எதிரொலித்து, முஸ்லீம்கள் மீது அவர் அடிக்கடி பகைமை பாராட்டினார்; வெளிப்படையாகவே பகைமை பாராட்டினார். இவை யூதவிரோதக் கருத்துரைகள் என்பது வெளிப்படை.

அதேவேளை, சிங்களவருக்கும் யூதர்களுக்கும் இடையே வரலாற்று ஒப்புமைகள் உண்டென்ற கருத்து, தருமபாலாவின் நாட்டத்தை ஈர்த்தது. பிரித்தானியர் காலத்து இலங்கையில் வெளிவந்த சிங்கள பௌத்தர் (Sinhala Buddhist) எனும் தேசியவாத ஏட்டில் எழுதிய ஒரு கட்டுரையில், சிங்களவர், யூதர் ஆகிய இரு தரப்பினரும் தத்தம் அடையாளங்களைக் கட்டிக்காப்பதில் காட்டிய விறல் ஒன்றுக்கொன்று நிகரானது என்று அவர் வலியுறுத்தினார்.

யூத தேசியக் கருத்தியலாளர்களும், பௌத்த சிங்களக் கருத்தியலாளர்களும், தமக்கு நீடித்த மரபுகளில் வேருன்றிய தனித்துவம் உண்டெனக் கருதுவதும், வலியுறுத்துவதும் அவர்களிடையே காணப்படும் முக்கிய ஒப்புமையாகும். தாங்கள் புறத்தாக்கங்களால் கறைபடாத தனித்துவமான இனத்தவர்கள் என்று சிங்களவர் தம்மைத் தொடர்ச்சியாகக் கொண்டாடி வந்துள்ளார்கள்.

தாங்கள் இறைவன் தேர்ந்தெடுத்த மக்கள் என்று யூதர்கள் கொண்ட கருத்தை சிங்களவரின் மேற்படி நிலைப்பாடு எதிரொலிக்கின்றது. வரலாற்று விவரணங்கள் என்பவை யூத, சிங்கள அடையாளங்களை வடிவமைத்து, தனித்துவமான கூட்டுத் தகுநிலை ஒன்றை வளர்க்கும் விதத்தை, இலங்கை: ஒரு பிளவுண்ட நாடு எனும் தமது காத்திரமான நூலில் பி.எச். பாமர் (B.H. Farmer) ஆராய்ந்துள்ளார்.

பண்டைய சிங்கள மன்னர்களின் பரம்பரையையும், பௌத்தத்துக்கு அவர்கள் நல்கிய ஆதரவையும் பதிவிடும் தலையாய சிங்கள பௌத்த பதிவேடாகிய மகாவம்சத்தில் காணப்படும் விரிவான விவரங்கள், விவிலியத்தின் பழைய ஏற்பாட்டில் காணப்படும் மன்னர்குல ஏடுகள் வழங்கும் விவரங்களைப் போன்றவை. பௌத்தத்தை மெய்யாகவே கட்டிக்காக்கும் சிறப்பான பணியை ஆற்றுவதாக மார்த்தட்டும் மகாவம்சத்தில் காணப்படும் விவரணங்களில் நிலையூன்றிய

சிங்கள பௌத்தர்களின் நம்பிக்கை, தாங்கள் இறைவன் தேர்ந்தெடுத்த மக்களையே யூதர் கொண்ட நம்பிக்கைக்கு நிகரானது என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது என்கிறார் பாமர்.

இலங்கை விடுதலை பெற்றதைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட கொந்தளிப்பு மிகுந்த காலப்பகுதியில், சிங்களத் தேசியவாதிகள் சிங்கள, யூத சமூகங்களுக்கு இடையே ஆதாரமற்ற வரலாற்று ஒப்புமைகளை இட்டுக்கட்டி, தமிழர் மீது பகை வளர்க்கும் தேசிய சொற்சிலம்பத்தை உருவாக்கி, தமது மக்களை உணர்ச்சிப்பெருக்குடன் அணிதிரட்டினார்கள்.

இலங்கையில் தமிழரின் பிரிவினைவாதத்தை எதிர்கொள்வதற்கு ஆயுதப் படையினரை வலுப்படுத்தும்படி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கவின் அரசாங்கத்துக்கு, தேசியவாத நோக்குடைய பாதுகாப்புச் செயலாளர் என்.கியூ. டயஸ் புத்திமதி கூறினார். வடமாகாணத்தில் தமிழர் தமது எல்லையை அகட்டக்கூடும் என்று தெரிவித்த டயஸ், அதனைத் தடுக்கும் ஏம வலயங்களாக வேளாண்மைக் குடியேற்றங்களைத் தோற்றுவிக்கும்படி தமது தொடக்க அறிக்கைகளில் முன்மொழிந்தார்.

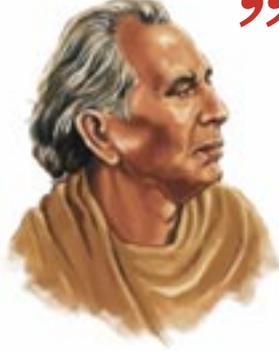
பௌத்தத்தின் பாதுகாவலர்கள் என்ற வகையில் சிங்கள பௌத்தர்களுக்கு காணி உரித்து உண்டெனும் நம்பிக்கையில் டயஸ் உட்பட சிங்களத் தேசியவாதிகள் பலர் ஆழமூழ்கியிருந்தார்கள். தமிழர் பெரும்பான்மையோராக வாழும் வடபுலத்தில் குடியேற்றங்களைத் தோற்றுவிக்கும் எண்ணத்துக்கு, இஸ்ரேலிய அரசு நடைமுறைப்படுத்திய யூதக் குடியேற்றக் கொள்கைகள் ஓரளவு உந்துவிசை அளித்ததுண்டு.

மறைநூலில் பதிவிட்ட பழம்பெருமையை மீட்க யூதர்கலம் கொண்ட வேட்கையைப் போன்று, சிங்களத் தேசியவாதிகளும் மகாவம்சத்தில் சித்திரிக்கப்பட்டவாறு, பழம்பெரும் புகழ்வாய்ந்தது எனக் கருதப்படும் சிங்கள நாகரிகத்துக்குப் புத்துயிருட்ட வேட்கை கொண்டு, வடபுலத்தில் குடியேற்றங்களைத் தோற்றுவிக்க முனைந்தார்கள்.

வரலாற்றுச் சூழ்நிலையையும், பொறிமுறைகளையும் பொறுத்தவரை யூத தேசிய வேட்கைக்கும், சிங்கள தேசிய வேட்கைக்கும் இடையே வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. எனினும் இரண்டுக்கும் இடையே ஒரு முக்கிய பொதுமை உண்டு: அதாவது, இறைவாக்கின் மூலம் அல்லது வரலாற்றின் மூலம் 'தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட' தகுநிலை தத்தம் சமூகங்களுக்கு உண்டென்று இரு தரப்பினரும் காத்திரமாக வலியுறுத்துகிறார்கள்.

இலங்கையில் போர் முடிவுற்ற பிறகு, யூத, சிங்கள அடையாளங்களுக்கு இடையே ஓர் ஒப்புமையை உருவாக்குவதற்கு பௌத்த தேசியவாதிகள் பலர் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் ஒரு திருப்பத்தை எடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது: அதாவது, இரு தரப்புகளுக்கும் இடையே மெய்ப்பிக்கவல்ல வரலாற்றுச் சான்று எதுவுமே இல்லாமல், ஒரு வரலாற்றுத் தொடர்பு இருப்பதாக ஊகித்து, அதை ஏற்றிப் போற்றுகிறார்கள்.

“**சிங்களவர், யூதர் ஆகிய இரு தரப்பினரும் தத்தம் அடையாளங்களைக் கட்டிக்காப்பதில் காட்டிய விறல் ஒன்றுக்கொன்று நிகரானது**”

மகாவம்சம் போன்ற வரலாற்றுப் பதிவேடுகளின் தாக்கத்துக்கு உட்பட்ட இலங்கையின் பாரம்பரிய வரலாற்றியலுக்கு மாறான மாற்று வரலாறாக, இராவண மன்னனின் மரபுவழிக் கதையைப் பரப்ப வேண்டுமென கலாநிதி மிராந்தோ ஓபயசேகரா போன்ற சிங்கள தற்பெருமைவாதிகள், வாதாடியபொழுது மேற்படி திருப்பம் ஏற்பட்டது.

இலங்கையில் போர் முடிவுற்ற பிறகு தோற்றுவிக்கப்பட்ட போலி அறிவியல் விவரணத்தில் யூதருக்கும், சிங்களவருக்கும் இடையே வரலாற்றுத் தொடர்புகள் இருந்தன என்ற கருத்தை நிலைநிறுத்தும் கதைகள் பலவும், காணப்படுகின்றன. தொன்மங்களின்படி இலங்கை மன்னனாக விளங்கிய இராவணன், மத்திய கிழக்கில் ஒரு நாட்டை அமைப்பதற்கு, தனது குடும்பத்தவருள் ஒருவனாகிய 'யூதா' என்பவனை அனுப்பியதாக மார்தட்டும் கருத்தை தமது விற்பனை மிகுந்த நூல் ஒன்றில் ஓபயசேகரா முன்வைத்துள்ளார்.

அப்படி மார்தட்டுவதற்கு ஏதுவாக, திட்டவட்டமான சான்றேதுவும் முன்வைக்கப்படாதபடியால், அது ஓபயசேகராவின் கற்பனை என்பது உறுதிப்படுகின்றது. எனினும், இட்டுக்கட்டப்பட்ட இந்தக் கதையின் பெறுபேறாக, நியாயத்துக்கு மாறான முறையில் சிங்களவருக்கும் யூதருக்கும் முடிச்சுப்போடும் சிங்கள தேசியவாதிகள் காத்திரமான தாக்கத்துக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள்.

சிங்களவர் தமது தனித்துவத்தைக் காட்டுவதற்கான ஓர் உத்தியாக, தமது அடையாளத்தை யூத சமூகத்துடன் தொடர்புபடுத்த மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள் வெளிப்படும் விதத்துக்கு, தொன்மங்களில் நிலைகொண்ட மேற்படி கதை ஒரு தலைசிறந்த எடுத்துக்காட்டு. இலங்கை விடுதலை பெற்ற பிறகு இஸ்ரேலிய அரசுடன் பூண்ட உறவில் பல முறுகல்களும் திருப்பங்களும் ஏற்பட்டாலும் கூட, சிங்கள பௌத்த தேசியவாதிகளின் உள்ளத்துள் இஸ்ரேல் மீதான பற்றுத் ததும்பி வழிகிறது.

இஸ்ரேல் மீதான ஈர்ப்புக்கு முற்றிலும் உந்துவிசை அளிப்பவை தொன்மங்களும், பழங்கதைகளும், நம்பிக்கைகளுமே என்பதும், பௌத்தத்தைக் கட்டிக்காப்பதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இனத்தவர் தாமே என்று மார்தட்டும் சிங்கள தேசியவாதிகளுக்கு அவையே அரணாய் அமைபவை என்பதும், தாமே இறைவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் என்று யூதர்களைப் போல் சிங்கள பௌத்தர்களும் வெறுமனே நம்பிக்கொள்கிறார்கள் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கவை.

(Punsara Amarasinghe, Why Sinhalese Buddhist Nationalists Adore Israel, The Colombo Telegraph, 2026-01-08, translated by Mani Velupillai, 2026-01-10).

mani.velupillai@thaiivedu.com

ஆயுள்வேதமும் சித்த மருத்துவமும்

தீதிலா வாகடம் செந்தமிழ் செய்திட

பால சிவகடாட்சம்

‘தமிழர் மருத்துவம் என்றால் அது சித்த மருத்துவம்தான்’ என்று பலர் எளிதாக முடிவு செய்து விடுகிறார்கள். காரணம், ‘ஆயுள்வேதம் ஆரியருடையது; அதன் மூல நூல்கள் சமஸ்கிருதத்தில் உள்ளன. சித்த மருத்துவம் தமிழருடையது; அதன் நூல்கள் தமிழில் உள்ளன’ என்ற ஒரு மேலோட்டமான பார்வை. ஆனால், இப்படிப் பொதுவாகச் சொல்லிவிடுவது உண்மையான ஆய்வாளரின் அணுகுமுறை அல்ல.

உண்மையில், தமிழர் மருத்துவம் எது என்பதில் இன்றும் பலருக்கு தெளிவு இல்லை. இந்த விஷயம் அவ்வளவு எளிதாகத் தீர்மானிக்கக்கூடியது அல்ல. ஆயுள்வேதம் வந்து விட்ட நோயை அறிந்து, அதற்குச் சிகிச்சை அளித்து குணப்படுத்துவதை முக்கியமாகக் கருதுகிறது. சித்த மருத்துவம், நோய் வருவதற்கு முன்பே அதைத் தடுக்கவும், உடல்நலத்தைப் பேணி நீண்ட ஆயுளைப் பெறவும் வழிகளைத் தேடுகிறது.

ஆனால், முன்கூட்டியே ஒரு முடிவை எடுத்துக்கொண்டு, அதற்குச் சாதகமான சான்றுகளை மட்டும் தேடுவது அறிவியல் ஆய்வு அல்ல. ‘ஆயுள்வேதம் தமிழருக்கு முற்றிலும் அந்நியமானதா?’, ‘சித்த மருத்துவம் தமிழருக்கு மட்டுமே சொந்தமானதா?’ போன்ற கேள்விகளுக்குத் திறந்த மனதுடன் விடை தேடுவதுதான் தேவையானது.

இந்தக் கேள்விகளுக்குப் பதில் காண முயல்வதுதான், தமிழர் மருத்துவத்தை உண்மையாகப் புரிந்துகொள்ளும் முதல் படியாக அமையும்.

ஆயுள்வேதமும் காலக்கணிதமும்:

பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களில், ஒரு நகரின் வாழ்வியல் அமைப்பை விவரிக்கும்போது அங்கு வாழ்ந்த மக்களின் தொழில்கள் தெளிவாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. சிலப்பதிகாரம் கூறும் பூம்புகார் நகரின் மருவூர்ப்பாக்கம் பகுதியைப் பற்றிய ஒரு பாடலில், கடைத்தெருக்கள், வணிகர்கள் வாழும் மாடமாளிகைகள், அந்தணர் குடியிருப்புகள், உழவர்கள்

வாழும் பகுதிகள் ஆகியவற்றோடு சேர்ந்து, மருத்துவம் கற்ற ‘ஆயுள்வேதர்’ மற்றும் வானியல் - சோதிடம் அறிந்த ‘காலக்கணிதர்’ ஆகியோரும் அங்கு வாழ்ந்ததாக இளங்கோ அடிகள் குறிப்பிடுகிறார்.

**பீடிகைத் தெருவும் பெருங்குடி வாணிகர்
மாட மறுகும் மறையோர் இருக்கையும்
வீழ்குடி உழவரொடு விளங்கிய கொள்கை
ஆயுள் வேதருங் காலக் கணிதரும்
பால்வகை தெரிந்த பன்முறை யிருக்கையும்**

கவனிக்கத்தக்க விஷயம் ஒன்று இங்கு எழுகிறது. சோதிடரை அவர் தூய தமிழ்ச் சொல்லான காலக்கணிதர் என்று அழைக்கிறார். ஆனால், மருத்துவரை மட்டும் ஆயுள்வேதர் என்று குறிப்பிடுகிறார். இதன் பின்னணி என்ன? இதற்கான விளக்கம், இளங்கோ அடிகள் வாழ்ந்த காலத்தில் தமிழகத்தில் மருத்துவம் என்பது பெரும்பாலும் ஆயுள்வேத மரபைச் சேர்ந்ததாகவே அறியப்பட்டிருந்தது என்பதில்தான் இருக்கிறது. சமஸ்கிருதத்தின் ஆயுள்வேதம் என்ற சொல்லே தமிழில் ஆயுள்வேதம் என வழங்கப்பட்டு வந்தது.

இளங்கோ அடிகளுக்குப் பின் பல நூற்றாண்டுகள் கழித்து வாழ்ந்த சேக்கிழாரும் மருத்துவக் கலையை ‘ஆயுள்வேதக் கலை’ என்றே குறிப்பிடுகிறார். முதலாம் குலோத்துங்க சோழன் காலத்தவரான சேக்கிழார், சிறுத்தொண்டரைப் பற்றி,

**‘ஆயுள்வேதக் கலையும் அலகில் வடநூற்கலையும்
தூய படைக்கலத் தொழிலும் துறை நிரம்பப் பயின்
றவர்’**

என்று பாடுகிறார். இத்தகைய இலக்கியச் சான்றுகள், குறைந்தது 1500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே ஆயுள்வேத மருத்துவம் தமிழ்நாட்டில் நடைமுறையில் இருந்ததை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

கல்வெட்டுகளும் மருத்துவக் கல்வியும்:

சோழர் காலத்தில் தமிழகத்தில் மருத்துவக் கல்லூரிகள் இயங்கின என்பதற்கும், அங்குசரக சம்ஹிதை, அஷ்டாங்க

ஹிருதய சம்ஹிதை போன்ற ஆயுள்வேத நூல்கள் பாடநூல்களாகப் பயிலப்பட்டன என்பதற்கும் கல்வெட்டுச் சான்றுகள் உள்ளன. விக்ரமசோழன் காலத்துக் கல்வெட்டு ஒன்று, அந்த நாட்களில் மருத்துவக் கல்வி பெரும்பாலும் சமஸ்கிருத மொழியிலேயே வழங்கப்பட்டதை நினைவூட்டுகிறது.

‘வாகடம்’ என்ற சொல்லின் பயணம்:

சோழர் காலத்து மருத்துவக் கல்லூரிகளில் மருத்துவப் பாடநூலாகப் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட நூல்களுள் ஒன்றான அஷ்டாங்க ஹிருதய சம்ஹிதை இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதிலும் மருத்துவப் பாடநூலாகப் பயன்பட்டு வந்துள்ளது என்பதை பொ.ஆ. ஏழாம் நூற்றாண்டில் இந்திய வந்த ஐ சிங் (I-tsing) என்னும் சீன யாத்திரிகர் பதிவுசெய்துள்ளார். அஷ்டாங்க ஹிருதய சம்ஹிதையை இயற்றியவர் வாக்பட்டர். அவர் பெயர் தமிழகத்தில் வாகடர் என வழங்கப்பட்டது. சரகரின் நூலை சரகம், வள்ளுவரின் நூலை வள்ளுவம் என்று அழைத்ததைப் போல, வாகடரின் நூலும் வாகடம் என அழைக்கப்பட்டது. ஒரு காலத்தில் ‘வாகடம் கற்றவரே வைத்தியர்’ என்ற நிலை இருந்தது. பின்னர், வாகடம் என்பது ஒரே நூலைச் சுட்டாமல், பொதுவாக மருத்துவ நூல்களைக் குறிக்கும் சொல்லாக மாறியது. அதனால் தான், பிற்காலத்தில் அகத்தியர் வாகடம், தேரையர் வைத்திய வாகடம் போன்ற பெயர்கள் உருவாயின. மாட்டு வாகடம் என்ற கால்நடை மருத்துவ நூலும் கூட உள்ளது.

வீரசோழன் ஆதூரசாலை - ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் அரசு மருத்துவமனை:

சோழர் கால மருத்துவத்தின் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு, ‘வீரசோழன் ஆதூரசாலை’. வீரராஜேந்திர சோழன் காலத்தில் இயங்கிய இந்த அரசாங்க மருத்துவமனை பற்றி, திருமுகக் கூடல் சாசனம் எனப்படும் கல்வெட்டில் விரிவான தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. கல்வெட்டு தமிழில் இருந்தாலும், அங்கு பயன்படுத்தப்பட்ட மருந்துகளின் பெயர்கள் பெரும்பாலும் சமஸ்கிருதத்தில் உள்ள ஆயுள்வேத மருந்துப் பெயர்களாகவே இருந்தன.

பிரமியம், தசமுல ஹரிதகி, பில்வாதி கிருதம், லசுனாதி ஏரண்ட தைலம், மண்டூர வடகம் போன்ற மருந்துகள் அங்கு பயன்படுத்தப்பட்டதாகக் கல்வெட்டு கூறுகிறது. இம்மருந்துகள் சரக சம்ஹிதை, அஷ்டாங்க ஹிருதய சம்ஹிதை போன்ற பண்டைய ஆயுள்வேத நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளவை மட்டுமல்லாமல், தமிழகம், கேரளம் உள்ளிட்ட தென்னிந்தியப் பகுதிகளில் ஆயுள்வேத மருத்துவர்கள் பயன்படுத்தும் மருந்துகளாகவும் உள்ளன. குறிப்பாக பல்லாதக ஹரிதகி, பலா ஏரண்ட தைலம், பஞ்சாக தைலம், லசுனாதி ஏரண்ட தைலம், உத்தம கர்ணாதி தைலம், பில்வாதி கிருதம், சுநேத்ரி போன்றவை தென்னிந்திய ஆயுள்வேத மரபைச் சேர்ந்தவையாகக் காணப்படுகின்றன. அதேபோன்று கண்டிரம், விமலை, தம்ராதி, வஜ்ர கல்பம்போன்றவை சித்தர் மரபில் வந்த மருந்துகளாகவும் இனம் காணப்படுகின்றன.

வீரசோழன் ஆதூரசாலையில் பயன்படுத்தப்பட்ட மருந்துகளின் பெயர்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வழங்கமுடியும். உதாரணமாக லசுனாதி ஏரண்ட தைலம் என்பதை உள்ளி ஆமணக்குத் தைலம் என்றும் வாச ஹரிதகி என்பதை ஆடாதோடைக் கடுக்காய் என்றும் தமிழில் தரமுடியும். இருப்பினும், பண்டைய ஆயுள்வேத நூல்களில் வழங்கப்பட்ட மருந்துப் பெயர்களை மொழிபெயர்ப்பது மரபுக்கேற்றதல்ல. மருத்துவர்களும் அதனை விரும்பியதில்லை.

தமிழும் சமஸ்கிருதமும்: அறிவியல் பரிமாற்றம்:

பல நூற்றாண்டுகளாக இந்தியாவில் மருத்துவம், சோதிடம், யோகம் போன்ற அறிவியல் கலைகளின் போதனா மொழியாக சமஸ்கிருதமே விளங்கியது. அந்தக் கலைச்சொற்கள் பின்னர் தமிழிலும் பரவின. அஸ்வினி முதல் இரேவதி வரையிலான 27 நட்சத்திரங்களின் பெயர்கள் மேடம் முதல் மீனம் வரையிலான 12 இராசிகளின் பெயர்கள், புதன், சனி ஆகிய கிழமைப் பெயர்கள், கஷாயம், சூரணம், லேகியம், தைலம், மாத்திரை, செந்தூரம், வடகம் போன்ற மருந்தியல் சொற்கள் தமிழ்-சமஸ்கிருத அறிவியல் பரிமாற்றத்தின் உயிர்ப்பான சான்றுகள்.

யாழ்ப்பாணமும் தமிழ் மருத்துவ நூல்களும்:

பொது ஆண்டு 1300-க்கும் 1600-க்கும் இடைப்பட்ட காலப் பகுதியில் இலங்கையின் வடபகுதியில் ஒரு சுதந்திரமான தமிழரசு நிலைபெற்றது. இக்காலப்பகுதியில் இந்தியாவில் வந்து குடியேறியவர்களுடன் சேர்த்து தமிழ் மக்களின் எண்ணிக்கை பெருமளவு அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. இவர்களுள் பிராமணர்களினதும் சமஸ்கிருதப் புலமை பெற்றோரினதும் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாகும். அதுகாலவரை பெரும்பாலும் சமஸ்கிருத மொழியிலேயே பயிலப்பட்டுவந்த மருத்துவம், சோதிடம் முதலான கலைகளைப் படித்துப் பணிபுரியும் தகுதி பெற்றோர் மிகவும் குறைவான எண்ணிக்கையிலே இருந்தனர். இந்த நிலையில் தனது குடிகளில் பெரும் எண்ணிக்கையில் இருந்த தமிழ் மட்டுமே அறிந்த பொதுமக்களின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு அதுகாலவரை சமஸ்கிருத மொழியில் படிக்கப்பட்டு வந்த ஆயுள்வேதம் மற்றும் சோதிடம் தொடர்பான நூல்களைத் தமிழ்மொழியில் ஆக்கவேண்டும் என்னும் முடிவுக்கு வந்தான் சிங்கைச் செகராசே

மருத்துவ உதவியுடனான இறப்பு (MAID)

| ஸ்ரீரஞ்சனி

மரணம் என்பது இயற்கையானதொரு நிகழ்வாக இருந்த போதிலும், அதைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு நாங்கள் அதிகம் விரும்புவதில்லை, அப்படிப் பேசுவது எங்களுக்குச் சௌகரியமானதாக இருப்பதுமில்லை. அப்படியிருக்கையில் மருத்துவ உதவியுடனான இறப்பு என்பதைப் பற்றி நினைப்பதற்கோ பேசுவதற்கோ நாங்கள் தயங்குவதில் எந்த வியப்பில்லை. இருப்பினும், என் மொழிபெயர்ப்பாளர் வேலையில் நான் சந்தித்த சில மனிதர்களும், முகம்கொடுத்த சந்தர்ப்பங்களும் இதைப் பற்றி எழுதவேண்டுமென என்னைத் தூண்டின.

மருத்துவ உதவியுடனான இறப்பு என்பது குணப்படுத்த முடியாத ஒரு நோயால் நாங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, தொடர்ந்தும் வேதனையில் வாழ்க்கையைக் கடத்தாமல் இருப்பதற்காக ஒரு மருத்துவரின் அல்லது நியுணத்துவத் தாதியின் (nurse practitioner) உதவியை நாடும் 'சுயவிருப்புடனான இறப்பு' ஆகும். நோயிலிருந்து விடுதலை கிடையாது என்ற நிலை ஏற்படும்போது, இந்தத் தெரிவை மேற்கொள்வது, எங்களின் வலியிலிருந்தும் மனவுளைச்சலில் இருந்தும் எங்களுக்கு விடுதலை கிடைக்கின்ற ஒரு வழியாக இருக்கும். அத்துடன், அந்த நேரத்தில் நாங்கள் படுகின்ற வேதனையைச் சகிக்க முடியாமல் நொந்து போய்த் தங்களின் நாளாந்த வாழ்க்கையை நடத்த முடியாமல் தவிக்கும் எங்களின் அன்புக்குரியவர்களின் இக்கட்டான நிலைக்குச் சற்று ஆறுதலளிப்பதாகவும் இருக்கும்.

நோயிலிருந்து மீட்சியடைய முடியாத நிலை ஒன்று வந்தால், மருத்துவ உதவியுடனான இறப்புக்கான தெரிவு என்று ஒன்று எங்களுக்கு இருக்கின்றது என்பதை எங்களுடைய மருத்துவர்கள் எங்களுக்குக் கூறாவிட்டாலும்கூட, இதனை நாங்கள் முன்னெடுக்க முடியும் என்பதால், இந்தத் தெரிவைப் பற்றிய அறிவினைக் கொண்டிருப்பது எங்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். அவ்வாறே இவ்வகையான இறப்பை

எங்களின் அன்புக்குரிய ஒருவர் தெரிவு செய்வாரேயானால் அதை நாங்கள் விளங்கிக்கொள்ளவதற்கும் இந்த அறிவு உதவிசெய்யும்.

மருத்துவ உதவியுடனான இறப்பு என்ற தெரிவு, 1942-இல், சுவிற்சலாந்தில்தான் முதன்முதலாகச் சட்டபூர்வமாக்கப்பட்டிருந்தது. நோயின் தாக்கத்தினைத் தாங்கமுடியாமல் தவித்த கனேடியர் உள்ளடங்கலான ஏனைய நாட்டுப் பிரஜைகள் அங்கு சென்று தங்களின் உபாதைகளிலிருந்து விடுதலை பெற்றுக்கொண்டார்கள். ஆனால், செல்வந்தர்களுக்கு மட்டுமே சாத்தியமான ஒரு விடயமாக இது இருந்தது.

2010-இல், spinal stenosis நோயுடன் (முதுகெலும்பு கால்வாய் சுருக்கம் டைவதால், முதுகெலும்பிலும் நரம்புகளின் வேர்களில் அதீத அழுத்தம் ஏற்படுமொரு நோய் - வலி, உணர்வினமை, கைகள் / கால்களில் பலவீனம்) வாழ்ந்துகொண்டிருந்த Kay Carter என்ற 89 வயதான கனேடியப் பெண்ணும், மருத்துவ உதவியுடனான இறப்பை 10-வது கனேடியராகச் சுவிற்சலாந்தில் பெற்றிருந்தார்.

அவரின் சார்பிலும், ALS உடன் (நரம்புத் தொகுதியைப் பாதிக்குமொரு நோய் - தசைகள் இயங்கமுடியாத நிலை) வாழ்ந்துகொண்டிருந்த Gloria Taylor சார்பிலும் Carter v Canada என்ற அரசியலமைப்புச் சவாலினை இங்கிருக்கும் Dying with Dignity என்ற அமைப்பினர் 2015-இல் முன்வைத்திருந்தனர். முடிவில், அவ்விருவரினதும் சுதந்திரம் மற்றும் பாதுகாப்பு உரிமைகள் மீறப்பட்டதை ஏற்றுக்கொண்ட கனடாவின் உச்ச நீதிமன்றம், மருத்துவத்தின் உதவியுடன் இன்னொருவர் இறப்பதற்கு உதவுவது குற்றமென்ற

“

மருத்துவ உதவியுடனான இறப்பு என்ற தெரிவு, 1942-இல், சுவிற்சலாந்தில்தான் முதன்முதலாகச் சட்டபூர்வமாக்கப்பட்டிருந்தது. நோயின் தாக்கத்தினைத் தாங்கமுடியாமல் தவித்த கனேடியர் உள்ளடங்கலான ஏனைய நாட்டுப் பிரஜைகள் அங்கு சென்று தங்களின் உபாதைகளிலிருந்து விடுதலை பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

”

கனடாவின் குற்றவியல் சட்டத்தின் பிரிவு 241(b) மற்றும் பிரிவு 14 செல்லுபடியாகாது என்று அறிவித்தது.

அப்படியாக, மருத்துவ உதவியுடனான இறப்பைத் தாமா கவோ மருத்துவர் / நிபுணத்துவத்தாதி ஒருவருக்கூடாகவோ நிறைவேற்றிக்கொள்வதை அனுமதிக்கும் சட்டமான, Bill C-14, 2016 ஜூன் 17-ஆம் திகதி முதல் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. கனேடிய உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரங்களுக்கான சாசனத்தினுள் (Canadian Charter of Rights and Freedoms) அடங்குகின்ற இந்தச் சட்டம் இந்தத் தெரிவுக்கு யார் தகுதியானவர்கள் என்றும், அதற்காக எடுக்கப்பட வேண்டிய முன்னெச்சரிக்கைகள் யாவை என்றும் கூடக் கூறுகின்றது. தற்போது பெல்ஜியம், நெதர்லாந்து, ஸ்பெயின், கொலம்பியா போன்ற நாடுகளிலும், California, Hawaii, New Jersey, Oregon, Washington ஆகிய ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டின் 11 மாநிலங்களிலும் மருத்துவ உதவியுடனான இறப்புக்கான தெரிவு கிடைக்கின்றது.

கனேடியர் எவருமே வேதனையில் உழலாமல் இருப்பதை உறுதிசெய்வதற்காக வேதனைகளிலிருந்து விடுபடும் இறப்பினை அவர்கள் தெரிவுசெய்வதையும், அவர்களின் வாழ்க்கையின் இறுதிக் கட்ட உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதையும் இலக்காகக் கொண்ட, 'கௌரவத்துடன் இறத்தல் (Dying with Dignity) என்ற தேசிய மனித உரிமைகள் அறக்கட்டளையை (national human-rights charity) Marilynne Seguin என்ற தாதி ஒருவர் தன்னார்வச் சட்டத்தரணிகளுடன் இணைந்து, 1980-இல் உருவாக்கியிருந்தார். அதன் செயற்பாடு வெவ்வேறு பரிணாமங்களுக்கூடாக இன்றும் தொடர்கிறது.

ஸ்பெயினில் இந்தத் தெரிவினை முன்கூட்டியே கோரமுடியுமெனிலும், கனடாவில் Quebec மாகாணம் தவிர்ந்த இடங்களில் தேவைப்படும்போதே தற்போது இதனைக் கோரமுடியும். எனினும், இதற்கான முன்கூட்டிய கோரிக்கைகளை அனுமதிக்க வேண்டுமெனக் கோரும் 16,466 பேரின் கையொப்பங்களைக் கொண்ட மின்னியல்ரீதியான 4726 மனுக்கள் 2025 பெப்பிரவரியில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே இந்த நிலைமை விரைவில் மாறலாம். இந்தக் கோரிக்கைக்கு ஆதரவு வழங்குவதற்கு விருப்பமிருந்தால், Dying with Dignity என்ற வலைத்தளத்துக்குச் சென்று நாங்களும் அதைக் கோரமுடியும்.

மருத்துவ உதவியுடனான இறப்பைத் தெரிவுசெய்வதற்கான காரணங்களாக இருக்கக்கூடியவை:

- வாழ்க்கைக்கு அர்த்தம் கொடுத்த செயற்பாடுகளைச் செய்யமுடியாத நிலை

- நாளாந்த வாழ்க்கையைக் கொண்டுசெல்ல முடியாத நிலை
- கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடங்காத அவலம்
- வாழ்க்கைத் தரத்தை அல்லது கௌரவத்தை இழந்த நிலை

மருத்துவ உதவியுடனான இறப்பைத் தெரிவுசெய்வதற்குத் தேவையான தகுதிகள்:

- அரசாங்கத்தினால் நிதியளிக்கப்படும் ஆரோக்கியச் சேவைகளுக்கான தகுதி
- 18 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வயது. எங்களின் ஆரோக்கியப் பராமரிப்புப் பற்றிய முடிவுகளை நாங்களே எடுக்கக்கூடிய திறன்
- பாரதூரமான, குணப்படுத்த முடியாத நோயின் (grievous & irremediable medical condition) அல்லது மீட்சியற்ற வலுவிழப்பின் தாக்கத்தினால் (advanced state of irreversible decline) தாங்கமுடியாத உடல்ரீதியான மற்றும் உளவியல் ரீதியான வேதனை (physical / psychological suffering that is intolerable)
- ஏனையவர்களின் அழுத்தமற்ற சுயவிருப்புடனான தெரிவு
- நோயறிதல், சிகிச்சைத் தெரிவுகள், நோய்த்தணிப்புச் சிகிச்சை (palliative care) இறப்பு நிச்சயமாக நேரிடும் போன்ற தகவல்களறிந்த ஒப்புதல் (ஒப்புதலை வாய்மொழியாக அல்லது எழுத்துமூலம்தான் வழங்கவேண்டுமென்றில்லை. சுட்டிக்காட்டல் போன்ற சைகைகளால் தெரிவிக்கலாம்)

மருத்துவ உதவியுடனான இறப்புக்கான தெரிவை எங்களுடைய மருத்துவருடன் பேசுவதில் இருந்து நாங்கள் ஆரம்பிக்க முடியும். அதன் பின்னர் எழுத்து மூலமான கோரிக்கை ஒன்றைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். அதனை Dying With Dignity Canada என்ற வலைத்தளத்தில் தரவிருக்கம் செய்யலாம். எங்களின் அந்தக் கோரிக்கைக்குச் சாட்சியாக ஒருவர்கையொப்பமிட வேண்டும். கையொப்பமிடுபவர் எங்களின் ஆரோக்கியப் பராமாரிப்பாளராகவோ எங்களின் உயிலில் இடம்பெற்றிருப்பவராகவோ இருக்கமுடியாது. அதன் பின்பு சுயாதீனமான இரண்டு மருத்துவர்கள் எங்களை மதிப்பீடு செய்வார்கள்.

இவ்வகையான இறப்புக்கான தெரிவைப் பற்றி மருத்துவருடன் நாங்கள் பேசும்போது எங்களுடைய அன்பிற்குரியவர்கள் எங்களுடன் இருக்கலாம். மொழிபெயர்ப்பாளர் ஒருவரின் உதவி எங்களுக்குத் தேவைப்பட்டால், அதுவும் வழங்கப்படும். ஆனால், இறப்பதற்கான மருத்துவ உதவி எங்களுக்கு வேண்டுமென வேறு எவரும் எங்களின் மருத்துவரிடம் எங்களுக்காகக் கோர முடியாது.

எங்களுடைய குடும்பத்திலுள்ள சிலருக்கு, இறப்பதற்கான மருத்துவ உதவியைக் கேட்கும் எங்களின் தெரிவினை விளங்கிக்கொள்வதோ ஏற்றுக்கொள்வதோ சிரமமாக இருக்கலாம். அதனால் அவர்கள் எங்களுடன் முரண்படக்கூடும். ஆனால், அவர்களால் எங்களைத் தடுக்க முடியாது.

உயிர் வாழும் சாத்தியமில்லை என்பதற்கான மருத்துவ உதவியுடனான இறப்பும், வாழ்வில் விரக்தியடைந்து செய்யும் தற்கொலையும் முற்றிலும் வெவ்வேறானவை என்பதை விளங்கிக்கொள்ளல் அவசியம்.

மருத்துவ உதவியுடனான இறப்புக்கான தெரிவு பற்றி அறிந்திருக்கவேண்டிய ஏனைய விடயங்கள்:

- மருத்துவ உதவியுடனான இறப்புக்கான தெரிவினைத் தெரிவுசெய்த பின்னர் ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் அதைத் தொடர் நாங்கள் விரும்பவில்லை என்றால், அந்தச் செயற்பாட்டினை எந்தவொரு நேரத்திலும் நாங்கள் நிறுத்தமுடியும். அதற்கான காரணம் எதையும் சொல்லவேண்டிய தேவை எங்களுக்கு இருக்கமாட்டாது.
- ஏற்கனவே மருந்துகள் எங்களுக்குப் பரிந்துரைக்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட, அல்லது அவை எங்களிடம் வந்து சேர்ந்திருந்தாலும்கூட, அவற்றை நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை

வீட்டிலோ, மருத்துவமனை / முதியோர் இல்லம் போன்ற இடங்களிலோ எங்களுடைய அன்பிற்குரியவர்கள் எங்களுடன் இருக்கும்போது, மருத்துவ உதவியுடனான இறப்பை நாங்கள் மேற்கொள்ளலாம்.

மருத்துவ உதவியுடனான எங்களின் இறப்புக்கு நாள் குறித்த அன்று, அதற்கு உதவிசெய்ய நியமிக்கப்பட்டவர், எங்களின் அந்தத் தெரிவில் மாற்றம் இருக்கின்றதா அல்லது இல்லையா என்பதை முதலில் உறுதிப்படுத்துவர். அந்த நேரத்தில் நாங்கள் தொடர்பாட முடியாத நிலையில் இருந்தால் இறுதி ஒப்புதலுக்கலுக்கான அந்தத் தேவைக்கு விலக்களிக்கப்படலாம்.

மருத்துவ உதவியுடனான இறப்புக்கு வெவ்வேறு வகையான மருந்துகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பொதுவாக அவை IV-இல்தரப்படும். IV என்பது மருந்துகள் நேரடியாக 'நாளத்தினுள்' செலுத்தப்படுவதைக் குறிக்கின்றது. அந்த மருந்துகளைச் செலுத்துவதற்காக மிகச் சிறிய ஊசி ஒன்றைச் சூழவுள்ள சிறிய plastic straw ஒன்று பயன்படுத்தப்படுகிறது. பின்னர் ஊசி வெளியே எடுக்கப்பட, அந்த straw ஊடாக மருந்து எங்களின் நாளத்தினுள் செல்லும். IV-இல் இல்லாமல் அந்த மருந்துகளைக் குளிகைகளாகவும் விழுங்கலாம்.

பொதுவில் IV ஊடாக மூன்று மருந்துகள் செலுத்தப்படுகின்றன. முதலாவது மருந்து எங்களைத் தளரச்செய்து நித்திரையாக்கும். இரண்டாவது மருந்து மூன்றாவது மருந்தின் எரிவை உணராமலிருக்க எங்களை உணர்வற்ற நிலையான மீளாத்துயில் (coma) நிலைக்குக் கொண்டுசெல்லும்.

“

மனநோய் உள்ளவர்களும், மருத்துவ உதவியுடனான இறப்பினைத் தெரிவு செய்வதற்குக் கனடாவில் அனுமதி வழங்குவதற்கான வழிவகைகள் 2027 மார்ச் முதல் செய்யப்பட இருக்கின்றன.

”

அப்போது சுவாசம் குறைவடைய, மூன்றாவது மருந்து இதயச்செயல் பாட்டை நிறுத்தும். அடுத்த சில நிமிடங்களுக்குள் நாங்கள் இறந்துவிடுவோம். அதன்போது எங்களில் எந்த விதமான அசௌகரியமோ, வேதனையின் அறிகுறிகளோ தெரியமாட்டாது என்பதை நான்காம்கட்டச் சுவாசப்பைப் புற்றுநோய் காரணமாக இந்தத் தெரிவை மேற்கொண்ட ஒருவரின் இறப்பைப் பார்த்திருக்கும் இறுதிவருட மருத்துவக் கல்லூரி மாணவியாகயிருக்கும் எங்களின் சிறிய மகனும் உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

மருத்துவ உதவியுடனான இறப்பும் சாதாரண இறப்பைப் போலவே கருதப்படுவதால், இறப்புச் சான்றிதழில் இறப்பு என்று மட்டுமே குறிப்பிடப்படும். எனவே காப்புறுதிப் பணம் எடுப்பதில் சிக்கல்கள் எதுவும் இருக்க

மாட்டாது. இப்படியாக மருத்துவ உதவியுடன் இறக்கும் போதும், அங்கதானம் (organ donation) அல்லது இழைய தானம் (tissue donation) எதையாவது செய்யவேண்டுமென நாங்கள் விரும்பினால், எங்களின் நோயின் தன்மைக்கு ஏற்ப எவற்றைப் பெற்றுக்கொள்வதெனத் தீர்மானிக்கப்படும்.

2021-மார்ச்சில், மருத்துவ உதவியுடனான இறப்பை அனுமதிக்கும் சட்டம் மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டு, இறப்புக்கான கோரிக்கையை இரண்டு வகையாகப் பிரித்துள்ளது. அதன்படி, Track 1 என்பது இயற்கையான மரணம் எப்போது நிகழுமென எதிர்வுகூறக்கூடிய நிலையுள்ள ஒருவரின் கோரிக்கையையும், Track 2 என்பது இயற்கையான மரணம் எப்போது நிகழுமென எதிர்வுகூற முடியாத நிலையில் உள்ள ஒருவரின் கோரிக்கையையும் குறிக்கிறது.

உயிருக்கு உடனடியான ஆபத்தில்லை என்றாலும்கூட, நீண்ட நாட்கள் நிலைத்திருக்கும் பிரச்சினைகளால் அல்லது தீவிரமான உடல்நலப் பிரச்சினைகளால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும்போதும் மருத்துவ உதவியுடனான இறப்பை நாங்கள் தெரிவுசெய்யக்கூடிய நிலை Track 2-க்குள் அடக்கப்படுகின்றது. ஞாபகசக்தி, தொடர்பாடல் போன்றவற்றைப் பாதிக்கும் நோய்களான Alzheimer's, Huntington's & Parkinson's ஆகியவையும் இதில் அடங்கும். இப்படியானவர்கள் மருத்துவ உதவியுடனான இறப்புக்கான கோரிக்கை செய்த நாளிலிருந்து இறப்பதற்கான மருத்துவ உதவி கிடைப்பதற்குக் குறைந்தது 90 நாட்கள் எடுக்கும். இந்தக் காத்திருப்பு நேரம் நோயின் நிலை மோசமாகுமெனில் குறுக்கப்படலாம். ஆனால், இயற்கையான மரணத்தை எதிர்வு கூறக்கூடிய நிலையுள்ள ஒரு நபரின் கோரிக்கை மதிப்பீடு செய்யப்பட்டதும் மருத்துவ உதவியுடனான இறப்பு ஒரு சில நாட்களுக்குள் ஒழுங்கு செய்யப்படும்.

மனநோய் உள்ளவர்களும், மருத்துவ உதவியுடனான இறப்பினைத் தெரிவு செய்வதற்குக் கனடாவில் அனுமதி வழங்குவதற்கான வழிவகைகள் 2027 மார்ச் முதல் செய்யப்பட இருக்கின்றன.

பிரபல்யமான கனடியச் சிறுவர் எழுத்தாளராகிய Robert Munsch, 2021 ஓக்ரோபரில் தனக்கு dementia இருப்பது கண்டறியப்பட்டதும், மருத்துவ உதவியுடனான இறப்புக்கு விண்ணப்பித்திருந்ததைப் பகிரங்கமாகப் பகிர்ந்திருந்தார். அவரது கோரிக்கை 2025 செப்ரெம்பரில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இன்னும் அவர் அதனைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை.

87 வயதான, osteoporosis & arthritis (எலும்பின் பலம் குறைவு, முட்டுவலி) உடன் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த Saskatoon artist Jeanette Lodoen 2023-இல், மருத்துவ உதவியுடனான இறப்பினை அனைவரும் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத் தனது இறப்பின்போதான செயல்முறை முழுவதையும் CBC-இல் ஒளிபரப்பப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார். அத்துடன் இறக்க முன்பாகத் தனது பேரனைக்கொண்டு தன் குடும்பத்துக்காக plaster imprint ஆகத் தன் கைகளைச் செய்துகொடுத்தார்.

Multiple System Atrophy (முளையின் செயற்பாடுகளைப் பாதிக்கும்) நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த Dr. Shelly Sarwal என்ற Nova Scotia மருத்துவர், இறப்பை எங்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருப்பது எப்படி என்பதையும், அங்கதானம் மூலம் அர்த்தமுள்ள செயலைச் செய்வது பற்றியும் அனைவருக்கும் அறிவூட்டுவதற்காக, 'Her Last Project' என்ற ஆவணப் படத்தினை உருவாக்கலில் பங்கேற்பதற்கு தன் கடைசி நேரத்தை அர்ப்பணித்திருந்தார். அத்துடன் தன் இறப்பின் பின்னர் நண்பர்களை tea toast செய்யும்படி கேட்டிருந்தார்.

ஒரு தசாப்தத்திற்கு முன்பு மருத்துவ உதவியுடனான இறப்பைத் தெரிந்தெடுக்கும் உரிமையைக் கனடாவின் உச்ச நீதிமன்றம் கனேடியர்களுக்கு வழங்கியமைக்கு அடிப்படையாக இருந்த Kay Carter-இன் வழக்கை உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு Kay Carter-இன் மூத்த மகள் Lee தான் உந்துசக்தியாக இருந்திருந்தார். Lee உடனும், மற்றைய சகோதரியான Marie உடனும், மைத்துனர் Hollis உடனும் தன் தாயார் Kay Carter-இன் இறுதி நாளில் அவருடன் இருப்பதற்காக, 15 வருடங்களுக்கு முன்பு சுவிற்சலாந்திற்கு ரகசியமாகச் சென்றிருந்த 68 வயதான ஓய்வுபெற்ற விமான ஓட்டி Price-க்கு சதையிப் புற்றுநோய் 4-ஆம் கட்டத்திலிருப்பது அண்மையில் கண்டறியப்பட்டிருந்தது. எப்படியோ இறக்கப்போகும் நான் என் விருப்பப்படி அமைதியாகக் குடும்பத்தினரின் முன் இறக்கப்போகிறேனென அவரும் மருத்துவ உதவியுடனான இறப்பை 2025 ஜூனில் தெரிவுசெய்திருந்தார். அத்துடன் தாயின் இறப்பைத் தாங்கள் கொண்டாடியதை நினைவுகொண்ட அவர், தான்

சிறப்பாக வாழ்ந்துவிட்டேன் என்றும் இனி ஒரு நாள் அதிகமாக வாழ விரும்பவில்லை என்பதில் உறுதியாக இருப்பதாகப் பேட்டி ஒன்றில் கூறியிருந்தார்.

மருத்துவ உதவியுடனான இறப்பை நாங்கள் கோரினாலும் கூட, அது நிச்சயம் நிகழும் சாத்தியம் எங்களுக்கு இருக்குமெனச் சொல்லமுடியாது. உதாரணத்துக்கு, Health Canada இடம் 19,660 பேர் மருத்துவ உதவியுடனான இறப்பை (MAID) 2023-இல்கோரியிருந்தனர். ஆயினும் 15,343 பேர் மட்டுமே அதனைப் பெற்றிருந்தனர். அதனைப் (MAID) பெறுவதற்கு முன்பாகவே 2,906 பேர் இறந்துபோயிருந்தனர். 496 பேர் தங்களின் கோரிக்கையை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டிருந்தனர். மீதி 915 பேருக்கு அதற்கான தகுதியிருக்கவில்லை. இப்படிப் பெற்றோரில் அனேகமானோர் ஆண்களாகவும், 95 வீதமானோர் வெள்ளை நிறத்தவர்களாகவும், சராசரி 77 வயதுடையவராகவும் இருந்திருக்கின்றனர்.

முடிவாகச் சொல்வதானால், 'Knowledge is power' என்பார்கள். இப்படியான ஒரு தெரிவு இருக்கின்றது என்பதை அறிந்திருப்பதும், அதன் நன்மைகளைத் தெளிவாக விளங்கிக்கொண்டிருப்பதும், எங்களுக்கு அது தேவைப்பட்டால் தகவலறிந்த முடிவை நாங்கள் எடுப்பதற்கு உதவிசெய்யும். இது பற்றிய மேலதிக விபரம் தேவையானவர்கள் இதைப் பற்றி இணையத்தில் மேலும் வாசிக்கமுடியும்.

உசாத்துணை:

- <https://www.canada.ca/en/health-canada/services/health-services-benefits/medical-assistance-dying.html>
- <https://www.dyingwithdignity.ca>
- <https://www.uhn.ca/healthcareprofessionals/MAID>
- <https://www.justice.gc.ca/eng/cj-jp/ad-am/bk-di.html>
- <https://ontariohealthathome.ca/home-care/palliative-care/maid>
- <https://alzheimer.ca>
- <https://www.cbc.ca/news/canada/british-columbia/price-carter-lee-carter-1.7549234>
- <https://herlastproject.ca>
- <https://www.cbc.ca/newsinteractives/features/a-good-death-maid>

Sriranjani@thaiivedu.com

நவடிச சவாலிகளுக்கிசு முகநிகுகாடுக்க றுவணிடய சூசரிடசூசுவமி

- அகமட பிஸ்தாமி

புதிய கலைத்திட்ட மறுசீரமைப்போடு இலங்கையில் நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற கல்வித்துறையிலானவேரியல் மாற்றத்தோடு தொடர்பான வகையில் ஆசிரியத்துவம் முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவு கூர்ந்து அவதானிக்கப்படக்கூடிய ஒன்றாகவும் விமர்சனத்திற்கு அடிக்கடி உட்படக்கூடிய ஒன்றாகவும் உள்ளது.

முன்னைய நூற்றாண்டுகளை விடவும் 21-ஆம் நூற்றாண்டு வேறுபட்டது, வித்தியாசமானது. அதன் கால்வாசியை நாம் கடந்திருக்கின்றோம். கால் பதித்துள்ளோம். இரண்டாம் கால்வாசியின் முதல் வருடத்தில் உள்ளோம். இன்றிருக்கும் நாடுகளோடு ஒப்பிடுகையில் இன்னும் நாம் காலுன்ற வேண்டிய கட்டாய தேவையும் கடப்பாடும் எமக்கு முன்னால் அதிகம் உள்ளது.

சமகால உலகு தனியாக தன்னளவில் மாத்திரம் தங்கி நின்று எதையும் சாதிக்க இடம் தருவதில்லை. ஒருவர் மற்றவரில் நிச்சயம் தங்கி தனது தனிப்பட்ட வாழ்வு, குடும்ப வாழ்வு, சமூக வாழ்வு போல தொழில்சார் வாண்மைசார் விருத்தியையும் உருவாக்க வேண்டிய தேவை இருக்கின்றது.

உலகம் சகல துறைகளிலும் மிக வேகமான மாற்றங்களை, பாய்ச்சல்களை துரித கதியில் நிகழ்த்தி வருவது கண்கூடு. அந்த வகையில் பாடசாலைக் கட்டமைப்போடு, கலைத்திட்டத்தோடு ஒவ்வொரு நாட்டினதும் எதிர்காலத்தோடு தொடர்புபடக்கூடிய கல்விப் புலம், அதிலும் குறிப்பாக ஆசிரியத்துவம் தொடர்புபடக்கூடிய வகுப்பறை முகாமைத்துவம், கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாடுகள், பரிகார கற்பித்தல், இணைப் பாட விதான செயற்பாடுகள் போன்றவற்றோடு மாத்திரமன்றி மாணவர்களை பரிபூரண ஆளுமைகளாக (perfect personality) உருவாக்கி விடுகின்ற காத்திரமான பணியையும் செய்யக்கூடியவர்களாக ஆசிரியர்கள் காணப்படுகின்றனர்.

‘சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் வரைய முடியும்’, ‘சட்டியில் இருப்பதுதான் அகப்பையில் வரும்’ என்பதற்கு அமைய வாழ்நாள் நீடித்த கற்றல் (life long learning) என்ற பரப்பை நோக்கி மாணவர்களை கவனமாக தூண்டக்கூடிய கொண்டு செல்லக்கூடிய செல்வாக்குள்ள நபர்களாக ஆசிரியர்கள் காணப்படுகின்றனர். ஆசிரியர்கள் தம்மை இற்றைப்படுத்தாத வரை (upgrade and update) தொடர்கல்விகளில் தம்மை ஈடுபடுத்தாதவரை நவயுக சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்கவே முடியாது.

கடந்த நூற்றாண்டுகளைப் போலன்றி இருபத்தொராம் நூற்றாண்டு வேறுபட்ட போக்கில் பாய்ச்சலில் நகர்வதால் இந்த நூற்றாண்டின் சிக்கல்களும் சவால்களும் வேறுபட்டவை. கடந்த கால அனுபவங்களை மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு அவற்றுக்கு தீர்வு காண முடியாது. கடந்த கால நிகழ்வுகளும் அனுபவங்களும் சமகாலத் தலைமுறையை எதிர்கொள்ளவும் அவர்களைப் புரிந்து கொள்ளவும் அவர்களுக்கு மிகப் பொருத்தமான தீர்வை முன்வைக்கவும் போதுமானதாக இல்லை.

கற்றல் கற்பித்தல் என்பது தொடர் பணி. எதிர்காலத் தலைமுறையை உருவாக்கும் நம்பிக்கை தரக்கூடிய பணி. எதிர்காலத்தைத் தம் தோள்களில் சுமந்து செல்லக்கூடிய ஆற்றலும் ஆளுமையும் வலிமையும் வீரியமுமிக்க துணிச்சலான தலைவர்களை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டியது பாடசாலைகளும் பாடசாலைகளில் பணியாற்றக்கூடிய அதிபர்களும் ஆசிரியர்களும் தான்.

புதிய கல்வித் திட்ட மறுசீரமைப்பு மாணவர்களில் மாத்திரமன்றி ஆசிரியர்களிலும் இருப்பத்தொராம் நூற்றாண்டு எதிர்கொள்கின்ற பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காணக்கூடிய ஆற்றல்களை வழங்க அருகதை பெற்றதாக இருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் தொடர்பாடல் திறன் (communication skills), பிரச்சினைகளை விடுவிக்கும் ஆற்றல் (problem solving),

மென்திறன், கூட்டாக குழுவாக வேலை (team work) செய்கின்ற தயார் நிலை, துறை சார்ந்த வகையில் தன்னை இற்றைப்படுத்திக் கொள்வதோடு தகவல்களை தரவுகளை முகாமை செய்யக்கூடிய ஆற்றல், சுயமாக எழுந்து நிற்கக்கூடிய ஆற்றல் (entrepreneurship) சமய பண்பாட்டு கலாசார விழுமியங்கள் போன்றவற்றை வளர்த்துக் கொண்டு அவற்றை சமூகத்தில் பிரதிபலிக்க செய்தல், தலைமைத்துவத்தை வழங்குகின்ற பேராற்றல் (leadership) போன்றன முக்கியமான மென்திறன்களாகக் கருதப்படுகின்றன. இவற்றுள் ஒவ்வொன்றின் கீழாலும் பல்வேறுபட்ட துணை திறன்கள் (sub skills or supportive skills) அவசியப்படுகின்றன. தேவைப்படுகின்றன.

இந்த நூற்றாண்டில் வாழ்கின்ற சகலரிடமும், குறிப்பாக மாணவர்களை உருவாக்கும் பணியை செய்யக்கூடிய ஆசிரியர்களிடம் இத்தகைய மென்திறன்கள் பரவலாக இருக்க வேண்டும். குறிப்பாக கட்டாயம் அவர்களிடம் இருக்க வேண்டிய மென்திறன்கள் must have elements or skills எனவும் இருந்தால் நல்லது என்று Good to have elements கருதப்படக்கூடிய திறன்களும் காணப்படுகின்றன. இவை குறித்த தெளிவும் தேடலும் தொடர் வாசிப்பும் பயிற்சிகளும் இன்றியமையாதவை.

கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாடானது மனித உணர்வுகளோடு, சிந்தனையோடு, மனவெழுச்சியோடு தொடர்பான ஒன்று. மனிதர்களைக் கையாள்வது (handling people) நெறிப்படுத்துவது (guidance) வழிப்படுத்துவது இங்கு பிரதான இடம்பெறுகிறது.

நேரடியாகவோ எழுத்துகள் வழியாகவோ மாணவர்களோடு தொடர்புபடுகின்றபொழுது எமது கருத்துகளை, தகவல்களை மிகச் சிறந்த முறையில் சரியாக பரிமாற வேண்டும். அதிலே வயது, பால், அறிவு மட்ட வேறுபாடுகள், குடும்ப பொருளாதார பின்புலங்கள் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும். இவை கருத்தில் கொள்ளப்படாத பட்சத்தில், கண்டுகொள்ளாத பட்சத்தில் வெறுமனே தகவல்கள் மாத்திரம் கையளிக்கப்படுவதாக இருக்கும். அங்கு உணர்வுபூர்வமான கற்றல் கற்பித்தல் நிகழாது. ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களும் இடையில் மிகப்பெரிய இடைவெளிகள் ஏற்படுவது போல ஆசிரியர்களும் கண்டனத்துக்கு ஆளாவார்கள். சமூகத்தாலும் பிள்ளைகளது குடும்ப சூழலாலும் இத்தகைய சவால்கள் நிச்சயம் வந்து குவியும். அதே போல மனித உறவுகளைச் சீர்படுத்துகின்ற பணியை ஆற்றுகின்ற ஆசிரியர்களிடம் சிறந்த செவிமடுப்புத்திறன் காணப்பட வேண்டும்.

(Active listening) அது மாணவர் தரப்பாக இருந்தாலும் சரி மாணவர்களது பெற்றோர் தரப்பாக இருந்தாலும் சரியே. இந்த சிறந்த செவிமடுத்தல் திறன் இன்றி ஆசிரியர்களால் மாண

வர்களை புரிந்து கொள்ளவும் முன்னோக்கி கொண்டு செல்லவும் முடியாது.

உணர்வுகளை, மனவெழுச்சிகளை, புதைத்துவிட்டு தூக்கி எறிந்துவிட்டு ஆக்கபூர்வமான ஆரோக்கியமான மாற்றங்களை வகுப்பறைக்குள்ளால் எதிர்பார்க்க, உருவாக்க முடியாது. அங்கு பாடசாலைக் கட்டமைப்புக்கு எதிராக ஆசிரியர்களுக்கு எதிராக மூத்தோர்களுக்கு எதிராக கடுமையான கண்டனங்களும் விமர்சனங்களும் சமூக விரோத செயற்பாடுகளும் உருவாகும். அதேபோல சமகால தலைமுறை எதிர்கொள்கின்ற பிரச்சினைகள் முன்னரைவிடவும் வேறுபட்டவை, வித்தியாசமானவை.

அவர்களது பிரச்சினைகளை மிகச் சரியாக இனங்கண்டு அவர்களுக்கு தேவையான ஆலோசனைகளை, வழிகாட்டல்களை கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு பிரச்சினைகளை தீர்க்கும் ஆற்றல் அவற்றை அலசி ஆராய்ந்து ஒப்பிட்டு தீர்வுகளை வழங்கக்கூடிய ஆற்றலை ஆசிரியர்கள் பெற்றெடுக்க வேண்டும். உருவாக்க வேண்டும். இல்லாத பட்சத்தில் ஆசிரியர்கள் மாணவர் பரம்பரையால் தூக்கி வீசப்படுவார்கள். விமர்சனத்துக்கு உள்ளாக்கப்படுவார்கள். ஆசிரியர்களாலும் அந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஆரோக்கியமாக, நிதானமாக, சரியாக, தத்தமது கடமையை செய்ய முடியாத அளவுக்கு மன அழுத்தங்களுக்கும் நெருக்கடிகளுக்கும் அவமானங்களுக்கும் கூட ஆளாக வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் உருவாகும்.

தவிர இப்பொழுது மனித உரிமைகள் சிறுவர் உரிமைகள் மிகப் பலமாக கருத்தில் கொள்ளப்படுவதால் ஊடகங்களும் கழுகுப் பார்வையோடு திரிவதால் சட்டரீதியான சிக்கல்களையும் இத்தகைய அசமந்த போக்கு அல்லது ஆற்றல் குன்றிய ஆளுமை இழந்த ஆசிரியர்களுக்கு ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியாது.

அதேபோல சமகால உலகு தனியாக தன்னளவில் மாத்திரம் தங்கி நின்று எதையும் சாதிக்க இடம் தருவதில்லை. ஒருவர் மற்றவரில் நிச்சயம் தங்கி தனது தனிப்பட்ட வாழ்வு, குடும்ப வாழ்வு, சமூக வாழ்வு போல தொழில்சார் வாண்மைசார் விருத்தியையும் உருவாக்க வேண்டிய தேவை இருக்கின்றது. எனவே இதற்கு தனித்திருக்க முடியாது. கூட்டாக இருந்து இணைந்து விட்டுக் கொடுத்து புரிந்துணர்வோடு செயற்பட வேண்டிய திறனும் வளர்க்கப்பட வேண்டும். இல்லாத பட்சத்தில் சமூகத்தில் இருந்து ஒதுக்கப்பட்டவராக, ஓரம் கட்டப்பட்டவராக எதற்கும் உதவாதவராக சமூகத்தில் கருதப்படலாம். இது ஆபத்தான நிலைமை. அழுத்தங்களை உருவாக்கக்கூடிய நிலைமை. கூட்டாக இருந்து பணியாற்றக்கூடிய திறன்களையும் இணைந்து செயற்படக் கூடிய திறன்களையும் ஆசிரியர்கள் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். தமது மாணவர்களிடமும் இத்தகைய திறன்களை உருவாக்க பாடுபட வேண்டும்.

காலம் வேகமாக மாறிக்கொண்டிருக்கின்றது. நொடிக்கு நொடி உலகம் ஒவ்வொரு துறையிலும் தன்னை இற்றைப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றது. எனவே இத்தகைய இற்றைப்படுத்தல்களால் உருவாகக்கூடிய சவால்களை, பிரச்சினைகளை தீர்க்கக்கூடிய அளவுக்கு எமது துறை சார்ந்த அறிவையும் பொது அறிவையும் இற்றைப்படுத்திக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். இல்லாத பட்சத்தில் மாணவர்களது சிக்கல்களுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாத இயலாமையை, பலவீனத்தை,

கையறு நிலையை நாங்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை உருவாகும்.

அதேபோல சமூகத்தில் கௌரவமாக நிமிர்ந்து நிற்கக்கூடிய அளவுக்கு ஆசிரியர்களுடைய பொருளாதாரத்தையும் அவர்களவளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்றேல் எம்மிடம் கற்கக்கூடிய மாணவர்கள் உயர்ந்த நிலையில் இருக்க நாம் பலவீனமாக இருப்போம். பொருளாதாரம் கீழ்நிலையில் இருக்கும் பட்சத்தில் எம்முடைய கருத்துகள் அங்கு எடுபடமாட்டாது. எனவே பொருளாதார ரீதியாக நிதி சார்ந்து நாம் ஆரோக்கியமாக மிகச்சிறந்த பலத்தோடு இருக்கும் பட்சத்தில் தான் இந்த மாணவர்களை எதிர்கொள்ள முடியுமாக இருக்கும். வழிகாட்ட முடியுமாக இருக்கும். எங்களுடைய கருத்துகள் வலுவள்ளதாக இருக்கும். தாக்கம் மிக்கதாக இருக்கும்.

அவ்வாறே கல்வி என்பது வெறுமனே தகவல்களால் மூளையை நிரப்புவது அல்ல. கல்வியின் மூலம் எம்மிடத்திலே நடத்தை மாற்றத்தை, மனப்பாங்கு மாற்றத்தை, மனவெழுச்சி மாற்றத்தை உருவாக்க வேண்டும். நாம் பெறுகின்ற கல்வி எமது தனிப்பட்ட குடும்ப சமூக வாழ்விலும் தாக்கத்தை செலுத்த வேண்டும். எமது நடத்தையில் மாற்றம் வராத பட்சத்தில் காகித தகைமைகளை (paper qualification) பெற்றுக் கொள்வதற்கும் கௌரவமான தொழில் ஒன்றை பெற்றுக் கொள்வதற்கும்தான் கல்வி அமையும் பட்சத்தில் அது பயனற்றதாக இருக்கும். சமூகத்தில் நாம் வலுவற்றவர்களாக இருப்போம்.

அதேபோல தலைமைத்துவ வகிபாகத்தையும் ஆசிரியர்கள் வழங்க வேண்டும். இன்று நாம் எதிர்கொள்கின்ற அனைத்து விதமான லௌகீக, ஆன்மீக சிக்கல்களுக்கு மூல காரணியாக இருப்பது பொருத்தமான தகைமை வாய்ந்த தலைமைத்துவம் இல்லாமையே. எனவே நாங்கள் மிகச்சிறந்த தலைமைத்துவ பண்புகளையும் எம்மிடத்தில் உருவாக்கிக் கொண்டு எமக்கு ஒப்படைக்கப்படும் மாணவ பரம்பரையை அந்த தலைமைத்துவ பண்புகளை உருவாக்க கூடியவர்களாக அவர்களிடத்திலும் அந்த பண்புகளை ஏற்படுத்தக் கூடியவர்களாக செயற்படுகின்ற பொழுது கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாட்டில் கல்விப்புலத்தில் ஈடுபடக்கூடிய வழிகாட்டலாக, வழிகாட்டிகளாக இருக்கும் ஆசிரியப் பெருந்தகைகள் நவயுக சவால்களை எதிர்கொண்டு சிறந்த கற்றல் கற்பித்தலை மேற்கொள்ள முடியும், ஆக்கபூர்வமான ஆரோக்கியமான வகுப்பறை முகாமைத்துவம் ஒன்றை உருவாக்க முடியும். மாணவர்களை பரிபூரண ஆற்றலும் ஆளுமையும் கொண்ட பிரஜைகளாக உருவாக்க முடியும்.

இத்தகைய புரிய சவால்களை எதிர்கொண்டு இளம் தலைமுறையின் வழிகாட்டிகளாக இருக்க ஆசிரியர்கள் முன்வர வேண்டும்.

bisthamy.ahamed@thaiveedu.com

21-ஆம் நூற்றாண்டில் கல்வி:

சவால்களும்

தீர்வுகளும்

21-ஆம் நூற்றாண்டானது, மனித நாகரிகத்தின் வரலாற்றில் மிக வேகமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய காலமாகக் கருதப்படுகிறது. அறிவியல், தொழினுட்பம், பொருளாதாரம், அரசியல், சமூக அமைப்பு என அனைத்துத் துறைகளிலும் நிகழும் மாற்றங்கள் மனித வாழ்க்கையின் போக்கையே மாற்றி அமைத்துள்ளன. இத்தகைய சூழலில் கல்வியைக் காலத்தின் தேவைக்கு ஏற்ப மாற்றியமைக்க வேண்டிய தேவை எழுந்துள்ளது. குறிப்பாக, கல்வியானது வெறுமனே எழுத்தறிவை வழங்குவது மட்டுமன்றி மனிதரைச் சமூகத்தோடு இணைக்கின்ற பாலமாகவும் உள்ளது. ஒருவரை மனித வாழ்க்கைக்கு தயார்ப்படுத்தி சமூக மாற்றத்தின் அடித்தளத்திற்கு உடரம் சேர்க்கும் வகையில் கல்வியில் மாற்றங்களை கொண்டுவர வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாகின்றது.

இன்றைய நவீன சூழலமைவில், கல்வித்துறை பல்வேறு சவால்களை எதிர்கொண்டு வருகிறது. அவற்றைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டு, காலத்திற்கேற்ற தீர்வுகளை நடைமுறைப்படுத்தினால் மட்டுமே 21-ஆம் நூற்றாண்டில் கல்வியின் உண்மையான நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முடியும்.

கல்வி கற்றால் வேலை பெற்றுவிட முடியும் என்ற மனோநிலையில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் வகையில், வேலை உலகுடன் தொடர்புடையதாகக் கல்வி மாறிக்கொண்டு வருகின்றது. குறிப்பாக, 21-ஆம் நூற்றாண்டில் தொழிற்சந்தை மாற்றமும் தன்மைக்கேற்ப வாழ்க்கைத்திறன்கள் மற்றும் தொழினுட்ப திறன்களைப் புதிய சூழலுக்கு அமைவாக தொடர்ச்சியாகக் கற்றுக் கொண்டிருக்க வேண்டிய தேவை ஒன்று எழுந்துள்ளது.

உலகளவில் சகல சமூகங்களும் கல்வி கற்பதற்கான வாய்ப்பு உருவாகியுள்ளது. ஆனாலும், இலங்கை போன்ற நாடுகளில் இலவசக்கல்வி நடைமுறையில் உள்ளபோதிலும் அனைத்து மாணவர்களும் கல்வியின் ஊடாக உச்ச பயனை பெற்றக்கொள்ள முடிவதில்லை. மாறிவரும் உலகில் அனைத்துப் பிள்ளைகளும் இத்தகைய கல்வியைப் பெற்றுக்கொள்வதிலும் சவால்கள் உள்ளன.

குறிப்பாக, தொழினுட்ப வளர்ச்சி மற்றும் நவீன மாற்றங்கள் கிராம-நகர மாணவர்களிடையே நீண்ட இடைவெளியை உருவாக்கிவிடுகின்றன. இதனால், நகர்ப்புற மாணவர்கள் பெறுகின்ற கற்றல் திறன்களைவிட மிகவும் குறைவான கற்றல் திறன்களே கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு கிடைக்கின்றன. இது கல்வி சமத்துவமின்மையை அதிகரித்து வருகின்றது. சமூக, பொருளாதார நிலைகளில் ஏற்றத்தாழ்வுகளை அதிகரிக்கும் நிலையாக இது வளர்ந்துள்ளது.

இந்நிலையில், 21-ஆம் நூற்றாண்டின் கல்வி எதிர்கொள்ளும் முதன்மையான சவால்களில் ஒன்றாக 'தொழினுட்ப இடைவெளி' உள்ளது.

“
தொழினுட்ப வளர்ச்சி மற்றும் நவீன மாற்றங்கள் கிராம-நகர மாணவர்களிடையே நீண்ட இடைவெளியை உருவாக்கிவிடுகின்றன. இதனால், நகர்ப்புற மாணவர்கள் பெறுகின்ற கற்றல் திறன்களைவிட மிகவும் குறைவான கற்றல் திறன்களே கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு கிடைக்கின்றன. இது கல்வி சமத்துவமின்மையை அதிகரித்து வருகின்றது.”

tg.theeban@gmail.com

டிஜிட்டல் தொழினுட்பங்கள் கல்வியில் தவிர்க்க முடியாத தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

நிகழ்நிலை வகுப்புகள், எண்ணிம நூலகங்கள், கல்வி செயலிகள், செயற்கை நுண்ணறிவு அடிப்படையிலான கற்றல் முறைகள் போன்றவை கல்வியைப் புதிய பாதைக்கு கொண்டு செல்கின்றன. இதனூடாகக் குறித்தவொரு நாட்டில் இருந்தே வெளிநாட்டு பல்கலைக்கழங்களில் கற்பதற்கான சூழலும் உருவாகியுள்ளன. மாணவர்கள் வெளிநாட்டிற்குச் சென்று கல்வியைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புகளும் அதிகரிக்கிறது வருகின்றன. இந்நிலையில் மாணவர்கள் தரமான கல்வியைப் பெறுவதிலும், தொழில் உலகிற்கு ஏற்ப திறன்களை வளர்ப்பதிலும் சவால்கள் அதிகரித்துள்ளன.

குறிப்பாக, கிராமப் புறங்களில் வாழும் மாணவர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றனர். ஏற்கனவே பொருளாதார ரீதியில் பின்தங்கிய நிலையில் வாழும் மாணவர்கள் டிஜிற்றல் கல்வியைப் பெறுவதில் இருந்து விலக்கப்படுகின்றனர். நவீன தொழினுட்பத்திறன்களை விரைவாக கற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலைக்கு இவர்கள் தள்ளப்படுவதினால் கல்வியில் எதிர்பார்க்கும் முன்னேற்றத்தினை இவர்கள் அடைவதில் சாத்தியமற்ற நிலையே உள்ளது. இது சமூக சமத்துவமின்மையை தீவிரப்படுத்துகின்றது.

அடுத்ததாக, கல்வியில் நிலவி வரும் 'மனப்பாடக் கற்றல்' மற்றொரு சவாலாக உள்ளது. கல்விமுறையானது, பரீட்சைகளை மையமாகக் கொண்டு காணப்படுவதினால் குறித்த பரீட்சைகளில் வெற்றி பெற்றுவிட வேண்டும் என்ற இலக்கில் மாணவர்களும் மனப்பாடம் செய்து வெற்றி அடைந்து விடுகின்றனர். இதனால், 21-ஆம் நூற்றாண்டில் எதிர்பார்க்கப்படும் விமர்சன சிந்தனை, பிரச்சினை

தீர்க்கும் திறன், படைப்பாற்றல், புத்தாக்கத்திறன் போன்ற இன்னோரன்ன திறன்கள் இத்தகைய மாணவர்களிடம் மிகக்குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.

இதனால், சுயமாக சிந்திக்கவும், கேள்வி கேட்கவும், புதிய சிந்தனைகளை உருவாக்கவும் பயப்படுகின்றனர். கல்வி உயிரற்ற தகவல்களின் தொகுப்பாக மாறும்போது, மனிதரின் சிந்தனை ஆற்றல் மங்கிப் போகின்றது என்பது யதார்த்தமாகும்.

'கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்புக்கு இடையிலான இடைவெளி' அதிகரித்து வருவதினால், மாணவர்கள் உயர்கல்வியைப் பெற்றிருந்தும் தொழில் சந்தைக்குத் தேவையான நடைமுறைத் திறன்கள் இல்லாத நிலையே அதிகளவில் உள்ளது. இதன் விளைவாகப் பட்டதாரி மாணவர்களின் வேலைவாய்ப்பின்மை அதிகரிக்கிறது. கல்வி நிறுவனங்களில் கற்பிக்கப்படும் பாடத்திட்டங்கள் தொழில் உலகின் தேவைகளுடன் பொருந்தாத நிலையிலேயே இன்றளவும் உள்ளன.

தொழினுட்ப வளர்ச்சி வேகமாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், பாடத்திட்டங்கள் போதுமான மாற்றங்களை உள்வாங்காமல் இருப்பதனால் பயனற்ற கல்வி என்ற மனோநிலை உருவாகி விடுகின்றது. இதனால், பல மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகம் வரையான கல்வியைப் பெற்றிருந்தும் வேலை உலகிற்கு முகம் கொடுக்க முடியாமல் உள்ளனர். ஆதலால் கற்பித்தல் முறைகள் மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

மேலும், 'ஆசிரியர் மையப்படுத்தல் கல்வி' தொடர்ந்தும் நிலவி வருகின்றது. இது தவிர, மாறிவரும் தொழினுட்ப உலகிற்கு ஏற்ப ஆசிரியர்கள் தங்களது திறன்களை வளர்த்துக் கொள்ள முடியாதவர்களாகவும், மாற்றத்தினை ஏற்றுக்கொள்ள

முடியாதவர்களாகவும் இருக்கும் பட்சத்தில் கல்வியில் வெற்றியடைய முடியாது. சிறந்த மாணவர்களை உருவாக்கும் பொறுப்பு ஆசிரியர்களிடமே இருக்கின்றது. மாணவர்களிடையே சிந்தனைக்கிளறல் மூலம் புதிய சிந்தனைகளை உருவாக்கும் ஆற்றல்களை ஆசிரியர்கள் கொண்டிருப்பது அவசியமாகும். வகுப்பறைகள் வெறும் விரிவுரைகளாக அமையாது மாணவர்களை மையப்படுத்திய கற்றல் முறைகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஆனால், பல ஆசிரியர்களுக்கு புதிய கற்பித்தல் முறைகள், டிஜிட்டல் கருவிகள், மாணவர் மையக் கற்றல் அணுகுமுறை ஆகியவற்றில் போதிய பயிற்சியின்மையே காணப்படுகின்றது. இது கல்வியின் குறைபாடாகவே கருதப்படுகின்றது. இன்றைய ஆசிரியர்கள் வழிகாட்டியாகவும், ஊக்குவிப்பாளராகவும், கற்றல் செயல்முறையின் துணைவராகவும் செயற்பட வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர். இதற்கேற்ற பயிற்சி

“ கடுமையான போட்டி, பெற்றோரின் அதிக எதிர்பார்ப்பு, பரீட்சை அழுத்தம், சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம், எதிர்காலம் குறித்த அச்சம் ஆகியவை மாணவர்களிற்கு அதிக அழுத்தத்தைக் கொடுக்கின்றன. இந்நிலையில், கல்வி கற்பது மகிழ்ச்சியான, வாழ்க்கைக்குத் தேவையான கற்றலாக இல்லாது சுமையாக மாறும்போது மாணவர்களின் எதிர்காலம் மற்றும் கற்றல் ஆர்வம் பாதிப்படக்கின்றது. ”

மற்றும் ஆதரவு இல்லாதபோது ஆசிரியர்களும் சவால்களை எதிர்கொள்கிறார்கள்.

‘மாணவர்களின் மனநலம்’ 21-ஆம் நூற்றாண்டில் கல்வியுடன் தொடர்புடைய மிக முக்கியமான விவகாரமாக மாறியுள்ளது. கடுமையான போட்டி, பெற்றோரின் அதிக எதிர்பார்ப்பு, பரீட்சை அழுத்தம், சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம், எதிர்காலம் குறித்த அச்சம் ஆகியவை மாணவர்களிற்கு அதிக அழுத்தத்தைக் கொடுக்கின்றன. இந்நிலையில், கல்வி கற்பது மகிழ்ச்சியான, வாழ்க்கைக்குத் தேவையான கற்றலாக இல்லாது சுமையாக மாறும்போது மாணவர்களின் எதிர்காலம் மற்றும் கற்றல் ஆர்வம் பாதிப்படைகின்றது. மனநலப் பாதிப்புகள் மாணவர்களின் கற்றல் திறனை மட்டுமல்ல, அவர்களின் வாழ்க்கை முழுவதையும் பாதிக்கக்கூடியவை என்பதைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

இந்த சவால்களை எதிர்கொள்ள கல்வியில் அடிப்படை மாற்றங்கள் தேவைப்படுகின்றன. முதன்மையாக ‘திறன் அடிப்படையிலான கல்வி முறை’ அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும். பாட அறிவுடன் சேர்ந்து தொடர்புத் திறன், குழு வேலை, தலைமைத் திறன், விமர்சன சிந்தனை, தொழினுட்ப அறிவு, வாழ்க்கைத் திறன்கள் ஆகியவை கல்வியின் ஓர் அங்கமாக இணைக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு மாணவரும் ஒரே மாதிரியானவர்களாக இல்லை என்பதைக் கல்வி அமைப்பு உணர வேண்டும். மாணவர்களின் தனித்திறன்களைக் கண்டறிந்து, அவற்றை வளர்க்கும் சூழலை உருவாக்குவது கல்வியின் முக்கியப் பொறுப்பாக இருக்க வேண்டும்.

டிஜிட்டல் சமத்துவத்தை உறுதி செய்வது 21-ஆம் நூற்றாண்டு கல்வியின் அடிப்படைத் தேவை ஆகும். இணைய வசதி, கணினி வசதி போன்ற சாதனங்கள் சிலருக்கான சலுகையாக இல்லாமல், அனைவருக்கும் கிடைக்கக்கூடிய அடிப்படை வசதிகளாக மாற வேண்டும். அரசு மற்றும் தனியார் துறை இணைந்து கிராமப்புறங்களில் டிஜிட்டல் கல்வி மையங்களை அமைத்தல், குறைந்த செலவில் இணைய வசதி வழங்கல், மாணவர்களுக்குச் சாதனங்கள் வழங்கல் போன்ற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். தொழினுட்பம், கல்வியில் சமத்துவத்தை உருவாக்கும் கருவியாக மாற வேண்டுமே தவிர வேறுபாட்டை அதிகரிக்கும் காரணியாக அமையக்கூடாது.

அடுத்து, ‘ஆசிரியர் மேம்பாடு’ கல்வி சீர்திருத்தத்தின் முதுகெலும்பாகும். ஆசிரியர்களுக்குத் தொடர்ச்சியான பயிற்சிகள்,

புதிய கற்பித்தல் உத்திகள், டிஜிட்டல் தொழினுட்பப் பயன்பாடுகள், மாணவர் மையக் கற்றல் முறைகள் ஆகியவற்றில் திறன் வளர்ப்பு அவசியம். ஆசிரியர் தானே ஆயுள் முழுவதும் கற்றுக் கொள்வாராக மாறும்போது மட்டுமே மாணவர்களையும் அதே பாதையில் வழிநடத்த முடியும். அதே நேரத்தில் ஆசிரியர்களின் சமூக மரியாதை, தொழில் முறை பாதுகாப்பு, நியாயமான ஊதியம் ஆகியவையும் உறுதி செய்யப்பட வேண்டும்.

பரீட்சை முறைகளிலும் அடிப்படை மாற்றங்கள் தேவை. ஒரே ஒரு தேர்வின் அடிப்படையில் மாணவரின் திறனை மதிப்பிடும் நடைமுறை மாற்றப்பட வேண்டும். தொடர்ச்சியான மதிப்பீடு, முன்திட்டப்பணிகள், குழு வேலை, செயன்முறைக் கற்றல், நடைமுறைத் தேர்வுகள் போன்றவை கல்வியில் முக்கிய இடங்களைப் பெற வேண்டும். இவை மாணவர்களின் முழுமையான வளர்ச்சியை மதிப்பிட உதவுகின்றன. மதிப்பெண்கள் மட்டுமே வாழ்க்கையின் இலக்காக மாறாமல், கற்றல் ஒரு தொடர்ச்சியான பயணமாக மாற வேண்டும்.

21-ஆம் நூற்றாண்டின் கல்வி, ‘வேலைக்கான மனிதரை’ மட்டும் உருவாக்கும் அமைப்பாக இல்லாமல், ‘வாழ்க்கைக்கான மனிதரை’ உருவாக்கும் அமைப்பாக மாற வேண்டும். மனித மதிப்புகள், சமூக பொறுப்பு, சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வு, ஒழுக்கம், கருணை, சகிப்புத்தன்மை ஆகியவை கல்வியின் அடிப்படை கூறுகளாக இணைக்கப்பட வேண்டும். அறிவு வளர்ச்சியுடன் சேர்ந்து மனிதநேய வளர்ச்சியும் நிகழ வேண்டும். அப்போதுதான் கல்வி ஒரு சமூக மாற்றச் சக்தியாக மாறும்.

இறுதியாக, கல்வி என்பது ஒரு நாட்டின் எதிர்காலத்தை வடிவமைக்கும் மிகப் பெரிய சக்தியாகும். 21-ஆம் நூற்றாண்டின் சவால்களை உணர்ந்து, அவற்றுக்கேற்ற தீர்வுகளைத் துணிச்சலுடன் நடைமுறைப்படுத்தினால் மட்டுமே கல்வி சமத்துவமான, மனிதநேயமிக்க, முன்னேற்றமடைந்த சமூகத்தை உருவாக்கும். புதுமையை வரவேற்கும் அதேவேளை, மாற்றங்களை ஏற்றுக் கொண்டு, அனைவரும் தரமான கல்வி என்ற இலக்கை அடைவதே 21-ஆம் நூற்றாண்டின் கல்வியின் உயர்ந்த நோக்கமாக இருக்க வேண்டும்.

meryesothe.a@thaiivedu.com

கற்றல் - கற்பித்தலில் செயற்கை நுண்ணறிவு

கல்வி எப்போதும் மாற்றமுறும் துறையாகவும், தொடர்ந்து மாற்றியமைக்கப்படும் துறையாகவும் இருந்து வருகிறது. காலத்துக்குக் காலம் மாறிவருகின்ற புதிய அறிவினை இணைத்துக்கொண்டு உலகின் தேவைக்கேற்பதான அறிவினை வழங்குவதில் கல்வி எப்போதும் முதன் நிலையிலேயே இருந்து வருகின்றது. இன்று உலகில் தவிர்க்க முடியாததாக வளர்ந்து நிற்கும் செயற்கை நுண்ணறிவை (AI) அனைத்துத் தொழில் நிறுவனங்களும் பயன்படுத்தி தமது தொழில்துறைச் செயற்பாட்டை புதிப்பித்து வருவதுபோல் கல்வித்துறை அதனை எவ்வாறு பயன்படுத்தி மாணவர்களுக்கான அறிவினை வளங்கவும் கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாட்டினைப் புதிப்பிக்கவும் முனைப்புக் கொண்டுள்ளது என்பதனை அறிவது அவசியமாகின்றது.

செயற்கை நுண்ணறிவு சில காலங்களுக்கு முன்னர் கல்வித் தொழிலுட்பத்திலிருந்து விலகியே இருந்திருக்கின்றது, ஆனால் சமீபத்தில் பெருமளவில் செயற்கை நுண்ணறிவுப் பயன்பாட்டை கல்விச் சூழல் தவிர்க்கமுடியாததாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிலைக்கு உள்ளாகியிருக்கின்றது. செயற்கை நுண்ணறிவைக் கற்பிக்கும் மற்றும் கற்றுக் கொள்ளும் விதத்தில் புரட்சியை ஏற்படுத்தும் ஆற்றலை இது கொண்டுள்ளது, இது கல்வியை மிகவும் திறமையானதாகவும், பயனுள்ளதாகவும், அணுகக்கூடியதாகவும் ஆக்கிகிறது. தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கற்றல் முதல், நிர்வாகப் பணிகளைத் தன்னியல்பாக்குவது வரை, செயற்கை நுண்ணறிவு கல்வியில் பல்வேறு வழிகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. வகுப்பறைகளில், மற்றும் மாணவர்களின் தனித்துவமான கற்றல் வழிமுறைகளில் செயற்கை நுண்ணறிவின் தாக்கம் என்றும் இல்லாத அளவு தனது ஆதிக்கத்தைச் செலுத்துகின்றது. தவிர்க்கமுடியாதபடி கல்வியின் அனைத்து வழிகளிலும் செயற்கை நுண்ணறிவின் வகிபாகம் மிக முக்கியமானதாகின்றது.

செயற்கை நுண்ணறிவு இங்கேயே இருக்கும் - மேலும் உண்மைகளும் புள்ளிவிவரங்களும் அந்த அறிக்கையை ஆதரிக்கின்றன. செயற்கை நுண்ணறிவின் தாக்கத்தை எடுத்துக் காட்டும் கல்வி புள்ளிவிவரங்களில் அதன் குறிப்பிடத்தக்க கண்டுபிடிப்புகள் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன:

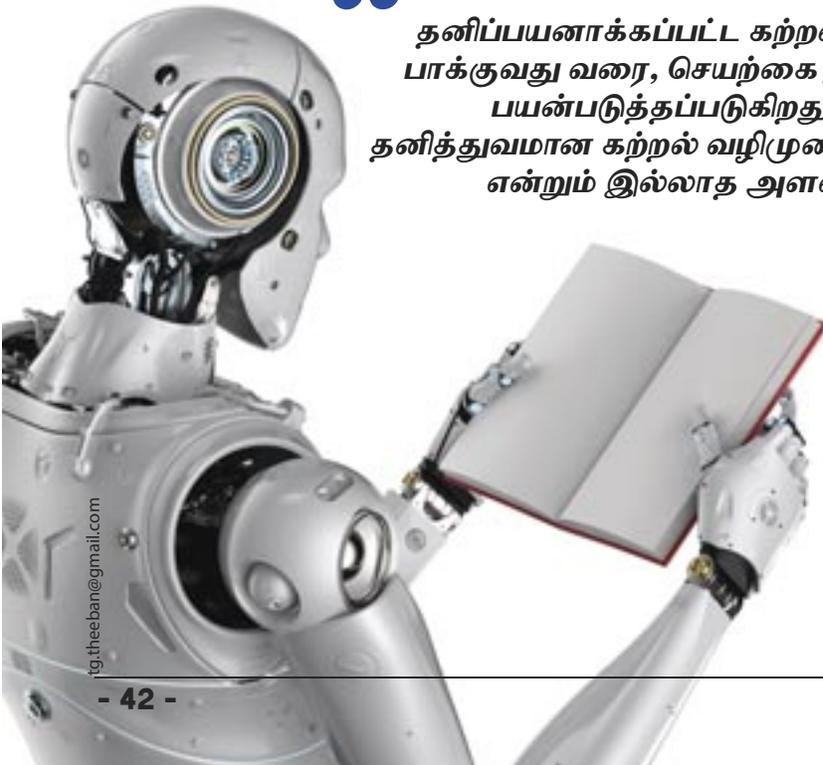
- ஐந்தில் மூன்று (60%) ஆசிரியர்கள் தங்கள் அன்றாட வகுப்பறை நடவடிக்கைகளில் செயற்கை நுண்ணறிவை ஒருங்கிணைப்பதாகத் தெரிவிக்கின்றனர்.
- செயற்கை நுண்ணறிவால் இயங்கும் கல்வி விளையாட்டுகள் 51 விழுக்காடான ஆசிரியர்களால் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படும் கருவிகளில் உள்ளன.
- கூகிள் வகுப்பறையை (Google Classroom) வாரத்திற்கு ஒரு முறையாவது பயன்படுத்துகின்றனர்.

“

தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கற்றல் முதல், நிர்வாகப் பணிகளைத் தன்னியல்பாக்குவது வரை, செயற்கை நுண்ணறிவு கல்வியில் பல்வேறு வழிகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. வகுப்பறைகளில், மற்றும் மாணவர்களின் தனித்துவமான கற்றல் வழிமுறைகளில் செயற்கை நுண்ணறிவின் தாக்கம் என்றும் இல்லாத அளவு தனது ஆதிக்கத்தைச் செலுத்துகின்றது.

”

80 விழுக்காடான ஆசிரியர்கள் மெய்நிகர் கற்றல் தளங்களை (எ.கா., Dream Box, Google Classroom, Classroom, Smart sparrow, Gradescop, ExamSoft, R.Test, ClassPoint, magic school ai, school AI, Virtual Classroom, Tachmate ai, google classrom ai tetectors, Lesson Plan Generator, Rubric Maker Presentation Generator Multiple Choice Quiz Maker Worksheet Generator, Zapier Squirrel AI, Turnitin Brina, Ai-Live, Math AI, Duolingo, ChatGPT போன்றவை) ஆசிரியரின் மிகவும் பலம்வாய்ந்த உதவியாளராகப் பணியாற்றுகின்றன என்பது ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் வரப்பிரசாதமாகவே அமைகின்றது.

“

மாணவர்களுக்குத் தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கருத்துகளை வழங்குதல், நிர்வாகப் பணிகளை தானியக்கமாக்குதல் மற்றும் மாணவர்களுக்குக் கூடுதல் உதவி தேவைப்படும் பகுதிகளை அடையாளம் காண்பது போன்ற பல வழிகளில் செயற்கை நுண்ணறிவு ஏற்கனவே கல்வியில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

”

இவ்வித தொழினுட்பம் சார்ந்த தளங்களையும் செயலிகளையும் ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்துவதற்கான பயிற்சிகள் கல்வித் திணைக்களத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்வித் துறையில் முதன்முதலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட போது செயற்கை நுண்ணறிவு கலவையான எதிர்வினைகளை வெளிக்காட்டியது. கற்பித்தலின் படைப்பாற்றல், இரக்கம், பகுப்பாய்வு போன்ற மனித வளச் செயற்பாடுகளைக் குறைக்கக்கூடும் என்று பலர் கவலைப்பட்டனர். பலர் இதை தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கற்றலுக்கான ஒரு துணைக் கருவியாகக் கருதினர், மற்ற நன்மைகளுடன் சேர்த்தே பார்த்தனர். ஆனால் இன்று அதன் பயன்பாடு கற்றலில் தவிர்க்க முடியாததாக உள்வாங்கப்பட்டுவருவதைக் காணலாம்.

கல்வியில் செயற்றை நுண்ணறிவு ஆசிரியர்களிடையே பரந்த வரவேற்பைப் பெற்று வருகிறது. உண்மையில், இது ஓர் அச்சுறுத்தல் குறைவானதாகவும், சிறப்பாக இவற்றை ஒருங்கிணைக்கும் போது மிகவும் திறன்மிக்க, சக்திவாய்ந்த இணைச் செயற்பாட்டாளராகவும் செயற்படுகின்றது. மிக விரைவாக ஏற்றப்பட்டுவரும் மாற்றங்களால் நிலையான, நிச்சயமான நம்பகத்தன்மையை அது வழங்குவதில் இருந்து சந்தேகத்தை வலுவடையவும் செய்கின்றது என்ற பயமும் பயன்படுத்துவது குறித்த கவலைகளையும் இன்னும் ஏற்படுத்துவதாகக் காணப்படுகின்றது. ஆனால் அவை முன்பு போல இல்லை, பயன்படுத்தத்தக்க தளங்களை உருவாக்குவதால் ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் ஊக்கமும் உற்சாகமும் தரத்தக்கதாக மாறிவருவதும் காணப்படுகின்றது.

எனவே, செயற்கை நுண்ணறிவின் எதிர்காலம் மற்றும் ஆசிரியர்கள் மீதான அதன் தாக்கம் பற்றி மேலும் அறியவேண்டியவை அநேகம். தொடர்ந்து செயற்கை நுண்ணறிவுத் தேடுவதிலும் பயன்படுத்துவதிலும் ஆர்வமாக இருப்பதன் மூலம் கற்றல்-கற்பித்தல் செயற்பாட்டில் இவற்றினைப் பயன்படுத்த இயலும். செயற்கை நுண்ணறிவோடு கூடிய கருவிகளை அதிகப்படுத்துவதற்கும் அது தொடர்பான சவால்களை சமாளிப்பதற்கும் வழிகள் மற்றும் பிற தலைப்புகளைப் பற்றியும் அறிந்திருத்தல் பயனுடையதாக அமையும்.

கற்றலில் செயற்கை நுண்ணறிவு எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகிறது?

தனிப்பட்ட மாணவர்களின் முன்னேற்றத்தின் அடிப்படையில் உள்ளடக்கத்தை சரிசெய்வதன் மூலம் கற்றல் அனுபவங்களை தனிப்பயனாக்க செயற்கை நுண்ணறிவு உதவுகிறது. இது பயிற்சிச் சிக்கல்கள் மற்றும் பாடத்திட்டத்துடன் ஒத்துப்போகும் வீடியோக்கள் போன்ற புதிய உள்ளடக்கத்தை உருவாக்க முடியும். மெய்நிகர் வகுப்பறைகளில், செயற்கை நுண்ணறிவு நிகழ்நேர கருத்து மற்றும் தொடர்புகளை ஆதரிக்கிறது, ஆன்லைன் கற்றலை மேம்படுத்துகிறது. அதிக உதவி தேவைப்படும் பகுதிகளை அடையாளம் காண மாணவர் செயற்றிறனையும் AI பகுப்பாய்வு செய்கிறது, மேலும் மொழி கற்றல் பயன்பாடுகள் தனிப்பயனாக்கப்பட்ட பயிற்சி மற்றும் கருத்துக்களை வழங்க செயற்கை நுண்ணறிவின் பல்விதப் பயன்பாடுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஒட்டுமொத்தமாக, செயற்கை நுண்ணறிவு கற்றலை மிகவும் தனிப்பயனாக்கப்பட்டதாகவும், திறமையானதாகவும், அணுகக்கூடியதாகவும் ஆக்குகிறது.

மாணவர்களுக்குத் தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கருத்துகளை வழங்குதல், நிர்வாகப் பணிகளை தானியக்கமாக்குதல் மற்றும் மாணவர்களுக்குக் கூடுதல் உதவி தேவைப்படும் பகுதிகளை அடையாளம் காண்பது போன்ற பல வழிகளில் செயற்கை நுண்ணறிவு ஏற்கனவே கல்வியில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இருப்பினும், இது ஒரு ஆரம்பம் மட்டுமே. செயற்கை நுண்ணறிவு தொடர்ந்து உருவாகி புதிய சவால்களுக்கு ஏற்ப மாறி வருகிறது, அதாவது கல்வியில் அதைப் பயன்படுத்துவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் கிட்டத்தட்ட வரம்பற்றவை.

இந்த வலைப்பதிவில், கல்வியில் செயற்கை நுண்ணறிவு தற்போது பயன்படுத்தப்படும் 10 குறிப்பிட்ட வழிகளையும், ஆசிரியர்கள் வகுப்பறையில் செயற்கை நுண்ணறிவை எவ்வாறு இணைக்கத் தொடங்கலாம் என்பதைக் கல்வித் திணைக்களத்தின் உதவியுடனோ அன்றி தன்னிச்சையாகவோ கற்றுக்கொள்ளமுடியும். மாணவர்களின் கற்றல் விளைவுகளை மேம்படுத்த விரும்பினாலும், அன்றி ஆசிரியர்கள்

தங்கள்; பணிச்சுமையைக் குறைக்க விரும்பினாலும் அல்லது கல்விக்கான அணுகலை அதிகரிக்க விரும்பினாலும், இலக்குகளை அடைய செயற்கை நுண்ணறிவு அவர்களுக்கு உதவக்கூடிய பல வழிகள் உள்ளன. எனவே, செயற்கை நுண்ணறிவு கல்வியின் வெளித்தோற்றத்தை அல்லது வடிவத்தை எவ்வாறு மாற்றுகிறது என்பது முக்கியமானதாகக் கவனிக்கப்படுகின்றது.

வேறுபடுத்தப்பட்ட கற்றல் முறைமைகள்:

கல்வியில் வேறுபட்ட கற்றல் எப்போதும் முன்னுரிமையாக இருந்து வருகிறது, ஆனால் செயற்கை நுண்ணறிவின் உதவியுடன், ஒவ்வொரு மாணவரின் தனித்துவமான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் அறிவுறுத்தலைத் தனிப்பயனாக்குவது எளிதாகிவிட்டது. செயற்கை நுண்ணறிவு - இயக்கப்படும் கருவிகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், ஆசிரியர்கள் தங்கள் மாணவர்களின் தனிப்பட்ட பலங்கள், பலவீனங்கள் மற்றும் கற்றல் விருப்பங்களின் அடிப்படையில் தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கற்றல் பாதைகளை வடிவமைக்க முடியும். இந்தக் கருவிகள் மதிப்பீட்டு மதிப்பெண்கள், வருகைப் பதிவுகள் மற்றும் நடத்தை முறைகள் போன்ற மாணவர் தரவைப் பகுப்பாய்வு செய்து, ஒவ்வொரு மாணவரின் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்யும் இலக்கு, வளங்கள் மற்றும் கற்றல் செயற்பாடுகளை பரிந்துரைக்கலாம்.

செயற்கை நுண்ணறிவு - இயக்கப்படும் வேறுபட்ட கற்றல் மாணவர்களுக்குத் தன்னியக்க கற்றல் மற்றும் தேர்ச்சி அடிப்படையிலான முன்னேற்றத்திற்கான வாய்ப்புகளையும் வழங்குகிறது, இது அவர்களின் சொந்த வேகத்தில் வேலை செய்யவும், அவர்களுக்கு அதிக ஆதரவு தேவைப்படும் பகுதிகளில் கவனம் செலுத்தவும் அனுமதிக்கிறது.

வேறுபடுத்தப்பட்ட & தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கற்றலுக்கான செயற்கை நுண்ணறிவு கருவிகள்:

ஓர் ஆசிரியர் இதை எவ்வாறு செயற்படுத்த முடியும் என்பதற்கான எடுத்துக்காட்டு, Dream box Smart brows, அல்லது நியூட்டன் போன்ற தகவமைப்பு செயற்கை நுண்ணறிவு சார்ந்த கற்றல் தளங்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் இந்தத் தளங்கள் மாணவர் தரவைப் பகுப்பாய்வு செய்ய செயற்கை நுண்ணறிவு வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்துகின்றன. அத்தோடு அவர்களின் தனிப்பட்ட கற்றல் பாணிகள், திறன்கள் மற்றும் முன்னேற்றத்தின் அடிப்படையில் மாணவர்களுக்குத் தனிப்பயனாக்கப்பட்ட பாடங்கள் மற்றும் செயற்பாடுகளை பரிந்துரைக்கின்றன. இது ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொரு மாணவருக்கும் தேவையான வழிமுறைகளைச் சிறப்பாக வேறுபடுத்திக் காட்ட உதவுகிறது, இது அவர்கள் பாடத்தில் ஆழமாக ஈடுபடவும் சிறந்த கல்வி முடிவுகளை அடையவும் உதவும்.

செயற்கை நுண்ணறிவு - இயக்கப்படும் கருவிகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், ஆசிரியர்கள் தங்கள் மாணவர்களின் தனிப்பட்ட பலங்கள், பலவீனங்கள் மற்றும் கற்றல் விருப்பங்களின் அடிப்படையில் தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கற்றல் பாதைகளை வடிவமைக்க முடியும்.

தானியங்கி தரப்படுத்தல்:

ஆசிரியர்களுக்கான பணிச்சுமை மற்றும் உற்பத்தித்திறனை செயற்கை நுண்ணறிவு மாற்றியமைக்கும் மிக உற்சாகமான வழிகளில் ஒன்று தானியங்கி தரப்படுத்தல் ஆகும். தரப்படுத்தல் என்பது ஆசிரியர்களுக்கு நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளும் மற்றும் மிகப்பெரிய பணியாக இருக்கலாம், ஆனால் ஆசிரியர்களுக்கான எழுதப்பட்ட பணிகளைத் தரப்படுத்துவதன் மூலம் செயற்கை நுண்ணறிவு இந்த செயல்முறையை தானியக்கமாக்க முடியும்.

செயற்கை நுண்ணறிவு தரப்படுத்தல் கருவிகள்:

எடுத்துக்காட்டாக, ஓர் ஆசிரியர் கிரேடுஸ்கோப் போன்ற செயற்கை நுண்ணறிவு செயற்படும் தரப்படுத்தல் கருவியைப் பயன்படுத்தலாம், இது ஆசிரியர் பணிகள் மற்றும் மதிப்பீடுகளைப் பதிவேற்ற அனுமதிக்கிறது, பின்னர் இயந்திர கற்றல் வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்தி அவற்றைத் தானாகவே தரப்படுத்துகிறது. மாணவர்களிடம் வெளியிடுவதற்கு முன்பு ஆசிரியர்கள் தரங்களை எளிதாக மதிப்பாய்வு செய்து சரிசெய்யலாம்.

தரநிர்ணய அளவீட்டின் அடிப்படையில் வீட்டுப் பாடத் தரப்படுத்தல்:

தற்போது செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) சார்ந்த பல மதிப்பீட்டு உதவிக் கருவிகள் அறிமுகமாகி வருகின்றன. எனினும், முக்கியமான தேர்வுகள், கட்டுரைகள் மற்றும் ஒப்படைப்புகளை (Assignments) மதிப்பீடு செய்வதில் இக்கருவிகளைப் பயன்படுத்துவது குறித்து இன்னும் பல தயக்கங்களும் கவலைகளும் நிலவுகின்றன. இருப்பினும், ஆசிரியர்களின் மதிப்பீட்டுப் பணிகளில் செயற்கை நுண்ணறிவுக் கருவிகளை இணைப்பது, அவர்களின் பொன்னான நேரத்தைப் பெருமளவு சேமிப்பதோடு, மதிப்பீட்டில் ஏற்படக்கூடிய தனிப்பட்ட சார்புநிலைகளையும் (Bias) குறைக்க உதவும்.

அறிவு இடைவெளிகளைக் கண்டறிதல்:

திறன் மற்றும் அறிவு இடைவெளிகளைக் கண்டறிய செயற்கை நுண்ணறிவு மாணவர் தரவை பகுப்பாய்வு செய்யலாம். மதிப்பீடுகள் மற்றும் பணிகளிலிருந்து தரவை பகுப்பாய்வு செய்வதன் மூலம், மாணவர்கள் சிரமப்படக்கூடிய பகுதிகளை அடையாளம் காணும் மதிப்பீடுகளை செயற்கை நுண்ணறிவின் மூலம் உருவாக்க முடியும்.

மாணவர்களின் பெறுபேறுகளுக்கான பரீட்சைகளைத் தயாரிப்பதில் செயற்கை நுண்ணறிவின் வகிபாகம் மிகவும் துல்லியமானதாகவும் இலகுவானதாகவும் அமைகின்றது. செயற்கை நுண்ணறிவினால் இயக்கப்படும் சோதனைத் தயாரிப்புக் கருவிகள் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களைத் தேர்வுகளுக்குத் தயார்படுத்தும் விதத்தை மாற்றியமைக்கின்றன. இயற்கை

மொழி செயலாக்க தொழினுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், இந்தக் கருவிகள் மாணவர் தரவைப் பகுப்பாய்வு செய்யலாம் மற்றும் மாணவர்கள் தங்கள் தேர்வு எடுக்கும் திறன்களை மேம்படுத்த உதவும் வகையில் இலக்குக்கான பயிற்சிகளை வழங்க முடியும்.

செயற்கை நுண்ணறிவுத் தேர்வுக்கான தயாரிப்புக் கருவிகள்:

மாணவர்கள் தாங்களாகவே தயாராகி வருவதிலிருந்து, வகுப்பில் இயங்கும் தேர்வுக்கான தயாரிப்புக் கேள்விகளைத் தானாக உருவாக்கும் ஆசிரியர்கள் வரை, ஆசிரியர்கள் மற்றும் மாணவர்கள் இருவரும் தங்கள் தேர்வுக்கான தயாரிப்பு வளங்களை மேம்படுத்தப் பயன்படுத்தக்கூடிய பல கருவிகள் உள்ளன.

- ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்தக்கூடிய செயற்கை நுண்ணறிவு இயக்கப்படும் தேர்வுக்கான தயாரிப்புக் கருவியின் ஓர் எடுத்துக்காட்டு ExamSoft ஆகும். ExamSoft, ஆசிரியர்கள் தங்கள் மாணவர்களுக்கு அதிக ஆதரவு தேவைப்படும் பகுதிகளில் கவனம் செலுத்தும் இலக்குப் பயிற்சிகளை உருவாக்க தரவுப் பகுப்பாய்வுகளைப் பயன்படுத்துகிறது. இது ஆசிரியர்கள் தேர்வுக்கான தயாரிப்புக்காக செலவிடும் நேரத்தைக் குறைக்கவும், மாணவர்கள் தங்கள் தேர்வுகளுக்கு நன்கு தயாராக இருப்பதை உறுதி செய்யவும் உதவும்.
- தரப்படுத்தப்பட்ட தேர்வுகளுக்குத் தயாராகும் மாணவர்களுக்கான ஒரு கருவி R.Test ஆகும். R.Test நேரடி மாணவர் தரவைச் சேகரிக்கிறது, மேலும் 30 கேள்விகளுக்குப் பிறகு, மாணவர்களின் மதிப்பெண்ணைக் கணிக்கிறது, பலவீனமான பகுதிகளை எடுத்துக்காட்டுகிறது, மேலும் TOEIC மற்றும் SAT & ACT போன்ற தரப்படுத்தப்பட்ட தேர்வுகளுக்கான தெரிவு செய்யப்பட்ட செயலிகளின் மூலம் தேர்வுப் பழக்கவழக்கங்கள் போன்ற செயல்பாட்டு நுண்ணறிவுகளை வழங்க முடியும்.
- ஆசிரியர்களுக்கான மதிப்பாய்வு தயாரிப்புகளை தானியக்கமாக்குவதற்கு, ClassPoint-இன் PowerPoint-ஒருங்கிணைந்த வினாடி வினா கேள்விகள், ஆசிரியர்களுக்கு பாடப் பொருளை எடுத்துத் தேர்வுத் தயாரிப்புக் கேள்விகளை எழுதும் ஒரு புதிய செயற்கை நுண்ணறிவு வினாடி வினா பெருக்குவிப்பைக் கொண்டுள்ளது. வினாடி வினா கேள்விகளை உருவாக்க விரும்பும் பாடப்புத்தகம் இருந்தால், இதேபோல் Quizgecko போன்ற நுண்செயலிகளைப் பயன்படுத்தலாம்.

தேர்வுத் தயாரிப்புச் செயல்முறையைத் தானியங்குபடுத்துவது, மாணவர்கள் பணியாற்ற வேண்டிய கருத்து மற்றும் சுட்டிக்காட்டும் பகுதிகளைத் தனிப்பயனாக்குவதன் மூலம் ஒட்டுமொத்தத் தேர்வு மதிப்பெண்களை மேம்படுத்தும் திறனைக் கொண்டுள்ளது.

நிர்வாகம் மற்றும் பணிச் செயல்களில் செயற்கை நுண்ணறிவுப் பயன்பாடு:

பள்ளிகள் நிர்வாகப் பணிகளை நிர்வகிக்கும் விதத்தில் செயற்கை நுண்ணறிவு இயக்கப்படும் கருவிகள் பெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றன, மேலும் ஆசிரியர்கள்

தங்கள் அன்றாட பணிச்சுமையை தானியக்கமாக்குகின்றன. இயந்திர கற்றல் வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், இந்தக் கருவிகள் நிர்வாகப் பணிகளை நெறிப்படுத்தலாம் மற்றும் நிர்வாகப் பணிகளில் ஆசிரியர்கள் செலவிடும் நேரத்தைக் குறைக்கலாம்.

கல்வி நிர்வாகப் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கும் மாணவர் பதிவு மற்றும் அறிக்கை அட்டை உருவாக்கம் போன்ற பணிகளை தானியக்கமாக்குவதன் மூலம் செயற்கை நுண்ணறிவினால் இயக்கப்படும் கருவிகள் பாடசாலைகளில் வேலைப் பழுவை இலகுவடுத்துவதோடு கற்றலையும் மேம்படுத்தலாம். இது பிழைகளைக் குறைக்கவும் செயற்றிறனை அதிகரிக்கவும் உதவும், பாடசாலைகள் தங்கள் வளங்களைச் சிறப்பாக நிர்வகிக்கவும், தங்கள் மாணவர்களுக்குத் தரமான கல்வியை வழங்குவதில் கவனம் செலுத்தவும் அனுமதிக்கிறது.

ஆசிரியர்களை வருகைப் பதிவு செய்தல், மாணவர்களுக்கு நினைவூட்டல்களை அனுப்புதல் மற்றும் அவர்களின் அன்றாட அட்டவணைகளை ஒழுங்கமைத்தல் போன்ற தொடர்ச்சியான பணிகளை தானியக்கமாக்க ஆசிரியர்களுக்கு செயற்கை நுண்ணறிவு உதவும். இது நேரத்தை மிச்சப்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல், நிர்வாகப் பணிகள் துல்லியமாகவும் திறமையாகவும் செய்யப்படுவதை உறுதி செய்கிறது.

ஆசிரியர்களுக்கான பணி:

ஆசிரியர்களுக்கான கற்பித்தலில் பயன்படுத்தக்கூடிய செயற்கை நுண்ணறிவு இயக்கப்படும் கருவியின் ஒரு எடுத்துக்காட்டு Zapier-Automation என்பது தன்னியல்பாக இயங்கும் ஆற்றலுடையது. இதில் கட்டுக்கடங்காத காட்சிகள், இயக்கம், பிழைகளைக் கண்டறிதலில் மேன்மைத் தன்மை, தங்குதடையற்ற செயற்பாடு, சிக்கலான வரலாற்றுத் தரவுகள் என்பவற்றோடு கட்டுப்பாடற்ற தளங்களையும் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது. இது வெவ்வேறு மென்பொருள் கருவிகளுடன் இணைக்கும் திறனுடன், Zapier ஆசிரியர்களைத் தரப்படுத்தல் பணிகள் அல்லது மாணவர்களுக்கு மின்னஞ்சல் நினைவூட்டல்களை அனுப்புதல் போன்ற தொடர்ச்சியான பணிகளைத் தன்னியக்கமாக செயற்படுத்துகின்றது. ஆசிரியர்கள் தங்களைத் தாங்களே சுயமதிப்பீடு செய்யவும் உதவுகின்றது. இது நிர்வாகப் பணிகளில் செலவிடும் நேரத்தைக் குறைக்க உதவும், ஆசிரியர்கள் கற்பித்தல் மற்றும் மாணவர்களுடன் தொடர்பு கொள்வதில் அதிக கவனம் செலுத்த அனுமதிக்கிறது.

ஆசிரியர்களின் அன்றாடப் பணிகளில் செயற்கை நுண்ணறிவு இயக்கப்படும் கருவிகளைச் சேர்ப்பது அவர்களின் பணிச்சுமையைக் குறைக்கவும் நெறிப்படுத்தவும், நிர்வாகப் பணிகளில் செலவிடும் நேரத்தைக் குறைக்கவும் உதவும். இது மாணவர்களைக் கற்பிப்பதிலும் தொடர்புகொள்வதிலும் அதிக கவனம் செலுத்த உங்களை அனுமதிக்கும், இது மிகவும் ஈடுபாட்டுடன் கூடிய மற்றும் பயனுள்ள கற்றல் அனுபவத்திற்கு வழிவகுக்கும்!

மெய்நிகர், தனிப்பயனாக்கப்பட்ட பயிற்சி:

செயற்கை நுண்ணறிவு இயக்கப்படும் பயிற்சி ஆதரவு, மாணவர்கள் தங்கள் பாடத்திட்டத்தைக் கற்றுக்கொள்ளும்

“

செயற்கை நுண்ணறிவினால் இயக்கப்படும் பின்னூட்ட அமைப்புகள், மாணவர்களின் வேலையைப் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கும் இலக்குக்கான கருத்துக்களை வழங்குவதற்கும் இயந்திர கற்றல் வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்துகின்றன.”

விதத்தில் புரட்சியை ஏற்படுத்துகிறது. இயந்திர கற்றல் வழி முறைகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், செயற்கை நுண்ணறிவு இயக்கப்படும் பயிற்சி அமைப்புகள் மாணவர்களுக்கு தனிப்பயனாக்கப்பட்ட ஆதரவை வழங்க முடியும், அவர்கள் தங்கள் சொந்த வேகத்தில் வேலை செய்யவும், தேவைப்படும்போது வழிகாட்டுதலைப் பெறவும் அனுமதிக்கிறது.

ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்தக்கூடிய செயற்கை நுண்ணறிவு இயக்கப்படும் பயிற்சி கருவியின் ஓர் எடுத்துக்காட்டு Squirrel AI. மாணவர்களுக்குத் தனிப்பயனாக்கப்பட்ட ஆதரவை வழங்க, அவர்கள் சிரமப்படக்கூடிய பகுதிகளைக் கண்டறிந்து, அவர்களை மேம்படுத்த உதவும் இலக்குப் பயிற்சிகளை வழங்க Squirrel செயற்கை நுண்ணறிவு தகவமைப்பு கற்றல் வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்துகிறது. இது மிகப் பிரமாண்டமாகப் பின்பற்றக்கூடிய வடிவமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. கல்விக்கான தனித்துவமான முறைகளைக் கொண்டுள்ளது. இது பயிற்சி அளிக்கவும் மதிப்பீடு செய்யவும் பயன்படுகின்றது. வளர்ச்சிபெற்ற நாடுகளான கனடா, அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய நாடுகளோடு சீனா, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளிலும் இந்தியாவிலும் இது பயன்பாட்டில் காணப்படுகின்றது.

இவ்விதமே Boomi AI, இன்று பல்வேறு துறைகளிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுவருகின்றது. இந்த இணையத்தளம் பல்வேறு செயற்பாடுகளை இணைப்பதற்குச் சிறந்த கருவியாகவும் காணப்படுகின்றது.

தனிப்பயனாக்கப்பட்ட ஆதரவை வழங்குவதன் மூலம், செயற்கை நுண்ணறிவு இயக்கப்படும் பயிற்சி அமைப்புகள் மாணவர் ஈடுபாடு மற்றும் தக்கவைப்பு விகிதங்களை மேம்படுத்த உதவும். தனிப்பயனாக்கப்பட்ட ஆதரவைப் பெறும் மாணவர்கள் தங்கள் திறன்களில் நம்பிக்கையுடன் இருப்பதற்கும், தொடர்ந்து கற்றலில் ஈடுபடுவதற்கு உந்துதலாக இருப்பதற்கும் அதிக வாய்ப்புள்ளது.

மாணவர் கருத்துகளை வழங்குதல்:

ஆசிரியரின் பணியின் மிக முக்கியமான பகுதிகளில் ஒன்று மாணவர் கருத்துக்களை வழங்குவதாகும். இது ஒரு மாணவரின் பதில் சரியா? தவறா? என்பதைச் சொல்வது மட்டுமல்ல, அவர்களை எவ்வாறு மேம்படுத்தலாம் என்பது குறித்த விரிவான விளக்கங்களையும் வழங்குவதாகும். இந்தச் செயல்முறை நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ளும், மேலும் சில நேரங்களில், ஆசிரியர்கள் தங்கள் மதிப்பீட்டில் அகநிலையாக இருக்கலாம், இது சில மாணவர்களை ஊக்கப்படுத்தக்கூடும். இருப்பினும், செயற்கை நுண்ணறிவு மாணவர் கருத்துகளுக்கு மிகவும் திறமையான மற்றும் புறநிலை அணுகுமுறையை வழங்குகின்றது.

செயற்கை நுண்ணறிவினால் இயக்கப்படும் பின்னூட்ட அமைப்புகள், மாணவர்களின் வேலையைப் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கும் இலக்குக்கான கருத்துக்களை வழங்குவதற்கும் இயந்திர கற்றல் வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்துகின்றன. இது சார்புநிலையை அல்லது தங்கியிருக்கும் நிலையை அகற்ற உதவுகிறது மற்றும் கருத்துப் புறநிலையானது முன் வரையறுக்கப்பட்ட அளவுகோல்களின் அடிப்படையில் இருப்பதை உறுதி செய்கிறது. கூடுதலாக, செயற்கை நுண்ணறிவு உருவாக்கிய பின்னூட்டம், ஆசிரியர் கருத்துக்களுக்கு மாறாக, சங்கடத்தைக் குறைக்கலாம் அல்லது தோல்வியடைவோம் என்ற பயத்தைக் குறைக்கலாம், மேலும் உண்மையில் மாணவர்களின் நம்பிக்கையையும் ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களைப் பெறும் திறன்களையும் அதிகரிக்க வாய்ப்பளிக்கின்றது.

செயற்கை நுண்ணறிவுப் பயன்பாட்டினால் பின்னூட்டங்களை வழங்க ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்தக்கூடிய பல கருவிகள் பொதுவெளிகளில் உள்ளன. இவை மாணவர்களின் பணிகளைப் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கும் இலக்கணம், எழுத்துப்பிழை மற்றும் நிறுத்தற்குறிகள் போன்ற பகுதிகளில் பரீட்சையின் அல்லது கற்றலின் இலக்குக் கருத்துக்களை வழங்குவதற்கும் இயந்திர கற்றல் வழிமுறைகளைத் தருகின்றது. ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்குத் தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கருத்துகளை வழங்க முடியும், இது அவர்களின் எழுத்துத் திறனை மேம்படுத்த உதவுகிறது. அத்தகைய கருவிகள் மூலம், ஆசிரியர்கள் கற்றல் செயல்முறைகளை இலகுவாகச் செயற்படுத்துவதன் மூலம் மாணவர்களை மேம்படுத்த முடியும். மாணவர்களின் தனித்திறன்களைக் கருத்திற்கொண்டு அவர்களுக்கேற்ற பாடத்திட்டத்தைத் தயாரிக்கவும் அவர்களை வழிநடத்தவும் செயற்கை நுண்ணறிவு பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இவை மாணவர்களை ஊக்குவிக்கவும் தம்மைத்தாமே பரீட்சித்துக்கொள்ளவும் உதவியாக அமைகின்றது. ஆசிரியர்களுக்கு மிகவும் உறுதுணையாகவும், இலகுவாகத் தங்கள் பணிகளைச் செய்ய உதவுவதாகவும், வேகமாகவும் தனித்துவமாகவும் செயற்படவைக்கவும், பல்வேறு புதிய புதிய தளங்களையும் கொண்டுள்ளதோடு அவற்றை ஆசிரியர்கள் தமதாக்கிக்கொள்ளும் வாய்ப்பையும் தருவது அதன் சிறப்பாகவும் நற்பயனாகவும் அமைகின்றது.

பொதுவாக செயற்கை நுண்ணறிவு கற்றலில் மட்டுமல்ல பல துறைகளிலும் இன்று கோலோச்சி வருகின்றது. காலத்தின் தேவை கருதி இவற்றைப் பற்றி அறிந்து செயற்பட வேண்டிய கடமையும் பொறுப்பு ஆசிரியர்கள், மாணவர்களுக்கு மட்டுமன்றி பெற்றோருக்கும் உண்டு என்பதைக் கருத்திற்கொள்ளுதல் நன்று.

sivapalu@thaivedu.com

ஒரு புதிய அணுகுமுறை:

பெரும்பாலான பெரியவர்கள், நேர்மையான பாராட்டுகள் பிள்ளைகளுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று நம்புகிறார்கள். பெற்றோர்களும் ஆசிரியர்களும், எந்தவித தயக்கமும் இல்லாமலே பிள்ளைகள் பாராட்டப்படுவதை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். அப்படியென்றால், அந்தப் பாராட்டுகள் உண்மையில் பிள்ளைகளது நம்பிக்கையை வளர்க்கவும், பாதுகாப்பை அதிகரிக்கவும், அவர்களது முன்முயற்சியைத் தூண்டவும், கற்றலை ஊக்குவிக்கவும், நல்ல எண்ணங்களைக் கொண்டவர்களாக அவர்களை உருவாக்கவும், சக மனிதர்களுடனான உறவுகளை மேம்படுத்தவும் உதவுபவையாக இருக்க வேண்டும். ஆனால், உண்மையில் அவர்களது அன்றாட நடைமுறையில் அப்படியெல்லாம் நடக்கிறதா?

உண்மையில், எமது பாராட்டுதல்களால் இவற்றையெல்லாம் சாதிக்க முடியுமென்றால், எங்கள் மத்தியில் இன்னமும் பெருமளவில் பாதுகாப்பற்ற சிறுவர்களும், ஊக்கமற்று எதையுமே சாதிப்பதற்கான எண்ணமற்ற மாணவர்களும், சவால்களை எதிர்கொள்ளத் தயாரின்றி படிப்பையே நிறுத்துகிற மாணவர்களும், வேண்டுமென்றே குற்றவாளிகளாக மாறுபவர்களும் ஏன் இருக்கிறார்கள்?. உண்மை என்னவென்றால், பாராட்டுகளால் எல்லாம் நன்றாக நடக்கும் என்று நாம் நினைப்பது எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் நடப்பதில்லை. பெரும்பாலும் பாராட்டுகள் எல்லாக் காலத்திலும் வாக்குறுதிகளைக் காப்பாற்ற உதவுவதில்லை.

பாராட்டுகளுக்கான எதிர்வினைகள்:

பாராட்டு என்பது முகஸ்துதிக்காகச் சொல்லப்படும் ஒன்றல்ல. ஆனால் முகஸ்துதி என்பது நேர்மையற்றதும், ஏதாவது ஒரு பிரதிபலனை எதிர்பார்த்துச் சொல்லப்படுவதும் ஆகும். பாராட்டு என்பது ஒரு நபர் பற்றிய, அல்லது ஒரு செயல் பற்றிய மனப்பூர்வமான நேர்மையான மதிப்பீடு. இருப்பினும், சில வகையான நேர்மையான பாராட்டு எதிர்பார்த்ததற்கு நேர்மாறான முடிவுகளையும் தரக்கூடும். இது அசௌகரியம், பதட்டம், குற்ற உணர்வு என்பவற்றை ஏற்படுத்துவதுடன் தவறான நடத்தைக்கு இடமளிக்கவும் கூடும். பதின்ம வயதினர் பின்வருபவை போன்ற பாராட்டுகளுக்கு எவ்வாறு எதிர்வினையாற்றுகிறார்கள் என்று பார்க்கலாம்,

- 'நீங்கள் சரியான புத்திசாலி.'
- 'நீங்கள் மிகவும் அருமையான வேலை செய்திருக்கிறீர்கள்.'
- 'நீங்கள் ஒரு அருமையான இசைக் கலைஞர்தான்.'

மகிழ்ச்சியாக இல்லாதபோது, பொதுவாக இவற்றுக்குக் கிடைக்கும் பதில்களில், அவமதிப்பும் நிராகரிப்பும் தான் இருக்கும்.

- 'நீங்க சும்மா ஏதோ சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறீங்க.'
- 'இல்லை. நான் அப்படி எல்லாம் இல்லை.'
- 'அது அவ்வளவு நன்றாக இருக்குமெண்டு நான் நினைக்கவில்லை.'

10

பதின்ம வயதினருக்கும் உங்களுக்கும் இடையே பாராட்டுதல்

- எஸ்.கே.விக்னேஸ்வரன்

“

பாராட்டுகளால் எல்லாம் நன்றாக நடக்கும் என்று நாம் நினைப்பது எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் நடப்பதில்லை. பெரும்பாலும் பாராட்டுகள் எல்லாக் காலத்திலும் வாக்குறுதிகளைக் காப்பாற்ற உதவுவதில்லை.

”

- 'சரி, நான் ஏதோ என்னால முடிஞ்சதைச் செய்கிறேன்.'
- 'உண்மையிலேயே அதற்கான பெருமையை நான் எடுக்க முடியாது.'
- 'அது மற்ற எல்லாவற்றையும் விட உண்மையில் ஓர் அதிர்ஷ்டம்தான்.'
- 'முகஸ்துதி ஒருவருக்கு எதையும் தரப்போவதில்லை'

இந்தக் கூற்றுகள் நம்பிக்கையையோ ஆறுதலையோ வெளிப்படுத்தவில்லை. மாறாக இவை விழுங்கக் கஷ்டமான கசப்பான மாத்திரைகள் போல, தற்காப்புத்தனமான வார்த்தைகளாகவே வெளிப்படுகின்றன. ஒரு பெண்ணிடம் அவள் அழகாக இருக்கிறாள் என்று சொன்னால், அவள் வெட்கப்படுவாள். ஒரு பையனிடம் அவன் நல்லவன் என்று சொன்னால், அவன் அதை மறுக்கிறான். ஒரு பதின்ம வயதினன் அவனுடைய திட்டத்திற்காகப் புகழ்ந்து பேசப்படும்போது, அவன் அதிலுள்ள குறைபாடுகளை உடனடியாகச் சுட்டிக் காட்டுவான். சுருக்கமாகச் சொன்னால், இந்த வகையான பாராட்டுகள் பெரும்பாலும் மோசமான உணர்வுகளையே தூண்டுகின்றன. பாராட்டுகளை வெளிப்படையாகச் சமாளிப்பது எளிதானதல்ல. அதைக் கையாளுவதற்கு முயற்சியும் அதற்கான ஆற்றலும் தேவைப்படும். உண்மையில், பதின்ம வயதினர் ஏன் பாராட்டுகளுக்கு இவ்வளவு தற்காப்பு நிலையெடுத்து எதிர்வினையாற்றுகிறார்கள்? ஏனென்றால் பாராட்டு என்பது உண்மையில் ஒரு மதிப்பீடு. மதிப்பீடு என்பது சங்கடமான ஒன்றுதான். அதில், மதிப்பீட்டாளர் தீர்ப்பளிப்பதில் குறியாகவிருக்கிறார், தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்கள் தவிப்புக்குள்ளாகிறார்கள்.

பாராட்டுதலும் குற்ற உணர்வும்:

என்னாவின் அம்மா உடல்நிலை சரியில்லாமல், மருத்துவ மனையின் தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவில் அனுமதிக்கப்பட்டு இருந்தார். பன்னிரண்டு வயது என்னா, அம்மாவுக்கு ஒரு 'சுகம்பெற்று வருக' என்று வாழ்த்து அட்டையைத் தயாரித்திருந்தாள். அதில் ஓர் அஸ்பிரின் மாத்திரையும், ஒரு நாணயக் குற்றியும் ரோஜா மலரின் ஓர் இதழும் அழகாக ஒட்டப்பட்டிருந்தன. அதில் அவள் இவ்வாறு வாழ்த்தி எழுதியிருந்தாள்:

'உங்களுக்கு ஆரோக்கியம் கிடைக்க வாழ்த்துகிறேன்!, உங்களுக்குச் செல்வம் கிடைக்க வாழ்த்துகிறேன்!, உங்களுக்கு மகிழ்ச்சி கிடைக்க வாழ்த்துகிறேன்.'

மகளின், இந்தக் காலப் பொருத்தம் வாய்ந்த வாழ்த்தைக் கண்டு அம்மா மனம் நெகிழ்ந்து சொன்னாள்: 'நீ மிகவும் அக்கறையுள்ளவள்!, நீ எப்போதும் மிக ஆழ்ந்த சிந்தனையுள்ளவள்!. நீ மிகவும் நல்ல பிள்ளை.'

என்னா வெளிப்போனாள், குளியலறைக்குள் ஓடினாள், அழ ஆரம்பித்து வாந்தி எடுத்தாள். பாராட்டுக்கும் மனோதத்துவ எதிர்வினைக்கும் இடையே ஏதோ தொடர்பு இருப்பதாக அம்மா உடனடியாகச்

சந்தேகித்தாள். சில வாரங்களுக்குப் பிறகு அவள் இந்தச் சம்பவத்தை ஓர் உளவியலாளரிடம் சொல்லி, நேர்மையான பாராட்டு ஏன் தன் மகளை நோய்வாய்ப்படுத்துகிறது என்பதை அறிய அவள் விரும்பினாள். அவரிடம் அவள் இது குறித்துக் கேட்டபோது,

'ஒருவேளை அது பாராட்டினால் அல்ல, ஆனால் வைத்திய சாலைக்கு வந்ததால் ஏற்பட்ட உற்சாகமும், வெப்பமான காலநிலையும் காரணமாக இருக்கலாம்' என்று தான் கருதுவதாக அந்த உளவியல் ஆலோசகர் குறிப்பிட்டார்.

ஆனால், 'ஓ... இல்லை... அப்படி என்னிடம் சொல்லாதீர்கள், அது குளிர்ட்டப்பட்ட அறை, நான் அவளைப் புகழ்ந்து பேசுவதற்கு முன்பு என்னா மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தாள்.' என்று என்னாவின் அம்மா கூறினாள்.

என்னாவின் தாய் தன்னைப் புகழ்வதைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. ஏன்? பொதுவாக, பெற்றோர்கள் மீது கோப மடைகின்ற, பிள்ளைகள் அவர்களுக்கு வெவ்வேறு வகையான உடல்நலக் கேடுகள் ஏதும் நடந்தால் நல்லது என்றோ நடக்கவேண்டும் என்று கூட விரும்புவது இயல்பான ஒன்று தான். உதாரணமாக, இருண்ட இரவில் வாகனத்தின் சில்லுக் காற்றுப் போதல், கணுக்காலில் சுளுக்கு வருதல், மருத்துவ மனையில் தங்கவைக்கப்படுதல், நீண்டகால குரல்வளை அழற்சி ஏற்படுதல், மிகவும் வெப்பமான இடத்திற்குப் பயணம் செய்ய வேண்டி வரல், திடீர் மரணம் ஏற்படல் என்பது போன்ற எண்ணங்கள் எதுவும் வரலாம்.

அம்மா நோய்வாய்ப்பட்டபோது, என்னா குற்ற உணர்ச்சியடைந்திருந்தாள்.

அவளுடைய விருப்பம் நிறைவேறிவிட்டதாக அவள் பயந்தாள். என்னா, 'சுகம்பெற்று வருக' வாழ்த்து அட்டை மூலம் சேதத்தை சரிசெய்ய முயன்றாள். 'நான் உனது ஆரோக்கியத்தை விரும்புகிறேன்', என்பது அவளுடைய 'நான் நீ நோய்வாய்ப்படுவதை விரும்புகிறேன்.' என்ற எண்ணத்துக்கான மாற்று மருந்து. இது தெரியாமல், அம்மா அவளை மிகவும் பாராட்டியபோது, என்னாவின் குற்ற உணர்வு மேலும் அதிகரித்ததைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. 'நான் கோபமாக இருக்கும்போது என் மனதில் என்ன எண்ணங்கள் எழுகின்றன என்பதை அம்மா அறிந்திருந்தால்' என்ற அவளுடைய எண்ணங்கள் அவளைத் திகைக்க வைத்திருந்தன.

அவளிடமிருந்து வாழ்த்து அட்டையைப் பெற்றபோது அம்மா என்ன சொல்லியிருக்க முடியும்? மகளைப் பற்றிப் பேசாமல் அந்த அட்டையைப் பற்றிப் பேசியிருக்கலாம். உதாரணத்திற்கு:

'மிக்க நன்றி. எனக்கு இந்த அட்டை ரொம்பப் பிடிச்சிருக்கு. அது ரொம்ப அழகாவும் கவித்து வமாகவும் இருக்கு.

‘நீங்கள் ஆரோக்கியமாகவும், வளமாகவும், சந்தோஷமாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று நான் ஆசைப்படுறேன். அருமையா இருக்கு. எனக்கு இப்பவே சுகமாகிவிட்ட மாதிரி இருக்கு.’

என்டா மிகவும் சந்தோஷப்பட்டிருப்பாள்.

பாராட்டுதலும் ஊக்குவித்தலும்:

பதின்மூன்று வயது எமிலி ஒரு கவிதை எழுதினாள்.

ஆசிரியர்: நீங்கள் ஒரு நல்ல கவிஞர், எமிலி.

எமிலி: நான் அப்படித்தான் இருக்க விரும்புகிறேன், ஆனால் உண்மையில் நான் அப்படி இல்லை என்று எனக்குத் தெரியும்.

ஆசிரியர்: நீங்கள் அப்படிச் சொல்கிறீர்களா? இல்லை நீங்கள் திறமைசாலி!

எமிலி: நான் ஒரு எமிலி டிக்கின்சன் இல்லை, நான் ஒருபோதும் அப்படி இருக்கப் போவதில்லை.

ஆசிரியர்: அது சரிதான், ஆனால் நீங்கள் உங்கள் வயதுக்கு ஏற்றவர்.

எமிலி: துரதிர்ஷ்டவசமாக.

தனது நேர்மையான பாராட்டு ஏன் அவளுக்கு இவ்வளவு எதிர்ப்பையும் அவநம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்துகிறது என்று ஆசிரியர் ஆச்சரியப்பட்டார்.

நீங்கள் ஒரு சிறந்த கவிஞர் என்று ஒரு இளம் பெண்ணிடம் கூறுவது அவளைப் பயமுட்டுவதாக இருக்கிறது. அது அவளை அனைத்துச் சிறந்த கவிஞர்களுடனும் - உயிருள்ள, இறந்து போய்விட்ட கவிஞர்களுடனும் - போட்டியிட வைக்கிறது. ‘லாங்ஃபெலோ, ஃப்ரோஸ்ட், பைரன், ஷெல்லி, கீட்ஸ் போன்றவர்களது பாடல் வரிகளை என்னால் ஒரு போதும் எழுத முடியாது. ஈ.பி. பிரவுனிங் போன்ற ‘போர்த்து கீசியர்களின் சோனெட்டுகள்’ அல்லது விட்மன் எழுதியது போன்ற ‘புல் இலைகள்’ போன்ற பாடல் வரிகளை என்னால் ஒருபோதும் எழுத முடியாது.’ என்று அவள் எண்ணக் கூடும்.

எமிலியின் ஆசிரியருக்கான அறிவுரை இதுதான்: கவிஞரை அல்ல, கவிதையைப் பாராட்டுங்கள்.

பதின்மூன்று வயது எலியட் ஒரு தென்றல் வீசும் வசந்த காலக் கவிதையை எழுதியபோது, அவனது ஆசிரியர் கூறினார்:

‘உனது கவிதை எனக்குப் பிடிச்சிருக்கு, எலியட். ஒரு வசந்த காலக் காலையில், ‘என் இதயத்தில் மகிழ்ச்சி சிரிப்பு’ என்ற உனது வரிகளைப் படித்தபோது, என் சொந்த இதயத்தில் மகிழ்ச்சிப் புன்னகை மலர்ந்தது’ என்று சொன்னதும் எலியட் மகிழ்ச்சியடைந்தான். அவன் கண்கள் பிரகாசிக்கப் பொங்கி எழுந்தான். அவன் தனது எதிர்கால அபிலாஷைகளைப் பற்றிப் பேசினான், திருப்தியடைந்து ஊக்கமளித்தார்

ஆசிரியர். அவர், எலியட்டை ‘சிறந்தவர்’ அல்லது ‘அற்புதம்’ என்று அழைக்கவில்லை. ஆனால் அவர் அவனை அப்படி உணர வைத்தார். அவர் அவனைப் பாராட்டவில்லை. பதிலாக, அவர் அவனது கவிதைக்கு நன்றி தெரிவித்தார்.

அவர் அவனது வரிகளை மேற்கோள் காட்டி, தன் மீது அவை ஏற்படுத்திய தாக்கத்தைப் பற்றிப் பேசினார், இதனால் அவருடைய பாராட்டு நம்பகமானதாக மாறியது. அவருடைய செய்தி சக்திவாய்ந்ததாக இருந்தது: ‘ஃப்ரோஸ்ட் அல்லது பைரன் அல்லது வேறு எந்தக் கவிஞரும் என்னை மகிழ்ச்சியுடன் சிரிக்க வைத்ததில்லை. நீதான் அதைச் செய்திருக்கிறாய்’. எலியட் இப்படி ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கலாம்: ‘என் கவிதை, மக்களை மகிழ்ச்சியாகவோ, சோகமாகவோ, ஏக்கத்தை வெளிப்படுத்துவதாகவோ இருக்கும் வகையில் என்னால் எழுத முடியும்.’

அவனைத் தொடர்ந்து எழுதவைப்பதற்குப் போதுமான ஒரு உந்துதல் இது!.

பாராட்டு: ஆக்கபூர்வமானதும் அழிவுகரமானதும்:

பாராட்டும் கூட, விமர்சனத்தைப் போலவே, அழிவுகரமானதாகவும் இருக்கலாம். ‘நீங்கள் எப்போதுமே மிகவும் நல்லவர் தான்’ என்றோ, ‘நீங்கள் எப்போதுமே மிகவும் தாராள மனப் பான்மை கொண்டவர்’ அல்லது ‘நீங்கள் எப்போதுமே நல்ல நேர்மையான ஒருவர்’ என்பது போன்ற பாராட்டுகள் பதட்டத்தை உருவாக்குபவை. அவை, சாத்தியமற்றதைச் செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்துக்குள் ஒருவரை ஆழ்த்திவிடுகின்றன. நடைமுறையில், எந்த ஒருவரும் எல்லா நேரங்களிலும் நல்ல வராகவும், தாராள மனப்பான்மை கொண்டவராகவும், அக்கறையுள்ளவராகவும் இருக்க முடியாது. ஏனென்றால் அது மனித இயல்பு அல்ல.

கல்லூரி ஒன்றில் சேர்வதற்காக, பதினெட்டு வயதான விண்ணப்பதாரி ஒருவர் தனது பலங்களை (personal strengths) இவ்வாறு பட்டியலிட்டார்: ‘சில நேரங்களில் நான் விழிப்புடனும், துணிச்சலுடனும், புத்திசாலியாகவும், விடாமுயற்சியுடனும் திறமையானவராகவும், நட்பாகவும், கருணையுடனும், உதவியாகவும், மகிழ்ச்சியுடனும், கனிவாகவும், விசுவாசமாகவும், தேர்ச்சி பெற்றவராகவும், நேர்த்தியாகவும், கீழ்ப்படிதலுடனும், கண்ணியமாகவும், சமயோசிதமாகவும், நிதானமாகவும், நம்பிக்கைக்கு உரியவராகவும், பயனுள்ளவராகவும், விழிப்புணர்வுள்ளவராகவும், ஆரோக்கியமாகவும் ஆர்வத்துடனும் இருப்பேன்.’ விண்ணப்பப் படிவத்தில், ‘உங்கள் தனிப்பட்ட பலவீனங்களைப் பட்டியலிடுங்கள்’ என்று கூறப்பட்ட இடத்தில், அவர் இப்படி எழுதினார்: ‘சில நேரங்களில் நான் இவை ஏதும் அற்றவராக இருப்பேன்’.

ஆளுமை அல்லது குணத்தை மதிப்பிடும் வகையிலான பாராட்டு விரும்பத்தகாதது மட்டுமல்ல, பாதுகாப்பற்றதும் கூட. முயற்சிகளை, சாதனைகளை உணர்வுகளை விவரிக்கும் பாராட்டு உதவியாகவும் பாதுகாப்பாகவும் இருக்கும்.

பதினாறு வயது எரிக், முற்றத்தைச் சுத்தம் செய்யும் ஒரு மனிதரின் வேலையைச் செய்தார். அவர் புவெளியை வெட்டினார், கொட்டுண்ட இலைகளைக் கூட்டினார், மரங்களுக்கு நீர் தெளித்தார். அவரது தந்தை இதனால் ஈர்க்கப்

பட்டு அவரை திறம்படப் பாராட்டினார். அவர் முற்றத்தைப் பார்த்து அதை இவ்வாறு விவரித்தார்:

‘முற்றம் ஒரு தோட்டம் போல் தெரிகிறது.’

அவமதிக்கும் பாராட்டு:

றொட் இவ்வாறு கூறுகிறான்: ‘என் அப்பா ஒரு தந்திரசாலி. அவர் என்னைக் கையாள உளவியலைப் பயன்படுத்து கிறார். அவர் எனக்கு நரகத்தைத் தர விரும்பும் போதெல் லாம், முதலில் என்னை அதற்கேற்ப உருவாக்குகிறார். அவர் எனக்கு ஒரு உளவியல் ‘சாண்ட்விச்’சைக் (sandwich) கொடுக்கிறார்: இரண்டு புகழ்ச்சித் துண்டுகள், அவற்றுக்கு இடையில் ஒரு குற்றச்சாட்டு. ‘நீ எல்லாப் பாடங்களிலும் நன்றாகச் செய்கிறாய், ஆனால் ஸ்பானிஷ் மொழியில் நீ சறுக்கிவிடுகிறாய். அதற்கு எந்த சாக்குப்போக்கும் சொல்வ தற்கு இல்லை. தவிர்வும் அதை என்னால் பொறுத்துக் கொள்ளவும் முடியாது. நீ நல்ல வேலைகளைத் தொடர்ந்து செய் மகன், நான் உன்னையிட்டுப் பெருமைப்படுகிறேன் என்பது உனக்குத் தெரியும்’,

பல பதின்ம வயதினர்கள், தாம் பாராட்டப்படும் போதெல் லாம், அடுத்ததாகத் தமக்கு வரப்போவது அதிர்ச்சியே என்று தாமாகவே எதிர்பார்க்கும் அளவுக்குத் தம்மை உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளனர். இத்தகைய புரிதலைக் கொடுக்கும் நடை முறைகளுக்குப் பதிலாக, விமர்சனங்களையும் பாராட்டுக்க ளையும் கலக்காமல் இருப்பது நல்லது. கலப்பற்ற நேர்மை யான விமர்சனமும் சரி, நேர்மையான பாராட்டும் சரி எளிதானவை மட்டுமல்ல, மிகக் குறைந்தளவிலான குழப்பங் களைக் கொண்டவையும் கூட.

விளக்குங்கள், மதிப்பிடாதீர்கள்!

பாராட்டுக்குரிய இந்தப் புதிய அணுகுமுறையின் முக்கிய குறிக்கோள் ‘விவரியுங்கள், மதிப்பீடு செய்யாதீர்கள். நிகழ்வு களைக் கையாளுங்கள்; ஆளுமைகளை மதிப்பிடாதீர்கள். உணர்வுகளை விவரியுங்கள்; குணத்தை மதிப்பிடாதீர்கள். சாதனையின் யதார்த்தமான விபரத்தைக் கொடுங்கள்; சம்பந்தப்பட்ட நபரை மகிமைப்படுத்த முயலாதீர்கள்.’ என்ப துதான். நேரடியான சூரிய ஒளியைப் போலவே ஆளுமையின் நேரடிப் புகழ்ச்சியும் சங்கடப்படுத்தவும் குருடாக்கவும் செய் கிறது. ஒரு இளைஞருக்கு தான் சிறந்தவன், அற்புதமான தாராள மனப்பான்மை கொண்ட ஒருவர், பணிவானவர் என்று பிறர் சொல்லக் கேட்பது சங்கடமாக இருக்கலாம். அதை மறுக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் தான் இருப்பதாக அவர் உணர்கிறார். உண்மையில், அவர் இந்தப் புகழ்ச்சியின் ஒரு பகுதியையாவது தான் மறுக்க வேண்டும் என்று (மற்றவர் களால்) எதிர்பார்க்கப்படுவதாகவே உணர்கிறார். அத்த கைய ஒரு புகழ்ச்சியைப் பகிரங்கமாக ஏற்றுக்கொள்வது என்பது சம்பந்தப்பட்ட மனிதருக்கு ஒரு சமூகப் பேரழிவு போன்று கடுமையானது. ‘நன்றி, பற்றீசியா மாமி, நான் ஒரு அற்புதமானவன் என்ற உங்கள் கருத்தை ஏற்றுக்கொள் கிறேன்’ எனத் தனிப்பட்ட முறையில் கூட, அவர் அத்தகைய புகழைப் பயன்படுத்த முடியாது. அவர் தனக்குத் தானே நேர்மையாக, ‘நான் அற்புதமானவர் இல்லையா? நான் நல்லவர், வலிமையானவர், தாராள மனப்பான்மை கொண்ட வர், பணிவானவர்.’ என்று சொல்லிக் கொள்ளவும் முடியாது. உண்மையில், அவர் புகழ்ச்சியை நிராகரிப்பது மட்டுமல்ல

லாமல், மதிப்பீட்டாளர்களைப் பற்றியும் இவ்வாறு மறுபரி சீலனை செய்யலாம்: ‘என்னை மிகவும் பெரியவர் என்று நினைக்கும் அவர்கள், நிச்சயமாக அவ்வளவு புத்திசாலி களாக இருக்க முடியாது.’

பாராட்டும் சுயமரியாதையும்:

மதிப்பீட்டடிப்படையிலான பாராட்டுக்கு மாறாக, விபரிக்கப் பட்டு வழங்கப்படும் அங்கீகாரம் யதார்த்தமான சுயமரியா தைக்கு வழிவகுக்கும். பாராட்டு இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. ஒன்று நமது வார்த்தைகள். மற்றது பதின்ம வயதினரின் முடிவுகள். உண்மையான அர்த்தத்தில், பாராட்டு என்பது நாம் பேசிய பிறகு, அவர் தனக்குத்தானே என்ன சொல்கிறார் என்பதுதான். நமது வார்த்தைகள், அவ ரது வேலைகள், முயற்சிகள், சாதனைகள், பரிசீலனைகள் அல்லது படைப்புகள் பற்றிய நமது விருப்பம் என்ன என்ப தனையும் எவற்றை நாம் பாராட்டுகிறோம் என்பதையும் தெளிவாக விவரிக்க வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்வு பற்றி நாம், எமது குறிப்பிட்ட உணர்வுகளை விவரிக்கிறோம். அவர் தனது ஆளுமை தனது குணவியல்பு என்பவை பற்றிய பொதுவான முடிவுகளை எடுக்கிறார். நமது கூற்றுக்கள் யதார்த்தமானதாகவும், ஆதரவானதாகவும் இருக்கும்போது, அவரது அனுமானங்களும் நேர்மறையானவையாகவும் ஆக் கபூர்வமானவையாகவும் இருக்கும்.

சில எடுத்துக்காட்டுகள்:

- பயனுள்ள பாராட்டு (விபரமானது): காரைக் கழுவியதற்கு நன்றி. மீண்டும் புதிய கார்போலத் தெரிகிறது.

சாத்தியமான அனுமானம்: நான் ஒரு நல்ல வேலை செய் திருக்கிறேன். நான் மிகவும் திறமையானவன் தான். தந்தை மகிழ்ச்சியடைந்திருக்கிறார்.

பயனற்ற பாராட்டு - மதிப்பீடு: நீங்கள் மிகவும் அற்புதமா னவர். நீங்கள் மிகவும் நன்றாகக் கார் கழுவுகக்கூடியவர். உங்கள் உதவி இல்லாமல் இருந்தால் நான் என்ன செய் திருப்பேன் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

- பயனுள்ள பாராட்டு: பிறந்தநாள் வாழ்த்து மடலுக்கு நன்றி. எனது சிரிப்பை அடக்க முடியவில்லை, அது நல்ல ‘நகைச்சுவையான தாக’ இருந்தது.

சாத்தியமான அனுமானம்: நான் நல்ல வாழ்த்து மடலை தேர்ந் தெடுத்திருக்கிறேன். என் தெரிவுகளை நான் நம்ப லாம். எனக்கு நல்ல ரசனை இருக்கிறது.

பயனற்ற பாராட்டு: நீங்கள் எப்போதும் என் மீது மிகவும் அக்கறையுடன் இருக்கிறீர்கள்.

- உதவிகரமான பாராட்டு: உங்களது குழந்தை பராமரிப்பு முறையை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். அது எனது இன்றைய நாளை முழுமையாக எனக்குத் தந்தது. மிக்க நன்றி.

சாத்தியமான அனுமானம்: நான் பிறருக்கு உதவியாக இருக்க முடியும். எனது முயற்சிகள் பாராட்டப்படுகின்றன. சில சமயங்களில், நான் மிகவும் நல்லவன்.

உதவியற்ற பாராட்டு: நான் எப்போதும் உங்கள் கவனிப்பை நம்பியிருக்க முடியும். நீங்கள் அற்புதமான பெண்.

- உதவிகரமான பாராட்டு: எனது பணப்பையைக் கண்டுபிடித்ததற்கு நன்றி. நான் அதை மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

சாத்தியமான அனுமானம்: எனது நேர்மை பாராட்டப்படுகிறது. நான் முயற்சி செய்ததில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

உதவியற்ற பாராட்டு: நீங்கள் எப்போதும் மிகவும் நேர்மையானவர்.

- பயனுள்ள பாராட்டு: நீங்கள் செய்த புத்தக அலுமாரி எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது. அது பயனுள்ளதாகவும் பார்க்க அழகாகவும் இருக்கிறது.

சாத்தியமான அனுமானம்: நான் ஒரு நல்ல வேலையைச் செய்துள்ளேன். நான் திறமையானவன்.

உதவியற்ற பாராட்டு: நீங்கள் ஒரு சிறந்த தச்சர் தான்.

- உதவிகரமான பாராட்டு: உங்கள் அறையை நீங்கள் ஒழுங்குசெய்திருக்கும் விதம் எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது. எல்லாப் பொருட்களும் அறைக்குள் மிகச் சரியாகப் பொருந்தியிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

சாத்தியமான அனுமானம்: எனக்கு நல்ல ரசனை இருக்கிறது.

உதவியற்ற பாராட்டு: ஐயா, நீங்கள் அருமையாக இருக்கிறீர்கள்.

- உதவிகரமான பாராட்டு: உங்கள் கட்டுரை எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது. இது எனக்குப் பல புதிய சிந்தனைகளைத் தந்தது.

சாத்தியமான அனுமானம்: நான் அசல் எழுத்தாளனாக இருக்க முடியும்.

உதவியற்ற பாராட்டு: நீங்கள் ஒரு நல்ல எழுத்தாளர். நிச்சயமாக, உங்கள் எழுத்துப் பிழையில் முன்னேற்றம் தேவை.

- பயனுள்ள பாராட்டு: உங்கள் கவிதை என்னை மீண்டும் இளமையாக உணர வைத்தது. அது மிகவும் துடிப்பாக இருந்ததுடன் காட்சிகளைக் கண்முன் நிறுத்துகிறது.

சாத்தியமான அனுமானம்: எனது கவிதை வரிகள் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. எனக்குத் திறமை இருக்கிறது.

உதவியற்ற பாராட்டு: நீங்கள் ஓர் அற்புதமான கவிஞர்.

- பயனுள்ள பாராட்டு: இன்றிரவு நீங்கள் பாத்திரங்களைக் கழுவிதற்கு மிக்க நன்றி. அங்கு கழுவுவதற்கு நிறையப் பாத்திரங்கள் இருந்தன, நான் மிகவும் களைத்துப் போய் இருந்தேன்.

சாத்தியமான அனுமானம்: நான் உதவியாக இருக்க முடியும். நான் பாராட்டப்படுகிறேன்.

உதவியற்ற பாராட்டு: பாத்திரங்களைக் கழுவுவதில், நீங்கள் ஓர் அற்புதமான ஆள்தான்.

- பயனுள்ள பாராட்டு: உங்கள் பாடல் எங்களை எழுந்து நடனமாடத் தூண்டியது. என் நாற்காலியில் என்னால் உட்கார்ந்திருக்க முடியவில்லை.

சாத்தியமான அனுமானம்: எனது பாடல்கள் மக்கள் மீது ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது எனது பாடல் அவர்களது இதயத்தைத் தொடுகிறது. எனக்கு மக்களுக்காகப் பங்களிப்பதற்கு ஏதாவது ஒன்று இருக்கிறது.

உதவியற்ற பாராட்டு: நீங்கள் ஒரு சிறந்த பாடகர்.

எங்களது விபரமான பாராட்டுகளும், பதின்ம வயதினரின் நேர்மறையான அனுமானங்களும் மன ஆரோக்கியத்தை வளப்படுத்தும் தொகுதிகள். எங்கள் செய்திகளிலிருந்து அவர்கள் முடிவுகளை எடுக்கிறார்கள்: 'நான் விரும்பப்படுகிறேன். நான் பாராட்டப்படுகிறேன். நான் மதிக்கப்படுகிறேன். நான் ஒரு திறமைசாலி.' என்ற முடிவுகளை அவர் மீண்டும் மீண்டும் அமைதியாகத் தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொள்ளலாம். உள்ளூர்க்குள் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லப்படும் இத்தகைய மெளனமான கூற்றுக்கள், ஒரு நபர் தன்னைப் பற்றியும் உலகத்தைப் பற்றியும் கொண்டிருக்கும் அபிப்பிராயங்களைப் பெருமளவில் தீர்மானிக்கின்றன.

vickneaswaran.sk@thaiveedu.com

மனித மூளையை மழுங்கடிக்கும்

உயர்நீதிமன்றம்

— சரீரமணியம் ரெஜயசீலன்

மனித மூளையை மழுங்கடிக்கச் செய்யும் தொழினுட்பம், மனிதனின் ஆற்றல் மிகு செயற்பாடுகளின் பல்வேறு பரிமாணங்களில் வளர்ச்சியையும் எழுச்சியையும் பதிவு செய்து வரும் நிலையில் சில வகை தொழினுட்பங்கள் அந்த அறிவாற்றல் மிக்க மனித குலத்திற்கு ஆபத்தை ஏற்படுத்தியும் வருகின்றது. குறிப்பாக இன்றைய உலகின் பேசு பொருளாகக் கருதப்படும் செயற்கை நுண்ணறிவு சாட்போட்கள் மனிதனின் சிந்தனை ஆற்றலை சிதைவடையச் செய்வதாக நாளுக்கு நாள் வெளியாகும் ஆய்வுத் தகவல்கள் உறுதி செய்கின்றன. இந்த விடயம் குறித்து சர்வதேச அளவிலான விரிவான ஓர் ஊடாடல் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியது அத்தியாவசியமாகின்றது.

ஒரு கடினமான புதிருக்கு பதில் தேடுவதற்கு, செறிவான தரவுத் தொகுப்பின் நுண்ணறிவுப் பகுப்பாய்வை வழங்க அல்லது வேலை வாய்ப்புப் பெற்றுக்கொள்ள ஒரு கடித மொன்றை எழுதுவதற்கு செயற்கை நுண்ணறிவின் சாட்போட்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இவ்வாறான பணிகளை நாம் செய்யாது மூன்றாம் தரப்பின் உதவியைப் பெற்றுக்கொள்வதென்பது எமது மூளைக்கான வேலையை மட்டுப்படுத்துகின்றது. மேலும் எமது விமர்சனப் பாங்கான சிந்தனை மற்றும் சிக்கல் தீர்க்கும் ஆற்றல்களுக்கு குந்தகம் விளைவிக்கும் என்று சில நிபுணர்கள் தங்களது கரிசனையை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

கட்டுரைகளை எழுதுவதற்கு சாட்ஜிபீடி (Chat GPT) போன்ற செயற்கை நுண்ணறிவு தொழினுட்பங்களைப் பயன்படுத்தியவர்கள் பயிற்சியை மேற்கொள்ளும்போது அறிவாற்றல் செயலாக்கத்துடன் தொடர்புடைய மூளை வலையமைப்புக்களில் குறைவான செயற்பாட்டைக் காட்டியதாக ஆய்வு மூலம் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஆண்டு ஆரம்பத்தில் மாசசூசெட்ஸ் தொழினுட்ப நிறுவனம் (MIT) குறித்த ஆய்வு தொடர்பான அறிக்கையை வெளியிட்டிருந்தது.

இந்த நபர்களும் செயற்கை நுண்ணறிவு சாட்போட்டைப் பயன்படுத்தியவர்களினால் தங்களது கட்டுரையின் உள்ளடக்கத்திலிருந்து சுலபமாக மேற்கோள்களைக் காட்ட முடியவில்லை எனவும் சுயமாக எழுதியவர்கள் போன்று அவர்களினால் மேற்கோள்களைத் தங்களது கட்டுரைகளிலிருந்து காண்பிக்க முடியவில்லை எனவும் ஆய்வாளர்கள் கூட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

இந்த ஆய்வு மூலம் செயற்கை நுண்ணறிவு பயன்பாட்டினால் கற்றல் திறன்களில் ஏற்படக் கூடிய வீழ்ச்சியை விதந்துரைக்கப்படுவதாகவும் இதனை தங்கள் ஆய்வு நிரூபித்துள்ளதாகவும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் தெரிவித்தனர்.

இந்த ஆய்வின் 54 பங்கேற்பாளர்களும் MIT மற்றும் அருகிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்து இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டனர். அவர்களின் மூளை செயற்பாடு எலக்ட்ரோஎன்செபலோகிராஃபி (EEG)-ஐப் பயன்படுத்திப் பதிவு செய்யப்பட்டது, இதில் உச்சந்தலையில் மின்முனைகள் வைக்கப்படுகின்றன.

பங்கேற்பாளர்கள் பயன்படுத்திய சில தூண்டுதல்களில், கட்டுரைக் கேள்விகளைச் சுருக்கவும், மூலங்களைக் கண்டறியவும், இலக்கணம் மற்றும் பாணியைச் செம்மைப்படுத்தவும் செயற்கை நுண்ணறிவின் உதவியைக் கோருவதும் உள்ளடங்குகின்றது.

இது யோசனைகளை உருவாக்கவும் வெளிப்படுத்தவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் சில பயனர்கள் செயற்கை நுண்ணறிவு இதில் மிகவும் சிறப்பாக இல்லை என்று உணர்ந்தனர்.

பதில்களைக் கண்டுபிடிப்பதை AI மிகவும் எளிதாக்குகிறது:

மக்கள் செயற்கை நுண்ணறிவினை அதிகமாக நம்பினால் அவர்களின் சிக்கல் தீர்க்கும் திறன்கள் குறையக்கூடும் என்பதை கொபிலொட்டை இயக்கும் கெரன்ஜி மெலொன் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் மைக்ராசொப்ட் ஆகியவை, கண்டறிந்தன.

அறிவாற்றலுடன் தொடர்புடைய நிர்வாகப் பணிகளில் ஈடுபடும் வெள்ளைக் கொலர் தொழில்களில் ஈடுபடும் 319 அதிகாரிகளிடம் அவர்களது விமர்சனப் பாங்கான சிந்தனையாற்றல் செயற்கை நுண்ணறிவு பயன்பாட்டின் போது எவ்வாறு அமைகிறது என்பது குறித்துக் கருத்துக் கணிப்பு நடத்தப்பட்டது. வாரத்தில் ஒரு தடவையேனும் செயற்கை நுண்ணறிவு பயன்படுத்தும் அதிகாரிகள் இந்தக் கருத்துக் கணிப்பிற்காகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

புதிய நுண்ணறிவுகளுக்கான தரவைப் பகுப்பாய்வு செய்வதிலிருந்து ஒரு படைப்பு குறிப்பிட்ட விதிகளைப் பூர்த்தி செய்கிறதா என்று சரிபார்ப்பது வரை செயற்கை நுண்ணறிவிற்கு வழங்கப்பட்ட பணிகளின் 900 உதாரணங்கள் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

குறைவான விமர்சன சிந்தனை முயற்சியுடன் தொடர்புடைய பணிகளில் செயற்கை நுண்ணறிவுக் கருவிகளின் திறன் மீதான நம்பிக்கை அதிகமாகக் காணப்படுவதாக ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

செயற்கை நுண்ணறிவுக் கருவிகள் செயல்திறனை மேம்படுத்த முடியும் என்றாலும், அது பணிகளில் முக்கியமான ஈடுபாட்டைத் தடுக்கலாம் மற்றும் கருவியின் மீது நண்டகால மிதமிஞ்சிய நம்பிக்கை மற்றும் சுயாதீனமான

சிக்கல் தீர்க்கும் திறனைக் குறைக்க வழிவகுக்கும் என ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். ஓக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்ட ஒரு ஆய்விதர்ப்பு இங்கிலாந்தில் உள்ள பாடசாலை மாணவர்களிடம் செயற்கை நுண்ணறிவுப் பயன்பாடு குறித்து ஆய்வு நடத்தப்பட்டுள்ளது.

பாடசாலை கற்றல் நடவடிக்கைகளின் போது செயற்கை நுண்ணறிவு மாணவர்களின் திறன்களை எதிர்மறையாக பாதித்ததாக 60 வீதமான மாணவர்கள் தெரிவித்துள்ளனர். எனவே, செயற்கை நுண்ணறிவுப் பயன்பாட்டினால், நமது அறிவாற்றல் திறன்கள் வீழ்ச்சியடையும் அபாயத்தில் உள்ளதா? என்ற கேள்வி எழுப்பப்படுகின்றது. அவ்வாறான அபாயத்தில் இல்லை என மாணவர்கள் குறித்த ஆய்வினை மேற்கொண்ட செயற்கை நுண்ணறிவு நிபுணர் கலாநிதி அலெக்ஸாண்ட்ரா டோமெஸ்கு (Alexandra Tomescu) தெரிவிக்கின்றார்.

'எங்கள் ஆராய்ச்சியின் படி, 10 மாணவர்களில் ஒன்பது பேர், பள்ளிப் பணி தொடர்பான குறைந்தபட்சம் ஒரு திறமையாவது வளர்த்துக் கொள்ள செயற்கை நுண்ணறிவு உதவியுள்ளதாகக் கூறுகிறார்கள். அது பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பது, படைப்பாற்றல் அல்லது திருத்தம் என பல விடயங்களை உள்ளடக்கியதாகக் காணப்படுகின்றது.

எனினும், செயற்கை நுண்ணறிவுப் பயன்பாடானது தங்களுக்கு வேலை செய்வதை மிகவும் கருத்துக் கணிப்பில் பங்கேற்ற 25 வீதமானவர்கள் தெரிவித்துள்ளனர். ஆய்வில் பங்கேற்ற மாணவர்களில் பலர் செயற்கை நுண்ணறிவினை எவ்வாறு பயன்படுத்துவது என்பது குறித்துக் கூடுதல் வழிகாட்டுதலை விரும்புகிறார்கள் என டோமெஸ்கு மேலும் கூறுகிறார்.

வாராந்தம் 800 மில்லியனுக்கும் அதிகமான செயலில் உள்ள பயனர்களைக் கொண்ட சாட்ஜீபீடி, தொழினுட்பத்தி

“ மாணவர்கள் செயற்கை நுண்ணறிவைப் பயன்படுத்துவது பிழையில்லை என்றாலும், அதனை அவர்கள் எவ்வாறு பயன்படுத்துகின்றார்கள், புரிதலுடன் அதனை ஆக்கபூர்வமாக பயன்படுத்துகின்றார்களா? என்பதே இங்கு பிரதானமானது. ”

லிருந்து அதிக பலன்களைப் பெற உதவும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்ட 100 கட்டளைத் தொகுப்பை வெளியிட்டுள்ளதாக நிறுவனத்தின் தலைவர் சாம் ஆல்ட்மேனிள் (Sam Altman) தெரிவிக்கின்றார்.

எனினும் இந்தக் கட்டளைத் தொகுப்புக்கள் போதுமான தல்ல என லண்டன் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் (UCL) செயற்கை நுண்ணறிவு மற்றும் கல்வியின் விமர்சன ஆய்வுகளை ஆராயும் பேராசிரியர் வெய்ன் ஹோம்ஸ் தெரிவிக்கின்றார். மாணவர்களும் அவற்றைப் பயன்படுத்த உணக்குவிக்கப்படுவதற்கு முன்பு, கற்றலில் செயற்கைக் கருவிகளின் விளைவுகள் குறித்து இன்னும் அதிகமான கல்வி ஆராய்ச்சி செய்யப்பட வேண்டும் என அவர் தெரிவிக்கின்றார்.

கல்வியில் இந்த செயற்கை நுண்ணறிவுக் கருவிகளின் செயற்றிறன், மாணவர்களின் பாதுகாப்பு, அல்லது அவர்களிடம் வளரக்கூடிய யோசனைகள் தொடர்பிலோ சான்றுபடுத்த எந்த சுயாதீனமான ஆதாரமும் கிடையாது என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

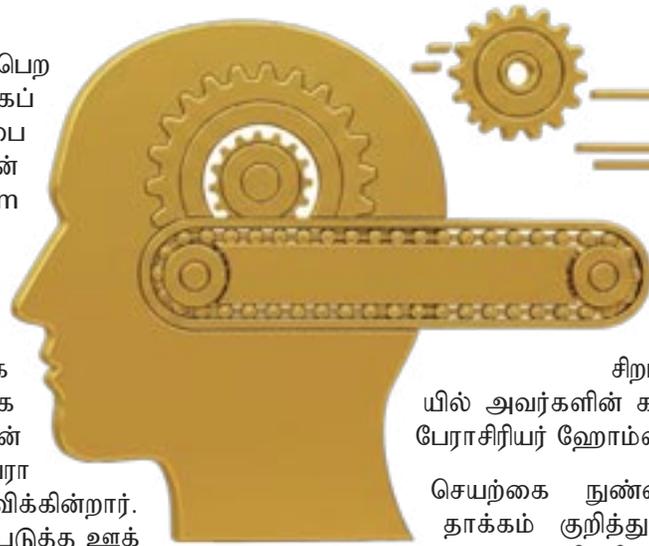
சிறந்த முடிவுகள் ஆனால் மோசமான கற்றல்?

அறிவாற்றல் குறைபாடு பற்றிய ஆராய்ச்சியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார், கற்றலில் செயற்கை நுண்ணறிவைப் பயன்படுத்தியதன் பின்னர் ஒருவரின் திறன்களும் வலுவழிப்பதாக பேராசிரியர் ஹோம்ஸ் தெரிவிக்கின்றார். நோயாளிகளைக் கண்டறிவதற்கு முன்பு எக்ஸ்-கதிர்களை விளக்குவதற்கு செயற்கை நுண்ணறிவுக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தும் கதிரியக்கவியலாளர்களுக்கு இது ஒரு பிரச்சினையாக உள்ளது என அவர் கூறுகிறார்.

செயற்கை நுண்ணறிவு சில மருத்துவர்களின் செயற்றிறனை மேம்படுத்தியது, ஆனால் ஆராய்ச்சியாளர்கள் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளாத காரணிகளில் செயற்கை நுண்ணறிவுப் பயன்பாடு தோல்வி கண்பதாகக் கடந்த ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட ஹார்வர்ட் மருத்துவக் கல்லூரியின் ஆய்வில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

மனித செயற்றிறனை சேதப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக அதை அதிகரிக்கும் செயற்கை நுண்ணறிவுக் கருவிகளைப் பயன்படுத்துவதற்கான வழிகளைக் கண்டுபிடிக்கவும் மனிதர்கள் செயற்கை நுண்ணறிவை எவ்வாறு தொடர்பு கொள்கிறார்கள் என்பது குறித்து மேலும் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட வேண்டும் என ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

பாடசாலைகளில் இருந்தாலும் சரி, பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்தாலும் சரி, மாணவர்கள் செயற்கை நுண்ணறிவை அதிகமாக நம்பியிருக்கக்கூடும் என்று பேராசிரியர் ஹோம்ஸ் அச்சம் வெளியிட்டுள்ளார். ஒரு மாணவரின் கட்டுரை செயற்கை நுண்ணறிவின் உதவியால் சிறந்த மதிப்

பெண்களைப் பெறக்கூடும், ஆனால் அவர்கள் குறைவாகப் புரிந்துகொள்கிறார்களா? அல்லது அவர்கள் குறைந்தளவில் கற்றுக் கொள்கின்றார்களா? என்பதுவே பிரச்சினையாகக் காணப்படுகின்றது. அவர்களின் பெறுதிகள் சிறப்பாக உள்ளன, ஆனால் உண்மையில் அவர்களின் கற்றல் மோசமாக உள்ளது எனப் பேராசிரியர் ஹோம்ஸ் தெரிவிக்கின்றார்.

செயற்கை நுண்ணறிவு கற்றலில் ஏற்படுத்தும் தாக்கம் குறித்து வாதப் பிரதிவாதங்கள் பற்றி தாமும் அறிந்திருப்பதாக ஓபன் ஏஜ் நிறுவனத்தின் சர்வதேச கல்விப் பிரிவிற்குப் பொறுப்பான ஜெய்னா தேவானி தெரிவிக்கின்றார்.

ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழகம் செப்ரெம்பரில் மாணவர்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் ChatGPT-ஐ இலவசமாக வழங்கத் தொடங்கியது. பதில்களை வழங்குபவராக இருப்பதற்குப் பதிலாக ஓர் ஆசிரியராக இந்த செயற்கை நுண்ணறிவுத் தொழினுட்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதே பொருத்தமானது என அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

நீங்கள் பதிலளிக்க சிரமப்படும் கேள்வியை உள்ளிடும்போது, chatbot அதன் கூறுகளை உடைத்து அதைப் புரிந்துகொள்ள உதவும். எல்லா நேரங்களிலும் ஆசிரியரின் உதவியைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதனால் இந்த செயற்கை நுண்ணறிவைப் பயன்படுத்தி சில சந்தேகங்களுக்கு விளக்கம் பெற்றுக்கொள்ள முடிவதாகத் தெரிவிக்கின்றார்.

எனினும் செயற்கை நுண்ணறிவு கருவிகளைப் பயன்படுத்தும் எந்தவொரு மாணவரும் அது எவ்வாறு செயற்படுகிறது மற்றும் அவற்றை வழங்கும் நிறுவனங்கள் தரவை எவ்வாறு கையாளுகின்றன என்பதை அறிந்திருக்க வேண்டும் என்று பேராசிரியர் ஹோம்ஸ் வலியுறுத்துகிறார். அதன் முடிவுகள் எப்போதும் சரிபார்க்கப்பட வேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்துகிறார்.

மாணவர்கள் செயற்கை நுண்ணறிவைப் பயன்படுத்துவது பிழையில்லை என்றாலும், அதனை அவர்கள் எவ்வாறு பயன்படுத்துகின்றார்கள், புரிதலுடன் அதனை ஆக்கபூர்வமாக பயன்படுத்துகின்றார்களா? என்பதே இங்கு பிரதானமானது.

எது எப்படியென்றாலும், செயற்கை நுண்ணறிவிடம் எமது அனைத்துப் பணிகளை ஒப்படைத்து விட்டு வேடிக்கை பார்ப்பது எம்முடைய அறிவாற்றலை மழுங்கடிக்கச் செய்யும் செயல் என்பதில் மாற்றுக் கருத்துக் கிடையாது.

jeyaseelan.s@thaivedu.com

2025-ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் 10-ஆம் திகதி

பதினாறு வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்கள் சமூக ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு முதன்முதலில் தடை செய்த பெருமை அவுஸ்திரேலியா நாட்டையே சாரும். இங்கு சமூக ஊடகங்கள் எனக் குறிப்பிடுவது டிக்டாக் (TikTok), இன்ஸ்டாகிராம் (Instagram), யூடியூப் (YouTube), ஸ்னாப்சாட் (Snapchat), எக்ஸ் (X) Reddit (ரெடிட்), Threads (திரெட்ஸ்), Twitch (ட்விட்ச்), Kick (கிக்) போன்றவைகளே ஆகும். இதனை விரிவாக நோக்குதல் நன்று. Online Safety Amendment (Social Media Minimum Age) என்ற ஆன்லைன் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை ஓக்ரோபர் மாதம் 2024 அன்று அவுஸ்திரேலியா அரசு திருத்தி இணைத்தது. இச்சட்டம் 29 நவம்பர் 2024-இல் பாராளுமன்றத்தில் ஒப்புதல் பெற்று 10 டிசம்பர் 2025 அன்று புதிய விதிகளுடன் அமுலுக்கு வந்தது. குழந்தைகளின் மன, உடல் நலத்தைப் பாதுகாக்கும் நோக்கத்துடனேயே இத்தகைய முடிவை தேசியரீதியாக அவுஸ்திரேலியா அரசு எடுத்துள்ளது. மேலும், சமூக ஊடக நிறுவனங்கள் வயது சரிபார்ப்பு முறைகளைப் பயன்படுத்தி 16-க்கும் குறைவான வயதினர் கணக்குகள் வைத்திருப்பதை தடுக்கும் 'reasonable steps' எடுக்க வேண்டும். தவறினால் 49.5 மில்லியன் AUD வரை அபராதம் விதிக்கப்படும் எனக் கூறியது. இதனை உலகலாவிய விதத்தில் அறிமுகப்படுத்துவது உகந்தது என்பதனால் அதற்கான காரணங்களை இங்கு தருகிறேன்.

சமூக ஊடகங்களும் ஆளும் பிள்ளைகளும்

- குமார் புனிதவேல்

thanasavisshnan@gmail.com

முதலாவது முக்கிய காரணம் சமூகத் தனிமைப்படுத்தலாகும். பெரும்பாலும் சமூக ஊடகங்களில் ஈடுபடும் சிறார்கள் சமூகத்தில் இருந்து விலகி சமூக ஊடகங்கள் ஊடாகத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இந்த வட்டச்சுழலலை (vicious cycle) முறியடிக்கவே அரசு இம்முடிவை எடுத்தது. சமூக ஊடகங்களில் ஈடுபடும் சிறார்கள் அனைவரும் உண்மையில் சமூகத்திலிருந்து விலகியவர்களா என்றால் இல்லை. ஆனால் 'கணிசமான ஒரு பகுதியினர்' அவ்வாறு இருக்கிறார்கள். இவர்கள் குடும்ப உரையாடலில் குறைவாகவே ஈடுபடுகிறார்கள். விளையாட்டு, குழு செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதைக் குறைகிறார்கள். நான் தனிமையில் இருக்கிறேன்' என்ற உணர்வை அதிகம் தெரிவிக்கிறார்கள். இது தாம் ஒதுக்கப்படுவதான உணர்வைத் தரும். மனிதர் ஒரு கூடிவாழும் குரங்கிலிருந்து பரிணாம வளர்ச்சி அடைந்தாலும் மனோரீதியாக, தனிமை அவரை வாட்டி விரக்தி அடையச் செய்யும்.

பொதுவாக சமூக ஊடகங்களில் ஈடுபடும் குழந்தைகள் மனோ வளர்ச்சி குறைவதுடன் ஆரோக்கியமும் குறைந்து காணப்படுவர். அளவுக்கு மீறி சமூக ஊடகங்களில் நேரத்தைச் செலவிடும்போதும் வயதுக்கு ஏற்ப அல்லாத உள்ளடக்கங்களைப் பார்க்கும்போதும் தொடர்ச்சியான 'scrolling' மற்றும் 'instant gratification'-க்குள் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளும் போதும் குழந்தைகளின் கவனம் சிதறுகிறது. இதனால், கவனத் திறன் (Attention span) குன்றுகிறது. அவர்களின் ஆழமான சிந்தனை (Deep thinking) பாதிப்படைகிறது. அதேசமயம் உணர்ச்சிக் கட்டுப்பாடு (Emotional regulation), தன்னம்பிக்கை என்பனவும் சிதறுகிறது. பாவிக்காதவைகள் பறிக்கப்படும் என்ற வாக்கிற்கமைய தேகப்பியாச விளையாட்டு இல்லாத உடம்பு வலிமை இழந்து பழுதடைந்துவிடும்.

மூன்றாவது முக்கிய காரணம் தூக்கம் இல்லாமை. இதற்கு காரணம் கணினி, தொலைபேசி ஆகியவற்றினூடாக இவர்கள் சமூக ஊடகங்களில் நேரத்தை செலவிடுகிறார்கள். இதனால் தொலைபேசி, கணினியில் இருந்து வெளிப்படும் நீலநிற மின் ஒளி (Blue Light) தூக்கத்தைக் கெடுக்கும் தன்மை உடையது. இது அத்தலைமுறையினது ஆரோக்கியத்தைப் பெரிதும் பாதிக்கும். தூக்கம் வரச் செய்யும் முக்கிய ஹார்மோனான மெலட்டோனின் இரவு நேரத்தில் குழந்தைகளுக்கு இயற்கையாக அதிகரிக்க வேண்டும். ஆனால் நீல ஒளி கண்களில் படும்போது மூளை இதை பகலொளி என தவறாக உணர்கிறது. இதனால், மெலட்டோனின் உற்பத்தி குறைகிறது. ஆதலால் தூக்கம் வருவதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. இதனால் ஆழ்ந்த தூக்கம் (deep sleep) தடைப்படுகிறது. இடையில் அடிக்கடி விழிப்பு ஏற்படுகிறது. குழந்தைகள் மற்றும் இளையவர்களின் நரம்பியல் வளர்ச்சி முழுமையடையாத நிலையில் தூக்கமே அவர்களின் நினைவாற்றல், கற்றல், உணர்ச்சிக் கட்டுப்பாடு, உடல் வளர்ச்சி என்பவற்றுக்கு உதவுகிறது. தூக்கக் குறைவினால் கவனக் குறைவு, எரிச்சல், மனநிலை மாற்றங்கள், நோய் எதிர்ப்பு சக்தி குறைவு, மனச்சோர்வு என்பன ஏற்படுகின்றன. இதனால் குழந்தை பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது. இது உடல் பிரச்சினை மட்டுமல்ல, மனோ வளர்ச்சி மற்றும் கல்வி செயற்றிறனைப் பாதிக்கும் ஒரு அடிப்படை உளவியல் பிரச்சினை.

சமூக ஊடகத்தைப் பார்ப்பதால் உளவியல் தூண்டல் அதிகரிக்கிறது. வீடியோ, சத்தம், வேகமான காட்சிகள், எதிர்பார்ப்புகள். தொடர்ச்சியாக திரையை மேலே, கீழே இழுத்துப் பார்ப்பது (தொடர்ச்சியான scroll) என்பது பெருமளவு மன அழுத்தத்தை தருகிறது. ஆய்வுகளின் முடிவுகளின் படி இவர்களின் தற்கொலைகளும் மிகுந்து காணப்படுகின்றது. குடும்ப ஆதரவு, நண்பர் உரையாடல், மதிப்பு உணர்வு, உதவி கேட்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும் சூழலில் மன அழுத்தம் தற்கொலைக்கு தூண்டாது. சமூக ஊடகத்தை அதிகம் பார்ப்பதால் தனிமை, தூக்கக் குறைவு என்பன மன அழுத்தத்தை தூண்டி தற்கொலைக்கு காரணமாகவும் அமைகின்றது.

இந்நிலையில் அவுஸ்திரேலியா உலகத்திற்கே முன்மாதிரியான ஒரு முடிவை எடுத்திருப்பதை நாமும் வரவேற்கவே வேண்டும். பொதுவாக, பெற்றோர்கள் மனதில் தவறான எண்ணம் உண்டு. அதாவது, பிள்ளைகள் சமூக ஊடகங்களில் நேரம் செலவிடுவதையே பெரிதும் விரும்புகிறார்கள். ஆனால், உண்மை என்னவெனில் பெரும்பாலான பதின்மவயதினர் 'சமூக ஊடகங்கள்', ஆரோக்கியம் அற்றது என்பதை உணர்வார்கள். ஆனால், அவர்கள் தொடர்ந்தும் சமூக ஊடகங்களில் இணைந்து இருப்பதற்கு காரணம் எங்கே தாங்கள் தனிமைப்படுத்தப்படுவோமோ என்று அஞ்சுவதனால் தான்.

சமூக ஊடகங்கள் தீமையை விளைவிக்கின்றது என்று நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டால் அதனை எப்படிச் சமாளிப்பது என்பதை சற்று கவனிப்பது தகும். முதலாவதாக நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விடயம் எமக்கு சட்டம் அமைத்து சமூக ஊடகத்தை நிறுத்தும் அதிகாரம் இல்லை என்பதாகும். ஆனால், நாம் செய்யக்கூடியது படிப்படியாக அதனைத் தவிர்ப்பதாகும். அடிமேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும் அல்லவா. இதோ சில சிந்தனைகள்.

தொடர்பு சாதனங்களுக்கு குறிப்பிட்ட ஓய்வு கொடுப்பது. அதாவது, ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்ட நேரத்தை அறிவித்து அவ்வேளையில் சாதனங்கள் பாவிப்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்வது. மாலை 6 மணி முதல் எட்டு அல்லது ஒன்பது வரை வீட்டில் பாவியாது இருப்பது. இது குடும்பத்துடன் இணைவதற்குரிய சூழலை உருவாக்கும்.

சமூக ஊடகத்தைப் பார்ப்பதால் உளவியல் தூண்டல் அதிகரிக்கிறது. வீடியோ, சத்தம், வேகமான காட்சிகள், எதிர்பார்ப்புகள். தொடர்ச்சியாக திரையை மேலே, கீழே இழுத்துப் பார்ப்பது என்பது பெருமளவு மன அழுத்தத்தை தருகிறது. ஆய்வுகளின் முடிவுகளின் படி இவர்களின் தற்கொலைகளும் மிகுந்து காணப்படுகின்றது.

சமூக ஊடகத்தைப் பார்ப்பதால் உளவியல் தூண்டல் அதிகரிக்கிறது. வீடியோ, சத்தம், வேகமான காட்சிகள், எதிர்பார்ப்புகள். தொடர்ச்சியாக திரையை மேலே, கீழே இழுத்துப் பார்ப்பது என்பது பெருமளவு மன அழுத்தத்தை தருகிறது. ஆய்வுகளின் முடிவுகளின் படி இவர்களின் தற்கொலைகளும் மிகுந்து காணப்படுகின்றது.

குறிப்பிட்ட நேரத்தின் பின் தொலைபேசியில் அழைப்புகள் ஏற்படுத்துவதை தவிர்த்தல். உதாரணத்திற்கு நான் படுக்கப் போகும் நேரம் ஒன்பது அல்லது பத்து மணி என்றால் காலை ஆறு மணிவரை அழைப்பெடுப்பதை தவிர்த்தல். அதேசமயம், யார் அழைத்தாலும் அந்நேரத்தில் அலைபேசியை எடுக்காதிருத்தல். அந்நேரத்தில் யாராவது செய்தி அனுப்பினால் அது காலைதான் எனக்கு அறிவிக்கும் என்பதை எடுப்பவருக்கு அலைபேசி தெரிவிக்கும் வகையில் ஒழுங்கு செய்தல். தூங்குவதற்கு குறைந்தது 1 மணி நேரத்துக்கு முன் சமூக ஊடகங்களில் வீடியோ பார்ப்பதை நிறுத்தவும் வேண்டும்.

வீட்டில் சில இடங்களில் அதாவது சாப்பாட்டு அறையில், குளியல் அறையில் வரவேற்பு அறையில் அவற்றைப் பாவிப்பதினை தவிர்த்துக் கொள்வது உடல் - மனம் - சமூகம் மூன்றிற்கும் நன்மையைத் தரும். சாப்பாட்டு அறையில் உணவு உண்ணும் போது அலைபேசி பார்ப்பதால் கவனம் சிதறும். இதனால் அதிகமாகவோ குறைவாகவோ சாப்பிடுவோம். அதேசமயம் உணவின் சுவை உணர்வு கூட தெரியாது. அத்துடன் இவ்வேளையில் தொலைபேசி பார்ப்பதால் குடும்ப உரையாடல் குறையும். இதனால் குழந்தைகளின் மொழி, சமூகத் திறன் வளர்ச்சி என்பன பாதிக்கப்படும். ஆதலால் சாப்பாட்டு அறையில் உணவு உண்ணும் போது அலைபேசி பார்ப்பதை தவிர்க்கவும்.

குளியல் அறை ஆபத்தான இடம் ஆகையால் அங்கும் அலைபேசி பாவிப்பதைத் தவிர்க்கவும். மின் இணைப்பில் போட்டு வீடியோ பார்த்தபடி நீராடுவது ஆபத்தை விளைவிக்கும். நேரம், நீர் விரையம் போன்றன அதிகம் ஏற்படும். உடலும் மனமும் சுத்தமாகும் இடம் குளியலறை. அங்கு மனம் தூண்டப்படும் கருவியாக அலைபேசி இருப்பது தவறு. இரண்டும் சேர்வது என்பதுவும் பொருத்தப்பாடு உடையது அன்று. வரவேற்பு அறை என்பது குடும்பம் கூடும் இடம் மாதிரி அன்று. அது பேசிப், பகிர்ந்து உறவுகளை வளர்க்கும் இடம். அவ்விடத்தில் அலைபேசி பாவிப்பது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அங்கு நீங்கள் அலைபேசியைப் பார்க்கும் போது

உங்கள் குழந்தைகள் அலைபேசிதான் மையம் என்பதைக் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆதலால் இவ்விடங்களில் தொலைபேசிகள் பாவிப்பதை தவிருங்கள்.

மேற்கூறிய விடயங்களை பிள்ளைகளுக்கு கட்டாயப்படுத்தும் அதேவேளை, நீங்களும் அவ்விடங்களைப் பாவிப்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்களுக்கு நீங்கள் முன்மாதிரியாய் இருப்பது மிக்க அவசியம். முன் ஏர் சரியாகச் சென்றால்தான் பின் ஏர் சரியாகச் செல்லும். உங்களைப் பார்த்துத் தான் பிள்ளைகள் இந்த தவறான பழக்கத்திற்கு அடிமை ஆகிறார்கள். நீங்கள் தனியாக உங்கள் பிள்ளையைத் திருத்துவதற்கு முன், உங்கள் பிள்ளைகளின் நண்பர்களுடைய பெற்றோருடன் இணைந்து செயற்பட்டால் இப்பிரச்சினையை சமூகமாகத் தீர்க்கலாம். அவர்களுடன் கூட்டாக கலந்து ஆலோசியுங்கள். உங்கள் எல்லாருக்குமே ஒரே இலக்குதான் உள்ளது. அதனால், இணைந்து செய்தால் வெற்றி பெறுவது இலகாகும். ஒரு முக்கியமான விடயத்தை எப்போதும் நினைவில் வைத்திருங்கள். ஆரம்பத்தில் அவர்கள் எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பது இயல்பானதே. சிறுவயதில் தொற்றுநோய் எதிர்ப்பு மருந்தாசி போட்டவேளை அவர்கள் குளறி அழுதார்கள் என்று நீங்கள் விட்டுவிட்டீர்களா? இல்லையே. இன்னும் இறுக்கமாகப் பிடித்துக் குளறக் குளற ஊசியை போடவில்லையா? எனவே, மனதைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு அவர்களை வழி நடத்துங்கள். நீங்கள் தகுந்தவர்களா? இல்லையா என்பது உங்கள் பிள்ளைகள் எவ்வளவு முன்னேறுகிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்தே உள்ளது. உங்கள் பிள்ளைகளின் வளமான எதிர்காலத்திற்கு வாழ்த்துக் கூறி இத்துடன் முடிக்கிறேன்.

kumar.punithavel@thaiivedu.com

Sri Vallipurathanar

Certified Insolvency & Bankruptcy Counsellor

CSC Credit Solution Centre

309-80 Corporate Drive
Scarborough, ON M1H 3G5
Tel: **416.439.0224**

Cell: **416.450.5011**

Fax: 416.439.0226

www.creditsolutioncanada.com

contact@creditsolutioncanada.com

புதிய அத்தியாயம் ஆரம்பம் உலக திருமண நாள்

சி. நற்குணலிங்கம்

ஆதிகாலம்தொட்டு திருமணமுறை நம்மிடையே இல்லை. பரந்து விரிந்திருந்த இயற்கையை தன்னகப்படுத்திக் கொள்ள ஆரம்பித்த பின்னரே பொன், பொருள், நிலம் மாதிரி பெண் இனத்தையும் தனதாக்கிக்கொள்ள முனைந்த போது திருமணம் உருவானது. பொருள் சேர்ந்தவுடன் தனக்கு உண்டான சொத்துகள் வெளியாட்கள் வசம் போய்விடக் கூடாது என எண்ணுகையில் வாரிசுமுறை உண்டானது. வாரிசு முறை வந்தபின் தன் பிள்ளை எது என அடையாளப்படுத்திக்கொள்ள ஒருத்திக்கு ஒருவன் என்ற நிலை உண்டானது. மருத்துவ முறையும் ஆரோக்கிய சிந்தனையும் இதற்குத் துணை நின்றது. திருமணத்தில் பலவகை உண்டு. கற்பு மணம், களவுமணம், கடிமணம், கந்தர்வமணம், பதிவுமணம் எனப் பட்டியல் நீண்டது.

இன்று கட்டப்படும் தாலி பண்டைய தமிழர் திருமணங்களில் கிடையாது. இதற்கு உதாரணமாக ஆண்டாள் பாடிய திருப் பாவை பாடலைக் கூறலாம். மெட்டி அணிவித்தல், காசி யாத்திரை, அருந்ததி பார்த்தல், அக்கினி வலம் வருதல் என திருமணச் சடங்கினைப் பற்றி களவு கண்ட ஆண்டாள் தாலி கட்டுவதைப் பற்றி பாடவே இல்லை. 10-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் தாலி பற்றிய குறிப்புகள் நமக்கு கிடைத்தது. தாலம்பனை என்ற பனை ஓலையில் இன்னாரது மகளான இவர், இன்னாரது மகளான இவளை இன்னார் முன் மணந்த தாய் குறிப்பு எழுதி கையொப்பம் இட்ட சுருள் ஒன்றையே மணமகளுக்கு கட்டப்பட்டது. அதனாலேயே தாலி என்று பெயர் வந்தது. பனை ஓலைச்சுருள் அடிக்கடி பழுதானதால் உலோகத்தாலான தாலி உண்டானது. ஆண் நிமிந்தே நடந்து பழக்கப்பட்டவன், அப்படி நடப்பவனுக்கு எதிரில் வரும் பெண்களின் கழுத்து தெரியும். அதில் தாலி இருந்தால் கல்யாணமான பெண் என ஒதுங்கிப் போவான் என்பதாலும் இது முக்கியத்துவம் பெற்றது.

மன்றல், வதுவை, கடிமணம், நன்மணம், திரு மணம் என எப்படி அழைத்தாலும் அது மங் கலமான திருமண நிகழ்வையே குறிக்கும். திரு மணம் என்பது ஒரு சமூக, சட்டமுறை சார்ந்த உறவுமுறையாகும். திருமணம் என்ற வார்த்தைக்கு தெய்வீகம் வாய்ந்த இணைதல் என்று பொருள். இரு மனங்கள் இணைதல் என்றும் பொருள்படும். ஒருவருக்கு ஒருவர் ஆதரவாகவும், ஆதாரமாகவும் அமையும் உறவே திரு

மணம். திருமணம் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப் படுகிறது என்பார்கள். இரு மனங்கள் இணைந்து அவர் களின் உறவை அடுத்த நிலைக்கு எடுத்துச் செல்லும் திரு மண பந்தம் சமூகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஆண், பெண் உறவு நிலையைக் குறிக்கிறது. அன்பைப் பரிமாறிக் கொள்ளும் அழகான பந்தத்தில் ஆயிரம் தடைகள் வந்தாலும் ஆலமரம்போல் கம்பீரமாக இருக்கவேண்டும். ஆண், பெண் யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு உறவுகளின் முக்கியத்துவம், மனிதனின் அடிப்படை உணர்வு, மகிழ்ச்சியின் மகத்துவம் ஆகியவை சார்ந்த வாழ்வின் அர்த்தத்தை திருமண பந்தமே உணர்த்தும். புரிதலின் அடிப்படையில் அன்பின் பரிமாற்றம் இருக்கும்போது அந்த அழகான உறவு நீண்டகாலம் நிலைத் திருக்கும்.

பொதுவாக திருமணங்கள் பாரம்பரியத்தில் ஆழமாக வேரூன்றி உள்ளன. ஒவ்வொரு அம்சமும் அதன் ஆன்மீக மற்றும் கலாசார முக்கியத்திற்காக கவனமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. இது தம்பதியினருக்கு ஒரு புதிய பயணத்தின் தொடக்கத்தைக் குறிப்பது மட்டுமல்லாமல் பிரபஞ்சத்தால் மங்களகரமானதாகவும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டதாகவும் நம்பப்படுகிறது. சரியான முகூர்த்தம் தம்பதியினரிடையே நல்லிணக்கத்தையும் அவர்களது திருமண வாழ்க்கையில் செழிப்பையும் எதிர்மறை ஆற்றல்களில் இருந்து பாதுகாப்பையும் உறுதி செய்யும் என்று கருதப்படுகிறது.

உடல்களின் நிலை மற்றும் தம்பதியினரின் தனிப்பட்ட ஜாதகங்களின் செல்வாக்கின் அடிப்படையில் திருமணத் திகதி தீர்மானிக்கப்படுகிறது. ஜோதிடர்கள் திதி (சந்திர நாள்), நட்சத்திரம், யோகம் மற்றும் கரணம் போன்ற காரணிகளைக் கவனமாக கருத்தில்கொண்டு ஒரு ஆசீர் வதிக் கப்பட்ட திரு மணத்திற்கு ஏற்ற திருமணத் திகதியினைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஒரு சமூகமான மற்றும் வெற்றிகரமான வாழ்க்கைக்கு கிரக ஆற்றல்கள் மிகவும் சாதகமாக இருக்கும் நேரத்தை தேர்ந்தெடுப்பதே குறிக்கோளாகும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட திகதி, தம்பதியினரிடையே பிணைப்பு, நீண்ட ஆயுள், மகிழ்ச்சி, பரஸ்பர மரியாதை ஆகியவற்றால் ஆசீர்வதிக்கப்படுவதை உறுதி செய்கிறது என்ற நம்பிக்கையில் ஆன்மீக முக்கியத்துவம் உள்ளது. உங்கள் திருமணத்தை

பிரபஞ்சத்தின் ஆற்றலுடன் இணைப்பது திருமண வாழ்க்கையில் ஏற்படக்கூடிய எந்தவொரு சாத்தியமான சவால் களையும் தடைகளையும் குறைக்க உதவும்.

வாழ்வு இன்பமயமானதாக அமைய மனம்விட்டுப் பேசி ஒருவரை ஒருவர் நன்றாகப் புரிந்துகொள்வதுடன் நம்பிக்கையும் கொள்ளவேண்டும். தம்பதிகள் இருவரும் தங்களுக்கு உண்மையானவர்களாக இருக்கவேண்டும். இதில் முகமுடிகள் அல்லது பாசாங்குகள் தேவையில்லை. அதுவே, உங்கள் பிணைப்பை உண்மையானதாகவும் உடைக்க முடியாததாகவும் உணரவைக்கிறது. சிறிய தருணங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டும். அடிக்கடி குறுஞ்செய்தி (Short Message) அனுப்புவது அல்லது தற்செயலாக அரவணைப்பது போன்ற சிறிய விஷயங்கள்தான் அவசரமான நாட்களிலும் உங்களை நெருக்கமாக உணரவைக்கும்.

காதல் என்பது பிரமாண்டமான விஷயமல்ல. அது உங்களை சிறப்பாக உணரவைக்கும் சிறிய அன்றாட செயல்களில்தான் உள்ளது. அந்தத் தருணங்கள் சிறியதாக இருந்தாலும் பிணைப்பை வலுவாக வைத்திருக்கின்றன. கடினமான சூழ்நிலைகளிலும் கூட சிரிப்பை பகிர்ந்துகொள்வது நீங்கள் இருவரும் இணைந்திருப்பதை உணர உதவுவதுடன் மற்றும் எல்லாம் சரியாகிவிடும் என்பதை உங்களுக்கு நினைவுபடுத்தி கிறது. நகைச்சுவை என்பது விஷயங்களை இலகுவாக வைத்திருக்க ஒரு சிறந்த வழியாகும். உங்கள் வாழ்க்கையில் என்ன நடந்தாலும் உங்கள் இணைப்பு வலுவாக இருப்பதை உறுதி செய்யுங்கள். இந்த அர்ப்பணிப்பு ஒரு நல்ல உறவை அசாதாரணமானதாகவும் நீடித்ததாகவும் மாற்றுகிறது. இறுதியில் மகிழ்ச்சியான திருமணம் என்பது நம்பிக்கை, ஒருவரை ஒருவர் ஆதரிப்பது மற்றும் ஒன்றாக இணைந்து வளர முயற்சி செய்வதே ஆகும்.

திருமணத்திற்குப் பிறகு கணவன் மனைவி இருவர் பெயரில் வங்கிக் கணக்கு தொடங்கி நிதி மேலாண்மை செய்துவரும் குடும்பம் மகிழ்ச்சியாக வாழ்வதாக பிரிட்டன் ஆய்வில் கண்டறிந்து உள்ளனர். பெரிய சவால்கள் அல்லது சிறிய எரிச்சல்கள் எதுவாக இருந்தாலும் நீங்கள் ஒருவரை ஒருவர் நம்பி எதையும் சமாளிக்க முடியும் என்பதை இருவரும் மனதில் திடம் கொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் நீங்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் ஆதரவாளர்களாக இருக்கிறீர்கள் என்றால் இது உங்கள் கடினமான நாட்களைக்கூட சமாளிக்கக்கூடியதாக மாற்றும். அடிக்கடி சுற்றுலாப்பயணம் இணைந்து மேற்கொள்ளும் தம்பதிகளின் இல்லறவாழ்க்கை மற்றவர்களைவிட சிறப்பாக இருக்கும் என்பதை அமெரிக்க டிரவல் அசோசியேஷன் (America Travel Association) ஆய்வில் கண்டறிந்து உள்ளனர்.

படுக்கை அறையில் கணவனும் மனைவியும் நிச்சயமாக அன்பாகப் பேசிக்கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களிடையே இணக்கம், பாசம், பிணைப்பு அதிகரிக்கும். அங்கு பேசாமல் தனித்தனியே படுப்பதுதான் அநேக பிரச்சனைகளுக்கு காரணமாக அமையும் என்கிறார்கள் அமெரிக்காவின் பின்னகோட்டா பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சியாளர்கள்.

'காதல் இருவர் கருத்து ஆதரவுபட்டதே இன்பம்' என்பது ஓளவையின் அமுதமொழி. 'தந்தை தன்னையே தாய் தொடா விடில் - இங்குநீயும் இல்லையே! நாணும் இல்லையே!'

என்றார் கவியரசர் கண்ணதாசன். வெற்றுடல் இன்பம் மட்டும் திருமணப் பயன் அன்று. அன்பும் அறனும் பயனுமானது. சிலப்பதிகாரத்தில் மாமுது பார்ப்பான் மறை வழிக்காடி, மணமக்களை தீ வலம் செய்தது இன்றும் சில இடங்களில் நடக்கிறது. அவசரமாக காதலித்து, அவசரமாக உறவு கொண்டு, அவசரமாக திருமணம் முடித்து, அவசரமாகச் சண்டையிட்டு, அவசரமாக விவாகரத்து செய்யும் சில காட்சிகளும் உள்ளன. வேண்டாம் அந்த வாழ்க்கை. நேர்த்தியான திருமணம் நல்ல காட்சிகளுடன் வாழவைக்கும்.

அது அப்படி இருக்க, இதைப் பாருங்கள்; சீனாவில் திருமணம் செய்யாமல் ஆண்களை வாடகைக்கு எடுக்கும் 'கென்ஸ்' என்ற முறை தற்போது உருவாகி வருகிறது. இளமையான அழகான ஆண்கள் சீனாவில் கென் என அழைக்கப்படுகின்றனர். சமைப்பது, சுத்தம் செய்வது, கடைக்குச் செல்வது, குழந்தைகளை பராமரிப்பது உள்ளிட்ட வேலைகள் மட்டுமன்றி வழக்கமான கணவர்களைப்போல வாக்குவாதம் செய்யாமல் பெண்கள் சொல்லும் வேலைகளை செய்கின்றனர். இதுவும் வேண்டாம்.

'விட்டுக்கொடு கெட்டுப்போகமாட்டாய்', 'ஒருவர் பொறை இருவர் நட்பு', மடந்தியொடு எம்மிடை நட்பு என்றாரே வள்ளுவர். அந்த நட்பிலும் பொறுமை பெருமை உண்டு. அதன் பெயர் அடிமைத்தனம் அல்ல. புரிந்துகொண்டு எம்பண்பாட்டுடன் இல்லறத்தை நல்லறமாக்கி நன்மக்களை ஈன்று வாழ். குலம் பேசி, குணம் பேசி, மணம் பேசினர் என சேக்கிழார் சொல்வது இன்று மாறி உலகம் ஒரு குலமாகி விட்டது. எது எப்படியாயினும் குடும்பம் ஒரு கோயிலாக அமைந்தால் போதும். அன்பு உள்ளங்கள் அருளாட்சி புரிய வேண்டும். ஆயிரம் காலமே வாழவே திருமணம். வாழ்கை ஒருதரம். புதிய அத்தியாயம் நன்றே ஆரம்பமாகட்டுமே. இதற்காகத்தான் உலக திருமண நாள் உருவாக்கம் பெற்றது.

உலக திருமண நாள் பெப்பிரவரி மாதத்தின் இரண்டாவது ஞாயிற்றுக்கிழமை கொண்டாடப்படுகிறது. இத்தினம் 1986-ஆம் ஆண்டுமுதல் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. இது திருமண பந்தத்தைக் கொண்டாடுவதற்கும், தியாகம், புரிதல் மற்றும் விட்டுக்கொடுத்தல் ஆகியவற்றுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் நாளாகும். திருமண பந்தத்தை உறுதிப்படுத்துவதும் இதன் நோக்கமாகும். கணவன், மனைவி உறவைக் கௌரவப்படுத்துவதற்காகப் பெப்பிரவரி ஒன்பதாம் திகதி இந்நாள் கொண்டாடப்படுகிறது.

எங்கோ பிறந்து வாழும் இரு இதயங்கள் ஒன்றாக இணைந்து, இருவரின் வாழ்க்கைக்குள் ஒரு புதிய உதயம் தரும் சிறந்த நாள். வாழ்க்கையின் அஸ்திவாரம் பலப்பட, வாழ்க்கைப் புத்தகத்தில் திருமணம் எனும் அத்தியாயத்தை தொடங்கி, வாழ்க்கை என்பதற்கு பொருளையும் அர்த்தத்தையும் தரும் மிக சிறந்த நன்னாளே திருமண நாள். எல்லோருக்கும் இந்நாள் சிறப்பாக அமையட்டும்.

natkunalngam@thaiveedu.com

பதிந்த சேமிப்புத் திட்டம்

- செந்தூரன் புன்துவேல்

வெப்ரவரி மாதம் இறுதி தினத்திற்கு முன் சேமிப்பில் வைக்கப்பட்ட பணம் முன்னைய வருட வருவாயில் இருந்து, வரி அறவிடப்படுவது விலக்கப்படும். முதலில் பதிந்த சேமிப்புத் திட்டத்தைச் சற்றுப் புரிந்து கொள்வோம். நாம் வதியும் கனடா நாட்டில் ஓய்வுக்கால தேவைக்காக சேமிக்கும் இந்தச் சேமிப்பை பலரும் பதிவுசெய்யப்பட்ட ஓய்வுதிய சேமிப்புத் திட்டம் (Registered Retirement Savings Plan (RRSP) எனக் குறிப்பிடுவர். நீங்கள் ஊதியத்திற்கு வேலை செய்பவராகவோ அன்றி சுய தொழில் செய்பவராகவோ இருப்பீர்கள், என்றாலும்கூட பதிவுசெய்யப்பட்ட ஓய்வுதிய சேமிப்புத் திட்டம் உங்கள் எதிர்காலத்தை ஒளிமயமாக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

பதிவுசெய்யப்பட்ட சேமிப்புத் திட்டம் (RSP) என்றால் என்ன?

கனடிய அரசாங்கத்தால் கனடியர்களின் ஓய்வுக்கால ஊதியத்தை அதிகரித்து அவர்கள் இறுதிக்காலம் இனிமையாக அமைவதற்குச் செய்த ஒரு சேமிப்புத் திட்டமே இது. இந்த RSP-இல் இடப்படும் முதல் வருவாயிலிருந்து கழிக்கப்பட, மீதி உள்ள பணத்திற்குத்தான் வருவாயாக வரி அறவிடப்படும். நீங்கள் இறுதிக்காலத்தில் ஓய்வு பெற்றபின் சேமிப்பிலிருந்து செலவுக்காக பணத்தை மீளப் பெறும் வேளையில், பெற்றுக் கொள்ளும் தொகைக்கு வரி வசூலிக்கப்படும். மேலும், சேமிப்பில் உள்ள தொகை வரி இல்லாது கூட்டு வட்டி காரணமாக பெரும் தொகையாக வைப்புக் கூடி இருக்கும்.

நிதித் திட்டமிடலில் மூலோபாய பங்கு மிக முக்கியமாகும். பதிந்த சேமிப்புத் திட்டமானது நிதித் திட்டமிடலில் முக்கிய பங்கு வகிக்கும். சேமிப்பிற்கும் செலவிற்கும் இடையில் ஒரு சமச்சீர் இருப்பதவசியம். அது ஒவ்வொருவருக்கு ஒளிமயமான எதிர்காலத்தைத் தரும்.

thanasivisnana@gmail.com

RSP என்பது பரந்த பயன்பாடு உடைய சேமிப்பாகும்.

ஆனால், RRSP கனடா நிதி திணைக்களத்தினால் அனுமதிக்கப்பட்டு ஓய்வு பெற்றபின் பாவனைக்கு விடப்பட்டுள்ளது. கடந்த வருட வருவாயில் 18% மட்டும் அவர்களால் வரையிட்ட தொகைவரை வைப்புக் கொள்ளலாம். இந்த வருடம் உங்களுக்கு முழுத்தொகையை சேமிப்பிற்கு தரமுடியாதானால் அடுத்த வருடம் அதையும் சேர்த்து சேமிப்பதற்கும் அனுமதி உண்டு.

கூட்டாக பதிந்த சேமிப்பு திட்டம்:

அண்மைக்காலமாக கூட்டாகப் பதிந்த சேமிப்புத்திட்டம் மூலம் சேமிப்பது பெரிதும் விரும்பப்படுவதைக் காணக்கூடிய தாயுள்ளது. ஒரு நிறுவனத்தில் வேலை செய்பவர்கள் சேமிப்பதுடன், அந்த நிறுவனத்தின் உரிமையாளரும் ஒரு தொகையை அதாவது தொழிலாளர் இடும் தொகைக்கு ஈடாக தானும் கொடுப்பார்.

இத்தகைய சேமிப்பு தொழிலாளருக்கு மட்டும் அல்ல உரிமையாளருக்கும் பயனுள்ளதாகும். காரணம், தன்னிடம் வேலை செய்பவருக்குப் பணம் கொடுப்பதுடன் அனுபவமுள்ள வேலையாளர் விலகிச் செல்லாது இருப்பதற்கும் அது வழிவகுக்கும்.

நிதித் திட்டமிடலில் மூலோபாய பங்கு மிக முக்கியமாகும். பதிந்த சேமிப்புத் திட்டமானது நிதித் திட்டமிடலில் முக்கிய பங்கு வகிக்கும். சேமிப்பிற்கும் செலவிற்கும் இடையில் ஒரு சமச்சீர் இருப்பதவசியம். அது ஒவ்வொருவருக்கு ஒளிமயமான எதிர்காலத்தைத் தரும்.

இச்சேமிப்புத் திட்டம் தொடர்பில் சில தவறான கருத்துகள் உலாவத்தான் செய்கிறது. அவை...

- என்னால் சேமிக்க முடியாது என்பதிலும் ஒரு சிறுதொகையை மாதாமாதம் இருப்பு வைக்கச் செய்யலாம்.
- நான் வரித்தொகைகளை பின்பு செலுத்தலாம் என பிற்போடுவதிலும் ஒரு சிறு தொகையை சேமிப்பது நலமாகும்.
- நான் ஆரம்பத்திலேயே செய்திருக்க வேண்டும் இனி பலன் இல்லை எனத் தீர்மானித்தால் முயற்சியில் ஈடுபடுங்கள்.

R.S.P-இல் பணம் இடுவது வரிவிலக்கு, வேண்டிய அவசரத்திற்கு மீளப் பெறுதல் மற்றும் நெடுங்காலம் கூட்டு வட்டியில் தொகை வளரும்.

சூரியன் அஸ்தமிக்கும் காலத்தில் படுவான் கரை போல் அழகாக, மகிழ்ச்சியாக இருக்க வாழ்த்துகிறேன்.

பதிவுசெய்யப்பட்ட சேமிப்புத் திட்டத்தின் பயன்கள்:

- வரியில் பெறும் நன்மை, பதிவுசெய்யப்பட்ட சேமிப்புத் திட்டத்தின் பெரும் நன்மை எதுவென்றால், பிற்போடப்படும் வரி வசூலிப்பே. நீங்கள் வைப்பில் வைக்கும் ஒவ்வொரு டொலரும் உங்கள் வருவாயில் கொடுக்கும் வரியைக் குறைக்கும். உதாரணத்திற்கு நீங்கள் பெரும் வருவாய் உள்ள ஒருவரானால் ஒரு \$10,000-இனை சேமிப்பில் இடுவதனால் உங்கள் வருட வட்டி பெருமளவு குறைந்து விடும். எனவே இவ்வரிக்குறைப்பு வருடாந்த வரியைக் குறைப்பதற்குப் பயனுள்ள திட்டமாகும்.
- உங்கள் சேமிப்பில் இட்ட பணத்தின் வளர்ச்சியால் பெறும் தொகையும் வரி ஏதும் இல்லாது வளர்ச்சி அடையும். இப்படி பிற்போடப்படும் வரி, வசூலிப்புடன் கூட்டு வட்டியால் பெறும் தொகையும் வளர்ச்சியை பன்மடங்காக்கும்.
- ஓய்வுக்காக சேமிக்கும் திட்டம் RSP-ஆக இருப்பினும் அவசர தேவைக்கு அதாவது வீடு வாங்க அல்லது கல்வியைத் தொடர இச்சேமிப்பில் இருந்து பணம் மீளப் பெறும் உரிமை உங்களுக்கு உண்டு. ஆனால் ஒரே ஒரு நிபந்தனை, குறிப்பிட்ட காலத்தில் தொகையை மீளக் கூட வேண்டும்.
- குடும்பத்தில் ஒருவர் மற்றவரிலும் மிகவும் அதிகமான வருவாய் உடையவராய் இருப்பின் இருவரும் ஒரே சேமிப்பில் பணத்தை வைத்து, ஓய்வுக் காலத்தில் இருவருமே சமமாக மீளப் பெற்றால் வரி பெரிதும் குறைய வசதியாய் இருக்கும்.
- எவ்வளவு இளம் வயதில் பதிவுசெய்யப்பட்ட சேமிப்புத் திட்டத்தில் வைப்பு வைக்கிறீர்களோ அவ்வளவிற்கு நீங்கள் பயனடைவீர்கள். காரணம் கூட்டு வட்டியே.

RSP மற்றும் RRSP ஆகியவற்றின் ஒற்றுமை வேற்றுமைகள்:

பொதுவாக பல சந்தர்ப்பங்களில் இவை ஒன்றாகக் கணிக்கப்படினும் அவற்றிற்கிடையில் சில வேறுபாடுகள் உண்டு. அவற்றைக் கவனிப்போம்.

senthuran.p@thaiivedu.com

நாகரிகத்தின் முதல் அடையாளம்

மார்கரட் மீட் (Margaret Mead) அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த ஒரு பண்பாட்டு மாணிடவியலாளர். இவரிடம் 'மனித நாகரிகத்தின் முதல் அடையாள மென்று எதைச் சொல்வீர்கள்' என்று, அவரது மாணவர் ஒருவர் கேட்டார். அதற்கு அவர் சொன்ன பதில் கேட்டவரை மட்டுமல்ல மற்றும் பலரையும் ஆச்சரியப்படவும் சிந்திக்கவும் வைத்தது.

நாகரிகத்தின் அடையாளங்கள் என்று குறிப்பிடும்போது நம்மில் பலருக்கு ஞாபகம் வருவது நெருப்பைக் கண்டுபிடித்தமை, கருவிகளைக் கண்டு பிடித்தமை, சில்லைக் கண்டுபிடித்தமை, இரும்பைக் கண்டுபிடித்தமை போன்றவையாக இருக்கும். ஆனால், அவர் சொன்ன பதில் தொடை எலும்பு முறிந்த ஒருவரைக் குணப்படுத்திக் காப்பாற்றியமைதான் நாகரிகம் தோன்றியதன் முதல் அடையாளம் என்பதாக இருந்தது.

அக்காலத்தில், ஒருவரது தொடை எலும்பு முறிவதென்பது அவருக்கு மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டமைக்கு ஒப்பானதொரு நிலையாகும். மக்கள் நிரந்தர வசிப்பிடமின்றி, உணவை விளைவித்தோ சேமித்தோ பயன்படுத்தாமல் இடத்துக்கு இடம் அலைந்து திரிந்து வாழ்ந்த காலத்தில் ஒருவரது தொடை எலும்பு முறிந்தால், அவர் அந்த இடத்திலேயே கிடந்து பசியால் வாடி உயிர் துறக்க வேண்டும் அல்லது விலங்குகளுக்கு இரையாகி உயிர்விட வேண்டும்.

நாடோடிகளாகத் திரிந்த அக்கால மனிதர்கள், தொடை எலும்பு முறிந்தவரைத் தூக்கிக்கொண்டு தாம் போகுமிடமெல்லாம் சென்று பராமரிப்பது என்பது மிகவும் கடினமான காரியம். மருத்துவ அறிவு எவ்வளவோ வளர்ந்து விட்ட இந்தக்காலத்தில்கூட எலும்பு முறிந்தால் அதைக் குணப்படுத்த நீண்டகாலம் எடுக்கிறது. அதிலும் தொடை எலும்பு முறிந்தால் ஒருவரது நிலை எவ்வளவு துயரமானது என்பது நாம் எல்லோரும் அறிந்ததே. இவ்வாறானதொரு நிலையில், அக்காலத்தில் தொடை எலும்பு முறிந்த அந்த மனிதரின் நிலை எவ்வளவு மோசமானது என்பதை நாம் இலகுவாக யூகித்துக் கொள்ளலாம்.

அந்த மனிதருக்குப் பக்கத்தில் ஒருவரோ அல்லது சிலரோ இருந்து அவருக்குரிய நீர், உணவு முதலியவற்றை நூற்றுக்கணக்கான நாட்களுக்குத் தொடர்ச்சியாகத் தேடிக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். எலும்பு முறிந்த தொடையில் ஒரு தடியை வைத்து அவரைப் பராமரித்தவர் கட்டியிருப்பாரெனில் இப்போது நாம் குறிப்பிடும் பெரும் பெரும் கண்டுபிடிப்புக்களையும் கடந்த தொரு மாபெரும் கண்டுபிடிப்பாக அது கருதப்படுதல் வேண்டும். இந்த வகையில் அந்த மனிதரைக் காப்பாற்றுவதற்கு சக மனிதர்கள் தங்கள் உயிரைப் பணயம் வைத்து மிகப்பெரும் பிரயத்தனம் எடுத்திருப்பர் என்பதில் ஐயமில்லை.

இங்கே மார்கரட் மீட் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டும் விடயம் என்னவெனில், பெரும் கண்டுபிடிப்புக்களை விடவும், சக மனிதரின் துன்பத்தில் மற்றவர்களுக்கு

“

பெரும் கண்டுபிடிப்புக்களை விடவும், சக மனிதரின் துன்பத்தில் மற்றவர்களுக்கு இருக்கும் கருணை மற்றும் அன்புடன் கூடிய கவனிப்புத்தான் நாகரிகத்தின் உச்சமான வெளிப்பாடு என்பதாகும்.

”

Margaret Mead

இருக்கும் கருணை மற்றும் அன்புடன் கூடிய கவனிப்புத்தான் நாகரிகத்தின் உச்சமான வெளிப்பாடு என்பதாகும். அதனால்தான், மீட அவர்கள் மனித வரலாற்றில் உள்ள மற்றைய கண்டுபிடிப்புகளை எல்லாம் ஒரு பக்கத்தில் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, தொடையெலும்பு முறிந்த மனிதரைக் கவனமாகப் பராமரித்துக் காப்பாற்றியமைதான் மனித நாகரிகத்தின் மிகமுக்கியமான அடையாளம் என்று அடித்துக் கூறுகிறார்.

இந்த விடயத்தை அறிந்தபோது எனக்கு 'ஆவுரோஞ்சுக்கல்' ஞாபகத்திற்கு வந்தது. மாடுகளின் உடம்பில் ஒருவகை உண்ணி உண்டு. இவை மாடுகளின் இரத்தத்தை குடிக்கும் தன்மை கொண்டவை. அதனால் மாடுகள் இவற்றை தமது வாலாலும் முகத்தாலும் மிகப்பிரயத்தனப்பட்டு விரட்டும். என்றாலும் அவ்வாறு அவற்றை விரட்டுவது கடினம். அதனால், அவை வேலிகள் மற்றும் மரங்களில் தமது உடலை உராஞ்சுவதன் மூலமும் அவற்றை விரட்டுவதுண்டு.

இவ்வாறானதொரு நிலமையை அவதானித்த எமது முன்னோர்கள், மாடுகள் தமது உடலைப் பாதுகாப்பாக உரோஞ்சி இந்த உண்ணிகளின் தொல்லையிலிருந்து பாதுகாத்துக்கொள்ள அமைக்கப்பட்டதுதான் ஆவுரோஞ்சுக்கல். இது மாடுகளின் உயரத்துக்குச் சற்று அதிமான உயரத்தில் உருளை வடிவத்தில் அமைந்திருக்கும். இதன் வெளிப்பக்கம் மாடுகள் அதில் உரோஞ்சி உண்ணிகளைக் கலைப்பதற்கு வசதியாகச் சொரசொரப்பாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

மாடுகள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனையொன்றை அடையாளம் கண்டு அதைத் தீர்ப்பதற்கு நம் முன்னோர்கள் தமது நேரத்தையும் பணத்தையும் செலவு செய்து அதற்கு ஒரு தீர்வை வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பது அவர்களின் ஜீவகாருண்யத்தின் சிறந்ததொரு வெளிப்பாடாகும்.

இந்த விடயத்தை தொடையெலும்பு முறிந்தவரைப் பராமரித்துக் காப்பாற்றியதுதான் மனித நாகரிகத்தின் உச்சமான

விடயம் என்று குறிப்பிடும் மார்க்ரட் மீட் போன்ற மானுடவியலாளர்கள் அறிந்திருப்பின், மனித நாகரிகத்தின் குறிப்பிடத்தக்க விடயங்களில் ஒன்றாக ஆவுரோஞ்சுக்கல் அமைத்ததையும் குறிப்பிட்டிருக்கக் கூடும்.

ஆவுரோஞ்சுக்கல் கற்கள் பொதுவாக மாடுகள் நீர் அருந்தும் குளம், கேணி போன்றவற்றின் அருகில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். சில இடங்களில் முன்னைய காலத்தில் எம்முன்னோர்களால் அமைக்கப்பட்ட ஆவுரோஞ்சுக்கற்களைத் தற்போதும் காணக்கூடியதாக உள்ளன. இவ்வாறான பழைய ஆவுரோஞ்சுக்கற்கள் கவனமாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதுடன் அது பற்றிய விபரங்களை அதற்குப் பக்கத்தில் கற்பலகை ஒன்றில் எழுதி வைத்தல் வேண்டும். அவற்றை எமது இளைய தலைமுறையினர், புலம்பெயர்ந்த நம்மவர்களின் இளைய தலைமுறையினர், உல்லாசப் பயணிகள் போன்றோரும் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய ஏற்பாடுகளையும் செய்தல் நன்று. அத்துடன் புதிதாக ஆவுரோஞ்சுக்கற்களை அமைத்துக் கால்நடைகள் நீர் அருந்தும் இடங்களுக்கு அண்மையில் நிறுவுதல் வேண்டும்.

ஆவுரோஞ்சுக்கல் பற்றிய கட்டுரைகள் ஆங்கிலத்திலும் ஏனைய மொழிகளிலும் எழுதப்படுதல் நன்று. அதை, ஐரோப்பிய மொழிகளில் புலம்பெயர்ந்த எம்மவர்களின் பிள்ளைகள் எழுதுவது சிறப்பு. ஆவுரோஞ்சுக்கல்லை அவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி அதைப்பற்றி அவர்கள் விபரமாக அறிந்து கொள்வதற்குரிய செயற்பாடுகளை நாம் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறாகப் பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்பி வாழும் கூறுகள் பல எம்மிடையே வியாபித்திருந்துள்ளன. இவற்றைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வாழ்வதுடன் தற்கால உலகிற்கு அவற்றை அறிமுகம் செய்வது எமது வரலாற்றுக் கடமையாகும்.

Nadarasa.sriranjan@thaiveedu.com

சீவல் தொழிலாளர்களின் சமூக, பொருளாதார வாழ்க்கையில் பனை, தென்னை வள அபிவிருத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பங்களிப்பு

அறிமுகம்:

நம் நாட்டின் இயற்கைச் செல்வங்களுள் சிறப்பானது பனைச் செல்வமாகும். பனை மரங்கள் மக்களுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கிறது. ஆதிகாலம் தொட்டே பனை மரத்தின் ஒவ்வொரு பாகமும் பயன்பட்டு வருவதால் பழங்கால மக்கள் பனையைக் 'கற்பகத்தரு' எனப் போற்றினார்கள். உலகின் வெப்பமண்டலப் பகுதிகளில் பெரும்பாலும் இலங்கை, இந்தியா, பர்மா, தாய்லாந்து, வியட்நாம், மலேசியா மற்றும் இந்தோனேசியா போன்ற நாடுகளில் பனை பெரும்பாலும் விளைகிறது. உணவு மற்றும் பிற பயனுள்ள பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய மக்கள் பனை மரத்திலிருந்து மூலப்பொருட்களைப் பெறுகிறார்கள். இவை, வேரில் இருந்து அதன் தண்டு அதன் ஓலை வரை மக்களின் வாழ்க்கையில் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. பொதுவாகப் பாரம்பரிய தொழினுட்பம் பனம் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் நீண்ட காலமாக நிலவி வந்த யுத்த சூழ்நிலை காரணமாகப் பனைக் கைத்தொழில் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதுடன் பெருமளவிலான பனை மரங்கள் அழிக்கப்பட்டும் காணப்படுகிறது. இருப்பினும், பனைக் கைத்தொழில் தற்போது மீண்டெழுகின்றது.

இலங்கையின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் ஒப்பீட்டளவில் குறைந்த பங்களிப்பு பனை மரங்களிற்கு இருந்தபோதிலும் இந்தப் பனை மரங்களினை நம்பி தமது பிரதான வாழ்வாதாரத்தினைக் கொண்டுள்ள சீவல் தொழிலாளர்களின் தேவைகளையும் சவால்களையும் கவனத்தில் கொள்வது தற்காலத்தில் மிகவும் அவசியமானதாகும். ஜனவரி முதல் ஆகஸ்ட் இறுதி வரையான பருவகாலப் பகுதியில் கள்ளு உற்பத்தி மிக அதிகளவில் காணப்படுகின்றது. கள் உற்பத்தியில் மிகப் பெரிய சவால் உயரமான மரங்களில் ஏறுவதாகும். இவர்கள் தமது உயிரைப் பணயம் வைத்தே தொழில் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். இவர்களின் உயிருக்கு எந்த விதமான உத்தரவாதம் அற்ற நிலையில் தொழில் நடவடிக்கையினை முன்னெடுத்து வருகிறார்கள். பாரம்பரிய தொழினுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சீவல் தொழிலாளர்கள் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு முறை மரத்தில் ஏறுகிறார்கள். சீவல் தொழிலாளர்கள் கூற்றுப்படி, அவர்களின் உடலில் இருந்து வெளிப்படும் கள் வாசனை அவர்களைச் சமூகத்திலிருந்து ஒதுக்கி வைக்கிறது. இதே காரணத்தால் இளைய தலைமுறையினர் கள் இறக்கல் தொழிலில் ஈடுபடத் தயங்குகிறார்கள். இதனால், இந்தப் பாரம்பரிய தொழிலின்

“

வடக்கில் யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர் புதிய மதுபான விற்பனை நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டதாலும் சட்டவிரோத மதுபான உற்பத்தி அதிகரித்துள்ளமையாலும் போதைப்பொருள் பாவனையினாலும் கள்ளு நுகர்வு கணிசமாகக் குறைவடைந்துள்ளது.

”

எதிர்காலம் பாதிப்புக்குள்ளாகி வருகின்றது. அத்துடன், தற்காலத்தில் தம்மைச் சீவல் தொழிலாளர்கள் என்று அடையாளப்படுத்திக் கொள்வதை விரும்பாததுடன் 'பனை வல்லுனர்கள்' என்றே தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொள்வதை விரும்புகின்றார்கள். வடக்கில் யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர் புதிய மதுபான விற்பனை நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டதாலும் சட்டவிரோத மதுபான உற்பத்தி அதிகரித்துள்ளமையாலும் போதைப்பொருள் பாவனையினாலும் கள்ளு நுகர்வு கணிசமாகக் குறைவடைந்துள்ளது என்பதை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

மேலும், பனை மரத்தின் முதிர்ச்சியடையாத ஓலைகள் வீட்டுப் பாத்திரங்கள் மற்றும் அலங்காரப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பனங்காய்ப் பலகாரம், பனங்கள், பனங்காய் பிட்டு, பனாட்டு, பனங்கட்டி, பதனீர், ஓடியல் மா, புளுக்கொடியல், பனங்கிழங்கு, வீடு கட்டுவதற்கான மரங்கள், பனை ஓலைகளைக் கொண்டு வேலி அடைத்தல், விறகு, பனங்களியினைக் கொண்டு உடைகளை தோய்த்தல் போன்ற பல்வேறுபட்ட செயற்பாடுகளுக்கு பனை கற்பகத்தருவாக நின்று பயன் தருகிறது.

கூட்டுறவுத் துறைக்குள் சீவல் தொழிலாளர்கள்:

1972-ஆம் ஆண்டில் நிதியமைச்சராகவிருந்த கலாநிதி N.M. பெரேரா அவர்களினால் முன்வைக்கப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டத்தினால் பனை அபிவிருத்தியை மையமாகக் கொண்ட கூட்டுறவு அமைப்புகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இதற்கு முன்னர் நிலவுடமைச் சட்டத்தின்கீழ் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை பயக்காத ஆனால், முதலாளிக்கு நன்மை பயக்கும் மரவரி முறையின் கீழ் பனந்தொழிலில் ஈடுபட்டோர் சுரண்டப்பட்டு வந்தனர். இவர்களின் வாழ்வில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் நடைமுறையாக இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சட்டத்தின் கீழ் பனை, தென்னை வள அபிவிருத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இச்சங்கங்கள் கூட்டுறவுத் திணைக்களத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டிருப்பது மட்டுமன்றி,

கூட்டுறவு அபிவிருத்தி உதவி ஆணையாளரின் வழிகாட்டலில் தெரிவு செய்யப்பட்ட நிர்வாக சபையால் சிறப்பாக நிர்வகிக்கப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பனை, தென்னை வள அபிவிருத்திக் கூட்டுறவுச் சங்க முறையின் தோற்றம்:

1972-ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்க அமைப்பு முறைமை ஆரம்பிக்கும்போது தனித்து ஒரு முயற்சியாக கள் உற்பத்தி விற்பனைக் கூட்டுறவுச் சங்கம் தொடக்கப்பட்டது. காலப்போக்கில், பனையுடன் தொடர்புடைய ஏனைய உற்பத்திப் பொருட்களுடன் விரிவுபடுத்தப்பட்ட சங்க முறைமையாக அது மாற்றங்கண்டது (தெங்கு, பனம் பொருள் உற்பத்தி விற்பனைக் கூட்டுறவுச் சங்கம்). இந்த நிறுவனத்தின் வளர்ச்சிகளையும், அதனது வீச்சினையும், எழுச்சியினையும் கருத்தில் கொண்டு நிறுவனத்தின் செயற்பாடுகளை மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டிய சூழ்நிலை காலத்தின் தேவையாகக் கொள்ளப்பட்டதனால் பனை, தென்னை வளம் சார்ந்த உற்பத்திகளுடன் மட்டுப்படுத்தி நின்றுவிடாது பலதரப்பட்ட சேவைகளையும் வழங்குதல் வேண்டும் எனும் நோக்கில் 'பனை, தென்னை வள அபிவிருத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கம்' எனும் பெயர் மாற்றத்துடன் தனது வள அபிவிருத்திக்கான பணிகளை முன்னெடுத்துச் செல்கின்றது. கால ஓட்டத்தில் தேவைகள் கண்டுணரப்பட்டு படிநிலையாக பெயர் மாற்றங்களுக்குட்பட்ட இந்நிறுவனம் சட்ட நகர்வுகளுக்கமைய முன்னேறி வருகிறது. சங்க அமைப்புக்களுடன் ஒன்றிணைந்து பல கட்டமைப்புக்களைக் கொண்டு விளங்கும் இந்நிறுவனம் பாரியளவில் மக்கள் பணியைச் செய்து வருகிறது. இன்று சங்கங்கள் பிராந்திய மட்டத்தில் ஒன்றிணைந்து கொத்தணிகளாகவும், சங்கங்கள், கொத்தணிகள் ஒன்றிணைந்து சமாசமாகவும் காணப்படுகிறது. கட்டமைப்புகளை ஏற்படுத்தி துறைசார் அபிவிருத்தி வேலைத் திட்டங்களையும் மேற்கொள்ளும் சமாசம் சமபார்வை, சமவலிமை என்பதற்கமைவாக தன் வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுத்துச் செல்வதனைக் காண முடிகின்றது.

சீவல் தொழிலாளர்களும் சீவல் தொழிலும்:

சீவல் தொழில் என்பது பனை, தென்னை மரங்களில் ஏறிகள்களூ இறக்கும் தொழிலினையே குறிக்கின்றது. இத்தொழிலானது மதுவரிச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் காலையில் 6.30 மணி தொடக்கம் 11.00 மணி வரையும் மாலையில் 4.30 மணி தொடக்கம் 6.00 மணி வரையும் கள்ளினைத் தமது சங்கத்திற்கு வழங்குதல் வேண்டும். இவர்கள் காலையும் மாலையும் கட்டாயம் மரங்களில் ஏறிச் சீவ வேண்டிய நிலையில் காணப்படுகிறார்கள். அவ்வாறு ஏறாது விடுகின்றபோது மரங்களில் இருந்து வரும் கள்ளின் அளவு குறைவடைகின்ற நிலை காணப்படுகிறது. அத்துடன், கள்ளானது முட்டி நிரம்பி பானையில் படுகின்றபோது பானையின் முனைப்பகுதி பழுதடைகின்ற காரணத்தினால் 4 - 5 நாட்களில் வெட்டுகின்ற பானையினை ஒரே நாளில் வெட்ட வேண்டிய நிலை காணப்படுகின்றது. இவர்களின் தொழிலானது கடினமான தொழிலாகக் காணப்படுகின்றமையினால் தொழிலாளர்களிற்கு மூட்டு வலி, இடுப்பு வலி, தசைமூட்டு வலி, கை, கால் பிடிப்பு போன்றனவும் ஏற்படுகின்றது. அத்துடன், இத்தொழிலானது ஆபத்து நிறைந்த தொழிலாகவும் காணப்படுகிறது. சீவல் தொழிலாளர்கள் வீடுகளில் கள் விற்க கூடாது என்ற நடைமுறை காணப்படுகிற போதிலும் தமது அவசர பணத்தேவையின் நிமித்தமும் பருவ காலத்தில் அதி கூடிய உற்பத்தியின் காரணமாக தவறணைகளில் குறைந்த விலையில் கள் விற்கப்படுவதாலும், தொழிலாளி தமது வீடுகளில் கள்ளினை விற்கும் நிலைமை காணப்படுகிறது. சங்கத்திற்கு கள்ளினை விற்கும் போது 10 - 12 நாட்களுக்கு இடையே கள்ளிற்கான ஊதியமானது வழங்கப்படுகின்றது. இதனால், தொழில் செய்வோர் வருவாயின்றி கஷ்டப்படுகின்றனர்.

சீவல் தொழிலாளர்கள் தமது குடும்ப அட்டைகளில் தமது தொழில் தொடர்பாக குறிப்பிடும் போது சீவல் என்று குறிப்பிடாது கூலி வேலை என்றே குறிப்பிடுகின்றனர். சாதிய ரீதியான அடையாளத்தினை விரும்பாத நிலையே இதற்குப் பிரதான காரணமாகும். இளம் சீவல் தொழிலாளி ஒருவர் ஒரு நேரத்தில் சராசரியாக 15 - 25 மரங்களில் சீவி கள்ளினைப் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றார். இவர்கள் தமது உடலினை வருத்தி உயிரினைப் பணயம் வைத்தே தொழில் செய்வதனால் இவர்களின் தொழிலானது கடினமானதாகவே நோக்கப்படுகின்றது. இவர்கள் தொழிலினை மேற்கொள்ளும் போது மரங்களில் இருந்து தவறி விழுவதுடன் பாம்பு, பூச்சி, குளவி, புலிமுகச்சிலந்தி போன்ற கொடிய விச ஜந்துகளின் தாக்கத்துக்கும் உள்ளாகின்றனர். இவர்கள் கத்தி வெட்டுதல் போன்ற உயிராபத்து மிக்க நிலையிலேயே தமது நாளாந்த வாழ்க்கையினைக் கொண்டு செல்கின்றனர்.

சீவல் தொழிலுக்கு பயன்படுத்தப்படும்

உபகரணங்கள்:

- தள நார் - இரண்டு காலும் மரங்களில் இருந்து பிரியாது வைத்திருத்தல்.
- இயனக்கூடு - மரங்களில் ஏறும் போது கத்தியினைக் கொண்டு செல்லப் பயன்படுத்தப்படும் கூடு.
- முட்டி - கள்ளு சேகரிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் பாளை.
- காதோல் - தள நார் காலில் காயத்தினை உண்டாக்காது இருப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும்.

- மாதோல் - மரம் ஏறும்போது நெஞ்சுப் பகுதியில் காயத்தினை உண்டாக்காது இருப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும்.
- பாளைக்கத்தி, துணைக்கத்தி - கள்ளினை எடுப்பதற்காகப் பாளையினைச் சீவுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும்.
- வடக்கயிறு - கள்ளுச் சீவும் போது மரத்தில் இருந்து தொழிலாளி விழாது இருப்பதற்காகத் தொழிலாளியினையும் மரத்தினையும் இணைத்துக் கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் கயிறு.
- கிட்டி - பாளையினை நசிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற இரண்டு தடிகளைக் கொண்ட உபகரணம்.
- சாவி - பாளை தட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் உபகரணம்.

கள்ளு உற்பத்திச் செயன்முறை:

தொழில் முறை:

▶ பெண் பனை:

தை - யூன் காலப்பகுதி வரை கள்ளு உற்பத்தி இடம்பெறும்.

- முதலாவது நாள்: பெண் பனையில் ஏறி கிட்டி போட்டு நசித்தல்.
- மூன்றாவது நாள்: முதலாவது நாள் கிட்டி போட்ட இடத்தில் பானையை நன்கு சீவி விடுதல்.
- ஆறாவது நாள்: மரத்தில் ஏறி சீவிப் பார்த்தல், துளி விழுகின்றதா எனப் பார்த்தல்.
- ஏழாவது நாள்: துளி விழுந்தால் முட்டியினைக் கவுத்தல்.

பெண் பனையில் 5 மாதத்துக்கு சீவ முடியும். ஒரே தடவையில் அதிக கள்ளினைப் பெறமுடியாது. 20 முட்டி கட்டினால்தான் 8 போத்தல் அல்லது 9 போத்தல் கள்ளினைப் பெறமுடியும்.

▶ ஆண் பனை:

ஆண் பனையில் 3 மாதத்துக்குச் சீவ முடியும். 3 மாதத்துக்குப் பின்பு வேறு ஒரு ஆண் பனையில் சீவ வேண்டும்.

- முதலாவது நாள்: மரத்தினைத் துப்பரவு செய்து ஆண் கதிர்களைத் தனியாகப் பக்குவப்படுத்தி எடுத்துப் பாளை தட்டுதல்.
- மூன்றாவது நாள்: சீவிப் பார்த்தல். அது துளி விடுகின்றதா என்று பார்த்தல்.
- நான்காவது நாள்: துளி விடுகின்ற போது முட்டியினைக் கவுத்தல்.

ஆண் மரத்தில் உற்பத்தி குறைவு. 40 நாட்கள் வரைக்குமே இதில் இருந்து பயனைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிவதுடன் கோடை காலங்களில் மாத்திரமே இதிலிருந்து பயனைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

▶ தென்னங்கள்ரு:

தென்னையில் முதலாவது நாள் மரத்தை துப்பரவு செய்து 20 நாட்களுக்கு தட்டி நூல் வரிய வேண்டும். கள்ளு பானையில் உட்பக்கம் ஒழுகாது இறுக்கமாக நூலால் வரிந்து கட்ட வேண்டும். பானையைச் சரித்துக் கீழே இழுத்துக் கட்ட வேண்டும். 18 நாட்களின் பின் கள்ளு எடுக்க முடியும். தென்னை மரத்தில் ஒரு வருடத்துக்கு கள்ளு எடுக்க முடியும். அத்துடன் அதன் சுவையும், தடிப்பும் வித்தியாசமாக இருக்கும். ஒரு மரத்தில் ஒரு முட்டி கட்டி விடுவார்கள்.

▶ பதனீர் உற்பத்தி

பெரும்பாலும் கள்ளிற்கு மேற்கொள்ளப்படும் அதே செயல் முறையே பதனீருக்கும் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. மேலதிகமாக முட்டி கட்டும்போது அதன் தன்மை மாறாது இருப்பதற்காக அதில் சுண்ணாம்பு (CaCO₃) பூசுதல் வேண்டும். பருவ காலங்களில் மாத்திரமே தரமான பதனீரினைப் பெற்றுக்கொள்ளமுடியும். குறிப்பாக சித்திரை மாதம். மழை காலங்களில் மழை நீர் முட்டியினுள் செல்வதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம் காணப்படுவதால் பதனீரின் தரம் பாதிக்கப்படும். அதன் சுவையில் மாற்றம் ஏற்படும். இன்று 1kg பனை வெல்லமானது 1500 - 1700 ரூபா வரையில் விற்பனை செய்யப்படுகிறது. 1 kg பனங் கற்கண்டானது 6000 - 8000 ரூபா வரையில் விற்பனை செய்யப்படுகிறது.

அநேகமான தொழிலாளர்கள் பருவமற்ற காலங்களில் காய் வெட்டி சீவல் நடைமுறையினைப் பின்பற்றுகிறார்கள். இதனால், இவர்கள் வருடம் முழுவதும் பனை மரத்தில் இருந்து கள்ளினைப் பெற்றுக் கொள்வதுடன் தமது பிரதானமான ஜீவனோபாயமாகச் சீவல் தொழிலினைச் செய்து வருகிறார்கள். காய் வெட்டி சீவல் என்பது சீக்காய் பருவத்தில் காய்களினை உருட்டி ஆட்டக்கூடியவாறு இடையில் இருக்கின்ற காய்களினை வெட்டி விழுத்தி பின்னர் இரண்டு பேர் சேர்ந்து ஒருவர் பிடித்து கொடுக்க மற்றவர் தோளில் வைத்து ஆட்ட வேண்டும். பின்பு 3-ஆம் நாளும் மீண்டும் காய்க்குலையை ஆட்ட வேண்டும். பின்பு நொங்கு அறுத்துப் பார்த்துக் கசிவுத் தன்மை இருக்கும் என்றால் முட்டி கட்டுதல் வேண்டும். கள்ளு குறையும் என்றால் கையினால் நுங்கினை உருட்டுதல் வேண்டும். அதில் இருந்து கள்ளு வரத் தொடங்கினால் பிறகு நல்ல வருமானத்தினைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அதனைத் தைரியமான வர்கள்தான் செய்யலாம். தைரியம் இல்லாத வர்கள் செய்ய முடியாது.

சீவல் தொழிலாளர்களின் மனைவி பிள்ளைகள் கால்நடை களை வளர்த்தல், பனைசார் உற்பத்திப் பொருட்களை மேற்கொள்ளுதல் (பாய், பெட்டி, நீத்துப் பெட்டி, கடகம் இளைத் தல், பனங்கிழங்கு, ஓடியல், புளுக்கொடியல், பனாட்டு, பனங்கட்டி, பனங்கற்கண்டு) போன்ற பனைசார் உற்பத்திகளிலும் ஈடுபட்டு தமது வாழ்வாதாரத்தினைக் கொண்டு நடத்துகின்றனர்.

சீவல் தொழிலும் சமூக முறையும்:

சீவல் தொழிலிற்கும் சாதியத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு காணப்படுவதுடன் குறித்த சமூகத்

தினைச் சேர்ந்தவர்களே ஆரம்ப காலங்களில் இத்தொழிலினைப் பரம்பரை பரம்பரையாக மேற்கொண்டு வந்தனர். ஆனால், தற்காலத்தில் இதில் பல்வேறுபட்ட மாற்றங்கள் இடம்பெற்றுள்ளதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. குறிப்பாக இத்தொழிலின் மூலம் அதிகளவு இலாபம் ஈட்ட முடியும் என்பதாலும் இத்தொழிலிற்கு எந்தவொரு முதலீடும் தேவையில்லை என்பதாலும் இத்தொழிலை விரும்பிச் சிலர் செய்கின்றனர். சிலர் வேலையின்மையின் காரணமாகவும் சீவல் தொழிலினைச் செய்கின்றனர். இத்தொழில் குறித்து உசாவும் போது ஒருவர் யுத்த காலத்தில் தனது வயதினை ஒத்த இளைஞர்கள் இராணுவத்தினரால் பிடித்துச் செல்லப்பட்ட போது தொழிலிற்குச் சென்றால் பிடித்துச் செல்ல மாட்டார்கள் என்பதனால் தான் சீவல் தொழில் பழகியதாகக் குறிப்பிடுவார். மேலும், வயது முதிர்ந்த ஒருவர் குறிப்பிடும்போது தான் இளம் வயதில் நண்பர்களுடன் இருக்கும் போது குறித்த தொழிலினைப் பழகியதாகவும் பின்னர் தனது பிரதான வாழ்வாதாரத் தொழிலாகச் சீவல் தொழில் மாற்றம் அடைந்ததாகவும் கூறுகிறார்.

66

இத்தொழிலின் மூலம் அதிகளவு இலாபம் ஈட்ட முடியும் என்பதாலும் இத்தொழிலிற்கு எந்தவொரு முதலீடும் தேவையில்லை என்பதாலும் இத்தொழிலை விரும்பிச் சிலர் செய்கின்றனர். சிலர் வேலையின்மையின் காரணமாகவும் சீவல் தொழிலினைச் செய்கின்றனர்.

99

இங்கு பரம்பரை என்பதையும் தாண்டி, வாழ்வாதாரத்துக்காகவும் போர்க் காலத்தில் தமது சுய பாதுகாப்புக்காகவும், முதலீடு இன்றி அதிக இலாபம் ஈட்டும் தொழில் என்பதாலும் நண்பர்களின் சேர்க்கையின் காரணமாகவும் சீவல் தொழிலினைச் செய்து வருகின்றனர். இத்தகைய பல காரணங்களினால் பரம்பரை பரம்பரையாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த தொழில் நடவடிக்கையானது பரம்பரை என்ற நிலையினை விட்டுச் செல்லக் காரணமாக அமைந்துள்ளது. வடமாகாணத்தில் உள்ள ஐந்து மாவட்டங்களிலும் மேற்கூறப்பட்ட விடயத்தினை நாம் அவதானிக்க முடிகின்றது. இத்தகைய செயற்பாடானது சமூகத்தில் தொழில் ரீதியான அசைவியக்கச் செயல் முறையாகக் காணப்படுகிறது.

“

பெண்களிற்கு தேவையான பனைசார் உற்பத்திப் பொருட்கள் தொடர்பான பயிற்சிகளையும் அது தொடர்பான தொழினுட்ப உபகரணங்களையும் வழங்குகின்றபோது பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்கள், வறிய குடும்பங்கள் தமது பிரதான வாழ்வாதாரமாக இத்தொழிலினை மேற்கொள்ள முடியும்.”

”

பனை, தென்னை வள அபிவிருத்தி கூட்டுறவு சங்கங்களின் தோற்றமும் சமூக மாற்றமும்:

சாதி ரீதியாக அடி நிலையில் வாழ்ந்த மக்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் இத்தொழிலானது சாதிரீதியாகவும் தொழில் ரீதியாகவும் சமூகரீதியாகவும் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டு பெரும் இன்னல்களுக்கும் அவமானங்களுக்கும் ஏற்றத் தாழ்வுகளுக்கும் சுரண்டல்களுக்கும் உள்ளாகிக் கொண்டிருந்த வேளையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் தோற்றமானது குறித்த மக்களின் வாழ்க்கையிலும் அவர்களின் தொழிலிலும் புத்தெழுச்சியினை உருவாக்கிக்கொண்டது. இதுவரை காலமும் மரவரியின் கீழ் பனம் தொழிலில் ஈடுபட்டோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் தோற்றத்தின் பின்னர் சுரண்டல் மற்றும் முதலாளித்துவத்தின் பிடியில் இருந்து தப்பித்ததுடன், சுரண்டல் அற்று ஏனைய சக தொழிலாளர்களுடன் இணைந்து கூட்டுறவாகச் செயற்பட்டும் வாழ்ந்தனர்.

இதுவரை காலமும் குறிப்பிட்ட முதலாளியின் கீழ் தனித்தனியாகச் சீவல் தொழிலினைச் செய்து வந்த தொழிலாளர்களிற்கு உரிமைகளோ, எதிர்த்து கேள்வி கேட்கும் அதிகாரமோ, அவர்களிற்கு இடம்பெறும் அநீதிகளைத் தட்டிக் கேட்கும் கட்டமைப்போ இருக்கவில்லை. இந்நிலையில் பாரிய துன்பங்களை எதிர்கொண்ட இம்மக்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் தோற்றத்தின் பின் நிம்மதியான வாழ்வை வாழ்ந்தனர். இச் சங்கம் சீவல் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளிற்கு ஆதரவாகவும் அநீதிகளிற்கு எதிராகவும் குரல் கொடுத்ததுடன் அவர்கள் சுரண்டலை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கும் கேள்வி கேட்ப தற்குமான தொழிலாளர் சக்தியாகக் காணப்பட்டது.

இத்தொழிலில் பாரியளவு தொழினுட்ப மாற்றம் ஏற்படாது இருக்கின்ற நிலையில் இவர்களின் சாதிய அடையாளத்தினை மேலும் கோடிட்டு காட்டும் நிலை காணப்படுகிறது. அதனால், இத்தொழிலில் ஈடுபடுவோருக்கு போதியளவு தொழினுட்ப அறிவும் கிடையாது. பனை சார் உற்பத்திப் பொருட்களிற்கான தொழினுட்ப உபகரணங்களை சங்கங்கள் பெற்றுக் கொடுக்கின்ற தருவாயில் சாதிய அடையாளமானது முழுமையாக இல்லாது போகாவிட்டாலும் ஓரளவுக்கேனும் தளர்வடைவதற்குச் சாத்தியக்கூறுகள் காணப்படுகிறது.

பெண்களிற்கு தேவையான பனைசார் உற்பத்திப் பொருட்கள் தொடர்பான பயிற்சிகளையும் அது தொடர்பான தொழினுட்ப உபகரணங்களையும் வழங்குகின்றபோது பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்கள், வறிய குடும்பங்கள் தமது பிரதான வாழ்வாதாரமாக இத்தொழிலினை மேற்கொள்ள முடியும். குறிப்பாக, கருப்பணி உற்பத்தி, பனாட்டு உற்பத்தி, பனை ஓலை தொடர்பான உற்பத்தியினை மேற்கொள்ளவதற்குத் தேவையான பயிற்சிகளும் உபகரணங்களும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் பெற்றுக் கொடுக்கப்படும்போது பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்கள் மேல் நிலையினை அடைய முடியும். அதேசமயம் சந்தை வாய்ப்புக்களையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். கிராமத்துக்குக் கிராமம் மகளிர் குழுக்களை உருவாக்கும் போது அவர்களுடைய உரிமைகளையும் சுயதேவைகளையும் பெற்றும் கொள்ளலாம்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் உருவாக்கத்திற்கு முன்பு சீவல் தொழிலாளர்களின் நலன்களோ, தொழில் சார்ந்த பாதுகாப்புக்களோ, விசேட கொடுப்பனவுகளோ எவையும் வழங்கப்படாத நிலையில் கூட்டுறவு சங்க முறையின் தோற்றத்தின் பின்னர் கட்டாய சேமம், விபத்து நிதி, மரணக் கொடுப்பனவுகள் என்பன வழங்கப்பட்டன. இந்நடைமுறை தொழில் ரீதியான பாதுகாப்புக்கு ஆதரவாகவும் அமைந்தது.

உலகமயமாக்கலின் விளைவாக உருவாகிய திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையினால் தற்போதைய சூழ்நிலைக்கேற்ற வகையில் பனம் பொருட்களின் உற்பத்தியினையும் நவீன மயப்படுத்திக் கொள்ளலாம். உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களைப் புலம்பெயர் தேசங்களிற்குக் கொண்டு சென்று சேர்க்கின்றபோது, அதன் சந்தை வாய்ப்பையும் கேள்வியினையும் பன்மடங்கு அதிகரிக்கும்போது அதனை நம்பியுள்ள மக்களின் வாழ்வாதாரமும் வாழ்க்கைத் தரமும் மேம்பாடு அடையும்.

பனை, தென்னை வள அபிவிருத்தி கூட்டுறவுச் சங்கமானது தமது அங்கத்தவர்களின் பிள்ளைகளிற்கு பாடசாலை கற்றல் உபகரணங்கள் வழங்குதல், முன்பள்ளிகளை உருவாக்கி நடத்துதல், புலமைப்பரிசில், க.பொ.த சாதாரண தரம், உயர் தரம், பல்கலைக்கழகம் தெரிவாகிய பிள்ளைகளிற்கான

கௌரவிப்பு விழாக்கள், உதவித் தொகைகள் என்பன வழங்குவதன் ஊடாக கல்வியில் ஆர்வம் உள்ள சீவல் தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகள் கல்வியின் மூலம் உயர்நிலையினை அடைவதை ஊக்குவிக்கிறது.

கட்டாய சேமம், சாதாரண சேமம் போன்றவை அங்கத்தவரிடமிருந்து சேமித்து வைக்கப்படும். கட்டாய சேமமானது அங்கத்தவரிடமிருந்து சேகரிக்கப்பட்டு 60 வயதிற்கு மேற்படும் போது ஓய்வூதியமாக வழங்கப்படும். சாதாரண சேமமானது சேகரிக்கப்பட்டு விசேட தினங்களின்போது வழங்கப்படும். துன்பகரமான நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றாலும் சங்கத்தினால் நிதி உதவி வழங்கப்படும்.

அங்கத்தவர்களின் பிள்ளைகள் புலமைப் பரிசில், கல்விப் பொதுத் தராதர சாதாரண மற்றும் உயர்தர பரீட்சையில் வெற்றி பெற்ற மாணவர்களுக்கான கௌரவிப்பு வருட இறுதியில் நடைபெறும். இம்மாணவர்களுக்காக ரூபா 5000 கிராமிய வங்கியில் வைப்பு செய்து கணக்கு ஆரம்பித்து வைக்கப்படும். அங்கத்தவர்களின் பிள்ளைகள் பாடசாலையில் கல்வி கற்றால் கற்றல் உபகரணம் வழங்கப்படுவதுடன் அங்கத்தவர்களின் பிள்ளைகள் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி கற்றால் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு மாதாந்தம் உதவித்தொகை வழங்கப்படும். வருட இறுதியில் சிறந்த பணியாளர், சிறந்த அங்கத்தவர் போன்றோரை இனங்கண்டு அவர்களுக்கு கௌரவிப்பு இடம்பெறும். சங்கங்களில் விபத்து நிதித்திட்டம் மற்றும் மரணக் கொடுப்பனவு என்பனவும் வழங்கப்படுகிறது. அங்கத்தவர் மற்றும் பணியாளர்களுக்கு பண்டிகைக் காலங்களில் பண்டிகை காலப்பொதியும் வழங்கப்படுகிறது (கிறிஸ் தவர்களுக்கு கிறிஸ்மஸ் பொதி இந்துக்களிற்கு பொங்கல் பொதி வழங்கல்). இயற்கை அனர்த்தங்களின் போது வெள்ள நிவாரணமும் மற்றும் வறட்சி நிவாரணமும் வழங்கப்படுகின்றன. புது வருடப்பிறப்பிற்காக அங்கத்தவர் மற்றும் பணியாளர்களுக்கு புது ஆடைகளும் வழங்கப்படுகின்றன.

சமூக மேம்பாட்டு நிதியாக வருடத்திற்கு 1200.00 ரூபாய் அங்கத்தவர் மற்றும் பணியாளர்களிடமிருந்து பெற்றுச் சேமிக்கப்படும். அந்நிதி மழைக்காலங்களில் அவர்களுக்கு உலர் உணவுப்பொதி வழங்குவதற்கு பயன்படுத்தப்படும். மரண நிதியைத் தவிர வேறு எந்த நிதியையும் பெறவில்லை எனில், சேவைக்காலம் நிறைவடைந்ததும் அவர்களின் சேமிப்பிலுள்ள நிதி வழங்கப்படும். மங்கள நிதியாக மாதம் 150.00 ரூபாய் அறவிடப்பட்டு அவர்களின் வீட்டில் நடைபெறும் ஒரு மங்கள நிகழ்விற்கு 10,000.00 ரூபாய் வழங்கப்படும். அமங்கள நிதியாக மாதம் 150.00 ரூபாய் அறவிடப்பட்டு அவர்களின் வீட்டில் நடைபெறும் ஒரு அமங்கள நிகழ்விற்கு 50,000.00 ரூபாய் வழங்கப்படும். வருடாந்தம் அங்கத்தவர்களுக்கான தொழில் உபகரணங்களும் வழங்கப்படுகின்றது. அங்கத்தவராக இணைந்து தொழிற்படும் காலத்தில் விபத்து ஏற்படின் 10,000.00 ரூபாவும் நிரந்தர பாதிப்பு எனின் ஒரு இலட்சம் ரூபாவும் வழங்கப்படுகிறது. மரணம் ஏற்படின் 250,000.00 ரூபாவும் வழங்கப்படுகிறது.

அங்கத்தவர்கள், உற்பத்தி செய்யும் போத்தலுக்கான கள்ளின் அடிப்படையில் அவர்களிடம் இருந்து நிதியினைப் பெற்று கிராமிய வங்கி ஊடாக அவர்களின் பிள்ளைகளுக்குச் சிறுவர் சேமிப்பு கணக்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டு சங்கத்தால்

சேமிப்பிலிடப்படுகிறது. அங்கத்தவர்களுக்கு வீட்டுத்திட்ட நிதியும் வழங்கப்படுகிறது. அங்கத்தவர்களுக்கான காப்புறுதியையும் சங்கம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறது.

சங்கமானது சகாய நிதித் திட்டத்தின் கீழ் வருடாந்தம் 1500 ரூபா வீதம் தொழிற்படு அங்கத்தவர் மற்றும் பணியாளரிடம் இருந்து பெற்று சமாசத்திற்குச் செலுத்தும். அவர்களுக்கான விபத்து நிதி, மரண நிதி, வைத்திய நிதி மற்றும் கல்வி நிதி போன்றவற்றைச் சமாசம் வழங்கும். ஆண்டு விழா மற்றும் கூட்டுறவு தின விழாக்களின் போது அங்கத்தவர் மற்றும் பணியாளர்களுக்கு பரிசில்கள் வழங்கி கௌரவிக்கப்படும். வீட்டின் அத்தியாவசிய தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக நிதி வழங்கப்படுவதும் உண்டு. உதாரணமாக மலசலகூடம், குழாய் கிணறு அமைப்பதற்காகவும் நிதி வழங்கப்படுகிறது. அத்துடன் அங்கத்தவர் மற்றும் பணியாளர்கள் கடனுக்குப் பொருட்களைப் பெற்று பின்னர் பணத்தினைச் செலுத்துவதற்கான வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

சங்கம் சமூகத்திற்கு ஆற்றும் பணிகள்:

முன்பள்ளிகளை நடத்திச் செல்லும் சங்கம், அம்முன்பள்ளி மாணவர்களுக்கான சத்துணவு வழங்குகின்றது. அதேசமயம், பாடசாலை முன்பள்ளி மாணவர்களின் விளையாட்டு விழா விற்கான உதவித்தொகை வழங்குவதுடன் சிறுவர் தினம் நிகழும்போது அதற்கான பரிசில்களையும் வழங்குகின்றது.

மாற்று ஆற்றலுள்ளோர் புனர்வாழ்வு மையத்திற்கும் சங்கம், மாதாந்தம் உதவித்தொகை ஒன்றையும் வழங்குகின்றது. வருடத்தில் ஒரு முறை மரக் கன்று நாட்டும் செயற்பாடுகளிலும் சங்கம் ஈடுபடுகின்றது.

சீவல் தொழிலாளர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்:

சீவல் தொழிலாளர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களானது நேரடியாகச் சங்கத்தினைப் பாதிப்பதாகவும் சங்கம் எதிர்கொள்ளும் சவால்களானது நேரடியாகச் சீவல் தொழிலாளர்களினைப் பாதிப்பதாகவும் காணப்படுகிறது. இதனால், இங்கு சங்கத்தின் பாதிப்புகள், சங்கத்தின் அங்கத்தவர்களான சீவல் தொழிலாளர்களின் பாதிப்புகள் என்று பிரித்து நோக்குவது என்பது இயலாத விடயமாகவே காணப்படுகிறது. எனவே, இவ்விரண்டு சவால்களையும் ஒன்றாக நோக்குவதே பொருத்தமாக அமையும்.

மதுவரித் திணைக்களம் வழங்கிய வரையறுக்கப்பட்ட காலக் கெடுவிற்குள் பணங்களைக் கொண்டு செல்லும் போது உற்பத்திப் பகுதிக்கும் விற்பனை நிலையத்திற்கும் இடையிலான தூரம் சவாலாக உள்ளது.

மதுவரித் திணைக்களத்தினர் வருடத்தில் ஒரு வழக்கு கேட்பதாகவும் அவ்வாறு வழக்கு வழங்காத நிலையில் ஒரு நிமிடம் தாமதமாகக் கள்ளு தவறணைகளிற்கு கொண்டு சென்றால் கூட நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தாக்கல் செய்யும் நிலை காணப்படுகிறது எனத் தொழிலாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள். இதனால், மது வரித் திணைக்களத்தினர் வழக்கு கேட்கும்போது வழக்கினை வழங்கி செய்யாத குற்றத்திற்குத்

“

40 அடிக்கு மேல் ஏறி தொழில் செய்பவர்களாயினும் இவர்களால் அரசாங்க காப்புறுதியினைப் பெற முடியாத நிலையே இன்றளவும் காணப்படுகிறது.”

”

தண்டப்பணம் செலுத்தும் இக்கட்டான நிலையில் சீவல் தொழிலாளர்கள் காணப்படுகிறார்கள். வழக்கு வழங்கும் சீவல் தொழிலாளர்களிற்கு மதுவரித் திணைக்களத்தினர் கள்ளு விற்பதாக வழக்கு பதிவு செய்யாது கசிப்பு விற்பதாகவே வழக்கு பதிவு செய்கின்றனர். அத்துடன் வருடத்தில் ஒரு வழக்கு அல்லது இரண்டு வழக்குகள் வழங்கும் போது போயா நாட்களிலும் ஏனைய நாட்களிலும் வீடுகளில் கள்ளினை விற்பனை செய்வதற்கு அனுமதிக்கப்படும் நிலை காணப்படுகிறது. வழக்கு வழங்காதவர்கள் வீட்டில் கள்ளினை விற்பனை செய்வதற்கு அனுமதிக்கப்படாத நிலையும் காணப்படுகிறது. இத்தகைய நடவடிக்கைகள் தொடர்வதால் சீவல் தொழிலாளர்கள் தொழிலினைக் கைவிட்டு வேறு தொழில் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டும் வருகின்றனர்.

கள்ளி விற்பனையாகாமல் வீணாக நிலத்தில் ஊற்றப்படுவதனால் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கள்ளிறக்கப்படும் மரங்களின் எண்ணிக்கையைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன. இது கள்ளிறக்குபவர்களின் வருமானத்தைப் பாதிக்கிறது.

ஒரு நாளைக்கு இரண்டு முறை மரம் ஏறுவதில் உள்ள சிரமங்கள் மற்றும் காற்று வீசும் காலங்களில் பதனீருக்காகப் பாளைக்கு சுண்ணாம்பு தடவும் போது கண்ணுக்குள் செல்லுதல் போன்ற சிரமங்கள் பலவற்றைச் சீவல் தொழிலாளிகள் எதிர்நோக்குகின்றனர்.

பாரம்பரிய தொழினுட்பங்களே இத்தொழிலில் தொடர்ந்தும் பின்பற்றி வருவதால் சர்வதேச அளவிற்கு தொழிலைக் கொண்டு செல்ல முடியாத நிலை காணப்படுகிறது. தரம் குறைந்த பனங்கருப்பட்டி மற்றும் பனம்பாணி சந்தையில் விற்கப்படுவதால் சிறப்பான உற்பத்தியாளர்களுக்கு இச்செயற்பாடுகள் பெரும் அச்சுறுத்தலாக உள்ளன.

மதுபான விற்பனை நிலையங்கள் 8 மணிக்கு திறக்கப்படும் நிலையில் தவறணைகள் 10 மணிக்கே திறக்கப்படுகின்றது. இதனால், மக்கள் மதுபான விற்பனை நிலையங்களை நோக்கிச் செல்லுகின்றமையால் வரும்படி இழக்கப்படுவதுடன் கள்ளு பழுதடையும் நிலையும் காணப்படுகின்றது.

காலை 10 மணி தொடக்கம் இரவு 9 மணி வரையும் தவறணைகள் திறந்திருக்க வேண்டும் எனச் சட்டம் காணப்படுவதினால் தாம் சாப்பிடுவதற்கு கூட தவறணைகள் மூட முடியாத நிலை காணப்படுகின்றது. அவ்வாறு மூடும்போது தண்டப்பணம் அறவிடப்படும் நிலையும் காணப்படுகிறது. இதனால், கூட்டுறவுச் சட்டங்களில் திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று பணியாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

பாளை தட்டும் போது பாளை உடைதல், விட்டுப் போதல், விசப் பூச்சிகளின் தாக்கம் முதலானவற்றால் தொழிலாளர்கள் அதிகம் பாதிக்கப்படுகின்றனர்.

தொழிலிற்கு செல்லும்போது முதலுதவிப் பொருட்கள் இன்மையால் இவர்கள் அதிகம் பாதிக்கப்படுகின்றனர்.

மரத்தில் இருந்து தவறி விழுவதால் உயிரிழப்புக்களும் அதிகம் ஏற்படுகின்றது.

40 அடிக்கு மேல் ஏறி தொழில் செய்பவர்களாயினும் இவர்களால் அரசாங்க காப்புறுதியினைப் பெற முடியாத நிலையே இன்றளவும் காணப்படுகிறது.

பனைசார் உற்பத்திகளுக்கான சந்தை வாய்ப்புகள் இன்மை. ஏனெனில், சீனியின் விலை குறைவாகவும், பனங்கட்டியின் விலை மிக அதிகமாகக் காணப்படுவதால் மக்கள் பனங்கட்டியினை வாங்குவதற்கு ஆர்வம் காட்டாமையும் நிகழ்கிறது. அதேசமயம், பதனீரிலிருந்து பனை வெல்லம் உற்பத்தி செய்வதற்கான செயன்முறைகள் தொடர்பான அறிவின்மையால் பதனீர்கள் வீண் விரையமாகின்றது.

உற்பத்தியாளர்களே விலைகளை தீர்மானிக்கும் சக்திகளாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் இங்கு இடைத்தரகர்களே விலைகளை தீர்மானிப்பதால் உற்பத்தியாளர்கள் பாரியளவில் நடவடிக்கை எதிர்கொள்ளுகின்றனர்.

வடிசாலை இல்லாமையால் மேலதிகமாகப் பெற்றுக்கொள்ளும் கள்ளினை வீணாக நிலத்தில் ஊற்ற நேரிடுகிறது. ஆரம்பத்தில் சில கிளைகளில் 500 போத்தல் கள்ளானது ஒரு

நாளிற்கு விற்பனை செய்யப்பட்டது. ஆனால், தற்போது அக்கிளைகளில் 200 போத்தல் மாத்திரமே விற்பனை செய்யப்படுகிறது. விற்பனைச் சரிவு பாரிய பிரச்சினையாகக் காணப்படுகிறது. அத்துடன் பதனீருக்கான தேவை மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவிலேயே உள்ளது.

மதுவரிச் சட்டங்கள் கூட்டுறவிற்கு சாதமானதாக இல்லாமையால் தொழிலாளர்கள் அதிகம் பாதிக்கப்படுகின்றனர். மேலும், தொழிலாளிகள் போத்தலில் அடைப்பதற்கான அனுமதிப்பத்திரத்தைப் பெற முடியாத நிலமையால் போத்தலில் அடைப்பு செயன்முறையை மேற்கொள்ள முடியாத நிலையே காணப்படுகிறது.

புளுக்கொடியல் போன்ற உற்பத்திகளுக்கு விற்பனை விலையை விட உற்பத்திச் செலவுகள் அதிகமாக காணப்படுவதனால் நடத்தை எதிர்நோக்குகின்றனர். இம்முயற்சியை தொடர்வதில் பயம் காணப்படுவதால் புதிய முயற்சியில் ஈடுபட முடியவில்லை.

பனைசார் உற்பத்தியை மேம்படுத்துவதற்கான தொழிணைப்ப வசதிகளின் பற்றாக்குறை நிலவுதல்.

பனைசார் உணவுப் பொருட்களை சரியான முறையில் திறம் பட மேற்கொள்ளுவதற்கான பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்படாமையினால் சரியான பதத்தில் பனம் பொருட்கள் உற்பத்தி செய்ய முடியாத நிலை காணப்படுகிறது. அத்தோடு இதனை உற்பத்தி செய்வதற்குப் போதியளவான உற்பத்திப் பணியாளர்கள் இல்லாத நிலையும் தொடர்ந்து காணப்படுகிறது.

போத்தல் அடைப்புச் செயன்முறை வடபுலத்தில் மனிதவலு மூலமே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இவ்வேளையில் கள்ளு போத்தலில் அடைத்து கிருமிநீக்கம் செய்யச் சற்றுக் காலதாமதம் ஆகுவதால் அவை, சுவை மாற்றம் பெற்று புளிப்பாக மாற்றடைகிறது. இதனால் அதனைப் பயன்படுத்துவோர் குறைவடைகின்றனர். இது விற்பனைச் சரிவினை ஏற்படுத்துகிறது. அத்தோடு, தென் பகுதியிலிருந்து பெறப்படும் கள்ளானது போதை அதிகமாக காணப்படுவதால் மக்கள் அதில் அதிக நாட்டம் செலுத்துகின்றனர்.

கிளைகளுக்கான அனுமதிகள் காணப்படுகின்ற போதிலும் அவற்றைச் செயற்படுத்துவதற்கான இடவசதிகளின்மை காணப்படுகின்றது.

இயந்திர சாதனங்கள் பழுதடைந்துள்ளமையினால் உற்பத்தியைத் தரமாகச் செய்வது சிரமம். நீராவி இயந்திரத்தை இயக்குவதற்கு மண்ணெண்ணை மற்றும் மின்சார வலு பயன்படுத்தப்படுவதால் உற்பத்தி செலவு அதிகமாக இருப்பதால் நடத்தை எதிர் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

வெல்ல உற்பத்திக்கு பயன்படுத்தப்படும் அச்சு பிளாஸ்டிக் காக இருப்பதால் பொது சுகாதாரப் பரிசோதகரினால் அவ்

வச்சு பயன்படுத்த கூடாது என அறிவுறுத்தப்பட்டது. உணவுத் தர நியமத்திற்கு அமைவான அச்சு எடுப்பது சிரமமாக உள்ளது. இதுபோல பதனீர் உற்பத்திக்காகப் பயன்படுத்தப்படும் சுண்ணாம்பும் உணவுத் தர நியமத்திற்கு அமைவாக பெற்றுக் கொள்ள முடியாதுள்ளது.

போதியளவான பதனீர் பெற்றுக்கொள்ள முடிகின்ற போதிலும் மனித வலுவின் மூலம் மேற்கொள்ள முடிகின்ற உற்பத்தியின் அளவை கருத்தில் கொண்டு பெற்றுக்கொள்ளும் பதனீரின் அளவை மட்டுப்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

வெல்ல உற்பத்திக்கு பயன்படுத்தும் இயந்திரத்தில் உற்பத்தியை மேற்கொள்ளும்போது வெல்லத்தின் சரியான தன்மை மற்றும் அமைப்பை பெற முடியாதுள்ளது. புதிதாக பனைசார் உணவு உற்பத்திகளைத் தயாரிப்பதற்கு ஆர்வமாக உள்ள நிலையிலும் சங்கத்திடம் அதற்கான இயந்திரம் மற்றும் உபகரணம் இல்லாத காரணத்தால் உற்பத்தியை மேற்கொள்ள முடியாத நிலை உள்ளது. அத்துடன் புதிய அங்கத்தவர்களைச் சேர்ப்பது சிரமமாக இருக்கிறது.

அரசாங்கத்தால் அறவிடப்படும் வரி அதிகமாகக் காணப்படல். (1 L கள்ளு - 50 ரூபா வரி அறவிடப்படல்).

வெளிநாடுகளுக்குக் கள்ளினை ஏற்றுமதி செய்யும் இடைத் தரகர்கள் கள்ளிற்கான அனுமதியை (licence) தமக்கு தருமாறு பேரம் பேசி வருகின்றனர்.

போத்தல் கள்ளானது சங்கம் நேரடியாக வெளிநாடுகளிற்கு ஏற்றுமதி செய்யாது இடைத்தரகர்கள் மூலம் ஏற்றுமதி செய்வதால் அங்கத்தவர்களிற்கு கிடைக்க வேண்டிய பெருமளவிலான நிதி இடைத்தரகர்களிற்கே சென்று சேர்கிறது. இதனால், சங்கம் நேரடியாக ஏற்றுமதி செய்வதற்கான பொருத்தமான பொறிமுறைகளை உருவாக்க வேண்டும்.

மட்டுப்படுத்தப்பட்ட கள் உற்பத்தியினால் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள் பாரியளவில் நடத்தினை எதிர்கொள்ளும் துர்ப்பாக்கிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறார்கள்.

எஞ்சுகின்ற கள்ளினை நிலத்தில் ஊற்றுவதனால் அங்கத்தவர்களின் உழைப்பு வீண்விரயம் செய்யப்படுகின்றது. இதனால் போத்தலில் கள் அடைப்பு மேற்கொள்ளப்படுகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் நிலத்தில் ஊற்றப்படும் கள்ளானது போத்தலில் அடைக்கப்படுவதால் தொழிலாளர்களின் உழைப்பு வீண்விரயம் செய்யப்படுவது தவிர்க்கப்படும்.

தனியார் தன்னிச்சையாக முடிவுகளை எடுக்கக் கூடியதாக இருக்க சங்கம் தன்னிச்சையாக முடிவுகளை எடுக்க முடியாத நிலை காணப்படுகின்றது. நிர்வாகக்குழு கூட்டி நீண்டகால அவகாசத்துக்குப் பின்னரே தீர்மானங்களை எடுக்க முடியும். இதனால் சங்கங்களின் செயற்பாடுகள் காலதாமதம் ஆகின்றது.

66

புதிதாக பனைசார் உணவு உற்பத்திகளைத் தயாரிப்பதற்கு ஆர்வமாக உள்ள நிலையிலும் சங்கத்திடம் அதற்கான இயந்திரம் மற்றும் உபகரணம் இல்லாத காரணத்தால் உற்பத்தியை மேற்கொள்ள முடியாத நிலை உள்ளது. அத்துடன் புதிய அங்கத்தவர்களைச் சேர்ப்பது சிரமமாக இருக்கிறது.

”

கூட்டுறவுச் சட்டங்களில் பாரிய குறைபாடுகளும் காணப்படுகின்றன. கூட்டுறவுச் சட்டத்தின்படி 5000 ரூபா சொத்துக் கொள்வனவிற்கு Board அனுமதி பெற வேண்டும். இன்று 5000 ரூபாவிற்கு எந்த பொருளும் வாங்க முடியாது. இதற்கு Board கூடி 3 கோட்டேசன் போட்டு அனுமதி தரும் வரை காத்திருக்க முடியாத நிலை காணப்படுகின்றது. இன்று பொருட்கள் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு விலை காணப்படுவதால் கோட்டேசன் போட முடியாத நிலை காணப்படுகின்றது.

வெளிநாட்டு மதுபானங்களின் வருகையினால் இளைஞர்கள் மத்தியில் கள்ளினுடைய நாட்டம் குறைந்து காணப்படுகின்றது. அதேவேளை கசிப்பு உற்பத்திகளின் தாக்கமும் போலீஸ் மற்றும் மதுவரித் திணைக்களத்தின் கவனமின்மையும் கெடுபிடிகளும் இவர்கள் எதிர்கொண்டு இருக்கின்ற சவால்களாகக் காணப்படுகின்றன.

ஆரம்பத்தில் மக்கள் குடியிருப்பு இல்லாத இடங்களில் தவறணைகள் காணப்பட்டன. பின்னர் தவறணைகளிற்கு அண்மையில் மக்கள் வீடுகளை கட்டியுள்ள நிலையில் கள்ளினை அருந்த வருபவர்கள் தகாத வார்த்தைகளைப் பாவிக்கின்றனர். இதனால் வீடுகளில் மக்கள் வசிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளதாகக் கருதி மக்கள் பொலிஸ் நிலையத்தில் முறைப்பாடு செய்வதுடன் போராட்டமும் செய்கின்றனர். இதனால் தவறணைகளை மூட வேண்டிய கட்டாய நிலை காணப்படுகிறது.

சீவல் தொழிலாளர்களின் எதிர்பார்ப்புகள்:

- மரங்கள் ஏறுவதற்கும் கள் சேகரிப்பதற்கும் புதிய தொழிலுட்பத்தை அறிமுகப்படுத்துதல் சிறந்தது.
- சுற்றுலாத் துறையை ஈர்க்கும் வகையில் கள்ளு மற்றும் பனை வெல்லங்களினை ஹோட்டல்களில் பயன்படுத்துதல்.
- புதிய பனைத் தோட்டங்கள் அமைத்தல், உள்ளூர் மற்றும் வெளிநாட்டவரைக் கவரும் வகையில் வடமாகாணத்தில் புதிய பனைமரப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்தல், உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களை விற்பனை செய்யும் வகையில் புதிய விற்பனை நிலையங்களை உருவாக்குதல், கூட்டுறவு சங்கங்களின் கள்ளை ஊக்குவிக்கும் நடைமுறைத் திட்டங்களை வகுத்தல் முதலான செயற்றிட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தல். இவ்வாறான செயற்பாடுகளின் மூலம் பனை மர அடையாளத்துடன் சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவர் முனைதல்.
- கள்ளு அடைப்பதற்கான அனுமதிப்பத்திரம் வழங்கப்படும் அதேவேளை, கள்ளு ஏற்றுமதிக்கு வெளிநாடுகளுடனான தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி கொடுக்க வேண்டும்.

மேலும், அதற்கு தேவையான இயந்திர வசதிகளும் பெற்றுத்தரப்படல் வேண்டும்.

- பழுதடைந்த கள்ளினை வீணாக நிலத்தில் ஊற்றுவதனால் அதனைப் பிரயோசனமாகப் பயன்படுத்துவதற்கு மாவட்டத்திற்கு ஒரு வடிசாலைகளுக்கான அனுமதிப்பத்திரம் பெற்றுத் தரப்பட வேண்டும்.
- வெல்லத்தினைப் பெற்று அதன் மூலம் கருப்பணி காய்ச்சும் முறை பற்றிய வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டால் அங்கத்தவர்கள் அதன் மூலம் பயன் அடைவதுடன் வருமானத்தினை மேலும் அதிகரிக்க கூடியதாக இருக்கும்.
- பனங்களி செய்து சந்தைப்படுத்துவதற்குத் தேவையான உதவிகள் எமது அங்கத்தவர்களுக்குப் பெற்றுத் தர வேண்டும். அத்துடன் அது பற்றிய பயிற்சிகள் நடத்தப்பட வேண்டும்.
- கருப்பணி உற்பத்தி செய்வதற்குத் தேவையான வெப்பநிலை மற்றும் பதனீரில் இருந்து சுண்ணாம்பினைச் சரிவரப் பிரித்தெடுக்கத் தெரியாமையினால் அதனை உற்பத்தி செய்ய முடியாமல் உள்ளது. அது பற்றிய பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டால் மிக விரைவிலேயே கருப்பணி உற்பத்தியினை நாம் மேற்கொள்ள முடியும்.
- தேர்ந்த நிபுணர்களைக் கொண்டு உற்பத்திப்பொருட்களுக்கான செயன்முறைப் பயிற்சி நெறி வழங்கப்பட வேண்டும். (பனங்களி, பனம் பானி, பனம் சோடா, பனங்கோடியல், பதனீர் பதப்படுத்தல் மற்றும் பாம் போசா)
- போதையின் அளவு அதிகம் உள்ள செயற்கையாகக் கிடைக்கும் மதுபானம் விற்பனை செய்யும் பார்களை (Bar) மூடுவதற்கு மக்கள் போராட்டங்களை மேற்கொள்ளாது இயற்கையானதும் குறைந்த போதை கொண்ட பானமான கள்ளினை விற்பனை செய்யும் தவறணைகளை மூடுமாறு மக்கள் போராட்டம் மேற்கொள்கின்றனர். உள்ளூர் உற்பத்தி ஊக்குவிக்கப்படாமையால் எதிர்காலத்தில் சீவல் தொழில் அழிவடையும் நிலை காணப்படுகிறது. இதனால், சீவல் தொழிலினை மட்டும் நம்பி தமது பிரதான வாழ்வாதாரத்தினைக் கொண்டுள்ள மக்களின் தேவைகளைக் கருத்தில் எடுத்து அதற்குரிய கொள்கைகளை உருவாக்கி நடைமுறைப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.
- தற்போது அதிகமான சங்கங்களில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட உற்பத்தியே காணப்படுகிறது. இந்நிலையில் வடிசாலைகள் போத்தல் கள் அடைப்பதற்கான அனுமதிப்பத்திரம் பெற்றுத்தரும் சந்தர்ப்பத்தில் தமது உழைப்பு மட்டுப்படுத்தப்படாது திறந்து விடப்படுவதுடன் அதிகளவிலான இலாபத்தினையும் பெற முடியும். இது மாத்திரமன்றி போத்தல் கள் அடைக்கும் அனுமதிப்பத்திரம் இல்லாத சங்கங்களிற்கு அனுமதிப்பத்திரம் இருந்தும் அதனைப் பயன்படுத்தாத

சங்கங்களிடம் இருந்து அதனைப் பெற்றுத்தரும் சந்தர்ப்பத்தில் சீவல் தொழிலாளர்களின் வாழ்வாதாரமானது மேம்பாடு அடையும்.

- போத்தல் கள்ளானது தனியார் மூலம் வெளிநாட்டுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதனைத் தடுத்து அதனைச் சங்கம் ஏற்றுமதி செய்யும்போது சங்கமானது அதிகளவிலான இலாபத்தை ஈட்ட முடிவதுடன் தொழிலாளர்களுக்கும் வருமானம் அதிகரிக்கும் வாய்ப்புக்கள் காணப்படுகிறது.
- மதுவரிச் சட்டங்கள் கூட்டுறவுக்குச் சாதகமற்றதாகக் காணப்படுவதனால் அதனை மாற்றியமைப்பதுடன் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உருவாக்கப்பட்ட கூட்டுறவுச் சட்டங்களினைத் திருத்தி புதிய சட்டங்கள் உருவாக்கப்படல் வேண்டும்.
- தம்மால் மேற்கொள்ளப்படும் பனைசார் உற்பத்திப் பொருட்களுக்குப் போதியளவு சந்தை வாய்ப்புக்களையும் முகவர்களையும் நவீன தொழினுட்ப வசதிகளையும் அரசு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் வேண்டும்.
- மனிதவலுவின் மூலம் மேற்கொள்ளப்படும் போத்தல் கள் அடைப்பிற்குப் பதிலாக நவீன தொழினுட்ப உபகரணங்களைப் பெற்றுத்தரும் சந்தர்ப்பத்தில் குறைந்த நேரத்தில் அதி கூடிய போத்தல் கள்ளானது உற்பத்தி செய்யக்கூடியதாக இருக்கும்.

எதிர்காலத்தில் சீவல் தொழிலின் போக்கு:

திறந்த பொருளாதார கொள்கையின் காரணமாக வெளிநாட்டு மதுபானங்களின் வருகையினைத் தொடர்ந்து உள்ளூர் உற்பத்திப் பொருளான கள்ளிற்கான ஆதரவும் சந்தை வாய்ப்பும் புறக்கணிக்கப்படுவதுடன் கேள்வியும் குறைவடைந்துள்ளமையினால் சீவல் தொழிலும் பனைசார் உற்பத்திப் பொருட்களும் முற்று முழுதாக அழிவடையும் நிலையினை எதிர்நோக்கியுள்ளது. இந்நிலையில் சீவல் தொழிலாளர்கள் தமது பிள்ளைகள் இந்த தொழிலில் ஈடுபடுவதை விரும்பாததுடன் அவர்கள் கல்வி கற்று சிறந்த கல்வியாளர்களாக உருவாகுவதனை எதிர்பார்க்கின்றனர். இதனால்,

சீவல் தொழிலானது அழிவடையும் அபாயத்தினை எதிர்நோக்கியுள்ளது. மேலும், அரசாங்கமானது உள்ளூர் உற்பத்திப் பொருளான பனைசார் உற்பத்திப் பொருட்களுக்கான நவீன தொழினுட்ப சாதனங்களையோ ஊக்குவிப்புக்களையோ வழங்காமையினால் சீவல் தொழிலாளர்கள் தமது வாழ்வாதாரத்தினைக் கைவிட வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறார்கள். இவற்றை விடவும் வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகின்ற கவர்ச்சிகரமான மதுபானங்களின் விற்பனை ஊக்குவிப்பு, அவற்றுக்கு அரசாங்கம் கொடுக்கும் முக்கியத்துவம், புதிய தொழினுட்பங்களைப் பயன்படுத்தாமை, பதுகாப்பற்ற தொழிலாக இருத்தல், நுகர்வோர் குறைவடைந்து உற்பத்திப் பொருள் வீண்விரயமாக்கப்படுதல், அதன் காரணமாக உற்பத்தி மட்டத்தினை குறைப்புச் செய்யும் நடவடிக்கையினைப் பனை தென்னை வள அபிவிருத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கம் முன்னெடுத்தல், இந்நிலை உற்பத்தியாளரின் வருவாயைக் குறைப்பதனால் அவர்கள் வேறு தொழில் நாடிச் செல்ல முனைப்புக் கொள்ளல், இவற்றையெல்லாம் விட குடும்ப கௌரவம், சமூக அந்தஸ்து நிலை கருதி பரம்பரையாகச் செய்து வந்த இத்தொழிலைத் தொடர்ந்து பிள்ளைகள் செய்ய விரும்பாமையும் செய்கின்ற பெற்றோரைத் தடுக்கின்றமையும் சீவல் தொழிலானது நாளுக்கு நாள் நலிவடைந்து எதிர்காலத்தில் முற்றுமுழுதாக இல்லாது போகும் அபாயம் உண்டு.

இந்நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, சீவல் தொழிலினை மேம்படுத்துவதற்குப் புதிய தொழினுட்ப சாதனங்கள், இயந்திரங்கள் மற்றும் சந்தைப்படுத்துவதற்கான முகவர்களைப் பெற்றுக் கொடுக்கின்ற போது சீவல் தொழிலானது பாதுகாப்பானதாகவும் மேம்பாடுடையதாகவும் விளங்கும் நிலையில் சீவல் தொழிலினை முன்னேற்றகரமான பாதையினை நோக்கி இட்டுச் செல்ல முடியும்.

nivethanan.p@thaiveedu.com

இலங்கையின் மத்திய மலைநாட்டின் அழகிய நகரமான நுவரெலியா, தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பண்பாட்டு மையமாகத் திகழ்கிறது. பண்பாட்டு மரபு வளம் என்ற கருத்தைத் தொட்டு, மலையக மக்களிடம் காணப்படும் காட்சிப் பண்பாடு (கோவில், ஆலயக் கட்டடங்கள், வீடமைப்பு, நகை, உடை, கருவிகள்) மற்றும் அகக்கருத்துப் பண்பாடு (மதிப்புகள், உறவுக் கட்டமைப்பு, சமய நம்பிக்கைகள், வாய்மொழி வரலாறுகள்) என இரு அடுக்காக விளக்கலாம். இன்றும் இனிவரும் காலமும் என்ற இரு பரிமாணங்களையும் ஆய்வுடன் இணைக்கும்போது, மரபின் தொடர்ச்சி, மாற்றம், நவீனமயமாதல், ஆவணப்படுத்தல், டிஜிட்டல் காப்பகப்படுத்தல், கொள்கை ஆதரவு போன்ற கோணங்களில் இதைப் பார்க்க வேண்டிய அவசியம் உருவாகிறது. 19-20-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தோட்ட அமைப்பு, நிலமின்மை, குடியுரிமை மறுப்பு, மொழிக் கொள்கைகள், பாதுகாப்பு - அரசியல் சூழ்நிலைகள் ஆகியவை மலையக மரபைக் குலைக்கும் வகையில் பல இடர்பாடுகளை உருவாக்கின. இன்று மலையகத் தமிழர்கள் குடியுரிமை, நில உரிமை, வேலைவாய்ப்பு, கல்வி, சுகாதாரம் போன்ற துறைகளில் முன்னேற்றங்களையும், இன்னும் நீடிக்கும் பின்தங்கல்களையும் ஒரே நேரத்தில் அனுபவிக்கும் சமூகமாக உள்ளனர்.

மனிதவள அமைப்புகள், சட்ட-ஆய்வு மையங்கள் ஆகியவை மலையகத் தமிழர் சமூகத்தின் சட்ட, கொள்கை, ஆட்சி கட்டமைப்பு குறைபாடுகளைப் பற்றி விரிவான ஆய்வுகளை முன்வைத்து, பண்பாட்டு உரிமைகளையும் பாதுகாப்புத் தேவைகளையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளன. இந்து சமய மற்றும் கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் வருடாந்திர அறிக்கைகள், செயற்றிட்டங்கள் ஆகியவை மலையகத் தமிழர் தேவாலயங்கள், கோவில் பராமரிப்பு, கலாசார நிகழ்ச்சிகள், பயிற்சி நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றுக்கு நிதி மற்றும் நிர்வாக ஆதரவை வழங்குகின்றன. இருப்பினும், துறைமட்ட இல்லாமை, திட்டமிட்ட காப்பகக் கொள்கை இல்லாமை, சமூகப் பங்கேற்புக் குறைவு போன்ற காரணங்களால், மலையகப் பண்பாட்டு மரபை ஒட்டிய நீண்டகாலத் திட்டமிடல் இன்னும் பல இடங்களில் சீர்மையடையவில்லை.

1960-களிலிருந்து கல்வி, தொழிற்சங்கப் பங்கு, நகர இடப்பெயர்ச்சி ஆகியவை ஒருபுறம் புதிய அடையாள அரசியலை உருவாக்கியபோதும், மறுபுறம் பூர்வீக்க கலைகள், மரபு பக்திப் பாடல்கள், பாரம்பரிய விழாக்கள் ஆதரவு இன்றி பின்தள்ளப்படத் தொடங்கின. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட தொழிலாளர்கள், கடுமையான உழைப்புக்கும் இயற்கையின் அழகுக்கும் இடையே தனித்துவமான கலாசார உலகை உருவாக்கினர். நுவரெலியா மையத்தில் மலையகத் தமிழர்களின் பண்பாட்டு மரபுவளத்தை ஆய்வு செய்து, அதன் தொடர்ச்சி, சவால்கள், எதிர்கால வாய்ப்புகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. நுவரெலியாவின் பசுமையான தோட்டங்கள், மலைச்சிகரங்கள், ஆறுகள், ஈரமான காற்று

ஆகியவற்றிடையே உருவான மலையகப் பண்பாடு, வெறும் உழைப்பு மட்டுமல்ல. அது பக்தி, குடும்பப் பிணைப்பு, நாட்டுப்புறக் கலை, வாய்மொழி மரபுகள், சமூக ஒற்றுமையின் சேர்க்கை. 'லயன்' (Line room) குடியிருப்புகள், கூட்டு சமையல், தண்ணீர் பகிர்வு, ஆடைக் கைத்தொழில்சாலைகள் போன்ற வாழ்வியல் முறைகள் பகிரும் கலாசாரத்தை உருவாக்கின. சைவத் தேவாலயங்கள், முருகன் கோவில்கள், அம்மன் ஆலயங்கள் சமூக, மத, கலாசார மையங்களாக மாறின. உயர்த்தி ருவிழா, காவடி ஏற்றல், தீமிடல், திருவிளக்குப் பூஜைகள் போன்ற நிகழ்வுகள் சமூகப் பிணைப்பை வலுப்படுத்தின. கும்மிப் பாடல்கள், மலையகப் பிரதேச பாடல்கள், திருமணப் பாடல்கள், இறப்புச் சடங்குப் பாடல்கள் நுவரெலியாவின் வாய்மொழி மரபின் முதன்மைச் சொத்துக்கள். கோவில் வாசல்களில் ஒலிக்கும் பக்திப் பாடல்கள், தோட்டத் தப்பட்டாளங்களில் பாடப்படும் 'கும்பிடு' பாடல்கள் போன்றவை தலைமுறைகளை இணைக்கின்றன. நுவரெலியாவின் தேயிலைத் தோட்டங்கள், தண்ணீர்வாய்க்கால்கள், மலைச்சரிவுகள் ஆகியவற்றுடன் பின்னிப்பிணைந்த இந்தப் பாடல்கள், உழைப்பின் சோகம், காதல், பக்தி, நம்பிக்கைகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன. சமீபத்தில் உருவாகும் சிறுகதைகள், கவிதைகள், ஆவணப்படங்கள் இவற்றை எழுத்து, காட்சி வடிவங்களில் கொண்டுவருகின்றன.

காலனித்துவத் தோட்ட அமைப்பு முதல் சுதந்திரத் திற்குப் பிந்தைய குடியுரிமைப் போராட்டங்கள் வரை நுவரெலியா மக்கள் பல சவால்களைச் சந்தித்தனர். 19-ஆம் நூற்றாண்டின் நிலக்கொடுப்பனவு, 20-ஆம் நூற்றாண்டின் குடியுரிமை மறுப்பு, 1956 S.W.R.D. பண்டாரநாயக்கவின் இந்தியத் தொழிலாளர் வெளியேற்றச் சட்டம், 1964 குடியுரிமைச் சட்டம் ஆகியவை மலையக அடையாளத்தை சவாலுக்கு உட்படுத்தின. நிலமின்மை, மொழிக் கொள்கைகள், அரசியல் புறக்கணிப்பு, பாதுகாப்பு சூழ்நிலைகள் மரபைச் சோதித்தன. இருப்பினும், C.C.T.U தொழிற்சங்கப் போராட்டங்கள், கல்வி முன்னேற்றங்கள், நகர இடப்பெயர்ச்சி புதிய அடையாளத்தை உருவாக்கின. 2023 சனக்கணக்கெடுப்பின்படி, மத்திய மாகாணத்தில் 7 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் தொகையில் 53% மலையகத் தமிழர்கள் உள்ளனர். நுவரெலியா மாவட்டத்தில் இது கூடுதலாகவே உள்ளது. Institute on Statics and Inclusion (2022), Verité Research (2022) ஆய்வுகள் சட்ட-ஆட்சி குறைபாடுகள், உழைப்பு உரிமைகள், ஆளுமை அமைப்புகளை விமர்சிக்கின்றன. Human Development Organization (2018), Best of Lanka (2020) ஆகியவை நுவரெலியாவின் சமூக-பொருளாதார சூழ்நிலையை ஆவணப்படுத்தியுள்ளன. நுவரெலியாவில் இந்து சமய மற்றும் கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் 2023-2024 செயற்றிட்டங்கள் தேவாலயப் பராமரிப்பு, கலாசார நிகழ்ச்சிகள், பயிற்சிகளுக்கு நிதியளிக்கின்றன. Noolaham Foundation, Roja Muthiah Research Library, MEAP (Modern Endangered Archives Programme) ஆகியவை நுவரெலியாவின் ஆவணங்கள், கைப்பிரதிகள், புகைப்படங்கள், தொழிற்சங்க கோப்புகளை

டிஜிட்டல் வடிவில் காப்பாக்குகின்றன. 2020-2025 காலத்தில் கள ஆய்வுகள், UCLA கூட்டு திட்டங்கள் மூலம் 1948 முதல் ஆவணங்கள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. COVID-19 காலத்தில் 'Community Led Archive' முயற்சிகள் நுவரெலியாவில் வெற்றிகரமாக நடைபெற்றன.

நுவரெலியாவை மையப்படுத்திய கலாசார ஆய்வு (Qualitative) முறையில் கள ஆய்வு, நேர்காணல்கள், கணக்கெடுப்புகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கருப் பொருள் பகுப்பாய்வு (Thematic Analysis) மூலம் நில உரிமை (ஆவணக் கலாசாரம்), கலாசார காப்பகம், அரசு கொள்கைகள், NGO பங்களிப்பு ஆகியவை ஆய்விடப்பட்டன. ஆய்வின் முதன்மைக் கேள்விகள்: 'நுவரெலியா மலையகப் பண்பாட்டு வளங்கள் எவ்வாறு பாதுகாக்கப்படுகின்றன?', 'அரசு-சமூக கூட்டு நடவடிக்கைகள் எவ்வாறு முன்னெடுக்கப்படுகின்றன?', 'எதிர்காலத் திட்டமிடலில் என்ன குறைபாடுகள் உள்ளன?' போன்றவை. நுவரெலியாவின் முக்கிய கலாசாரத் தளப் பகுதிகளில் உள்ள கோவில்கள், தோட்ட மேலதிகாரி வீடுகள், தொழிலாளர் குடியிருப்புகள் ஆகியவை பாதுகாப்புக்குரியவை. ஆனால், துறை இணைப்பின்மை, அணுகல் பிரச்சினைகள் (கோவில் அணுகல், நிலத் தகராறுகள்), கொள்கை இடைவெளிகள் சவால்களாக உள்ளன. Department of Cultural Affairs, Department of Hindu Religious Cultural Affairs ஆகியவற்றிற்கிடையேயான அதிகாரப் பேதங்கள் ஒருங்கிணைப்பின்மையை ஏற்படுத்துகின்றன. மலையகப் பண்பாட்டு ஆய்வில் திருமணச் சடங்குகள், பெண்கள் மையக் கூறுகள், குழந்தைப் பாடல்கள், தொழில்-சமய உறவுகள் குறித்த நுண்-ஆய்வுகள் (micro-ethnography) குறைவு. பாலின, இளையோர் மைய ஆய்வுகள், கொள்கை விமர்சனங்கள் தேவை. உலகமயமாதல், டிஜிட்டல் பாதிப்பு, மொழித் திரிப்பு, பொருளாதாரப் பிணக்கங்கள், சுற்றுலா வளர்ச்சி எதிர்கால அச்சுறுத்தல்கள். நுவரெலியாவின் சுற்றுலா இடப் பாரம்பரிய வாழ்வியலை மாற்றி, இளையோரை நகரங்களுக்கு இடம்பெயரச் செய்கிறது.

எதிர்காலப் பரிந்துரைகளாவன நுவரெலியாவை மையப்படுத்தி அரசு NGO 'மலையகப் பண்பாட்டு மரபுக் குழு' (Inter-departmental coordination body) உருவாக்க வேண்டும். இது கலாசாரத் துறைகள், உள்ளூர் ஆட்சி, சமய நிறுவனங்கள், NGO-களை ஒருங்கிணைத்து திட்டமிட்ட காப்பகப் பணிகள், விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டும். Public-NGO கூட்டணிகள் (Noolaham / MEAP) மூலம் திறந்த அணுகல் டிஜிட்டல் காப்பகங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். மலையகத் தமிழர் திருமணச் சடங்குகள், பெண்கள் மையக் கூறுகள், குழந்தைப் பருவப் பாடல்கள், தினசரி தொழில் சார்ந்த வழிபாட்டு நடைமுறைகள், சமய-இயற்கை உறவுகள் ஆகியவை குறித்த நுண்-புல ஆய்வுகள் (micro-ethnography) இன்னும் குறைவாக உள்ளன. அரசு ஆவணங்களில் காட்டப்படும் கலாசாரப் பொருட்கூறுகளுக்கும், சமூகத்தின் உள்ளார்ந்த அனுபவ உலகுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடுகள் குறித்த விமர்சன ஆய்வுகள், கொள்கை விமர்சனங்கள், பாலின மற்றும் இளையோரை மையப்படுத்தும் ஆய்வுகள் அதிகரிக்கவேண்டிய தேவை இருக்கிறது. பள்ளி-பல்கலைக் கழக பாடத்திட்டங்களில் 'நுவரெலியா மலையக மரபு' பிரிவு சேர்த்து, மாணவர்கள் வாய்மொழி சேகரிப்பு, கள

ஆய்வு, காப்பகப் பயிற்சி செய்ய வைக்கப்பட வேண்டும். சமூகக் கொள்கை அளவில் அரசு துறைகள், உள்ளூர் ஆட்சி அமைப்புகள், சமய நிறுவனங்கள், சமூக அமைப்புகள், ஆராய்ச்சி மையங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு ஒருங்கிணைந்த மலையகப் பண்பாட்டு மரபுக் குழு: (coordination body) உருவாக்கி, திட்டமிட்ட காப்பகப் பணிகளுக்கும் விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகளுக்கும் வழிகாட்ட வேண்டும். கோவில், பள்ளி, தொழிற்சங்க அலுவலகங்கள், சமூகம் மையங்கள் போன்ற இடங்களில் இருந்து ஆவணங்கள், புகைப்படங்கள், வீடுகளின் தனிப்பட்ட சேமிப்புகள் ஆகியவற்றின் டிஜிட்டல் நகலெடுப்பு, பட்டியலிடல், திறந்த அணுகல் (open access) கொள்கைகள் கொண்டு வரப்பட வேண்டும்.

மலையக மக்களின் பண்பாட்டு மரபுவளம் என்பது சில கோவில்கள், சில விழாக்கள், சில பாடல்கள் மட்டுமல்ல அது அவர்களின் உழைப்பு, போராட்டம், பாசம், துயரம், நம்பிக்கை, எதிர்காலக் கனவுகள் அனைத்தையும் தாங்கிச் செல்லும் தொடர்ச்சியான வாழ்வியல் மரபாகும். இந்த மரபு இன்றும் இனிவரும் காலமும் நிலைத்து, மறுமலர்ச்சி அடைய வேண்டுமெனில், ஆய்வாளர்கள், அரசியல் நிர்ணயிகள், ஆசிரியர்கள், சமூக இயக்கங்கள், இளையோர் என அனைவரும் சேர்ந்து, களஆய்வு, ஆவணப்படுத்தல், கொள்கைச் சீரமைப்பு, சமூக விழிப்புணர்வு ஆகிய நான்கு துறைகளிலும் ஒருங்கிணைந்த பங்களிப்பு செய்ய வேண்டியது காலத்தின் அவசியமாகிறது. 'குடும்பப் பண்பாட்டு தினம்', 'முத்தோர் நினைவுப் பேட்டி வாரம்', 'கிராமப் பாடல்-கதை விழா', 'நுவரெலியா படமன்றம்' போன்ற நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். நுவரெலியாவில் உழைப்பாளி பெண்கள் அனுபவங்கள், தொழிற்சங்கப் போராட்டங்கள், குடியரிமை வரலாறு ஆகியவற்றை நினைவூட்டும் சிறு அருங்காட்சியகங்கள் (museum), நினைவுச் சின்னங்கள் உருவாக்கம் அவசியம். கோவில், பள்ளி, தொழிற்சங்க அலுவலகங்கள், சமூக மையங்களிலிருந்து ஆவணங்கள், புகைப்படங்கள், தனிப்பட்ட சேமிப்புகள் டிஜிட்டல் நகலெடுக்கப்பட்டு பட்டியலிடப்பட வேண்டும். 'Site access & cultural protection policy' மூலம் கோவில் அணுகல், பாதுகாப்பு உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். மலையகப் பண்பாட்டு மொழி வகைகள், சொல் மாற்றங்கள், பெண்கள் வழிகதை மரபுகள் குறித்த முனைவர் ஆய்வுகள் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். நுவரெலியாவின் மலையகப் பண்பாடு உழைப்பின் பாடல், பக்தியின் தீ, ஒற்றுமையின் பிணைப்பு, நம்பிக்கையின் மலை இது கடந்த காலத்திலிருந்து இன்று வரை, இனிவரும் காலத்திற்கும் உயிர்ப்பளிக்கும் தொடர்ச்சியான வாழ்வியல் மரபாகும். ஆய்வாளர்கள், கொள்கை நிருபர்கள், சமூகம், இளையோர் சேர்ந்து களஆய்வு, ஆவணப்படுத்தல், கொள்கைச் சீரமைப்பு, விழிப்புணர்வு ஆகிய நான்கு துறைகளிலும் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயம்.

laksharan.sarawanan@thaiivedu.com

உலக நாகரிகங்கள்

▣ குரு ஓரவிந்தன்

மனிதர் வேடடையாடிய காலத் திலேயே நாகரிகம் தோன்றிய தாகச் சிலரும், கூட்டுச் சமூதாய வாழ்க்கை ஆரம்பித்த காலத் தில்தான் நாகரிகம் தோன்றியது என்று வேறு சிலரும், நகர வாழ்க்கை ஆரம்பித்தபோதுதான் மனித நாகரிகம் தோன்றியது என்று சிலரும், எழுத்து வடிவ மொழி தோன்றிய காலத் தில்தான் நாகரிகம் ஆரம்பித்தது என்று இன்னொரு சாராரும் தங்கள் கருத்துகளை முன்வைத் திருக்கிறார்கள்

எனது பயணக் கட்டுரைகளில் அடிக்கடி வரலாறு சார்ந்த இடங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, அந்த நாடுகளின் நாகரிக வளர்ச்சி (Civilization) பற்றியும் அநேகமான கட்டுரை களில் குறிப்பிட்டிருந்தேன். நாகரிகம் என்றால் என்ன? அதை எப்படிக் கணிப்பிடுகிறார்கள் என்றெல்லாம் சில வாசகர்கள் கேள்வி கேட்கிறார்கள், சிலர் அவற்றைப் பற்றிச் சுருக்கமாக விளக்கம் தரமுடியுமா என்றும் கேட்டிருந்தார்கள். வரலாற்றில் உலகின் நாகரிக வளர்ச்சி பற்றிக் குறிப்பிட்டால்தான், எந்தெந்த நாடுகள் அப்படியான நாகரிகத்தைக் கொண்டிருந்தன, அதனால் ஏற்பட்ட பாதிப்பு என்ன என்பதை எல்லாம் தெரிந்துகொள்ள முடியும். காலத்திற்குக் காலம் தோன்றிய நாகரிகங்கள் பற்றித் தனித்தனியாக விரிவான கட்டுரைகள் இங்கே எழுத முடியும், ஆனால் பக்கக் கட்டுப்பாடு காரணமாக அவற்றைப் பற்றி சுருக்கமாக, முக்கியமான நாகரிகங்கள் பற்றி மட்டும் உங்களுக்குத் தருகின்றேன்.

இன்று மனிதகுலம் முன்னேறி ஓரளவு நாகரிகம் அடைந்த நிலையில் இருப்பதற்குக் காலாகாலமாய்ப் படிப்படியாக மக்கள் எடுத்த முயற்சிதான் காரணமாகும். மனிதர் திடீரென நாகரிகம் அடைந்தவராய் மாறியிருக்க முடியாது. இன்றைய நிலையை மனிதர் அடைவதற்குப் பல படிசுளைத் தாண்டி

thanasivisnu@gmail.com

வந்திருக்க வேண்டும். நாகரிகம் எப்போது ஆரம்பமானது என்பதைக் கணக்கிட முடியவில்லை. ஆனால் எமக்கு இது வரை கிடைத்த அகழ்வு ஆய்வுகளின் படி மெசபத்தேமி யாவில் வாழ்ந்த சுமேரியர்களின் நாகரிகம்தான் மிகப் பழைமையானதாகும் என்று சான்றுகள் குறிப்பிடுகின்றன. டைக்ரிஸ் மற்றும் யூப்ரடீஸ் நதிகளுக்கிடையே வளர்ந்த இந்த நாகரிகம் பொ.ஆ.மு. 4000 ஆண்டு தொடக்கம் பொ.ஆ.மு. 2500 ஆண்டுகள் வரை இருந்ததாகத் தெரிகின்றது. இவர்கள் 'கியூனிபார்ம்' முறையிலான சில ஆரம்ப எழுத்து வடிவங்களை உருவாக்கினர்.

ஆபிரிக்க பண்டைய நாகரிகம் பொ.ஆ.மு. 3100 தொடக்கம் பொ.ஆ.மு. 332 வரை இருந்தது. ஐரோப்பா பண்டைய நாகரிகம் பொ.ஆ.மு. 3000 தொடக்கம் பொ.ஆ.மு. 750 வரை இருந்தது. ஆசிய பண்டைய நாகரிகம் பொ.ஆ.மு. 3300 தொடக்கம் தற்போது வரை இருக்கின்றது.

இதேபோலத்தான் சீன நாகரிகமும் உலகின் மிகப் பழைமையான நாகரிகங்களில் ஒன்றாகும். பொ.ஆ.மு. 21-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய இந்த நாகரிகம் இன்றுவரை தொடர்கின்றது. மேலும் சுமேரிய நாகரிகம், அக்காடியன், அசிரியன், பபிலோனியன் போன்ற நாகரிகங்களும் குறிப்பிடத்தக்கன. இவர்கள் ஆடைகள், ஆபரணங்கள், எழுதும் முறை, நாட்காட்டி, சட்டக்குறியீடு, வானியல் போன்ற துறைகளில் முன்னேற்றம் அடைந்திருந்தனர்.

அகழ் ஆய்வுகளின் போது கிடைக்கும் பொருட்களைக் கொண்டே காலத்தை ஓரளவு ஆய்வாளர்களால் அளவிட முடிகின்றது. இன்னும் மிகப் பழைய நாகரிகங்கள் மண்ணுக்குள் புதைந்து இருக்கலாம், அப்படி இருந்தால் நவீன தொழினுட்பத்தின் உதவியுடன்தான் அவற்றைக் கண்டறிய முடியும்.

'நாகரிகம்' என்பதை எவ்வாறு வரையறுப்பது என்பது குறித்து அறிஞர்கள் பெரும்பாலும் வேறுபடுகிறார்கள். இதுதான் நாகரிகம் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்வதற்குத் தெளிவான அளவு கோல் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. அதனால் நாகரிகங்கள் பற்றி வரலாற்று அறிஞர்களிடையே மாறுபட்ட கருத்துகள் உண்டு. ஆனாலும் ஓரளவு ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய அடிப்படைக் காரணங்கள் சிலவற்றை எடுத்துப் பார்க்கலாம்.

மனிதர் வேட்டையாடிய காலத்திலேயே நாகரிகம் தோன்றியதாகச் சிலரும், கூட்டுச் சமுதாய வாழ்க்கை ஆரம்பித்த காலத்தில்தான் நாகரிகம் தோன்றியது என்று வேறு சிலரும், நகர வாழ்க்கை ஆரம்பித்தபோதுதான் மனித நாகரிகம் தோன்றியது என்று சிலரும், எழுத்து வடிவ மொழி தோன்றிய காலத்தில்தான் நாகரிகம் ஆரம்பித்தது என்று இன்னொரு சாராரும் தங்கள் கருத்துகளை முன்வைத்திருக்கிறார்கள். காலத்திற்குக் காலம் இந்தக் கருத்துகள் மாறலாம். ஆனால் நாகரிகம் திடீரெனத் தோன்றவில்லை, இது காலத்திற்குக் காலம் படிப்படியாக வளர்ச்சி அடைந்தது என்பதே கவனிக்கப்பட வேண்டியது.

நாகரிக வளர்ச்சி பற்றி பல்வேறு கருத்துகள் எழுந்தபோது, அவுஸ்திரேலியாவில் 1892-ஆம் ஆண்டு பிறந்த இங்கிலாந்து வரலாற்று ஆசிரியரான Gordon Childe என்பவர் நாகரிகம் பற்றிச் சில அளவுகோல்களை முன்வைத்திருந்தார். இவர்தான் 1930-ஆம் ஆண்டு ஓர்க்னி தீவில் உள்ளஸ்காராபிரே

(Orkney - Skara Bare) என்ற இடத்தில் நடந்த அகழ்வாராய்ச்சியின் போது புதிய கற்காலக் கிராமத்தைக் கண்டுபிடித்தவர். காலத்தின் அடிப்படையில் ஆய்வாளர்கள் நாகரிக வளர்ச்சியை கற்காலம், வெண்கலக் காலம், இரும்புக் காலம் (Stone Age, Bronze Age, and Iron Age) என்று முக்கியமான மூன்று பிரிவுகளுக்குள் அடக்கியிருந்தனர். இதில் பல உப பிரிவுகளும் உண்டு.

இவர் முன்வைத்த காரணிகளில் சில அம்சங்களைக் குறிப்பிட்டார். நகரக் குடியிருப்புகள், தொழில் வித்தகர்கள், உற்பத்தி, அரச அமைப்பு, கட்டடங்கள், வர்த்தகம், கலைப்பொருட்கள், எழுத்துகள், இலக்கியம், கணிதம், வானியல், வடிவியல் போன்றதுறைகளில் சமூகத்தின் வளர்ச்சி எப்படி இருந்தது என்பதைவைத்து நாகரிகத்தைக் கணித்தார்.

இவை எல்லாம் தொல்பொருள் அகழ்வில் எமக்குக் கிடைத்த தொல்பொருள் சான்றுகளாக இருக்கின்றன. எமக்குக் கிடைத்ததை வைத்துத்தான் நாங்கள் தற்போது நாகரிகத்தைக் கணிக்கின்றோம், ஆனால் இதைவிட எமக்குக் கிடைக்காத தொல்பொருள் சான்றுகளும் நிலத்தின் கீழ் ஏராளமாக இருக்கலாம்.

முக்கியமாக மனிதர் உயிர் வாழ்வதற்காக உணவுக்காகவும், அதன் பின் உடைக்காகவும் வேட்டையாடத் தொடங்கினர். அதனால் வேட்டைக்குத் தேவையான ஆயுதங்களைக் கண்டுபிடித்தனர். முதலில் கல், மரம், அதன் பின் வெண்கலம், அதன் பின் இரும்பு என்று காலத்தின் வளர்ச்சிக்கேற்ப ஆயுதங்களின் மூலங்களும் மாற்றமடைந்தன. இதில் மரத்தில் செய்த ஆயுதங்கள் காலத்தால் அழிந்துபோனாலும், ஏனைய திடப் பொருட்கள் ஓரளவு காலத்தால் அழியாமல் இருந்தன.

அகழ் ஆய்வின்போது இத்தகைய ஆயுதங்கள் அல்லது பொருட்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டால், அதைக் கொண்டு எக்காலத்தில் மக்கள் அங்கு வாழ்ந்தார்கள் என்பதை ஓரளவு கணிக்க முடிந்தது. குறிப்பாக சிற்பங்கள், சிலைகள், தெய்வங்களின் உருவங்கள், விலங்குகளின் உருவங்கள் போன்ற, அதாவது அவர்கள் விட்டுச் சென்ற பாவனைப் பொருட்களே அவர்கள் அப்பகுதியில் வாழ்ந்ததற்கான காலத்தைக் கணிக்கவும், எவ்வளவு தூரத்திற்கு அவர்கள் நாகரிகம் அடைந்திருந்தார்கள் என்பதையும் ஆய்வாளர்களால் கணிக்க முடிந்தது.

நாகரிகம் என்பது அடர்த்தியான மக்கள் தொகை கொண்ட குடியிருப்புகளைச் சுற்றி ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட சமூக வகுப்புகளைக் கொண்டவைகளாக இனம் காணப்பட்டிருக்கின்றன. நாகரிகம் அதிகாரத்தை குவித்து மனிதகட்டுப்பாட்டை விரிவுபடுத்துவதுமட்டுமல்ல, விவசாயம், கட்டடக் கலை, சாலை அமைப்பு, உள்கட்டமைப்பு, தொழினுட்ப முன்னேற்றம், நாணயம், வரி விதிப்பு, ஒழுங்குமுறை, உழைப்பின் சிறப்புப் போன்ற பலவற்றால் நாகரிகம் முக்கியமாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றது.

உலக நாகரிகங்களை எடுத்துப் பார்த்தால், அநேகமான நாகரிகங்கள் முதலில் நதிக்கரைகளில்தான் ஆரம்பமாகின. மனிதருக்கு நீர் முக்கியம் என்பதாலும், விவசாயத்திற்கு நீர் தேவை என்பதாலும், நதிகளில் மீன் பிடிக்கக் கூடியதாக இருந்ததாலும், குடியேற்றங்கள் நதிக்கரைகளில் ஏற்பட்டன.

யூப்ரடீஸ் டைக்ரிஸ் நாகரிகம் பொ.ஆ.மு. 3500 தொடக்கம் 1500 வரை காணப்பட்டது. இதை மொசப்பத்தோமியா, சுமேரிய நாகரிகம் என்று அழைப்பர். இந்த நாகரிகம் தற்போது உள்ள ஈராக் நாட்டுப் பகுதி, மற்றும் சுற்றியுள்ள பகுதிகளை உள்ளடக்கியது. பொ.ஆ.மு. 3100 தொடக்கம் 1070 வரை நைல்நதி நாகரிகம் என்று அழைப்பர். இது தற்போதுள்ள எகிப்து நாட்டுப் பகுதியைச் சேர்ந்தது. ஆசியாவிலும் சிந்து, கங்கை, யாங்சே ஆற்றங்கரைகளிலும் நாகரிகம் தோன்றியது. இதேபோலக் கடலோரப் பகுதிகளிலும் நாகரிகம் தோன்றியது.

பொ.ஆ.மு. 3000 தொடக்கம் 1000 வரை ஏஜியன் கடல் பகுதி நாகரிகத்தின் முக்கிய இடமாக இருந்தது. மினோவான் நாகரிகம், மைசீனிய நாகரிகம், சைக்ளாடிக் நாகரிகம், கிரேக்க, உரோம நாகரிகம் போன்றவை இப்பகுதியிலேயே தோன்றின. அரண்மனைகள், கோட்டைகள், பளிங்குச் சிற்பங்கள், மற்றும் கட்டடக் கலைகளுக்கு முன்னோடியாக இருந்தது. இதைவிடக் கடல் வழி ஆதிக்கத்தால் வர்த்தகமும் நடைபெற்றது.

மினோன் நாகரிகத்தை கிரீட் தீவில் நாசோஸ் நகரத்தில் பார்க்க முடிந்தது. அதன் மேம்பட்ட கட்டடக் கலையை, பழைய அரண்மனைகளையும் கோட்டைகளையும் கட்டடச் சிதைவுகளையும் சாலை அமைப்புகளையும் சென்று பார்க்க எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததால் அக்கால நாகரிக வளர்ச்சி பற்றி அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. இதேபோல சைக்ளாடிக், ஹெலடிக் நாகரிக வளர்ச்சியையும் கிறீஸில் பார்க்க முடிந்தது.

பொ.ஆ.மு. சுமார் 8000 தொடக்கம் 5000 வரையிலான காலத்தில் தெற்காசியா, தென்மேற்கு ஆசியா, வட ஆபிரிக்கா, மத்திய ஆபிரிக்கா, மத்திய அமெரிக்க பகுதிகளில் கற்கால நாகரிகம் தோன்றி வளர்ச்சி அடைந்ததாக ஆய்வாளர் குறிப்பிடுகின்றனர். இதே போல வெண்கலகால நாகரிகம் மெசப்பத்தோமியா, லேவண்ட், செமிட்டிக், ஹிட்டைட், சிந்து வெளி, மினோவன், வேதகால நாகரிகம், சீன நாகரிகம் போன்றவை தோன்றியதாகத் தெரிகின்றது.

இரும்புக்கால நாகரிகத்தை எடுத்துப் பார்த்தால், கிரேக்க - உரோம நாகரிகம், மேற்கு நாகரிகம், பைசண்டைன் நாகரிகம், ஹெலினிஸ்டிக் நாகரிகம், பாரசீக் நாகரிகம், பண்டைய இந்திய, சீன நாகரிகம், யூத நாகரிகம், நாடோடிகள் நாகரிகம் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இதைவிட இடைக்கால நாகரிகம் என்றும் மேற்கு, கிழக்கு கிறிஸ்துவம், இஸ்லாமிய நாகரிகம், சோமாலியா, அயூரான் நாகரிகம், மங்கோலிய, முகாலய, ஒட்டோமான் போன்ற நாகரிகங்களும் இடைக்காலத்தில் உருவாகின. இந்தியாவில் சேர, சோழ, பாண்டிய, பல்லவ நாகரிகங்கள் உருவாகின. தென்கிழக்காசியாவில் சம்பா, அங்கூர், அயுத்தயா, பேகன் போன்ற நாகரிகங்களும், மேசோ அமெரிக்க மாயா நாகரிகம் போன்றவையும் குறிப்பிடத் தக்கன. இதுபோன்று பல இடங்களிலும் இத்தகைய நாகரிக வளர்ச்சியைக் காணமுடிந்தாலும் அவற்றில் சில நாகரிக வளர்ச்சிகள் பார்வையாளர்களின் வருகையால் முன்னிலையில் நிற்கின்றன.

தாங்கள் நாகரிகமடைந்த சமூகம் என்பதை எடுத்துக் காட்டவும், சுற்றுலாத் துறையின் வருமானத்தைக் கணக்கில் கொண்டு சில நாடுகள் இப்படியான நாகரிக இடங்களை பார்ப்

பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொடுத்திருக்கின்றன. அதனால் ஆர்வமுள்ளவர்கள் சென்று பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இப்படிச் சென்று பார்ப்பவர்கள் அந்த நாகரிகம் பற்றி ஆய்வுகள் செய்து பொது ஊடகங்களில் எழுதுவதால், அவை பிரபலமாகின்றன.

ஏதோ ஒரு வகையில் எம்மினத்துடன் ஆதித் தொடர்புடைய தெற்காசியாவின் வடமேற்குப் பகுதியில் இருந்த ஆசிய நாகரிகத்தைப் பற்றிச் சிறிது பார்ப்போம். சிந்துசமவெளி நாகரிகம் என்று இதை அழைப்பர். இந்த நாகரிகம் பொ.ஆ.மு. 2600 தொடக்கம் பொ.ஆ.மு. 1900 வரை வளர்ந்ததாக ஆய்வுகள் குறிப்பிடுகின்றன. சமூக அமைப்பு, நகர்ப்புற திட்டமிடல், கட்டடக் கலை, மேம்பட்ட வடிகால் அமைப்பு போன்றவற்றை இது உள்ளடக்கியது. ஹரப்பா, மொஹஞ்சதாரோ பகுதிகளில் அமைந்திருந்த இந்த நாகரிகம் தற்போது பாகிஸ்தான் பகுதிக்குள் சென்றுவிட்டதால், மேற்கொண்டு ஆய்வுகள் செய்ய முடியாது கைவிடப்பட்டது. இதன் வீழ்ச்சிக்கு காலநிலை மாற்றம், நதிகளின் திசைமாற்றங்கள் மற்றும் படையெடுப்புகள் சாத்தியமான காரணங்களாக இருக்கலாம் என நம்பப்படுகின்றது.

13-ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்த யாழ்ப்பாண அரசுக்கு முற்பட்ட காலம் தெளிவாக எழுதப்படவில்லை. அந்நூறுதரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த தமிழ் அரசர்களான சேனன், குத்திகன், எல்லாளன், புலஹத்தன், பாகியன், பணையமாறன், பிலையமாறன், தாத்திகன், வடுகன், நூலியன் போன்றவர்களின் பெயர்கள் சிங்கள இலக்கியங்களில்தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

இதைத் தவிர அக்காலத்தில் 32 தமிழ் குறுநில மன்னர்கள் இருந்ததாகவும் மகாவம்சம் குறிப்பிடுகிறது. தொல்லியல் ஆய்வுகளின் படி பொ.ஆ.மு. 8-ஆம் நூற்றாண்டு வரை யாழ்ப்பாணத்தில் கந்தரோடை என்ற தமிழர் வாழ்ந்த இடம் வழக்கை ஆற்றங்கரையில் தலைநகராகவும் ஆட்சிபீடமாகவும் நாகரிகம் வளர்ந்த இடமாகவும் இருந்திருக்கிறது.

சிந்துவெளியில் கிடைத்த எழுத்து வடிவங்களை வாசிப்பதற்குப் பயிற்றப்பட்ட யாரும் இல்லாததால், இந்த நாகரிகம் பற்றி மேற்கொண்டு தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. புதிய தலைமுறையினர் இப்படியான ஆவணங்களை வாசிப்பதற்கான பயிற்சிகளைப் பெற்றுக் கொண்டால் இது சாத்தியமாகும். தமிழில் ஏற்பட்ட எழுத்துகளின் உருமாற்றங்களை இப்போது பலராலும் படிக்கமுடியாமல் இருக்கின்றது. எனவே பழைய எழுத்து முறைகளை எப்படி வாசிப்பது என்பதற்கான பயிற்சிப் பட்டறைகளை நடத்துவதன் மூலம் புதிய தலைமுறையினரால் அவற்றை அறிந்துகொள்ள முடியும். தமிழ் மொழி நிலைத்து நிற்கவும் இவை உதவியாக இருக்கும்.

உசாத்துணை:

• <https://en.wikipedia.org/wiki/Civilization>

kuruaravindan@thaivedu.com

மாற்றம் மெய்ப்பிக்கும் புத்திர பந்திரியர்

■ குணசேகரம் தேவயானி

தற்கால சூழலில் நவீனம், புதுமை என்பன பழகிப்போய்விட்டன. இருபத்தொராம் நூற்றாண்டின் பிள்ளைகள் நாம் என்றும் கூறிக்கொள்கின்ற அதேவேளை நோய்களின் வளர்ப்புக் குழந்தைகள் என்று எண்ணும் வண்ணமே எமது மாற்றங்கள் காணப்படுகின்றன. அதாவது எமது முன்னோர்களது வாழ்வியலும் எமது வாழ்க்கைக் கோலமும் வெவ்வேறு காலச் சூழலில் நீண்ட இடைவேளை கொண்டனவாக வளர்ந்து மாறுதலுக்கு உட்பட்டு உள்ளன. இந்த வகையில் பழையமையில் இருந்து மாறிவிட்டோம் என்பதனைக் காட்டிலும் பல்வேறு விடயங்களை மறந்துவிட்டோம் என்பதே உண்மை. பழையன கழிதலைத் தடுக்க முடியாது. புதியன வருவதையும் நிறுத்த முடியாது. இரண்டையும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும் இதனை நன்னூலார்:

**‘பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையினானே’**

என்றார். இது எக்காலத்திலும் மாறாது எனினும் பழையமையில் உள்ள பல நன்மையானவற்றையும் நாம் அன்றாட வாழ்வியலில் இழந்துகொண்டு இருக்கின்றோம். எமது உணவு முறைகள், ஆடை அணிகலன்கள், மருத்துவம் எனக்கூறிக்கொண்டே சொல்லலாம். எமது முதாதையர் இயற்கையுடன் ஒன்றிய வாழ்வை வாழ்ந்தார்கள் ஆதலால் இயற்கை அவர்களுடன் இணையப்பட்டது. நாம் இன்று இயந்திர வாழ்வியலோடு இயந்திரமாகவே வாழும் நிலை காணப்படுகிறது.

**பண்டைய கால உணவு முறைகளும்
தற்கால உணவு முறைகளும்:**

அன்றைய நாளில் குடும்பங்கள் கூடி இருந்து பரிமாறி உணவுகளைப் பகிர்ந்து உணவுகளுடன் உணர்வையும் ஊட்டி வளர்த்தார்கள். அது அந்தக் குடும்பத்தின் பிணைப்பை வலுப்படுத்தியது. ஆனால் புதிய நவீன கால சூழலில் எங்கே இந்நிலையை காண முடிகிறது. அப்பா வேலை முடித்து வரும்பொழுது பிள்ளை தூங்கி விடுகிறது. காலை யில் பிள்ளை தூக்கத்தில் இருந்து எழுவதற்கு முன்னரே தந்தை வேலைக்குச் சென்று விடுகிறார்.

“

**எமது முதாதையர்
இயற்கையுடன்
ஒன்றிய வாழ்வை
வாழ்ந்தார்கள்
ஆதலால் இயற்கை
அவர்களுடன்
இணையப்பட்டது.
நாம் இன்று இயந்திர
வாழ்வியலோடு
இயந்திரமாகவே
வாழும் நிலை
காணப்படுகிறது.**

”

tg.theeban@gmail.com

66

புதியன புகுதலினால்
நன்மைகள்
இருக்கின்ற போதும்
நாம் பேணிவந்த
ஆரோக்கியமான
உணவுமுறைகள்,
பழக்கவழக்கங்கள்,
பாரம்பரிய வைத்திய
முறைகள் போன்றவற்றினை
இழப்பதோடு எமது
ஆரோக்கியத்தினையும்
இழந்து வருகின்றோம்.

99

இதில் எங்கு உணவை ஒன்றாகக் கூடி உண்ணுவதற்கு நேரம்? அப்படி இல்லையாயினும் ஒரு குடும்பத்தில் தாய், தந்தை, மகன், மகள், கணவன், மனைவி என அனைத்து உறவுகளுமே தொலைபேசியையும் தொலைக்காட்சியையும் தங்களது நவீன உறவாகப் பாவனை செய்கின்றனர். அதனைப் பார்த்தவாறே உணவு உட்கொள்கின்றனர். இதனால் உறவுகளுக்கு இடையிலான குடும்பப் பிணைப்பு இறுக்க மற்றதாக மாறுகின்றது. முன்னைய காலத்தில் வீடுகளில் பெற்றோர் வேலைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கின்ற நிலையில் பிள்ளைகளை ஓடியாடி விளையாடுவதற்கு அனுமதித் தனர். அது அவர்களது உடல் ஆரோக்கியத்திற்கும் மன ஆரோக்கியத்திற்கும் வழி செய்து கொடுத்தது. ஆனால் இன்றோ தாய் தன் சமையல் வேலைகளைச் செய்கின்ற நிலையில் சிறு குழந்தைகளைக் கூட விளையாட்டை விடுத்து தொலைபேசியில் விளையாடுதல் அல்லது அதில் வீடியோக்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கச் செய்கின்றனர். இது அந்த நேரத்தில் அவர்களுக்கு வேலையை இலகுவடுத்துவதாகவும் இடைஞ்சல் அற்றதாகவும் காணப்படினும் காலப்போக்கில் இவை பார்வைக் குறைபாடு, சுறுசுறுப்பு அற்ற நிலை, தொலைபேசிப் பாவனைக்கு அடிமையாக மாறுதல் போன்ற பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதனை அறியாத வகையில் வீட்டுச் சூழல் மாறியிருப்பதனைக் காணலாம்.

மேலும் உணவு வகைகளைப் பார்த்தால் பழைமையில் உணவே மருந்து என வாழ்ந்த நிலை மாறி புதுமையில் மருந்தே உணவாகின. உதாரணமாக முன்னைய காலத்தில் சமையலுக்குப் பயன்படுத்திய கீரை வகைகளில் தேங்காய் பூக் கீரை, குமுட்டிக் கீரை, முருங்கைக் கீரை, முசுமுசுக்கை, தூதுவளை, மான் பாஞ்சான், முசுட்டை இலை, குறிஞ்சா இலை, முடக்கத்தான், வள்ளல், வாகராணி, திராய், பொன்னாங்கண்ணி, அகத்தி எனப் பலவகை இலைக்கறிகள் இன்று அழிந்து போய்விட்டன. இவை சமையலில் சுவை என்பதைத் தாண்டி வயிற்றுப்புண், பித்தம், நீரிழிவு எனப் பல்வேறு நோய்களின் தீர்வாகவும் இதனைப் பயன்படுத்தினர். அதனைப்போல் பழ வகைகள் என்று நோக்கினால் வீரப் பழம், நாவற் பழம், துவரப்பழம், இலந்தைப் பழம், கிளாக் காய், நுரைப் பழம், கொவ்வைப் பழம், கெக்கரிப் பழம், ஈச்சம் பழம், குருவிச்சம்பழம், மகிழம்பழம், தண்ணிச்சோற்றுப் பழம், வெள்ளரிப்பழம், வம்மிப்பழம், காரக்காய், மீனாட்சிப்

பழம், நாயுண்ணிப்பழம், வில்வம் பழம்... இவைகள் இன்று உண்ணக்கூடிய பழ வகைகளா? எனக் கேள்விக்குரியதாகிப் போவதற்கு, அந்நிய நாட்டவர்களால் அறியாத தரப்பட்ட அயல் நாட்டுப் பழங்களை நாடி நிற்கும் நிலையைப் புதுமை என எண்ணுவதே காரணம். விலை குறைவு, மரம் நட்டு நீருற்றி கனி பெறவேண்டிய வேலையில்லை, இலகுவில் சந்தையில் பெற்றுக் கொள்ளலாம், நீண்ட நாட்கள் வைத்துக் கொள்ளலாம் என அவற்றுக்குப் பழக்கப்பட்டுப் போன நாம் பல்வேறு ஊட்டச்சத்துகள் நிறையப் பெற்ற உள்நாட்டுப் பழங்களை உண்ணத் தவறி மருந்தடித்து, நீண்ட நாட்கள் வைத்து விற்கின்ற சந்தைப் பழங்களை வாங்கி உண்பதே கெத்து என நினைக்கும் நிலையில் இருக்கின்றோம்.

பற்றை, குப்பை என நாம் இன்று அழிக்கின்ற மரம், செடி, கொடிகளே அன்று வீட்டுத் தோட்டம். எமது தேவைக்குரிய காய்கறி மூலிகைகள் என பார்க்கப்பட்டவைகளை பயன்றது என கருதிவிட்டு, அதனை அழித்தோம். இன்று அதனை தேடி அலைகின்ற நிலையில் இருக்கின்றோம். 'இருப்பவன் தொலைப்பதும் இல்லாதவன் தேடி அலைவதும் அன்பு மட்டும் அன்றி இவைகளையுமே', சான்றாகத் திடீரென ஓர் பல்வலி வந்துவிட்டால் போதும், அன்றோ முற்றத்தில் உள்ள துளசி இலையை எடுத்து கையில் கசக்கி பல் உள்ளே வைப்பார்கள். சளி என்றதும் கற்பூரவள்ளி இலையுடன் கற்கண்டு உண்டார்கள். இன்று பல் வலியா? பற்களைப் பிடுங்குங்கள் அல்லது உடனே வைத்தியசாலைக்குச் செல்லுங்கள் என்ற நிலைக்கு மாறிவிட்டனர். இதற்கு புதுமைகள் உள்நுழைந்தமை காரணம் என்பதைத் தாண்டி பழைமைகளை நாம் மறுதலித்தமையே காரணம் எனலாம்.

பனங்கிழங்கு, சக்கரவள்ளிக் கிழங்கு, கேப்பங்கிழங்கு, வற்றாளை என பலவகை கிழங்குகளும் அழிந்து வரும் நிலை. ஏன்! மீன் வகை என்றாலே கெளுத்தி, உழுவை மீன், செப்பலி மீன், சூடல் மீன், நெத்திலி மீன் என்றாலே இன்று எவருக்கும் தெரியாது. காரணம் சூறா மீன், பாரை மீன், வளையா போன்ற பெரிய மீன்களை விரும்பும் நிலை. நவீன யுகத்தில் இலகுவாக முறைகள்தான் விரும்பப்படுகின்றன. காரணம் இவைகளைத் துண்டுகளாகச் சந்தையில் வெட்டி வழங்கலாம், சிறிய மீன்களில் முட்கள் அதிகம், சுத்தம் செய்து சமைப்பது முதல் சாப்பிடுவது வரை சிரமம் என நினைத்தார்களோ என்னவோ?

குரக்கன், திணை, கருப்பு கவுனி அரிசி, சிவப்பரிசி, போன்ற வைகளை இன்று காணவே முடியாத அளவுக்குப் பாசுமதி அரிசி, சீரக சம்பா அரிசி, பொன்னி அரிசி வகைகள் பழக்கப் பட்டுவிட்டன. இன்றைய திருமண நிகழ்வை எடுத்துக் கொண் டால் கூட எமது தமிழர் பாரம்பரிய உணவு முறைகளில் இருந்து விடுபட்டு பிரியாணி, சிக்கன் கறி, ஐஸ்கிரீம், சோடா பாட்டில், கேக்... என அனைத்தும் நவீன வகையிலான உணவு வகைகளே விரும்பப்படுகிறது. குடிபானங்கள் என்ற போது முன்னர் களைப்பிற்கு மோர், தோடம்பழச்சாறு என அருந்துகின்ற நிலை காணப்பட்டது. விருந்தாளி வந்தால் கூட அவ்வாறே வழங்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இன்றோ வீட்டுக்கு ஒரு விருந்தாளி வந்தால் போதும் ஓடிச்சென்று சோடா அல்லது ஜூஸ் வாங்கி வா மகன் / மகள் என்ற நிலை காணப்படுகிறது. ஏன், விளம்பரங்களில்கூட பழ வகைகளை உட்கொள்வதைக் காட்டிலும் ஜூஸ் வகைகளாக உட்கொள் கின்றமையை வரவேற்கின்ற முறையை கம்பனிகள் தமது வளர்ச்சிக்காக விளம்பரப்படுத்துகின்றன. ஆனால் அவை கெமிக்கல் கலந்த குளிர் குடிபானங்கள் என்பதனை எம் சிந் தனைக்கு எட்டா வண்ணம் காட்சிப்படுத்தல்களில் காட்டப் படுகின்றன. ஆதலால் அதனை நாமும் விரும்பி அருந்து கின்ற நிலை காணப்படுகின்றது.

வீட்டு அன்றாட உபயோகப் பொருட்கள் அன்றும் இன்றும் எனப் பார்க்கின்ற போது முன்னரோ கைகளால் கழுவும் ஆடை இன்று வாசிங் மிஷினில்; அம்மியில் அரைக்கப்பட்ட பொருட்கள் இன்று பிளாஸ்டரில்; மட்பாண்டத்தில் சமைக்கப் பட்ட உணவுகள் இன்று அலுமினியம், சில்வர் பாத்திரங் களிலும், ரைஸ் குக்கர்களிலும்; விறகு அடுப்பு இன்று கேஸ் சிலிண்டராகவும்; பதப்படுத்தும் முறைகள் முன்னர் உப்பிட்டு உலர்த்தல், காய வைத்தல், வாட்டி எடுத்தல் முறையும்; குளிர் தண்ணீருக்கு மண்குவளையும் அன்று பயன்படுத்தப் பட்டன. இன்று யாவும் குளிர்சாதனப் பெட்டியில், அன்று குளி யலுக்கு சீயக்காய் இன்று சம்போ என யாவும் மாறின. மாற்றம் ஒன்றே மாறாதது மிகுதி எல்லாம் மாறிப்போயின.

அழகு சாதனம் அன்று முகத்திற்கு மஞ்சளும் சந்தனமும் இயற்கை கற்றாழையும் இன்றோ இவைகளின் சாயலில் போலி கிறீம் வகைகள், எமது பாரம்பரிய ஆடை முறைகளே அன்று பரவலாக காணப்பட்டது இன்றோ அயல்நாட்டு ஆடை முறைகளின் புதிய பழக்கம் நமக்கு பழக்கப்பட்டனவாகி பழங்கால கலாசார ஆடைகள் மருவிப் போயின என்றே கூறலாம், அன்றைய கால மருத்துவம் பற்றி நோக்குகையில் அன்று வீட்டுக்கு ஒரு வைத்தியர். அதாவது, எமது முன் னோர்கள் இயற்கை வாழ்வு வாழ்ந்தமையால் நோய்களை பெரிதாக எதிர்கொள்ளவில்லை. இதற்கு அவர்களது வாழ்க் கைக் கால அளவை சான்றாகக் கூற முடியும். இதனைத் தவிர்த்து பாம்பு கடித்தல், காய்ச்சல், தலைவலி முறிவு என்ப வற்றுக்கெல்லாம் தீர்வை அவர்களே அறிந்திருந்தார்கள், அதற்கான மருத்துவ முறைகளும் காணப்பட்டது. ஆனால் இன்றோ அரசு மருத்துவம்கூட அந்நியமாகி தனியார் மருத் துவ முறைகளுக்கு பழகின எம் சிந்தனையும் உடலும். ஆயுர்வேத வைத்திய முறைகளில் பத்து போடும் முறை எலும்பு முறிவுக்கு சுகத்தை வழங்கினாலும் அதனை நாம் எப்படி நம்புவது என்ற மனோபாவ நிலையில் கால் முறிவுக்கு

கால்களின் உள்ளே தகடு பொருத்தும் முறையையே நாடு கின்றோம். ஏனென்றால் நாம் 'எல்லோரும் ஓடுகிறார்கள் நாமும் ஓடுவோம்' என்ற மனநிலைக்குட்பட்டவர்களாயிற்றே. மாறாக ஒருவர் அதனை முயன்றாலும் அதனை ஓர் இழி செயலை நோக்குவது போன்று நோக்குகின்றோம். நாம் எம் முடைய வாழ்க்கையை இயற்கையுடன் இணையவைத்து வாழமுடியாமல் போவதற்கும் பிறர் எம்மை நாகரிகமற்றவர் களாக நினைத்துக் கொள்வார்களோ என்ற தயக்கமேயாகும்.

இவ்வாறாக முன்னைய கால வாழ்வுக்கும் இன்றைய கால வாழ்வுக்கும் இடையே பல வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றது. இது மட்டுமல்ல இன்னும் மாறத்தான் போகிறது. புதியன புகு தலினால் நன்மைகள் இருக்கின்ற போதும் நாம் நாம் பேணி வந்த ஆரோக்கியமான உணவு முறைகள், பழக்கவழக்கங் கள், பாரம்பரிய வைத்தியமுறைகள் போன்றவற்றினை இழப் பதோடு எமது ஆரோக்கியத்தினையும் இழந்து வருகின்றோம்.

இத்தகைய பிரச்சினைகளைக் கையாள்வது மிகவும் அவசிய மானதொன்று. ஏனெனில் எதிர்காலத்தில் எமது சந்ததியினர் ஆரோக்கியமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் வாழ்வதற்கு சிறந்த பழக்கவழக்கம், உணவுமுறை, மருத்துவமுறை, வாழ்க்கை முறை, ஆரோக்கியமான சமூகம் என்பவற்றினை அவர் களுக்கு அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு எங்களுக்கு ரியது. அதற்கு அவர்களை இன்று புரையோடிவரும் விரை வுணவுகளைத் தவிர்த்து அவற்றுக்குப் பதிலாக ஆரோக்கிய மான சிறந்த உணவுகளான குரக்கன், பழஞ்சோறு, மரவள்ளி புட்டு, பனங்கிழங்கு மா போன்றனவற்றைப் பயன்படுத்து தலும் அதனால் கிடைக்கும் நன்மைகளையும் அவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தல், மூலிகைப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தும் அறிவினை அவர்களுக்கு வழங்குதல், அத் தகைய மூலிகைத் தாவரங்களை வீட்டில் வைத்து வளர்க்கும் நுட்பத்தினை அவர்களுக்கு வழங்குதல், உடல்நலக் குறை பாடுகளின் போது இத்தகைய மூலிகைகளை எவ்வாறு பயன் படுத்தி அவற்றினைக் குணப்படுத்த முடியும் என்ற நுட்பங் களை அவர்களுக்கு அறியக் கொடுத்தல், இவற்றினை எல்லாம் மீறி ஒவ்வொரு குடும்பத்தில் இருக்கும் அத்தனை அங்கத்தவர்களும் ஒருவேளை உணவையேனும் ஒன்றாகக் கூடியிருந்து உண்ணுதல், ஒன்றாகப் பேசி மகிழ்ந்திருத்தல் போன்ற நல்ல பண்புகளை அவர்களிடம் வளரச் செய்தல் போன்ற செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பதன் மூலம் எதிர் காலச் சமூகம் ஆரோக்கியமான சமூகமாக மாற்றம் அடை யும். ஆனால் தொடர்ந்து வரும் நவீன யுகத்தில் பெருகிவரும் தேவைகளுக்கு இத்தகைய மரபுவழி வாழ்க்கை முறை எவ்வளவு பொருத்தமானது என்ற கேள்வி இருக்கின்ற போதும், நவீனத்துடன் பழைமையையும் சேர்த்து தேவை யான ஆரோக்கிய வாழ்வினை பெற்றுக் கொள்வது அவ சியம். அவ்வாறு இல்லை என்றால் எதிர்கால ஆரோக்கிய மான வாழ்க்கை, நீண்ட ஆயுள் கோள்விக்குறியாகிவிடும் ஆபத்து உண்டு.

thevayani.kunasekaram@thaiivedu.com

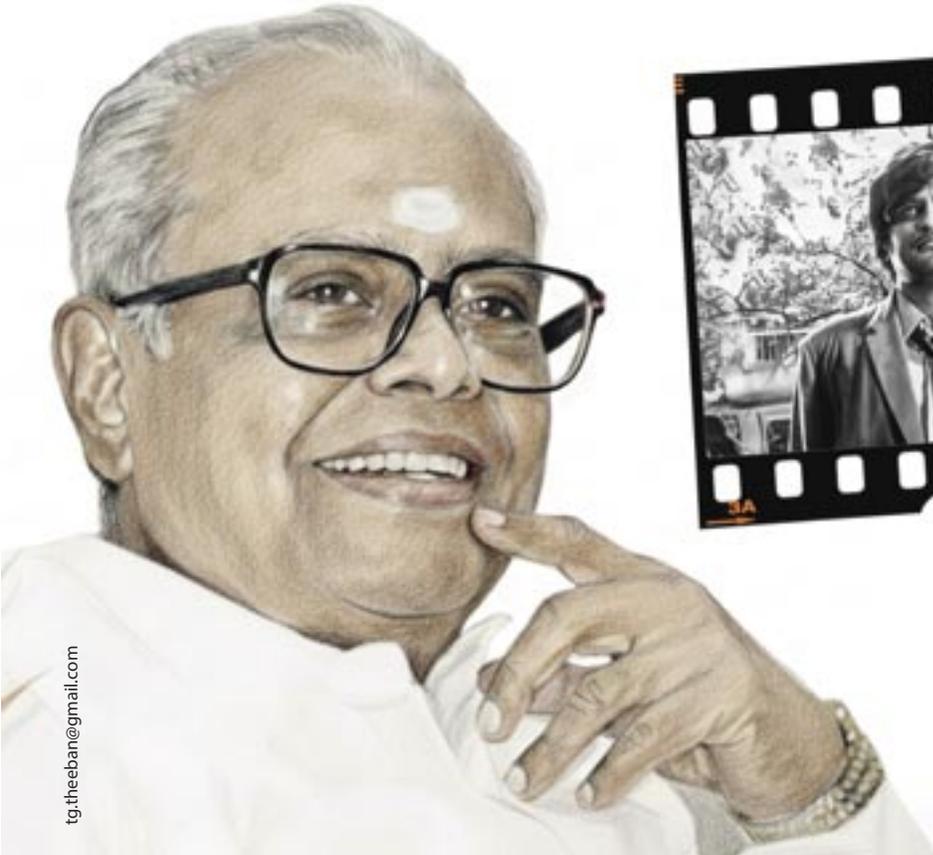
நீர்க்குமிழியிலிருந்து...

ஓவியர் ஜீவா

திரைப்படங்கள் என்றாலே அதை உருவாக்கும் சிற்பிகளான இயக்குநர்கள்தான் நினைவுக்கு வரவேண்டும். சமீபத்தில் ஹங்கேரிய இயக்குநர் பேலா டார் இறந்தபோது உலகெங்கும் இருந்து வந்த அஞ்சலி செய்திகள், குறும் படங்கள், அவரைப் பற்றிய கட்டுரைகளை எல்லாம் பார்த்த போது இயக்குநர் என்ற பொறுப்பின் அருமை தெரிகிறது. தமிழ் திரைப்படங்கள் பெரும்பாலும் அதில் நடித்த நடிகர்களை வைத்தே அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன. இயக்குநர்களைப் பற்றிப் பேசப்படுவதில்லை. இதையெல்லாம் மீறி சில இயக்குநர்கள் இங்கு தனித்துவமாகத் தோன்றினார்கள். அவர்கள் இயக்கிய படங்களை, இயக்குநர்களின் அடையாளத்தை வைத்தே சொல்லலாம். இப்படிப்பட்ட இயக்குநர்களில் முக்கியமானவர் கே. பாலச்சந்தர். அவருக்கு முன் இருந்த பிரபல இயக்குநர்கள் அப்போதைய நட்சத்திரங்களைத் தங்கள் படங்களில் இயக்கி புகழ் பெற்றிருந்தனர். சிவாஜியை ஒரு படத்தில் இயக்கியிருந்தாலும் பாலச்சந்தரின் மிகப்பெரிய ஸ்டார் ஜெமினி கணேசன்தான்.

நாடக மேடையிலிருந்து வந்தவர் பாலச்சந்தர். யாரிடமும் உதவி இயக்குநராக இருந்ததில்லை. சென்னை ஏஜிஎஸ் அலுவலகத்தில் பணி புரியும்போதே, நண்பர்களுடன் இணைந்து ராகினி ரிக்ரியேஷன்ஸ் என்ற பெயரில் நாடகங்களை எழுதி இயக்கி மேடையேற்றினார். அதில் நடித்த நடிகர்கள் எல்லாம் பின்னர் அவருடைய திரைப்படங்களிலும் நடித்தனர். நாகேஷ், சவுகார் ஜானகி போன்ற பிரபலங்களும் அந்த நாடகங்களில் நடித்தனர். பெரும்பாலும் நகைச்சுவை நாடகங்கள். அந்த நாடகங்களை பின்னர் திரையாக்கமும் செய்தார். எதிர்நீச்சல், மேஜர் சந்திரகாந்த் போன்றவை திரையிலும் வெற்றி பெற்றவை. நாடக மேடை புகழ் கண்டு எம்ஜியாரின் அழைப்பில் 'தெய்வத்தாய்' படத்திற்கு வசனம் எழுதி திரையுலக பிரவேசம் செய்தார். 'சர்வர் சுந்தரம்' நாடகத்தைப் பார்த்த ஏவிஎம் செட்டியார் அதை கிருஷ்ணன் பஞ்ச இயக்கத்தில் படமாக்கினார். அதற்கு பாலச்சந்தரை அழைத்து வசனம் எழுத வைத்தார். தொடர்ந்து பூஜைக்கு வந்த மலர், நீலவானம் போன்ற படங்களுக்கு வசனம் எழுதியதற்குப் பின்னர் தன் முதல் படத்தை இயக்கினார்.

பொதுவாக இவர் மீது ஒரு குற்றச்சாட்டு இருந்ததுண்டு. வெளிநாட்டுப் படங்களைக் காப்பியடித்து படங்களை இயக்குகிறார் என்று. முதல் படமான 'நீர்க்குமிழி', அகிரா குரசோவாவின் 'இகுரு'வின் பாதிப்பில் உருவானது. இதே பாதிப்பில்

பின்னர் ரிஷிகேஷ் முகர்ஜி 'ஆனந்த்' என்ற அற்புதமான திரைப்படத்தை இயக்கினார். தன் முதல் படத்தை அப்போது புகழ் பெற்ற எந்த ஹீரோவையும் ஒப்பந்தம் செய்யாமல் நகைச்சுவை நடிகர் நாகேஷை ஒப்பந்தம் செய்யும்போதே தன் தனித்தன்மையை வெளிப்படுத்தினார் கேபி. 'மேஜர் சந்திரகாந்த்' என்ற தன் நாடகத்தை திரையாக்கம் செய்வதற்கு முன்னேயே, அந்த நாடகம் பாணி மஜும்தாரால் இந்தியில் திரைப்படமாக இயக்கப்பட்டு 'ஊஞ்சே லோக்' என்ற பெயரில் வெளிவந்துவிட்டது. 'நாணல்' திரைப்படம், ஒரு நீதிபதியின் வீட்டினுள் நுழையும் குற்றவாளிகள் அவர் குடும்பத்தைச் சிறை வைப்பது என்ற திரைக்கதையில் உருவானது. 'எதிர் நீச்சல்' பெரும் வெற்றி பெற்ற திரைப்படம். பல குடும்பங்கள் வாழும் ஒரு பெரிய வீட்டில் மாடிப்படியின் கீழ் தங்கியிருக்கும் அனாதை வாலிபன் மாடிப்படி மாதுவாக நாகேஷ் நடித்திருப்பார். நிறைய நடிகர்கள், நகைச்சுவை, நல்ல பாடல்கள் என்று பல நல்ல அம்சங்கள் இந்த படத்தில் இருந்தன.

மேஜர் சந்திரகாந்தில் நாயகன் ஒரு கண் பார்வையற்ற ஓய்வு பெற்ற ராணுவ அதிகாரி. அவர் மகனை கொன்றுவிட்டு, அவர் வீடு என்று தெரியாமல் அங்கு அடைக்கலமாயிருக்கும் மனிதனுக்கும் அவருக்கும் இடையே நடைபெறும் சம்பவங்கள்தான் திரைப்படம். ஜெயலலிதா நடித்த ஒரே பாலச்சந்தர் திரைப்படம் இதுதான் என்று நினைக்கிறேன்.

பாமா விஜயம், ஒரு நடுத்தரக் கூட்டுக் குடும்பத்தில், பக்கத்து வீட்டில் குடியேறும் புகழ் பெற்ற நடிகை ஒருவரால் ஏற்படும் குழப்பங்களைப் பற்றிய முழு நீள நகைச்சுவைத் திரைப்படம். மூத்த நடிகர் பாலையா, 'வரவு எட்டணா' பாடல் போன்றவை இதன் சிறப்பு அம்சங்கள். இதன் வெற்றி, பல மொழிகளில் இதே கதையை மீண்டும் திரையாக்கம் செய்ய வைத்தது. தெலுங்கில் பாலையா நடித்த வேடத்தை ரங்கா ராவும், இந்தியில் ப்ரித்விராஜ்கபூரும், மலையாளத்தில் ஓடுவில் உன்னிகிருஷ்ணனும் செய்திருந்தனர். அனுபவி ராஜா அனுபவி இன்னொரு நகைச்சுவைத் திரைப்படம். இதில் நாகேஷுக்கு

போது, ஹிந்திப் படலின் முதல் வரியை 'முத்துக்குளிக்க வாரீகளா' என்றே பயன்படுத்தினார். மொழிபேதமில்லாத வெற்றி!

நகைச்சுவையிலிருந்து மத்திய தர வாழ்க்கை, முக்கோணக் காதல், கொஞ்சம் சோகம் என்று ஒரு புதிய தடத்திலும் சோதனை செய்தது 'தாமரை நெஞ்சத்துக்காக'. ஜெமினி, சரோஜாதேவி, வாணிஜி என்று கொஞ்சம் புகழ் பெற்ற நடிகர் களையும் பயன்படுத்தினார். மீண்டும் ஒரு நகைச்சுவைப் படமாக 'பூவா தலையா' வெளியானது. மாமியார் கொடுமையினால் பாதிக்கப்படும் மருமகன்கள் கதை. நகைச்சுவை அவருக்கு சிறப்பாக வரும் என்ற என் எண்ணத்துக்குப் பல முட்டிய திரைப்படம்.

எம்ஜியாருக்கும் சிவாஜிக்கும் வசனங்கள் எழுதியிருந்தாலும் இவர்களை இயக்கத் துணியவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு பதிலாக 'எதிரொலி' வந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். சிவாஜி கணேசனை கேபி இயக்கிய ஒரே திரைப்படம். இந்தப் படத்தில் இன்னொரு அதிசயம் எஸ்.எஸ். ராஜேந்திரன். இசையமைப்பாளர்களாக எஸ். குமாரையும், பின்னர் எம்.எஸ். விஸ்வநாதனையும் பயன்படுத்திய பாலச்சந்தர் இதில் கே.வி. மகாதேவனைப் பயன்படுத்தினார். அவருக்கும் இவருடன் இது ஒரே படம். ஒரு நீதிக்கதையை திரைக்கதையாக்கி, சிவாஜி நடித்தும் தோல்வியைக் கண்ட திரைப்படம் இது!

'இரு கோடுகள்' இன்னொரு புகழ் பெற்ற திரைப்படம். பாலச்சந்தருக்கே உரிய இரண்டு பெண்டாட்டி கதை. ஜோசப் ஆனந்தனின் கதைக்கு இவர் திரைக்கதை எழுதி இயக்கினார். குமார் இசையமைத்த பாடல்கள் ஹிட் ஆயின. பல மொழிகளிலும் ரீமேக் செய்யப்பட்டது.

கறுப்பு வெள்ளை படங்கள் மட்டும் இயக்கிக்கொண்டிருந்த பாலச்சந்தருக்கு முதல் வண்ணப்படம் 'நான்கு சுவர்கள்'. மூலம் ஒரு ஹாலிவுட்

இரட்டை வேடம். மெட்ராஸ் நல்ல மெட்ராஸ், முத்துக்குளிக்க வாரீகளா போன்ற சூப்பர் ஹிட் பாடல்கள் நிறைந்தது. இதை நகைச்சுவை நடிகர் மெஹ்மூத் இந்தியில் எடுத்த

படம். அப்போதைய இளம் கதாநாயகர்களான ஜெய்சங்கரையும் ரவிச்சந்திரனையும் நடிக்க வைத்தார். படம் தோல்வியைக் கண்டது. பிற மொழிகளில் வெற்றி கண்ட திரைப்படங்களையும் பாலச்சந்தர் தமிழில் இயக்கி,

இருக்கிறார். காவியத் தலைவி (மம்தா), புன்னகை (சத்ய காம்), தில்லுமுல்லு (கோல்மால்), நிழல் நிஜமாகிறது (அடி மகள்), மூன்று முடிச்சு (ஓ சீத் கதா) என்ற வரிசையில் சில வெற்றியும் பெற்றன. உலகத்திலேயே இல்லாத ஒரு புதுமையாக, புன்னகையில் கற்பழிப்புக் காட்சியில் ஒரு பாடலும் வைத்திருந்தார் புதுமை இயக்குநர்.

இவருடைய படைப்புக்களில் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்திய திரைப்படம் 'அரங்கேற்றம்'. தன் ஏழ்மையான குடும்பத்தின் நலனுக்காக வீட்டின் மூத்த மகள் தன் உடலை விற்று குடும்ப உறுப்பினர்களைக் காப்பாற்றுகிறாள். அவளை ஒரு பிராமணப் பெண்ணாகக் காட்டியதால் அந்தச் சமூகம் பெரும் கோபத்தில் கிளர்ந்தது. படத்திற்கு பெரும் எதிர்ப்பும் கிளம்பியது. பிராமணரான பாலச்சந்தர் மீது அந்த சமூகம் இன்னும் கோபத்தில்தான் இருக்கிறது.

பாலச்சந்தர் புதுமுகங்களை அறிமுகப்படுத்துவதில் ஆர்வம் கொண்டவர். ஏற்கனவே நடத்து யார் கண்ணிலும் படாமல் இருந்தவர்களையும் மீண்டும் திரைத் துறையில் அறிமுகப்படுத்துவதுண்டு. அரங்கேற்றத்தில் ஒரு காலத்தில் குழந்தை நட்சத்திரமாக இருந்த கமல் ஹாசனை வாலிப வேடத்தில் நடிக்க வைத்தார். ஏற்கனவே ஒரு சில கண்டப் படங்களில் சிறிய வேடங்களில் தோன்றிய சிவாஜிராவை, ரஜினிகாந்த் என்று நாமகரணம் சூட்டி அபூர்வ ராகங்களில் நடித்த வைத்தார். அவள் ஒரு தொடர்கதையில் நிறைய நடிக்கர்கள். சுஜாதா, ஜெய்கணேஷ் போன்றவர்களுடன் விஜயகுமாருக்கு ஒரு நல்ல வேடம் கிடைத்தது. சொல்லத்தான் நினைக்கிறேன் படம் மணியனின் நாவல். சந்திரகாந்தா குழுவினரால் நடிக்கப்பெற்றது. அதில் வாலிபர் கமல், வில்லன் கமலாக தோன்றினார்.

அவள் ஒரு தொடர்கதை இன்னொரு குறிப்பிடத்தக்க திரைப் படம். ரித்விக் கதக்கின் 'மேகே தாக்க தாரா' வங்கத் திரைப் படத்தின்

'பாதிப்பு' என்ற சொல்லப்பட்டது! இதன் வெற்றியினால் பல மொழிகளில் மீண்டும் உருவாகியது. என்ன ஆச்சரிய மென்றால் அது வங்க மொழியிலும் மீண்டும் வெளியானதுதான். மத்தியதர வர்க்கத்திலிருந்து ஓர் இளம்பெண் தன்

குடும்பத்தை காக்க வேலைக்கு போவதும், அவர்கள் அவளை எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதையும் சொன்ன படம்!

ஜெமினி கணேசன் தயாரித்து பாலச்சந்தர் இயக்கிய 'நான் அவனில்லை' ஜெமினிக்கு பெயர் வாங்கித் தந்த திரைப் படம். நல்ல படமும் கூட! பல பெண்களை வெவ்வேறு பெயர் அடையாளங்களுடன் திருமணம் செய்து ஏமாற்றும் ஒரு வனைப் பற்றிய மராத்தியக் கதை. 'மன்மத லீலை' பாலியலை நகைச்சுவையாகச் சொன்ன அட்டகாசமான படம். கமல் ஹாசனின் நகைச்சுவை இந்தப் படத்தில் பெரிதும் வெளிப்பட்டது! ரஜினிகாந்தை பெரிதாக அவர் பயன்படுத்தியது 'தில்லு முல்லு' படத்தில்தான். மற்றபடி அவர் தயாரித்து இயக்காத ஏராளமான படங்களில் அவரை நடிக்க வைத்தார். சமூக அவலங்களையும் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தையும் 'வறுமையின் நிறம் சிவப்பு' படத்தில் அலசினார். அரசியல் விமர்சனத் திரைப்படங்களாக கோமல் சுவாமிநாதன் எழுதிய 'தண்ணீர் தண்ணீர்' மற்றும் 'அச்சமில்லை அச்சமில்லை' படங்களைச் சொல்லலாம்.

சரிதாவை அறிமுகப்படுத்தி கமலுடன் நடிக்கவைத்த 'மரோ சரித்ரா' பெரும் வெற்றியடைந்த தெலுங்குப்படம். அதையே இந்தியில் அவர் இயக்கிய 'ஏக் தூஜே கே லியே' பெரும் வெற்றியடைந்து, கமலுக்கு நிறைய இந்தி வாய்ப்புகளையும் பெற்றுத் தந்தது.

'சிந்து பைரவி' படத்தில் அப்போது கொடி கட்டிப் பறந்து கொண்டிருந்த இளையராஜாவுடன் சேர்ந்தார். படம் பெரும் வெற்றியடைந்தது. புன்னகை மன்னன், மனதில் உறுதி வேண்டும், உன்னால் முடியும் தம்பி, புதுப்புது அர்த்தங்கள் படங்களுடன் இருவருக்கும் இடையே தேன் நிலவு முறிந்தது. அவருடன் மனத்தாங்கல் ஏற்பட்டு, வேறு பல இசையமைப்பாளர்களுடன் பணி புரிந்து தான் தயாரித்த 'ரோஜா' படத்தில் அறிமுகமான ஏ.ஆர். ராகுமானை பயன்படுத்த ஆரம்பித்தார்.

ரூயட் படத்திற்கு பின், இருவரும் இணைந்த அனைத்துப் படங்களும் தோல்வி கண்டன.

இவரது படங்களில் சில பொது விதிகள் இருக்கும். சில கதா பாத்திரங்களை, குறிப்பாக பெண் பாத்திரங்களை மிகை நடிப்பில் ஈடுபடுத்திவிடுவார். பல படங்களில் இதைப் பரவலாகப் பார்க்கலாம்.

பாலச்சந்தரின் இறுதிக்காலத்தில் சில திரைப்படங்களில் நடிக்கவும் கூட செய்தார். அவை அவருக்கு பெருமை சேர்த்ததாக தெரியவில்லை.

பல மொழிகளில் படங்கள் இயக்கி பெரும் பெயரெடுத்த இயக்குநர் சிகரத்திற்கு அரசு உயரிய விருதான தாதா சாகிப் பால்கே விருதும் வழங்கி கௌரவித்தது. என்றும் அவர் நம் நினைவில் இருப்பார்.

jeeva@thaiveedu.com

பல்லியம்

எனும் பாரம்பரிய நிகழ்த்துகலையின் பரிமாணமும் தற்கால நிலையும்

அர்ச்சனா கஜவரன்

உலகில் காணும் நாகரிக வளர்ச்சிகளிலும் பண்பாட்டு வளர்ச்சிகளிலும் முக்கியமானதொன்றாக இசைக் கலை விளங்குகின்றது. சங்க காலம் தொடக்கம் இன்றளவும் உலக இசையானது பல்வேறு பரிமாணங்களையும் மாற்றங்களையும் பெற்று வந்துள்ளது. இதனடிப்படையிலேயே கருவியிசை என்பதும் பல்லியம் என்னும் கூட்டுவாத்திய இசை முறையும் பண்டைய காலத்தில் தமிழரது பண்பாட்டினைப் பிரதிபலிக்கும் வகையிலும் பாரம்பரிய இசைக்கருவிகளுடனும், கூத்திசை ஆடல்களுடனும் நிகழ்த்தப்பட்டு வந்ததுள்ளதுடன் இன்று நாகரிக வளர்ச்சியினாலும் உலக மக்களிடையே உருவாகிய கலாசாரப் பரிமாற்றங்களினாலும் தற்காலத்தில் பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளது எனலாம்.

பண்டைத் தமிழர் முதன் முதலில் இயற்கையினின்று இசையையும் இசைக் கருவிகளையும் உருவாக்கிக் கொண்டனர். இசையினை இசைப்பதற்கும் செறிவூட்டுவதற்கும் பலவகை இசைக் கருவிகள் துணை புரிகின்றன. இசைக் கருவிகளை இசைக்கும் போது ஆடல், பாடல் என்பவற்றோடு மட்டுமல்லாது விழாக்கள், போர்க்களங்கள், உற்சவங்களில் பல வகையான இசைக்கருவிகளை ஒரே சமயத்தில் ஸ்ருதி, லயத்துடன் இசைக்கும் கூட்டு வாத்திய இசை முறையும்

பழந்தமிழர்களிடையே காணப்பட்டது. பல வாத்தியங்கள் ஒன்றிணைந்த பல்லியம் என்னும் இசை வடிவம் பற்றிய குறிப்புகளைக் கல்வெட்டுக்கள் மற்றும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களின் மூலம் அறிய முடிகின்றது. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் கூட்டுவாத்திய இசை முறையாகிய பல்லியமானது இன்னியம், பன்னியம், ஆமந்திரிகை, குயிலுவம் போன்ற சொற்பதங்களால் அழைக்கப்பட்டது.

இன்று மேலை நாடுகளில் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டுகின்ற கூட்டுவாத்திய இசை முறையானது (ஆக்கஸ்ரா) மேலை நாடுகளில் நிகழ்த்தப்படுவதற்கு முன்பே பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சங்க காலத்தில் இசைக்கருவிகளின் கூட்டிசையை நிகழ்த்தி வந்ததற்கான ஆதாரங்கள் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களின் மூலம் எமக்குக் கிடைக்கின்றன. இயம் என்றால் வாத்தியம். பல இயங்கள் ஒன்று இணைந்து இசைப்பதனால் அது பல்லியம் எனப்பட்டது. கோயில்கள், விழாக்கள், போர்க்களம் மற்றும் உற்சவங்கள் போன்ற நிகழ்வுகளில் பல்லிய இசை இசைக்கப்பட்டது மாத்திரமன்றி வெறியாட்டல் போன்ற நிகழ்வுகளிலும் பல்லிய இசை நிகழ்ந்தமைக்கான சான்றுகள் உள்ளன. பல்லிய இசையில் வயிர், சங்கு, முரசு, முழவு, ஆம்பற்குழல் முதலிய பல இசைக்கருவிகள் கையாளப்பட்டுள்ளன.

மேலும், போர்க்களங்களிலும் அதிகமாக இப்பல்லியம் நிகழ்ந்தமையால் பெரும்பாலான தோற்கருவிகள் இதில்

இசைக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. பல்லிய இசைக்கருவிகளை அவற்றின் தன்மை மற்றும் அவை குறிப்பாக ஒலிக் கப்படும் இடங்களைப் பொறுத்து வகுத்துக் கூறமுடியும். ஊர்வலங்களில் பல்லியம் இசைக்கப்பட்டதை திருமுருகாற்றுப்படையில் காணலாம். முருகன் போர்க்கோலங் கொண்டு திருச்செந்தூர் வரும் வேளையில் பலவகையான இசைக்கருவிகள் இசைக்கப்பட்டன என்பதை 'அந்தரப் பல்லியம் கறங்கத் தின்காழ் வயிர் எழுந்து' என்ற திருமுருகாற்றுப்படை 119-வது அடி கொண்டு அறியலாம்.

மேலை நாடுகளில் சிறப்பாக நடத்தப்படும் 'ஆர்க்கெஸ்ரா' பேண்டு வாத்தியம் (இன்னியக்குழு) என்று குறிப்பிடப்பட்டாலும் பழந்தமிழரிசை முறையே அதன் அடித்தளமாகும். இப்பல்லிய இசைக்கு பயன்படுத்தப்பட்ட இசைக்கருவிகள் பற்றிய பல குறிப்புகளை இலக்கியங்களில் காணலாம். இயற்கை எழுப்பும் பலவிதமான ஒலிகளைச் செவியுற்ற மனிதர் இதனைப் போலவே பல இசைக் கருவிகளை உருவாக்கி அதனை இசைக்கத் தொடங்கினர். பாணர் கொண்டு சென்ற இசைக்கருவிகளாக முழவு, ஆகுளி, பாண்டில், கைமணி, சிங்கி, கோடு, கொம்பு, தாம்பு, தட்டை, எல்லரி, பதலை போன்றன காணப்படுகின்றன. ஆற்றுப்படை நூல்களில் இக்கூட்டு வாத்தியக் கலைஞர்களின் வாழ்க்கை முறை பற்றி அறியலாம். தடாரி, மத்தரி, மகுளி, முழவு போன்ற இசைக்கருவிகள் ஒன்று சேர்ந்து இசைக்கப்பட்டன எனவும் இங்கு யாவரும் ஒரே சமயத்தில் இணைந்து இசைத்தனர் எனவும் கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறு ஒரு கருவியினுடைய இசையானது மற்றொரு கருவியுடன் ஒத்து இசைந்தால் மாத்திரமே அதனைப் பல்லியமாகக் கொள்ளலாம்.

காலப்போக்கில் படையெடுப்புக்கள் மற்றும் வணிகத் தொடர்புகள் மூலமும் இசைப் பரிமாற்றம் நிகழ்ந்து வந்தது. இதன் போது தமிழரின் பண்டைய இசைக்கருவிகள் மேலை நாடுகளுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டதுடன் அவை புதிய பரிமாணங்களுடன் மீண்டும் தமிழரிடையே உள்வாங்கப்பட்டன. தொன்மையான வாத்தியமான யாழ் சிக்கலான அமைப்பினைக் கொண்டிருந்தமையால் வீணை போன்ற கருவிகளின் செல்வாக்கு அதிகரிக்கத் தொடங்கும் போது இவை வழக்கொழிந்து போயின. இருப்பினும், தொன்மையான குழல் அதன் இனிமையும், எளிமைத் தன்மையினாலும் பலரால் ஈர்க்கப்பட்டு இன்றளவும் உலகெங்கும் அதன் வடிவம் மாறாமல் இசைக்கப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மேலும், முழவிலிருந்து மிருதங்கமும், தம்புரு யாழில் இருந்து தம்பூராவும் வடிவ மாற்றம் பெற்றதும் பல்லிய இசையில் புதுவகையான இசைக்கருவிகள் உள்வாங்கப்பட்டன. இதே போன்று கர்நாடக இசைக் கருவிகளான மிருதங்கம், வீணை, வயலின், நாதஸ்வரம் என்பனவற்றின் இசையில் ஈர்ப்படைந்த இந்துஸ்தானி இசைக்கலைஞர்கள் முறையே தபேலா, பக்வாச், சித்தார், ஸந்தூர், சாரங்கி, தில்ரூபா, செனாய் போன்ற பல இசை வாத்தியங்களை உருவாக்கித் தமக்கான ஒரு இசை முறையினை வளப்படுத்திக் கொண்டனர்.

கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கு முன்பே தமிழர்கள் கிரேக்கம், பலஸ்தீன், சீனா, எகிப்து ஆகிய நாடுகளுடன் வணிகத்

தொடர்பு கொண்டிருந்தமையால் இந்திய இசைக்கருவிகள் பல நாடுகளுக்கும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது. பழங்கால இசைக்கருவிகளான பேரி, துந்துபி போன்றவற்றின் பல்லிய இசை வடிவமானது மேற்கத்தேய இராணுவ இன்னியத்தில் பெரிய பறை அடிவாத்தியங்களாக மருவி இசைக்கப்பட்டதாக கருதப்படுகிறது. மேலும், ஐரோப்பிய ஹார்ப், ஜோர், பியானோ போன்றவை உருவாவதற்கு இந்திய இசை வாத்தியமாகிய ஸ்வரமண்டலி மூல காரணமாக இருக்கக்கூடுமெனக் கருதப்படுகின்றது. இவ்விசைக் கருவிகளின் படிப்படியான வளர்ச்சியினால் ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஆகஸ்ரா எனப்படும் கூட்டுவாத்திய இசைமுறை உருவானதுடன் பழந்தமிழரின் பல்லிய ஊர்வலங்களை ஒத்த வடிவமாகிய பேண்டு வாத்தியக் குழுக்களும் மேலைநாடுகளில் இசைக்கப்பட ஆரம்பித்தன எனவும் நம்பப்படுகின்றது.

இவ்வாறு, மேலைத்தேய மற்றும் இந்துஸ்தானி இசை வாத்தியங்களின் செல்வாக்கும் கர்நாடக இசை வாத்தியங்களுடன் இணைந்த கூட்டுவாத்திய இசைமுறைகளும் உருவாகத் தொடங்கின. இதனால், இக்கூட்டுவாத்திய இசைமுறையானது உலகெங்கும் பல்வேறு வடிவங்களில் வியாபித்துள்ளது எனலாம். இசைக்கருவிகளின் புதிய பரிணாமங்களாலும் அவை தற்போது உலக இசையில் செலுத்திவிட்ட ஆதிக்கத்தினாலும் தமிழர்களின் பாரம்பரிய இசைக் கலையான பல்லியம், தற்போது அருகிவிட்டதென்பதே உண்மையாகும். இருப்பினும், சங்ககாலப் பாணரின் மரபானது தற்போது தமிழகத்தை விடவும் கேரளாவில் அடிபூன்றி இருப்பதை பா. ஆனந்தன் 'சங்ககாலக் கலைப் பண்பாட்டு மரபுகளின் வேர்கள் கேரளத்தில் சென்று சேர்கின்றன.' எனத் தனது கூற்றினூடாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

வேலனாட்டம், குரவைக்கூத்து என இலக்கியங்களில் கண்ட கூத்து வடிவமானது தெய்யாட்டம் என மருவி கேரளாவிலுள்ள மலபார் பகுதிகளில் நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றது.

இதன்போது சென்னை மேளங்களும் பல வகையான வாத்தியங்களும் இணைந்து பல்லியம் இசைக்கும் முறையானது பழந்தமிழரின் பண்பாடு மாறாத இசை முறையாக உள்ள மையைக் காண முடிகிறது. பாலக்காடு மாவட்டத்தில் வாழும் பாணர்கள் மலமக்களி, பொறாட்டு, பாங்களி போன்ற நாட்டுப்புற நாடகங்களை நடத்தும்போது, பண்டைய இசைக்கருவிகளான சென்னைமேளங்கள், இலதாளம், ஓட்டக்கிண்ணம் போன்ற வாத்தியங்களை இன்றும் இசைத்து வருகின்றனர்.

வழிபாட்டு முறைகளில் பல்லிய இசையின் வகிபங்கினை எடுத்து நோக்கும்போது, சிவ ஆலயங்களில் பிரம்மோற்சவம் முடிந்து நடைபெறும் 'சப்தப்பிரதட்சண சடங்கு' முறையில் இறுதியாகப் பதினெட்டு இசைக்கருவிகள் இணைந்து பல்லியம் இசைக்கும் வழக்கம் உள்ளது. இவ்வழகத்தை திருவையாறு ஐயாறப்பர் கோயிலில் காணலாம். இது, 'பேரி ம்ருதங்க மத்தள காகள துந்துபி...' என சீதாவிவாக சூர்ணிகையில் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

இதே போன்று, மிகப் பழைமையான வழிபாட்டு முறையான சர்வ வாத்தியம் பற்றிப் பேராசிரியர் சாம்பமுர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். தமிழகத்திலுள்ள செய்யூர்க் கோயிலில் ஏறத்தாழ நானூறு வருடங்களாக நிகழ்த்தப்பட்டுவரும் இச்சர்வ வாத்திய வழிபாட்டு முறையில் பல்லியங்களின் இசை முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. ஷோடச உபசாரம் முடிந்தவுடன் பண்டைய தமிழரின் இசைக்கருவிகள் முதல் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பின் இசைக்கப்பட்டு வரும் இசைக்கருவிகள் வரை எல்லா வாத்தியங்களும் ஒன்றிணைந்து இசைக்கும் பல்லியமானது மூன்று தொடக்கம் நான்கு மணி நேரம் நடைபெற்று வருவது சிறப்பம்சமாகும்.

பண்டைய காலங்களில் இசையானது அன்றாட வாழ்வில் பின்னிப் பிணைந்து காணப்பட்டது. அத்தகைய, இசையில் இணையில்லாதது கையலாய வாத்தியமாகும். தோற்கருவிகளும் சிவன் ஆடிய கொடுகொட்டியில் பூதகணங்களால் இசைக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் வாத்தியங்கள் திருக்கையலாய வாத்தியங்கள் எனப்படுகின்றன. சிவ ஆலயங்களில் இவற்றின் இசைக்குத் தனிச்சிறப்பு உண்டு. தொன்று தொட்டு இசைக்கப்பட்டு வரும் இப்பல்லிய இசையில் தோற்கருவிகளும், பித்தளைக் கருவிகளும் இசைக்கப்படுகின்றன. இதில் திருஉடல், பிரம்மதாளம், திருச்சின்னம், எக்காளம், தாரை, சங்கு, கொக்கரை, கொம்பு, நெடுந்தும்பு

போன்ற வாத்தியங்கள் இசைக்கப்படுகின்றன. இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு மேலான தொன்மையான இசைக்கருவிகள் இன்றும் இசைக்கப்படுகின்றன எனக் கூறப்படுகிறது. சந்தத்தினடிப்படையில் இசைக்கப்படும் இவ்வாத்திய இசையை யாவரும் எளிதில் கற்றுக்கொள்ள முடியும், ஆனால், ஆர்வம் இருந்தாலேயே சிறப்பாக இசைக்க முடியுமெனக் கூறப்படுகிறது. பல்வேறு இசைக்கருவிகள் அழிந்துவிட்டமையால், இவ்விசை வடிவமும் அழியும் நிலையை நோக்கிச் சென்றது. புதுச்சேரியைச் சேர்ந்த இராமலிங்கம் என்பவரின் முயற்சியின் பயனாக இன்று தமிழ்நாட்டில் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட சிவாலயங்கள் இத்திருக்கையலாய வாத்தியங்களின் பல்லிய இசையை இசைக்கத் தொடங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். வயதுப் பாகுபாடின்றி அனைவரும் இக்குழுவில் இணைந்து தமிழரின் பண்பாட்டை மேலோங்கச் செய்வது சிறப்பு எனலாம்.

உலக நாடுகளிலும் தமிழரின் பாரம்பரிய இன்னியக்குழுக்கள் கலை நிகழ்வுகளில் ஆர்வத்துடன் பங்குகொள்கின்றன. லண்டன், நோர்வே, பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களால் இப்பாரம்பரியக் கலை பின்பற்றப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அந்த வகையில் தேம்ஸ் தமிழ் சங்கத்திற்காக முன்னாள் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகக் கலைப்பீடாதிபதி பா. பாலசுமார் அவர்கள் நெறிப்படுத்தப்பட்ட இன்னிய அணி ஒன்றினை உருவாக்கினார். இவ்வணியில் தமிழரின் பாரம்பரிய இசைக்கருவிகளான கொம்பு, உடுக்கு, பறை, மத்தளம், சல்லரி, சங்கு, தப்பட்டை, எக்காளம் முதலியன பயன்படுத்தப்பட்டதுடன் நடன வடிவங்களும் மீளுருவாக்கம் செய்யப்பட்டன.

இவ்வாறு கலாசாரப் பரிமாற்றங்களால் இசைவடிவங்கள் இசைக்கருவிகள் என்பன வெவ்வேறு சமூகங்களிடையே வெவ்வேறு இசை வடிவங்களாகக் காணப்பட்டு வருகின்றன. இன்று கூடத் தென்னிந்திய குக்கிராமங்களில் இயங்கி வரும் நையாண்டி மேளம் மற்றும் கேரளா, ஓரிசா ஆகிய பிரதேசங்களில் உள்ள பஞ்ச வாத்தியம் என்பன நாட்டுப்புற இசையில் பல்லிய இசை வடிவத்தைச் சுட்டுகின்றன எனலாம். ஆலயக் கலையாக விளங்குமிப் பஞ்ச வாத்தியமானது திமிலை வாத்தியக் கலைஞர்களை மையமாகக் கொண்டு மண்டலம், இலதாளம், இடக்கை, கொம்பு ஆகிய கருவிகளும் ஒன்றிணைந்து இசைக்கப்படும் முறையாகும். இவ்வாறு பல்லிய இசையானது, பழந்தமிழிலக்கியங்களில் கண்ட மரபு வடிவங்களுடன் ஓரளவு ஒத்துக் காணப்பட்டாலும்

பெரும்பாலும் இசை என்னும் பொதுத் தன்மையை நோக்கும் போது அனைத்து இசை வடிவங்களிலும் வியாபித்துள்ளமையை யும் காணமுடிகிறது

இசைக்கலையின் வளர்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில் உலகெங்கிலும் உள்ள ஒரு பொதுமைப் பண்பானது ஏழு ஸ்வரங்களின் கண்டுபிடிப்பாகும். உலகளவில் பல்வேறு இசை வடிவங்கள் உள்ளன. அதில் பழங்கால இசை, இடைக்கால இசை, நவீன இசையெனப் பல பரிமாணங்களுண்டு. இந்தியாவைப் பொறுத்த வரையில் கர்நாடக இசை, இந்துஸ்தானி, திரையிசை, நாட்டுப்புற இசை என்பன பிரபல்யமானவையாகும். உலக நாடுளில் ஒவ்வொருவரதும் கலாசாரத்திற்கு ஏற்றவாறு இசைமுறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. சோல்மியூசிக், ரொக்மியூசிக், பொப்மியூசிக் போன்றன மேலை நாடுகளில் இசைக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு அந்தந்த நாட்டினதும், சமூகங்களினதும் கலாசாரங்களுக்கு ஏற்ற வகையில் பல்வேறு இசைக்கருவிகளும் இசைக்கப்படுகின்றன.

ஆனால், அவற்றிற்கு எல்லாம் அடித்தளமாக அமைந்திருப்பது எமது பாரம்பரிய இசையே ஆகும். கருவியிசையின் முக்கியத்துவத்தைக் கூற விளைகையில் முனைவர் சபாஜெயராசா குறிப்பிடுவதாவது, 'மிடற்றொலியால் கருவி இசைகளைப் பாவனை செய்தமையின் வளர்ச்சியே கற்பனா சுரம்பாடும் மரபைக் கர்நாடக சங்கீதத்தில் தோற்றுவித்தது' என்கிறார். பல்லிய இசையானது கர்நாடக சங்கீதத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகின்றது எனலாம். கர்நாடக இசை வாத்தியங்களான வீணை, வயலின், மிருதங்கம், கடம், கெஞ்சிரா, முகர்சிங் எனப் பல வாத்தியங்கள் கொண்ட கூட்டுவாத்திய இசை நிகழ்த்தப்படுவதுடன் தற்காலத்தில் மேலைத்தேய வாத்தியங்களான பியானோ, கிளரினெட், சக்சபோன் போன்றவற்றையும் கர்நாடக இசையில் உள்வாங்கியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

முன்னய காலத்தில் வாத்தியங்களின் ஒலியின் தன்மையை அறிந்தும் ஒத்திசைவைக் கருத்திற்கொண்டும் பல்லியங்கள் இசைக்கப்பட்டன. ஆனால், தற்காலத்தில் அவ்வாறில்லாமல் எல்லா வாத்தியங்களையும் ஒரு வரன்முறையின்றி இணைந்து இசைக்கும் வழக்கங்களும் உருவாகிவிட்டன எனலாம். கர்நாடக வாத்திய இசைக்கலைஞர்கள் தனியான மேடைக் கச்சேரிகளையும், பல்லியங்களையும் நிகழ்த்துவதுடன் இந்துஸ்தானி வாத்தியக் கலைஞர்களுடனும் இணைந்து இசைக்கும் முறையினைத் தற்காலத்தில் பின்பற்றி வருகின்றனர். இந்துஸ்தானிய இசையில் ஜுகல்பந்தி என்பது முக்கியமான இசை வகையாக உள்ளது. இருவர் அல்லது இருவருக்கு மேற்பட்ட இசைக்கலைஞர்கள் இணைந்து இவ்விசையை இசைப்பர். அதாவது கர்நாடக இசைக்கலைஞரும், ஹிந்துஸ்தானி இசைக்கலைஞரும் தத்தமது இசையை இசைத்துப் போட்டியிடுவது போல் பாடுவதோ அல்லது வாத்தியங்களை இசைப்பதோ ஜுகல்பந்தி எனப்படுகின்றது. ஒரே இராக, தாளத்தை வாசித்துத் தமது திறமையை வெளிப்படுத்துவர். இதனைப் பெரும்பாலும் வாய்ப்பாட்டு ஜுகல்பந்தியிலும் காணலாம். வாத்திய இசை எல்லோராலும் இரசிக்கக்கூடிய வண்ணம் அமையும்.

66

முன்னய காலத்தில் வாத்தியங்களின் ஒலியின் தன்மையை அறிந்தும் ஒத்திசைவைக் கருத்திற்கொண்டும் பல்லியங்கள் இசைக்கப்பட்டன. ஆனால், தற்காலத்தில் அவ்வாறில்லாமல் எல்லா வாத்தியங்களையும் ஒரு வரன்முறையின்றி இணைந்து இசைக்கும் வழக்கங்களும் உருவாகிவிட்டன.

99

இதன் காரணமாக ஜுகல்பந்தியும் பல்லியத்தின் ஒரு வடிவமெனக் கருதலாம்.

நாதஸ்வர இசையானது தனித்தன்மை வாய்ந்ததாகும். முன்னைய காலங்களில் தவில் மற்றும் நாதஸ்வரக் கச்சேரிகளை ஆலயங்களிலோ அல்லது கலை நிகழ்வுகளில் மட்டுமே இசைப்பதனைக் காணமுடிந்தது. ஆனால், தற்காலங்களில் வயலின், வீணை போன்ற இசைக்கருவிகளுடன் இணைந்து நாதஸ்வரங்களும் இசைக்கப்படுகின்றன. நாயனம் என்னும் நாதஸ்வரமானது, தமிழரின் பாரம்பரிய வாத்தியமாகத் திகழ்வதுடன் அதன் சிறப்பான இசை இப்பல்லியங்களுள் உள்வாங்கப்படுவது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

கூட்டுவாத்திய இசைமுறையில் உலகளவிலும் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற இசை வடிவம் ஆகஸ்ரா எனலாம். திரையிசையில் பயன்படுத்தப்படுவது மாத்திரமன்றிக் கர்நாடக இசையிலும் இதன் செல்வாக்கு அதிகரித்து வருகின்றது. மேலைத்தேய இசைக்கருவிகளான பியானோ, செலோ, வயலின், புல்லாங்குழல், கிளரினெட், ஹாப் முதலிய ஏராளமான இசைக்கருவிகள் ஒன்றிணைந்து இசைக்கப்படும் இசை இதுவாகும். மெல்லிசைப்பாடல்கள் இவ்விசை முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டே திரையிசைகளில் வடிவமைக்கப்படுகின்றன. இசைக்கருவிகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து இசையமைப்புக்களில் அதிக இசைக்கருவிகள் கொண்டு இசைக்கப்படும் இசையே மெல்லிசையாகும். மெல்லிசைமன்னர்களான விஸ்வநாதன், ராமமூர்த்தி போன்றோர் இம் மெல்லிசையில் சிறப்புற்று விளங்கினர் எனலாம்.

கர்நாடக மற்றும் இந்துஸ்தானி இசைக்கலைஞர்கள் உலகெங்கிலும் இந்திய இசையைக் கொண்டு செல்வதில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றனர். அந்த வகையில் வயலின் இசைக்கலைஞரான எல். சுப்ரமணியம் அவர்கள் வழங்கும் இசைக் கச்சேரிகள் தனித்துவமானவையாகும். தனியான வயலினிசைக் கச்சேரிகளை வழங்குவது மாத்திரமன்றி மேலைத்தேய ஆகஸ்ரா இசையுடன் இணைந்து வயலின், மிருதங்கம், கடம் போன்ற கர்நாடக இசை வாத்தியங்களும், தபேலா போன்ற ஹிந்துஸ்தானி வாத்தியங்களையும் இணைத்துப் பல்லிய இசையை வழங்கும் நிகழ்வுகளை நடத்தி வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதன் போது, பல வாத்தியங்களும் இணைந்த ஓர் இசைச் சங்கமத்தினைக் காண முடிகின்றது. இத்தகைய முயற்சிகளினூடாக இசை முறைகள் சங்கமிப்பதும், எல்லோருக்கும் அனைத்து இசைகளையும் இரசிக்கும் தன்மையை வழங்குவதும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். அத்துடன் எமது பாரம்பரிய இசைகளின் தனித்துவம் மாறாது இவ்வினியங்களை நிகழ்த்துவதும் அவசியமாகும். பல்லியத்தின் ஒரு வகையான இன்னியக் குழுக்களும் தற்காலத்தில் பரவலாக இசைக்கப்பட்டு வருவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

அருகி வந்த இக்கலையானது தற்காலத்தில் மீண்டும் தமிழரிடையே புத்துயிர் பெற்று வருவது நன்மைக்குரிய விடயமாகும். பழந்தமிழரின் பண்டைய இசைக்கருவிகளை மாத்திரம் கொண்டு இசைக்கப்பட்டு வந்த இவ்வினியக் குழுக்

களில் மேலைத்தேய வாத்தியங்களின் செல்வாக்கு அதிக ரித்து வருகின்றன. தமிழர் இன்னியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்கி வரும் மேலைத்தேய பேண்டு வாத்தியக் குழுக்கள், பாடசாலை மாணவரிடையேயும் ஊக்குவிக்கப் பட்டு வந்தமையால் தமிழ் இன்னியங்களின் ஆர்வம் குன்றியே காணப்பட்டது. ஆனால், தற்கால சூழ்நிலையை எடுத்து நோக்கும் போது இவை முற்றாக அழிவடைந்துவிட்டது எனக் கூறுவது பொருத்தமற்ற கூற்றாகும். தமிழர் மரபு சார் இசைக்கலைகளைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளும் முயற்சியில் பலரும் ஈடுபட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பாணர்கள் யாழிசைத்தமை முதல் தமிழிசையில் ஈழம் சிறப்புற்று விளங்கியுள்ளது. இதன் மூலம் பல்லியம் என்னும் இசைக்கலையும் ஈழத்தில் சிறப்புற்று விளங்கியதெனக் கூறலாம். ஈழத்திலும் பல்லிய இசையானது தற்போது பல வடிவங்களில் இசைக்கப்படுவதைக் காணலாம். கர்நாடக இசையானது ஈழநாட்டில் ஒரு சிறப்பு மிக்க இசைக்கலையாக விளங்குகின்றது. இதனடிப்படையில் பல்லிய இசையானது எத்தகைய செல்வாக்கினைப் பெற்று விளங்குகின்றது என்பதை எடுத்து நோக்கும் போது, கர்நாடக இசையைப் பொறுத்தவரை பல்வேறு வாத்தியக் கலைஞர்களும் பல்லியக் கலைஞர்களும் சிறப்புற்று விளங்கியுள்ளனர். பல இசைக்கருவிகளையும் சிறப்பாக இசைக்க வல்லவர்களைப் பல்லியக் கலைஞர் என்பர். அந்த வரிசையில் யாழ்ப்பாணம் பி.எஸ். ஆறுமுகம் பிள்ளை அவர்கள் ஒரு நாதஸ்வரக் கலைஞராயினும் கிளரினெட், முகவீணை, புல்லாங்குழல், கெஞ்சிரா போன்ற பல இயங்களை இசைக்கக் கூடிய தேர்ச்சி பெற்று விளங்கியுள்ளார். அத்துடன் அள வெட்டியைச் சேர்ந்த ஐ. சிவபாதம் என்பவர் தோல் வாத்தியங்களான உடுக்கு, தவில், தபேலா, மிருதங்கம், கெஞ்சிரா, கடம், டிரம் போன்ற வாத்தியங்களை இசைக்கக்கூடிய ஆற்றல் பெற்றிருந்தார்.

இன்றும் பல இசைக்கலைஞர்கள் பல்லிய இசையினை நிகழ்த்தி வருகின்றனர். வீணை, வயலின், மிருதங்கம் முதல் நாதஸ்வரக் கருவிகளும் இணைந்து பல்லியமிசைக்கும் வழக்கம் காணப்படுகின்றது. ஏராளமான நாதஸ்வரக் கலைஞர்களும், தவில்சைக் கலைஞர்களும் ஒன்றிணைந்து பல்லியமிசைக்கும் வழக்கத்தை ஈழத்து சிதம்பரமான காரைநகர் சிவன் கோயில் உற்சவ காலங்களில் காணலாம். இம்முறையினை அவதானிக்கும்போது, சங்க இலக்கியங்களில் கண்ட வயிரியர் முழவுகளுடன் வயிரிசைத்தமையை ஒப்பிட முடிகின்றது. இவ்வாறு கர்நாடக இசையைப் பொறுத்தவரையில் கூட்டுவாத்திய இசை என்பது சிறந்த நிலையிலேயே காணப்படுகின்றதெனலாம். ஈழத்தில் தமிழர் மரபு சார்ந்து தொன்று தொட்டுக் காணப்படும் கலைகளான கூத்து, இசை நாடகங்கள் போன்றன அழிவடைந்து வருவது போன்று தமிழரின் பாரம்பரிய இசைக் கருவிகளைக் கைக்கொண்டு இசைக்கப்படும் பல்லியங்களும் தற்காலத்தில் அரிதாகவே காணப்படுகின்றன.

மரபுசார் இசைக்கலைகளை மீட்டுருவாக்கம் செய்து அவற்றின் தனித்தன்மையை எதிர்கால சந்ததியினரும் அறிந்து பயனடையும் வகையில், இப்பல்லிய இசையானது உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. பலரது முயற்சியினால் பாடசாலை மாணவர்கள் மற்றும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களைக் கொண்டு இன்னியக்குழுக்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வின்னிய குழுக்களில் தமிழிசைக்கருவிகளான மத்தளம், உடுக்கு,

பறை, எக்காளம், கொம்பு, தப்பு, சங்கு முதலிய பல வாத்தியங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அத்தோடு கூத்தின் தாளநடைகளையும் உள்வாங்கி, பண்டைய உடை முறைகளையும் வைத்து இவ்வின்னிய அணிகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

இதற்குப் புத்துயிரளித்து வருவோரில் பேராசிரியர் சி. மௌனகுருவும் ஒரு முன்னோடியாகத் திகழ்கின்றார். இதனடிப்படையில் பல்கலைக்கழக வைபவங்களில் மேலைத்தேய பேண்டு வாத்திய முறையினைத் தவிர்ந்து தமிழர் இன்னியக் குழுக்களை இசைத்து வருவது சிறப்புக்குரியதாகும். குறிப்பாகக் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களால் இசைக்கப்பட்டு வரும் இக்குழு 'தமிழர் இன்னிய அணி' என அழைக்கப்பட்டு வருகிறது. மேலும், வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் ஏராளமான பாடசாலைகளில் நிகழ்த்தப்பட்டு வந்த இன்னியக் குழுக்கள் சில காலம் நலிவற்றிருந்தாலும் தற்காலத்தில் மீண்டும் அவற்றை எதிர்கால சந்ததியினரிடையே எடுத்துச் செல்லும் முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பண்டைத் தமிழர் இசைத்த அரிய இசைக்கருவிகளில் பெரும்பாலானவை அழிவடைந்துள்ளன. அந்நிலையிலும், இன்று குறிப்பிட்ட வகையான இசைக்கருவிகளே முறையாக இசைக்கப்பட்டு வருகின்றன. யாழ், மற்றும் போர்க் கருவிகளின் மாதிரி இசைக்கருவிகள் தொல்பொருட் களஞ்சியங்களில் பேணப்பட்டு வருவதைக் காணலாம். பண்டைய இசைக்கருவிகளைப் புத்துருவாக்கம் செய்யும் முயற்சியில் உருவாக்கப்பட்ட 'ஈழப் பேரிகை' அடங்கிய பல்லியமானது மணற்காடு கும்பநாயகி அம்மன் ஆலயத்தில் இசைக்கப்பட்டு வருகின்றது. 'திரு. மி. புருஷோத்தமன் அவர்களின் நெறிப்படுத்தலில் இளைஞர்களுக்குப் பயிற்சி வழங்கப்பட்டு கொம்புகள், சங்குகள், இடைத்தாளம் சகிதம் வேட்டை உற்சவத்தில் இப்பேரிகை அணி இசை முழங்கத் தொடங்கியது.'

இவ்வாறு, ஆலயச் சடங்குகளிலும் பல்லியங்கள் இசைக்கப்பட்டு வருவதைக் காணலாம். கிழக்கு மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரை சிறுதெய்வ வழிபாடென்பது தொன்று தொட்டு நிகழும் அம்சமாகும். இதனால் தமிழரின் பாரம்பரிய இசைக் கருவிகளின் இசையினை அதிகம் கேட்க முடிகின்றது. சடங்குகளில் பறை, உடுக்கு, சங்கு, மேளம், மகுடி எனப் பல வாத்தியங்களின் இசையினையும் கேட்க முடியும். மேலும் மார்கழி மாதங்களில் வீதிகளில் செல்லும் திருவெம்பாவை ஊர்வலங்களில் சங்கு, பறை, சேமக்கலம், கைத்தாளம், மேளம் போன்ற வாத்தியங்களும் இசைத்துச் செல்லும் வழக்கம் உள்ளது. இதனூடாகப் பல்லியம் எனப்படும் வாத்தியங்களின் இன்னிசையானது உலககெங்கிலும் பல்வேறு இசை வடிவங்களாகப் பரந்துபட்டு இசைக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதனூடாக இசைக்கலையானது பல புதிய பரிமாணங்களை அடைந்து வருகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆயினும், தமிழரது மரபுவழி இசைக்கலை வடிவங்களை நாம் கடைப்பிடித்து, எதிர்கால சந்ததியினரும் அவற்றை அறிந்து பயனடையும் வகையில் சமூக இருப்பிற்கு வழிகாட்டுதல் அவசியமானதொன்றாகும்.

Archana@thaiveedu.com

தமிழ் அரங்கியலில் அவையடக்கம்: மரபும் மாற்றுமரபும்

முன்னுரை:

தமிழ் அரங்கியலில் அவையடக்கம் பழமரபு சார்ந்த நிகழ்த்துதல் கூறாகும். பார்வையாளர்களிடம் கூத்தில் நிகழ்த்தும்போது இருக்கக்கூடிய சொற்குற்றம், பொருள்குற்றம், தாளக்குற்றம் ஆகிய குற்றங்களைப் பொறுத்துக்கொண்டு நடிகர்களை மன்னித்து, கூத்து நன்கு நடைபெற ஆதரவு நல்குமாறு கூத்தின் ஆசிரியர், கட்டியங்காரன் அல்லது பவுன், பார்வையாளர்களிடம் மன்னிப்பு வேண்டுவது தமிழ் நாட்டில் வழங்கிவரும் கூத்துகளில் ஓர் அம்சமாகும். இச்செயற்பாடு, பார்வையாளர்களைக் கூத்தோடு ஒன்றவைப்பது மட்டுமல்லாமல் பார்வையாளர்களை அறிவுபூர்வமாகச் சிந்திக்கக்கூடியவர்களாக ஆக்குவதாகும். தமிழ்நாட்டில் நிகழ்த்தப்பட்டுவரும் எல்லாக் கூத்துகளிலும் அவையடக்கம் கூறும் முறை இருக்கிறது. குறிப்பாக, 'கர்ணமோட்சம்' கூத்தில் கட்டியங்காரன் பார்வையாளர்களின் முன்தோன்றி பார்வையாளர்களை வணங்கி கூத்தைப் பற்றி விளக்கிக்கூறிய பின் அவையடக்கம் கூறுவது போல் அமைந்துள்ளது. தமிழ்நாட்டிலுள்ள கூத்துகளில் கட்டியங்காரன் எனும் பாத்திரமே அவையடக்கம் கூறும் வேலையைச் செய்கிறது. 'சயலன்ஸ் சயலன்ஸ் பேரன்புமிக்க பெரியோர்களே! சபையோர்களே! தாய்மார்களே! வருங்கால வாலிபர்களே! உங்கள் அனைவருக்கும் பபுன் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாடகமென்றால் நடக்கப்போகிற கூத்தைத்தான் குறிப்பிடும். ஆனால், இந்தக் கூத்திலிருந்து வளர்ந்தது டிராமா. காலத்தினால் அழியாத காவிய பாரதம் இது. ஆனால், இன்றிரவு நடக்கக்கூடிய கூத்து என்னவென்றால் ஐந்தாம் வேதமென்னும் மகாபாரதத்திலே சிறந்த கூத்து கர்ணமோட்சம் என்று சொல்கிற கூத்தை நாங்கள் நடத்த முன்வந்துள்ளோம். இதிலே சொற்குற்றம், பொருள்குற்றம், மேளக்குற்றம், தாளக்குற்றம் ஏதாவது அறியாகுற்றம் இருந்தால் என்னையும், பின்னே வரும் நடிகரையும் மன்னிக்க வேண்டும்.' என்கிற அவையடக்கம் கர்ணமோட்சம் கூத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. இம்மரபின் தொடர்ச்சியை தமிழ் நவீன நாடகங்களிலும் பார்க்க முடிகின்றது.

மு. இராமசுவாமியின் 'புரட்சிக்கவி' நாடகம் அவையடக்கம் சொல்கிற தன்மையில் தொடங்குகிறது. இந்நாடகத்தில் அவையடக்கம் கூறுவது கூத்துமரபில் கையாளப்படுவதன் தொடர்ச்சியாகக் கொண்டாலும் கூத்தில் கட்டியங்காரனோ கூத்து ஆசிரியரோ அவையடக்கம் கூறுவர். ஆனால் இந்நாடகத்தில் அவையடக்கம் இசைக்குழு, ஆடற்குழுவில் உள்ளவர்கள் குழாமாகச் சொல்கிற புதுமையைப் பெற்றிருக்கிறது. இந்நாடகத்தில் மரபுசார் அவையடக்கம் எனும் நிகழ்த்துதல் கூறுமாற்று மரபாக பரிணாமம் கொள்கிறது.

tg.theeban@gmail.com

இசைக்குழு: வந்தனங்கள் பெரியோரே!
வகையான சபையோரே!
பண்புடைய பெரியோரே!
பாசமிகு அவையோரே!

ஆடற்குழு: வந்தனம் வந்தனம் வந்தனம் - எங்கள்
சொந்த இனம் தலைநிமிர வந்தனம்

இசைக்குழு: எங்கள் சிறு பிழைகள்
நீங்கள் பொறுக்க வேணும்
எங்கள் குலம் செழிக்க
வளங்கள் பெருக வேணும்

என்று 'புரட்சிக்கவி' நாடகத்தில் அவையடக்கம் குழாம் சார்ந்து அமைந்துள்ளது.

கீசகவதம் எனும் கூத்தில் கட்டியங்காரன் அடையடக்கம் சொல்வதாய் அமைந்துள்ளது. 'பெரியோர்களே! தாய்மார்களே! இன்று கீசகவதம் எனும் கூத்தினை நடத்த முன்வந்துள்ளோம். இதில் சொற்குற்றம், பொருள்குற்றம், மேளக்குற்றம், தாளக்குற்றம், சுரபோதக் குற்றம், எக்குற்றம் இருப்பினும் தங்கள், தங்கள் குழந்தைகள் இல்லத்திலே தவறு செய்தால் எப்படிப் பொறுத்து அருள்வீர்களோ அதைப்போல் எங்கள் பிழைகளை மன்னித்து அருளுமாறு மிகத்தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.' இவ்வாறு கீசகவதம் எனும் கூத்தில் அவையடக்கம் அமைந்துள்ளது. இம்மரபின் தொடர்ச்சியாக மு. இராமசுவாமியின் 'கலகக்காரர் தோழர் பெரியார்' எனும் நாடகத்தில் கட்டியம் கூறும் வகையிலேயே அவையடக்கம் அமைந்துள்ளது. 'இந்த நாடகத்தில் ஏதேனும் குற்றம் குறைகள் இருந்தால் சுற்றம் பார்க்கின் குற்றிமில்லை எனும்படி உங்கள் வீட்டுப் பிள்ளைகளாகக் கருதி, நல்ல விமர்சனங்களைத் தந்துதவ வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

இனி கலகக்காரர் தோழர் பெரியார்' என்று இந்நாடகத்தின் அவையடக்கம் அமைந்துள்ளது. இவை கூத்தில் சொல்லப் படும் முறையைப் பின்பற்றினாலும் கூத்தின் அமைப்பு முறையிலிருந்து வேறுபட்டதாகவும் விளங்குகின்றது. கூத்து நிகழ்த்து முறையில் பாடலும் உரையாடலும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. கூத்தினில் அவையடக்கம் கூறுவதற்கு முன்பாக கட்டியங்காரனின் சபை வணக்கப் பாடல் இடம்பெறும். ஆனால் நவீன நாடகங்களில் இத்தன்மையைப் பார்க்க முடியாது.

மு. இராமசுவாமியின் 'துர்க்கிர அவலம்' நாடகம் கூத்தின் நிகழ்த்துமுறையைப் பின்பற்றி புதுமையையும் வலியுறுத்துகின்றது. இந்நாடகத்தில் அவையடக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது.

கட்டியங்காரன்:

வணக்கம்! மதுரை நிஜநாடக இயக்கம் நடத்தும் துர்க்கிர அவலம். இது பொ.ஆ.மு. 400-ஆம் ஆண்டில் கிரேக்க நாட்டில் சோபக்ளீஸ் எழுதிய ஆண்டுகனி எனும் நாடகத்தின் தழுவலாகும். இந்நாடகத்தில் காணப்படும் சொற்குற்றம், பொருட்குற்றம், மேளக்குற்றம், தாளக்குற்றம் மற்றும் சுரபேதக் குற்றங்களைத் தங்கள் குழந்தைகள் தவறு செய்தால் எவ்விதம் பொறுத்தருள்வீர்களோ அவ்விதம் பொறுத்து எங்களை ஆதரிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனத் துர்க்கிர அவலம் நாடகத்தில் கட்டியங்காரனின் அவையடக்கம் அமைந்துள்ளது. கீசகவதம் கூத்து அவையடக்கம் போல் இந்நாடகத்திலும் அமைந்துள்ளது.

கட்டியங்காரன்:

'உங்கள் முன் ஆடவந்துள்ள கூத்து என்னவென்றால் மகாபாரதத்தில் பதினெட்டாம் நாள் யுத்தமான படுகளம் என்னும் கூத்தாகும். இந்தக் கூத்தில் சொற்குற்றம், சுரபேதக் குற்றம் எவ்விதக் குற்றமிருந்தாலும் எப்படி நீங்கள் உங்கள் குழந்தைகள் தவறு செய்தால் மன்னித்து ஏற்றுக் கொள்வீர்களோ, அதேபோல் எங்களையும் மன்னித்து அருளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்' என ந. முத்துசாமியின் படுகளம் நாடகத்தில் கட்டியங்காரனே அவையடக்கம் சொல்கிற தன்மையில் அமைந்துள்ளது.

அவையடக்கத்தில் மாற்று மரபு:

வழக்கமாக பாரம்பரிய தெருக்கூத்தில் அவையடக்கம் கூறுவதன் தொடர்ச்சியை நவீன நாடகங்களில் பார்க்கமுடிகின்றது. கூத்தில் தொடங்கும்போது அவையடக்கப் பாடல் பாடுவதையும் கூத்தை முடித்துவைக்கும் போதும், மங்களம் பாடி முடிப்பதையும் பார்க்கமுடிகிறது. இம்மரபின் தொடர்ச்சியை நவீன நாடகங்களிலும் பார்க்கலாம். ச. முருகபூபதி நாடகங்களில் அவையடக்கம் என்பதைக் காட்சிப் படும்பொழுது ஆக்கப்பட்டுள்ள விதம் மாற்று மரபு சார்ந்ததாகும். ச. முருகபூபதியின் செம்மூதாய் நாடகத் தொடக்கம், 'நிகழ்வெளியில் எதிரெதிரே நீண்ட சாக்குத்துணி தொங்குகின்றது. அவை மெதுவாக நழுவி விலக உள்ளே இருவர் உடலில் வைக்கோல் பிறி சுற்றப்பட்டு கைகளில் மணல் மூடை ஏந்தி அதில் முகம் கவிழ்ந்திருக்கின்றார்கள். கழுதைகளின் கனைப்பொலி கேட்டு தங்களின் உயிரைப் போல் பாவித்து மணல் மூடையை மாற்றிக்கொண்டபடி அவிழ்த்து மணலை அள்ளி நிகழ்விடத்தில் வட்டமாக பரப்புகின்றார்கள். மணல் பரப்புவது சடங்கென நிகழ்கிறது.' தமிழ் அரங்கியலில் ச. முருகபூபதியின்

நாடகங்களில் அவையடக்கத்தின் மாற்று வடிவமாக இதைக் குறிப்பிடலாம்.

கி. பார்த்திபராஜாவின் 'நெடும்பயணம்' சபை வணக்கப் பாடலோடு தொடங்குகிறது. இது அவையடக்க மரபாக அமைந்துள்ளது. இந்நாடகத்தின் இறுதிப் பகுதியில் வணக்கம் சொல்லி முடிக்கும் மரபைக் கொண்டிருந்தாலும் நாடக முடிவுக் காட்சிக்கு முன்னர் அவையடக்கத்தின் மாற்று மரபினை பார்க்கமுடிகிறது. 'அய்யா... பார்வையாளர்களே... இதற்குமேல் கூத்தை நடத்த முடியாத நிலையில் இருக்குறோம்... அதுக்காக உங்களிடம் மன்னிப்புக் கேட்கிறோம். மங்கலகரமாகக் கூத்தை முடிக்கணும்ங்கிற மரபை மீறி, இந்த இடத்துல் கூத்தை நிறுத்துறக்காக மறுபடியும் மன்னிப்பைக் கேட்டுக்கிறோம். வணக்கம்!' எனும் உரையாடல் வழியாக அவையடக்கத்தில் மாற்று மரபினைப் பார்க்கமுடிகிறது.

முடிவுரை:

தமிழ் அரங்கியலில் அவையடக்கம் மரபுசார் அரங்கிலும், நவீன அரங்கிலும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அவையடக்கம் தனிப்பாத்திரமாகவும், குழாமாகவும், உரையாடல் வழியாகவும் கூறும் மரபில் மாற்று மரபினைக்கொண்டதாகவும் அமையப்பெற்றுள்ளது. இருப்பினும் அவையடக்கம் மரபின் தொடர்ச்சியாகவே அவதானிக்கமுடிகிறது. நவீன நாடகங்களில் அவையடக்கம் கூறுவது கூத்துமரபின் தொடர்ச்சியாகவே அமைந்துள்ளது. தமிழ்நாட்டில் நிகழ்த்தப்பட்ட நவீன நாடகங்களான படுகளம், புரட்சிக்கவி, துர்க்கிர அவலம், கலகக்காரர் தோழர் பெரியார் முதலிய நாடகங்களில் கூத்தில் உள்ளது போன்றே அவையடக்கம் சொல்லப்பட்டுள்ளன. ச. முருகபூபதி நாடகங்களில் அவையடக்கம் கூறும் மரபினைப் பூடகமாகப்பட்டுள்ளதைப் பார்க்கமுடிகிறது.

உசாத்துணை:

- அறிவுநம்பி அ., 2008, தமிழரின் கூத்தியல், சித்திரம் வெளியீடு, புதுவை.
- முத்துசாமி ந., 2002, படுகளம், அன்னை வெளியீடு, தஞ்சாவூர்.
- முருகபூபதி ச., 2000, கூந்தல் நகரம், அன்னயா வெளியீடு, தஞ்சாவூர்-07.
- முருகபூபதி ச., 2008, செம்மூதாய், ஆழி வெளியீடு, கோடம்பாக்கம், சென்னை.
- இராமசுவாமி மு., 2002, சாப விமோசனம், மருதா வெளியீடு, திருச்சி.
- இராமசுவாமி மு., 2002, கட்டுண்டபிராமிதியல்.
- இராமசுவாமி மு., 1999, தெருக்கூத்து நடிப்பு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, தஞ்சாவூர்.
- இராமசுவாமி மு., 2002, கலகக்காரர் தோழர் பெரியார், மருதா வெளியீடு, திருச்சி.
- கி. பார்த்திபராஜா, 2020, 'நெடும்பயணம், ஆதி பதிப்பகம், சென்னை.

Karunanidhi.M@thaivedu.com

வாழ்வியலோடு
பின்னிப் பிணைந்த கலையாக

காமன் கூத்து

- அருணாசலம் வெட்சுமணன் -

14

மன்மதனேடு வாதம் புரிந்தவளாக மட்டுமே ரதியானவளை இது வரையில் பார்த்தோம். இந்நிலையில் இருந்து அநீதிக்கு எதிரானவளாகவும் சமூகத்தின் குரலாகவும் ரதி பரிணாமம் பெறுவதை அவதானிக்க முடியும். காமன் பொட்டலில் தூரத்தே அமர்ந்திருந்த நிலையில் தற்போது சபையோரின் முழு கவனமும் ரதியை நோக்கியதாகவே அமையப்பெறும். மதனுடன் சேர்ந்தே ரதி பாத்திரம் இணைந்து ஆடுவதை அவதானித்தோம். தற்சமயம் களத்தில் ரதி தனித்து ஆடுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. சிவன் வீற்றிருக்கும் திசையை நோக்கியவளாக கரும்புக் கணையுடன் ஆட்டம் தொடரும். அனல் தக தகவென எரிந்து கொண்டிருக்கும் தருவாயாக அமையும். இந்நிலையில் ரதி பாத்திரம் ஏற்றவருக்கு உச்சக்கட்ட மருள் நிலை வருவதுண்டு. மருள் நிலையைக் கட்டுப்படுத்தும் முனைப்பில் ஏற்பாட்டாளர்களின் பங்கேற்பு முக்கிய கவனத்தைப் பெறுவதாக அமையும். ரதி பாத்திரம் ஏற்றவர், கூடர் விட்டு எரியும் சுவாலையை நோக்கி பாயும் எத்தனிப்பே முனைப்பு பெறும். இதனைக் கட்டுப்படுத்தும் அவதானமும் ஏற்பாட்டாளர்களின் பொறுப்புக் கூறல் ஏற்பாடும் அவதானத்திற்குரியதாகும்.

சிவனின் கொடூர நிலையை விமர்சிக்கும் போக்கில் ரதியின் வாதங்கள் கவனத்தைப் பெறுகின்றன. இவ்வாத முனைப்போடு புராண சம்பவங்கள் மேற்கோள் காட்டப்படுவதை உற்று நோக்கலாம். 'என்ன குற்றம் செய்தாரென்று எரித்தீரே என் மன்மதரை. பிட்டுக்கு மண் சுமந்து பிரம்படியும் பட்டது நினைவிருக்கிறதா? கல்லடி, வில்லடி, சொல்லடி பட்ட அனுபவங்கள் எத்தனை? எத்தனை? வில்லால் அடித்த விஜயனை ஞாபகம் இருக்கிறதா? பார்த்தீபன் அடித்த அடியை மறந்து விட்டீரா? அப்பொழுதெல்லாம் இந்த அக்கினி எங்கே போனது'.

'கொடூரமாகவா என் மன்னவன் உன்னைத் தாக்கினார்?. மென்மையான மலர்களாலேயே உன்னை ஸ்பரிசித்தார். ஐந்து மலரெடுத்து உனக்கு சாற்றி அர்ச்சித்தவரை மாய்த்து அழித்தீரே! அவர் என்ன குற்றம் செய்தாரென்று இப்படியொரு தீர்மானத்தை எடுத்தீர்? எனது நிலையை எண்ணியாவது நீர் தீர்மானம் எடுத்திருக்க வேண்டும் அல்லவா?. என்ன தான் குற்றமாக இருப்பினும் மருமகன் என்றாவது நீர் பார்த்திருக்க வேண்டும் அல்லவா? பித்துப் பிடித்த நிலையில்தான் இப்படி ஒரு தீர்மானத்தை எடுத்தீரோ? இப்படி ஒரு தீர்மானம் எடுக்கும் போது உன் புத்தி நிலை என்னவாக இருந்திருக்கும். விசம் அருந்திய நிலையால் உனக்கு அறிவில்லாமல் போய்விட்டதோ?' என்றவாறான உள்ளடக்கத்துடன் ரதியின் குரலாக காமன் மாஸ்ட்டர்களினால் பாடல்கள் இசைக்கப்படும்.

காமன் கூத்து களத்தில் கூடியிருந்த மக்கள் கலைய ஆரம்பிப்பார்கள். காமன் கூத்தைப் பார்த்த நிலையில் பார்வையாளர்கள் தங்கள் வீடுகளுக்குச் செல்ல ஆரம்பிப்பார்கள். கூத்து ஏற்பாட்டாளர்கள் சற்று ஓய்வை எடுத்துக்கொள்ளும் தருவாயாக அமையப்பெறும். ரதி தனது பாதிப்பான நிலையை ஊருக்கு எடுத்துச் செல்லும் நோக்கில் ஊர்வலமாகச் செல்ல எத்தனிப்பாள். பெண்களின் சமூக அணித்திரட்டல் செயன்முறையின் அடையாளமாக ரதியின் பிரச்சார ஊர்வலம் அமையப்பெறும். பெண்களின் இயங்கும், இயலும் தன்மையின் அடையாளமாகவும் இவ்வாத திரை உற்று நோக்கப்படுகிறது. 'ஐயோ திரு வுளமே ஐயோ திருவுளமே' என்ற கோசத்துடன் ரதி யின் பாதிப்பு நிலை மன்றாட்டமாகத் தொடரும். காமன் மாஸ்ட்டர்களினால் இசைக்கப்படும் ஒப்பாரி பாடல்களுக்கு ஊர்வலத்தில் இணையும் குழுக்களிடமிருந்து 'ஐயையோ ஐயோ, ஐயையோ ஐயோ' என கோரசாக ஒலி பிறப்பிக்கப்படும். அதற்கேற்ற தப்பிசையோடு ஆட்டம் பாட்டமாக ஊர்வலம் முன்னகர்த்தப்படும்.

இவ்வாறு முன் நகரும் ஊர்வலத்தில் ரதி மடிப்பிச்சை ஏந்தும் செயற்பாட்டிலும் ஈடுபடுவார். இச்சந்தர்பத் தில் ஊர் மக்கள் ரதிக்கு தட்சணை வழங்குவதுண்டு. கூத்து தொடங்கும் தருவாயில் மொய்யாக பணம் வசூலிக்கின்றது. நிறைவுறும் தருவாயில் பிச்சையாக பணம் வசூலிக்கும் செயற்பாடுகளும் அவதானத்திற்குரியவைகளாகும். இவ்வாறு வசூலிக்கப்படும் பணம் காமன்கூத்து ஏற்பாட்டுச் செலவுக்காகப் பயன்படுத்தப்படும். முழுத் தோட்டத்தையும் சுற்றி இவ்வூர்வலம் வரும்.

தோட்டங்களில் வீடொன்றில் மரணம் சம்பவித்ததன் பின்னர் அந்த தோட்டத்தில் உள்ளவர்கள் ஆறுதல் சொல்வதும் அடுத்த கட்ட செயற்பாடுகளில் ஊர்வர்கள் இணைந்து செயற்படுவது கட்டாயமான விடயமாகும். மரண நிகழ்வில் ஏற்படும் செலவுகளை ஈடு செய்யும் வகையில் ஊர்வர்களினால் வழங்கப்படும் 'கட்டை மொய்' சேகரிப்பு பணம் பெரிதும் உதவுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. தோட்டங்களில் மரண நிகழ்வொன்றில் 'கட்டை மொய்' பிடிக்கும் வழக்கம் தொடர்த்தேர்ச்சியாகவே பின்பற்றி வரப்படுகின்றது. மரணத்தின் பின்னர் ஏற்படும் செலவுகளை ஈடு செய்வதில் இவ்வாறு சேகரிக்கின்ற 'கட்டை மொய்' பணம் பெரிதும் பிரயோசனப்படுத்தப்படுகிறது. அவ்வாறான நிலையை வலியுறுத்தும் களமாகவும் மதனின் தகனத்தையடுத்து தனித்து விடப்பட்ட ரதிக்கு ஊர்வர்கள் பணம் கொடுத்து உதவுகின்ற போக்கு காணப்படுகிறது. இச்சந்தர்ப்பமும் ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவுதல் வேண்டும் என்ற பண்பு தொடர்வதற்கு காரணமாக அமைந்திருக்கலாம். துக்க செயற்பாடுகள் மட்டுமன்றி மகிழ்வான சம்பவங்களிலும் ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவிக்கொள்ளும் மனப்பாங்கை வளர்த்தெடுக்கும் கைங்கரியமும் இக்கூத்தின் ஊடாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டுள்ளதையும் அறியலாம்.

'கட்டை மொய்' பிடித்தல் செயன்முறையானது தோட்டத்திலுள்ள மரண கமிட்டி, தோட்டக் கமிட்டி, கோயில் கமிட்டி ஆகிய அமைப்பினர்களினாலேயே பொறுப்பாகச் சேகரிக்கப்படும். இவ்வாறு சேகரிக்கப்படும் பணத்திற்கான வரவு செலவு விடயங்களை மரணத்தை அடக்கம் செய்த பின்னர், பொது வெளியில் கணக்கு வரவு விபரம் பார்க்கப்பட்டு, கொடுக்க வேண்டிய கொடுப்பனவுகள் வழங்கப்படுவதுண்டு. பின்னர் மீதமாக உள்ள தொகை வீட்டு உரித்தானவரின் கையில் ஒப்படைக்கப்படும். பொது வெளியில் வழங்கப்படும் கொடுப்பனவானது இறுதி நல்லடக்கத்துடன் தொடர்புபட்ட செலவுகளுக்குரியதாக அமையும்.

ரதியின் ஊர்வலத்தில் ரதியின் குரலாகப் பல பாடல்கள் இசைக்கப்படுவதுண்டு. மன்மதனின் பிரிவைத் தாங்காத சோகமும் சிவன் மீதான கோபமும் எதிரொலிக்கப்படுவதுண்டு.

**'ஐயோ திருவளமே ஐயோ திருவளமே
ஆசையுள்ள என் புருசா அங்கஜவேல் சிங்காரா
போக வேண்டாம் என்றேனே பெண்மணியாள் என்
மொழியை
ஏகமாக நீ மறுத்து சாம்பலாகலாமோ...'**

என வினா தொடுத்து தன்னிலையை எடுத்துரைக்கும் போக்கினையும் அவதானிக்கலாம். இதன் தொடர்ச்சி நிலையில் ரதியின் தரப்பால் பல ஒப்பாரிப் பாடல்கள் இசைக்கப்படுவதுண்டு. இவ்வாறு இசைக்கப்படுகின்ற பாடல்கள் இக்கூத்துக் களத்தில் மட்டுமல்ல, தோட்டங்களில் கணவனை

இழந்து நிற்கும் பெண்களும் மரண நிகழ்வின் போது பாடப்படுகின்றமை அவதானத்திற்குரியது. இப்பாடல்களும் அவ்வாறு இடம்பெறுவதுண்டு. இதனைத் தழுவி வகையிலும் ஒப்பாரிப் பாடல்கள் இசைக்கப்படுவதுண்டு. எடுத்துக் காட்டாக,

**'தோட்டத்து மகிழம்பூ, என்னை தேடிய ராசாவே
துணையான தாழம்பூ - என்
காமவேள் சிங்கராஜா கரும்புவில்மாரா நான்
தலையில் மயிரிழந்தேன் தாவிச்சரடிலந்தேன்
தலைக்கெண்ணை சீப்பிழந்தேன்
சவ்வாது பொட்டிழந்தேன் - இந்த
தற்பரன் வசபடியே நான் தரையில்
புரண்டமுதேன்'**

என காமன் கூத்தில் பாடப்படுவதைப் போலவே மலையகத்தில் மரண வீடுகளில் ஒப்பாரிப் பாடல்கள் பாடப்படுவதுண்டு. கேட்போர் மனதினை உருக்கும் வகையில் பாடப்படுகின்ற இப்பாடல்கள் சோகரசம் நிரம்பியவை.

**'ஆத்தில வாழை வச்சி
அளரப் பழுத்ததாலும்
ஆகாத வாழையினு - என்ன
ஆத்தில தள்ளுவாங்க
குளத்தில வாழை வச்சி
குளர பழுத்ததாலும்
கோவமுள்ள வாழையினு
குளத்தில தள்ளுவாங்க'**

**ஆத்தங் கரையோரம்
அன்னம் போல் குந்தியிருந்தேன்
அம்பு மேல் அம்பு போட்டு
குண்டு மேல் குண்டு போட்டு
இந்த அம்புபட்ட காயமது
அணைய நாள் செல்லுமையா'**

என மரண வீட்டுகளிலும் இவ்வாறான பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன. கதை அம்சத்தின்படி வேறுப்பட்ட அவதானத்தோடு நோக்கத்தக்கதாக அமைகிறது. அக்கதையம்சத்தை காட்சிப்படுத்தும் முனைப்பில் காமன் கூத்து தளம் பின்வருமாறு அமையப்பெறும். மதன் எரிந்ததை அடையாளப்படுத்தும் நிகழ்வோடு மதன் வேடம் தரித்தவரின் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று விடுவார்கள். அதன் பின்னர் தப்பிசை முழங்க ரதி வேடம் தரித்தவர், காமன் மாஸ்ட்டர்கள், ஊர்வர்கள் தோட்டத்தை வலம் வருவார்கள். இறுதியாகப் பொட்டல் ஒன்று தயாரான நிலையில் இருக்கும். வழமையாகவே இத்தளத்தில் வைத்தே பின்வரும் செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வார்கள். வசூலித்த பணத்தின் தொகையை அறியும் பொருட்டு இந்த சந்தியில் வைத்து எண்ணுவார்கள். இப்பணம் மடிப்பிச்சை, கொல்லி காசு என்ற பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு கிடைத்த பணம் காமன் கூத்தை நடத்துவதற்கான செலவை ஈடு செய்வதற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இவ்வணுகுமுறையுடனே கட்டை மொய் தொடர்பாகவும் அணுகப்படுகிறது. ஊர்வலத்தின் நிறைவு நிலையில் கூத்தோடு தொடர்புபட்டவர்கள் அவரவர் வீட்டிற்குச் சென்று விடுவார்கள். கடந்த சில தினங்களாகக் கூத்தை அரங்கேற்றும் முனைப்பில் ஏற்பட்ட களைப்பு மற்றும் தூக்க நிலையில்

இருந்து மீள்வதற்கான அவகாசம் நோக்கி வீட்டிற்கு விரை வார்கள். ரதி பாத்திரத்தை ஏற்றவர் தனது வீட்டிற்குச் செல்லும் வேளையில் அவரது வீட்டில் ஆரத்தி எடுத்து வர வேற்பார்கள். இந்நிலையில் இன்றைய தின செயற்பாடுகள் நிறைவுக்கு வருவதாக அமையப்பெறும்.

‘ஆசையுள்ள என் மன்னவனே, என் நேசம் மறந்தீரோ! என்னை நடு வீதி விட்டீரோ! போகவேண்டாம் என எத்தனை முறை சொல்லியிருப்பேன். என் மொழியைக் கேட்காமல் எரிந்து சாம்பலாகலாமோ? வடக்கே மழை பொழிய வெள்ளம் வந்து மோதலிட என்னை தேடிய ராஜாவே அந்த வெள்ளத்தை நீந்துவேனோ? வாகனரே, என் ராசாவே. உலகத்தில் இனிமேலும் வாழ்வேனோ?, வாழும் சக்தி எனக்கு இருக்குமோ? தெற்கே மழை பொழிய என் தெய்வீக ராஜா தென்றல் வந்து மோதலிடும். தித்திக்கும் செங்கரும்பே என், தேசிகனை தோற்ற பாவியானேன். காய்க்கும் பருவத்தில் கனி பழுக்கும் நாளையிலே கரிகால ஏமன் உன்னை கண்டு வதைத்தானே! என்னைக் கண்கலங்க வைத்தானே! வெள்ளியால் கொள்ளிபண்ணி என் வேல்மார ராசாவே! வாழையிலை போட்டு வலது பக்கம் நூலமர்த்தி பிண்டம் பிடித்து வைக்க உனக்குப் புத்திரரும் இங்கில்லையே! பம்பை மயிர் வளர்த்தேன் என் காமதுரை ராஜாவே பாதிமயிர் உள்ளடக்கி ஒரு பச்சியைப்போல் நின்றழுகிறேன். கோரை மயிர் வளர்த்தேன் என் கொஞ்சம் கிளி ராஜாவே. என் கணவன் மாண்ட தினால் இந்த கொடும்பாவி பரமனிடம் ஒரு குறத்தியைப் போல் நின்றழுகேன்’ என ரதி தரப்பிலான நியாயங்கள், கேட்பவர் மனதில் கண்ணீரை வரவைக்கும் தன்மை கொண்டவை.

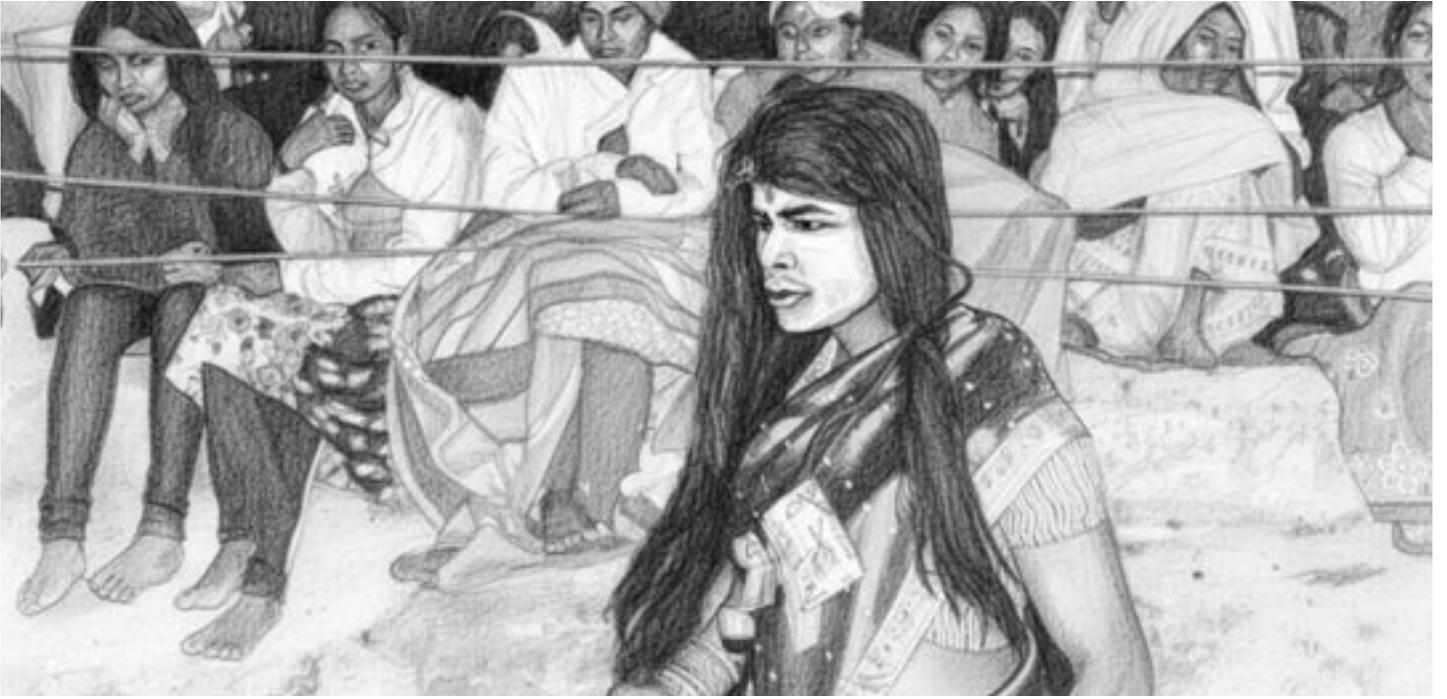
மதனின் பிரிவு நிலை குறித்து மதனை நினைத்து ரதி மன்றாடும் நிலையை மகாகவி காளிதாசரின் சித்தரிப்பு வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. அச்சித்தரிப்பு பின்வருமாறு அமையப்பெறுவதைக் காணலாம். ‘வெள்ளம் கரையை உடைத்து தாமரைச் செடியைப் பிடுங்கிவிட்டுப் போவது போல, உங்களையே நம்பி உயிர் வாழ்ந்த என்னைத் தள்ளிவிட்டு எங்கு ஓடிச் சென்றுவிட்டீர்கள். நீங்கள் எனக்கும் நான் உங்களுக்கும் விரும்பத்தகாத எதையுமே செய்து கொள்ளவில்லையே! காரணமில்லாமல் ஏன் தரிசனத்தை தர மறுக்கிறீர்கள்?

ஒருவேளை என் பெயரைத் தவறாக உச்சரித்ததால் நான் உங்களை ஓட்டியாணத்தால் கட்டிவைத்ததை நினைத்து என் மீது கோபமா? தாமரை மலரால் நான் உங்களை அடித்த போது மகரந்தம் உங்களின் கண்களில் விழுந்து துன்பமுற்றதை ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டீர்களோ? நான் உங்கள் இதயத்தில் குடி கொண்டிருப்பதை பல தடவைகள் வலியுறுத்தியுள்ளீர்கள். இது உண்மையென்றால் நீங்கள் உடலற்று இருக்கும் போது நான் மட்டும் எப்படி உயிர் வாழ முடியும். மறு உலகத்திற்குப் புறப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் உங்களைப் பின்தொடர்வேன். மற்ற உயிர்களின் இன்பங்கள் உங்களையே நம்பி இருக்கின்றன. அவர்கள் ஏமாற்றம் அடைவார்கள். இரவு சூழ்ந்ததும் பேராவலுடன் வீட்டுக்குப் போகும் பெண்களுக்கு உங்களைத் தவிர வேறு யார் உதவுவார்கள்? என் அன்பே! நான் உங்களைப் பின்பற்றப் போகிறேன் என்றாலும், உங்களைவிட்டுப் பிரிந்த நான் ஒரு கணம் உயிர் வாழ்ந்தேன் என்ற பழி என்மீது சுமத்தப்பட்டு அது எப்போதும் நீடிக்கும். வேறு உலகிற்கு சென்றுவிட்ட உங்களுக்கு நான் எவ்வாறு மலர் வளையத்தை அணிவிப்பேன்?’

‘உங்கள் உடல் அழிந்த பிறகு, உங்கள் தோழன் சந்திரன் தான் உதயமாவது வீண் என்று எண்ணி வேதனைப்படுகிறான். ஆண் குயில்களின் மதுரமான பாடலிசையில் இருந்து மாமரங்களின் பூக்கள் மலரத் தொடங்கிவிட்டன. அப்பூக்களை யார் பாணமாகப் பிரயோசனப்படுத்துவார்கள்? இந்த தேனிகளின் வரிசை, பலமுறை உங்களுடைய வில்லுக்கு நாணாகப் பயன்பட்டன. அதே வரிசை தங்களுடைய உரத்த ரீங்கார சப்தத்தால், துயரத்துடன் புலம்பும் என்னைப் பின்பற்றுகின்றன’.

‘நான் கோபித்துக்கொண்டிருந்த சமயம், என்னைத் தலையால் வணங்கி, கெஞ்சி கூத்ததாடிச் சற்று பயத்துடன் நடுங்கியவாறு என்னை தழுவினீர்கள்! அதன் பின்னர் நாம் ரகசியமாக காதல் லீலைகளில் ஈடுபட்டோம். அதெல்லாம் இப்போது என் நினைவுக்கு வந்து போகின்றது. காதல் லீலைகளில் கைதேர்ந்தவரே! இந்த பருவத்துக்கு ஏற்ற உரிய பூக்களால் உங்களால் செய்யப்பட்ட மலர் அலங்காரம் அப்படியே இருக்கிறது. இதை செய்த உங்கள் அழகான

தேகத்தை காணவில்லையே! என்னவனே வாருங்கள். கொடூர தேவர்கள் உங்களை அழைத்ததால் சென்றுவிட்டீர்கள். என் இடது காலுக்கு வண்ணம் பூசிக்கொண்டிருந்ததை இடை நடுவில் விட்டு சென்றீர்களே! இப்போது வந்து அதைத் தொடருங்கள்.’

வசந்தனை நோக்கி ரதியின் முன்வைப்புகள் கவனத்தைப் பெறுகின்றன. ‘வசந்தனே! உன் தலைவனின் விதியைப் பார். புறாவின் நிறத்திலுள்ள அவரின் சாம்பல் அங்கும் இங்கும் இறைக்கப்படுகிறது! என்னவனே உங்களைக் காண ஆவல் கொண்டு வந்த வசந்தன் இதோ நிற்கிறான். இப்போதாவது உங்கள் தரிசனத்தைக் கொடுங்கள். ஆண்களுக்கு, பெண்களிடத்தில் உள்ள காதலை நம்ப முடியாது. ஆனால் உயிர்த் தோழர்களிடத்தில் அவ்வாறு இல்லை. காற்றால் அணைக்கப்பட்ட விளக்குபோல உன் நண்பன் திரும்பி வர முடியாத இடத்துக்குப் போய்விட்டான். பொறுக்க முடியாத பெரும் துயருடன் நான் இருக்கிறேன். என்னை விட்டுவிட்டு மன்மதனை மட்டும் அழித்ததில் விதியும் குற்றத்தின் வழியில் தான் சென்றிருக்கிறது. கொடிய உறுதியாகத் தாங்கும் மரத்தை யானை பிடுங்கிவிட்டால், அந்த மரத்தில் சுற்றியிருக்கும் கொடி, கீழே விழுந்து தானே ஆக வேண்டும். வசந்தனே திக்கற்ற எனக்கு நெருப்பைக் கொடுத்து, என் கணவரிடம் அழைத்து செல்லும்படி செய். நான் இதைத்தான் உன்னிடம் வேண்டுகிறேன். நிலவொளி சந்திரனுடன் போய் விடுகிறது. மின்னல் மேகத்துடன் மறைகிறது. மனைவி கணவனை பின்தொடர வேண்டும் என்பதையே உயிர் அற்றவைகள் கூட வலியுறுத்துகின்றன.’

‘என்னுடைய அன்பான கணவனுடைய சாம்பலை எடுத்து எனது மார்பகங்களை அலங்கரித்துக்கொண்டு மெத்தையில் படுப்பது போல் என் உடலை நெருப்பில் கிடத்துவேன். எங்கள் இருவரின் மலர் படுக்கையை உருவாக்குவதில் நீ உதவி இருக்கிறாய். அவ்வாறே ஒரு சிதையை அடுக்கும்படி கைகளைக் கூப்பி உன்னை வேண்டுகிறேன். என் உடம்பு கொழுந்துவிட்டு எரியும்படி நீ விசுறுதல் வேண்டும். ஓ வசந்தனே மன்மதனின் அந்திமச் சடங்குகளைச் செய்யும் போது, அவருக்கு பிடித்தமான காற்றில் அசையும் மாமரத்தின் பூக்களை உபயோகிப்பதில் கவனமாக இருப்பாயாக!’

உயிரை விடுவதற்குத் தன்னைத் தயார்ப்படுத்திக்கொண்ட ரதியானவளிடம் விண்ணிலிருந்து அசரீரி பின்வருமாறு பேசுகிறது. ‘மன்மதனின் மனைவியே! உன் கணவன் உன் கண்களில் படாமல் வெகு காலம் இருக்கமாட்டான். சிவனுடைய கண்களிலிருந்து கிளம்பிய கோபமாகிய நெருப்புக்கு இரையான விட்டில்பூச்சிபோல அவன் ஏன் ஆளானான், என்ற காரணத்தைக் கேள். மன்மதனால் தூண்டப்பட்ட காமத்தால், பிரம்மா தன்னுடைய மகளிடமே காதல் கொண்டார். பிறகு, தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு மதனைச் சபித்தார். அதனாலேயே இப்படியான ஓர் நிலை ஏற்பட்டது’ எனக் கூறியது. பிரம்மாவின் மகனான தர்மன், மன்மதனுக்காகத் தகப்பனிடம் பரிந்து பேசுகிறார். அப்போது பிரம்மா, ‘பார்வதியின் தவத்தால் கவரப்பட்ட சிவன் அவளை மணந்துக் கொள்வார். அந்த மகிழ்வான தருணத்தில் மன்மதனுக்கு அவன் உடலைத் திரும்பவும் கொடுப்பார். எனவே, பெண்ணே! சூரியனால் உலர்ந்துப் போன தண்ணீர் உடைய நதி, எப்படி மழைக்காலம் வந்தவுடன் எவ்வாறு நிரம்புகிறதோ, அது போல கணவனுடன் சேரப்போகும் இந்த உடலை கவனமாகப் பாதுகாப்பாயாக’ இவ்வசரீரியின் மொழிகளால் தனது தற்கொலை எண்ணத்தைக் கைவிட்டவளாக ரதி தன்னைத் தேற்றிக் கொள்கிறாள்.

காமம் முறையாக கைக்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தும் கூற்றும் அவதானத்திற்குரியது. பிரம்மன் மட்டுமல்ல. தேவர்களும் காமத்தை முறையாகப் பின்பற்றாத பல சந்தர்ப்பங்கள் உள்ளன. பொருந்தாக் காமம் குறித்து புராணக் கதைகளும் விமர்சனக் கண்ணோட்டத்தில் உற்று நோக்கப்படுகிறது. அவ்வாறே இயற்கை நெறிக் காலத்தில் காதலும் வீரமும் பல்வேறு சிக்கல் நிலைகளைத் தோற்று வித்துள்ளன. அவற்றில் இருந்து மனிதர்களை மீட்கும் முயற்சியிலேயே அறநெறி காலத்தின் அவசியம் உணர்த்தப்பட்டது. சங்க காலத்திலேயே காமன் பற்றிய அவதானம் பேசப்படுகிறது. காமம் முறையாக கையாளப்பட வேண்டிய அவசியத்தை உணர்த்தும் வகையில் காமன் கூத்தின் பிரயோகம் மிக அவசியமாக உணர்த்தப்பட்டு வந்துள்ளது. மலையக மக்களிடத்தேயும் பலதார மணங்கள், துஸ்பிரயோகச் செயற்பாடுகள், பெண்கள் காம பொருளாக மாத்திரம் அணுகப்பட்ட யதார்த்தங்களும் கவனத்திற்கு

ரியது. வக்கிரம் கொண்ட ஆண்களிடத்தில் பெண்களுக்கான பாதுகாப்பை உணர்த்தும் கைங்கரியத்திலும் இக்கூத்தின் பயில்நிலை செல்வாக்குச் செலுத்துகிறது. எது எப்படியாக இருக்கிறதோ, முறையாக காமம் கைக்கொள்ளப்படல் வேண்டும் என்ற உயரிய பண்பாட்டினை வலியுறுத்தும் பாங்கு கவனத்திற்குரியதாகும். தமிழர் சமூகத்தில் பெண் தெய்வ வழிபாட்டின் முக்கியத்துவத்தையும் வலியுறுத்துவதாக காமன் கூத்தும் அமைகிறது. சிவனை எதிர்க்கத் துணிந்த ரதியின் தந்துணியும் இங்கு கவனம் பெறுகிறது. இந்நிலையில் யதார்த்த நிலையை அறிந்தவளாக ரதி தன்னை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொள்வதையும் உணர முடிகிறது.

பொதுவாக, காமன் கூத்து தொடர்பில் மதன், ரதி உறவுமுறை தொடர்பிலான வேறுபட்ட அவதானங்களும் கருத்திற் கொள்ளப்படுகின்றன. மதன், ரதிக்கு சகோதரன் என்ற முன்வைப்பும் கருத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். சகோதரர்களிடையே கலவி நியாயமானதா? இவ் விடயத்தை எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்வது?. அவ்வகையில் காமன் கூத்தை எவ்வாறு கூத்தாக ஏற்றுக்கொள்வது என்ற விமர்சனமும் முன்வைக்கப்படுகிறது. பரிணாமவாதம் பேசு பொருளாக அவதானத்தைப் பெற்ற நிலையில் உயிரின் உற்பத்தி தொடர்பில் மூலமொன்றில் இருந்து ஒவ்வொரு இனமும் விருத்தி பெற்ற நிலையை அவதானிக்க வேண்டியுள்ளது. ஆண், பெண் இணைவு என்பதே உயிரின் உற்பத்தி தொடர்ச்சி நிலைக்கு காரணமாக அமைந்தது. அவ்வகையில் மதன், ரதி தொடர்பான இவ்வகையிலான உறவு குறித்த கவனம் காமன் கூத்தின் காலமுப்பு நிலைமைக்கு ஆதாரமாக அமைகிறது. தொடக்கத்தில் உடல் இன்ப நிலைக்கு ஆண்குறிக்கு பெண்குறியும், பெண் குறிக்கு ஆண்குறியுமே அவசியப்பட்டதாக விளங்கியது. நிற முர்த்தம், டி.என்.ஏ தொடர்பு நிலையில் இரத்த உறவு ஏற்படுத்தும் பாதிப்பு நிலை தொடர்பிலான புரிதல், இரத்த உறவுகளின் பாதிப்பு நிலையைச் சிந்திக்கத் தூண்டியது. அதன் வலியுறுத்தலே பண்பாடு தொடர்பான வலியுறுத்தல்.

இந்திய நாகரிக மரபில் சைவ, வைணவ மதங்களுக்கிடையிலான போட்டி நிலை கவனத்திற்குரியதாகும். தமிழர்களிடத்தே ஆரியவாத முனைப்பு பெரிதும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி வந்துள்ளது. தமிழர்கள் சைவர்கள் என்ற வகையில் ஆரியர்களினது தாக்கம் தமிழர்களின் வாழ்வியலில் பெரிதும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. தமிழிலும் சைவத்திலும் ஆரியவாத சிந்தனைகள் உட்புகுந்து தமிழர்களிடத்தே பெரிதும் கலப்படத்தன்மையை ஏற்படுத்தியமையை அறியலாம். அவ்வகையில் கூத்து என்பதும் ஆரியர்களிடத்தில் இருந்து தமிழர்களுக்கு ஊடுகடத்தப்பட்டமையை அறியலாம். தமிழர்களிடத்தே 'ஆரியர்கள் கூத்தாடினாலும் காரியத்தில் கண்ணாயிருப்பார்கள்.' என்ற பழமொழி புழக்கத்தில் இருக்கின்றமை கவனத்திற்குரியதாகும். இப்பழமொழி 'ஆரிய கூத்தாடினாலும் காரியத்தில் கண்ணாயிருக்கணும்' என்றவாறு பிரயோகிக்கப்படுகிறது. மலையக மக்களால் நேசிக்கப்படுகின்ற கூத்துகளில் முக்கூத்து என்று அழைக்கப்படுகின்ற காமன் கூத்து, அருச்சுனன் தபசு, பொன்னர் சங்கர் ஆகிய கூத்துகள் முக்கித்துவத்தைப் பெறுகின்றன. பொன்னர் சங்கர் தனித் தமிழர் சமூகத்தின் கதையம்சத்தை உட்கமந்துள்ளது. அருச்சுனன் தபசு ஆரியர்களின் தனித்துவத்தை வலியுறுத்துவதோடு வைணவ மதத்தின் சிறப்பை முன்னிலைப்படுத்துவதாக அமைகிறது. இந்நிலையில் இருந்து ஆரியர்களின்

கூத்து வடிவத்திலேயே வைணவத்தை விஞ்சிய ஆற்றலில் சைவத்தை மேன்மைப்படுத்தும் முனைப்பு கவனத்திற்குரியதாகும். உலகின் ஏகன் சிவன்தான் என்று வலியுறுத்தலும் அவதானத்திற்குரியதாகும்.

காமன் கூத்து சாதியத்தைக் கைக்கொள்கிறது என்ற விமர்சனமும் உண்டு. சமூகத்தில் பிரிவினையைப் போதிக்கும் நிலையில் இக்கூத்து மீதான அவதானம் தேவைதானா? என்ற கருத்து நிலையும் கவனத்தில் கொள்ளப்படுதல் அவசியமாகும். சைவ சமயத்தில் நந்தனாரின் வழித்தோன்றல்களாக ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் கருதப்படுகிறார்கள். ஒடுக்கப்பட்டவர் என்ற நிலைமை நந்தனார் காலத்திற்கு முற்பட்டதாக அமைந்திருந்தாலும் நந்தனார் ஒடுக்கப்பட்டவரின் அடையாளமாக உற்று நோக்கப்படுகிறார். கோயிலில் களம் கிடைக்காமையின் காரணமாக வாசலுக்குத் தங்கள் வழிபாட்டுக்கான வழிமுறைகளை ஒடுக்கப்பட்டவர் வடிவமைத்துக் கொண்ட நிலையில் காமன் கூத்தும் பொட்டல் ஒன்றின் அவசியத்தைப் பேசினிற்கிறது. இப்பொட்டல் சமூகத்தில் நிலவிய ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் கலைக்கும் முனைப்பில் உருவாக்கப்பட்டது. மலையக மக்கள் மத்தியில் பண்பாட்டு அடையாளமாகவும், சமூக இணைப்பை ஏற்படுத்தும் களமாகவும் பொட்டல் விளங்குகிறது. சாதிய நெறிமுறைகளைக் கடந்து உயர்ந்தவர்கள், தாழ்ந்தவர்கள் என்ற பேதம் மறந்து அனைவரும் அடையாளமற்று ஒன்றிணைந்து செயற்படும் நிலைமாற்றத்துக்குரிய இடமாகப் பொட்டல் காணப்படுகிறது. பின்னாளில் மதங்களைக் கடந்து, தோட்டத்தில் காணப்பட்ட கிறிஸ்தவர்கள், இஸ்லாமியர்களும் இக்கூத்து நகர்வோடு இணைந்து செயற்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. பின்னாளில் சிங்களவர்களும் இணைந்து செயற்படுகிறார்கள். இனவாதம் பொருந்தியவர்களுக்கு மலையக மக்களிடத்தே ஒரு பய நிலையை ஏற்படுத்தும் முனைப்பிலும் காமன் கூத்து கவனத்தைப் பெறுகிறது. இவ்வாறான வேறுபாடுகளை களையும் நிகழ்வாக காமன் கூத்து அமைவதோடு மட்டுமன்றி பெரும்பான்மை இனத்தவர்களின் பாதுகாப்பையும் சிறுபான்மையினருக்கு அளிக்கிறது.

இன்று நிறைவுக்கு வரும் சடங்குகள், சம்பிரதாயத்திற்கு அமைவாக மூன்றாவது நாள் செயற்பாடுகளுக்கான களத்தை நோக்கி நகர்கிறது. வாழ்வியல் யதார்த்தம், உலகியல் உண்மை, சாப விமோசனங்கள், முன்ஜென்ம வினைகள் என்பவற்றை மக்களுக்கு மீளவும் வலியுறுத்தும் முனைப்பில் ரதி பாத்திரத்தின் பணி அமைகிறது. இரண்டு வாரங்களுக்கு மேலாகக் கலகலப்பான சூழ்நிலையில் களைக்கட்டியிருந்த நிலைமை கவலை படர்ந்த நிலையில் காட்சியளிக்கும். முழுத் தோட்டமும் தூக்கத்தை அர்ப்பணித்த நிலையில் அவர்கள் ஒவ்வொருவரது நிலையும் 'ஊரே தூங்கிருச்சி' என சித்தரிப்பதற்கு ஏதுவானதாக அமையப்பெறும். மீண்டும் மூன்றாவது நாள் இரவு காமன் பொட்டலில் ஊர் திரண்டிருக்கும்.

(தொடரும்...)

letsumanan.a@thaiivedu.com

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்று வரைவியலில்

ஆ. சதாசிவத்தின்

ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்

- ஜெ. அமுதானா

கீழிருந்து மேலேமும் வரலாறு என்ற கருத்தாக்கத்தை மையப்படுத்திய புதிய வரலாற்று வரைவியல், மரபான வரலாற்று ஆவணங்களுக்கு மாற்றான ஆவணங்களைக் கொண்டு வரலாற்றை மறுகட்டமைப்பு செய்து வருகிறது. அப்புதிய வரலாற்று ஆவணங்களுள் வாய்மொழி வழக்காறுகள், சமூக நினைவுகள், புழங்குபொருட்கள், தனி மனித மற்றும் குடும்ப வரலாறுகள், புகைப்படங்கள், பயணக் கையேடுகள், வழக்குப் பதிவேடுகள் போன்றன முதன்மை பெறுகின்றன. இத்தரவுகளின் துணையுடன் கட்டமைக்கப்படுகின்ற வரலாறுகள், வரலாறு முழுதும் நிறைந்திருந்த நாயக வழிபாடுகளையும் பொற்காலங்கள்-இருண்ட காலங்கள் என்ற எதிரிடையான நிராகரித்து, ஒற்றையாக்க வரலாற்றுக்கு மாறாகச் சமூகத்தின் பன்மைத்தன்மையையும் பன்முகப்பட்ட வாழ்வியலையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. அவ்வகையான மாற்று வரலாறு எழுதுகை முயற்சிகள், இலக்கிய வரலாற்று எழுதுகையிலும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய தேவை இன்று பல்வேறு மட்டங்களில் உணரப்பட்டு வருகின்றது.

தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ள பெரும்பாலான இலக்கிய வரலாறுகள் அரசியல் வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட கறாரான கால வரையறைகளை வகுப்பவையாகவும் அக்காலத்தில் வாழ்ந்த பெரும் புலவர்களது வாழ்க்கையையும் அத்தகைய புலவர்களுக்கும் மன்னர், வள்ளல்களுக்கும் இடையிலான உறவுகளை வெளிப்படுத்துபவையாகவும், அப்புலவர்களின் இலக்கிய வெளிப்பாடுகளைப் பொதுமைப்படுத்தி, குறிப்பிட்ட காலத்தின் இலக்கியப் போக்கை வரையறுப்பவையாகவும் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். ஆனால், இலக்கியச் செல்நெறி என்பது அரசியல் மாற்றம் ஏற்படும் போதெல்லாம் உடனடியாக அம்மாற்றத்துக்குச் சமாந்தரமாக இடம்பெறுவதில்லை. அரசியல் மாற்றம் மக்கள் வாழ்வில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி அம்மாற்றங்களை மக்கள் உணரும்போதே இலக்கியச் செல்நெறி மாற்றத்துக்குள்ளாகும். அதே வேளை, ஒரு காலத்தில் அறியப்பட்ட பெரும் புலவர்களைத் தவிர அறியப்படாத பல புலவர்கள் வாழ்ந்திருப்பார்கள். சிலவேளை, அவர்களது இலக்கிய

முயற்சிகள் பெரும் புலவர்களின் இலக்கியப் போக்கிற்கு மாறாக அமைந்திருக்கலாம். அல்லது அப்பெரும் புலவருக்கே முன்னோடியாக அமைந்திருக்கலாம். அதனால் எழுதப்பட்டுள்ள இலக்கிய வரலாறுகளை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டிய தேவை உண்டு. அம்மறுபரிசீலனைக்கு உதவும் முக்கிய சான்றுகளுள் ஒன்றாகப் புலவர் வரலாற்று எழுதுகைகள் அமைகின்றன. புலவர் வரலாறுகளில் விரியும் தனித்தனி புலவர்களின் வரலாறுகள் ஒரு மொழியின், குழுமத்தின், பிராந்தியத்தின் மொத்த இலக்கிய வரலாற்றைக் கட்டியெழுப்பவும் எழுதப்பட்டுள்ள வரலாறுகளில் காணப்படும் இடைவெளிகளை நிரப்பவும் துணை செய்யக்கூடியன.

இலக்கிய வரலாற்றைக் கால அடிப்படையில் வகுப்பதற்கு முன் உலகளாவிய ரீதியில் பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த வரலாற்று எழுது முறையாக, புலவர் சரித்திரங்களை எழுது கின்ற முறையே விளங்கியது. கிரேக்க அறிஞரான புளூட்டாக் (plutarch) என்பவர் எழுதிய புலவர் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல் பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்றதைத் தொடர்ந்து இலத்தீன், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு ஆகிய பல மொழிகளில் பல புலவர் வரலாற்று நூல்கள் எழுந்தன.

இச்சரிதங்கள் அனைத்தும் இலக்கிய, இலக்கணங்கள் உள்ளிட்ட படைப்புகளைப் படைத்த புலவர் பட்டியலைத் தந்து அவர்களது இலக்கிய, இலக்கணப் பணிகளைக் குறிப்பிடுவதனுடாக இலக்கிய வரலாற்றைக் கட்டமைக்கின்றன. பொதுவாகப் புலவர் வரலாற்று எழுதுகைகளில் இடம்பெறுகின்ற இலக்கிய வரலாற்றுப் பண்புகளைப் பின்வருமாறு பாகுபடுத்தலாம்:

- புலவர்களின் வரலாற்றைத் தொகுத்து, தொகுக்கப் பட்டவற்றை அகரவரிசையிலோ கால அடிப்படையிலோ ஒழுங்கமைக்கும் தன்மை.
- புலவர்களின் காலத்தைக் கணிக்கின்ற பண்பு.
- புலவர்களினால் படைக்கப்பட்ட இலக்கியம், இலக்கணம், நாடகம் உள்ளிட்ட படைப்புகளைப் பட்டியற்படுத்தி, இலக்கியங்களின் காலம், அமைப்பு முறை மற்றும் உள்ளடக்கம் என்பவற்றைக் கணிப்பதன் மூலம் இலக்கிய வரலாற்றைப் பதிவுசெய்கின்ற பண்பு.
- புலவர்களது படைப்புகளில் இருந்து சில எடுத்துக் காட்டுக்களைத் தருதல்.
- நூலாசிரியர்களின் குடும்ப வரலாறுகள், புலமைத்துவ மரபு மற்றும் கல்விப் பின்புலம் என்பவற்றை ஆவணப்படுத்துவதன் மூலம் அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தை ஆவணப்படுத்துகின்ற பண்பு.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றினைக் கட்டமைத்ததில் புலவர் வரிசைகளுக்கு முக்கியமான பங்கு உண்டு. ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றுத் தொகுதி என்பது பல்வேறு தனிமனிதர்களின் தனித்தனிப் படைப்புகளாலேயே பூரணத்துவம் அடைகின்றது. ஈழத்துத் தமிழறிஞர்களுள் சைமன்காசிச்செட்டி, ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை, சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப்புலவர், ஆ. முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை, சி. கணேசையர், ஆ. சதாசிவம், தென்புலோலி கணபதிப்பிள்ளை, க. கைலாசபதி, சு. வித்தியானந்தன், பொ. பூலோகசிங்கம், ஆ. வேலுப்பிள்ளை, சி.அ. அப்புத்துரை எனப் பலர் புலவர் வரிசை, புலவர் வரலாறு, தனிமனித ஆளுமை வரலாறு என்கின்ற அடிப்படையில் வரலாறுகளைக் கட்டமைத்துள்ளனர். இவை தனியே ஈழநாட்டுப் புலவர் வரலாற்றையும், தமிழக மற்றும் ஈழப் புலவர் வரலாற்றையும் ஆய்வுக்குட்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளன.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றைப் புலவர் வரலாற்றின் அடிப்படையில் பகுதியளவிலேனும் முழுமையாகவேனும் தொகுத்து நோக்குகின்ற சைமன் காசிச்செட்டியின் 'தமிழ் புட்டாக்' (Tamil Plutarch - 1859), ஆர்னல்ட் சதாசிவம் பிள்ளையின் 'பாவலர் சரித்திர தீபகம்' (1889), சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரின் 'தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம்' (1916), ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையின் 'ஈழமண்டலப் புலவர் சரித்திரம்' (1922), சி. கணேசையரின் 'ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம்' (1939), ஆகிய நூல்களைத் தொடர்ந்து புலவர் வரிசையாகவும், கவிதைத் தொகுப்பாகவும் ஆ. சதாசிவத்தின் 'ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்', 1966-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்துள்ளது. மேற்கூறிய புலவர் வரலாறு, கவிதைத் தொகுப்பு என்னும் இரண்டு வகையிலும் தனிமுக்கியத்துவத்தைக் கொண்டதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றைத் திட்டவாட்டமான முறையில் முதன்முதலாகக் காலவகுப்புச் செய்த பெருமை

இந்நூலுக்கே உண்டு. இந்நூலில் ஆ. சதாசிவம் வகுத்துக் கொடுத்த மாதிரியே ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றைக் காலப்பகுப்புச் செய்கின்ற முறை இற்றைவரை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதுடன், பின் வந்த இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்களும் இந்த மாதிரியையே சட்டகமாகப் (ஒரு சில மாறுதல்களுடன்) பின்பற்றியுள்ளனர். ஆ. சதாசிவம் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றுக் கால கட்டங்களை,

- சங்க காலம்
- யாழ்ப்பாணத் தமிழ் வேந்தர் காலம் (பொ.ஆ.பி. 1216 - 1621)
- போர்த்துக்கேயர் காலம் (பொ.ஆ.பி.1621 - 1658)
- ஒல்லாந்தர் காலம் (பொ.ஆ.பி. 1658 - 1796)
- ஆங்கிலேயர் காலம் (பொ.ஆ.பி. 1796 - 1947)
- தேசிய எழுச்சிக் காலம் (பொ.ஆ.பி. 1948-க்குப் பின்னர்)

எனப் பகுப்புச் செய்து கொடுத்ததுடன் அவ்வவ் காலப்பகுதி ஒவ்வொன்றினதும் அரசியல் நிலை, இலக்கியங்கள் - இலக்கியப் பண்புகள் என்பனவற்றைத் தனித்தனியாக விளக்கியுமுள்ளார். ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் வாழ்ந்த புலவர்கள், அவர்களால் படைக்கப்பட்ட படைப்புகள், படைப்புகளிலுள்ள குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவமுடைய செய்யுள்கள் என்பவற்றை இந்நூல் தொகுப்பாகத் தந்துள்ளது. இந்த அடிப்படையில் வரலாற்றுக் காலப் பகுதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு புலவர்களையும் அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றுக் குறிப்புகளையும் இலக்கியப் பணிகளையும் செய்யுள்களையும் வகைப் படுத்திக் கூறுகின்ற முதலாவது ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்று வரைவு ஆ. சதாசிவத்தின் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியமாகும். இக்கால வகைப்படுத்தல் முறையை ஆ. சதாசிவம் தனது முன்னுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

'ஒவ்வொரு புலவரின் பாடல்களின் முன்னுரையாக வரலாற்றுக் குறிப்புகள் சேர்க்கப்பட்டன. இக்குறிப்புகளிலே புலவரின் பெயர், அவர் வாழ்ந்த காலம், ஊர், எழுதிய செய்யுணூல்கள், மற்றும் இன்றியமையாச் செய்திகள் என்பன சுருக்கமாக உள... இந்நூல் பெரும்பாலும் அரசியற் காலப்பகுதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு சங்க காலம் முதல் தேசிய எழுச்சிக் காலம் என ஆறுகாலப்பகுதிகளாக இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர் கோட்பாடுகளுக்கேற்ப வகுக்கப் பட்டது. ஒவ்வொரு காலப்பகுதியில் எழுந்த செய்யுளிலக்கியங்களின் பொதுவியல்பாக அக்காலத்தைய அரசியல் நிலை, இலக்கியப் பண்பு என்பன இந்நூலின் அவ்வக்காலப்பகுதிக்கு முன்னுரையாகச் சுருக்கி விளக்கப் பட்டன' (சதாசிவம், 1966: XIII - XIX).

வி. செல்வநாயகத்தின் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுப் பகுப்பை மாதிரியாகக் கொண்டு, சதாசிவம் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றைக் காலப்பகுப்பு செய்துள்ளார் எனலாம். செல்வநாயகத்தின் தமிழிலக்கிய வரலாறு அக்கால ஆட்சி யாளர்களின் முதன்மையை வலியுறுத்துகின்ற வகையில் காலப்பகுப்புச் செய்யப்பட்டதுபோல சதா சிவத்தின் ஈழத்து இலக்கிய வரலாறும் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மன்னர் காலம்,

சதாசிவம், ஆ. சங்க காலம்	நடராசா, F.X.C.	நடராசா, க.செ.	சிவத்தம்பி, கா.	மனோகரன், துரை.	சிவலிங்கராஜா, S.
	மகாவம்ச அரசர் காலம்		யாழ்ப்பாண இராச்சியம் தோன்றும் வரையுள்ள காலம்		
யாழ்ப்பாணத் தமிழ் வேந்தர் காலம்	ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலம்	ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலம்	யாழ்ப்பாண இராச்சிய காலம்	யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மன்னர் காலம்	ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலம்
போர்த்துக்கேயர் காலம்	போர்த்துக்கேயர், ஒல் லாந்தர் காலம்	போர்த்துக்கேயர் காலம்	போர்த்துக்கேயர் காலம்	போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர் காலம்	போர்த்துக்கேயர் காலம்
ஒல்லாந்தர் காலம்	-	ஒல்லாந்தர் காலம்	ஒல்லாந்தர் காலம்	-	ஒல்லாந்தர் காலம்
ஆங்கிலேயர் காலம்	ஆங்கிலேயர் காலம்	-	பிரித்தானியர் காலம்	19-ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி	ஆங்கிலேயர் காலம்
தேசிய எழுச்சிக் காலம்	தற்காலம்	-	தேசிய இலக்கிய காலம்	இருபதாம் நூற்றாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சி	

போர்த்துக்கேயர் காலம், ஒல்லாந்தர் காலம், ஆங்கிலேயர் காலம் என ஆட்சியாளர்களை முதன்மையாகக்கொண்டு காலப்பகுப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. சதாசிவத்தின் காலப் பகுப்பை மாதிரியாகக் கொண்டு பின்வந்த ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்களும் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றைப் பெரும்பாலும் காலப்பகுப்புச் செய்துள்ளனர். இவர்களின் காலவகுப்பு முறை மேலே உள்ள அட்டவணையில் அமைந்துள்ளது:

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றின் முதலாவது காலகட்டத்தை ஆ. சதாசிவம் சங்க காலம் என அடையாளப்படுத்தியுள்ளார். அதேவேளை, இக்காலப் பகுதியை எப்.எக்ஸ்.சி. நடராசா மகாவம்ச அரசர் காலம் எனவும், கா. சிவத்தம்பி யாழ்ப்பாண இராச்சியம் தோன்றும் வரையுள்ள காலம் எனவும் பெயரிட்டுள்ளனர். ஆ. சதாசிவத்தின் பெயரிடல் முறை தமிழ்நாட்டின் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுடன் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை இணைத்துப் பார்த்து அதன் தொடராக ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியங்களை அணுகும் போக்குக் கொண்டதாகவும் எப்.எக்ஸ்.சி. நடராசாவின் பாகுபாடு இலங்கையின் வரலாற்றுடன் குறிப்பாக, சிங்கள அரச வரலாற்றின் தொடர்ச்சியின் ஒரு கூறாக ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை அணுகுவதாகவும் கா. சிவத்தம்பியின் பாகுபாடு யாழ்ப்பாண அரசை மையமாகக்கொண்டும் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. சங்க காலம் என ஆ. சதாசிவம் குறிப்பிடுகின்ற கால எல்லை பொ.ஆ.பி. முந்நூற்றாண்டைக் கடையெல்லையாகக் கொண்டிருக்க, மகாவம்ச அரசர் காலம் என்ற எப்.எக்ஸ்.சி.-யின் கால வகைப்பாடும் அதே கால எல்லையைக் கடையெல்லையாகக் கொண்டதாகவே உள்ளது. எப்.எக்ஸ்.சி. மகாவம்ச அரசர் காலத்துக்கும் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்துக்கும் இடையிலான காலப்பகுப்பைத் தனியாகக் காலப்பகுப்புச் செய்யாதிருக்கின்றபோதும் அதனை ஒரு இருண்ட காலமாகவே தனது ஈழத்துத் தமிழ் நூல் வரலாற்றில் பதிவு செய்துள்ளார். கா. சிவத்தம்பியின் காலப்பகுப்பாட்டில் உள்ள முதற் கால எல்லை, ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் எனப்படுபவர் வாழ்ந்த காலம் முதல் சரசோதி மாலையின் தோற்றம் நிகழ்ந்த காலப்பகுதி வரையுமான காலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. ஆ. சதாசிவமும், ஆ. முத்துத் தம்பிப்பிள்ளையையும் சி. கணேசையரைப் போல ஈழத்துப் பூதந்தேவனாரை ஈழத்துப் புலவராகக் கொண்டு அவர் வாழ்ந்த சங்க காலத்திலிருந்து ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றை ஆரம்பிக்கின்றார். ஈழத்துப் பூதந்தேவனாருடைய காலத்தை

பொ.ஆ.பி. 3 எனவும், அவர் கடைச்சங்கப் புலவர் எனவும், பசும்பூட் பாண்டியன் எனப்படும் கடைச்சங்க மன்னனை ஈழத்துப் பூதந்தேவனாரும் பரணரும் பாடியுள்ளதால் பரணரது சமகாலத்தவர் எனவும் பதிவிட்டுள்ளார். தவிர ஈழத்துப் பூதந்தேவனாரும் பரணரும் கயவாகுவும் சேரன் செங்குட்டுவனும் சமகாலத்தவர் என்பதும் ஆ. சதாசிவத்தின் வாதமாகும். சிங்களப் படையெடுப்புகள் காரணமாக ஈழத்துப் புலவர்கள் மதுரைக்குச் சென்று தாம் பாடிய செய்யுள்களை அரங்கேற்றுவது வழக்கமாயிருந்தது. அங்ஙனம் மதுரைக்குச் சென்ற தமிழ்ப்புலவரே ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் எனவும் ஆசிரியர் விபரிக்கின்றார்.

இரண்டாவது காலகட்டத்தை யாழ்ப்பாணத் தமிழ்வேந்தர் காலம் எனப் பெயரிட்டுள்ளதுடன் வடமொழிச் செல்வாக்கு, விருத்தப்பாவின் செல்வாக்கு, ஈழத்துத் தேசியப் பண்புகளைக் கொண்டமைந்தமை, பொதுமக்கள் சார்பு என்பவற்றை அக்காலத்தின் இலக்கியப் பண்புகளாகக் குறிப்பிடுகின்றார். வடமொழி மொழிபெயர்ப்புகளாக சரசோதிமாலை, செகராச சேகரமாலை, பரராசசேகரம், இரகுவம்சம் என்பன உள்ளன எனவும், எனினும், அவற்றில் வடமொழிச் சொற்கள் அருகிவருகின்றன, அது ஈழத்தில் எழுந்த மொழி பெயர்ப்பு நூல்களின் சிறப்பு எனவும் பதிவிட்டுள்ளார். யாழ்ப்பாணத் தமிழ் வேந்தர் காலத்தில் எழுந்த நூல்களுள் திருக்கரசை புராணம், கண்ணகி வழக்குரை, கதிரை மலைப்பள்ளி ஆகிய மூன்றும் ஈழத்துத் தேசியப் பண்புகளையும், ஈழநாட்டுக்குச் சிறப்பாக உரிய பண்புகளையும் கொண்டு விளங்குகின்றன என்பார்.

ஒவ்வொரு காலகட்ட இலக்கியங்கள் பற்றியும் குறிப்பிடும்போது நூல், ஆசிரியர், நூல் எழுந்த காலம், அதிலுள்ள பிரிவுகள், பாடல்கள், பாவகையும், பொருள், எழுந்த சூழ்நிலை முதலான தகவல்களைக் கூறுகின்ற பண்பைக் காணலாம். புலவர் வரலாற்றைக் கால அடிப்படையிலேயே ஒழுங்குபடுத்தித் தருகின்றார். இதனைத் தனது முன்னுரையிலும் பதிவு செய்துள்ளதைக் காணலாம்:

‘பண்டு தொட்டு இன்று வரையுமுள்ள நீண்ட காலப்பகுதியில் காலத்துக்குக் காலம் தோன்றித் தம் பூதவுடலை நீத்துப் புகழுடம்புடன் விளங்கும் புலவர் பெருமக்களின் பாடல்கள் அவர் வாழ்ந்த கால முறைப்படியே வரிசைப்படுத்தப்பட்டன. இம்முறையில் முதலில் அமைவது பூதன்றேவனாரின் (பொ.ஆ.பி. 130) பாடல்; ஈற்றில் அமைவது இலக்கிய

கலாநிதி சு. நடேசபிள்ளையின் (1965) பாடல். காலத்தைத் திட்டமாகத் தெரிந்துகொள்ள முடியாத சில புலவர்களின் பாடல்களும் உரிய காலத்திற் கிடையாத புலவர் சிலரின் பாடல்களும் இந்நூலின் பிற்சேர்கையில் சேர்க்கப்பட்டன (சதாசிவம், 1966: xviii).

இலக்கியம் காலத்தின் உற்பத்தி என்ற வகையிலும் காலத்தை உருவாக்குகின்றது என்ற வகையிலும் இலக்கியம் - சமுதாயம் - காலம் ஆகியவற்றுக்கிடையிலான இடைத்தொடர்புகளைக் கண்டடைவது இலக்கிய வரலாற்று சிரியரது முக்கியமான பணியாகும். இலக்கிய வரலாற்று வரலாற்றியலில் காலம், சமுதாயம் என்னும் இரண்டு அடிப்படைகளிலேயேதான் இலக்கியங்களை வகுப்புச் செய்வதும் பாகுபடுத்துவதும் இலக்கியப் பண்புகளை வகுப்பதும் இடம்பெறுகின்றன. ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம் புலவர் வரிசை நூல்களில், கால ஒழுங்கை முழுமையாக அனுசரித்து வரலாற்றுக் காலகட்டங்களை இனங்கண்டு வகைப்படுத்தியுள்ளது. ஒவ்வொரு வரலாற்றுக் காலகட்டத்திலும் வாழ்ந்த புலவர்களை, அவர்கள் வாழ்ந்த காலப்படி வரிசைப்படுத்தி அளித்துள்ளது. இவ்விரு நிலைகள் காரணமாகவும் அரசியல், சமூகம், இலக்கியம், இலக்கியப் போக்கு என்னும் தளங்களில் ஆராய்ந்து ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றின் பெரும் பகுப்புகளை வகுத்து, ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றின் நிகழ்காலத்தை இவ்வரைவே முதன்முதலாக உருவாக்கித் தருகின்றது. இதற்கு முன்னர் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையும், சி. கணேசையரும் கால வகுப்புச் செய்வதற்கான முன்னோடி முயற்சிகளை எடுத்திருந்தாலும் அவை பூரணமானவையாக அமையவில்லை.

போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர் காலத்தை தனித்தனிக் காலகட்டங்களாகப் பகுத்துள்ள ஆ. சதாசிவம், போர்த்துக்கேயர் காலத்தை 1621 - 1658 எனக் காலவரையறைப்படுத்தியுள்ளதுடன் அக்கால இலக்கியங்களாக ஞானப்பள்ளி, அர்ச். யாகப்பர் அம்மாளை, ஞானானந்த புராணம் என்பவற்றையும் குறிப்பிட்டு, ஞானானந்த புராணம் போர்த்துக்கேயர் காலத்துக்குப் பிந்தியது என்கின்ற சந்தேகத்தையும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். இக்காலப் புலவர்களாக பேதுருப்புலவர், தொன்பிலிப்பு ஆகியோரையும் அவர்களது நூல்களின் சில உதாரணப் பாடல்களையும் பதிவுசெய்கின்றார். போர்த்துக்கேயர் கால இலக்கியப் பண்புகளாக, வடமொழிச் சொற்களின் பயன்பாடு, பேச்சு வழக்குப் பண்பு, தேசியக் கருத்துகள் பொருந்திவராத தன்மை, கிறிஸ்தவப் போதனைகளும் மேல்நாட்டு மக்கள் வாழ்க்கை முறையும் பொருளாகக் கொண்ட தன்மை, ஓசைநயம் என்பவற்றைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

ஒல்லாந்தர் காலம் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது (1658 - 1796) ஒல்லாந்தரது பணிகள் (கோட்டைகளைக் கட்டுதல், நிலவளவைப் பகுதியைச் சீர்திருத்தல், தேசவழமையைத் தொகுத்தல்) முதலானவற்றையும் பூலோகசிங்க முதலியார், கூழங்கைத் தம்பிரான், பிரான்சிசுப்பிள்ளை, வரதபண்டிதர், சின்னத்தம்பிப்புலவர், மாதகல் மயில்வாகனப்புலவர் முதலான இக்காலப் புலவர்கள் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றார். தமிழ்நாட்டின் நாயக்கர் கால இலக்கியங்களை இக்கால

இலக்கியங்கள் பெரிதும் ஒத்திருப்பதாகவும், கோயில் வழிபாடு, பொதுமக்கள் சார்பு, வடமொழிச் செல்வாக்குக்குறைவடைந்தமை, மொழிபெயர்ப்புகளாக அல்லாது சொந்தக் கற்பனை கொண்டு இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டமை, பெரிய புலவர் பரம்பரை ஒன்று வாழ்ந்த காலம் முதலானவற்றை இக்காலத்தின் சிறப்புக்களாகவும் குறிப்பிடுகின்றார்.

கால வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ள இலக்கிய வரலாற்று வரைவுகளுள் பெரும்பாலான இலக்கிய வரலாறுகள் ஆங்கிலேயர் காலத்துடன் முடிவடைந்துவிடுகின்ற இலக்கிய வரலாறுகளாகவே உள்ளன. ஆங்கிலேயர் காலத்துக்குப் பிந்திய ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றை ஆட்சியாளர் சார்பாக வகுக்க முடியாத நிலை, இலக்கியங்கள் பற்றிப் பார்க்கவேண்டிய விடயங்கள், தகவல்கள், பிரிவுகள், எழுத்தாளர்கள் முதலானவற்றின் பெருக்கம், விமர்சிக்க வேண்டியதன் தன்மை முதலானவற்றின் காரணமாக ஆங்கிலேயர் காலத்துக்குப் பிற்பட்ட காலத்தை, கால வரிசைப்படுத்தி மொத்த இலக்கிய வரலாறாகக் கட்டமைப்பதில் சிக்கல்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன. எனினும், ஆங்கிலேயர் காலகட்டத்தைத் தனியாகவும் அதற்குப் பின்னரான காலகட்டத்தைத் தேசிய எழுச்சிக் காலமாகவும் தனித்தனியாக ஆ. சதாசிவம் கால வகுப்புச் செய்துள்ளார்.

ஆங்கிலேயர் கால (1796-1947) அரசியல் நிலையில் ஆங்கிலேயரது பணிகள், பொருளாதார விருத்தி, மதப் பரப்புகை, அரசியல் சீர்திருத்தம் என்பவற்றைக் குறிப்பிடுவதுடன் யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை தவிர மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலிருந்தும் புலவர்கள் இக் காலத்தில் தோன்றியமை, சைவ, கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமியப் புலவர்கள் இக்காலத்தில் எழுந்தமை, சமயச் சார்பு, இலக்கியங்களில் பெரும்பாலும் செந்தமிழும் நாடக இலக்கியங்களில் பேச்சு வழக்கும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமை, புதிய செய்யுள் வகை, சிலேடைப் பண்பு, எண்ணுக் கணக்கில் கூடிய செய்யுள் யாக்கும் பண்பு, ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கும் பண்பு முதலானவற்றை இக்காலத்தின் இலக்கியப் பண்புகளாகவும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். தேசிய எழுச்சிக் காலமாக 1948-க்குப் பின்னரான காலத்தைக் காண்கின்றார். இக்காலத்தில் சமயம், சமூகம், தேசியம் முதலிய பொருள்களைக் கொண்டு கவிதைகள் இயற்றப்பட்டன என்பார். சமுதாய ஊழல்களைக் கண்டித்தும் தேசிய எழுச்சியை முன்வைத்தும் பழைமையும் புதுமையும் கலந்தும் பாடல்கள் எழுதப்பட்டன என்பார்.

ஈழத்துத் தமிழ் கவிதைக் களஞ்சியம் புலவர் வரலாற்று எழுதுகைகள், வரலாற்றுக் காலத்தைப் பெரும் பிரிப்புக்களாகப் பிரித்து அடையாளப்படுத்தல், புலவர்களின் படைப்புகள், அவற்றின் அமைப்பு, உள்ளடக்கம், மூலம், பாடப்பட்டதன் நோக்கம் முதலான இன்னோரன்ன தகவல்களைத் தருதல், ஆராய்ச்சி பண்பிலான முன்னுரைகளை எழுதுதல், எடுத்துக்காட்டுக்களைப் பதிவிடுதல் முதலான பண்புகளின் மூலம் இலக்கிய வரலாற்றைக் கட்டமைத்துள்ளது. அதனால், ஈழத்துப் புலவர் வரலாற்று எழுதுகைகள் தனிமனித நிலையிலும் இலக்கிய வரலாற்று உருவாக்கத்திலும் சமூக வரலாற்றுத் தளத்திலும்

முக்கியமுடையனவாக விளங்குகின்றன. அவற்றில் இடம்பெறும் தகவல்கள் இலக்கிய வரலாற்றுக் கட்டமைப்புக்கான களஞ்சியமாக விளங்குவதுடன் அப்புலவர் வரலாறுகளுள் சில இலக்கிய வரலாற்று அமைப்பில் அமைந்துள்ளன. ஆ. சதாசிவத்தின் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம், ஈழத்து இலக்கியக் காலகட்டங்களை சங்க காலம், யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மன்னர் காலம், போர்த்துகேயர் காலம், ஒல்லாந்தர் காலம், ஆங்கிலேயர் காலம், தேசிய எழுச்சிக் காலம் எனப் பெருங் காலப்பகுப்புக்களாகப் பிரித்துப் பார்க்கின்றதுடன் ஒவ்வொரு காலப் புலவர்களையும் கால ஒழுங்கில் தொகுத்து வரிசைப்படுத்தி முன்வைக்கின்றது. ஒவ்வொரு காலப்பகுதியின் அரசியல் நிலையைச் சுட்டிக்காட்டல், ஒவ்வொரு காலப்பகுதியிலும் தோன்றிய இலக்கியங்களின் பண்புகளையும், சிறப்புகளையும் இலக்கியப் பண்பாக வகைப்படுத்துகின்ற முறைமை, ஆய்வுத்தன்மை, இலக்கியங்களையும் அவை பற்றிக் காணப்படும் சந்தேகங்களையும், இலக்கியப் பாடல்களையும் உதாரணங்களாக முன்வைக்கின்ற முறைமை முதலான இலக்கியப் பண்புகளையும் இந்நூல் கொண்டுள்ளது. இருப்பினும் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம் உட்பட இலங்கையில் எழுதப்பட்ட இலக்கிய வரலாறுகளில் சில போதாமையையும் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் பிரதானமானவற்றைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம்:

- புலவர் வரலாற்று எழுதுகைகளை எழுதிய ஆசிரியர் யாவரும் எந்த அடிப்படையில் புலவர்களின் பட்டியலை ஒழுங்கமைத்தார்கள் என்றோ எந்த அடிப்படையில் தேடலில் ஈடுபட்டார்கள் என்றோ அறிய முடியவில்லை. தமக்கு அவ்வப்போது கிடைத்துள்ள புலவர்களையும் தம்முடன் தொடர்புடைய புலவர்களையும் முன்னைய புலவர் வரலாறுகளையும் வைத்துக்கொண்டே இலக்கியப்பட்டியல் ஒன்றை ஆக்கித் தர முற்பட்டுள்ளனர். இதனைக் கணேசையரே தனது முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.
- இலக்கிய சேகரிப்பில் குறிப்பிட்ட ஒழுங்குமுறை பின்பற்றப்படாமையால் ஒரு பக்க, பிரதேச, சமூக, காலச் சார்புடைய புலவர் பட்டியலை மட்டுமே புலவர் வரிசைகளால் பெரும்பாலும் வரிசைப்படுத்த முடிந்துள்ளது. மேற்கூறிய புலவர் வரிசை நூல்களில் 18-ஆம் 19-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த புலவர்கள் அதிகமாகவும் ஏனையோர் குறைவாகவும், யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த புலவர்கள் அதிகமாகவும் பிற பிரதேசப் புலவர்கள் மிகச் சொற்பமாகவும் இணைக்கப்பட்டுள்ளனர்.
- புலவர் வரலாற்றாசிரியர்களுள் ஆ. முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை, சி. கணேசையர், ஆ. சதாசிவம் ஆகியோர் ஈழத்துப் பூதந்தேவனாரை ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றின் முன்னோடியாகக் கொள்கின்றனர். எனினும் அதற்கான ஆதாரங்களை எடுக்கோள்களாகவும் ஊகங்களாகவும் முன்வைக்கின்றனர். தவிர, ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றின் தொடக்க காலத்தைக் கட்டமைக்க கர்ண பரம்பரைக் கதைகள், சமகால வரலாற்று நிகழ்வுகள் (சிங்களப் படையெடுப்புக்கள்) முதலானவற்றைப் பயன்படுத்துவதையும் காணலாம்.

- தொகுக்கப்பட்டுள்ள புலவர் பட்டியலில் இலக்கியம் படைத்தவர், நாடக ஆசிரியர் முதலானோரே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றனர். வாய்மொழிப் பாடலாசிரியர் களாகவும் அண்ணாவிடர்களாகவும் விளங்கியவர்கள் பற்றி ஆவணப்படுத்தலை இந்நூல்கள் மேற்கொள்ளவில்லை. அக்கால இலக்கிய மரபு அத்தகைய வாய்மொழி படைப்பாளர்களை முன்னிலைப் படுத்தாமையால் அந்த இடைவெளி இடம்பெற்றுள்ளது எனலாம்.
- அதேவேளை, ஆ. சதாசிவத்தின் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம் புதிய புலவர்கள் சேர்க்கப்பட்ட மறுபதிப்பாக வெளிவந்துள்ளது. (சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரின் தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரமும் புதிய புலவர் சேர்க்கப்பட்ட மறுபதிப்பாக வந்துள்ளது) இம்மறுபதிப்புக்களைச் செய்தோர் மேற்கூறிய நூலாசிரியர் அல்லாத பிறர் ஆவார். புலவர் வரலாறுகளை மறுபதிப்புக்களாக வெளியிடும்போது நூலாசிரியர் சேர்க்காத புதிய புலவர் பட்டியலைச் சேர்த்து மறுபதிப்புக்களில் வெளியிடுவது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதா என்பது ஆய்வுக்குரியதாகும். ஏனெனில், புலவர் வரிசைகள், அப்புலவர் வரிசையினை எழுதிய ஆசிரியர்கள் வாழ்ந்த காலச்சூழலுக்கும் அவர்களது கருத்துநிலைக்கும் ஏற்ப படைக்கப்படுவது. பின்னைய இலக்கிய வரலாறுகள் அவற்றிலிருந்து வளர்ச்சியடைந்த மாதிரிகளையும் அமைப்பு முறைகளையும் பின்பற்றிப் புலவர்கள் வாழ்ந்த காலம், பின்னணி, அவர்களது படைப்புகள், படைப்புகள் பற்றிய தகவல்கள் முதலான விபரங்களை விளக்குவது. எனவே, வரலாற்றாசிரியர்கள் எழுதிய புலவர் வரிசைகளுடன் புதிய புலவர்கள் சேர்க்கப்பட்டு மறுபதிப்புகள் வெளியிடப்படும்போது, அப்புலவர் வரலாற்றாசிரியரது கருத்துநிலையும் இலக்கிய வரலாற்றுப் பார்வையும் சிதைக்கப்படுகின்றன. புலவர் வரலாற்றாசிரியர் வாழ்ந்த காலமும், புதிய புலவர் பட்டியலை இணைத்து வெளியிடுகின்ற, மீள் பதிப்புகளின் பதிப்பாசிரியர்கள் வாழ்ந்த காலமும் வேறு வேறு. எனவே, ஏற்கனவே எழுதி வெளியிடப்பட்ட புலவர் வரிசையுடன் புதிய புலவர்கள் சேர்க்கப்பட்டு மறுபதிப்புகள் வெளியிடுவது என்பது இலக்கியங்களில் நிகழ்கின்ற இடைச்செருகலுக்கு ஒப்பானது. இது புலவர் வரலாற்றாசிரியரது நோக்கையும் கருத்தையும் சிதைத்துவிடுவதுடன் இலக்கிய வரலாற்றை அறிவதிலும் தடையை ஏற்படுத்துகின்றது.

ஆ. சதாசிவத்தின் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம் செய்யுள்களின் தொகுப்பாக அமையப்பெற்றிருந்தாலும் அது ஓர் இலக்கிய வரலாற்று நூல் ஆகும். ஏனெனில், சதாசிவம் தான் தொகுத்த தொகுப்பு நூல் வழியாக ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றைக் கால அடிப்படையில் முதன் முதலாகக் கட்டமைத்துள்ளார். குறிப்பாக, இலக்கிய வரலாற்றுக் காலகட்டங்கள், ஒவ்வொரு காலகட்டங்களினதும் அரசியல் பொருளாதார சமூக நிலைகள், இலக்கியங்களின் பண்புகள் என்பவற்றை முதன்முதலாக ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் உள்ளடக்கியதாக இந்நூலை வெளிவந்துள்ளது. புதுக்கிய பதிப்பாக அமைந்துள்ள ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக்களஞ்சியம், ஆ. சதாசிவத்தால் சேர்க்கப்பட்ட 143 புலவரது செய்யுள்களுடன் புதிய

புலவர்கள் சேர்க்கப்பட்டு, மொத்தம் 297 கவிஞர்களது பாடல்களைக் கொண்ட ஒரு தரவு நூலாக 2017-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்துள்ளது. இது ஒரு வரலாற்று நூலாக வெளிவரவில்லை; தகவல்களின் தொகுப்பாக மட்டுமே அமைந்துள்ளது. ஆ. சதாசிவத்தைப் போல காலப்பகுப்புச் செய்யவோ, தாம் புதிதாகச் சேர்த்த புலவர்களின் பாடல்கள் ஊடாக அவற்றின் பண்புகளை குறிப்பாக இலக்கியப் பண்புகளை மதிப்பிடவோ பதிப்பாசிரியர்கள் முயலவில்லை. ஆ. சதாசிவம் உயிருடன் இல்லாத புலவர்களின் பாடல்களையும், மரபு சார்ந்து செய்யுள்களைப் படைத்தவர்களையுமே தனது நூலில் சேர்த்திருக்க புதுக்கிய பதிப்பில் உயிருடன் வாழ்கின்றவர்களின் பாடல்கள் இடம்பெறுகின்றன. அத்துடன் ஆ. சதாசிவம் கால வரிசைப்படுத்திப் புலவர்களை ஒழுங்கமைத்திருக்க புதுக்கிய பதிப்பில் சேர்க்கப்பட்டவர்களுக்கான காலமோ காலவரிசையோ இடம்பெறாததுடன் சதாசிவம் சேர்த்த புலவர்கள் தவிர யார் யார் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்பது பற்றிய எந்தத் தகவல்களும் நூலில் இடம்பெறவில்லை. சதாசிவம் எடுத்துக்காட்டுச் செய்யுட்களைத் தரும்போது எந்த நூலில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது என்பதைத் தெளிவாகத் தந்துள்ளார். ஆனால், புதுக்கிய

பதிப்பில் ஒரு கவிஞரது வெளிவந்துள்ள பல தொகுப்புகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள போதிலும், நூலில் எடுத்துக்காட்டாக தரப்பட்டுள்ள செய்யுள் எத்தொகுப்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது என்ற தகவல் வழங்கப்படவில்லை. புதுக்கிய பதிப்பாசிரியர்கள் எடுத்துக்காட்டாக தரும் செய்யுள்களின் தரத்திலும் பொதுமைத் தன்மை அற்றுள்ளது. இத்தன்மை இலக்கிய வரலாற்று நூல்களின் வரலாற்றுப் பண்பைப் பாதிக்கின்றது எனலாம்.

இவ்வாறான பலவீனங்களைக் களைந்து வரலாற்று அடிப்படையில் எந்தவித சார்புகளும் இல்லாமல் ஈழத்து இலக்கிய வரலாறுகளை எழுத வேண்டிய தேவை உள்ளது. அத்தகைய எழுதுகைகளைப் பலரின் கூட்டு முயற்சியுடன் கால அடிப்படையிலான தொகுதிகளாக வெளியிடுவது மிகுந்த பயன் தருவதாக அமையும்.

Harosana.J@thaivedu.com

இலக்கியவெளி நடத்தும்

07-02-2026 சனிக்கிழமை

இந்திய நேரம் மாலை 6.30 | இலங்கை நேரம் மாலை 6.30 | கனடா நேரம் காலை 8.00 | இலண்டன் நேரம் பிற்பகல் 1:00

பேராசிரியர் ஆறுமுகம் சதாசிவம்
சுவர்களின்

தமிழியல் சுவடுகளும் நூற்றாண்டு தின நிகழ்வும்

இலட்சிய உபநிஷதம்

பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுடயான் | கு.கிராஜேஸ்கண்ணன் | சு.குணேஸ்வரன்

எம்.எம்.ஜெயசீலன் | சி.ரமேஷ்

ஒட்டுக்கொண்டி • பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ்

Meeting ID: 389 072 9245 Passcode: 12345
www.ilakkiyaveli.com | website : www.ilakkiyaveli.com

சி. ரமேஷ்

ஈழத்து இலக்கியச் செல்நெறியில் பேராசிரியர் சதாசிவத்தின் ஆய்வியல் அணுகுமுறையும் விமர்சனப் பார்வையும்

சமூகத்தின் அறிவு வளர்ச்சியில், சிந்தனை ஆழத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் அடிப்படைச் சக்திகளாக பன்மொழிப் புலமையும் மரபுவழி இலக்கணமும் அமைகின்றன. தமக்கான மொழி வரம்புகளைத் தாண்டி ஒருவரைச் சிந்திக்கவும் செயற்படவும் வைக்க இம்மூலதனச் சக்திகள் அத்தியவசியமாகின்றன. ஒருவர் ஆளுமை பெற்ற மனிதராக உருவாகவும் பல பண்பாட்டு வெளிகளைக் கண்டடையவும் சிந்தனாவழி புதிய பொருட்பெறுமானத்தை முன்வைத்துச் செயற்படவும் பன்முக அறிவு கால்கோளாக அமைகின்றது. காலத்தால் சோதிக்கப்பட்ட, விதிப்படுத்தப்பட்ட, ஆய்வால் உறுதி செய்யப்பட்ட இலக்கண அறிவு, தமக்கான மொழியின் வரம்புகளைத் தாண்டிச் சிந்திக்க வைக்கிறது. மொழியின் சூட்சுமத்தை அறிந்து கொள்ளவும் அதன் இயங்கியலைப் புரிந்து கொள்ளவும் இலக்கண அறிவு உதவுகின்றது. எழுத்தாளருக்கும், பேசுபவருக்கும், ஆய்வாளருக்கும் அடிப்படை கருவிகளாக அமையும் இலக்கண அறிவு மொழியை வளர்க்கவும் மொழிச் செம்மையைப் பாதுகாக்கவும் உதவுகிறது. அவ்வகையில் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வறிவியல்த் துறையில் மரபுவழிப் புலமையாளராகவும் புதிய சிந்தனைப் போக்குக்கு வித்திட்டவராகவும் பேராசிரியர் கலாநிதி ஆ. சதாசிவம் விளங்கினார். சைவத்தையும் தமிழையும் துறைபோகக் கற்ற இவர் நவீன ஆராய்ச்சி மரபையும் தமக்குள் உள்வாங்கிக் கொண்டவர். ஆதலால், பாரம்பரியத்துக்கும் நவீனத்துக்கும் பாலமாக அமைந்த

தவர். ஐந்திலக்கணத்தையும் ஆய்ந்தறிந்து கற்ற இவர், தமிழில் பண்டிதப்பட்டம் பெற்றவர். இப்பண்டிதப் பயிற்சி அவருடைய மொழி மற்றும் இலக்கிய ஆளுமையிற் செல்வாக்குச் செலுத்தியது.

இலங்கையில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் மரபு பற்றிய கருத்தாடல்களை முன்னெடுத்த வேளையில் தான் கொண்ட மொழிப் பற்றின் வாயிலாக செந்தமிழ் மரபை மாறா உறுதியோடு தரிசித்தவர். தன் நிலையில் இருந்து சிறிதும் வழுவாது பண்டைய

மரபுகள் உறுதியுடன் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற அவசியத்தை வலியுறுத்தினார். அத்துடன் நில்லாது இதய சுத்தியோடு அதற்கு எதிராகப் போராடவும் செய்தார். இதன் காரணமாகவே முற்போக்கு என்னும் பெயரில் தமிழைச் சிதைக்க முயன்றவர்களையும் பழமையை எள்ளி நகையாடியவர்களையும் வெறுத்தொதுக்கவும் செய்தார். முற்போக்குச் சிந்தனையும் பழமை நாட்டமும் தமிழ் உணர்வும் கொண்டவராக விளங்கியமையாலேயே மக்கள் இலக்கியம் எதுவென்பதை உலகத்து உணர்த்தும் வகையில் 'ஞானப்பள்ளி' என்னும் நூலைப் பதிப்பித்தார்.

கல்வியுலகில் அரும்பணியாற்றிய சதாசிவம் அவர்கள் பேராசிரியர் 'பரோ' என்ற திராவிட மொழியியல் வல்லுநரிடம் ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகளைப் பயின்றவர். சுமேரிய மொழி மீட்பாய்வு பற்றிய அவருடைய கருத்துகள் அவரை ஈழத்து இலக்கிய உலகில் என்றும் நிலைத்திருக்கச்

செய்யும் வல்லமை கொண்டவை. 'பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்களின் சுமேரிய ஆராய்ச்சி குறிப்புகள் பதிப்பிக்கப்படுவது மிக மிக அத்தியாவசியமாகும். முதலில் அவற்றைப் பல்கலைக்கழக நூல் நிலையம் போன்ற ஓர் ஆவணக் காப்பகத்தில் பேணுவது அவசியமாகும்' எனப் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் கூறும் கூற்று இதனை மெய்ப்பித்து நிற்கிறது. மொழியியல் ஆய்வுத்துறையின் முக்கியத்துவத்தை பலர் மனதில் விதைத்தவர். இந்து நாகரிகம் பாடமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வேளையில் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் அதனை மாணவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வருங்காலத்தில் அது பல்கலைக்கழகத்து வேலைவாய்ப்புகளுக்கு பேருதவியாக அமையும் எனக் கூறி அதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்பிக்கவும் செய்தவர். அவரால் கற்பிக்கப்பட்ட இந்துநாகரிகத்தைப் பயின்ற மாணவர்களான இரா.வை. கனகரத்தினம், நாச்சியார், கலைவாணி முதலானோர்கள் பிற்காலத்தில் பேர் சொல்லும் பேராசிரியரானவர்கள். ஆழ்ந்த வாசிப்பும் நிறைந்த புலமையும் கொண்ட பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அவர்கள் ஈழத்தில் ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லா கல்விமானாக விளங்கினார்.

கல்வி:

கத்திடும் கடல்தன்னும் நித்தமும் ஒலிக்கும் அராலித் தெற்கில் 15.02.1926 அன்று ஆறுமுகம் பார்வதி தம்பதியினருக்கு மகனாகப் பிறந்த சதாசிவம் அவர்கள் ஆரம்பக் கல்வியை அராலி சரஸ்வதி வித்தியாலயத்திலும் பின்னர் அராலி ஆங்கில பாடசாலையிலும் கற்றார். தமிழை ஆழ்ந்து கற்பதற்கும் மொழி இலக்கணங்களைப் பயில்வதற்கும் இப்பாடசாலைகள் துணைநின்றன. மொழி மற்றும் அறிவு இரண்டையும் சதாசிவம் அவர்களிடம் சமநிலையாக வளர்த்த ஒரு பன்முக அறிவுத் தளமாக இப்பாடசாலைகள் அமைந்தன. சிறு வயதிலேயே நுண்ணறிவு கொண்ட திறன்மிக்க மாணவராக இவர் விளங்கியமையாலேயே சிரேஷ்ட தராதரப் பத்திரப் பரீட்சையில் முதல் பிரிவில் சித்தி அடைந்தார். இதன் பின்னர் 1942-1945 காலப்பகுதியில் வட்டுக்கோட்டையாழ்ப்பாண கல்லூரியில் கல்வி பயின்ற இவர் அங்கு படிக்கின்ற காலப்பகுதியிலேயே பிரதேச பண்டித பரீட்சையிலும் சித்தி அடைந்தார். ஆங்கில வழிக் கல்வியும் ஆழ்ந்த தமிழ் புலமையும் இவரை தலைசிறந்த கல்விமானாக்கியது. 1945-இல் நடைபெற்ற ஆங்கில சிரேஷ்ட தராதரப் பத்திரப் பரீட்சையில் முதல் பிரிவு சித்தி அடைந்து பாடசாலைக்கு பெருமைசேர்த்தார். சிறு வயதிலேயே முதல் பிரிவில் சித்தி பெற்றமை, அவரிடம் இருந்த அறிவாற்றலை விளக்கி நிற்பதுடன் கட்டுப்பாடு, முறையியல் சிந்தனை, தேர்வு சார்ந்த அறிவு ஒழுக்கம் ஆகியவற்றையும் இக்காலத்திலேயே இவருக்கு வளர்ந்தன என்பதையும் உணர்த்தி நிற்கிறது. வட்டுக்கோட்டையாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் ஆங்கில வழிக் கல்வி பெற்றபோதும், அதனுடன் இணைந்து பிரதேச பண்டிதப் பரீட்சையில் சித்தி பெற்றமை, மேலைத்தேய அறிவு மரபும் தமிழ்சார்ந்த புலமையும் ஒருங்கிணைந்த அறிவாளியாக அவரை வடிவமைத்தது. இவர் அதன் பின்னர் 1945 - 1947 வரை தனது உயர்கல்வியைக் கொழும்பு ஆனந்தாக் கல்லூரியில் தொடர்ந்தார். சிங்கள மாணவரோடு சேர்ந்து கற்றதால் சிங்களமும் பாலி மொழியும் இவருக்குப் பரிட்சியமாயிற்று. ஆனந்தக் கல்லூரியில் சிங்கள மாணவர்களுடன் இணைந்து பயின்ற அனுபவம்,

அவரின் அறிவை ஒரே மொழி - ஒரே பண்பாடு என்ற எல்லை யிலிருந்து விடுவித்து, சிங்களம், பாலி போன்ற மொழிகளின் வழியாக பன்மொழி - பண்பாட்டு அறிவுப் பார்வையை உருவாக்கியது.

1947 - 1952 காலப்பகுதி, சதாசிவம் அவர்களின் அறிவு வளர்ச்சியில் தீர்மானகரமான திருப்புமுனையாக அமைகிறது. பாரம்பரியத் தமிழ் புலமை, இந்தியத் தமிழ் அறிவுலகால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தருணமாக 1947-இல் மதுரைத் தமிழ்ப் பண்டிதப் பரீட்சையில் முதற்பிரிவிலே சித்தி அடைந்ததையும் அதற்கான பரிசிலையும் பெற்றதையும் கருதுலாம். அவர் தேசிய அளவிலான கல்விச் சூழலிலிருந்து பல்கலைக்கழக ஆய்வுத் தளத்துக்குள் நுழைந்த கட்டமாக 1948 விளங்குகிறது. அங்கு பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம், பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் ம.மு. உவைஸ் ஆகியோரிடம் கல்வி பயின்றமை அவரது அறிவை ஒரே மரபில் உறையவிடாமல், மொழியியல், இலக்கிய விமர்சனம், பண்பாட்டாய்வு, ஆய்வியல் சிந்தனை எனப் பல துறைகளில் செலுத்துவதற்கான அடித்தளமாக விளங்கியது. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலே தமிழ் மொழியை முதல் பாடமாகவும் வடமொழியைத் துணைப்பாடமாகவும் எடுத்துக் கொண்டமை 1952-இல் சிறப்புக்கலைமாணிப் பட்டத்தைப் பெறத் துணை செய்ததோடு தமிழ் இலக்கியத்தை அதன் பாரம்பரிய மூலங்களோடு ஒப்பிட்டு ஆராயும் திறனை அவருக்குள் உருவாக்கியது. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலே தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாகப் பயின்றவர்களுள் முதல் வகுப்பிலே முதல் முறையாகச் சித்தியெய்திய பெருமை சதாசிவம் அவர்களையே சாரும்.

துல்லியமான அறிவுத்திறன் மிக்க செயல் வீரராக இவர் மிளிரவும் சுயசார்புடன் இயங்கவும் மொழியை ஆழ் ஊடுருவி பார்க்கவும் பன்மொழிகளோடு ஒப்பிட்டு ஓர் மொழியை அணுகவும் பேராதனைக் கல்விச் சூழலே வழிகாட்டியாக அமைந்தது என்றால் அது மிகையிலலை. பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் வழிகாட்டலும் ஆலோசனைகளும் இவரைப் புடம்போட்டன. குறிப்பாக பாளி மொழியில் இவர் பாண்டித்தியம் பெற கால்கோலாக அமைந்தவரும் இவரேயாவார். பழந்தமிழ் நூல்களில் ஆழ்ந்த பரிட்சயமிக்க பேராசிரியர் புதுமைத் தமிழ் நூல்களையும் துறைபோகக் கற்றமையாலும் சிறப்பு கலைமாணி முதற்பிரிவில் சித்தி அடைந்தமையாலும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உதவி விரிவுரையாளராகவும் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டார். 1954-இல் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுக்கலைமாணிப் பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

தமிழ், ஆங்கிலம் வடமொழி ஆகியவற்றை வரன்முறையாகக் கற்ற சதாசிவம் அவர்கள் சிங்களம், கன்னடம், லத்தீன், பாலி, மலையாளம், தெலுங்கு, ஜேர்மன் ஆகிய மொழிகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர். இத்தகைய மொழியறிவுடனேயே 1954 காலப்பகுதியில் இங்கிலாந்தில் உள்ள ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகம் சென்று பேராசிரியர் தோமஸ் பரோ அவர்களின் மேற்பார்வையின் கீழ் 'தமிழ்மொழியின் வினைச் சொல்லுகள்' (The Structure Of Tamil Verb) என்னும் பொருளில் ஆய்வினை மேற்கொண்டு கலாநிதிப்

பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார். இக்காலப்பகுதியில் ஓக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள பேலியோல் (Balliol) கல்லூரியினர் வழங்கும் சேர் மகாராஜா சிங்கினுடைய பரிசும் இவருக்கு கிடைத்தது.

கற்பித்தல் பணி:

இப்பன்மொழிப் புலமை இவரைப் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் தனித்து துலங்கச் செய்தது. வித்துவ சிரோமணி கணேசையரிடமும் கல்வி பயின்றிருந்தமையால் தொல்காப்பியம், திருக்குறள், தேவாரம், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு போன்றவற்றைத் தமக்கேயுரிய சிறப்பான முறையிலே கற்பிப்பார். 'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு கற்பிக்கும்பொழுது பெருந்தொகையான நூல்களை விரிவுரை மண்டபத்துக்கு எடுத்து வந்து அதனை மாணவருக்கு காட்டி அந்நூலில் உள்ள பயனுள்ள தகவல்களைக் கூறி இவர் கற்பிக்கும் முறையே அலாதியானது' என்பார் பேராசிரியர் இரா.வை. கனகரத்தினம். 'பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைக் கற்பிக்கின்ற போது தானும் சுவைத்து மாணவர்களையும் சுவைத்துப் படிக்க வைக்குந் திறனுடையவர்' என்பார் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ். அவருடைய மாணவனாயிருந்தவரும்! தினகரன் ஆசிரியராயிருந்து ஓய்வு பெற்ற அமரர் இ. சிவகுருநாதன், அவர்கள் 'என் நினைவலைகளில் பேராசிரியர்' என்ற கட்டுரையில் சதாசிவம் அவர்கள் சிலப்பதிகார நூலைக் கற்பித்தது பற்றி கூறியிருந்த விடயம் அவர் இலக்கியம் கற்பிக்கும் முறையை ஆழ விளங்கிக் கொள்ளத் துணைசெய்கிறது.

'சிலப்பதிகாரம் பேராசிரியர் விரும்பிப் படிப்பிக்கின்ற நூல். சிலம்பின் கதையைச் சுவைத்துப் படிப்பிக்கின்ற திறமை இவருக்கிருந்தது. பொன் செய் கொல்லன் தன் சொற் கேட்ட மன்னவனின் வாயில் காவலனிடம் சென்று, கண்ணகி கூறியதாக வரும் அடிகளை அவர் அறுத்து அறுத்துச் சொல்கின்ற போது எமக்கு மெய்சிலிர்க்கும். அறிவறை போகிய பொறியது நெஞ்சத்து இறைமுறை பிழைத்தோன் வாயிலோயே' என்று இளங்கோ பாடியதனை அவர் சொல்லும் பாணி எம் நெஞ்சத்தை அள்ளும்.' என்ற இ. சிவகுருநாதன் வார்த்தைகளில் பொய்யில்லை.

பேராசிரியர் மாணவர்களோடு அன்பாகவே பழகினார். தன் மாணவர்களுக்குத் தமிழறிவை ஊட்டி வளர்த்தார். அக்காலத்தில் ஆங்கில முதன்மை பெற்றிருந்த காலத்தில் பல்கலைக்கழகத்தின் பொது மேடைகளில் தமிழ் மாணவர்கள் தமிழில் பேசுவதை ஆதரிப்பார். அத்தோடு அவ்வாறான மாணவர்களை இனங்கண்டு தட்டியும் கொடுப்பார்.

புதுமை இலக்கியத்தை நன்கு அறிந்தவராயினும் பழந்தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண மரபுகளைப் போற்றிப் பாதுகாத்து அதனை நிலைநிறுத்துவதற்காக முன்னின்று உழைத்தார். ஆழமான அறிவுப் புலமைகொண்டு பல்கலைக்கழகத்தில் இவராற்றிய விரிவுரைகள் மாணவர் மனதினைப் பின்னிப் பிணைக்கும் சக்தி கொண்டவை. திருமுறைகளிலும் சித்தாந்த சாஸ்திரங்களிலும் தர்மசாஸ்திரங்களிலும் நுண்ணிய அறிவைப் பெற்றிருந்தார். இதன் காரணமாகவே கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் இந்து நாகரிகம் என்ற பாடத்தை அவரால் இலகுவாகக் கற்பிக்கவும் முடிந்தது.

புலமைத்துவமும் ஆளுமை விருத்தியும்:

போராசிரியர் அவர்கள் தாம் பெற்ற பல்கலைக்கழகப் பணியினைப் பயன்படுத்தி பல்கலைக்கழகத்திலும் பல்கலைக்கழகத்துக்கு வெளியேயும் தமிழ் வளர்ச்சிப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டார். விரிவுரையாளராகவும் ஆய்வறிஞராகவும் விளங்கிய சதாசிவம் அவர்கள் சிறந்த சொற்பொழிவாளராகவும் விளங்கினார். தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் ஓய்வின்றி உழைத்த சதாசிவம் அவர்கள் மொழி வல்லுநராகவும் இருந்தார். பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் மன்றங்களுக்கு இவர் ஆற்றிய பணிகள் மாணவருக்கும் இவருக்கு இடையிலான நட்புறவை வளர்த்தது.

1964-இல் மொழியியல்த் துறையின் புல்பிரைற் புலமைப்பரிசிலைப் (Fulbright Scholarship) பெற்று அமெரிக்காவில் பென்சில்வேனியா, பேர்க்கலி ஆகிய பல்கலைக்கழகங்களில் ஆராய்ச்சிப் படிப்புகளை மேற்கொண்ட சதாசிவம் அவர்கள் 1965 - 1967 காலப்பகுதியில் இலங்கை பல்கலைக்கழகத்தின் கொழும்புப் பிரிவின் தமிழ் துறைத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். 1967 - 1969 காலப்பகுதியில் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ் துறைத் தலைவராகவும் விளங்கிய இவர் 1970 காலப்பகுதியில் தமிழ் பேராசிரியராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பேராசிரியர் சதாசிவம் 1973 - 1974-க்குரிய பொதுநலவாய நாடுகள் வழங்கும் ஆய்வாளர் புலமைப் பரிசிலையும் (Commonwealth Countries Scholarship) பெற்று இலங்கைக்கு புகழ் சேர்த்தார். 1988 வரை இவருடைய பணி தொடர்ந்தது.

கீழைத்தேய மொழி வல்லுனராகவும், திராவிட மொழியியலிலே பாண்டித்தியம் பெற்றவராகவும் விளங்கிய பேராசிரியர் தொமஸ் பரோ (Thomas Burrow) அவர்களிடம் மொழியியலைக் கற்றுத் தேர்ந்த சதாசிவம் அவர்கள் தமிழில் வேர்ச் சொற்கள் குறித்தும் இலங்கைத் தமிழரின் கிளை மொழிகள் குறித்தும் சுமேரிய மொழிகள் குறித்தும் ஆய்வுகளை நடத்தினர். அவர் தன் வாழ்நாளில் பெரும்பகுதியை சுமேரிய மொழியாய்வில் செலவிட்டார். 1965-ஆம் ஆண்டு பேராசிரியரால் எழுதப்பட்ட 'சுமேரிய எழுத்தின் திராவிட தோற்றம்' என்ற கட்டுரையே இதன் தொடக்கப் புள்ளி எனலாம். ஆதித்தமிழ் அல்லது திராவிடர் மொழி சுமேரியன் மொழி என்பதை நிரூபித்து தமிழரின் தொல் பண்பாட்டை காக்க விளைந்தார். இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிகளில் ஒன்றாகிய சுமேரியன் மொழி குறித்து இவர் எழுதிய சுமேரியன் ஓர் திராவிடமொழி (Sumerian A Dravidian Language) என்ற நூல் மொழியியல் அடிப்படையில் தனித்துவமான நூல். பென்சில்வேனியா பல்கலைக்கழகத்தில் கடமையாற்றிய காலத்தில் தமிழ் மொழியை பண்டைய மொழிகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்தார். மொழியை ஆய்வுபுர்வமாக மறுகட்டமைப்பு செய்யும் சூழலில் இது குறித்து விரிவான ஆய்வொன்றை நிகழ்த்தினார்.

1966-இல் மலேசியாவின் கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற முதலாவது சர்வதேச தமிழ் ஆய்வுகள் மாநாட்டின் போது சுமேரியா எழுத்தினின்று திராவிடத் தோற்றம் என்ற கட்டுரையை ஆங்கிலத்தில் எழுதிச் சமர்ப்பித்தார். 1965-ஆம் ஆண்டு பேராசிரியரால் எழுதப்பட்ட 'சுமேரிய எழுத்தின் திராவிட தோற்றம்' என்ற கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்தார்.

இவ்விரு கட்டுரைகளின் தொடர்ச்சியே 'Proto Sumero Dravidian: The Common Origin of Sumerian and Dravidian Languages', 'Sumerian A Dravidian Language' ஆகிய நூல்கள். இதில் 'Proto Sumero Dravidian: The Common Origin of Sumerian and Dravidian Languages' என்ற நூல் 1965-இல் வெளிவந்தது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு 2017-இல் சிவ தியாகராஜா அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது. இந்நூல் 'சுமேரியன்: ஒரு திராவிட மொழி', 'சுமேரிய எழுத்தின் திராவிடத் தோற்றம்', 'திராவிடர்களுக்கும் சுமேரியர்களுக்கும் இடையிலான ஒற்றுமைகள்', 'சுமேரோ திராவிட ஒலியியல் ஆய்வுகள்'; என நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டது. 'சுமேரிய மொழி உண்மையில் ஒரு தனி மொழியா? அல்லது திராவிட மொழிகளுடன் தொன்மையான தொடர்புடையதா?' என்பதை ஆராய்ச்சி செய்யும் இந்நூல் சுமேரிய மொழி குறித்து ஆய்வாளர்களின் கருத்துகளையும் Dravidian-Sumerian தொடர்பு பற்றிய முன் ஆய்வுகளை ஒட்டுமொத்தமாக அறிமுகப்படுத்துகின்றது. சுமேரியக்கு திராவிட வேர்கள் உள்ளன என்பதை மொழியியல், சொற்கள், இலக்கணம், அமைப்பு போன்றவற்றின் மூலம் ஆசிரியர் தொடர்பு படுத்துகின்றார். இதனை எழுத்து முறை (Cuneiform), ஒலி அமைப்பு (Phonology), பெயர்கள், வினைகள் உருவாகும் முறை, முன்னொட்டு, பின் ஒட்டுகள், என்பதை எடுத்துக் காட்டி நியமமாக விளக்குகிறார். உயிர், மெய் ஒலிகள், வினைச்சொற்களின் மாற்றங்கள், சொல்லுருபுகள், என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழுக்கும் பிற திராவிட மொழிகளுக்கும் இடையிலான மாற்றங்கள் குறித்தும் இந்நூல் பேசுகிறது. சுமேரியத்துக்கும் திராவிடத்துக்கும் இடையிலான ஒலி ஒற்றுமைகளையும் பேராசிரியர் இந்நூலில் விரிவாக ஆராய்கிறார். இந்த ஒலி ஒற்றுமைகள் உலக மொழிகளில் அபூர்வமானவை எனக் கூறும் பேராசிரியர் இரண்டு மொழிகளும் பழமையான ஒரே வேரிலிருந்து வந்திருக்க வாய்ப்பு அதிகம் என்பதை தான் கண்டடைந்த ஆய்வுகள் மூலமாக நிறுவுகிறார். இவ்விரு மொழிகளுக்கிடையிலான இலக்கண ஒற்றுமைகளையும் ஆழ, அகலப் பரிசீலிக்கும் பேராசிரியர் இரண்டு நாகரிகங்களுக்கிடையே மொழிப் பரிமாற்றம் ஒன்று நிகழ்ந்துள்ளது என்பதைச் சொற்களின் தடங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஆராய்கிறார். கலாசாரம், சமூகம், தொழில்கள் என்பனவற்றைக் கவனத்தில் கொண்டே சுமேரியனுக்கும் திராவிடத்துக்கும் இடையிலான தொடர்புகள் இந்நூலில் ஆராயப்படுகிறது. குறிப்பாக விவசாயச் சொற்கள், நீர், நிலம், மழை தொடர்பான சொற்கள், கற்கள், உலோகங்கள், கால்நடை முதலான சொற்கள், தெய்வங்கள், பூசை தொடர்பான சொற்கள், தொழில்கள் சார்பான சொற்கள் என்பனவற்றைக் கவனத்தில் கொண்டே இவ்வாய்வை பேராசிரியர் முன்னெடுத்துச் செல்கிறார். இச்சொற்கள் திராவிடத்தில் இருந்து சுமேரியாவுக்குச் செல்வதற்கு கடல் வணிக தொடர்புகளே ஆதாரமாக இருந்துள்ளது என்பதை தொல்லியல் ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டும் பேராசிரியர் விளக்குகிறார். இலங்கையில் செய்யப்பட்ட மிகச் சிறந்த ஆய்வாக இது கருதப்படுகிறது. பழமையான சுமேரிய கியூனிபாரம் எழுத்துகளை அட்டைப் படமாகத் தாங்கி வந்த 'Sumerian A Dravidian Language' என்ற நூல் 'சுமேரியன்ஸ், சுமேரியன் மொழியின் வரலாறு, சுமேரியன் அகரவரிசை, இறுதிக் குறிப்பு, நூல் பட்டியல், அட்டவணையில் பயன்படுத்தப்படும் சுருக்கங்கள் என ஆறு பகுதிகள் இடம்பெறுகின்றன.

இந்நூலை பேராசிரியரின் பாரியார் திருஞானேஸ்வரி அவர்கள் 2022-இல் பதிப்பித்தார்.

Dravidian-Sumerian தொடர்புக்கான முந்தைய ஆய்வுகளை (Devaneyan, Campbell, Parpola, McAbin) விமர்சனமாக பார்க்கும் பேராசிரியர் இரு மொழிகளையும் மொழியின் வடிவியல் (morphology) சார்ந்தும், வினைச்சொல் அமைப்பினைக் கவனத்தில் கொண்டும் இந்நூலில் அணுகுகின்றார். இந்நூலில் ஒலித்தொடர்புகள், மொழிகளுக்கிடையிலான தனிமொழி - சேர்க்கைமொழி வேறுபாடுகள் போன்றன வற்றை எடுத்துக்காட்டி விளக்கும் பேராசிரியர், திராவிட இடம்பெயர்வே சுமேரிய மொழியின் தோற்றத்துக்கு வித்திட்டதாகவும் கருதுகிறார். கால்டுவேல் போன்றோர் 'தமிழ் மொழி' என்பது திராவிட மொழிகளுள் ஒன்றென ஆராய் பேராசிரியர் சதாசிவம் திராவிட மொழியின் வேர்களே, மெச பொத்தாமியா கால சுமேரியத்திற்கே சென்று சேர்ந்துள்ளன என்று குறிப்பிடுகின்றார். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தைத் தாண்டித் திராவிட வம்சம் சென்றுள்ளதைப் பரந்தளவில் ஆராயும் இந்நூல் 501 சொற்பிறப்பியல் தொகுப்புகளின் (cognate sets) ஊடாக தன் ஆய்வை முன்வைக்கின்றார். ஆ. சதாசிவம் அவர்கள் எழுதிய முதன்மை monograph-ஐ நேரடியாகப் பார்வையிட்ட பேராசிரியர் பரோ மற்றும் எம்.பி. எமெனோ போன்றவர்கள் இவ்வெண்ணிக்கையை அண்ணளவாக 500 என்றே வட்டமிட்டுக் குறிப்பிடுவர். 'Sumerian Proto - Dravidian' என்ற கோட்பாட்டை முன்வைத்து சுமேரியனும் திராவிடமும் ஒன்றோடு ஒன்று நெருங்கிய தொடர்புடையவை என்பதைக் கருதுகோளின் அடிப்படையில் முன்வைக்கும் பேராசிரியரின் விமர்சனம் பகுப்பாய்விற்கு ஆழமானது. இவ்விரு பிரதிகளும் 'சுமேரிய மொழி ஒரு திராவிட மொழி' என்ற வாதத்தை நூற்றுக்கணக்கான மொழியியல் ஒப்பீடுகளின் மூலம் அறிவியல் வடிவில் தர்க்க ரீதியாக முன்வைக்கின்றன.

பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்கள் பல்கலைக்கழகங்கள் பல வற்றிலே ஆய்வு செய்துடன் உலக ஆய்வு மாநாடுகளிலும் கருத்தரங்குகளிலும் பங்கு கொண்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பலவற்றைப் படித்துள்ளார். தமிழ் இலக்கணம், மொழியியல் சார்ந்து ஏராளமான கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். தமிழில் 'வேர்ச் சொற்கள்' என்ற கட்டுரை 1957 - 1958 இளங்கதிர் இதழில் வெளிவந்தது. இக்கட்டுரையில் பேராசிரியர் சொற்களை மொழி மூல வேர் சொற்கள், பக்க வேர்ச்சொற்கள், சல்லி பேர் சொற்கள் என மூன்று வகையாகப் பாகுபடுத்தி ஆராய்வார். இப்பாகுபாடு தமிழ்ச் சொற்பிறப்பை நுணுக்கமாகப் புரிந்து கொள்ள உதவுகிறது. இதில் 'தமிழ் மொழி' ஒட்டு அல்லது கொளுவு நிலை மொழியினத்தைச் சேர்ந்தது எனக் கூறும் சதாசிவம் இதனை இந்தோ ஐரோப்பிய ஆரிய மொழிகளில் உள்ள வேர்ச் சொற்களுடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டியும் விளக்குவார். தமிழ்ச்சொல் பிறப்பது போன்று சீன மொழியில் பிறப்பதில்லை எனக் கூறி அதனையும் விளக்கும் இக்கட்டுரை சீன மொழியில் இடைச்சொற்கள் இல்லை என்பதையும் எமக்கு உணர்த்தி நிற்கிறது. சீன மொழியில் சொற்கள் யாவும் பெயர்ச்சொல் அல்லது வினைச் சொற்களாகவே விளங்குகின்றன. ஆகையினாலே சீன மொழியில் பயிலும் வேர்ச் சொற்களை பெயர், வினை எனக்கூறி விளக்கி நிற்பார். தமிழில் பயிலும் சொற்களை பெயர் வினை உரி என

நான்காக வகுத்து ஆராயும் இக்கட்டுரை தொல்காப்பியத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டே வேர்சொற்களைத் தாங்கி நிற்கும் வினைகளை பகுப்பாய்வு செய்கிறது. அதேசமயம், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத் தொகையில் வேர்ச்சொற்கள் எவ்வாறு பயின்று வருகின்றது என்பதையும் இக்கட்டுரை தொட்டுக் காட்டிச் செல்கிறது. இதில் வேர்ச்சொற்களை முதல் அடிகள் வழியடிகள் எனப் பெரும் பிரிவாகப் பிரித்து சதாசிவம் அவர்கள் நோக்குவதும் சிறப்புக்குரியது. தமிழ் இலக்கண மரபையும் ஒப்பிலக்கண அணுகுமுறையையும் இணைக்கும் முன்னோடியான முயற்சி என இதனைக் கூறலாம். தொல் காப்பியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வேர்ச் சொற்களை ஆராய்ந்தாலும், அவற்றை இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளுடனும் சீன மொழியுடனும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது அக்காலத்துக்கு முன்னேறிய ஒப்பிலக்கணச் சிந்தனையைக் காட்டுகிறது.

தமிழ் இலக்கண ஆய்வைச் சொல் மட்டத்திலிருந்து தொடரியல் (syntax) மற்றும் வரலாற்று மொழியியல் (historical linguistics) தளங்களுக்கு எடுத்துச் சென்ற ஒருவராக சதாசிவம் காணப்படுகின்றார். சங்கச் செய்யுட்களில் பயின்று வரும் 'சின்' போன்ற இடைச்சொற்கள் பொதுவாக கவனத்திற்குப் படாத நுண்மொழிக் கூறுகளாகும். அவற்றின் பயன்பாட்டை விரிவாக ஆராய்ந்து ஆங்கிலத்தில் எழுதியவர். குறிப்பாக சங்கச் செய்யுட்களிலே பல இடங்களிலே பயின்று வரும் 'சின்' என்னும் இடைச்சொல்லின் பயன்பாட்டினை விரிவாக இக்கட்டுரையில் ஆராய்ந்தவர். இது மாத்திரமன்றி தமிழின் உள்ளார்ந்த தொடரியல் இயங்குமுறையை உலகளாவிய மொழியியல் விவாதங்களுக்குள் கொண்டு செல்லும் முயற்சிகளும் இவரால் நடந்தேறின. பழந்தமிழுக்கும் மூலத்திராவிட மொழிக்குமுள்ள தொடர்பு பற்றி ஆராய்ந்து இவர் எழுதிய கட்டுரைகள் தமிழ் மொழி ஒரு பண்டைய இலக்கிய மொழி மட்டுமல்ல, ஆய்வுக்குரிய முழுமையான மொழியியல் அமைப்பைக் கொண்ட மொழி என்பதையும் விளக்கி நின்றன. சங்க இலக்கியத்தின் பொருளாக்கத்தில் உள்ள நுணுக்கங்களை வெளிப்படுத்தும் இவராய்வுகள் தொல்காப்பிய உரைகளின் மறுவாசிப்புக்கும் வழிவகுக்கின்றன.

1954-இல் வெளிவந்த இளங்கதிரில் எழுதிய 'இலக்கிய பூங்கா' என்னும் கட்டுரை அவருக்கு தமிழ் இலக்கியத்தில் இருந்த ஆழ்ந்த பரிட்சியத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இக்கட்டுரை முழுக்க முழுக்க கற்பனையுமல்ல அதேசமயம் வெறும் ஆய்வுக்கட்டுரையுமல்ல. அகவய அனுபவமும் இலக்கிய நினைவாற்றலும் விமர்சன சிந்தனைகளும் இணையும் லலித விமர்சன எழுத்து முறை (lyrical-critical prose) என இதனைக் கூறலாம். மகாவலி கங்கை குமுறிக் கொண்டிருக்க பல்கலைக்கழக பூங்காக்குள் நுழைந்த பேராசிரியர் இயற்கையைக் கண்டு பூரிக்கிறார். மலர்களின் அழகில் தன்னை இழக்கின்றார். பூங்காவுக்குள் இருந்த ஒவ்வொரு மலர்களும் அவருக்கு தான் கற்ற பழந்தமிழ் இலக்கியத்தை ஞாபகப்படுத்தி நிற்கின்றன. தனக்குத் தெரிந்த பண்டைய இலக்கிய காட்சிகளுடனும் தான் கற்றுணர்ந்த இலக்கியப் பாத்திரங்களுடனும் மலர்களை ஒப்பிட்டு தன்னுணர்வை இழக்கின்றார். வாழ்க்கை வீண்களவு என்னும் சிலப்பதிகார அடிகள் அவருக்கு நினைவுக்கு வருகின்றன. சதாசிவம் அவர்கள் இதனை விளக்கத் தொட்டுக் காட்டும்

இடங்கள் அருமையானவை. ஒரு அகவய தன்மை கொண்ட படைப்பிலக்கியமாக இது தோன்றினாலும் உண்மையில் தமிழின் செழுமையான இலக்கியப் பகுதிகளை தொன்மைகளை இக்கட்டுரை மீளுருவாக்கம் செய்கிறது. பேராசிரியரின் பண்டிதக் கல்வி இக்கட்டுரையை எழுத துணை செய்கிறது. தன்னை மறந்து இயற்கை அழகை ரசிக்கும் இனிய மென்னுள்ளம் கொண்ட கலைஞனின் அகமுகமாக இக்கட்டுரை பரிணமிக்கிறது. அறிவை வெளிப்படுத்துவதற்காக எழுதப்பட்ட கட்டுரை அனுபவத்தின் வழியாக இலக்கியத்தை மீண்டும் வாழச் செய்கிறது.

பேராசிரியர் சதாசிவத்தின் 'மொழியியலும் தமிழ் மொழி வரலாறும்' என்ற நூல் 2021-ஆம் ஆண்டு பேராசிரியர் பாலசுந்தரம் இளையதம்பி அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராக கொண்டு வெளி வந்தது. இந்நூல் மொழியியல் தொடக்கம் ஒலியழுத்தமும் ஒலிப்பிளவும் ஈறாக ஒன்பது இயல்களைக் கொண்டுள்ளது. தமிழ் மொழியின் தொன்மையை விளக்கும் இந்நூலில் பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்கள் தமிழ் மொழியின் தோற்றத்தையும் தமிழ் மொழியின் சிறப்புகளையும் திராவிட மொழியில் தமிழ் மொழி முதல் மொழியாக விளங்குகின்றதன்மையையும் ஆராய்ச்சி பூர்வமாக எடுத்து உரைக்கிறார். குறிப்பு மொழி, ஒலி - குறிப்புமொழி, அசைமொழி என்ற கோட்பாட்டு நிலைகளை விளக்கி மொழி தோற்றத்தை விளக்கும் சதாசிவம் அவர்கள் சங்க இலக்கியச் சான்றுகள் மற்றும் எழுத்து, சொல், பொருள் மாற்றங்களை குறிப்பிட்டு தமிழ் மொழி திராவிட மொழிகளில் முதன்மையானது என்பதை நிறுவிச் செல்வார். உயிர், மெய் எழுத்துகளின் தோற்றத்தையும் பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல் பிறப்பு, வேர்ச்சொல் அமைப்பு போன்ற அடிப்படை மொழியியல் கூறுகளையும் ஆய்வியல் அடிப்படையில் அணுகும் இந்நூல் தமிழ் மொழியின் தொன்மையை அதன் அறிவியல் அடித்தளத்தை ஆய்வுபூர்வமாக நிறுவுகிறது.

தஞ்சாவூர் தமிழ் பல்கலைக்கழகத்தினால் வெளியிடப்பட்ட நூலே 'தமிழ்ச் சொற்களின் பிறப்பு நெறி'. பேராசிரியர் அவர்களின் மொழி குறித்த ஆழ்ந்த பட்டறிவை இந்நூலில் காணலாம். தமிழில் தனிநிலை, இடைநிலை, குறைநிலை அடிச்சொற்கள் ஆகிய சொற்பிறப்பு நிலைகளை முறையாக வகுத்துக் காட்டும் இந்நூல் தொல்காப்பியம் முன்வைக்கும் பழந்தமிழ் சொற்பிறப்பு நெறியையும் அறிவியல் அடிப்படையில் மறுவாசிப்பு செய்கிறது. இவ்வாய்வு, பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்களின் மொழியியல் ஆழத்தையும் ஆராய்ச்சி துணிச்சலையும் தெளிவாகப் புலப்படுத்தி நிற்கிறது. குறிப்பாக, வாழும் மொழியான தமிழ் மற்றும் வழக்கிழந்த மொழியான சமர் மொழி ஆகியவற்றை ஒப்பீட்டு ஆய்வுக்குள் கொண்டு வந்து, தரவுகளின் துணையுடன் தமிழ் சொற்களின் தொன்மையையும் வளர்ச்சிப்பாதையையும் விளக்கும் முயற்சி இந்நூலின் தனித்துவமாக அமைகிறது. தமிழுக்கான நேரடி ஆதாரங்கள் குறைவான சூழலில், சமர் மொழியின் பண்டைய களிமண்ணேடுகள் மற்றும் வரலாற்றுச் சின்னங்களை ஆய்வுக் கருவிகளாகக் கொண்டு சொற்பிறப்பு நெறியை விளக்குவது, தமிழ்மொழி ஆராய்ச்சிக்கு புதிய திசையையும் ஆழத்தையும் வழங்கும் முக்கிய பங்களிப்பாக இந்நூலை உயர்த்துகிறது.

மொழியியல், பழமொழியியல், திராவிடவியல், வரலாறு, இலக்கணம் போன்ற துறைகள் புதிய தளங்களுக்கு நகர்ந்திருந்த காலத்தில் சதாசிவம் அவர்களால் எழுதப்பட்டு ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தால் பதிப்பிக்கப்பட்ட ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை எழுதும் முறை என்ற நூல் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை ஒன்றை எவ்வாறு எழுதுவது? அறிவியல் முறை என்ன? ஆதாரங்களை எவ்வாறு கையாள வேண்டும் என்ற தகவல்களை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. ஆய்வு நெறிமுறை தொடர்பாக தமிழில் எழுதப்பட்டு இலங்கையில் வெளிவந்த முதல் நூலாகவும் இந்நூல் விளங்குகிறது. தமிழில் ஆராய்ச்சித் துறையில் ஈடுபட இருப்பவர்களுக்கு மிகவும் பயன் தருவதாகவும் இந்நூல் அமைகிறது. ஆராய்ச்சிகள் மேல்நாட்டு பல்கலைக்கழகங்களினாலும் உயர்தர ஆராய்ச்சி மன்றங்களினாலும் போற்றி வளர்க்கப்பட்ட சூழலில் ஆங்கிலத்தில் மாத்திரமே ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகள் தொடர்பான கட்டுரைகள், நூல்கள் இருந்த காலத்தில் தமிழில் இந்நூல் வெளிவந்தது காலத்தின் கட்டாயமாகும். பதிப்புரை முன்னுரை நன்றியுரை, மேற்கோள் நூற்பட்டியல் என்பனவற்றை தவிர்த்து நோக்கும் இடத்தில் இந்நூல் ஆராய்ச்சி கட்டுரை, ஆராய்ச்சி கட்டுரையின் அமைப்பு, மேற்கோள், அடிக்குறிப்பு, மேற்கோள், நூற்பட்டியல், உத்திகள், மொழி நடை எனும் ஏழு பகுதிகளைக் கொண்டது. 'ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை அமையும் முறை' என்பது கட்டுரை ஒன்று எவ்வாறு அமைய வேண்டும் எனக் கூறுவதும் எவ்வாறு அமையக்கூடாது எனக் கூறுவதுமாக உள்ளது. இப்பகுதி ஆராய்ச்சி கட்டுரையின் அமைப்பு மற்றும் பக்கங்களைக் குறிப்பிடும் வகைகளையும் விளக்கி நிற்கிறது. ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை ஒன்றில் இடம்பெறும் 'புகழுகம்' என்ற பகுதியில் பெயர், முகவுரை, பொருளடக்கம் அமைய வேண்டிய பகுதிகளைத் தெளிவாகக் கூறிச் செல்லும் சதாசிவம் அவர்கள் கட்டுரை ஒன்று முன்னுரை, உயிர்நாடி, முடிவுரை முதலானவற்றைத் தாங்கி நிற்கவேண்டும் என்பதையும் குறிப்பிடுவார். குறிப்புகள் என்ற பகுதியில் பிற்சேர்க்கை, மேற்கோள் நூற்பட்டியல், பொருளகராதி குறித்தும் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆ. சதாசிவம் எழுதிய 'ஆராய்ச்சி கட்டுரை எழுதும் முறை' என்ற நூல் தமிழ் ஆய்வுத்துறையில் மிக முதன்மையான மற்றும் ஒழுங்கு முறையாக்கப்பட்ட ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகளை கொண்ட நூலாக விளங்குகிறது. ஆராய்ச்சியின் கட்டுப்பாடுகள், ஆதாரங்கள், முறைகள், இலட்சணங்களை விளக்கி நிற்கும் இந்நூல் திட்டமிட்ட, அறிவியல் முறையில் கட்டுரை எழுதும் பயிற்சியையும் அளிக்கிறது. மிகத் தெளிவாக, கல்வியியல் முறையில் ஆராய்ச்சி கட்டுரை எழுதும் முறையை விளக்கும் இந்நூல் பல்கலைக்கழகங்களில் ஆராய்ச்சி பணிகளைத் தமிழ் மூலம் எழுத தொடங்கப்பட்ட காலத்தில் தோன்றியது என்னும் வகையில் சிறப்புடையது. மொழியியல், திராவிடவியல், இலக்கியவியல் ஆகிய துறைகள் விரைவாக வளர்ந்திருந்த சூழலில் வெளிவந்த இந்நூல் ஒரு தரப்படுத்தப்பட்ட வழிமுறைகையேடு (standardized methodological manual) ஆகும், ஆராய்ச்சி நூல்கள் வெளிவராத இலங்கைச் சூழலில் அதனைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் வெளிவந்த நூல் இது எனலாம். அதனால் தமிழில் முதன் முதலில் வெளிவந்த முழுமையான research methodology guide ஆக அமைந்து வரலாற்றுப் பெருமையைப் பெறுகிறது. மேற்கோள் நடை,

அடிக்குறிப்பு நடை, பிற்சேர்க்கை அமைப்பு, மேற்கோள் நீக்க குறியீடுகள், பக்க எண் வடிவமைப்பு என முறைமைப்படுத்தல் அடிப்படையில் மிகப் பெரிய பங்களிப்பைச் செய்த இந்நூல் தமிழில் எழுதப்படும் ஆய்வுகளின் உரைத்திறனின் அவசியம் குறித்தும் பேசுகிறது. தமிழ் கல்வியியலுக்கு 'structure' ஒன்றை உருவாக்கி, ஆய்வு எழுதும் திறனை உயர்த்திய முக்கிய நூல் என்ற வகையில் ஆராய்ச்சி உலகில் நிலைபெற்று விளங்கும் நூலாகவும் இந்நூல் அமைகிறது.

பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அவர்களின் 'கருத்துரை கோவை' தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரன் அவர்களின் அணிந்துரையைத் தாங்கி 1959-இல் வெளிவந்த நூலாகும். பின்னோர் ஈழமும் தமிழும் முதல் தமிழ் இலக்கியமும் மக்கள் வாழ்க்கையும் முழுதாக பத்து கட்டுரைகளின் தொகுப்பாகும். ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு, பெரியோர் வாழ்க்கை, புலவர் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்தேறிய சம்பவங்கள், பண்டைய தமிழரின் வாழ்க்கை நெறி, அறிவியல் என பத்துக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக இந்நூல் அமைகிறது.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றை சுருங்கக் கூறும் 'ஈழமும் தமிழும்' என்ற கட்டுரையே இந்நூலில் இடம்பெறும் முதலாவது கட்டுரையாகும். ஈழ நாட்டில் செழுமையானதொரு இலக்கியப் பாரம்பரியம் ஒன்று இருந்துள்ளமையை இந்நாட்டில் தோன்றிய இலக்கிய பாவலர்களுக்கூடாகவும் நாவலர்களுக்கூடாகவும் இக்கட்டுரை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. பூதன்தேவனார் தொடக்கம் கணேசையர் வரைக்கும் தமிழுக்கு தொண்டாற்றிய ஆளுமைகளை இக்கட்டுரை சுருக்கமாக ஆராய்கிறது. யாழ்ப்பாணத்தில் 14-ஆம் நூற்றாண்டில் சிங்கையாரியன் காலத்தில் தமிழ் சங்கம் அமைக்கப்பட்டதையும் அது பின்னர் தென்னிலங்கை அரசர்களால் அழிக்கப்பட்ட வரலாற்றையும் இக்கட்டுரை கூறி நிற்கிறது. கதிரமலைப் பள்ளினை இன்றைய இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் ஆரிய சக்கரவர்த்திக் காலமென வரையறுக்க, பேராசிரியர் இதனைப் போர்த்துக்கேயர் காலம் என வரையறுப்பார். ஈழத்துத் தமிழறிஞர்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பை விளக்கி நிற்கும் இக்கட்டுரை ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றினைச் சுருக்கி கூறுவதாகவும் அமைகிறது. இந்நூலில் இம்பெறும் வினோபாவின் கனவு எனும் கட்டுரை பாரத தேசத்துக்கு வினோபா ஆற்றிய பங்களிப்பினை எடுத்துரைக்கிறது. நிலத்திலும் நீரிலும் ஆதிக்கம் செலுத்திய மனிதன் வானிலும் ஆதிக்கம் செலுத்த விரும்பியதன் வெளிப்பாடே 'வான்வழிப் பயணம்' என்னும் கட்டுரையாகும். மனிதன் பல தடவைகள் பறக்க முயன்றும் தோல்வியைத் தழுவினான் ஆயினும் அவன் துவண்டுவிடவில்லை. தொடர்ந்து முயற்சித்தான். அதில் வெற்றியும் கண்டான். இதனைச் சுவைப்பட வரலாற்று, இலக்கிய ஆதாரங்களுடன் கூறும் கட்டுரையாக 'வான்வழிப் பயணம்' காணப்படுகின்றது. தமிழ்த் தாத்தா என அழைக்கப்படும் உ.வே. சாமிநாதஜயரின் தமிழ்ப் பணிகளை எடுத்துரைக்கும் கட்டுரையே 'ஏடு காத்த கிழவர்'. உ.வே.சா.-வின் பிறப்பு, அவரது கல்விப் பாரம்பரியம், ஊர், ஊராகத் தேடித் தேடி அவர் ஏடுகளைச் சேகரித்த விதம், பல்வேறு சீவக சிந்தாமணி ஏடுகளை எடுத்து வந்து அதனை ஒப்பு நோக்கி பதிப்பிக்க முயன்ற விதம், சீவக சிந்தாமணி ஏட்டைப் பதிப்பிக்க முயன்றபோது சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளைக்கும் அவருக்கும் இடையிலான

புலமைத்துவக் கருத்துப் பரிவர்த்தனைகள் என நீளும் இக் கட்டுரை உ.வே.சா.-வின் வாழ்வில் நடந்தேறிய சம்பவங்கள் பலவற்றையும் எமக்குத் தந்துதவுகிறது. புறநானூற்றுப் பாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டும் செவி வழிக் கதைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டும் கபிலரின் வாழ்வைத் தத்துருபமாகப் பதிவு செய்யும் கட்டுரையே 'பறம்புமலைப் பாவலன்'. பாரிக்கும் கபிலருக்கும் இடையலான நட்பினை இக்கட்டுரை ஆழமாக விளக்கி நிற்கிறது. தாவரங்களும் விலங்குகளும் மனிதனைப் போலவே உயிருள்ளவையாக இருந்தாலும் அவற்றின் செயற்பாடுகள் விந்தையிலும் விந்தையாக இருப்பதை விளக்கும் கட்டுரையே 'இயற் கையின் விந்தை'. இக்கட்டுரை தாவரங்களின் இயல்பைச் சிறப்பாய் விளக்குகிறது. தாவரங்கள் மனிதர்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் உணவாய் அமைந்து மற்ற உயிர்களின் நலனுக்காக தங்கள் வாழ்வையே அர்ப்பணித்து பரோபகா ரியாய் தியாக உணர்வுடன் வாழ்கின்றன எனக் கூறும் பேரா சிரியர் தாவரங்கள் தம் உணவை எவ்வாறு தேடிக் கொள் கின்றன என்பதையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். ஒளிசேர்க்கை மூலமாக தாம் உணவுண்டு வாழும் தாவரம் மனிதனைப் போலவே சந்ததியைப் பாதுகாக்கும் ஆர்வம் கொண்டவை என்பதையும் கூறும் இக்கட்டுரை பூக்களின் படைப்பின் நோக்கத்தையும் தெளிவுபடுத்துகிறது. சுவைச்சரின் பன்முக சாதனைகளையும் அவர் மேற்கொண்ட மகத்தான மனிதாபி மானச் சேவைகளையும் சுருக்கமாகச் சுட்டிச் செல்லும் கட்டுரையே தத்துவஞானி சுவைச்சர். ஜேர்மனியின் செழிப் புள்ள குடும்பத்தில் பிறந்த ஆல்பர்ட் சுவைச்சர், இசை, சமயம், தத்துவம், மருத்துவம் என பல துறைகளில் ஆழத் தடம்பதித்த வரலாற்றைக் கூறும் இக்கட்டுரை பிறருக்கான சேவையே மனித வாழ்வின் நோக்கம் என்பதையும் உணர்த்தி நிற்கிறது. இலக்கியம் மனித வாழ்க்கையையும் வாழ்க்கையில் வெற்றி மனிதர் கொண்டுள்ள கருத்துக் களையும் பொறித்துக் காட்டுகிறது என்பதை விளக்கும் கட்டுரையே 'தமிழ் இலக்கியமும் மக்கள் வாழ்க்கையும்'. ஒரு நாட்டில் காலத்துக்கு காலம் தோன்றும் புலவர்கள் தங்கள் கால சமுதாயத்தை தாம் எழுதும் இலக்கியங்களில் படம்பி டித்து காட்டுகின்றனர் அது நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கை முறை பற்றிய தொடர்ச்சியான வரலாறாக அமைகிறது என்பதை இக்கட்டுரை தெட்டத் தெளிவாக விளக்கி நிற்கிறது. கருதுக்கோவையில் இடம்பெறும் பத்துக் கட்டுரை களும் வெவ்வேறு தளத்தில் தமிழுக்கு பெருமை சேர்ப்பவை. சமூகப் பிரச்சினைகளை அறிவியல் நோக்கில் விளக்கி கல்வி தரத்தை உயர்த்தும் நோக்கில் எழுதப்பட்ட இக்கட்டு ரைகள் மாணவர்களுக்கு நம்பத்தகுந்த ஆதாரங்களை வழங்குவதுடன் சமூக முன்னேற்றம், நலன், பாதுகாப்பு ஆகி யவற்றில் நேரடி பங்களிப்பைச் செய்கின்றன. புதிய அறிவை சமூகத்துக்குக் கடத்தும் வகையில் எழுதப்பட்ட இக்கட்டு ரைகள் பொய்யான நம்பிக்கைகளை நீக்கி ஆராய்ச்சி சிந்தனையை வளர்க்கவும் உதவுகின்றன. புதிய தலைமு றைக்கு ஊக்கமும் சிந்தனையும் அளிக்கும் கல்விப் பொக்கி ஷங்களாக அமையும் இக்கட்டுரைகள் வரலாற்று விழிப்பு ணர்வை வளர்த்து தலைமுறைகளின் பாரம்பரியத்தை இணைக்கின்றன. சமூகத்துக்கு முன்மாதிரியான வாழ்க்கைக் கோட்பாடுகளை அறிமுகப்படுத்தி நெறி, பண்பு, மனிதநேயம் போன்ற மாண்புகளை பரப்பும் இக்கட்டுரைகள் படைப்பின் ஆழத்தைப் புரிந்துகொள்ளவும் அதன் அழகு, கருத்து, கலை நயங்களை ஆராய்ந்து கொள்ளவும் உதவுகின்றன.

'ஈழத்தில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்கள் இயற்றிய செய்யுட் களில் சிறந்தவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவற்றினை அப்புல வர்கள் வாழ்ந்த கால முறைப்படி ஒழுங்குபடுத்தி தொகுத்துக் கூறும் நூலே 'ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ் சியம்'. 1966-இல் இலங்கைச் சாகித்திய மண்டல வெளியீடாக வெளிவந்த இந்நூல் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றில் பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அவர்களின் பெயரை ஒவ்வொருவரும் நினைக்க வைக்கும் நூலாக அமைந்தது. ஈழநாட்டு புலவர்கள் இயற்றிய பலநூல்களுள் ஒரு சிலவே அச்சிடப்பட்டுள்ளன. அங்ஙனம் அச்சிடப்பட்டுள்ளவற்றுள் பெரும்பாலானவை மீண்டும் பதிக்கப்படாமல் ஒருமுறை மட்டுமே பதிக்கப்பட்டன. அந்நூற் பிரதிகள் அருகியே காணப்பட்ட நிலையில் இந்நூற்களையும் ஏட்டு வடிவிலுள்ள ஏனைய நூல்களையுந் தேடிப்பெற்று, அவற்றிலுள்ள செய் யுட்களின் சிலவற்றைத் திரட்டி நூல் வடிவில் கொண்டு வந்த கலாநிதி ஆ. சதாசிவம் 'அவர்களின் தமிழ்த்தொண்டு தமிழ் முள்ளவரைக்கும் அவரின் பெயரைக் கூறி நிற்கும். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியரும் சாகித்திய மண்டலச் செயற்குழு உறுப்பினருமாகிய திரு. வி. செல்வநாயகம் அவர்கள் இந்நூலுக்கான அணிந்துரையை அளித்துள்ளார். இந்நூல் ஈழத்துக் கவிதைக் களஞ்சியமாக மட்டுமின்றி ஈழத்துச் செய்யுள் இலக்கியத்தின் வரலாற்று நூலாகவும் விளங்குகிறது. 358 செய்யுள் நூல்களின் பெயர் களைத் தாங்கி வந்த ஈழத்துக் கவிதைக் களஞ்சியத்துக்கு 147 நூல்களில் இருந்தும் தனிப்பாடல்களில் இருந்தும் செய் யுட்கள் திரட்டப்பட்டன. சில புலவர்களுக்கு நூல்களில்லாத நிலையில் அவர்களால் எழுதப்பட்ட தனிப் பாடல்கள் மட்டுமே சேர்க்கப்பட்டன. இந்நூலில் ஒவ்வொரு புலவரையும் ஆர்ணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை எழுதிய பாவலர் சரித்திர தீபகம், வித்துவான் கணேசையர் எழுதிய ஈழநாட்டுத் தமிழ் புலவர் சரித்திரம் நூற் துணைகொண்டு வரலாற்று குறிப் புகள் வழியே சதாசிவம் அறிமுகப்படுத்துகிறார். புலவரின் பெயர், அவர் வாழ்ந்த காலம், புலவரின் ஊர், அவர் எழுதிய செய்யுள் நூல்கள் மற்றும் இன்றியமையாத செய்திகள் என்பன நூலில் சுருக்கமாக வழங்கப்படுகின்றன. பூதன்றே வனாரின் காலத்தையும் சு. நேசுப்பிள்ளையின் பாடல் எழுந்த காலத்தையும் அறியமுடியவில்லை என்கிறார் பேராசிரியர் சதாசிவம். பொன்னம்பலப்பிள்ளை (1895), பீதாம்பரப்புலவர் (1819) என சில புலவர்களுக்கு பிறந்த ஆண்டு மாத்திரமே குறிப்பிடப்படுகிறது. இறந்த ஆண்டினை ஒட்டியே பேராசி ரியர் இந்நூலில் உள்ள புலவர்களை வரிசைப்படுத்தி உள்ளார். இந்நூல் அரசியல் காலப்பகுதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு சங்க காலம், யாழ்ப்பாண தமிழ் வேந்தர் காலம், போர்த்துக்கேயர் காலம், ஒல்லாந்தர் காலம், ஆங்கி லேயர் காலம், தேசிய எழுச்சி காலம் என ஆறு காலங் களாகப் பிரிக்கப்பட்டு அவ்வவ் காலத்துக்குரிய புலவர்களின் செய்யுட்களும் நூலில் செம்மையாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. சங்ககாலம் என்னும் பகுதியில் (பொ.ஆ.மு. 300 - பொ.ஆ.பி. 200) ஈழத்து பூதன்றேவனார் பற்றிய வரலாற்றுச் செய்திகள் காணப்படுகின்றன. அடுத்ததாக யாழ்ப்பாணத் தமிழ் வேந்தர் காலம் (பொ.ஆ.பி. 1216 - 1621) என்னும் பகுதியில் தேனுவரைப்பெருமாள் (போசராச பண்டிதர்) முதல் முத்துராசக் கவிராயர் ஈறாக பதினமூன்று புலவர்கள் பற்றிய செய்திகள் இடம்பெறுகின்றன. அவர்களுடைய ஆக் கங்களிலிருந்து எடுத்துக்காட்டுகளும் கொடுக்கப்பட் டுள்ளன. இதே அடிப்படையில் போர்த்துக்கேயர் காலத்தில்

(1621 - 1658), ஞானப்பள்ளி, அர்ச் யாகப்பர் அம்மாளை, தொம்பிலிப்பு அவர்களால் இயற்றப்பட்ட ஞானானந்த புராணம் முதலான நூல்கள் தரப்படுவதுடன் புலவர் குறித்த குறிப்புகளும் இடம்பெறுகின்றன. ஒல்லாந்தர் காலப்பகுதியில் (1658 - 1796) வரத பண்டிதர் தொடக்கம் மயில்வாகனப் புலவர் ஈறாக பதின்மூன்று புலவர்கள் இடம்பெறுகின்றனர். ஆங்கிலேயர் காலத்தில் (1796 - 1947) சேனாதிராச முதலியார் முதல் விபுலானந்தர் ஈறாக 86 புலவர்கள் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றனர். தேசிய எழுச்சிக் காலம் (1947) ப.கு. சரவணபவன் முதல் ச. நடேசப்பிள்ளை ஈறாக 15 புலவர்கள் பாடல்களைக் கொண்டதாக விளங்குகிறது. பிற்சேர்க்கைப் பகுதியில் அப்துல்லாப் புலவர் முதல் வைத்தியலிங்கம் பிள்ளை ஈறாக 13 புலவர்கள் இணைக்கப்படுகின்றனர். ஈழத் தமிழ்ச் செய்யுள் வரலாற்றின் அடித்தளத்தை அமைத்த வரலாற்றாய்வாளராகவும் மறைநூல்களை மீட்டெடுத்த பெருந்தொண்டராகவும், முறையான இலக்கிய வரலாற்றியலாளராகவும் சதாசிவம் அவர்கள் விளங்கினார் என்பதை இப்பணி உணர்த்தி நிற்கிறது. பழையையான இலக்கியப் பாரம்பரியத்தை அழிவிடலிருந்து காப்பாற்றிய பெருமை இவரையே சாரும். ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்று முறையைத் தொடங்கிக் காட்டிய முதன்மையான ஆய்வாளராகவும் சதாசிவம் அவர்கள் விளங்கினார் என்பதற்கு இந்நூல் சான்று பகர்கிறது.

ஈழத்து இலக்கிய மரபில் கதிரமலைப் பள்ளி தோன்றிய பின்னர் உருவான கிறிஸ்தவத் தமிழ் படைப்பாகிய ஞானப்பள்ளினைக் காலத்தால் அழியாத பொக்கிஷமாய் மீட்டெடுத்த பெருமை பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அவர்களைச் சாரும். 250 ஆண்டு காலம் ஏட்டுச் சுவடியில் இருந்த இந்த நூலினை 1904-ஆம் ஆண்டு சில்லாலையைச் சேர்ந்த பண்டிதர் ஸ்ரீ.ச. அந்தாம்பிள்ளை அவர்கள் கேள்விப்படி பழைய ஏட்டுப் பிரதியில் இருந்து எடுக்கப்பட்டு ஸ்ரீ.வ.லோ. அமிர்தநாதர் பிள்ளை அவர்களால் தைரியநாத அச்சியந்திரசாலையில் அச்சிடப்பட்டது. பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அவர்கள் ஈழத்துக் கவிதைக் களஞ்சியம் நூற்றொகுப்பைத் தொடங்கிய காலத்தில் இந்நூல் உடனடியாகக் கிடைக்கப் பெறவில்லை. வெகு காலத்துக்குப் பின்னரே இப்பிரதியைக் கண்டெடுத்தார். பிரதிகள் அருகிக் காணப்பட்ட நிலையில் இதனைக் கொண்டு வர வேண்டுமென விரும்பிய சதாசிவம் அவர்கள் ஈழத்துக் கவிதைக் களஞ்சியம் வெளிவந்து இரு ஆண்டுகள் கழிந்த நிலையில் இந்நூலினைக் கொண்டு வந்தார். அமிர்தநாதர் பிள்ளை அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட நூலினைப் படித்துணர்ந்த சதாசிவம் அவர்கள் அமைப்பிலும் யாப்பிலும் இந்நூலில் ஏற்பட்டிருந்த குழப்பங்களை உணர்ந்தார். இந்நூலை உள்ளவாறு பதிப்பிக்காது அதனைச் செம்மைப்படுத்தி பதிப்பிக்க முனைந்தார்.

அமிர்தநாதர் பிள்ளை அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட பிரதியில் காணப்பட்ட செய்யுள்கள் அசை, சீர், தளை முதலியன பிரிக்கப்படாதும் இசை வகுக்கப்படாதும் தெளிவின்றி இருந்தது. இதனைக் கண்ணுற்ற பேராசிரியர் திருந்திய பதிப்பொன்றின் தேவையை உணர்ந்தார். இதன் வெளிப்பாடே ஞானப்பள்ளி. 257 செய்யுட்களில் வெளிவந்த ஞானப்பள்ளித் தொகுப்பில் செய்யுட்களின் பா என்னவென்று அறிய முடியாது இருந்த நிலையில் பேராசிரியர் கட்டளை அடிகளாக வரும் செய்யுட்களை கட்டளை கலிப்பா,

கட்டளைக் கலித்துறை என்ற யாப்புக்குள் கொண்டு வந்தும் இந்நூலினைப் பதிப்பித்தார். கடந்த நூலில் உபதலைப் புக்கள் மிகச் சிலவே இடம்பெற்றிருந்தன. பேராசிரியர் முக்கூடற் பள்ளி முதலான பள்ளி நூல்கள் பலவற்றை எடுத்தாய்ந்து அப்பள்ளி நூல்களில் வழங்கப்படுவதைப் போன்று பள்ளி அமைப்பினை உற்று நோக்கி தலைப்புகளை இட்டார். ஐந்தாவது பகுதியான 'குயில் கூவல்' பகுதிகள் மூலப்பதிப்பில் இடம் மாறி அச்சிட்டு இருந்தமையை அவதானித்த சதாசிவம் அவர்கள் ஏடு எழுதுவோரால் விடப்பட்ட பிழையினாலேயே இவ்வாறு நேர்ந்தமையை எண்ணி பழைய பள்ளி நூல்களின் அமைப்புக்கிணங்க 'குயில் கூவல்' பகுதியை 'பள்ளியர் தலைவன் பெருமை கூறலை அடுத்து வைத்தார். இது comparative textual method எனப்படும் ஒப்பீட்டு உரைமுறைக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். அதே சமயம் கையெழுத்துப் பிரதிகளில் தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதை உணர்ந்து அதனைத் திருத்தி அமைக்கவும் செய்தார். மூலப்பிரதியில் இருந்து சொல்லையும் சொற்றொடரையும் குறிப்பாக கவனித்து குறைகளை நீக்கி நல்லதொரு தொகுப்பை கொண்டு வந்தார். சொல் மட்டத்தில், சொற்றொடர் மட்டத்தில் பொருள் சரிவு ஏற்படாதவாறு கவனமாகச் சீரமைத்தார். இது internal evidence (நூலுக்குள்ள ஆதாரங்கள்) அடிப்படையில் செய்யப்பட்ட ஊக்கமான திருத்தமாகக் காணப்படுகிறது. இதனை செம்மையாக யாப்பமைதிக்கமைய கொண்டு வர பேராசிரியரின் பண்டித படிப்பு துணை செய்ததென்றால் அது மிகையில்கலை. கிடைத்தற்கரிய பிரதியை மீட்டெடுத்து கல்வியியல் செம்மைப்படுத்தலால் நூலைப் பயன்பாட்டுக்கு ஏற்ற முறையில் ஆக்கியளித்த பேராசிரியர் சதாசிவம், ஒப்பீட்டு மரபு அணுகுமுறை மூலம் ஞானப்பள்ளினை நிலைபெறச் செய்தார். யாப்பியல் நுணுக்கத்தால் செய்யப்பட்ட அளவீட்டு அடையாளமாக (metrical identification) விளங்கும் ஞானப்பள்ளி யாப்பு - பிரிவு - அமைப்பு திருத்தத்தின் மூலம் உரை ஒருமைப்பாடாகத் தன்னை நிலைநாட்டுகிறது. ஞானப்பள்ளி நூல் ஈழத்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான இணைப்பாக மட்டுமல்லாமல், உரைநடைத் துறையில் சதாசிவம் அவர்கள் மேற்கொண்ட திறனாய்வு செயல்களின் பிரதான சான்றாகவும் விளங்குகிறது. 1904-இல் வெளியிடப்பட்ட குழப்பமான பதிப்பிலிருந்து யாப்பியல் - உரைநடை ஆதாரங்களைப் பயன்படுத்தி செம்மைப்படுத்தி அவர் வழங்கிய பதிப்புரை உரை விமர்சனத்துறைக்கு (textual criticism) ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்களின் 'மொழி, இலக்கியம், இறைநெறி' எனும் நூல் 'சைவசித்தாந்தம்' ஈறாக இருபத்து மூன்று கட்டுரைகளின் தொகுப்பாகும். இந்நூல் 'மொழி', 'இலக்கியம்', 'இறைநெறி' என மூன்று பெரும் பகுதிகளைக் கொண்டது. மொழி என்னும் பகுதியில் 'குமரித்தமிழ் அல்லது சுமர்மொழி' தொடக்கம் நன்னூல் இலக்கணமும் மொழியியற் கோட்பாடுகளும்' என ஏழு கட்டுரைகள் இடம்பெறுகின்றன. இலக்கியம் என்ற பகுதி 'எமது இலக்கியப் பாதை' முதல் 'ஈழத்துப் புலவர்களால் பாடப்பட்ட பிரபந்த வகைகள்' ஈறாக பதின்மூன்று கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக விளங்குகிறது. இறைநெறி என்ற பகுதியில் 'அறநூல்களும் பக்திப் பாடல்களும்', 'சிவநெறியும் திருமுறை மரபுகளும்', 'சைவசித்தாந்தம்' என மூன்று கட்டுரைகள் இடம்பெறு

கின்றன. நூலின் பகுப்புமுறையை நோக்குமிடத்து 'செந்தமிழ்', 'மொழிநடை', 'மரபிலக்கணம் இலக்கிய அழகியல்' மூன்று கட்டுரைகளும் மொழியியல் சார்ந்தே விளங்குகின்ற மையால் இக்கட்டுரைகள் 'மொழி' என்னும் பகுதியில் இடம் பெற்றிருக்கவேண்டும். மொழியின் இயல்பு, நடை, இலக்கண மரபு என அவை மொழியியல் சார்ந்து எழுதப்பட்டாலும் இலக்கியங்கள் வாயிலாகவே மொழியை இக்கட்டுரைகள் நோக்குவதால் தொகுப்பாசிரியர் இக்கட்டுரைகளை இலக்கியத்துக்குள் அடக்கினார் போலும். அறிவியல் / துறைபடுத்தல் (disciplinary classification) அடிப்படையில் இக்கட்டுரைகள் மொழி பகுதியில் இடம்பெற்றிருக்க வேண்டியவை என்பது எனது தனிப்பட்ட அபிப்பிராயம் என்றாலும் ஒரு மொழி இலக்கியமாக உருப்பெறுவதற்கான அடிப்படை அம்சங்களாக நடை, அழகியல் என்பன விளங்குவதால் இதனைத் தொகுப்பாசிரியர் இலக்கியத்துக்குள் வைத்தது முற்றிலும் தவறானது என்றும் கூறமுடியாது. அத்தோடு இலக்கிய மைய அணுகுமுறை அடிப்படையில் இக்கட்டுரைகளை தொகுப்பாசிரியர் இலக்கியப் பகுதியில் வைத்தமை அவரின் கருத்தியல் தேர்வு என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன்.

மொழி குறித்துப் பேசும் 'குமரித்தமிழ் அல்லது சுமர்மொழி', 'தமிழ் சொற்களின் பிறப்பு நெறி', 'திராவிடத்தாய்', 'தமிழில் வேர்ச்சொற்கள்', 'தொல்காப்பியரின் இலக்கணக் கொள்கைகள்', 'நன்னூல் இலக்கணமும் மொழியியல் கோட்பாடுகளும்' போன்ற கட்டுரைகள் மொழியின் கட்டமைப்பு, அதன் தோற்றம், வளர்ச்சி ஆகியவற்றுடன் ஒலி, இலக்கணம், சொல், பொருள் ஆகியவற்றின் விதிகள் குறித்துப் பேசுகின்றன. ஆகவே இவை இலக்கியம், வரலாறு, கலாசாரம் போன்ற பிரிவுகளை தாண்டி தொகுதியான மொழிப் பிரிவிற்குள் அடங்குகின்றன. மொழியின் பழமை, பிறப்பு, ஒற்றுமை முதலானவற்றை தமிழ்ச் சொற்களின் பிறப்பு நெறி, தமிழில் வேர்ச்சொற்கள், கட்டுரைகள் விளங்குவதால் இதனை பேராசிரியர் வரலாற்று மொழியியல் அடிப்படையில் அணுகுகிறார். 'குமரி தமிழ்-சுமேரு மொழி தொடர்புகள்', 'திராவிடத்தாய்' முதலான கட்டுரைகள் ஒப்பீட்டு மொழியியல் (Comparative linguistics) நோக்கில் பேராசிரியரால் அணுகப்படுகிறது. தொல்காப்பிய இலக்கணக் கொள்கைகள், நன்னூல் இலக்கணம், மொழியியல் கோட்பாடுகள் ஆகிய கட்டுரைகளில் பேராசிரியர் வரலாற்று மொழியியல் கூறுகளையும் நிகழ் மொழியியல் கூறுகளையும் உள்வாங்கி ஆராய்கிறார். சொல் உருவாக்க நெறி, ஒலியின் மாற்ற வரலாறு, தாய் மொழிக் கோட்பாடு, இலக்கண முறை, வேர்ச்சொல் அமைப்பு என விரிந்த தளத்தில் மொழியை ஈழத்தில் ஆழமாக பார்த்த ஒருவராக சதாசிவம் விளங்குகிறார்.

மனித அனுபவத்தைப் புரிந்துகொள்ளவும் மொழிக் கலை, கலாசார மரபு மற்றும் சிந்தனையை விளங்கிக் கொள்ளவும் சமூக விழிப்புணர்வுக்கும் புதிய விமர்சனத்திற்கும் மேடையாக சதாசிவம் அவர்களின் கட்டுரைகள் அமைகின்றன. இவை குறித்த விளக்கங்களாகவே இலக்கியம் என்னும் பகுதி அமைகின்றது. இலக்கியம் என்ற பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்களின் இக்கட்டுரைகள் இலக்கியம் என்னும் கருத்தை வரையறுப்பதுடன் இலக்கியத்தை அதன் நோக்கம், இயங்கியல், வடிவம், அழகியல், சமூகப் பங்கு

எனப் பல தளங்களில் வைத்து ஆராய்கின்றன. 'எமது இலக்கியப் பாதை' என்ற கட்டுரை இலக்கியம் மனித இலட்சியத்தை நோக்கிச் செல்லும் பயணமாக அமைதல் வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த 'பழமையும் புதுமையும்' கட்டுரை பழமை - புதுமை என்ற இருமையையும் தாண்டி இலக்கிய வளர்ச்சி அதன் தொடர்ச்சியைப் பேசுகிறது. 'செந்தமிழ்', 'மொழிநடை' போன்ற கட்டுரைகள் இலக்கியத்தின் உயிராக விளங்கும் மொழி, நடை, மரபு ஆகியவற்றை எடுத்துரைக்கின்றன. இதன் தொடர்ச்சியாக இடம்பெறும் 'இலக்கிய வடிவங்கள்', 'மரபிலக்கணம் காட்டும் இலக்கிய அழகியல்' ஆகிய கட்டுரைகள் இலக்கிய அமைப்பையும் அழகியலையும் கோட்பாட்டு ரீதியாக விளக்குகின்றன. பாரதியாரின் பாஞ்சாலி சபதம் குறித்த கட்டுரைகள் காப்பியத்தை அமைப்பியல், பொருண்மை, சமூக நோக்கு ஆகிய அடுக்குகளில் திறனாய்வு செய்கின்றன.

தமிழ் இலக்கியம் குறித்து எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரைகளில் பேராசிரியர் இலக்கியத்தை மொழிசார் அலங்காரமாக மட்டும் பார்க்காது அதனை மனித அனுபவமாகவும் சமூக உணர்வின் பிரதிபலிப்பாகவும் தேசிய சிந்தனைக்கான உணர்றாகவும் காண்கிறார். இலக்கியம் மொழிக்காகவா, கலைக்காகவா, மக்களுக்காகவா என்ற வினாவுக்கு, மொழியும் கலையும் மனிதரால் மனிதருக்காக உருவானவை என்ற தெளிவான பதிலைப் பேராசிரியர் இதில் முன்வைக்கிறார். இது முற்போக்கு இலக்கியத்துக்கு அளித்த பேராசிரியரின் கூற்றாகவே அமைந்தது எனலாம். பாரதியார் குறித்த ஆய்வுகளில் பெண்ணுரிமை, அரசியல் விழிப்பு, சுதந்திர உணர்வு போன்ற நவீன மதிப்பீடுகள் வெளிப்படுகின்றன. அதேசமயம், சொல் தேர்வு, மொழிநடை, அழகியல் குறித்த விமர்சனங்கள் அவரது ஆய்வின் துல்லியத்தையும் அறிவியல் நேர்மையையும் காட்டுகின்றன. ஈழத் தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பான கட்டுரைகள் தமிழ்ச் சூழலில் பண்டித மரபின் பங்களிப்பை வரலாற்று முக்கியத்துவத்துடன் பதிவு செய்கின்றன.

தமிழ் இலக்கிய ஆய்வு மரபில் இலக்கியக் கோட்பாடு, இலக்கிய விமர்சனம், இலக்கிய வரலாறு ஆகிய மூன்றையும் கருத்தியல் ரீதியாக ஒருங்கிணைக்கும் சதாசிவம் அவர்களின் இக்கட்டுரைகள் கால, தேச எல்லைகளைத் தாண்டி மனிதநேயத்தின் வெளிப்பாடாகத் துலங்குகின்றன. மொழி, நடை, அழகியல் ஆகியவற்றை இலக்கியத்தின் அடிப்படைக் கூறுகளாகக் கருதி அணுகும் இவரது பார்வை, தமிழ் இலக்கிய விமர்சனத்தில் சமநிலையான, ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது எனலாம். ஆகவே, இக்கட்டுரைகள் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுலகில் கோட்பாட்டு தெளிவும் சமூகப் பொருத்தமும் கொண்ட முக்கியமான பங்களிப்பாகத் திகழ்கின்றன.

இறைநெறி என்ற பகுதியில் அறநூல்களும் பக்திப் பாடல்களும், சிவநெறியும் திருமுறை மரபுகளும், சைவசித்தாந்தம் என்ற மூன்று கட்டுரைகளை உள்ளடக்கியது. அறநூல்களும் பக்திப் பாடல்களும் என்ற கட்டுரை சங்கமருவிய காலத்தில் எழுந்த அறநூல்கள் குறித்த தகவல்களையும் சங்கமருவிய காலம், பல்லவர் காலப்பகுதியில் ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள் ஆகியோரால் பாடப்பட்ட திருப்பதிகங்கள் குறித்த தகவல்களையும் தந்து நிற்கிறது. சிவநெறியும் திருமுறை மர

புகளும் என்ற கட்டுரை மரண வீட்டில் திருமுறைகளை ஓதக் கூடாது எனப் பேராசன் கா. கைலாசநாதக் குருக்கள் கூறிய கூற்றினை ஆழமாகப் பரிசீலிக்கும் கட்டுரையே இதுவாகும். திருமுறைகள் வேதசாரம் வேதங்களைப் போல் அவையும் புனிதமானவை என கா. கைலாசநாதக் குருக்கள் கூறிய கருத்துக்களை மறுத்து மரண வீட்டில் திருமுறைகள் ஓதலாம் என்பதை சைவசித்தாந்தத்துடன் தொடர்புபடுத்தி ஆராயுங் கட்டுரையாக இது விளங்குகிறது. சைவத்தின் முடிந்த முடிபு எனக் கூறும் சைவ சித்தாந்தம் உரைக்கும் பதி, பசு, பாசத்தையும் அது உணர்த்தும் வீடுபேற்றினையும் காரண, காரிய அடிப்படையில் ஆராயுங் கட்டுரையே சைவ சித்தாந்தம். இறைநெறி என்னும் பகுதி வரலாறு - மரபு - தத்துவம் என்ற மூன்று தளங்களையும் இணைத்து சைவச் சிந்தனையின் பரிணாமத்தை விளக்கும் ஒரு ஆழமான ஆய்வாக இது அமைகின்றது. அறம், பக்தி இரண்டும் தனித்தனி அல்ல இறைநெறியின் இரு முகங்களே என்ற உண்மையை வெளிப்படுத்தும் அறநூல்களும் பக்திப் பாடல் களும் என்ற கட்டுரை, சங்கமருவிய கால அறநூல்கள் வழியாக தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஒழுக்கக் கோட்பாடுகளை எடுத்துரைக்கிறது. அதனுடன் பல்லவர் காலப் பக்தி இயக் கத்தைச் சேர்ந்த ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள் பாடிய திருப் பதிகங்கள் மூலம் அறம் எவ்வாறு பக்தியாக உருமாற்றம் பெற்றது என்பதையும் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியுடன் வெளிப்படுத்துகிறது.

சிந்தனை வளர்ச்சியின் விளைவாக பரிணாமம் பெற்ற மொழியை கருத்துப் பரிமாற்று உடகமகாவும் பண்பாட்டின் அடையாளமாகக் கண்ட பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அவர்கள் மனித அனுபவத்தைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியத்தை சமூகத்தின் சாட்சியாகவும் காண்கிறார். வரலாற்றுச் சான்றுகளுடன் மொழியியல் வளர்ச்சியை விளக்கியும், மரபுகளை விமர்சன அறிவுடன் மறுவாசித்தும், சைவசித்தாந்தத்தை வாழ்க்கைத் தத்துவமாக நிறுவியும் எழுதப்பட்ட இக் கட்டுரைகள் மனித அனுபவத்தை மாணுட அறத்தை மொழி, கலை, சமூகம், கலாசாரம் என்ற தளங்களில் ஆராய்கிறது.

அகராதி முயற்சி:

வரலாற்று ரீதியாக ஈழத்து தமிழ் மொழி வழக்கில் குறிப்பாக ஈழத்து இலக்கியத்தில் மக்களின் பேச்சு மொழி பிரதான இடத்தைப் பெற்ற 1960-களில் வெளிவர இருந்த அகராதியே பேராசிரியர் சதாசிவத்தின் ஈழத்து தமிழ் வழக்கு அகராதி. யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, மன்னார், கண்டி, கொழும்பு, நீர்கொழும்பு, நெடுந்தீவு, எருக்கலம் பிட்டி, புத்தளம், சம்மாந்துறை என இலங்கையின் பல இடங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள மக்களைச் சந்தித்து உரையாடி அம்மக்களின் பண்பாட்டுப் பிரதேச மொழியை இந்நூலில் வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளார். சோழமண்டலத்துத் தமிழும் ஈழமண்டலத்துத் தமிழும் என்ற கட்டுரையில் சுவாமி விபுலாநந்தர் கொடுத்தமிழ் வழக்கு, மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாண வழக்குகள் தமிழில் ஆக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் குறித்தும் தெளிவுபடுத்துவார். இதன் வெளிப்பாடே இவ்வகராதி.

தமிழ்மொழியில் வெளிவந்த புனைவுகளில் பிரதேச வழக்கு அதிகம் கோலோச்சியதை தொடர்ந்து இது போன்ற அகராதி

களின் தேவை உணரப்பட்ட சூழ்நிலையில் இவ்வகராதி வெளிவர இருந்ததை 1970 ஏப்ரல் இளம்பிறை உணர்த்தி நிற்கிறது. பேராசிரியர் சதாசிவம் பேச்சு வழக்காகராதி, இலக்கிய வழக்கு அகராதி என இரண்டு அகராதிகளை கொண்டு வர இருந்தார் என்பதை இவ்வகராதியில் குகபரன் அவர்களின் பதிப்புரை விளக்கி நிற்கிறது. உண்மையில் இவ்வகராதி தனியே பேச்சுவழக்காற்றுச் சொற்களை மாத்திரம் கொண்டிருக்கவில்லை. இலக்கிய வரலாற்றுச் சொற்களையும் கொண்டுள்ளது. இவ்வகராதி, அகராதி இலக்கணத்துக்கமைய உயிர், ஆய்தம், மெய், உயிர்மெய் என்ற அகரவரிசையை பின்பற்றியே தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் இவ்வகராதி முழுமைப்படுத்தப்பட்டதல்ல. ஏனெனில், இவ்வகராதியைப் பேராசிரியர் தொகுத்துக் கொண்டிருந்தவேளை யிலேயே மரணித்து விட்டார். ஆதலால் சில இடங்கள் விளக்கம் இன்றி குறிப்பாக சுருக்க குறிப்புகளுடனேயே காணப்படுகிறது. உதயதாரகை பத்திரிகையில் தொகுப்பாக வெளிவந்த சமூக வழக்காற்றுச் சொற்களையும் சென்னை பல்கலைக்கழக தமிழ் பேரகராதியில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட சொற்களையும் யாழ்ப்பாண வழக்கு என்று இனங்காட்டப்பட்ட சொற்களையும் இவ்வகராதி தனக்குள் உள்ளடக்கி உள்ளது.

அகராதி தொடங்கப்பட்டு 50 வருடங்களுக்கும் மேலான காலப்பகுதியில் இவ்வகராதி நூலுருப் பெறுகிறது. சொற்களுக்கான பொருள் விளக்கத்தை கொடுக்கும் போது பேராசிரியர் பெரும்பாலான இடங்களில் அவற்றுக்கு நிகரான சொற்களையே கொடுக்கின்றார். ஆயினும் பேராசிரியர் இதனை எவ்வாறு வெளிக்கொணர விரும்பினாரோ அவ்வாறே அகராதியும் வெளிவந்திருப்பதை அறிய முடிகிறது. பேராசிரியர் அகராதியில் குறிப்பிட்ட சில சொற்கள் இன்று பிரதேசத்தில் இருந்து வழக்கிலிருந்து மறைந்து விட்டன உதாரணம் அக்களிப்பு (மிக்க மகிழ்ச்சி), அடப்பன் (குடித்தலைவன்), அடைகாய் (ஊறுகாய்) முதலானவை. இச்சொற்கள் மட்டக்களப்புக்குரியவை. அடுவ என்ற எருக்கலம்பிட்டிச் சொல்லும் ஊறுகாயைக் குறித்து நிற்கிறது. ஆயினும் இவை இன்று வழகாற்றில் இல்லை. அதேபோல் அக்கில் என்பது முள் பற்றைகளால் ஆக்கப்பட்ட வேலியைக் குறிக்கும். இது மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களில் வழங்கப்படுவதாகக் கூறினாலும் இன்று வழக்கில் இல்லை. அக்குத்து என்ற சொல் சந்தேகத்தை குறிக்கும் நெடுந்தீவு மொழிச்சொல். இதேபோல் அங்கிடுத்தி என்ற சொல் நிலை இல்லாதவரை ஏமாற்றுகாரரைக் குறிக்கும் சொல். ஆயினும் நெடுந்தீவு வழக்கில் இச்சொல் இன்றும் கையாளப்படுகிறது. அடல் என்பது திருகோணமலைச் சொல்லென குறிப்பிடப்படுகிறது ஆனால் பண்டைய இலக்கியங்களில் இச்சொல் கையாளப்பட்டுள்ளது. கம்பராமாயணத்தை 'அடல் கடந்த தோள்' என்ற அடி வருகிறது.

பேராசிரியர் சதாசிவத்தின் 'ஈழத்து தமிழ் வழக்கு அகராதி' என்பது சாதாரண சொற்களைக் கொண்டு தொகுக்கப்பட்ட தொகுப்பல்ல. அது ஈழத்து தமிழ்ச் சமூகத்தின் நினைவகம். மக்களின் அன்றாடப் பேச்சு மொழியை இலக்கியத்திற்கும் ஆய்விக்கும் உரியதாகக் கருதிய அவரது பார்வை, மொழியை உயர்வு - தாழ்வு என்ற பிரிவுகளிலிருந்து விடுவிக்கிறது. முழுமையடையாத நிலையிலும் இவ்வகராதி முக்கி

யத்துவம் பெறுவதற்குக் காரணம், இன்று வழக்கில் இல்லாத சொற்களையும் காலத்துடன் மறைந்து போகும் மொழி அனுபவங்களையும் பதிவு செய்திருப்பதேயாகும். சொற்களுக்குப் பெரும்பாலும் நிகர்சொற்களை மட்டுமே அளித்திருப்பது, வாசகரை மொழியின் உள்நடையை உணரச் செய்கிறது. அதேவேளை, பிரதேச வழக்குகள் இலக்கியத் தமிழுக்குப் புறம்பானவை அல்ல என்பதையும் உறுதிப்படுத்துகிறது. இவ்வகராதி ஈழத்து தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் ஒரு இடைநிறுத்தப்பட்ட வரலாறு போலத் தோன்றினாலும், எதிர்கால மொழி ஆய்வுகளுக்கும் இலக்கிய வாசிப்புக்களுக்கும் அடித்தளமாக நிற்கும் முன்னோடி முயற்சியாகவே இம்முயற்சியைக் கொள்ளலாம்

பிற பணிகள்:

அறிவிலக்கியப் பணிகள், சமூகப் பணிகளைச் செய்த சதாசிவம் அவர்கள் இளம் ஆய்வாளர்களை இனங்கண்டு அவர்களை வழிப்படுத்தியும் நெறிப்படுத்தியும் உதவினார். கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்திலே விரிவுரையாளராக இருந்த இ. பாலசுந்தரம் அவர்கள், கலாநிதிப் பட்டத்துக்கான ஆய்வேட்டினைத் தயாரிக்கும்பொழுது அதனை ஆய்வு நெறிப்படுத்தியவராகவும் காணப்பட்டார். அதுபோல பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் இந்து நாகரிக விரிவுரையாளராயுள்ள இரா.வை. கனகரத்தினம் அவர்களின் முதுமாணிப் பட்ட ஆய்வை நெறிப்படுத்தியவராகவும் பேராசிரியர் காணப்படுகின்றார். இதுபோன்று இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத் தமிழ்ச் சேவைப் பணிப்பாளராயிருந்த திரு. கே.எஸ். நடராசா அவர்களின் கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வினையும் பேராசிரியர் நெறிப்படுத்தினார்.

ஆசிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத் தலைவராகவும், தமிழ்ப் பண்டிதர் சங்கத் தலைவராகவும், செந்தமிழ்க் குழுவின் தலைவராகவும் இருந்த பேராசிரியர் சாதாசிவம் அவர்கள் கேரளப் பல்கலைக்கழகம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மலேசியப் பல்கலைக்கழகம்,

எடின்பரோப் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றின் கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வேடுகளை, வெளிவாரித் தேர்வாளராக இருந்து மதிப்பீடு செய்யும் பணியினையும் மேற்கொண்டவராகவும் விளங்கினார்.

பேராசிரியர் சதாசிவம் தமிழாய்வுப் புலத்தில் துறைசார் அறிஞராகவும் ஆராய்ச்சியை ஒரு திட்டமிட்ட ஒழுங்குமுறையாக நிறுவிய முக்கியமான முன்னோடியாகவும் விளங்கினார். குறிப்பாக, ஆய்வுக்கட்டுரை எழுதும் முறை, ஆதாரப் பயன்பாடு, மொழித் துல்லியம் ஆகியவற்றில் அவர் வலியுறுத்திய கட்டுப்பாடுகள் தமிழாய்வின் கல்விசார் தரத்தை உயர்த்தியதாகக் கூறலாம். ஈழத் தமிழியல் ஆய்வுலகில் மொழியியல், தமிழ் மொழி வரலாறு, இலக்கியத் திறனாய்வு, பதிப்பு நெறிமுறைகள் மற்றும் அகராதியியல் எனப் பல துறைகளை அறிவியல் அடிப்படையில் ஒருங்கிணைத்த முக்கிய அறிஞராகத் திகழும் பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்கள், சங்க இலக்கியங்களையும் பழந்தமிழ் நூல்களையும் மொழியியல் நோக்கில் புதுப்பார்வையுடன் அணுகியவர். அரிய இலக்கியமான ஞானப்பள்ளி என்ற நூலினைச் செம்பதிப்பாக பதிப்பித்து வெளியிட்டவர். சொற்பிறப்பு - பொருள் மாற்றங்களை விளக்கும் அகராதித் துறை ஆய்வுகளின் மூலம் தமிழின் தொன்மையையும் அறிவியல் கட்டமைப்பையும் உறுதிப்படுத்தியவர். அவரது பங்களிப்புகள் இன்றைய ஆய்வுலகில் புதிய விமர்சனப் பார்வைகளுடன் மறுவாசிப்பிற்குரியவையாக இருந்தாலும், தமிழாய்வை அறிவியல் தளத்திற்கு உயர்த்திய அடித்தளமாக அவரது பணிகள் நிலைத்த மதிப்பைத் தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே, பேராசிரியர் சதாசிவம், தமிழாய்வின் வரலாற்றில் தவிர்க்கமுடியாத ஒரு மையப் புள்ளியாகக் கருதப்படுகிறார்.

ramesh.s@thaiveedu.com

செய்கை, நெசவுத் தொழில் முதலானவற்றை இந்நாடகம் விரித்துச் சொல்கிறது. தன் சூழலில் காணுகின்ற அவலங்களை நாடகமாக்குவது இவருக்கு கைவந்த கலை. மரபு வழி பிறழாது, நாடக இலக்கணமுறை வழுவாது இவர் எழுதிய 'வாழையடி வாழையாய் வந்த உறவு', 'வலை', 'போடி மகன் போடி' ஆகிய நாடகங்கள் இவரது திறமைக்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

வேளாண்மைத் தொழில் புரிவோர்கள் தத்தமது போடிமார்களை மூலமாகக் கருதினால்தான் இழைக்கப்படும் அடக்கு முறை, ஒடுக்குமுறைகளைத் தாங்கிக் கொள்ள இயலாமல் விவாசயத் தொழிலாளர் சங்கம் ஒன்றை அமைத்து, அதனூடாக பலமான எதிர்ப்புணர்வை வெளிப்படுத்துகின்றனர். அவர்களின் போராட்ட செயற்பாடுகள், உரையாடல்கள், நிகழ்வுகளை ஜனரஞ்சகமான - சோடைபோகாத நிகழ்வாக 'போடி மகன் போடி' நாடகத்தில் மருதூர் கொத்தன் காட்டியுள்ளார். எந்த விதத்திலும் அலுப்போ சலிப்போ இல்லாமல் நாடகம் தீர்க்கதரிசனப் பதிவுகளாகக் காட்சியளிக்கின்றன.

அதேவேளையில், மருதூர்க் கொத்தன் நாடகம் தொடர்பான பல தகவல்களை அவர் பிரதேசத்தில் பங்காற்றிய, செயற்பாட்டின் ஊடாக அறிந்து கொள்ளலாம். அந்தவகையில் அவர் எழுதி, தயாரித்து வழங்கிய நாடகங்கள், அவரின் நாடகத்தில் பாத்திரமேற்று நடத்தவர்கள், எச்சந்தர்ப்பத்தில், எதற்காக எவ்வளவு நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன என்பதை இயன்றளவு சேகரித்தே இக்கட்டுரையை வடிவமைத்துள்ளேன்.

1972-இல் தமிழ் மொழி தினத்தை முன்னிட்டு கல்முனை வட்டாரத்திற்கான போட்டி கல்முனை கார்மேல் பற்றிமா கல்லூரில் நடைபெற்றது. மருதமுனை அல் ஹம்ரா பாடசாலையில் இருந்து மருதூர்க் கொத்தனின் இயக்கத்திலும் நெறியாள்கையிலும் 'பாவம் நரிகள்'; என்ற இசை நாடகம் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டது. இதிலே நான்கு கதாபாத்திரங்கள், நரியாக மு.இ. ஜப்பார் அவர்களும் மற்றுமொரு நரியாக அவரது மகன் பொறியியலாளர் ஆரிப் இஸ்மாயில் அவர்களும் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர் சக்காப், ஓய்வு பெற்ற பொது சுகாதாரப் பரிசோதகர் ஜமால்தீன் அவர்களும் எனப் பங்கேற்று நடத்தனர், இப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் சகல மாணவர்களுடனும் சகஜமாகப் பழகுவதுடன் அவரவர் பாத்திரத்தில் எவ்வாறு நடக்க வேண்டும் என்பதை பக்குவமாகச் சொல்லிக் கொடுக்கும் பண்பு என்பன அவரிடம் மிகவும் உயர்ந்திருந்தது.

1969-களில் மருதமுனை அல் ஹம்ரா பாடசாலையில் இருந்து 'ஆபிரகாம் லிங்கன் வாழ்க்கை வரலாறு' என்ற நாடகம் தமிழ்த் தினப் போட்டிக்காக கல்முனை கார்மேல் பற்றிமா மகளிர் கல்லூரியில் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டது. இதில் ஆபிரகாம் லிங்கனாக ஓய்வு பெற்ற அரச உத்தியோகத்தர் தமிழ் ஆசிரியர் கலீல் அவர்களும், ஆபிரகாம் லிங்கனின் தந்தையாக சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி ஜெமீல் அவர்களும் ஆபிரகாம் லிங்கனின் தாயாக ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியை சனூஷியா அவர்களும் நடத்தினார்கள். இதன்போது கல்முனை சாஹிராக் கல்லூரியிலிருந்து

வில்லியம்ஸ் நாடகம் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டது. அதன் இயக்குநர் ஆசிரியர் கே. நவம் ஆவார். இவர் கல்முனை சாஹிராக் கல்லூரியின் ஆசிரியர். தற்போது இவர் கனடாவில் வாழ்ந்து வருகின்றார். இதில் பிரதான கதாநாயகனாக நடத்தவர் மருதூர்க் கொத்தனின் மகன் எம்.ஐ.எம். ரவூப் ஆவார். இதில் விசேடம் என்னவென்றால் தந்தைக்கும் மகனுக்கும் இடையிலான போட்டியேயாகும். மருதூர்க் கொத்தன் ஆபிரகாம் லிங்கன் நாடகத்தின் இயக்குநர். மகன் ரவூப் அவர்கள் எதிர் தரப்பில் போட்டியிடும் கல்முனை சாஹிராக் கல்லூரியின் நாடகக் குழுவினரின் பிரதான கதாநாயகன். இவ்வரு நாடகங்களும் கல்முனை பற்றிமா கல்லூரியில் இடம்பெற்றன. ஆப்பிரகாம் லிங்கனின் தாய் வேஷம் போட்டு நடத்தவர். உண்மையாகவே அழுது குளறி ரசிசுர்களின் உள்ளங்களைக் கவர்ந்தார், நிஜமாகவே சபையோர் எல்லோரையும் அழவைத்தார்.

மருதூர்க்கொத்தனின் நாடகத்தில் மருதமுனை ரி.எல். அமீனுதீன், புகழ் பூத்த கவிஞர் ஜின்னா ஷரீப்தீன், கலாநிதி சத்தார் எம். பிர் தெளஷ், முனாப் போன்ற பிரபல யங்கள் பங்கேற்று நடத்துள்ளார்கள். குறிப்பாக ஏழு நாடகங்கள் மாத்திரம்தான் கையெழுத்துப் பிரதியாகக் காணப்படுகிறது. அவை வெகு விரைவில் நூலாக வெளிக்கொணரப்படவுள்ளன. மருதூர்க் கொத்தனின் உறவினரான கவிஞர் ஜின்னா ஷரிபுத்தீன் அவர்கள் மருதூர்க் கொத்தனின் இயக்கத்திலான மேடை நாடகங்கள் பல வற்றில் பங்கேற்று நடத்துள்ளார். இந்நிலையில் ஜின்னா ஷரிபுத்தீன் அவர்கள் மருதூர் கொத்தன், ஏழு நாடகங்களை விட அதிகளவு நாடகங்களை மேடையேற்றியுள்ளார் என்ற கருத்தினை முன்வைத்துள்ளார். எவ்வாறாயினும் இது விரிவாக விரித்துப் பேச வேண்டிய விடம்.

மருதமுனையைப் பொறுத்தவரையில் 'கலைக் கூடல்', 'வாங்க பழகலாம்', 'இளைஞர் கழகம்' போன்ற அமைப்புகள் நாடகங்களின் மறுமலர்ச்சிக்குப் பாங்காற்றியுள்ளன. நாடகத்தின் ஊடாகச் செவிப்புலத் தகவல்களை அன்றைய மாணவர் சமூகத்திற்கும் பொது மக்களுக்கும் வழங்கி மிகப்பெரிய உற்சாகத்தை ஊட்டியவர்களுள் மருதூர்க் கொத்தன் அவர்கள் முக்கியமான ஒருவர்.

1980 - 1996-கள் வரையிலும் இவர் அதிபராகக் கடமை யாற்ற வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதால் அவர் நாடக நெறியாள்கை, இயக்குநர் பணிகளிலும் எழுத்துப் பணிகளிலும் இருந்து சமார் ஒரு பத்து வருடம் ஓய்வு பெற்றிருந்தார். 1996-இல் அதிபர் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பின்னர்தான் மீண்டும் சிறுகதை, கவிதை, நாடகம் எனத் தீவிரமாக இயங்க ஆரம்பித்து பன்முக ஆளுமைமிக்க எழுத்தாளராக மிளிர்ந்தார். மறைந்த மர்ஹூம் மருதூர்க் கொத்தனின் இந்த நாடகங்கள் ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் பல அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்தும் என்பது உண்மை.

Iqbal.ali@thaiveedu.com

கே. கணேஷ்: உக்ரேனிய மகாகவி ஷெவ்சேன்கோவும் மலையகமும்

மு. நித்தியானந்தன்

‘ஷெவ்சேன்கோவின் கல்லறையில் நின்றுகொண்டு, எங்கள் அன்னை மொழியாம் உக்ரேனிய மொழியில் பேசுவதற்கு நம்மில் யாரும் தகுதி படைத்தவர்கள் இல்லை. எங்கள் மொழியின் அழகும் வலிமையும் ஷெவ்சேன்கோ ஒருவருக்கு மட்டுமே உணர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அவரின் மூலமாகவே, எமது தாய்மொழியாம் உக்ரேனிய மொழியை இப்பெருநிலப் பரப்பெங்கும் பிரகடனம் செய்யும் பெருமைமிகு உரித்தினை நாம் பெற்றவர்களாகிறோம்.’ (ஷெவ்சேன்கோவின் கல்லறையில் ஆற்றிய அஞ்சலி உரையில் பந்தலேமொன் கியூலிஷ் - 1861)

உக்ரேனிய இலக்கியத்தின் காவிய நாயகனாகப் போற்றப்படுபவர் தராஸ் ஷெவ்சேன்கோ (Taras Shevchenko 1814 - 1861). நவீன உக்ரேனியச் சமுதாய உருவாக்கத்தின் சிற்பியாக அவர் மிளிர்கிறார். உக்ரேனியப் பண்ணை ஆண்டைகளுக்குக் கொத்தடிமையாக உழன்ற குடும்பத்தில் பிறந்த ஷெவ்சேன்கோ 24 ஆண்டுகள் பண்ணை அடிமையாக வாழ்ந்து, 9 ஆண்டுகள் சுதந்திரம் பெற்றவராகத் திகழ்ந்து, 10 ஆண்டுகள் சைபீரியாவில் சிறைவாசம் அனுபவித்து, 3 1/2 ஆண்டுகள் போலிஸ் கண்காணிப்பிலும் இருந்து, 47 வயதிலே மரணித்தபோது, உக்ரைன் தேசம் கண்ணீர் விட்டது. ‘தனது தேசத்தின் ஆத்மாவைப் பிரதிபலித்தவர் ஷெவ்சேன்கோ’ என்றார் மேக்சிம் கார்க்கி. நீப்பர் நதிக்கரையருகே உள்ள அழகிய குன்றில் மீள் அடக்கம் செய்யப்பட்ட ஷெவ்சேன்கோவின் சிலையை மீள் மீள் உக்ரேனிய மக்கள் தரிசித்து வருகின்றனர். உலகெங்கும் காணப்படும் ஷெவ்சேன்கோவின் 1167 நினைவுச் சின்னங்களில் 99 சின்னங்கள் 44 நாடுகளிலும், 1068 சின்னங்கள் உக்ரைனிலும் காணப்படுகின்றன. உலகில் வேறெந்தக் கவிஞனுக்கும் இவ்வளவு பெருந்தொகை நினைவுச் சின்னங்கள் எழுப்பப்படவில்லை என்கிறார்கள். சார்ல்ஸ் டிக்கன்ஸ் ஷெவ்சேன்கோவின் வரலாற்றை எழுதியிருக்கிறார்.

‘எங்கள் முழுச் சமூகமும் அவருடைய உதடுகள் வழியாகவே எங்களின் தலைவிதியை இசைத்தன; எங்கெல்லாம் எங்கள் ரத்தம் பாய்ந்தனவோ அங்கெல்லாம் அவருடைய கவிதைகள் எதிரொலித்தன; எங்கெல்லாம் எங்கள் எலும்புகள் புதையுண்டனவோ அங்கெல்லாம் அவருடைய கவிதை வரிகள் மோதிச் சென்றன; அவருடைய கவிதைகளால் எங்கள் ஒவ்வொருவரின் இதயமும் எழுச்சியுற்றது’ என்று உக்ரேனியக் கவிகள் புகழ்மாலை சூடுகிறார்கள்.

மலையகத்தின் முற்போக்கு இலக்கியத்தின் பிதாமகரான கே. கணேஷ், 1963-இல் சோவியத் நாட்டிற்கு விஜயம் செய்திருந்தபோது, உக்ரேனியக் குடியரசின் தலைநகரான கீவ் என்னும் நகரில் அமைந்திருந்த ஷெவ்சேன்கோ அருங்காட்சியத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட நிலையில், ஷெவ்சேன்கோவின் கவிதைகளுக்குப் பரிச்சயமாகிறார். கே. கணேஷ் மொழிபெயர்த்த ‘இறுதி வேண்டுகோள்’ என்ற ஷெவ்சேன்கோவின் கவிதை ‘தாமரை’ இதழில் வெளியானது. தமிழில் வெளிவந்த ஷெவ்சேன்கோவின் முதல் கவிதை இதுவாகும். 1974-இல் ஷெவ்சேன்கோவின் 160-ஆவது ஆண்டு நிறைவை முன்னிட்டு, தாமரையில் அக்கவிதை வெளியானது.

சோவியத் தமிழ் அறிஞரான டாக்டர் விதாலி ஃபுர்னிக்கா அவர்களின் தூண்டுதலில் ஷெவ்சேன்கோவின் படைப்புகளைத் தொடர்ந்து மொழிபெயர்க்கும் பணியில் கே. கணேஷ் மும் முரமாக இறங்கினார். உக்ரைன் தலைநகர் கீவில் விமர்சயாகக் கொண்டாடப்பட்ட ஷெவ்சேன்கோவின் 175-ஆம் நினைவுப் பெருவிழாவில் கலந்து கொள்ளும் நல்வாய்ப்பு கே. கணேஷ் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது.

‘உக்ரேனிய மகாகவி தராஸ் ஷெவ்சேன்கோ கவிதைகள்’ என்ற தலைப்பில் கே. கணேஷ் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பில், 33 கவிதைகளைத் தாங்கிய தொகுப்பு 1993-இல் என்.சி.பி.எச். பிரசுரமாக வெளியானது. ‘உக்ரேனிய அறிஞர் இவன் ஃபிராங்கோ கவிதைகள்’ என்ற மற்றுமொரு உக்ரேனியக் கவிஞரின் கவிதைகள் கே. கணேஷ் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பில் 1994-இல் சென்னை இளவழகன் பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டது. ‘உக்ரைனுக்கும்

கே. கணேஷ்

தமிழகத்திற்கும் ஊடுபாலமாக இருந்து, இரு நாட்டவர்களாகும் கலை, இலக்கியம், சமூக நெறிகளையும் அறிமுகப்படுத்திய 'தமிழகப் பித்தன்' எனவும் புனைபெயர் பெற்ற தமிழறிஞர் உக்ரேனிய அன்பர் விதாலி ஃபுர்னீக்கா'வின் நினைவாக இந்த நூல் வெளியாகியுள்ளது.

ஈழத்து இலக்கியத்தில் முற்போக்குச் சிந்தனையை விதைத்துச் சென்ற பெருமகனாக கே. கணேஷ் திகழ்கிறார். ஈழத்தின் முதல் முற்போக்குச் சஞ்சிகையாக, கே. கணேஷ் அவர்களும் கே. இராமநாதன் அவர்களும் இணைந்து வெளியிட்ட 'பாரதி' சஞ்சிகை, 1946-ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1948-ஆம் ஆண்டு வரைப்பட்ட இரண்டு ஆண்டுகளில் ஆறு இதழ்களை வெளியிட்டது.

1947-ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவின் பிரபல முற்போக்கு நாவலாசிரியர் முல்க் ராஜ் ஆனந்த் இலங்கை வந்தபோது, அவரது முன்னிலையில் 'இலங்கை எழுத்தாளர் சங்கம்' ஒன்றை அமைத்துச் செயற்பட்டவர் கே. கணேஷ் ஆவார். இச்சங்கத்தில் சுவாமி விபுலாநந்த அடிகள் தலைவராகவும், சிங்கள இலக்கிய மேதை மார்ட்டின் விக்ரமசிங்க உப தலைவராகவும், சிங்கள நாடக முன்னோடி சரத் சந்திர அவர்களும் கே. கணேஷ் அவர்களும் இணைச் செயலாளர்களாக அமைந்தனர்.

1947-இல் முல்க் ராஜ் ஆனந்த் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய Un-touchable என்ற நாவலை, 'தீண்டாதான்' (புதுமைப் பதிப்பகம், காரைக்குடி) என்ற தலைப்பில் தமிழில் தந்தவர் கே. கணேஷ். தமிழ் இலக்கியத்தில் நம் கவனத்திற்கு வராத சோஷலிச நாடுகளின் இலக்கியங்களை அறிமுகம் செய்த முன்னோடியாக கே. கணேஷ் திகழ்கிறார். சீனத்தின் மகத்தான எழுத்தாளரான லூசன் அவர்களின் சிறுகதைகளை 'போர்க்குரல்' (1981) என்ற தலைப்பில் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்தவர் அவரே. ரஷ்ய இலக்கியங்கள் பேசப்பட்ட அளவிற்கு சீன இலக்கியம் பற்றி எதுவுமே பேசப்படாத நிலையில் கே. கணேஷ் அவர்கள் ஆற்றிய இப்பணி முன்னுதாரணம் இல்லாததாகும்.

சீன எழுத்தாளர் ஜென கு லி எழுதிய 'இளைஞன் எர்கையின் திருமணம்' (1990) என்ற சீனக் குறுநாவலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டபோது, 'சீன மக்கள் குடியரசின் தொடக்க ஆய்வுக் களத்தில் தோன்றிய அனுபவங்களை அக்காலகட்டத்தில் எழுதிய ஓர் ஆற்றல் மிக்க எழுத்தாளனின் படைப்பு நம் எழுத்தாளர்கட்கும் ஆய்வாளர்கட்கும் பயன் தரும் என்ற நோக்கில் தமிழாக்கித் தரப்படுகிறது' என்று கே. கணேஷ் குறிப்பிட்டிருப்பது சிந்தனைக்குரியது.

வியத்நாமின் தலைவர் ஹோ சி மின் விடுதலைப்போராட்ட காலத்தில் சிறைப்பட்டபொழுது பெற்ற அனுபவங்களை 'ஹோ சி மின் - சிறைக்குறிப்புகள்' (1973) என்ற தலைப்பில் கே. கணேஷ் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார். ஐந்து வியட்நாமியச் சிறுகதைகளைத் தொகுத்து, 'மூங்கிற்பள்ளம்' (1992) என்ற தலைப்பில் பிரசுரித்துள்ளார்.

பல்கேரிய, ஹங்கேரிக் கவிதைகளையும் கூட கே. கணேஷ் தமிழில் தந்திருக்கிறார். தமிழ் இலக்கியத்தில் கே.கணேஷ் பயணித்திருக்கும் பாதை புதியது; நாம் என்றுமே கவனத்தில் கொண்டிராத தேசங்களில் செயற்பட்ட ஆற்றல்மிகு எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை சுவையாக - எளிமையான தமிழில் தந்திருக்கும் பணி அது.

உக்ரேனிய மகாகவி ஷெவ்சேன்கோவின் கவிதைகளைத் தமிழில் தந்திருப்பதன் மூலம் புதிய உலகை நமக்குத் திறந்திருக்கிறார் கே. கணேஷ்.

பண்ணை அடிமையாக, கிட்டத்தட்ட கால்நூற்றாண்டு காலம் வாழ்க்கையை முடித்துக்கொண்டுவிட்ட ஒருவர், மகாகவியாக மலர்ந்து, ஓவியராகச் சிறந்து, உலக அரங்கில் நிலைபெற்ற கதை ஷெவ்சேன்கோவின் கதை.

1814-ஆம் ஆண்டில் கொத்தடிமைக் குடும்பத்தில், ஆறு பேரில் மூன்றாவதாகப் பிறந்த ஷெவ்சேன்கோ தனது ஒன்பதாவது வயதில் தாயை இழந்து போகிறார். தந்தை உடனேயே, மூன்று குழந்தைகளின் தாயான கணவனை இழந்த பெண் ஒருவரை மறுமணம் செய்து கொள்கிறார். சித்தியின் அடி, உதைக்கு ஆளாகிறார் ஷெவ்சேன்கோ. பதினொராம் வயதில் தன் தந்தையையும் இழந்தார். இடையில் கிராமத்து கிளார்க்குகளின் கீழ் குற்றேவல் செய்யும் வேலையாளாக அமர்கிறார். மரணச் சடங்குகளில் வேதாகமத்திலிருந்து தோத்திரப் பாடல்களை வாசிக்க இங்கு கற்றுக்கொள்கிறார். அந்த வேலையும் சரி வராமல், ஆடு மேய்க்கும் வேலைக்குப் போகிறார்.

பின்னர் பண்ணைப் பிரபுவான எங்கல்கார்ட், ஷெவ்சேன்கோவை அவனது பதினைந்தாவது வயதில் எடுபிடி வேலை செய்யும் வேலைக்காரனாகப் பணியில் அமர்த்துகிறார். எப்போதும் பயணம் செய்துகொண்டே இருக்கும் பிரபு எங்கல்கார்ட், லிதுவேனியாவிற்குச் செல்ல நேர்ந்தபோது, அவர்களுடன் ஷெவ்சேன்கோவும் அங்கு செல்லவேண்டியிருந்தது. தனது அழகிய கிராமத்தைவிட்டு வெளியேறிய ஷெவ்சேன்கோ பதினான்கு ஆண்டுகளின் பின்புதான் அந்தக் கிராமத்திற்குப் போக நேர்ந்தது. லிதுவேனியாவின் தலைநகரான வில்னோவில் பிரபு எங்கல்கார்ட் தங்கியிருந்த காலத்தில்,

1829-ஆம் ஆண்டில், பிரபு ஒரு கனியாட்ட விழாவிற்குச் சென்றுவிட்டு மாளிகைக்குத் திரும்பிய வேளையில், தன் வேலைக் காரன் மெழுகுதிரியை ஏற்றி வைத்து, அந்த வெளிச்சத்தில் ஓவியம் தீட்டிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு கொதித்தெழுந்தார். மெழுகுதிரியின் சுடர் பரவி, மாளிகையே தீப்பற்றி எரிந்திருக்குமே என்ற ஆத்திரத்தில், சிறுவன் ஷெவ்சேன்கோ விற்குக் கசையடி கொடுக்கப்பட்டது. ஆனாலும் சிறுவனுக்கு ஓவியம் தீட்டும் திறமை உள்ளது என்றறிந்த பிரபு, இவனது ஓவியங்களால் தனது மாளிகையை அலங்கரிக்கலாம் என்ற எண்ணத்தில், ஓர் ஓவிய ஆசிரியரிடம் பயிற்சி பெற ஓவிய அக்காடமிக்கு அனுப்பிவைத்தார்.

1832-ஆம் ஆண்டில் தலைநகர் பீட்டர்ஸ்பர்க்கிற்கு பிரபு எங்கல்கார்ட்டுடன் திரும்பிய ஷெவ்சேன்கோவிற்கு பெருநகரைத் தரிசிக்கும் புதிய அனுபவம் கிடைத்தது. இங்கு வாழ்ந்த பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் ஷெவ்சேன்கோவின் வாழ்க்கையை மூன்று அமைத்தது.

பிரபு எங்கல்கார்ட்டு, ஓவியர் ஷிராயேவ் என்பவரிடம் நான்கு ஆண்டுகாலம் ஓவியப் பயிற்சிக்காக சோஷென்கோவை அனுப்பிவைக்கிறார். இந்த ஓவியப் பயிற்சியின் முடிவுக் காலத்தில், பிரபு உக்ரேனிய ஓவியர் இவான் சோஷென்கோவை, ஷெவ்சேன்கோ சந்திக்க நேர்கிறது. இளம் ஓவியரின் திறனைக் கண்டு வியந்த இவான் செவ்ஷென்கோ, அவனுக்கு உதவ முன்வருகிறார்.

‘பொம்பேயின் கடைசி நாட்கள்’ என்ற மகத்தான ஓவியத்தைப் படைத்த பேராசிரியர் கார்ல் பிரியூலோவ் அவர்களின் அறிமுகம் ஷெவ்சேன்கோவிற்குக் கிடைக்கிறது. ரஷ்ய மகாகவி புஷ்கினுடன் நெருங்கிய நண்பரான பிரியூலோவ், ஷெவ்சேன்கோவை ‘இம்பீரியல் அகாடமி ஓஃப் ஆர்ட்ஸ்’ என்ற கலைக்கூடத்தில் சேர்க்க விரும்பினார். ஆனால், பண்ணை அடிமைகளை இத்தகைய கலைக்கூடங்களில் அனுமதிப்பதில்லை. ஷெவ்சேன்கோவை அடிமை நிலையிலிருந்து விடுவிக்குமாறு பிரியூலோவ், பிரபு எங்கல்கார்ட்டை அணுகிக் கேட்டபோது, 2500 ரூபிள்கள் தந்தால் விடுவிக்கலாம் என்று கூறிவிட்டார் எங்கல்கார்ட்டு. அவ்வளவு பெருந்தொகையை அவர்கள் செலுத்த முடியாது என்றே அந்தத் தொகையை அவர் நிர்ணயித்திருந்தார். ஓவியர் பிரியூலோவ் வரைந்த ஓவியம் ஒன்று ஏலம் விடப்பட்டுப் பெற்ற 2500 ரூபிள்களைக் கொண்டு, ஷெவ்சேன்கோ அடிமைநிலையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டார்.

‘என்னால் இதனை நம்பவே முடியவில்லை. ஆனால், அது உண்மையாகவே நடந்துவிட்டது.’ என்று ஷெவ்சேன்கோ குறிப்பிடுகிறார். இது நடந்தது 1838-ஆம் ஆண்டில்.

விடுதலை பெற்ற ஷெவ்சேன்கோ போலிஷ், பிரெஞ்சு மொழியைப் பயின்று, அந்த மொழிகளிலும் ரஷ்ய மொழியிலும் வெளியான மூல நூல்களையும் மொழிபெயர்ப்புகளையும் ஆர்வத்தோடு பயின்றார். புஷ்கின், ஹோமர், ஷேக்ஸ்பியர், கதே, வோல்டர் ஸ்கொட் ஆகியோரின் படைப்புகளை ஊன்றிக்கற்றார். அவருக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது. பிரியூலோவின் கீழ் பயின்ற ஷெவ்சேன்கோ, விரைவிலேயே தனக்கான ஓவியப் பாணியை உருவாக்கிக்கொண்டார். அவர் ஆக்கிய செதுக்கு ஓவியங்களுக்கு நல்ல மதிப்பிருந்தது. ஓவியன் ஷெவ்சேன்கோ இலக்கியத்தில் தோய்ந்து, கவிஞராக மலர்ந்ததும் இக்காலப்பகுதியிலேயேயாகும்.

காலாகாலமாக அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட உக்ரேனிய மக்களின் அவலம் அவரின் நெஞ்சிலே கனல் மூட்டியது. விடுதலைக் காகப் போராடி மாண்ட உக்ரேனியத் தியாகிகளின் வரலாற்றில், எளிய கிராமிய வாழ்க்கையில், ஆண்டுகளின் கீழ் உடலம் நோக உழைத்து மாய்ந்த ஏழைகளின் கண்ணீரில் அப்பெருமகனின் நெஞ்சம் வாடியிருந்தது. அவர்கள் இசைத்த நாட்டுப் பாடலில் அவர் தோய்ந்து போயிருந்தார். தாழ்ந்து போயிருந்த உக்ரேனிய மொழியின் ஜீவத்துடிப்பை அவர் உணர்ந்திருந்தார்.

‘ரஷ்ய நாட்டினர் உயர் ரஷ்யர் எனவும் உக்ரேனியர் கீழ் ரஷ்யர் எனவும் தாழ்த்துகின்ற மனோநிலையில் நடந்தனர். ஆட்சி மொழி ரஷ்ய மொழியாகவே திகழ்ந்தது. உக்ரேனிய மொழியில் நூல் வெளிவருவது, கல்வி புகட்டுவது அரசால் புறக்கணிக்கப்பட்டன. ஜார் பேரரசர்கள் தம் நாடு வல்லரசாகத் திகழ்வதற்காக உக்ரேனியர் உழைப்பையும் வளத்தினையும் சுரண்டித் திகழ்ந்தனர். இன்று அழகுறத் திகழும் பீட்டர்ஸ்பர்க் நகரமும் அரண்மனைகளும் உக்ரேனியர் வியர்வைகளினாலும் உதிரத்தாலும் உதித்தவையாகும். இந்நிலையினை உக்ரேனிய மகாகவி தரான் ஷெவ்சேன்கோ தமது ‘ஒரு கனவு’ என்ற காவியத்தில் வருணித்துள்ளார்’ என்று கே. கணேஷ் ‘உக்ரேனிய அறிஞர் இவன் ஃபிராங்கோ கவிதைகள்’ (1994) நூலில் குறிக்கிறார்.

‘ஒரு வேடிக்கையான கனவு’ (Dream - A Comedy) என்ற தலைப்பில் ஷெவ்சேன்கோ எழுதிய புரட்சிகரமான அரசியல் கவிதையை தமிழில் தந்திருக்கிறார் கே. கணேஷ்.

இந்த நீண்ட கவிதையின் முதற் பகுதி உக்ரேனின் சமூக நிலைகளைப் பாடுகிறது.

**‘அன்புள்ள உக்ரேனே யான் வருவேன் உனைநாடி
வானத்தின் முகில்விடுத்து மண்மேலே பனித்துளியாய்
உன்னோடு எந்நாளும் உரையாட வந்திடுவேன்
நள்ளிரவில் வயல்களிலே நனைபனியாய் நான்வந்து
நல்லுரைகள் புரிந்திடுவேன் நாட்டினது எதிர்காலம்
இவைபற்றி விரிவாக இரவியது எழும்வரையும்
இருவருமே பேசிடுவோம் இடர்களெல்லாம் தீர்ந்திடுமாம்
இந்நாட்டுக் குழவிகளும் இளைஞர்களாய்
வளர்ச்சியுற்று
நம்நாட்டுப் பகைவர்களை நாசமது செய்தபின்னர்
கைம்பெண்ணாய் இவ்வுலகில் காட்சிதரு என்னாடே
போய்வாரேன் என்னுடைய பொலிவுமிகு பொன்னாடே’**

என்று உக்ரேனை நாசம் செய்த ஆண்டுகளின் கொடுசெயலுக்கெதிராகக் குமுறும் கவி ஷெவ்சேன்கோவைக் காண்கின்றோம்.

ஷெவ்சேன்கோ 1845-இல் இரண்டாம் முறையாக தான் பிறந்த உக்ரேனுக்குச் சென்றபோது, தனது உடன்பிறப்புகள், தன் மக்கள் இன்னும் கொத்தடிமை நிலையில் வாழ்வதைக்கண்டு துயருற்றார். ஸ்லாவிய இனத்தவரை ஒன்றிணைக்கவும் பல்கேரிய சமயப் போதகர்களான சிறில், மெதடியஸ் ஆகியோரின் இரகசிய அரசியல் இயக்கத்தில் தொடர்புடையவரென ஜார் அரசு ஷெவ்சேன்கோவைக் கைது செய்து, விசாரணைக்கு பீட்டர்ஸ்பர்க்கிற்கு அழைத்துச் சென்றது.

‘அடிமைத்தனத்திலிருந்து ஷெவ்ஸேன்கோவை மீட்டெடுத்த வர்களுக்கு என்றென்றைக்கும் நன்றிக்குரியவராக இருப்பதை விட்டுவிட்டு, அவர் உக்ரேனிய மொழியில் புரட்சிகரமான கவிதைகளை இயற்ற ஆரம்பித்தார். அடிமைத்தனத்திற்கு எதிராகவும் உக்ரேனின் அவலத்தைக் குறித்து வருந்துவதான கவிதைகள் அவை. பழைய உக்ரேனியப் போராளிகளைப் பற்றியும் உக்ரேனியக் கொசாக்குகளின் முன்னைய சுதந்திரம் பற்றியும் இவருடைய கவிதைகள் அமைந்துள்ளன. இவருடைய கவிதைகள் ஊறு விளைவிப்பன; அபாயகரமானவை.

உக்ரேனில் பெரிதும் வரவேற்கப்பட்ட இவருடைய கவிதைகள், உக்ரேனியர்கள் விடுதலை பெற்ற மகிழ்ச்சிகரமான பழைய காலத்தையும், அந்த இனிய காலத்தை மீண்டும் கொணர்வதற்கும், உக்ரேன் சுதந்திரமான தனிநாடாக உருப்பெறும் சாத்தியத்தை வலியுறுத்துவதுமான சிந்தனைகளை ஆழ விதித்துள்ளன. அவருடைய புரட்சிகரமான சிந்தனையாலும் சகல தடைகளையும் மீறிய அவரது துணிச்சலாலும் அவர் முக்கிய குற்றவாளி என்றே கருதப்படுகிறார்’ என்று பொலிஸ் விசாரணையில் குறிப்பிடப்பட்டு, மிகத் தொலைவில் உள்ள ஓரேன்பர்க் என்ற இடத்திற்கு கடுந்தண்டனை விதிக்கப்பட்டு, ரஷ்ய அரசின் படைவீரராக அனுப்பப்பட்டார். கூடவே ‘இவர் எழுதுவதற்கோ ஓவியம் வரைவதற்கோ தடை வழங்கப்பட்டுள்ளது’ என்ற ஜார் மன்னரின் கைப்பட எழுதப்பட்ட கட்டளையும் பிறப்பிக்கப்பட்டது.

பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கொடுஞ் சிறைவாசம் அனுபவித்த ஷெவ்ஸேன்கோ, முதலாம் நிக்கலஸ் மன்னரின் மறைவின் பின் 1857-இல் விடுதலை பெற்றார். இருந்தும் காவல்துறையின் கண்காணிப்புத் தொடர்ந்த வண்ணமே இருந்தது. சிறை வாசக் கொடுமையில் ஷெவ்ஸேன்கோ உடல்நலங்குன்றியவராகவே தோன்றினார். விவசாயிகளைத் தூண்டிக் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்த முயல்கிறார் என்ற குற்றச்சாட்டில் ஷெவ்ஸேன்கோ மீண்டும் கைதாகிறார். உக்ரேனில் குடியேறி, குடி அமைத்து, எளிய விவசாயப் பெண்ணை மணந்து, அமைதியாக வாழவேண்டும் என்ற அந்த மகாகவியின் எண்ணம் நிறைவேறவில்லை. 1861-ஆம் ஆண்டில், தமது 47-ஆவது வயதில் ஷெவ்ஸேன்கோ மறைந்தார். உக்ரேனிய விடுதலையின் எழுச்சிச் சுடர் அணைந்தது.

‘என்னைப் புதைத்து எழுந்திடுக! கைவிலங்கு தன்னை உடைத்திடுக! தண்ணீராய் மாற்றலரின் குருதி பெருக்கிடுக! கூடும் விடுதலையாய்ப் பெருகும் திருநாட்டார் பேரவையில் தானமர்ந்து என்றோ ஒருநாள் இருக்கின்ற நன்னாளில் நின்றே எனையும் நினத்திடுவீர் மெல்லெனவே!’

என்று ‘இறுதி வேண்டுகோள்’ (Testament) என்ற கவிதையில் ஷெவ்ஸேன்கோ தனது விடுதலை வேட்கையை வெளிப்படுத்துகிறார்.

**‘தொடர்ந்து போரிடுங்கள்!
வெற்றி உங்கள் பக்கமே!
உங்கள் போராட்டத்தில் கடவுள்
உங்கள் துணை நிற்பார்!
புகழும் சுதந்திரமும் உங்களுடன்
அணி வகுக்கும்!
சத்தியம் உங்கள் பக்கமே!’**

என்று ஷெவ்ஸேன்கோ முரசறைந்தார்.

‘நான் தண்டிக்கப்பட்டேன்; துயருற்றேன் ஆனால், நான் அதற்காக வருந்தவில்லை’ என்றார்.

‘இந்த பூமியில் வாழும் அனைத்து மக்களுக்கும் நீதியும் சுதந்திரமும் கிடைத்திடவேண்டும்’ என்று உரிமை முரசறைந்தவன் ஷெவ்ஸேன்கோ.

மகாகவி ஷெவ்ஸேன்கோவின் முக்கிய காவியங்களை கே. கணேஷ் அழகிய கவிதை வடிவில் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தந்திருக்கும் பணி தமிழ் இலக்கியத்தில் அவருக்கு மகிமை மிக்க இடத்தைத் தருகிறது.

‘காக்கசஸ்’, ‘வாயாடிப்பாணன்’, ‘பணிப்பெண்’, ‘ஒரு வேட்கக் கையான கனவு’, ‘கதெர்னா’, ‘நீரில் மூழ்கிய நங்கை’ ஆகிய கவிதைகளில் ஷெவ்ஸேன்கோ உக்ரேனிய அடித்தட்டு மக்களின் துயரவாழ்வை அற்புதமாகப் பதிவுசெய்திருக்கிறார்.

இருநூறாண்டுகால மலையக மக்களின் வாழ்விற்கும், மகாகவி ஷெவ்ஸேன்கோ தமது கவிதைகளில் சித்திரித்திருக்கும் உக்ரேனிய மக்களின் அடிமை வாழ்வுக்கும் பேதம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

**‘புழுதிப் படுக்கையில்
புதைந்த என் மக்களைப்
போற்றும் இரங்கற்
புகல் மொழி இல்லை;**

**பழுதிலா அவர்க்கோர்
கல்லறை இல்லை;
பரிந்தவர் நினைவுநாள்
பகருவார் இல்லை.**

**ஊணையும் உடலையும்
ஊட்டி இம் மண்ணை
உயிர்த்த வர்க்(கு) இங்கே
உளங்கசிந் தன்பும்**

**பூணுவாரில்லை - அவர்
புதைமேட்டிலோர் - கானகப்
புவைப் பறித்துப்
போடுவாரில்லையே.’**

என்ற மலையகத்தின் பெருங் கவிஞர் சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் கவி வரிகள், உக்ரேனிய மகாகவி ஷெவ்ஸேன்கோவின் துயர்தோய்ந்த கவிகளை வாசிக்கையில் நம் மனத்தில் ஆழ எதிரொலிக்கின்றன.

nithyananthan.m@thaiveedu.com

ஈழத்தில் ஆங்கில நாடக வரலாற்றில் மட்டுமே அறிமுகப்பட்டிருந்த நாடகக் கலைஞரான காந்தி மக்கின்ரயரை லண்டன் தமிழ் நாடக மேடையில் நான் தரிசிக்க முடிந்தது பெரும் பாக்கியம் என்றே கூறவேண்டும். சில ஆண்டுகளின் முன்னர் விம்பம் அமைப்பின் நிகழ்வில் லண்டனில் காந்தி மக்கின்ரயரின் 'சாரத்தின் மகிமை', 'வாத்தியார்' ஆகிய இரு நாடகங்களும் இடம்பெற்றமையும் அதனைப் பார்வையிட்ட பசுமையான நினைவுகளும் நெஞ்சுள் படர்கின்றன. அந்த நாடகங்கள் ரசிகர்களை வெகுவாகக் கவர்ந்து ஈர்த்த நாடகம் என்பதில் எந்தவிதமான ஐயமுமில்லை. பேராதனை, கொழும்பு ஆகிய நாடக அரங்கில் தனிப்பெரும் ஆளுமையாகக் கருதப்படும் ஏனர்ஸ்ட் மக்கின்ரயரின் சகோதரரான காந்தி மக்கின்ரயர் நாடக த்தையே தன் உயிர் மூச்சாகக் கருதும் கலைஞர் ஆவார்.

ஹொலிவுட் திரைப்படத்தில்:

அவர் கொழும்பு மெதடிஸ்ற் (Methodist) நாடக சங்கத்தில் இருந்து உருவாகி Lionel Wendt அரங்கில் வளர்ந்து, லண்டன் Drama Studio-வில் புலமைப் பரிசில் பெற்று, நாடகக் கலையைக் கற்றுத்தேர்ந்த நாடகக் கலைஞர் ஆவார். அவுஸ்திரேலியாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்ததின் பின் தன் வாழ்விற்கான ஆதாரமாக நாடகத்தையே வரித்துக்கொண்ட துணிச்சல்காரர். இருபதுக்கும் மேற்பட்ட ஆங்கில ஹொலிவுட் திரைப் படங்களிலும் தொலைக்காட்சி நாடகங்களிலும் நடித்த அனுபவம் மிகுந்தவர் காந்தி மக்கின்ரயர். இன்றும் அவுஸ்திரேலியாவில் மேடையேறும் ஆங்கில நாடகங்களில் காந்தி மக்கின்ரயரின் அழுத்தமான நடிப்பாற்றலைக் காண முடிகின்றது.

தனிநபர் அரங்கு:

காந்தி மக்கின்ரயரின் நாடகங்களை லண்டனில் அறிமுகப்படுத்தி உரையாற்றிய விமர்சகர் மு. நித்தி யானந்தன் ஈழத்துத் தமிழ் நாடக அரங்கில் தனிநபர் நாடக அரங்கு புதியது அல்ல என்றும் 'அண்ணை றைற்' போன்ற நகைச்சுவை நாடகம் மூலம் கே.எஸ். பாலச்சந்திரன் தனிநபர் நகைச்சுவை நாடக வடிவத்திற்கு அடித்தளமிட்டவராகத் திகழ்கின்றார் என்றும் குறிப்பி ட்டமை இன்றும் என் மனதில் ஆணித்தரமாக அசைகிறது. தற்போது தமிழர் களின் புலம்பெயர் வாழ்வில் காந்தி மக்கின்ரயர் அறிமுகப்படுத்தும் தனிநபர் நாடக அரங்கு நமது சூழலுக்கு மிக மிகப் பொருத்தமானது என்றும் அவர் மேலும் தெரிவித்திருந்தார்.

மகரந்தச் சிதறல்:

லண்டன் பாமுகம் பா ரிவி மற்றும் லண்டன் தமிழ் வானொலியில் நான் இன்றும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் 'மகரந்தச் சிதறல்' நேர்காணல் நிகழ்ச்சியில் காந்தி மக்கின்ரயருடன் நடத்திய பேட்டியின்போது, தனிநபர் நாடக வடிவத்தின் முக்கியத்துவத்தை அவர் வலியுறுத்தியிருந்தார். மாதக் கணக்கான நாடக ஒத்திகைகள், பல்வேறு நடிகர் களை ஒன்றுசேர்த்தல், காட்சிகளுக்கும் ஆடை அணி கலன்களுக்கும் ஏற்பாடு செய்தல், வெவ்வேறு இடங்களில் மேடை ஏற்றுதல் போன்ற பல்வேறு நாடகக் கஷ்டங்களைத் தனிநபர் நாடக அரங்கு நிவர்த்தி செய்கிறது என்று காந்தி மக்கின்ரயர் எனது வானொலி நேர்காணலில் தெளிவுபடுத்தியிருந்தார். நேரமின்றி பரபரப்பாக ஓடக் கொண்டிருக்கும் புலம்பெயர் சூழலுக்கு காந்தி மக்கின்ரயர் முன்வைக்கும் தனிநபர் நாடக அரங்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதில் ஐயமில்லை.

சாரத்தின் மகிமை:

காந்தி மக்கின்ரயரின் 'சாரத்தின் மகிமை' என்ற நாடகம் Standup comedy என்ற நகைச்சுவை நாடக வகையைச் சேர்ந்ததாகும். ஆற்றல் மிகுந்த ஒரு நகைச்சுவை நடிகர் தொடர்ச்சியாக நகைச்சுவை நிகழ்ச்சிகளை உருவாக்கியும் பேசியும் நடத்தும் தொய்வு விழுந்து விடாமல் ரசிகர்களை சிரிப்பு வெள்ளத்தில் ஆழ்த்துகின்ற ஒரு நாடக வடிவமாகும். கைதேர்ந்த நடிகரும் லாவகமும் கருத்துச் செறிவும் துரிதகதியும் இத்தகைய தனிநபர் நகைச்சுவை நாடக வடிவத்திற்கு முக்கிய அம்சங்களாகும். 'சாரத்தின் மகிமை' நகைச்சுவை நாடகத்தில் காந்தி மக்கின்ரயர் அழகிய சதுர கட்டம் கொண்ட சாரத்தோடும் வெள்ளை பெனியனோடும் தோன்றி ரசிகர்களை வயிறு குலுங்கச் சிரிக்க வைக்கிறார். இலங்கையில் ஆண்கள் சாதாரணமாக அணிகின்ற சாரத்தை மையமாக வைத்து அவர் வெளிப்படுத்திய நகைச்சுவை நடிகர்கள் மிகச் சிறப்பாக இருந்தன. சாரத்தை லாவகமாக தோளுக்குக் குறுக்காக அணிந்து யூலியஸ் சீஸர் நாடகத்தின் மார்க் அன்ரனியின் பாத்திரத்தை அவர் நடத்துக் காட்டிய பாங்கு அவரது நடப்பின் நேர்த்தியினை வெளிப்படுத்தியது. கடன் கேட்டு வரும் நபரிடம் இருந்து தப்புவதற்காக வெங்காய மூட்டைகளுடன் சாரத்தை உயர்த்தி தலையை முற்றாக மூடி ஒரு மூட்டையாகவே மாறி ஒளிந்துகொள்ளக்கூடிய சாமர்த்தியத்தை காந்தி மக்கின்ரயர் மிக அநாயாசமாகச் செய்து காட்டினார்.

காலநிலை மாற்றங்களை விளக்குவதற்கு குறிப்பாக வெயிலையும் குளிரையும் வெளிப்படுத்துவதற்கு சாரத்தை எவ்வாறு பாவிக்கலாம் என்று அவர் நடத்துக் காட்டியபோது சாரத்தின் பல்வேறு பயன்பாடுகளை எவ்வளவு நுணுக்கமாக அவதானித்திருக்கிறார் என்பது வெளிப்படவே செய்தது. உண்மையில் 'சாரத்தின் மகிமை' நாடகம் ரசிகர்களின் மன இறுக்கத்தைத் தளர்த்தி ஒரு இதமான சூழலுக்கு இட்டுச் செல்ல உதவியது என்றே கூறவேண்டும். 'சாரத்தின் மகிமை' நகைச்சுவை நாடகத்தின் பிரதி ஆக்கக்காரராக, நெறியாளராக, நடிகராக பல்வேறு தளங்களிலே காந்தி மக்கின்ரயர் தனது நடப்பு ஆளுமையை வெளிப்படுத்தியிருந்தார்.

வாத்தியார்:

சிறிய இடைவேளையின் பின் 'வாத்தியார்' என்ற தனிநபர் நாடகம் வித்தியாசமான வேறு ஒரு உலகத்திற்கு நாடகக் கலைஞர்களை எடுத்துச் சென்றது. 'கடந்த நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் யாழ் / சென். பற்றிக்ஸ் கல்லூரி, மத்திய கல்லூரி ஆகிய பாடசாலைகளில் நான் பயின்றபோது நான் பெற்ற அனுபவங்களும் பிற்காலத்தில் நண்பர்களுடன் பழைய மாணவர் சங்க சந்திப்பின்போது குதூகலத்துடன் பகிர்ந்துகொண்ட கருத்துகளும் இந்த நாடகத்தின் தோற்றத்துக்கு மூலப் பொருட்களாக அமைந்தன' என்று காந்தி மக்கின்ரயர் கூறுகின்றார்.

தமிழ் வாத்தியார் யாழ்ப்பாணக் கலாசாரத்தின் மிக முக்கிய குறியீடாக அமைகின்றார். வகுப்பறையில் கண்டிப்பைக் கடைப்பிடிப்பதிலும் மாணவர்களை நன்னெறியில் வளர்த்து எடுப்பதிலும் கல்வி போதிப்பதிலும் அந்தக் காலத்து வாத்தியார்கள் கொண்டிருந்த அக்கறையும் ஈடுபாடும் இன்றைய கல்வி உலகில் நாம் காண முடியாதவையாகும். மற்றவர்களை நையாண்டி செய்யக் கூடிய ஆற்றலும் கூர்ந்த நுண் அறிவும் கையில் பிரம்பும் வாத்தியாரின் ஆதிக்கத்தை வகுப்பில் நிலைநாட்ட உதவின. ஒரு மேசை, நான்கு கதிரைகள், கரும்பலகையில் காணப்படும் விபுலானந்த அடிகளின் படம், வெள்ளை வேட்டியும் வெள்ளை நசனலும் அணிந்து கையில் பிரம்போடு பளிச்சென்று தோன்றும் காந்தி மக்கின்ரயர் நாடக மண்டபத்தையே வகுப்பறையாக மாற்றிவரும் சாகசத்தை அன்றைய மேடையில் நிகழ்த்திக் காட்டினார்.

மாணவர்களின் பெயர்களை வின்சன்ட், விக்டர், லோறன்ஸ், வல்லிபுரம், முருகையா என்று விளித்து வாத்தியார் நடத்துகின்ற பாடம் அறிவூட்டலுக்கும் அப்பால், சமூக அமைப்புக் குறித்த விமர்சனமாகவும் சமூக ஊழல்கள், பொய்மைகள் பாரம்பரிய மதிப்பீடுகள் ஆகியவற்றையும் கேள்விக்கு இலக்காக்கும் தளமாகவும் விரிந்து செல்வதை அன்று சுவைத்து மகிழ முடிந்தது. உமர் கயாமின் ஆங்கிலக் கவிதையைக் கூறி அதனை அழகாக மொழிபெயர்த்த இடங்கள் மிகச் சுவையாக இருந்தன. சில இடங்களில் காந்தி மக்கின்ரயர் விவரித்த சம்பவங்கள், சாதாரண பாடசாலை வகுப்பறை மாணவர்களின் வீச்சை மீறிய சம்பவங்களாக இருந்தன என்பதையும் குறிப்பிடவேண்டும்.

சிந்தனையில் கிளர்ச்சி:

பாரதியார், பட்டினத்தார், திருமூலர் ஆகியோரின் கருத்துகளைச் சுவையாக நாடகத்திலே குழைத்துத் தந்த பாங்கு பாராட்டத்தக்கதாகும். சுவாமி விபுலானந்த அடிகளாரைப் பற்றிய விளக்க உரை சற்று நீண்டுவிட்டது போலவே தோன்றியது. சீதனத்துக்காக திருமணம் செய்துகொள்ளுகின்ற அப்புக்காத்துமார் மேற்கொள்ளும் பாலியல் நடத்தைகள் குறித்தும் காந்தி மக்கின்ரயர் முன்வைக்கும் விமர்சனங்கள் யதார்த்தமானவையே ஆகும். கண்களை உறுத்தி மாணவர்களை விளக்கும் போதும் கையில் பிரம்போடும் வகுப்பறையில் அங்குமிங்கும் உலவித் திரியும்போது அந்தக் கால வாத்தியாரை காந்தி மக்கின்ரயர் கண்முன்னால் கொண்டுவந்து நிறுத்துகிறார்.

‘எவ்வளவுதான் ஆங்கில நாடகங்களிலும் திரைப்படங்களிலும் தோன்றி நடித்திருந்தாலும் தமிழ் மொழியில் தமிழ் நாடகத்தில் நடிக்கும்போது நான் மிகுந்த ஆத்ம திருப்தி அடைகிறேன்’

– ஊர்தி கீகிர்யர்

எந்த இடத்திலும் தொய்வு ஏற்படாமல் 45 நிமிட நேரம் நாடகச் சுவைஞர்களை தனது நேர்த்தியான நடப்பாற்றலால் காந்தி மக்கின்ரயர் கட்டிப்போட்டிருந்தார் என்றால் அது மிகையாகாது.

இந்த வாத்தியார் நாடகத்தின் உரையாடலை சிறீகந்ததாஸ் பகவதாஸ் மிக நேர்த்தியாகவே எழுதியிருக்கிறார். வெறும் வகுப்பறை நாடகமாக அல்லாமல் சிரிப்பூட்டி சிந்தனையையும் கிளர்த்திய மிகச் சிறந்த நாடகமாக வாத்தியார் நாடகம் திகழ்ந்தது. நாடக முடிவில் பார்வையாளர்கள் பலரும் கருத்து ரைகளை வழங்கி காந்தி மக்கின்ரயரின் பல்வேறு சிறப்பு அம்சங்களை எடுத்துக்கூறினார்கள்.

தர்மசிறீ பண்டாரநாயக்கா:

பிரபல நாடக நெறியாளரும் விவரண இயக்குநருமான தர்மசிறீ பண்டாரநாயக்கா அவர்களும் அவ்வேளை சமூகமளித்து உரையாற்றியிருந்தார் என்பதும் நினைவில் தட்டுகின்றது. ஏனரஸ்ட் மக்கின்ரயரின் நாடக வழிகாட்டல்கள் தனது நாடக ஈடுபாட்டிற்கு மிகுந்த உத்வேகம் தந்தன என்று குறிப்பிட்ட தர்மசிறீ அவர்கள் ஜேர்மனிய நாடக ஆசிரியர் பேர்டோல்ற் பிறெக்ட்டின் (Bertolt Brecht) ‘ஹானு வட்டே கத்தாவ’ (வெண் கட்டி வட்டம்) என்ற நாடகம் சிங்கள நாடக அரங்கில் ஆழ்ந்த பாதிப்பை ஏற்படுத்திய நாடகம் ஆகும் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார். ‘அவுஸ்திரேலியாவிற்குப் புலம்பெயர்ந்த பின்னர்தான் தமிழ் நாடகத் துறைக்குள் நான் நுழைந்தேன். இளைய தலைமுறையினர் மத்தியில் தமிழ் மொழியின் மகத்துவத்தைப் போதிப்பதற்கு இத்தகைய நாடகங்களே சிறந்தன என்று நான் கருதினேன். எவ்வளவுதான் ஆங்கில நாடகங்களிலும் திரைப்படங்களிலும் தோன்றி நடித்திருந்தாலும் தமிழ் மொழியில் தமிழ் நாடகத்தில் நடிக்கும்போது நான் மிகுந்த ஆத்ம திருப்தி அடைகிறேன்’ என்று காந்தி மக்கின்ரயர் தனது நிறைவு உரையில் குறிப்பிட்டார். கிட்டத்தட்ட ஒன்றரை மணி நேரம் விறுவிறுப்போடும் உற்சாகத்தோடும் தனி ஒரு நடிகராக நின்று இந்த இரண்டு நாடகங்களையும் நடித்துக் காட்டிய காந்தி மக்கின்ரயரின் பணி தொடர வேண்டும்.

‘ஒரு மனிதனுக்கும் இன்னொரு மனிதனுக்கும் இடையில் ஏற்படும் முரண்பாடுகள்தான் இத்தகைய நாடகத்தை உருவாக்குகின்றதோ’ என்று நான் சற்றுச் சிந்தித்தேன். ‘மாற்றங்கள்தான் வரலாறு’ என்பதனையும் - இன்றைய உலக மாற்றத்தையும் - அரசியல் மாற்றங்களையும் இத்தகைய கலை வடிவங்கள் - நாடகங்களின் மூலம் வேடிக்கையாகவும், நையாண்டியாகவும் நடித்துக் காண்பிப்பது பற்றியும் எம்மைச் சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றது அல்லவா ?

நீண்ட ஆயுளுடன் இந்த முதுபெரும் கலைஞர் தனது நாடகப் பணியைத் தொடர புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் மக்கள் தமது பூரண ஒத்துழைப்பை நல்குதல் அவசியமாகும்.

navajothy@thaiveedu.com

வரகவ் விசுவநாதர்ப் புலவர்

இலங்கையின் வடக்கே யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில், வலிகாமம் வடக்குப் பிரிவில், வளம்மிக்க செம்மண் வலயத்தில், பொருளாதார வளமும் கல்விச் சிறப்பும், ஆன்மீகச் செழிப்பும் நிரம்பிய கட்டுவனூரில் வாழ்ந்து வந்த, காசிநாதர் குடும்பத்தினருக்கு மூத்த மகனாக 1795-ஆம் ஆண்டு விசுவநாதர் பிறந்தார். இவர்களுக்கு பூதப்பிள்ளை, சின்னத்தம்பி ஆகிய இரு சகோதரர்களும், பார்வதி என்ற சகோதரியும் இருந்தனர். இவர்களது தந்தையார் சிறந்த கல்விமானாகவும், நிலபுலங்கள் நிறையப் பெற்ற செல்வந்தராகவும் விளங்கினார். அவரை காசிப் புலவர் காசிச் சட்டம்பியார் என அவ்வூர் மக்கள் அழைத்து வந்தனர்.

காசிச் சட்டம்பியார் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்தினையும் நடத்தி வந்தார். விசுவநாதரும் அவரது தந்தையிடமே தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றுத், தமிழ் மொழியில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றார். இவரது சகோதரர்கள் இருவரும் தந்தையிடமே கல்வி கற்று, சட்டம்பியாராகத் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிப்பித்தனர். ஊர்ப் பிள்ளைகள் மட்டுமன்றி வயாவிளான், பலாலி, குரும்பசிட்டி, மயிலிட்டி போன்ற அயலூர்களிலிருந்தும் பிள்ளைகள் இங்கு வந்து படித்தனர்.

விசுவநாதர் இளமையிலேயே கவிதை புனையும் ஆற்றலையும் வளர்த்துக் கொண்டார். கூத்து, நாடகம், ஆகிய கலைகளிலும், மத்தளம், மிருதங்கம் போன்ற வாத்தியங்களிலும் ஆர்வம் கொண்டு கற்றறிந்தார். அக்காலத்துப் புலவர்கள் பலர் இயல், இசை, நாடகம் என முத்தமிழிலும் திறமை பெற்றவர்களாக விளங்கியது போல, இவரும் முத்தமிழ் வித்தகராக விளங்கினார். எனவே அவ்வூர் மக்கள் கட்டுவனூர்க் கவிராயர், கட்டுவனூர் விசுவநாதர், சட்டம்பியார் விசுவநாதர், நாகக் கவி, விசுவப்புலவர் எனப் பல்வேறு பெயர்களில் அழைத்து வந்தனர்.

விசுவப் புலவர் வாழ்ந்த கட்டுவனூர் வளமான செம்மண்ணும், ஆழமான கிணற்று நீர்வளமும் நிறைந்த விவசாய பூமியாக விளங்கியது. அவ்வூர் மக்களும் விவசாயத்தையே பிரதான தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர். 'கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்' என்ற நம்முன்னோரின் வாக்குக்கிணங்க கோயில்களுக்கும் குளங்களுக்கும் அங்கு குறைவில்லை. விசுவப்புலவர் வாழ்ந்த காலம், யாழ்ப்பாண மக்கள் வாழ்க்கையில் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்த காலமாகும். இலங்கையில் ஒல்லாந்தர் ஆட்சி முடிவடைந்து பிரித்தானியர் ஆட்சி ஆரம்பித்த காலப் பகுதியாகும். போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சிக் காலத்தில் அழிக் கப்பட்ட சைவ ஆலயங்களைப் புனருத்தாரணம் செய்யவும், ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் அடக்கப்பட்ட சமய வழிபாடுகளை பகிரங்கமாக மேற்கொள்ளவும் பிரித்தானிய ஆட்சியாளர்கள் அனு

- வே. விவேகானந்தன்

விசுவநாதர் இளமையிலேயே கவிதை புனையும் ஆற்றலையும் வளர்த்துக் கொண்டார். கூத்து, நாடகம், ஆகிய கலைகளிலும், மத்தளம், மிருதங்கம் போன்ற வாத்தியங்களிலும் ஆர்வம் கொண்டு கற்றறிந்தார். அக்காலத்துப் புலவர்கள் பலர் இயல், இசை, நாடகம் என முத்தமிழிலும் திறமை பெற்றவர்களாக விளங்கியது போல, இவரும் முத்தமிழ் வித்தகராக விளங்கினார்.

thanasivisnu@gmail.com

மதித்தனர். அதனால் வடக்கே அழிக்கப்பட்ட பல கோயில்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டன. புதிய கோயில்களும் கட்டப்பட்டன. இவை வழிபாட்டுத் தலங்களாக மட்டுமன்றி மக்கள் ஒன்றுகூடும் இடங்களாகவும், கலை கலாசாரத்தைப் பேணும் மையங்களாகவும் விளங்கின.

எனவே அக்காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த புலவர்களும் கோயில்களைப் பற்றியும், அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவன் குறித்தும் பாடல்களைப் பாடுவதிலும் இயற்றுவதிலும் மகிழ்ச்சியும் மனத்திருப்தியும் அடைந்தனர். விசுவப்புலவரும் மருதடி விநாயகர் துதி, வீரபத்திரர் நாடகக் கவிகள், கற்பக விநாயகர் துதி, கதிரைப் பதிகம், வள்ளி அம்மாணை, சுப்பிரமணியர் ஊஞ்சற் பதிகம், வீரபத்திரர் ஊஞ்சற் பதிகம், அந்தாதிமாலை, ஞான வைரவர் துதி, வீரபத்திரர் துதி, என ஏராளமான பக்திப்பாடல்களை இயற்றினார். அத்துடன் மக்களின் நல்வாழ்வு குறித்தும், செல்வம் பெருகவும், நோயற்ற வாழ்வு வேண்டியும், மனக் கவலை நீங்கவும், இறைவனைப் பிரார்த்தித்துப் பல பாடல்களை இயற்றிப் பாடினார். இவரது பாடல்கள் அனைத்திலும் மக்களின் நல்வாழ்வு என்னும் கருப் பொருள் இழையோடியிருப்பதனைக் காணலாம். இவற்றுள் சில பாடல்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை எனக் கூறப்படுகிறது.

இவர் வாழ்ந்த காலத்தில் பேதி நோய் பரவியபோது இறைவனை வேண்டிப் பாடிய பாடல் ஒன்று பின்வருமாறு அமைகிறது.

வந்தவினை விக்கிரம் பனிபீல மாரவும்
வருமிடர் பயந்தோடவும்
வஞ்சனைசெய் பேய்பில்லி கூளிசூட் டிச்சாத்தான்
வழிகூழி யணுகாமலும்
அந்தியிற் பேயென்றும் உச்சியிற் பேயென்றும்
அணுகாது அகன்றோடவே
அக்கிரம தூர்ச்சன ரிரண்டும்செய் யாலே
அஞ்சென் றெனையாளுவாய்
சந்தனம் குங்குமம் சவ்வாதுபட் டுப்புனுகு
சார்ந்தொளி செய்மார்பனே
சர்க்கரை அவல்பயறு மிக்கபால் அமிர்தமும்
தானிடுங் குடவயிறனே
கந்தர்க்கு முன்வந்த விகடதட கஜமுகக்
கடவுளே மேல் வாயினிற்
கனகச் சதங்கையொலி கலகலென நடனமிடு
கற்பகப் பிள்ளையாரே.

பல்லவர் காலப் பக்தி இலக்கியங்களிலே நாயன்மார் பாடிய பல தேவாரங்களில் இயற்கை வர்ணனையும் இடம்பெற்றது போல விசுவப் புலவர் இயற்றிய பாடல்களிலும் இயற்கை வர்ணனை அழகுற அமந்திருப்பதனைப் பின்வரும் பாடல் மூலம் அவதானிக்கலாம்.

புவிமிசை வளர்பற் பலபயிர் வகைநற்
புனலில் வயலிற் குறைந்ததாற்

புகலென வருசற் குணமனு டர்களப்
பொழுதுவிண் ணரசைத் துதிக்கவே
செவிமிசை யிவா்சொற் புகமாக பதியத்
தினமுள மதுசற் றிரங்கியே
செறிமுகில் களையிற் கனமழை புவனித்
திசைபொழி யெனவத் திறந் தொளாக்
குரைகடல் பருகி கருநிறமருவித்
கொளமினல் விரவிப் பரந்தூராய்க்
குலகிரி யசையப் பலபணி நெளியக்
குமுறி முடிங்கித் துளங்கியே
தரையிடை திவலைத் துளிமழை வரமுற்
றகுபெரு மலவைப் படங்கலும்
சடசட சடென்ச் சடசட சடென்ச்
சடசட சடெனப் பொழிந்ததே.

மேகங்களுக்கு அதிபதியான இந்திரன் கட்டளையிட, வெண்முகில்கள் கடல் நீரை அளவுக்கு அதிகமாக முகந்து கருக் கொண்டு, கருமுகிலாகி இடிமுழக்கம் மின்னலுடன் கனமழை பெய்தன, என வர்ணிக்கும் புலவர் கனமழை காரணமாக ஏற்பட்ட வெள்ளத்தில் பலவித மீன்களும் கமுக மரங்களின் உயரத்திற்கு துள்ளிப் பாய்ந்து, உயரப் பறக்கும் பறவைகளையும் பயமுறுத்தின எனக் கற்பனை நிறைந்த பாடல் பின்வருமாறு அமைகிறது.

பாலை காலை நெத்தலி கத்தலை
பருத்த சுறவு பெருத்தசேல்
பாய்ந்து துள்ளியே கந்தற் கழுகின்
படப்பையுந் தள்ளிக் கடக்கவே
வேலை ஞாலம் மேலும் பரவி
விரைந்தும் இரைந்தும் தரங்கமேல்
வீசிப் புட்குலங் கூசிப் பறக்க
வெருட்டி வெள்ளநீர் பாய்ந்ததே.

தமிழ் சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்றான ஊஞ்சல் பாக்கள் மூலமும் தனது உள்ளக்கிடக்கையினை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். பின்வரும் பாடல் அதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

பொய் களவு மாறிடவே
புண்ணியங்கள் ஏறிடவே
மெய்வளர்ந்து தேறிடவே
வேண்டி ஊஞ்சல் ஆடுவமே

பாரின்மிடி கூடாமல்
பயிர்க்களான்றும் வாடாமல்
மாரிமழை தான்சொரிய
வாழ்த்தி ஊஞ்சல் ஆடுவமே

வீரபத்திர சுவாமியருள்
மெய்ம்மை என்றே நாந்துதிக்க
நீருமிழ்ந்தே காப்பொழிய
நினைந்து நினைந்தாடுவோம்

விசுவநாதப் புலவரின் படைப்புகளில் மிகப் பிரபல்யமானதும், இன்று வரை மக்கள் மத்தியில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும் விளங்குவது கட்டுவனூர் வீரபத்திரர் வசந்தன் நாடகமாகும். இது மிகவும் சிறப்பு மிக்க அவைக்காற்று கலைகளில் (Performing Arts) ஒன்றான தொல்கலை வடிவமாகும். இக்கலைவடிவம் மட்டக்களப்பிலே நன்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. அங்கு தெய்வங்களைப் பாடும் வசந்தன், தனிமனிதரை வாழ்த்தும் வசந்தன், தொழில் சார்ந்த வசந்தன், வேடக்கைப் பாடல் வசந்தன், வேளாண்மை சார் வசந்தன் என அறுபத்தி மூன்று வகையான வசந்தன் நாடகங்கள் இருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது.

விசுவப் புலவரின் வசந்தன் நாடகம் வேளாண்மை சார்ந்ததாக இருப்பதனையும், வேளாண்மை செழிக்க மழையை வேண்டி வீரபத்திரர் சுவாமியை பிரார்த்திப்பதாகவும் அமைந்துள்ளதனை அவதானிக்கலாம். கோலாட்டம் அடித்து ஆண்களால் மட்டும் ஆடப்படும் இந்த வசந்தன் நாடகம் நாற்றுநடுகை, வெள்ளப்பாய்ச்சல், பள்ளன்தோற்றம், திணைப்புனம், அருவி வெட்டல், சூடுமிதித்தல் போன்ற பல பிரிவுகளைக் கொண்டது. இது வசந்தன் கூத்து, வசந்தன் நாடகம், வசந்தன் கோலாட்டம் எனப் பல்வேறு பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டாலும் காப்பு தொடக்கம் மங்கலம் வரை முழு வடிவத்தினைக் கொண்ட ஒரு கலை வடிவமாகும்.

விசுவப் புலவரின் வசந்தன் நாடகத்தின் மூலம் இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், கட்டுவனூரில் காணப்பட்ட சமூக, சமய, பொருளாதார பண்புகளை அறியக்கூடியதாக உள்ளது. அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் இப்பிரதேசம் குளங்கள் நிரம்பியதாகவும், நெற்பயிற்செய்கை செழிப்பாகவும் இருந்துள்ளது, பின்னர் மர வள்ளிக் கிழங்கு, வெங்காயம், மிளகாய் போன்ற பயிர்கள் விளையும் தோட்டப் பயிற்செய்கை நிலங்களாக மாறியுள்ளன.

விவசாயத்தை பிரதான தொழிலாகக் கொண்டு வாழ்ந்த அக்கால மக்களின் வாழ்க்கையில், அப்போது ஆட்சி செய்த ஒல்லாந்தரின் தலையீடும் இருந்தது என்பதனைப் பின்வரும் பாடல் மூலம் அறியக் கூடியதாய் உள்ளது.

பாற்புயல் மொழியாள் வீரபத்திரைக் கன்பனான
வேற்கர வீரபத்திரன் மேலையோன் வாழு நாட்டில்
சூற்புயலிரிய வார்த்துத் துப்பாக்கி தோளில் வைத்து
காற்பிலிப் பறங்கிவந்து களாயிறிற் தோற்றினானே.

1862-ஆம் ஆண்டு அமரத்துவம் அடைந்த விசுவப்புலவர் ஓலைச் சுவடிகளில் எழுதி வைத்த பாடல்களில் அழிந்து போனவைகளைத் தவிர ஏனையவற்றை அவரது பேரனான இராமு. கதிரித்தம்பி எதிர்கால சந்ததியினருக்காகப் பேணிப் பாதுகாத்து வைத்திருந்தார். பின்னர் அவற்றை பண்டிதர் வ.முத்துக்குமாரு அவர்கள் கையெழுத்துப் பிரதி செய்து, அச்சில் பதித்ததால் அவை இன்றும் உயிர்ப்புடன் காணப்படுகின்றன. போர்க் காலத்துக்கு முன்னர் ஆண்டுதோறும் வீரபத்

திரர் ஆலயத்தின் முற்றத்தில் வசந்தன் நாடகம் நடைபெறும். திருவாளர்கள் ஆ. நாகலிங்கம், குருசாமி, த. செல்வராசா, ஆ.வ. பாலசுப்பிரமணியம், ஆ.வ. சுந்தரலிங்கம், கு. சுகுமார் போன்ற கலை ஆர்வலர்கள் தொடர்ந்து நடத்தி வந்தனர். இக்கிராமம் ஏறக்குறைய 28 ஆண்டுகள் (1990-2018) பலாலி இராணுவ முகாமின் உயர்பாதுகாப்பு வலயத்துள் சிக்கி, சிதைந்து, சீரழிந்து 2018-ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதப்பிறப்புடன் விடுவிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் மீண்டும் வசந்தன் நாடகம் அங்கு இடம்பெற்று வருகிறது.

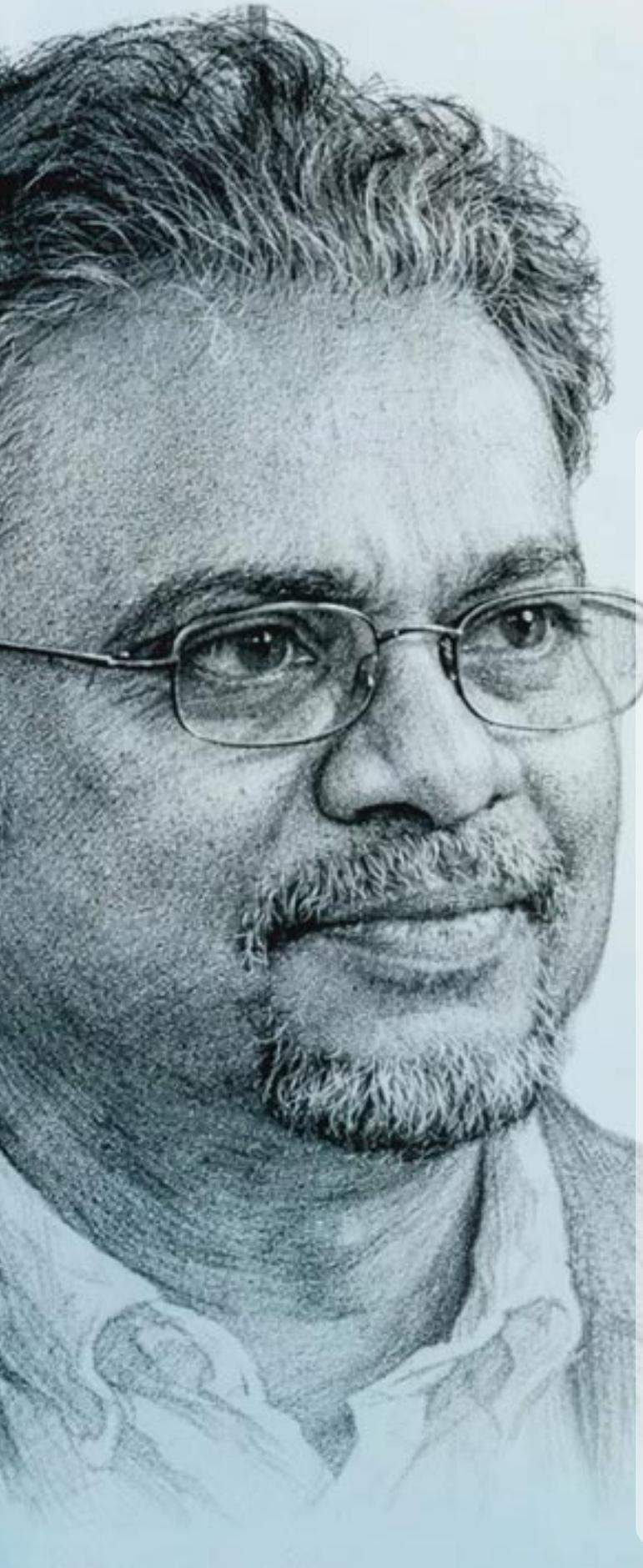
வயாவிளானில் வாழ்ந்து வந்த சட்டத்தரணியான வ. இராசநாயகம் அவர்கள் விசுவப்புலவர் இயற்றிய தனிப்பாடல்களைத் தொகுத்து, 1950-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டு அவரது படைப்புக்கு மதிப்பளித்தார்.

கட்டுவனூரைச் சேர்ந்த கலாநிதி சிவா. தியாகராஜா அவர்கள் தான் எழுதிய 'நீ சாகமாட்டாய் ராதா' என்ற நூலில் வசந்தன் நாடகம் தொடர்பாகவும், விசுவப்புலவர் வாழ்க்கை தொடர்பாகவும் எழுதி 2001-ஆம் ஆண்டு மணிமேகலைப் பிரசுரத்தின் ஊடாக சென்னையில் வெளியிட்டார். கூத்துக் கலைஞர் விதானையார் நாகலிங்கம் அவர்கள் 1958-ஆம் ஆண்டு கொழும்பு காலிமுகத் திடலில் நடைபெற்ற கலாசார விழாவில், வசந்தன் நாடகத்தினை மேடையேற்றிப் பாராட்டுகளையும், பரிசில்களையும் பெற்றுப் புலவருக்குப் பெருமை சேர்த்தார். இலங்கை வானொலியில் ஈழத்துப் பாடல்களைப் பாடிப் புகழ்பெற்றவரும், சிறந்த அறிவிப்பாளருமான எஸ்.கே. பரராஜசிங்கம், மற்றும் நா. சண்முகலிங்கம், சங்கீதபூஷணம் குலசீலநாதன், திருமதி வனஜா சீனிவாசன் ஆகியோர் வசந்தன் நாடகத்தினை, பொங்கல் சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக இலங்கை வானொலி மூலம் வானலையில் தவழவிட்டு, உலகறியச் செய்தனர்.

கட்டுவனூரைச் சேர்ந்த வைத்தியர் சிதம்பரநாதன்-தர்மபூபதி தம்பதிகளின் புதல்வி, அமரர் திருமதி கௌசலா ரவிசங்கர், யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில், 1993-ஆம் ஆண்டு தனது நுண்கலைமாணிப் பட்டப்படிப்பை நிறைவு செய்வதற்காக, ஆய்வுக்கு, வசந்தன் நாடகத்தினைத் தெரிவு செய்து, எட்டு அத்தியாயங்கள் கொண்ட, ஆய்வுக் கட்டுரையினைச் சமர்ப்பித்துப் பெருமை சேர்த்தார். அதன் ஒலி வடிவத்தினை ஆ. நாகலிங்கம், குருசாமி ஆகியோரின் துணை கொண்டு இறுவட்டுகளில் பதிப்பித்துமுள்ளார். கிராமியக் கலை ஆர்வலர் கு. சுகுமார் அவர்கள், இலண்டன் ஐ.பி.சி தொலைக்காட்சியில் ஏறக்குறைய அரை மணிநேரம் வசந்தன் நாடகம் குறித்துப் பேட்டியளித்துப் புலம்பெயர் தேசங்களிலும் அதன் சிறப்பினை அறியச்செய்தார். கனடா, பிரித்தானியா, பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளில் வாழும் கட்டுவனூர் மக்கள் அந்தந்த நாடுகளில் பிறந்த முதலாம், இரண்டாம் சந்ததியினருக்கு வசந்தன் நாடகத்தினைப் பயிற்றுவித்து மேடையேற்றி, விசுவப் புலவரின் நாமத்தை நிலைபெறச் வருகின்றனர்.

vivekanathan.v@thaiveedu.com

சொர்ணவேலின்

முதல் மூவர்

இரசனையின் உச்சமேறி

மொழிப் பிரவாகம்

கொள்ளும் பனுவல்

தேவகாந்தன்

பிரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த ராபேர்ட் ப்ரெஸ்ஸோன் (Robert Bresson 1901 - 1999), இன்பெயின் - மெக்ஸிக்கோவைச் சேர்ந்த லூயி புனுவல் (Luis Bunuel 1900-1983), மற்றும் ஜப்பான் நாட்டு யாசுஜிரோ ஓசு (Yasujiro Ozu 1903 - 1963) ஆகியோர், பெரும் பாலும் இருபதாம் நூற்றாண்டு முழுவதையும் முடிய தம் தீவிரமான செயற்பாட்டின் மூலம் எவ்வாறு வருங்கால சினிமாவின் பார்வை, இரசனை, மெய்ஞ்ஞானம் போன்றவற்றின் செல்நெறிகளை ஒழுங்குபடுத்தினார்கள், ஆதிக்கம் செலுத்தினார்கள் என்பதை தீர்க்கமாய் முன்வைக்கிறது சொர்ணவேலின் இந்த 'முதல் மூவர்: ப்ரெஸ்ஸோன், புனுவல், ஓசு'. அதை ஓர் அஞ்சலியாய் செய்துள்ளதாக படைப்பாளியின் ஒப்புமூலம்.

மீஇயற்பியல், கதையாடல், இழையோடும் உட்புணர்ப்புகளுடாக விவரண சினிமா, குறும்படம், முழு நீள சினிமா ஆகியவற்றில் அத்தாக்கம் எவ்வாறு விதிகளால், உள்ளடைவுகளால் விழுத்தப் பெறுகிறது என்பதை அதற்கான இறுக்கமான, காவிய மொழியில் விளக்குகிற பிரதி இது. தன் ஒவ்வொரு கருத்து வெளிப்பாட்டிலும் வாசகனை நிறுத்திவைத்து, விளக்கம் கொடுத்து, பின்னர் செல்லவிடுகிற தகைமையை இது கொண்டிருப்பது ஆச்சரியகரமானதல்ல.

நாளதுவரையான சினிமா குறித்த தமிழ் நூல் வரிசையிலோ, தொகுப்பு வரிசையிலோ 'முதல் மூவர்'ின் வருகையானது மிகுந்த முக்கியத்துவம் உள்ளவொன்றாக ஆகியிருப்பதைக் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும். வாசக மனதில் ஆத்மார்த்தமான சலனத்தை ஏற்படுத்தி, சினிமா பற்றிய பார்வையைத் தீர்க்கப்படுத்திய வகையில் ப. திருநாவுக்கரசுவின் தொகுப்பு நூலான 'சொல்லப்படாத சினிமா' (2004), சொர்ணவேலின் 'சினிமா: சட்ட கமும் சாளரமும்' (2013) ஆகியன நினைக்கப்பட வேண்டியவை. இந்நிலையில் தாய்விடு பத்திரிகையில் தொடராக வெளிவந்த பேரா. சொர்ணவேலின் கட்டுரைத் தொடர், இன்னும் கூடுதலான தன் முக்கியத்துவத்தை எடுத்தியம்பிக்கொண்டு 'முதல் மூவர்'ாக டிசம்பர் 2025-இல் தாய்விடு பதிப்பாக பிரசுரமாகியிருக்கிறது.

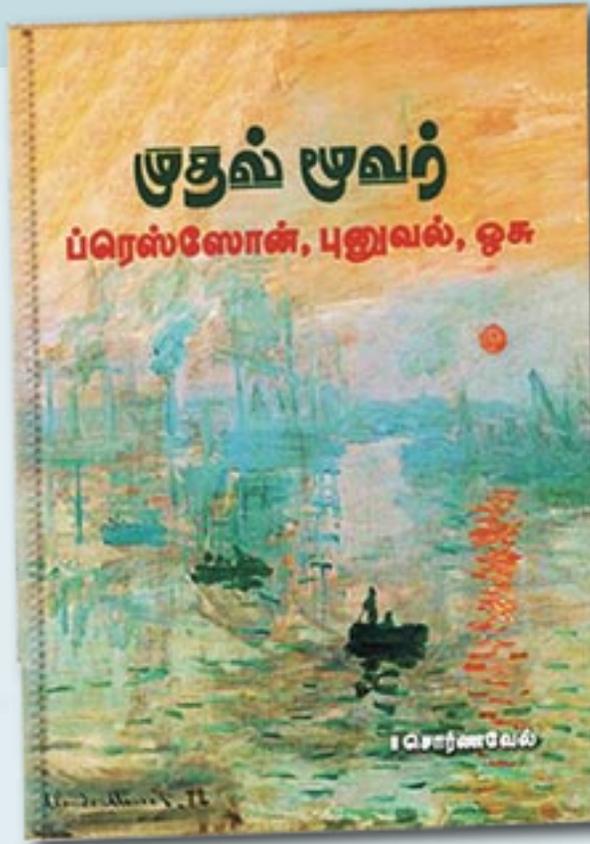
மேற்குலக சினிமா வல்லுநர்களாக, சாதனையாளர்களாக, நெறியாள்கையின் வெற்றியாளர்களாக அறியப்பட்ட சுவீடனின் இங்மர் பேர்க்மன், இத்தாலியின் அந்தோனியோனி மற்றும் கிரிஸ்

மார்க்கர், ழீன் லக் கோதார் போன்றவர்களின் சாதனைகளை முன்முயற்சியாளர் என்ற வட்டத்துள் வைத்துப் பார்த்துவிட முடியாது. அதற்கு வேறு வகையான நோட்டம் தேவையாயிருக்கும்.

இரட்டை டெம்மி அளவான 229 பக்க இப்பிரதியின் மதிப்பாய்வு வென்பது, எதிர்கொள்ளும் கடினங்களைத் தன் கூர்ந்த பார்வையில் உடைத்து உட்புகுந்துகொண்டு தற்சார்பின்றி பிரதியாளரின் பார்வையை விசாரணைப்படுத்துவது என்பதாகவே அமைய முடியும். அது தேர்ந்த ஒரு வாசகருக்கோ திறனாய்வாளருக்கோ சிரமமான தென்றுமில்லை. உட்புகும் உபாசனையிருந்தால் எந்தப் பிரதியும் தன் கடின வாசல் திறந்து அவனை வரவேற்கவே செய்யும். ஆனால் அதைச் சிரமமாகவே ஆக்கிக்கொண்டு எழுந்திருக்கிறது இப்பிரதியின் கட்டுமானம்.

229 பக்க நூலில் குறுந்தலைப்புகள் உட்பட 122 தலைப்புகள். முக்கியமான நீண்ட கட்டுரைகளுக்கு தனியான முடிவுரைகள். அவ்வாறாக 10 முடிவுரைகள். ஆக, வாசிப்பையே ஒரு திட்டத்துடன் தொடங்கவேண்டிய நிலை வாசகருக்கு. எந்தப் பிரதியும் விமர்சனத்திற்கு அப்பாற்பட்டதில்லை. அதேவேளை குறை நிறைகளின் ஆய்வில், நிறைவு போலவே குறையும் சம்பிரதாய அவசியமானதென்ற பழம்போக்கான அணுகுமுறையிலும் இம்மதிப்பாய்வாளருக்கு எந்தளவு மரியாதையும் இல்லை. இதை இம்மதிப்பாய்வின் சுத்தபத்தத்திற்கு உத்தரவாதமாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் அதுமட்டும் இவ்விசாரணையில் போதுமானதில்லையென்பதுவும், குறிப்பிடக் கூடிய சில சினிமாக்களின் பார்வையையாவது இது முன்நிபந்தனையாய்க் கோரிநிற்குமென்பதும் கவனம் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

பிரதிகாரர் மிச்சின் பல்கலைக்கழகத்து ஆங்கிலம் மற்றும் இதழியல் துறைப் பேராசிரியராக இருப்பதுகொண்டு, பிரதியை மாணவர்களுக்கான பாடத் திட்ட எடுத்துரைப்பாகக் கொண்டுவிடக்கூடாது. மாறாக, 'எங்கள் உலகில், எங்கள் விவாதங்களின் மையத்தில் ப்ரெஸ்ஸோன், புனுவல், ஓச ஆகிய இந்த மூவருமே 'முதல் மூவர்' என்ற பீடத்தில் வீற்றிருந்தனர். தங்களின் அசைக்கமுடியாத பாணியினாலும், பிரத்தியேக உலகப் பார்வையினாலும் அவர்கள் எங்கள் சூழலின் இதயத்தைக் கவர்ந்திருந்தனர்' என்ற அவரின் கற்கைக் கால விவரிப்பு மொழியிலிருந்து இதையொரு சுய ரசனையின் வெளிப்பாட்டுப் பனுவலாகவே அதிகமாகவும் கொள்ளும் வாய்ப்பு இருக்கிறது.

ஆனால் அதையும் இடறும்படியாக, நெறியாளர்களைப் பற்றித் தெரிவிக்கும் இடத்தில் அவர்களது சினிமாக்களை ஓரளவாகவும், பின் சினிமாக்களை விவரிக்குமிடத்தில் அவற்றைப் பற்றி விளக்கமாகவும், சிறப்பான சினிமாக்களை மேலும் அதிகமான விளக்கமுடனும் சொல்கையில் மீள வாசித்தலின் அநாவசியத்துக்குள் வாசகர் தள்ளப்பட்டுவிடுகிறார். அதுவே கற்பித்தலின் வழிதுறைகளுக்குள் வாசகரின் உட்படுத்துகையாக எழுந்து நிற்கிறது. ஆனால் அந்த அயர்ச்சி இந்தப் பிரதியில் இடம்பெறவில்லை.

இவ்வாறு சொல்வது ஓர் ஆய்வின் போதாமையை இப்பனுவல் கொண்டுள்ளதாக எடுத்துரைப்பதாய் ஆகிவிடக்கூடாது. ஆனால் ஓர் ஆசிரியர், ஒரு விமர்சகர், ஓர் ஆய்வாளரென இந்தப் பிரதியில்

மூவரின் உரைவீச்சும் இருக்கிறதென்பது மறுக்கப்பட முடியாத உண்மை. இந்தத் தெளிவு முன்னறிவிக்கப்படாவிட்டால் பனுவல் வாசகரைக் குழம்பச் செய்துவிடவும் கூடும்.

பிரதியின் பெருமளவான பங்கும் இங்கு இரசனையின் விளக்கத்தால் ஆகியிருப்பதை மறுக்க முடிவதில்லை. பிரதியின் மொழி வீச்சின் பிரவாகம் அந்த இரசனையின்றேல் சாத்தியமற்றுப் போயிருக்கும்.

சம காலம் என்பது மிகவும் நம்பகமற்றதாக, மோசடித் தன்மையுள்ளதாக, குரூரம் கொண்டதாக எப்போதுமே இருந்து வந்திருக்கிறது. இங்கே எவையெல்லாம் விலக்கப்பட வேண்டுமோ, அவையெல்லாம் சேகரமாக்கப்பட்டுள்ளன. 'இன்று உலகம் முழுக்க அரசியலிலிருந்து தீவிர கலை இலக்கியப் பரப்பு வரையிலும் ஜனரஞ்சகவாதமே கோட்பாடாக உருவாகி வருகிறதோ என்ற சந்தேம் எழுகிறது' என்கிறார் கவிஞர் சபரிநாதன், தன் மதிப்பு வாய்ந்த முன்னுரையில். சந்தேகமே வேண்டியதில்லை; அவ்வாறாகவேதான் உலகம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

ஜனரஞ்சக சினிமாவென்றோ கலைச் சினிமாவென்றோ இல்லை, நல்ல சினிமா, நல்லதல்லாத சினிமாவென்ற பாகுபாடுகளே இருக்கின்றனவெனவும் சொல்லப்படுகிறது. உற்பத்திச் சாதனத்தின் உரிமையாளரது நலம் சார்ந்தே இங்கே தத்துவங்கள் வரையறுக்கப்படுகின்றன என்ற கூற்று உண்மையல்லவா?

இதற்கெதிரானது மறதிக்கெதிரான போராட்டம், கலைத்துவத்தை மட்டுமே ஆதார பலமாகக்கொண்ட படைப்புகளை முன்வைத்து மீள மீள நடத்தப்படவேண்டுமென்ற வற்புறுத்தல் இங்கே அவசியமாக இருக்கிறதுதான்.

மார்க்சியத்தின் வீச்சான தலையெடுப்புக் காலம் நிறைவுற்று, முதலாம் மற்றும் இரண்டாம் உலகப் போர்களின் நேரடிப் பாதிப்புகளிலும் அதன் பின் விளைவுகளிலும் ஏற்பட்ட மனித குலத்தின் தடுமற்றம், அவநம்பிக்கை, மனச் சிதைவு, குடும்ப உறவுகளின் சீர்குலைவு யாவும் சமூகத்தின் சகல தளங்களிலும் மேற்கிளம்பியிருந்ததில், சகல ஆயுதங்களும் பொது எதிரியை நோக்கித் திரும்பவேண்டிய அவசியம் நேர்ந்துபோனது. அவை அவ்வாறு திரும்பவும் செய்தன.

ஆனால் தொழில்நுட்பத்தின் மிகப் பிந்திய கண்டுபிடிப்பான சினிமா, தன் சமூகக் கடமையை மறந்து முதலாளித்துவத்தின் அடிமையாகச் சிக்கிக் கொண்டபோது, வெகுஜன இரசிப்புக்கான அமைப்பு விதிகளிலிருந்து சினிமாவை மீட்டெடுக்கவேண்டிய அவசியம் மனிதாய், கலைத்துவவாதிகளின் மேலானதாக ஆகிவிட்டது. குடிகாரன், கொலை காரன், களவாணி, விபச்சாரி, கூட்டிக்கொடுப்போன் ஆகிய ஒதுக்கப் பட்டவர்களும் உள்ளடங்கிய ஒட்டு மொத்த சமுதாயத்தையும் விடுவிப்பதற்கான யுத்தத்தில் சினிமாவின் நகர்ச்சியைத் திருப்பியதில் இம் 'முதல் மூவருக்கும் கணிசமான பங்குண்டு. அவற்றை தன் கவித்துவமான வரிகளில் பிரதியாக எடுத்து வைத்திருக்கிறார் சொர்ணவேல்.

ரோம எண்ணில் வரும் பதினாறு தலைப்புப் பக்கத்தைத் தொடர்ந்து, ராபர்ட் பிரெஸ்ஸோனின் பென்சில் கோட்டோவியத்துடன் நூலின் முதலாம் பக்கம் ஆரம்பிக்கிறது. பக்கம் பன்னிரண்டு வரை Un Chien Andalou (1929), L'Age d'or (1939), Las Hurdes (1933), El (1953), Viridiana (1961) போன்ற புனுவலின் முக்கியமான ஆவணப் பட, குறும்பட, சினிமாப் படங்களின் கவிதை லயமான குறிப்புகள் அவருக்கான அஞ்சலியாய் அமைக்கப்பெற்று இருக்கின்றன. பக்கம் பதின்மூன்றிலிருந்து நாற்பத்து நான்குவரை புனுவலின் சினிமாக்கள் பற்றிய விசாரணையும், விமர்சனக் குறிப்புகளும். பக்கம் நாற்பத்தைந்தில் லூயி புனுவலின் கோட்டோவியம். அடுத்த பக்கத்திலிருந்து ராபர்ட் பிரெஸ்ஸோனின் படங்கள் பற்றிய விமர்சனரீதியான விபரிப்புகள். பிரெஸ்ஸோனும் லூயி புனுவலும்

பிரெஸ்ஸோனும் (Robert Bresson)

லூயி புனுவலின் (Luis Buñuel)

ஓசு (Yasujiro Ozu)

இடம்மாறி வந்துவிட்டதாகத் தோன்றினாலும், அதை நூலமைப்பின் குறையாக முன் மொழியாமல், அவர்களையே மாற்றி இருக்கைகளைப் போட்டுக்கொள்ளும்படி நாம் விட்டுவிடலாம். இந்தக் குழப்பத்தை, பொருளடக்கத்தை நன்கு புரிந்துகொள்வதன் வழி தீர்த்துக்கொள்ள முடியும்.

இறுதியாக நூற்றுஇருபத்து நான்காம் பக்கத்தில் ஜப்பானிய நெறியாளர் ஓசுவின் பென்சில் கோட்டோவியமும் அவரது சினிமாக்களின் கட்டுரைகளும், பிற நெறியாளருடனான சில ஒப்பீட்டுக் கட்டுரைகளுமாய்ச் சென்று பிரதி நிறைவுகிறது.

ஓர் இடத்தில் பிரதியாக்ககாரர் கூறுவார், 'அவரது (லூயி புனுவல்) சினிமா, தெளிவின் கொடுங்கோன்மைக்கு எதிரான ஒரு நிரந்தர எதிர்ப்புச் செயற்பாடு' என்று. அது அபிப்பிராயம் மட்டுமில்லை; விமர்சனமும். மெத்தவும் சரியான அளவீடுதான் இது.

லூயி புனுவலின் Las Hurdes படம், பஞ்சத்தால் மிகவும் பீடிக்கப்பட்டிருந்த ஸ்பெயினின் ஒரு நிலப்பரப்பின் கதையைச் சொல்வது. ஆவணப் பட வகைமையைச் சார்ந்தது. இருந்தும் அக்காலத்திய இரண்டாம் ஸ்பானிய குடியரசால் அப்படம் தடைசெய்யப்பட்டது. அவ்ஆவணப் படத்தின் கலாபூர்வமான கலக உட்கிடக்கையை இது வெளிச்சத்தில் வைத்துவிடுகிறது.

புனுவலின் சினிமாக்கள், குறிப்பாக Nazarin (1959), Viridiana (1961), El (1953), That Obscure Object of Desire (1977) போன்றவை அவரது இறையியல் தத்துவத்தின் மேலான விசாரணைகளாக எடுக்கப்படுகின்றன. புனித சின்னங்களை மறுக்காமல் மதத்தின் கட்டுடைப்புக்கான கருவிகளாக அவற்றைக் கொள்ளும் வினைத்திறனின் வெளிப்பாடாக அவை நெறியாளரால் அமைக்கப்பட்டுப்போவதை பிரதி தீர்க்கமாய் எடுத்துரைக்கிறது. ஒரு காலகட்டத்து வாழ்முறையின் விசாரணையின் புலப்பாடுகளாக இவற்றைக் கொள்ளமுடியும்.

'திரிஸ்தானா' போன்ற புனுவலின் சில படங்கள் காமத்தின் தன்மை பற்றிப் பேசுவவை. 'பாவம் இல்லாத செக்ஸ், உப்பு இல்லாத முட்டை போன்றது' என

புனுவல் குறிப்பிடுவாராம். காமத்தின் தன்மையையே அசலாக இது உணரவைக்கவில்லையா? That Obscure Object of Desire ஆசையின் பிளவுபட்ட தன்மையையே காட்டுகிறது. அவரது எந்தப் படத்திலும் ஆசையென்னும் பேருணர்ச்சியின் அலைகள் பொருந்திப் போகும் சந்தர்ப்பங்களிலும் அடக்கப்படாமல் எஞ்சி நிற்பதாகவே விடப்படுகிறது. புனுவலின் ஆசையை Jacques Lacan-இன் (1901 - 1981) மற்றமையுடனான ஒப்பீட்டில் விளங்கப்படுத்துகிறார் பிரதியாக்ககாரர். அவ்வாறான விமர்சனங்கள் மேலைத் தத்துவவியலாளர்களால், சினிமா சித்தாந்தவாதிகளால் செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்றாலும் தமிழில் அதன் அறிமுகம் முக்கியமானது.

‘ஆசையின் கட்டமைப்பு இலக்கணம்’ என்னும் கட்டுரையில் இவை பற்றிய பேரா. சொர்ணவேலின் குறிப்புகள் அதிர்வூட்டும்படி செய்கின்றன. அமைப்பு மையவாதம், பின் அமைப்பியல் ஆகியவை இன்னும் அறிவுலகத்தின் கருவறையில் துயின்றுகொண்டிருந்த காலத்தில் உருவான இச்சினிமாக்களை பின்அமைப்பியல் வாத அலகுகளால் பிரதிகாரர் அளவிடும் திறனை மீள மீள இக்கட்டுரையில் வாசித்து உச்சபட்ச இரசனையை வாசகர் அடைய முடியும்.

இவ்வாறான அணுகலையே ராபர்ட் ப்ரெஸ்ஸோனும் தன் சினிமாக்களில் மேற்கொள்கிறார் என்பதை The Diary of A Country Priest சினிமா மூலம் பிரதி விளக்குகிறது. ஆனால் உடன்போக்காக அல்ல, மறுதலையாக. ‘உடலைப் படைத்திலும் அவர்கள் எதிரெதிர்த் துருவங்கள். ப்ரெஸ்ஸோன் சிற்றின்பத்தை உடலிலிருந்து துடைத்தெறிகிறார். அவரது மனிதர்கள் உணர்ச்சிகளற்ற பாத்திரங்கள். அவர்களின் கைகளும் கால்களும் ஆன்மாவின் எந்திரங்களாக மட்டுமே இயங்குகின்றன. புனுவலோ, உடலைப் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடுகிறார்’ (பக்: 30) என்கிறார் சொர்ணவேல் அவர்கள்.

‘The Diary of a Country Priest’ என்ற நாவல் George Bernanos 1936-இல் எழுதியது. அதற்கு மூலக்கதையமைத்து படப் பிரதியாக்கியது ப்ரெஸ்ஸோன். நாவல் சினிமாவாக எடுக்கப்பட்டனவற்றுள் மிகுந்த மரியாதைக்குரியதாக இது ஆகியதென விமர்சகர்களால் கருதப்பட்டது. மிகுந்த கவனம் பெற்ற ப்ரெஸ்ஸோனின் படங்களில் இது ஒன்று. யதார்த்த காட்சிகளைப் போலவே மாய முடிச்சுகள் பலவற்றையும் இச்சினிமா கொண்டதாக இருந்தது.

A Man Escaped (1956), Au Hasard Balthazar (1966), The Trial of John of Arc (1962), Pick pocket (1959) போன்ற முக்கியமான படங்களில் முன்னைய இரண்டு படங்களும் ப்ரெஸ்ஸோனின் ஆகக் கூடுதலான சிறப்பு வாய்ந்தவையெனக் கருதப்படுகின்றன. இவற்றில் முன்னது கொலைத் தண்டனை பெற்ற ஒரு கைதியின் கதை. இதுவே தாஸ்தயெவ்ஸ்கியின் The Idiot நாவலின் பாதிப்பில் புனைவுபெற்றதாகியிருந்தது. மற்றையது, பலரிடம் சேவகம் செய்து வதைபட்ட ஒரு கழுதையின் கதை. பிறர் பாவங்களை தன் தோளேற்றிய யேசுநாதரின் படிமமாக இங்கு கழுதை காண்மியமாகிறது.

லூயி புனுவலையும் ப்ரெஸ்ஸோனையும் பிரதி ஒப்பியல்ரீதியில் நிறுத்துமிடம் அற்புதமானது. மிகச் சரியாகவும், வெகு விளக்கமாகவும் அது வாசக நெஞ்சை தைக்கிறது. காமத்தையும், மதத்தையும் வெவ்வேறு வழிகளில், வகைகளில் இருவரும் மோதவிடுகிறார்கள்.

ப்ரெஸ்ஸோன் எடுத்துரைப்பாக கருத்தைக் காட்சிப்படுத்துகிறபோது, புனுவல் தீவிரமாக கருத்தை முன்வைக்கிறார். ‘இருவரும் கண்ணுக்குத் தெரியாததைக் காட்சிப்படுத்த மொழிக்கும் வடிவத்திற்கும் அப்பாற்பட்டதைத் தொட முயற்சிக்கிறார்கள்’ என மிக இலகுவாக இவர்களின் இக்கலை அணுகுமுறையை பிரதி விளக்கிச் செல்கிறது. ‘அவர்களின் படங்கள் வெறுமனே மதத்தைப் பற்றியவை அல்ல, அவை இறையியல்கள்’ என்பதில்தான் எத்தனை விமர்சன தீர்க்கம்!

இச்சிந்தனை புதிய தத்துவார்த்த, சித்தாந்த நெறிகளை உட்புக அனுமதித்துவிடுகிறது. திரைப்பட ஆய்வாளர், விமர்சகர், தேர்ந்த நெறியாளர்களின் அனுபவரீதியான அறிவினையே பெரும்பாலும் திரைப்பட அம்சங்களைத் சீர்தூக்குவதிலும் இத்துறை பயன்படுத்தி வந்திருந்தது. இனி மேலைத் தத்துவவாதிகளின், மொழியியல்வாதிகளின், மனோவியலாளர்களின் தத்துவங்கள் திரைப்படங்களின் அளவீட்டில் பிரயோகம் செய்யப்படப் போகின்றன.

அதுவொரு அகன்றதும், வெளிப்படையானதுமான வாசலை விமர்சனப் புறத்தில் திறந்து வைக்கிறது.

ப்ரெஸ்ஸோன், புனுவல் ஆகிய இரு மேதைகளும் தம் முள்ளான கலைப் போக்குகள் குறித்து ஒப்பிடப்பட்டார்கள். ஆனால் இந்த அணியிலுள்ள முன்றாமவரான யாசுஜிரோ ஓசுவின் கலைப் போக்குகள் முற்றிலும் வேறாகவே இருந்தன. கீழ்த் திசையின் கலாசார, மரபுகளின் அலகுகள் பேணப்படும் திரைமொழி அவரில் உதயமாயிற்று. தன் வழியிலான, தனது பாணியிலான சினிமாவில் யாருடனும் ஒப்புமை சொல்லமுடியாத உன்னத படைப்பாளியாக அவர் இருந்தார்.

இவர்களில் முதலாமவரான ப்ரெஸ்ஸோன் இருபதாம் நூற்றாண்டு முழுமையையும் முடுபவராகவிருந்தார். புனுவலுக்கு அந்நூற்றாண்டின் பெரும் பங்கு சாதனைக் களமாக இருந்தது. ஓசு இவர்களைவிட குறைந்தளவே காலக் களம் கண்டார். அது சரியாக அறுபது ஆண்டுகளைக் கொண்டிருந்தது. ஆயினும் அவரது சாதனைகள் வியக்குமளவு பிரமாண்டமாய் இருந்தன.

சிற்றின்பம், மதம், மேல்மட்ட சமூக கலாசாரங்கள் ப்ரெஸ்ஸோனதும் புனுவலதும் இயங்குதிறைகளாக இருக்க, ஓசுவினதோ மானிடம், குடும்ப அமைப்பு, பௌத்தத்தின் நிலையமைத் தத்துவங்கள் ஆகியன தளமாக இருந்தன. மௌனத்தை, புனுவலிலிருந்து ப்ரெஸ்ஸோன் வரை, வலுவாகவே பிரயோகத்தில் கொண்டிருந்தார்கள். ப்ரெஸ்ஸோன் ஒலிவெளி எனப்படக்கூடிய ஒருவகை சினிமாவின் மௌனத்தையே பிரயோகம் செய்தார். எவ்வகை அசைவிலும் ஒலியெழுப்பும் மேற்குலகின் யதார்த்த சினிமா பாணியிலிருந்து பெருமளவு விலகியவராக ஓசு காணப்படுகிறார். ஹொலிவுட் சினிமா உலக கலாசாரத்தின் மறுப்பாகவே ஓசு மௌனத்தை தன் சினிமாக்களில் கைக்கொண்டாரெனச் சொன்னாலும் பொருந்தும்தான்.

ஆனால் சொர்ணவேல் அவர்களோ, ஹொலிவுட் சினிமாவை ஓசுவே விரும்பியிருந்தாலும் பல அம்சங்களில் அவற்றைக் கடந்துசென்று தனக்கானவற்றைக் கண்டடைந்தவராகச் சொல்வார்.

‘ப்ரஸ்லோனும் புனுவலும் இறைமையுடனும் இருளுடனும் போரிட்டபோது, ஓசுவோ அசைவின்மையில் அழகியலைக் கண்டார்’ (பக்: 122), ‘ப்ரஸ்லோன் மெய்மை நோக்கிய ஒரு நெடும் பயணத்தை மேற்கொண்டார். புனுவல் மாயை தகர்க்கும் புயலாக மாறினார். ஓசு அமைதி தேங்கிய குளத்தில் மீட்சியைக் கண்டார்’ (பக்: 123) என சொர்ணவேல் அவர்கள் ஓசுவின் கலைப் பாணியை சரியாகவே மதிப்பிடுகிறார்.

1950-களிலிருந்து கமராவின் நகர்வுகளை நிறுத்தியும், காட்சி இணைப்புகளால் ஒன்றுடன் ஒன்று கலத்தல் மற்றும், மறை தல்போன்ற தொழினுட்ப உத்திகளைத் தவிர்த்து நேர்வெட்டுகளை அதிகமும் பயன்படுத்தியும், இவ்வெட்டுக்களை தலையணைக் காட்சிகள் எனப்படும் காட்சி இடைச் செருகல்கள் மூலமும் ஓசு தன் பாணியை உருவாக்கினார். இதன் மூலம் வாசகனுக்கான சிந்தனை வெளியையும் அவரால் உருவாக்க முடிந்தது. இது, குடும்பம், மாற்றம் மற்றும் நிலையாமைத் தத்துவங்களின் கருப்பொருளான சினிமாக்களை இவரால் படைப்பு நிலைக்கு உயர்த்திச் செல்ல உதவிற்று.

The Only Son (1936), Brothers and Sisters of the Toda Family (1941), There was a Father (1942), Late Spring (1949), Early Summer (1951), Equinox Flower (1958), Tokyo Story (1953), Floating Weeds (1959), Late Autumn (1960), The End of Summer (1961), An Autumn Afternoon (1962) ஆகிய அவரது குறிப்பிடக்கூடிய சில சினிமாக்களில் Tokyo Story உன்னதமானதென்பது சினிமா உலகின் படைப்பாளிகள், விமர்சகர்களது அபிப்பிராயம். பிந்திய இரண்டு படங்களையும் ஓசுவின் கலைத்துவத்தின் முதிர்ச்சி காட்டுகிற சினிமாக்கள் என்பர்.

ஜப்பானிய மொழி, அவரின் கலா நேர்த்திகளை, காவிய விழுமியங்களை எல்லை கடந்து உலகளாவ எடுத்துச்செல்லும் திறனற்று இருந்துவிட்டது. சிறந்த திரைக் கதையமைப்பாளரான கோகோ நோடா, சிறந்த ஒளிப்பதிவாளரான யுகுரு அப்சுடா போன்றோரின் மகத்தான தொழினுட்ப உதவிகள்தோல், டொனால்ட் ரிச்சி, போல் ஷ்ரேடர் போன்றோரின் மூலம் கிடைத்த விமர்சன உதவிகள் ஜப்பானின் எல்லை கடந்து அவரது சினிமாக்களைக் கொண்டு மேற்குலகு சென்றன. முக்கியமாக, David Borewell-இன் Ozu and the Poetic of Cinema நூல், விமர்சகர்களின் கண்களுக்கு மறைந்திருந்த ஓசுவின் திரைக்கலை அழகையும் கம்பீரமாய் எடுத்து முன்வைத்தது. ஓசுவை உலகம் அறிந்தது. அது கொண்டாட்டத்தின் எல்லையை அடைந்தது.

பிரித்தானிய சினிமா கல்வி நிறுவனத்தின் வெளியீடான Sight and Sound இதழின் சார்பில் நடைபெற்ற அதுகாலவரை வெளியான சிறந்த சினிமாவின் தேர்வுக்காக 2012-இல் உலகின் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சினிமா விற்பன்னர்களெல்லாம் ஒன்றுகூடியபோது அவர்கள் மறைந்துபோன ஓசுவின் Tokyo Story-யைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். Chef-d’oeuvre என்ற அந்த பெருமதிப்பு வாய்ந்த விருது ஓசுவுக்கு அளிக்கப்பட்டது.

ஆரம்பத்தில் ஓசுவின் கலைத் திறமைகள் அதிகமும் ஜப்பானிய திரைப்பட வல்லுநர்களான கென்ஜி மிசோகுச்சி (1898 - 1956), அகிரா குரோசாவா (1910 - 1998) நாகிசா ஓஷிமா (1932 - 2013) ஆகியோருடனேயே ஒப்பிடப்படு

கின்றன. சொர்ணவேல் அவர்களும் அதையே செய்கிறார். அவரது ஒப்பீடு இவ்வாறாக முடிகிறது: ‘மிசோகுச்சி வரலாற்றுப் பெருந்துயரத்தைப் பெண்களின் வலியிலும், நீரோட்டம் போன்ற காட்சி மொழியிலும் வரைகிறார். குரோசாவாவோ, மானுடத்தின் மாண்பைப் போராட்டத்திலும் மீட்பிலும் அரங்கேற்றுகிறார். ஓஷிமா, ஜப்பானிய நவீனத்துவத்தின் தளங்களையே தகர்க்கிறார். ஆனால் ஓசு, இவர்களுக்கு மாறாக அசைவின்மையின் கவிதையை இயற்றுகிறார்’ (பக்: 166).

மூவருக்கிடையிலான சொர்ணவேல் அவர்களின் ஒப்பீடும் நேர்வெட்டுக் காட்சிகளைப்போல துல்லியமாக இருக்கின்றது. ‘ப்ரஸ்லோன் ஒரு திருக்கோவிலை எழுப்பினாரென்றால், புனுவல் அதன் மாயக் கோபுரத்தை இடித்துத் தள்ளினார். அவர் வேட்கையின் வேள்வியாளர்... ப்ரஸ்லோனும் புனுவலும் இறைமையுடனும் இருளுடனும் போரிட்டபோது, ஓசுவோ அசைவின்மையில் அழகியலைக் கண்டார். அவர் அன்றாடத்தின் பாணன். ஜப்பானிய குடும்பங்களின் எளிய சுவர்களுக்குள், மனித வாழ்வின் மிக ஆழமான உண்மைகளை வெளிக்கொணர்ந்த அகநோக்கு பயிலும் சித்தர் அவர்’ (பக்: 212).

மோனோ நோ அவாரே என்பது காலத்தின் மாற்றத்தை, உறவின் சிதைவுகளை, இழப்புகளை புலம்பாமல் ஏற்றுக் கொள்வது என்கிறார்கள். ஓசுவின் பல படங்களிலும் இந்த மோனோ நோ அவாரே, கா போன்றவை ஜப்பானிய சினிமாவில் அவர் விட்டுச்சென்ற அடையாளங்களாகவும், ஆதார சுருதிகளாகவும் இசைந்துகொண்டு இருக்கின்றன வெனச் சொல்லமுடியும். இது பற்றிய பிரதியின் விபரிப்பு, ஓசுவின் சினிமா நுட்பத்தின் அலகுகளையே விளங்கவைத்து விடுகிறது.

மொத்தத்தில், வாசக உள்ளத்தில் இதுவரையிருந்திருக்கக் கூடிய, உலகத் திரைப்பட வரலாற்றின் இருளடர்ந்த பகுதியில், இப்பிரதி வெளிச்சம் பாய்ச்சக் கூடியளவு விவரங்களை முன்வைத்ததாயிருக்கிறது. அக்கறையையாவதுபட வைத்திருக்கிறதென துணிந்து சொல்ல முடியும்.

இறுதியாக, பொருத்தமான நிறைந்த படங்கள் இப்பிரதியின் சிறப்பை மேலும் வலுப்படுத்தியிருக்கின்றன. இதன் கட்டமைப்பு, கண்ணை உறுத்தாத அச்சாக்கம் யாவும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டியன. சில பிரதிகளில் மட்டுமே இவை அவசியம் கருதி கூடிய கவனம் பெறுகின்றன.

இரசனையின் சுவடுகளில் ஆழமாய் ஊன்றிநின்று ஒரு பிரவாகமாய் பிரதியாக்ககாரரில் வெளிப்பாடு கொண்டிருக்கும் இப்பிரதி, ஒற்றை வாசிப்பு போதுமென வாசகரை, விமர்சகரையும்தான், விட்டுவிடுமென நான் எண்ணவில்லை. இது இன்னொரு புறத்தில் இம்மூவரின் முக்கியமான சினிமாக்களையேனும் கண்டனுபவிக்க ஓர் உத்வேகத் தேடலில் வாசகரை இறங்கச் செய்யுமெனவும் நான் நம்புகிறேன். மேலும் மேலுமான வாசிப்புக்களைக் கோரும் வெகு சிலவான தமிழ்ப் பிரதிகளில் ‘முதல் மூவரும் ஒன்றாக இருக்குமென்பதும் எனது நிச்சயம்.

devakanthan@thaiivedu.com

நவீன தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் திராவிட இயக்க எழுத்தாளருக்கு உரிய இடம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றொரு குரல் எதிர்வினை புரிந்தபடி இருக்கிறது. இந்தக் குரலுக்கு உரியவர்கள் கட்சிக்காரர்கள். யார் சொன்னால் என்ன? அவற்றைப் படித்துத்தான் பார்ப்பது என்றுதான் இச்சிறு நூலை வாசித்தேன். அண்ணாவின் 'குமரிக்கோட்டம்' கதையை மிகச்சின்ன வயதில் வாசித்திருக்கிறேன். அந்தக் கதை எனக்கு கிளர்ச்சியை அப்போது ஊட்டியது. அது குறுநாவல். வேலைக்காரப் பெண் மீது பச்சாதாபம் கொள்ளச் செய்யாமல், அந்த கிழட்டு முதலாளி எப்படி அனுபவிக்கப் போகிறார் என்ற ஆவல்மிக்க பாதையில் விறு விறுவென வாசிக்க வைத்தது. வீட்டை அவள் கூட்டும் சூழலில் தூசி தெரியவில்லை. அவளுடைய அங்கங்கள் என்னைக் கிளர்ச்சியுறச் செய்தன. பண்ட பாத்திரங்களைக் கழுவும்போது கருப்புமசி கரைந்து செல்லவில்லை. அவளுடைய பிதுங்கும் சதை என்னை உருக்கிக்கொண்டிருந்தது.

அண்ணாதுரை என்ற எழுத்தாளனின் 'பார்வை' வசீகரிக்கும் வர்ணனை மீதிருக்கும் அளவு படைப்பிற்குள் இயங்கும் சமூக வாழ்க்கை மீது இல்லை. அலங்கார நடையால் வாசகரை வசமாக்கிக் கொள்ளவே தன் திறமையை எல்லாம் செலுத்தியிருக்கிறார். இலக்கியத்தகுதி என்பது அவருக்கு, பிரச்சினைக்குள் பயணிப்பது என்பதில்லாமல் வார்த்தை ஜாலத்தைக் கட்டி எழுப்புவதாகவே பட்டிருக்கிறது. அண்ணாமலை செட்டியாரின் காவடிச்சிந்து போலதான். அவர் எடுத்துக் கொண்ட பிரச்சினைகள் மிக மிக முக்கியமானவையே! பிரச்சினைகளின் வலியே தெரியாது. பிரச்சினை கூத்தும் கும்மாளமுமாக நகரும். தகப்பன் பிணத்திற்கு முன் டண்டணக்கா ஆட்டம் போட்டுப் போகும் மகனின் நுகர்வுதான் இருக்கும். வாழ்க்கைச்சூழல், ஜாதிச்சூழல், கிராம, நகரச்சூழல் புறச்சூழல், தொழில் சூழல் என அவற்றிலிருந்து உருவாகும் படைப்பு மொழி இவரிடம் இல்லை. அத்தோடு கதாமாந்தர்களின் வயதுகள் புறக் கணிப்பிற்குள்ளாகி எல்லாமே மட்டையடி வசனங்களாகத்தான் இருக்கின்றன. அண்ணாதுரை நடைதான் தூக்கலாகத் தெரிகிறதே தவிர வாழ்வின் மீதான விமர்சனம் முக்கியமாகப்படுவதில்லை.

மரபார்ந்த கட்டுகள் மீது இவர் எள்ளிநகையாடும் பாணி மட்டுமே பொருட்படுத்தக் கூடியது. சிறுகதை, குறுநாவல், கட்டுரை, மேடைப்பேச்சு என ஒவ்வொன்றிற்கும் உரிய படைப்பு மொழியைத் தேராமல் எல்லாவற்றையுமே எதுகை, மோனை, அடுக்கு, முரண் என ஒரே தளத்திலேயே எழுதிச் செல்கிறார்.

கடவுள், நம்பிக்கை, புராணம், தொன்மம், புனைவு என்ற வகையறாக்கள் குறித்து எழுதும்போது இவரின் நடைக்குள் கொப்பளிக்கும் கிண்டல் இலக்கிய அந்தஸ்தைப் பெறுகின்றது. அதற்குக் காரணம் இரண்டு:

அண்ணாவின் சிறுகதைகள்

tg.theeban@gmail.com

ஒன்று - காலங்காலமாகப் போற்றிவந்த புராணக் கதைகளின் புனிதப் பின்னணியை நோக்கடிப்புத் தளத்தில் வைக்காமல் ஒருவித ஏடாசித்தனமான பின்னணியில் உருவாக்குவது! இரண்டாவது - மரபிற்கு சகாயம் காட்டாமல் பார்ப்பது. அதற்கு அவர் இயங்கிய திராவிட இயக்கப் பின்னணி துணைநிற்கிறது. இரண்டும் இணைந்து குறுஞ்சிரிப்புத் தவழ வாசிக்கத் தூண்டுகிறது. இந்த நோகாத நடை மண்ணில் காலுன்றாமல் அந்தரத்தில் நீந்த வைக்கிறது வாசகனை.

•

இதில் ஒரு பாதகமான அம்சமும் உண்டு. அண்ணாதுரை கதைகளில் வரும் ஆத்திகவாதி அவனுடைய உலகத்திலிருந்து உருவானவன் அல்ல. அண்ணாதுரை விரும்பியபடி உருவாக்கப்பட்டவன். யதார்த்தக் கதைகளில் அவர் தோற்றுப் போவதற்கும் சிறிய அளவில் புராணக்கதைகளில் வெற்றியடைவதற்கும் அவருடைய நடையே காரணம். தொன்ம, புராணக் கதைகளில் அவர் எடுத்துக்கொள்ளும் சுதந்திரம் மானிடர்கள் தரிசிக்காத உலகம்தான். கற்பனைகளுக்கும் குத்தல்களுக்கும் லாவகமாக விரிந்து கொடுக்கிறது. ஏனெனில் அவனைப் பாதிக்கும் நேரடியான வாழ்க்கைப் பிரச்சினை இங்கு இல்லை. அவனின் முன்னோர்கள் உருவாக்கிய கற்பனைப் பிரச்சினையை அண்ணாதுரை கிண்டல் அடித்துவிட்டோம் என திருப்தி கொள்ளலாம். வாசகர்கள் கற்பனை உலகு விரிவடைந்து ஜாலமிடுவதை ரசிக்கிறார்கள். இப்படியொரு எதிர்மறலான பயனை அண்ணாதுரை அறியாமலேயே இலக்கியத்திற்குச் செய்திருக்கிறார்.

ஆனால் யதார்த்த உலகில் ஆத்திகனை நாத்திகனும், நாத்திகனை ஆத்திகனும் கிண்டல் பண்ணுவது என்பது எழுத்தாளரின் விருப்பமேயொழிய தமிழ் வாழ்க்கையின் விருப்பம் ஆகாது. ஆத்திகனுக்கு சடங்கு சம்பிரதாயம் என்பது விருப்பமான ஒன்று. அந்த விருப்பத்தின் பின்னணியிலிருந்தே படைப்பை உருவாக்கி விரும்பியிராத ஒரு வெளிச்சத்தைக் கண்டடைவதும் இலக்கியம். நாத்திகனின் பின்னணியில் படைப்பை உருவாக்கி அவன் மறுக்கிற புள்ளியை மறுக்கிற தரிசனம் முக்கியம்.

அண்ணாதுரையின் ஆத்திகன் ஆத்திகனே அல்ல. அவனுடைய உள்ளத்தோடு தொடர்புடையதல்ல. யதார்த்த வாழ்க்கையைக் கட்சிக் கொள்கைகள் சொந்தம் கொண்டாடி முடியாது என்பதற்கு அண்ணாதுரையின் படைப்புகளே சான்று. அதைவிட மனித மனம் என்பது கனவுகளும் கற்பனைகளும் புனைவுகளும், நம்பிக்கைகளும் அச்சமும், அச்சமின்மையும், எதிர்பார்ப்புகளும், துரோகங்களும், ஏமாற்றங்களும் நிறைந்தது. அதை கொள்கைகள் கைது செய்து சிறையிட்டுவிட முடியவே முடியாது. திராவிட எழுத்துகள் ஒற்றைத் தன்மையாகிப் போனதற்குக் காரணம் இவற்றைப் புரிந்து கொள்ளாத நிலையே! ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக அவர்களின் சொந்த வாழ்க்கையில் மேற்சொன்ன அத்தனை அம்சங்களும் நடந்தேறியிருக்கின்றன. படைப்புகளை மட்டும் அவர்களால் உருவாக்கவே முடியவில்லை. வாழ்க்கைதான் படைப்பின் மூலவித்து என அவர்கள் சுய பரிசீலனையில் இறங்கியிருந்தால் மிக நல்ல படைப்புகளைத் தந்திருக்க

முடியும். அவர்கள் ஊருக்கு உபதேசம் செய்ய கதைகள் எழுதினார்கள். அனுபவத்தின் சாராம்சத்தைத் துணைகொண்டு படைப்பிற்குள் பயணம் மேற்கொள்ளாத எழுத்துக்களில் எப்படி நம்பகத்தன்மை வரும்? அவர்களில் ஒருவரேனும் மேடைப்பேச்சை கேள்விக்கு உட்படுத்தியிருக்கிறார்களா? எம்.எல்.ஏ., எம்.பி. வாழ்க்கையைக் கேள்விக்கு உட்படுத்தியிருக்கிறார்களா? அரசியல் தந்திரங்களை கேள்விக்கு உட்படுத்தியிருக்கிறார்களா? சுரண்டலை கேள்விக்கு உட்படுத்தியிருக்கிறார்களா? இமேஜை கேள்விக்கு உட்படுத்தியிருக்கிறார்களா? எவை படைப்புகளின் சூட்சுமமோ அதைவிட்டு ஏழை ஏகாம்பரத்து எள்ளுக்காட்டைப் பற்றி எழுதினார்கள். மூன்று 'ஏ' குறைவு. 5 'ஏ'வாவது போட்டு எழுதவேண்டும். ஏகாம்பரத்துக்கு 'ஏ'யா முக்கியம்? மழையல்லவா முக்கியம்? மேலான படைப்புகள் எல்லாம் தனக்கு உபதேசம் தேடிச் சென்றவையே! தனக்குள் என்கிறபோது பிரச்சினைகளின் ஆழம் கூடும். நம்பகத்தன்மை என்பது இயல்பாகவே வந்துவிடும். சிடுக்குகளைக் கண்டடைகிறான். படைப்பிற்குள் நடந்தேறிய பயணம், வாசகருக்குள் நடந்தேறிய பயண முமாக மாறியிருக்கும். தனக்குள் என்பது வேறு பல அனுபவங்களைத் தன்னுடைய அனுபவங்களாக உருமாற்றிக் கொண்டு புகுந்து சென்று பார்ப்பதுதான்.

கடவுளை மறுத்தார்கள். ஜாதியை மறுத்தார்கள், மதத்தை மறுத்தார்கள். பெண்களின் மீதான இழிவுகளை மறுத்தார்கள். தேசியத்தை மறுத்தார்கள். இந்தியை மறுத்தார்கள் இப்படி எத்தனையோ விசயங்களை மறுத்த நாத்திகர்களுக்கு நேர்ந்த அவமானங்கள், சரிவுகள், வெற்றிகள், சமரசங்கள், இடைஞ்சல்கள், பயமுறுத்தல்கள் வழி படைப்புகளை உருவாக்கவே இல்லை. அதில் உணர்வுக் கொந்தளிப்பும் இருக்காது. சாதனைகளுக்கான இடங்களையெல்லாம் மறந்துவிட்டு கொள்கைகளுக்கு கதைகள் எழுதினார்கள். யாராவது இந்திப் போராட்டத்தைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார் பார் என ஜெராக்ஸ் பிரதியோடு வரலாம். நான் சொல்வது இந்தியை வரவேற்கிற உலகமும் இந்தியை மறுக்கிற உலகமும் கதைக்குள் என்ன பார்வைகளை ஒரு சேர முன்வைத்தது என்பது. மனச்சாய்வற்ற தொனியில் பிரச்சினையை அணுகிப் பார்க்க முனைந்திருக்கிறதா என்றே நான் பார்ப்பேன்.

திராவிட எழுத்தாளர்களுக்கு இருந்த அதே பலவீனம்தான் காந்திய எழுத்தாளர்களிடமும் இருந்தது. காந்தியவாதிகளின் விருப்பங்கள் கதையில் தோல்வியடைந்தபோதெல்லாம் வென்றிருக்கிறார்கள். அந்த எழுத்தாளர்களின் உணர்வுக் கொந்தளிப்பு கதைகளுக்குப் பின்னின்று தொழிற்பட்டிருப்பதை எடுத்துக்காட்ட முடியும். சி.சு. செல்லப்பாவின் 'முடி இருந்தது', 'பிரார்த்தனை', 'மருதநாயகம்', அசோகமித் திரனின் 'காந்தி' அகிலனின் 'நெல்லூர் அரிசி', சி.சு.-வின் 'குறள்', பி.எஸ். ராமையாவின் 'நடவத்திரக் குழந்தைகள்', கல்கியின் 'எஜமான விசுவாசம்', நா. பார்த்தசாரதியின் 'ஊற்றுக்கண்'.

காந்தியக் கொள்கைகள் வென்ற கதைகள் எல்லாம் அதோ கதிதான். இதற்கு முக்கியமான காரணம் காந்தி ஒவ்வொரு விசயத்திலும் தன்னைப் பரிசோதனை செய்துகொண்டு

அதில் உண்மையை நோக்கி நடக்கத் திட்டமிட்டுக்கொண்டவர். திட்டமிட்டுக் கொண்டவர் என்றுதான் கூறுகிறேன். அதனால் கடுமையான நெருக்கடிச் சூழலிலும் உலகத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்லிட அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். செயற்கையாகவேனும் உருவாக்கிக் கொண்ட சூழலிலும் சரியுறகையாகவே வந்தடைந்த நெருக்கடியிலும் சரி அதிலிருந்து பெற்றதை செய்தியாக அறிவித்தார்.

காந்தியக் கதைகளுக்குள் வரும் காந்தியை ஒத்த கதாமாந்தர்கள் உண்மையில் நெருக்கடிக்குள்ளானவர்கள் அல்ல. கொள்கைப் பிரதிபலிப்புக்காக உருவாக்கப்பட்டவர்களே. இன்னும் சொல்லப் போனால் இந்தக் காந்திய எழுத்தாளர்கள் காந்தி சொன்ன கொள்கைகளைப் கடைப்பிடிக்க முயன்றார்களே தவிர பரிசோதனையில் அக்கொள்கையை ஈடுபடுத்திப் பார்த்தவர்கள் கிடையாது. எனவே அவர்கள் உருவாக்கிய கதைகளில் வரும் காந்தியவாதிகள் ஓரிஜினலாக இல்லை.

திராவிட எழுத்தாளர்களைவிட இந்தக் காந்தியவாதிகளின் கதைகள் நம்பகத்தன்மை வாய்ந்தவையாக இருக்கின்றன. உள்பூர்வமான சுதந்திரதாகத்தில் ஆட்பட்டு அதில் ஈடுபட்டதால் பெற்ற அனுபவம் நம்பகத்தன்மை மிக்க பின்னணியைக் கொடுத்திருக்கின்றது. விவரணைகள் கால, இட, குரல், முரண் முதலிய சூட்சுமங்களுக்கு உகந்து படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கதைக்குள் வரும் லட்சியவாதப்பாத்திரம் மட்டுமே நமக்கு சந்தேகத்தைத் தருமே தவிர மற்றபடி கதைக்களம் நம்பும்படியாகவே இருக்கும். இதற்கு ரா.சு. நல்லபெருமாளின் 'கல்லுக்குள் ஈரம்', நா. பார்த்தசாரதியின் 'ஆத்மாவின் ராகங்கள்' எனப் பலவற்றைச் சொல்லலாம். இவற்றில் உரையாடல்கள் வெகு இயல்பாகவே நிகழ்ந்தபடி இருக்கும்.

முழுப்படைப்புமே (கதா மாந்தர் உட்பட) நம்பகத்தன்மை கொண்ட படைப்புகளை, திராவிட எழுத்துக்களை விட அதிகமாகவே சொல்லலாம். கல்யாண சுந்தரத்தின் 'இருபது வருடங்கள்', ந. சிதம்பரசுப்பிரமணியனின் 'இதயநாதம்', சங்கரராமின் 'மண்ணாசை' இப்படி.

திராவிட இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அண்ணாதுரையின் 'செவ்வாழை' கதையைப் புகழ்பெற்ற கதையாகச் சொல்கிறார்கள். முதலாளி - தொழிலாளி என்ற மிகச்சின்ன சூத்திரத்திற்காக எழுதப்பட்ட கதை அது. வாழை மரத்தை கதையிலிருந்து எடுத்துவிட்டால் அக்கதையின் கட்டிடம் பொலபொல வென உதிர்ந்துவிடும். எனவே கதை வாழ்க்கையைப் பற்றிய அறிதலாக இல்லை. முதலாளி தொழிலாளி வர்க்க மோதலுக்கு நம் பங்குக்கு நாமும் ஒரு கதை எழுதுவோம் என்ற நிலைதான் அண்ணாதுரையுடையது. பத்து மாதமாக வளர்த்து குலை தள்ளிய செய்திக்குத் தரும் முக்கியத்துவம் செங்கோடனின் அதே பத்து மாத வாழ்க்கையின் பிற அம்சங்களில் இல்லை. அந்த வாழை மரம் அவன் வாழ்வோடு இயல்பாக வளரவேயில்லை. முக்கியத்துவமற்ற பின்னணியில் வளர்ந்து வந்து முக்கியத்துவம் பெறுவது என்பது வேறு. கதா பரப்பு பல நெருக்கடிகளின் வழி வாழைக்குலையும் ஒன்றாகப் பறிபோவது என்றிருந்தால் கதை நிஜத்தன்மை பெற்றிருக்கும். மெனக்கிடாமலே அந்த பிரச்சினை கதைக்குள்

வரவில்லை. அண்ணாதுரை மெனக்கெட்டு பிரச்சினை கதையாக அமைக்கின்றார். இதுதான் கதைக்கும் கலைக்கும் உள்ள வேறுபாடு. முரணை எடுத்த பின்னும் கதையில் ஏதோ ஓர் உயிரோட்டம் தத்தளிக்கிறதே. அதுவே அதன் ஜீவன். முரணால் மட்டுமே வெற்றியடையும் கதை ஒரு கதையல்ல.

இட்டுக்கட்டுவதிலும் பொத்தாம் பொதுவான தன்மையே இருக்கிறது. மருமகளுக்குப் பிறந்த நாளாம். கணக்குப் பிள்ளை கைகாட்டிவிட்டானாம். செங்கோடான் குலையை வெட்டினானாம். அப்புறம் அக்குலை கடைக்கு வந்ததாம். பெரும் முதலாளி கடைக்கு விற்றிருப்பானா? செங்கோடன் கொல்லையில் வளர்த்த வாழையை பெரும் முதலாளி வந்து தட்டிப் பறித்திருப்பானா? அதுவும் கார் வைத்திருக்கும் முதலாளி? செங்கோடனின் குழந்தைகள் அழுவது அழுகையாகவே இல்லை. வார்த்தைப் புலம்பலாக இருக்கிறது. 'செவ்வாழை' வர்க்கப் பிரச்சார கதை தவிர வேறு எந்த அம்சமும் அதில் இல்லை. இதை ஒரு பூர்சுவாப்பாணி கதை எனலாம். அதாவது முதலாளி - தொழிலாளியின் வாழ்வியல் குணம் இல்லை. பேசாமல் அண்ணாதுரை அந்தக் குழந்தைகளுக்கு அரையணாவில் பழம் வாங்கித் தந்திருக்கலாம். கதையாக எழுதியிருக்கத் தேவையில்லை. இக்கதை குறித்து இன்னொன்று சொல்லவேண்டும். கேரளக் கவிஞர் சங்கம்பழ 'வாழக்குல' என்று ஒரு கவிதையை எழுதியிருக்கிறார். அதில் உயர் சாதியினைச் சேர்ந்த நிலவுடைமையாளன், ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரான பண்ணையடிமையும் அவனது மகனும் ஆசையோடு வளர்த்த வாழைக் குலையைப் பறித்துச் செல்கின்றான். இதற்குமேல் செவ்வாழை குறித்துச் சொல்ல ஒன்றுமில்லை.

'சொல்வதை எழுதேண்டா' கதை ஒரு பிராமணரின் ஏமாற்றுத் தனத்தைச் சொல்லும் கதை. நகரத்தில் படிக்கும் மகனுக்கு பணம் பெற்றுத் தர முதலாளிக்குப் பாராட்டுக் கடிதம் எழுதுகிறார். மகனுக்கு அந்த முதலாளியின் அயோக்கியத் தனத்தை எழுதி பணம் வாங்கச் செல்லும் போது எப்படி நடக்கவேண்டும் என்று சொல்லச் சொல்லி மைத்துனர் கடிதமாக எழுதுகிறார். அஞ்சல் செய்யும் போது முகவரி மாறிவிடுகிறது. அந்த முதலாளிக்கு பிராமணனின் சுயரூபம் தெரிந்து தாண்டவமாடுகிறார். பிராமணர் மற்றொரு முதலாளியை (முதலில் வந்த முதலாளிக்கு பிடிக்காதவர் இவர்) அணுகி காரியத்தை சாதிக்கப் பார்க்கிறார். பிராமணபுத்தி காசுக்காக எதையும் செய்யத் துணியும் என்பதுதான் இக்கதையின் மையம். பிராமணர்கள் காலங்காலமாக மக்களை ஏமாற்றிப் பிழைப்பவர்கள் என்பதைச் சொல்ல நினைத்த கதை இது.

'ரொட்டித்துண்டு' கதை: மில் வேலை நிறுத்தத்தால் உணவுக்கு இல்லாமல் அல்லல்படும் ஒருவன் ஒரு கதை எழுதுகிறான். அவன் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தபோது அவனைப் பார்க்க மில் முதலாளியின் மகன் அங்கு செல்கிறான். அவன் செலவுக்குப் பணம் இல்லாததால் அல்லல்படுகிறான். பிரசுரமாகாத அந்தக் கதையை எடுத்துக்கொண்டு உதவி செய்கிறான். முதலாளி மகன் தன் பெயரில் அக்கதையை வெளியிட பிரபலமடைகிறது. அப்பனை எதிர்த்து கலகம் செய்யும் கலைஞன் எனப் பலர் பாராட்டுகின்றனர். பல கடிதங்கள்

முதலாளி வீட்டுக்கு வருகின்றன. பெற்ற மகனே அப்பனை நாறவைத்திருப்பதைக் குறித்து வந்த கடிதங்களைப் படித்துக் கிழித்துப்போடுகிறான். மகனைக் கொன்றுவிட்டாலும் பரவாயில்லை எனக் கொதிக்கிறார். இதற்கிடையில் மகனின் கடிதம் வருகிறது. 'ரொட்டித்துண்டு' என்ற அக்கதையைத் தான் எழுதவில்லை என்றும், வேலையில்லாமல் கிடந்தவன் எழுதியது என்றும், பத்து ரூபாய் அடமானத்திற்கு வாங்கியது என்றும், ஏதோ ஆசையில் தன் பெயரில் வெளியிட்டு விட்டேன். இப்போது பணம் வந்து கொட்டுகிறது என்றும், விசயம் அறிந்து அவன் சட்டத்தை நாடப்போவதாக மிரட்டுவதால் பழைய பங்களாவில் போட்டுக் கட்டி வைத்திருப்பதாகவும், இந்த இக்கட்டிலிருந்து காப்பாற்றும்படி வந்த கடிதத்தைப் படித்துப் பரவசமடைகிறார். ரொட்டித்துண்டு நாவலுக்குள் என்ன வாழ்க்கை இருந்தது? ஒன்றுமே இல்லை. முதலாளி வர்க்கத்தின் ஏமாற்றுத்தனத்தையும், அனுபவமற்ற தன்மையையும் சொல்லவருகிறார் அண்ணாதுரை. சினிமாத் தனமான சித்திரிப்பு இது.

'தனபால் செட்டியாரின் கம்பெனி' ஒரு நுணுக்கமான கதை. பற்று வரவில் ஒரு ரூபாய் திகட்டல் விழுந்ததைக் கண்டுபிடித்த தனபால் செட்டியார் பல கணக்குகளைப் போடுகிறார். கதையில் கணக்கையே போடுவது நல்ல இலக்கிய உத்தி. சமன் வர மறுக்கிறது. இவரை நைஸ் செய்து பிழைக்கும் ஒரு பிராமணர் வருகிறார். கோவிலில் முக்கியமான பூஜை நடப்பதாகவும் அதற்கு தன் மனைவி வருவதாகவும், நீங்களும் வர வேண்டும் என்று சொல்லி ஐந்து ரூபாய் செலவிற்குக் கேட்கிறார். பிராமணனின் மனைவியை விசாரித்தபடி சந்தசமாக ஐந்து ரூபாய் தருகிறார். கணக்குகள் சமனாக வராததற்குக் காரணம் கதையில் சொல்லப்படவில்லை. வாசகனுக்குச் சொல்லப்பட்டுவிட்டது. பெண் நளினத்தில் ஏமாந்து பணத்தை விடுவதும் எதைச் சொல்லியும் மனிதனை ஏமாற்றி விட முடியும் என்பதையும் இக்கதை நுணுக்கமாகச் சொல்கிறது.

எல்லாக் கதைகளிலும் table work தான் தெரிகிறது. ஜீவிதத்தின் மகத்துவத்தோடு உருவாக்கப்படவில்லை. அழுக்குப் படாமல் பாத்திரங்களை எதிரெதிர் தன்மையில் உருவாக்கி தில்லுமுல்லுகளை வெளிப்படுத்துகிறார். எதிர் எதிர் பாத்திரங்களின் இன்னபிற இணைவு என்பதே கிடையாது. இந்தக் குறிப்பிட்ட பிரச்சினை தவிர்த்து அவ்விருவருக்கும் வேறு எந்தவித பந்தமோ முன்பின் தொடரும் உறவுகளோ சந்திப்புக்களோ கிடையாது. வடக்கிலிருந்து ஒரு வரையும் தெற்கிலிருந்து ஒருவரையும் இழுத்துவந்து பேச விடுகிறார். தான் சொல்ல விரும்பிய கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். அப்புறம் அந்த இரண்டு நபர்களும் நிற்பதோ பிரிந்து செல்வதோ வாசகனுக்குத் தெரியாது. கதை முடியும் இடத்தில் பாத்திரங்களும் மறைந்து போகின்றன. அதற்குக் காரணம் பிரச்சினைக்கு முன் நிகழும் விவரணைகள் இவர் படைப்புக்களில் வாழ்தலாக இருக்காது. பாத்திரங்கள் பிரச்சினை பற்றிய மனோநிலையோடே தருவிக்கப்பட்டவர்களாக வெளிப்படுவர்.

'பேய் ஓடிப்போச்சு' ஒரு அசட்டுக்கதை. அப்பாவும், அண்ணனும் தங்கை செல்லாயி காதலை ஊக்குவிப்பதை இக் கதையில்தான் பார்க்க முடியும். எந்த ஊர் அப்பன்கள், அண்ணன்கள் இப்படி காதலுக்காக கூட்டிக் கொடுக்கிறார்கள்?

ஒரு டைரக்டர் கிராமத்துக்கு வந்தானாம். செவப்பி, காதலன் வேலன் இருவரையும் தனித்தனியே படம் எடுத்து நகர நடிகர் களின் காதலை எடுத்து நான்காக வெட்டி எதிரெதிராக ஓட்டி எட்டிடிங் வேலை செய்து போட்டுக் காட்டினானாம். செல்லாயி x நாகரிக கதாநாயகன் வேலன் x நாகரிக நடிகை இப்படி. அதைப் பார்த்த செல்லாயியும் வேலனும் தங்களுக்குத் துரோகம் இழைத்துவிட்டதாக சண்டை போட்டுப் பிரிகின்றனராம். அந்த மன உளைச்சலில் பிரமை பிடித்தவளாக இருப்பதைப் பார்த்து அப்பன் பேய்பிடித்ததாக நம்புகிறான். பத்திரிக்கை அலுவலகத்தில் வேலை செய்யும் அண்ணனுக்குத் தகவல் போகிறது. இதற்குக் காரணமான டைரக்டரைக் கண்டு அடிக்கிறான். டைரக்டர் மன்னிப்புக் கேட்டு கிராமத்திற்கு வந்து உண்மையைச் சொல்லி, காதலைச் சேர்த்து வைத்து... கதை முடிகிறது. மனக்குழப்பம் செல்லாயிக்குத் தீர்கிறது. பேய் ஓடிப்போகிறது.

அண்ணாதுரை என்ன சொல்ல விரும்பியிருக்கிறார்? எட்டிடிங் கலையில் உண்மையைப் பொய்யாகவும், பொய்யை உண்மையாகவும் திரித்து அமைத்துவிட முடியும். அப்படித் தான் சினிமா இயங்குகிறது எனச் சொல்ல நினைக்கிறார். அதற்காக இப்படியா! பேப்பர் கட்டும் செவப்பியின் அண்ணன் டைரக்டரையே பந்தாடி தவறைத் திருத்துவது மாதிரி அமைப்பது. இதுதான் திராவிடக் கதைஞர்களின் சாரம். ரீல் சுற்றுவதற்கும் ஒரு அளவு வேண்டாமா? சினிமாப் பொய்க் காட்சிகள் பாமர ஜனங்களை உண்மையென நம்பவைத்துப் பேயாக ஆட்டுகிறது என்ற கருத்துக்கூட இதில் இருக்கிறதுதான். ஆனால் எந்த வாசகர் இந்தக் கதைப் பின்னலை நம்புவார்.

ஆனாலும் அண்ணாதுரையின் முழு ஆளுமையை வெளிப்படுத்தியுள்ள இரண்டு கதைகள் உண்டு. ஒன்று சொர்க்கத்தில் நரகம், இரண்டாவது கருப்பணசாமி யோசிக்கிறார். இரண்டும் புராணிகம் சம்பந்தப்பட்ட கதைகள்தான். அண்ணாதுரை என்றில்லை. மற்ற திராவிட எழுத்தாளர்களிடம் கலையாகத் திரண்ட கதைகளெனப் பார்த்தால் புராணிகக் கதைகளின் மாற்றுக் கதைகள்தான்.

இந்துப் புராணிகக் கதைகளை ஒரு ஆஸ்திகன் பார்ப்பதற்கும் நாஸ்திகன் பார்ப்பதற்கும் பெருத்த வேறுபாடு இருக்கிறது. இருவரும் கற்பிதம் செய்யப்பட்டுள்ள அவ்வுலகை தங்கள் கற்பனைகளின் வழி சிருஷ்டித்துப் பார்க்கின்றனர். மரபார்ந்து கற்பனை செய்து வைக்கப்பட்டுள்ள உலகத்தைக் கேள்விக்குட்படுத்தும் நாஸ்திகனின் பார்வை நவீனத் தன்மை கொண்டிருக்கிறது. நவீனத்தன்மை என்றால் அந்தப் புராணிகம் மக்களுக்கு எப்படிப் பாதகமாக செயற்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது என்ற பார்வைதான். அவர்களின் திருவிளையாடல்களுக்கு புனிதத்துவத்தை ஆஸ்திகர்கள் கற்பிக்கிறபோது அதை மக்கள் சபையில் வைத்து, ஒப்பிட்டு அயோக்கியத்தனம் என விமர்சிக்கிற குணத்தால் இப்படைப்புகள் கலைத்தன்மை பெறுகின்றன. கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் ஒரே தீர்ப்பு. சலுகைகளை மறுக்கிற குணம் இவர்களின் பார்வையில் துலங்குவதால் கதைகள் வலுவானவைகளாக இருக்கின்றன. இப்படி பரந்துபட்ட விசய ஞானத்தோடு நம் யதார்த்த வாழ்க்கையை இதே திராவிட எழுத்தாளர்கள் அணுகவில்லை. அங்கே கதை வெறும் பிரச்சாரமாகவே

எஞ்சி நிற்கின்றது. உயிர்த்துடிப்பற்ற எலும்புக் கூடுகளை மனிதர்கள் என முன்றிறுத்துவது போல இருக்கின்றன.

‘சொர்க்கத்தில் நரகம்’ கதையில் மேனகை, ஊர்வசி, திலோத்தமை மூவரும் தங்கள் பிறப்பின் இரகசியம் குறித்துப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள். ஆண்களின் எடுபிடி வேலைகளுக்கு உருவாக்கப்பட்டவர்கள். கடவுளர்கள் தங்கள் பதவிகளைத் தக்க வைத்துக்கொள்ள தேவதாசி வேலைகளைச் செய்யப் பணித்திருப்பதாக உணர்கிறார்கள். இவர்களுக்கென்று விருப்பங்கள் கிடையாது. இவர்களுக்கென்று தனித்த வாழ்க்கையை உருவாக்கிக்கொள்ள முடியாது. ஆண் ஆதிக்கத்திற்கு உடன்படவே உருவாக்கப்பட்டிருப்பதாக உணர்கிறார்கள். விஸ்வாமித்திரன் தவத்தைக் கலைக்க மேனகையை விபச்சாரம் செய்யத் தூண்டுகிறார்கள். அதன் மூலம் பெற்ற குழந்தையை விஸ்வாமித்திரன் தொட்டுக்கூட பார்க்க மறுக்கிறான். காமம் முடிந்ததும் மேனகையை விரட்டிவிட்டு மீண்டும் தவத்திற்கு ஆயத்தமாகிறான். அவனால் பிறந்த குழந்தையை கொஞ்சத் தெரியாத கல்நெஞ்சக்காரனாக ஆகிறான். சொர்க்கத்திற்கும் அக்குழந்தையைத் தூக்கி வரமுடியாது. அதற்கு அனுமதி தரப்படவில்லை. அனாதையாகக் காட்டில் விட்டுவந்த தாயின் உள்ளம் பெரும் வேதனையில் மூழ்குவது இக்கதையில் காட்டப்படுகிறது.

புதுமைப்பித்தனுக்கு நிகரான எள்ளல் இக்கதையில் கைகூடி வந்திருக்கிறது. மூவரும் செர்க்கம் ஒரு நரகமாக இருப்பதை உணர்ந்து இந்த தேவடியாள் வேலையை கைவிட்டுவிடலாமா என்று யோசிக்கிறபோது திலோத்தமை சொல்கிறாள்: ‘அதற்காக நம் கடவுளர்கள் வருத்தப்படமாட்டார்கள். நீ போனால் போதும் நாங்கள் மோகினி வடிவம் எடுத்து எங்களுக்குள் சேவை செய்து கொள்வோம் என்பார்கள்’ என்று கூறுமிடம் அபாரம். ஒரு ஆஸ்திகனால் இப்படிச் சாட்டையடி கொடுக்க முடியாது. மகாவிஷ்ணு, பெண் வேடத்தில் வந்த நாரதரை அமுக்கி இச்சை தீர்த்த கதையும், விஷ்ணு மோகினி வடிவமெடுத்து சிவனைக் காப்பாற்ற வந்த போது அரக்கன் தன் கையால் தன் தலையைத் தொட்டு பல்பமானதும், சிவன் விஷ்ணுவைத் துரத்தி அமுக்கும் கதையும் நாம் அறிந்ததே! இதனால் நாரதருக்கு 60 குழந்தைகள் (60 ஆண்டுகள் ஒரு யுகம்) பிறந்ததும் ஐயப்பன் பிறந்ததும் பிரபலமான கதைகளே. ஆண்களால் ஒடுக்கப்பட்டு பாலியல் தொழிலுக்கு மட்டுமே அடிமையாகக் கிடக்கும் இந்த தேவமாதர்களின் குமுறல் என்பது இக்கதையை மீறி நம் வாழ்க்கையை விமர்சிப்பதாக அமைகிறது.

இன்று பின்னை நவீனத்துவம் பற்றிப் பேசுங்காலத்தில்கூட இப்படி ஒரு உக்கிரமான கதையை நாம் எழுதவில்லை. அண்ணாதுரை இக்கதையில் அதைச் சாதித்திருக்கிறார். ஆண் பார்வையில் சொல்லப்படாமல் பெண்களின் மன உலகத்திலிருந்து பேசும் முக்கியமான பெண்ணியக் கதையுமாகும் இது. ஆனால் தொலைக்க வேண்டிய கைவிடப்பட வேண்டிய ஜால நடை எப்போதும் போல இக்கதையில் வருகிறது. அந்நடை இக்கதைக்கு ஒரு உறுத்தலாக இல்லை. ஏனெனில் கதை நடப்பதோ கற்பனை உலகில். நம்மைப் பொறுத்தளவில் பூலோக வாழ்க்கை நரகத்தனமானது. தேவ

மாதர்களைப் பொறுத்தளவில் சொர்க்கம் நரகமாகவும் பூலோகம் சொர்க்கமாகவும் காட்டப்படுகிறது. இப்படியும் புதிய பரிமாணத்தை இக்கதை மூலம் வாசகர் கண்டடைகிறார். நம் கற்பிதங்களுக்குள் கசப்பான உண்மைகளைக் கற்பிதம் செய்திருக்கும் அண்ணாதுரை இக்கதையில் வெற்றியடைகிறார். பூலோக வாழ்வைக் கொண்டாட வலியுறுத்துகிறது இக்கதை. பெண்களே யோசித்திராத ஒரு பெண்ணியக் கதை. கற்பனைக் கதைக்குள் நம் வாழ்வியலைத் தேடிக்கண்டடைந்திருக்கிற முனைப்பால் தான் இக்கதையைப் படைப்பு என்கிறேன்.

திராவிட எழுத்தாளர்களிடம் நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பகுதி இதுவாகத்தான் படுகிறது. மதம், ஜாதி, புராணம், நம்பிக்கை குறித்த பரப்பில் இவர்களின் பார்வைக்கோணம் இலக்கிய உலகிற்கு கதைகள் காலான்றுவதே இல்லை. அவர்கள் வடித்துக் கொண்ட கருத்துநிலைகளைப் பாத்திரங்கள் சுற்றிச் சுற்றி வருகின்றன.

‘கருப்பணசாமி யோசிக்கிறார்’ என்றொரு கதை. புதுமைப்பித்தனின் கடவுளும் கந்தசாமிப் பிள்ளையும் கதைக்கு ஈடானது. ஈடானது என்பதைவிட மேலானது என்றே சொல்லலாம்.

கருப்பணசாமி ஒரு கிராமக் கடவுள். இரண்டு இனங்கள் தங்களுக்குத் தான் சொந்தம் என மோதிக் கொள்கின்றன. இந்தப் பதட்டத்தையும் மீறி ஒரு கோஷ்டி சாமியை ஊர்வலமாகக் கொண்டு செல்ல முற்படுகிறது. கருப்பணசாமி படுபயங்கரமான அச்சத்தில் இருக்கிறார். கலவரத்தில்தான் சிக்கிக்கொண்டால் நொறுக்கிவிடுவார்களே எனப் பயந்து நடுங்குகிறார். ஆனால் சிலையைவிட்டு எங்கும் நகர முடியாமல் மக்கள் வடிவமைத்து விட்டதால் திணுகிறார்.

ஊர்வலம் மண்டபத்தை அடைந்ததும் எதிர்க் கோஷ்டி தாக்க வருகிறது. மோதல் நடக்கிறது. கருப்பணசாமி மண்டபத்தில் சிறைவைக்கப்படுகிறார். ஊர்வலம் போகாமல் இருக்கலாமென்று ஒளிந்தாலும் ஒரு கோஷ்டி வம்பாக இழுத்து உயிருக்கு உத்தரவாதம் இல்லாமல் செய்கிறது. ஊர்வலம் போனாலும் இன்னொரு கோஷ்டி மறித்து அடிக்கிறது. தப்பித்து ஓடவும் முடியாது. இப்படி இரண்டு நிலைகளில் படும் அவதி மிக மிக லாவகமாகவே கதைக்குள் சொல்லப்படுகிறது. கலெக்டர் கருப்பணசாமியை மீட்டுப் பாதுகாப்பாக கோயிலுக்குள் கொண்டு சென்று திறக்கவே முடியாத ஒரு பூட்டைப் போட்டு அடைக்கிறார். இரு கோஷ்டிகளிலிருந்தும் விடுதலை பெற்ற உணர்வு கருப்பணசாமிக்கு சந்தோசத்தைத் தருகிறது. விழாவென்ற பேச்சு எழுந்தாலே நடுங்கத் தொடங்கிய கருப்பணசாமிக்கு நிம்மதி கிடைக்கிறது.

கடவுள் பெயரால் மக்களின் நிம்மதியைக் குலைக்கும் இம் மாதிரியான சடங்கை இப்படியொரு கோணத்தில் அண்ணாதுரை காட்டியுள்ளார். சாமி ஊர்வலம் என்பது ஜாதிக் கலவரத்திற்கும், ரத்தக் களறிக்குமான சடங்காக மாறியுள்ள காலம் இது. பிரச்சாரத் தொனியே இல்லாமல் கடவுள் எப்படி உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு திரிய வேண்டியிருக்கிறது என்று ஆஸ்திக சமூகத்திற்கு சாட்டையடி தரும் கதை இது. வழிபாடு என்பது நம்மிடம் சத்தியம் சார்ந்து இருப்பதில்லை. கீழ்மையான கசடுகளால் நிரம்பியிருக்கிறது என்ற

கருத்து துருத்தாமல் கதை முழுக்க விரவி இருக்கிறது. எந்தப் பகுதியை நீக்கினாலும் கதை குலைந்துவிடும். ஊர் வலம் என்ற வடிவத்தில் சிறுகதை சிறப்பாகவே அமைந்திருக்கிறது.

கடவுள் இல்லை என்பதற்கான தேடலும் இடைவிடாத யோசனைகளும் பரிட்சார்த்த முயற்சிகளும் படிப்பும் இவர்களிடம் பெரும் ஆவலோடு செயல்பட்டிருக்கின்றன. இதே அளவு ஆஸ்திக மனிதர்களின் மன உலகிற்குள் புதைந்து கிடக்கும் நம்பிக்கைகளுக்கான காரணங்களையோ அபிலாசைகளையோ நாஸ்திக மனதை உதறிவிட்டு திறந்த மனதோடு அணுகாமல் போய்விட்டனர். கற்பிதங்களின் உலகத்தைவிட மாபெரும் எதார்த்த உலகம் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த எதார்த்த மனிதர்களிடம் காணப்படும் எதார்த்தங்களின் வழி இவர்கள் நுழைந்து செல்லவே இல்லை. எதார்த்தம் என்பது ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் ஒவ்வொரு விதமாக தோற்றமளிக்கக்கூடியது. முதலாளியின் பார்வையில் தொழிலாளி மோசமானவன். இப்படி எல்லா நிலைகளிலும் உள்ள எதிரிடைகளை அவர்கள் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவே இல்லை. இவர்களின் புராணிகம் தொடர்பான சிறுகதைகள் ஓரளவு வெற்றியடைந்தமை இந்த எதிரிடை அம்சங்களால்தான். ஏற்கனவே இருப்பதற்கு மாற்றுக் குணங்களை முன்வைத்த கதைகள் கலையம்சம் பெற்றிருக்கின்றன. அதிலே கூட கருத்தை முன்வைத்தவை தோற்றன. மனிதர்களின் கதைகளில் அம்மனிதர்கள் இல்லை. அண்ணாதுரையின் கதைகளில் கருத்துகள்தான் இருக்கின்றன; சோளக்காட்டு பொம்மை போல.

அண்ணாவின் 'ஏழை' கதை படிக்க ஈர்ப்பாக இருக்கிறது. எல்லப்பன் பணக்காரன் ஆகவேண்டும் என்ற எண்ணம் மட்டும் கொண்டவன். அதற்கு எந்த உழைப்பையும் முயற்சியையும் போடாதவன், சோம்பேறி, வளர்ச்சியடையாமல் அப்படியே இருக்கிறான். செல்லப்பன் 'மக்கு' என்று பெயர் எடுத்தவன். கணக்கே சரிவர வராது. நண்பர்கள், தொழில் வர்க்கத்தினருடன் பழகி பல தொழில்கள் செய்து வசதிமிக்கவனாக ஆகிறான். கந்தப்பன் நல்ல திறமைசாலி, புத்திக்கூர்மை உள்ளவன், தொழில் தொடங்க ஆசைப்படுபவன். தொழிலில் நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று பின் வாங்குபவன், பெரிய வளர்ச்சி இல்லாமல் இருப்பவன்.

செல்லப்பன் நஷ்டக்கணக்கில் ஓடும் நிறுவனங்களை வாங்கி வெற்றிகரமாக நடத்துகிறான். தொழிலை விரிவுபடுத்துகிறான். அதை வாங்கி இதில் போடுகிறான். இதில் எடுத்து அதில் போடுகிறான். தொழில் மள மளவென வளர்கிறது. உள்ளூர் விவசாயியிடம் நைசாகப் பேசி இடத்தை வளைத்துப்போடுகிறான். அதில் ஒரு தொழிற்சாலை கட்டுகிறான். உழைப்பாளிகளுக்கு வாடகை வீடுகள் கட்டிவிடுகிறான். இதற்கெல்லாம் கந்தப்பன் பல யோசனைகள் சொல்லி வளர்ச்சிக்கு உதவுகிறான். செல்லப்பன் வைரக் கடத்தல் தொழிலில் ஈடுபடுகிறான். கடத்தி வரப்பட்டதை ஒரு இடத்திலேபோய் வாங்கிவர கந்தப்பனை உடன் அழைத்துப்போகிறான். கடத்தல் வந்து சேரும் நிலையில் கந்தப்பன் செல்லப்பனை கைது செய்கிறான்.

கந்தப்பன்தான் நல்லப்பனின் வகுப்புத்தோழனான எல்லப்பன். எல்லப்பன்தான் செல்லப்பனின் வகுப்புத்தோழன். இந்த எல்லப்பனை கந்தப்பன் செல்லப்பனுடன் மாறுவேடத்தில் இருந்து செயல்பட்ட போலிஸ்காரன் என்று கதை முடிவில் தெரியவருகிறது. அந்த வகுப்புத்தோழனான எல்லப்பன் யாரென்று செல்லப்பனுக்குத் தெரியாதா, குரல் தெரியாதா? ஜாடை தெரியாதா? எம்.ஜி.ஆர். மாறுவேடம் போடும் போது கன்னத்தில் ஒரு மச்சத்தை வைத்துக்கொள்வார். எடுத்துவிட்டால் அது மற்றொரு எம்.ஜி.ஆர். உடன்படித்தவன், ஒரே ஊர்க்காரன். இதற்கு எதற்கு போலிஸ் மாறுவேடத்தில் பின் தொடர்தல்? தன் நண்பன் காவல்துறையில் இருக்கிறான் என்பது தெரியவராதா? என்றெல்லாம் தர்க்கரீதியாக கேட்கக்கூடாது. ஒரு கதை, நான் சொல்வதை கேட்டுக்கொள்வது மட்டும்தான் வாசகர் வேலை என்ற விதமான மனப்போக்கு இருக்கிறது. அண்ணாதுரை கதைக்கான தர்க்கத்தைப் பற்றிக் கண்டுகொள்வதே இல்லை. எப்படியும் கதைமாந்தர்களைக் கதைக்காக வளைப்பேன் நீ ஒத்துக் கொண்டு கேள்வி கேட்காமல் படித்து நான் சொல்லும் கருத்தை எடுத்துக்கொள் என்பதுதான் அவரது எழுத்தாக்கக்கொள்கை.

செல்லப்பனின் பித்தலாட்டங்களைக் கண்டுபிடிக்க தன்னுடன் படித்த எல்லப்பனை கந்தப்பனாக, மாறுவேடத்தில் செயற்படுகிறான். அப்படியே கண்டுபிடிக்கிற துப்பறியும் கதைதான் 'ஏழை'. 'புதிய பறவை' திரைப்படத்தில் சரோஜாதேவி வெளியூரிலிருந்து வந்து சிவாஜியை காதலிக்கிறார். கொலைகாரனைக் கண்டுபிடிக்கிறார். இதில் இருக்கும் லாஜிக் எவ்வளவு சிறப்பானது. அண்ணாதுரையின் கதையில் உள்ளூரிலிருந்தே நண்பனை துப்பறிய வைக்கிறார். எல்லப்பன் கடமையைக் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து காணுவதால் 'ஏழை'யாகவே இருக்கிறான். தகிடுதித்தங்கள் செய்து செல்வந்தனான நண்பனின் திருட்டைக் கண்டுபிடித்து வீழ்த்துகிறான். 'ஏழை'யாக இருப்பது உயர்பு. 'ஏழை' என்பதை சில காரியங்களுக்காக ஏற்றுக்கொண்டு வாழ்வது சிறப்பு என்றெல்லாம் கதை சொல்கிறது. தமிழ்ச் சினிமாவிடமிருந்து துப்பறியும் கதை. லாஜிக் பற்றி எந்தவித கலையும் கொள்ளாத கதை. அரைமணி நேரத்தில் வாசித்துவிடக்கூடிய கதையில் அண்ணாதுரை செல்லப்பனை அதைச் செய்தான் இதைச் செய்தான் என்று சரசரவென லட்சாதிபதியாக்கி அதே வேகத்தில் வீழ்த்திக்காட்டுகிறார். வாசகருக்கு வாசிப்பதில் ஒரு வாசக இன்பத்தைத் தரவேண்டும் என்பதைத் தலையாய நோக்கமாகக் கொண்டுதான் எழுதுகிறார். அதில் சில நல்ல சிறுகதைகளாக உருவாகி இருக்கின்றன.

க.நா.சு. போன்றவர்கள் திராவிட இயக்க எழுத்தாளர்களை எழுத்தாளர்களாகக் கொள்ளவில்லை. இது ஒரு பார்ப்பனிய இலக்கியப் பார்வை. சமூக அக்கறை அற்ற தூய கலை இலக்கியவாதிகளின் பார்வை. வரலாற்றுப் புரட்டுக்காரர்கள் என்றெல்லாம் குற்றம் சாட்டும் திராவிட பற்றாளர்களிடம் ஒரு கோவம் உண்டு. அதை இப்போது இமையம் மேடையேறியதும் முழங்கிவிட்டுத்தான் இறங்குகிறார். இப்படியான கதை ஆக்கமுறையை எப்படி கலை என்று சொல்லமுடியும் என்று ஒரு சுயவிமர்சனம் இங்கு நடைபெறவில்லை. அவர்கள் சேர்க்கவில்லை என்ற வசை சரி. ஏன் சேர்க்கவில்லை

என்பதை நாமும் படித்துப் பார்த்து குறைகளை ஆரம்பத் திலேயே விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்தாமல் பொன்னேபோல் போற்றி நல்ல கதைக்களனுக்கான ஆக்கமுறை இடத்தை இல்லாமல் ஆக்கிவிட்டார்கள். திராவிட இயக்க எழுத்தாளர்கள் தங்களுக்குள் ஒரு கடும் விமர்சனமரபை உருவாக்கிக் கொள்ளவில்லை. வெற்று அங்கீகாரம் கிடைத்துத்தான் என்ன ஆகப்போகிறது. கிடைக்கவில்லை என்று திட்டுவதால் என்ன ஆகப்போகிறது. மேலும் மேலும் ஓட்டைக் கதைகளுக்குத்தானே வழிவகுக்கும் என்ற விரிந்த பார்வை உருவாகவில்லை. அப்படி உருவாகாததினால் 30, 40, 50, 60-களில் பேரெழுச்சியோடு எழுந்த திராவிடப் படைப் பியக்கம் இன்று இல்லாமலே ஆகிவிட்டது. இந்தக் கதைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கும்போது இதே பலவீனங்கள் நம் கதைகளைப் பற்றி விமர்சனமாக வரத்தானே செய்யும். நாமே நமக்கு ஒரு கிரீடத்தைச் சூட்டிக் கொண்டு எழுதுவதால் நல்ல கதை ஆகிவிடாது. நல்ல கதை என்பதன் அடிப்படை 'புனைவு' உண்மைக்கு நெருக்கமாக இருக்கவேண்டும். அது இல்லாமல் போகிறது. படைப்பாக்க விவாதமே இங்கு நடைபெறவில்லை. திராவிட எழுத்துத்தொடர்ச்சி அற்றுப்போனதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம்.

1930, 40-களில் பண்ணையார்கள், உழுபடை மக்களான குடிகளை எப்படிக் கொல்லாமல் மேட்டிமைத்தனத்தோடும் சாதியக் கீழ்மையோடும் நடத்தினார்கள் என்பதையும் பாட்டாளி மக்கள் எப்படிக் கொல்லாமல் முதலாளிமார்களின் குடும்பங்களுக்கு விசுவாசமாக இருந்தார்கள், அவர்களையும் கீழ்மையான எண்ணத்தில் பழிவாங்கினார்கள் என்பதை நெருக்கமாக 'தீட்டுத்துணி' கதையில் காட்டியிருக்கிறார். காலத்தின் மனப்போக்கு அசலான தன்மையில் மாந்தர்களிடம் கூடிவந்திருந்தாலும் கதையின் புனைவம்சம் செயற்கையானதாக பளிச்செனத் தெரிகிறது. எவ்வளவு விசுவாசமாக இருந்தாலும் அபாண்டமான திருட்டுப் பழியைப் போட்டு சிதைக்கிற மனிதார்த்தமற்ற வெறுப்பினராக உயிர்சாதியினர் இருப்பார்கள் என்பதைச் சொல்கிறது.

மரத்தில் வைத்திருந்த தீட்டுத்துணியை குடும்பவேலைக் காரர் அந்தோணிசாமி திருடிவிட்டதாகக் குற்றம்சாட்டிக் கடுமையான தண்டனை தருகிறார். துணியை எடுத்துச் சென்றவர் துணி துவைக்கும் தொழிலாளி என்பது துவைத்துக் கொண்டு வருவதில் தெரிகிறது. குடும்பத்திற்கு மிக மிக நன்கு தெரிந்த வேலையாளர், துணி துவைப்பவர் என்ற அடையாளம் தெரியாமலா போயிருக்கும். துணி துவைப்பவர் துணியை எடுத்தது தெரியாதா? எப்படி அடையாளம் மாறிப் போகும். பண்ணையார் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடம் எப்படி நடந்து கொள்வார்கள் என்பது சரி. துணி துவைக்கும் தொழிலாளிக்கு, 24 மணிநேரமும் பண்ணையாரைச் சுற்றி ஓடிக் கொண்டிருக்கும் வேலையாளர்க்கும் அடையாளம் தெரியவில்லை என்பதும் அபாண்டமான திருட்டுப் பழியை வேலையாளர் மேல் போட்டுக் கடுமையாகத் துன்புறுத்துவதும் செயற்கைத்தனமாக புனையப்பட்டுள்ளன. நல்ல கதையை மோசமான கதையாக மாற்றுவது எழுத்தாளரே தவிர வாசகன் அல்ல.

பிராமண மிராசுதாரின் கீழ்மையைச் சொல்லவேண்டும் என்ற திராவிடக் கொள்கை ஆர்வம் சரி. ஒரு பண்ணையாருக்கும்

அவர் வீட்டில் வேலை செய்யும் அடிப்படைப் பணியாளனுக்கும் இடையே ஒரு பழியைப்போட்டு தண்டிக்கும் உணர்வு இப்படி வக்கிரமாக இருக்கவே இருக்காது என்பதுதான் உண்மை. மனிதர்களைக் கருத்தியலுக்காகத் தட்டையாகப் பார்க்கும் அணுகுமுறை இது. திராவிட எழுத்துகளைக் கண்டுகொள்வதில்லை என்ற விமர்சனம் இருக்கிறது. அது இதனால்தான் என்று நினைக்கிறேன். முதலாளி அயோக்கியன், பணியாளன் புனிதன் என்ற சூத்திரம் அண்ணாதுரையின் பல கதைகளில் இருக்கிறது. கொள்கை மனித சுபாவங்களைக் காண மறுக்கிறது.

'சுடுமுஞ்சி' கதையும் இப்படித்தான். அரிசிமண்டிக்காரர் திருமணம் செய்யவிருந்த காதலர்களை மூலநட்சத்திரம் இருப்பதாக ஒரு பொய்யான காரணத்தை உருவாக்கிப் பிரிக்கிறார். பிரித்தவரே அந்தப் பெண்ணை மணக்கிறார். எப்படியெல்லாம் ஜாதகத்தை வைத்துப் பொய் சொன்னேன். எப்படி உன்னை அடைந்தேன் என்று இரண்டாம் தாரமாகக் கட்டிக்கொண்ட அந்த இளம் மனைவியிடம் அவரே கூறுகிறார். உண்மை உணர்ந்து காதலர்கள் அவர் வீட்டிலேயே தினம் தினம் சந்தித்து காமக்களியாட்டத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். எப்படிக் கொல்லாமல் அண்ணாதுரை யோசித்துக் கதை திரிக்கிறார் என்பதற்கு இந்தக் கதையும் ஒன்று. எடுத்துக் கொண்ட கதையில் ஒரு சமூக உண்மை இருக்கிறது. அதைப் படைப்பாக்கமாகத் தருகிறபோது பொய்யாக்கமாகப் போய்விடுகிறது.

'சுமார் சுப்பையா', 'உபகாரி உலகநாதன்', 'நெஞ்சிலே நெருப்பு' இம்மூன்று கதைகளில் வரும் மாந்தர்களின் வார்ப்புகள் நன்றாகக் கூடிவந்திருக்கின்றன.

பசுமாடு எவ்வளவு பால் கறக்கும், பையன் எப்படி இருப்பான் என்ற விதமாய் கேட்கும்போதெல்லாம் 'சுமார்' என்ற சொல்லைப் போட்டுச் சொல்கிற சுமார் சுப்பையா அதனாலே ஒரு முதலாளியிடம் வேலையை இழக்கிறார். இனி மிகத் துல்லியமாகக் கேட்க வேண்டும், கேட்டுச் சொல்ல வேண்டும் என்று கவனத்தோடு இயங்கும்போது பல இடர்பாடுகள் ஏற்பட்டு அடுத்த முதலாளியிடம் வேலையை இழக்கிறார். மூன்றாவதாக மளிகைக் கடையில் நடந்த தகராறுக்குச் சாட்சியாகச் சென்றவர் வக்கீல் கேட்கும் இடக்குமடக்கான கேள்விக்கு 'சுமாராக' சொன்ன பதிலில் குற்றவாளி தப்பிக்கிறான். அங்கும் வேலை போய்விடுகிறது. 'சுமார் சுப்பையா' என்ற பாமரத்தனமான மனிதரின் வெளிப்பாடுகளை இந்தக் கதையில் நல்லவிதமாய் உருவாக்கியிருக்கிறார். 'அட்டா' என்ற மெல்லிய வருத்தப் புன்னகையை எழுப்புவதோடு நின்று விடுகிறது.

'சுமார் சுப்பையா' கதை போன்று நேர் எதிரான கதாமாந்தன் 'உபகாரி உலகநாதன்' கதை மாந்தன். உலகநாதன் தன்னை மிக விவரமான ஆள் என்று வெளிப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடியவர். பேச்சாளி, பேச அழைத்த நாடகக் கம்பெனிக் காரருக்குச் சார்பாகப் பேசுவதாக நினைத்த சாக்கடைப் பிரச்சினை பற்றிய பேச்சு, நாடகக் கம்பெனிக்காரருக்கு ஆபத்தாக மாறுகிறது. அதுவரை இடம் வழங்கியவருக்குச் சாதகமாக மாறுகிறது. நாடகக் குழுவை காலி செய்ய

வைக்க வேண்டும் என்று நினைத்த இட உரிமையாளருக்குச் சாதகமாக அமைகிறது. ராஜபார்டை ஏற்று நடத்தவரைவிட குறத்திவேடம் போட்ட பெண் சிறப்பாக நடத்தார் என்று சிறு கலைஞர்களைப் பாராட்டித் தூக்கிவிடவேண்டும் எனப் பேசியதால் அவளுக்கு வேலை போய்விடுகிறது. இப்படி அவர் சிலருக்கு நல்லதாகச் செய்ய நினைத்துச் செய்கின்ற காரியங்கள் ஆபத்தாகப் போய்விடுகின்றன. உபகாரம் செய்யப்போனால் உபத்திரமாக முடிகிறது. இந்தக் கதையும் கொண்டு சென்றவிதம் ரசிக்கும்படி இருக்கிறது. அந்தக்காலத்தில் விகடன், கல்கி, சுதேசமித்திரன், கலைமகள் போன்ற வெகுஜன இதழ்கள் வாசகர்களை ஈர்த்துவைத்துக் கொள்வதற்குக் கொஞ்சம் மகிழ்வூட்டும் நடையைக் கைக்கொண்டனர். திராவிட எழுத்தாளர்களும் அவர்களுக்கான வாசகர்களை ஈர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற நோக்கில் 'லைட் ரீடிங்' நடையை, கொஞ்சம் புன்சிரிப்போடு படிக்கும்படியான நடையைக் கைக்கொண்டனர்.

அண்ணாதுரை எழுதியிருக்கும் கதைகளில் 'ராஜபார்ட் ரங்கதுரை' நல்ல கதை. நாடகக் கம்பெனி முதலாளியால் இளம் ராஜபார்ட் உயர்ந்து புகழடைவதும், ராஜபார்ட்டின் பாத்திர நடப்பால் கம்பெனியும் முதலாளியும் புகழுடன் பணத்தையும் சம்பாதிக்கிறார். சுற்றி இருப்பவர்கள் இருவர் பக்கமும் கோள் மூட்டி பகை உண்டாக்குகின்றனர். நிரந்தரமாகப் பிரியவும் நேர்கிறது. வெகுசிலர் ஒரு கலைஞனை உண்டாக்கிய இடமும், கலைஞனால் உயர்ந்த கம்பெனியின் இடமும் அழிந்துபோன சித்திரத்தை நினைக்கின்றனர். இரண்டான

பின்பும் ராஜபார்ட் உள்ளத்திலும் கம்பெனி முதலாளி உள்ளத்திலும் ஒரு காலத்திய நினைவு நல்லுணர்ச்சியால் நினைத்துப் பார்க்கப்படுகிறது. அண்ணாதுரை எழுதிய கதைகளில் இரண்டாவது நல்ல கதை இது.

இந்தக் கதை சிறப்பாக உருவாக அண்ணாதுரையின் நாடக அனுபவத்துடன் சொந்த அரசியல் அனுபவமும் பங்காற்றியிருக்கிறது. நாடகக் கம்பெனிக்காரரை பெரியாராகவும் ராஜபார்ட் வேடமேற்ற இளைஞனை அண்ணாதுரையாகவும் பிரதிபலிப்பதாக இருக்கிறது. இக்கதை எழுதப்பட்டதற்கு அப்பாலான ஊடிழைப்பிரதி என்று சொல்லமுடியும். நாடகப் பின்னணியில் உருவான இக்கதையின் மொழிநடை அநாயசமாக வந்து விழுந்திருக்கிறது. வெற்று ஜால வார்த்தைகளாக இல்லாமல் கதை தேர்ந்த தொழில்சார்ந்த மொழிவளத்தோடு இருப்பதால் கனம் கூடுகிறது. அழகும் நெருக்கமும் கூடுகிறது. அண்ணாதுரை புனைகதை விவரணையில் சமூகத்தின் நடைமுறை பிரச்சினைகள் எள்ளலோடு பொங்கிவரும். அக்காலத்தின் நடைமுறைத் தன்மை அதில் மிளிரும். இது ஒரு முக்கியமான அம்சமாக இருக்கிறது. கதையாக மட்டும் இல்லாமல் ஒரு ஆவணத்தன்மைபோல இந்த விவரணைக்கு ஒரு மதிப்பு உண்டாகிறது.

venugopal@thaivedu.com

சிந்தனைக் களம் (இசை, நடனம்)

இணையவெளி உரை நிகழ்வும் கலந்துரையாடலும்
Zoom ID: 842 5159 6414 Passcode: 407 847

சிறப்பு நிகழ்ச்சி -10

உரைப் பொருள்:

'தவில் இசையின் சிறப்புகளும்
லய நுணுக்கங்களும்'

உரையாளர்:

தவில் வித்வான்
திருநீர்மலை B. மணி
சென்னை, இந்தியா.

21 பெப்ரவரி 2026 சனிக்கிழமை 8:00pm-10:00pm (கனடா-ரொறன்ரோ)
21 பெப்ரவரி 2026 சனிக்கிழமை 5:00pm-7:00pm(கலிபோர்னியா)

22 பெப்ரவரி 2026 ஞாயிற்றுக்கிழமை 6:30am - 8:30am (இலங்கை, இந்தியா)
22 பெப்ரவரி 2026 ஞாயிற்றுக்கிழமை 12:00am-2:00pm(சிட்னி)

website: www.chinthaikkalam.org

E-mail: chinthaikkalam@gmail.com

திருமணமும்

இளம்பெண்களின் குற்றச்சாட்டுகளும்

உலகத் தோற்றங்களில் உன்னதமான தோற்றம் மனிதத் தோற்றம். இதன் மூலமே குடும்பம், குழந்தைகள், நாடு, அபிவிருத்தி, கண்டுபிடிப்புகள், உலகமாற்றங்கள் போன்ற அனைத்துப் பரிமாணங்களும் உருவாகின்றன. ஆணும் பெண்ணும் மனதாலும் உடலாலும் ஒன்றுபட்ட வாழ்க்கையை வாழ்வதன் மூலம் சிறப்பான குடும்பம் உருவாகின்றது. இக்குடும்பம் ஓர் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தின் மூலம் உருவாக வேண்டியதன் அவசியம் கருதியே திருமண நடைமுறை உலகில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது. ஆனால், இக்காலப்பகுதியில் திருமணத்தை வெறுக்கும் இளம்பெண்கள் பல காரணங்களை முன்வைக்கின்றார்கள்.

ஆதிகால மனிதரின் உறவுமுறையின் ஆரம்பமே இத்திருமணம்தான். மனிதர் கூட்டத்திலிருந்து மனிதக் குடும்பம் உருவாகவும், உடலுறவில் ஒழுங்குநிலை பேணவும் திருமண நடைமுறை தேவைப்பட்டது. முதலில் ஆளும் வர்க்கத்தின் தலைமுறைச் சொத்தை அநுபவிக்க அரசர் திருமணத்தை உருவாக்கினர்.

மனித இனம் விலங்கினமாய் வாழ்ந்த காலத்தில் முறையற்ற உடலுறவு மேற்கொண்டனர். சமூகம் என்னும் ஓர் அமைப்பு உருக்கொள்ளாத காலத்தில் யாரோடும் சேர்ந்து வாழலாம் என்றிருந்தது. சமூகமெனும் அமைப்பு உருப்பெற்ற காலத்தில் ஒரு சிலர் ஒரு சிலரோடு சேர்ந்து வாழும் போக்கு உருவாகிப் பின் விரும்பியவர் விரும்பியவரோடு சேர்ந்து வாழ்ந்தனர். இச்சேர்க்கை வாழ்க்கை ஓர் சமூக அமைப்பாக உருவாகும் வரை திருமணம் என்ற நடைமுறை வழக்கில் இருந்ததில்லை.

விலங்குகளாய் மனிதர் எவ்வித உடைமைகளும்ற்று உணவைத்தேடி அலைந்த காலத்தில் திருமணம் தேவைப்படவில்லை. பின் ஆண்கள் கால்நடைகளை உடைமைகளாகக் கப் பெண்கள் நிலங்களை உடைமைகளாக்கினர். நிலங்களில் பயிர் செய்வதற்கு ஆள்களின் துணை தேவைப்பட்டது. ஆள்களைப் பெருக்கவும் நிலங்களைப் பாதுகாக்கவும் பெண்களுக்கு ஆண்களின் துணை நிரந்தரத் தேவையாகப்பட்டது. இதனால் திருமணம் அவசியமாக்கப்பட்டது. நிலங்கள், கால்நடைகள் உடைமைகள் ஆகியதுபோல் ஆள்களும் உடைமைகளாக ஒவ்வொருவரும் தங்கள் குழந்தைகளை (குழந்தைச்செல்வம்) உடைமைகளாக்கினர். இதற்குத் திருமணம் அவசியமாகியது.

விலங்குகளுடன் இணைந்து பகுத்தறிவில்லாது வாழ்ந்த மனிதர் ஆதிகாலத்தில் அவற்றைப் போலவே உறவு கொண்டனர். சகோதரன் சகோதரி, தாயும் மகனும், தந்தையும் மகளும் உறவு கொண்டனர். கணவன் இறந்த பின் மூத்த மகனைத் திருமணம் செய்துகொண்ட நிலையையும் அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது. (J.G. Frager, Totemism & Progency - 1970 Vol. IVP .28).

“ஆணும் பெண்ணும் மனதாலும் உடலாலும் ஒன்றுபட்ட வாழ்க்கையை வாழ்வதன் மூலம் சிறப்பான குடும்பம் உருவாகின்றது. இக்குடும்பம் ஓர் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தின் மூலம் உருவாக வேண்டியதன் அவசியம் கருதியே திருமண நடைமுறை உலகில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது.”

“

பண்டைக்காலத்தில் தாலி கட்டும் சடங்கு இருந்தில்லை. ஆண் பெண்ணுக்குத் தாலிகட்டும் முறை பிற்காலத்திலேயே பேசப்படுகின்றது. கந்தபுராணம் என்னும் நூலில் முருகன் தெய்வயானையின் கழுத்தில் தாலி கட்டியதாகக் கூறப்படுகின்றது. ”

இவ்வாறு வரன்முறையற்ற காட்டுமிராண்டி நிலையிலிருந்து குழு மணமுறை உருவாகிற்று. ஒரு குழு ஆடவர் ஒரு குழு பெண்கூட்டத்தை மணந்து கொண்டு வாழ்ந்தனர். இக்குழுமணமுறையிலிருந்தே பல கணவன் முறை உருவாகியிருக்கலாம். பாண்டவர் ஐவரை மணந்து வாழ்ந்த திரௌபதி பற்றிய கதை ஒரு காலத்தில் இந்தியாவிலும் இப்பல கணவன் முறை இருந்திருக்கலாம் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

இக்குழுமணத்தின் பின்னேயே ஒருவன் ஒருத்தி முறை உருவானது. விரும்பிய ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து வாழவும் குடும்பம் நடத்தவும் எந்தவித தடையும் பண்டைய காலத்தில் இருந்ததில்லை. இதனையே களவு மணம் என்றனர். விரும்பிய ஒரு பெண், விரும்பிய ஒரு ஆடவனுடன் ஊரைவிட்டு வெளியேறிக் கூடி வாழ்ந்தமையையே உடன்போக்கு என்றனர். அக்காலத்தில் இத்தகைய மணமுறைகளில் எந்தவித தடையும் இருந்ததில்லை. இது பற்றிச் சங்ககால அகப்பாடல்களில் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இதில் ஏற்பட்ட சிற்சில தவறுகளினால், திருமணச் சடங்குமுறை தோன்றியது. இதனையே தொல்காப்பியர் தன் கற்பியல் என்னும் பகுதியில்

**‘பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர்
ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப’**

என்று கூறியிருக்கின்றார். அன்றைய திருமணங்களில் ஐயர் இல்லை, மந்திரங்கள் இல்லை, தீவலம் இல்லை. ஆரியர் தமிழ்நாட்டினுள் புகுந்த பின்பே இம்முறைகள் எல்லாம் கையாளப்பட்டன. அக்காலத் திருமணங்கள் பற்றி இரு அக நானுற்றுப் பாக்களில் எடுத்தாளப்பட்டிருக்கின்றது. தமிழர் மேல் நடந்த பண்பாட்டுப் படையெடுப்பு என்னும் தன்னுடைய நூலில் க.ப.அறவாணன் இவற்றை விரிவாக விளக்கியுள்ளார்.

திருமணத்திற்கு நல்ல நாள் தெரிவுசெய்யப்பட்டது.

வளர்பிறை நாட்களில் திங்களும் ரோகினியும் ஒன்றாக சேர்ந்திருக்கும் நாள் நல்ல நாளாகக் கருதப்பட்டது.

திருமணங்கள் விடியற்காலையில் நடத்தப்பட்டன. மண நாளுக்கு முந்தியநாள் முற்றத்தில் வெண்மணல் பரப்பப்பட்டது. பந்தல், தோரணங்கள் கட்டப்பட்டன.

முரசுகள் முழங்கின, விளக்குகள் ஏற்றப்பட்டன. கடவுளைப் போற்றி வழிபட்டனர்.

மணமகளை அலங்கரித்து பந்தலுக்கு அழைத்து வந்தனர்.

மங்கலகரமான பிள்ளைகளைப் பெற்ற பெண்கள் பூவும், நெல்லும் நிறைந்த நீர்க்குடங்களைச் சுமந்து வந்தனர்.

குழந்தைகளைப் பெற்ற வாழ்வரசிகள் இக்குடங்களிலுள்ள நீரை மணமகளின் மேல் ஊற்றுவர். அப்போது ‘கணவனுக்கேற்ற மனைவியாக வாழ்வாயாக’ எனப் பெற்றோரும் மற்றோரும் வாழ்த்துவர்.

மணமகளிடம் மணமகளை ஒப்படைத்து வாழ்த்தொலி எழுப்புவர்.

அன்றிரவே மணமகளும் மணமகனும் தனியறையில் கூடி மகிழ விடப்படுவர்.

மணநாளன்று விருந்தினர் அனைவருக்கும் விருந்து வழங்கப்பட்டது.

இடையர்களின் திருமணத்தில் செம்மறியாட்டின் பாலை உறை ஊற்றி எடுத்த தயிர், வரகரிசிச் சோறு, பொரித்த ஈரல் ஆகியவை விருந்துணவாக வழங்கப்பட்டது.

ஆரியர் வரவின் பின் மாமுது பார்ப்பான் மறைவழிகாட்டிடத் தீவலம் வந்ததுடன் அருந்ததி காட்டல் என்ற வட இந்திய மரபும் சேர்ந்தது. பண்டைக்காலத்தில் தாலி கட்டும் சடங்கு இருந்தில்லை. ஆண் பெண்ணுக்குத் தாலிகட்டும் முறை பிற்காலத்திலேயே பேசப்படுகின்றது. கந்தபுராணம் என்னும் நூலில் முருகன் தெய்வயானையின் கழுத்தில் தாலி கட்டியதாகக் கூறப்படுகின்றது. அதுவும் தெய்வயானை ஆரியப் பெண்ணாகக் காணப்பட்டார். இப்பழக்கத்தைத் தமிழர்கள் ஆரியச்சார்பு பெற்ற மலையாள நாயர்களிடமிருந்து பெற்றிருக்கலாம் என்று நம்பப்படுகிறது.

இவ்வாறு நாம் திருமண நடைமுறைகள் மாற்றம் பெற்று வந்திருந்தமையை அறிந்து கொள்ளுகின்றோம். தற்காலத்தில் தமிழர் உலகமெங்கும் புலம்பெயர்ந்து வாழுகின்ற சூழ்நிலையில் அவர்கள் பழக்கவழக்கங்கள் திருமண வாழ்க்கை முறைகள் போன்றவை அவரவர் வாழுகின்ற நாடுகளின் சூழலுக்கேற்ப மாறுபாடுபடுவதை அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

திருமணமும் மணமுறிவுகளும்:

மனிதருடைய வாழ்க்கைப் படிமானங்களில் ஒரு கட்டம் குடும்ப வாழ்க்கை. இக்குடும்ப வாழ்க்கை என்பது மனிதருடைய வாழ்க்கையிலே மிகக் கடினமான வாழ்க்கைப் படியாக அமைகின்றது. ஆயினும் அவ்வாழ்க்கை மூலம் தனிமனித ஒழுக்கம், விட்டுக்கொடுப்புகள், தளர்ந்த பிடிவாதம், அன்பு, பாசம், ஒற்றுமை, எதிர்பார்ப்புகள் எனப் பல விடயங்கள் கற்றுக் கொள்ளுகின்றார். ஒரு பெண் ஆணையோ ஒரு ஆண் பெண்ணையோ தேவாலயத்திலோ இந்து ஆலயத்திலோ கைப்பிடிக்கும்போது ‘ஒருவருக்கொருவர் இன்ப துன்பங்களில் பங்கெடுத்து வாழ்வோம்’ என்று கூறியே கையெழுத்திட்டு உறுதிமொழியளிக்கின்றார்கள். ஒரு தனிமனிதர் சமுதாயத்தின் ஓர் அங்கமாக வாழுகின்றபோது பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகளைச் சந்திப்பதைச் சமூகவியல் ஆய்விலே ஆய்வாளர்கள் கண்டுபிடிக்கின்றனர். இதற்குப் பல்வேறுபட்ட குடும்பப் பழக்கவழக்கங்களிலும், பண்பாட்டு அம்சங்களிலும், கலாசார விழுமியங்களிலும் இருந்து வந்து இணைகின்ற மக்களிடையே ஏற்படுகின்ற புரிந்துணர்வுகள் காரணமாக அமைகின்றன. அத்துடன் வயது, பணம், அந்தஸ்து, சமூக செயற்பாடுகள் போன்றவையும் முரண்பாடுகளாக அமைகின்றன.

அக்காலத்தில் 12 வயதையே திருமணம் செய்வதற்குரிய காலமாகக் கணித்திருந்தனர். முற்காலத்திலே பல திருமணங்கள் பெற்றோர் பார்த்துப் பேசிச் செய்து வைத்ததாகவும் அமைந்திருந்தன. தூரத்து உறவினர்கள், பெண் கேட்டு வருவதும் அவர்கள் பெண்ணின் தந்தைக்குப் பெரும் பொருள் கொடுத்துத் திருமணத்தை உறுதி செய்வதும், இல்லையென்றால், உறவில்லாத ஒரு ஆண் பெற்றோரிடம் தன்னுடைய காதலைச் சொல்லி அவர்களுடன் பெண் கேட்டு அவளை மணம் முடிக்கின்ற முறையும் வழக்கமாக இருந்தது. இதனைக் குறுந்தொகை 351-ஆவது பாடலிலே,

**வளையோய் உவந்திசின் விரைவுறு கொடுத்தாள்
அளைவாழ் அலவன் கூருகிர் வரித்த
ஈர்மணல் மலிர்நெறி சிதைய இழுமென
உருமிசைப் புணரி உடைதரும் துறைவர்க்கு
உரிமை செப்பினர் நமரே விரியலர்ப்
புன்னை ஓங்கிய புலாலஞ் சேரி
இன்னகை ஆயத் தாரோடு
இன்னும் அற்றோஇவ் வழங்க லாரே.**

வளையல்களை அணிந்தவளே நம் சுற்றத்தார், விரைதலை யுடைய வளைந்த காலையுடைய வளையின்கண் வாழும் நண்டு தன் கூரிய நகத்தினால் கீறிய ஈரமுள்ள மணலையுடைய நீருள்ள வழி சிதையும்படி இழுமென்னும் ஓசையுண்டாக இடியினது முழக்கத்தையுடைய அலைகள் உடையும் துறையையுடைய தலைவருக்கு நீ உரியாயென்றமையை உடம்பட்டுக் கூறினர். அதனையறிந்து நான் மகிழ்ந்தேன். விரிந்த மலர்களையுடைய புன்னை மரங்கள் உயர்ந்து வளர்ந்த புலால் நாற்றத்தையுடைய சேரியிடத்துள்ள இனிய நகையையுடைய மகளிர் கூட்டத்தினரோடு இந்த ஆரவாரத்தையுடைய ஊர் இன்னும் மகிழ்ச்சியுடையதாகும் என அம் முவனார் என்னும் புலவர் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

ஆரம்ப காலங்களில் ஊரறியத் திருமணங்கள் இருந்த தில்லை. ஆனால் பல மணமுறிவுகள், ஏமாற்றங்கள், நம்பிக்கை இழப்புகள் ஊரறியத் திருமணம் செய்ய வேண்டிய அவசியத்தை ஏற்படுத்தியது. தாய்வழிச் சமூகமாக இருந்த போது சடங்கு ரீதியான பண்பைத் திருமணங்கள் பெறவில்லை. பெண், தனக்கான ஆணைத் தேர்ந்தெடுக்கும் அதிகாரம் பெற்றிருந்தாள். உடைமையற்ற சமூகமாக இருந்த இனக்குழுக்கள் மற்ற குழுக்களுடனான தம் உறவைப் பெருக்கிக்கொள்ள, உயரிய உடைமையான தம் உடல்களைப் பகிர்ந்து கொண்டன என்கிறார்கள் சமூகவியலாளர்கள். இன்று ஊரறியத் திருமணங்கள் நடந்தும் மணமுறிவுகள் அதிகரித்துள்ளன.

சங்ககாலத்தில் திருமணமான தம்பதிகள் தனிக்குடித்தனமாக வாழுகின்றபோது பொருளாதாரத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்பட்டாலும் அன்பினால் ஒன்றுபட்டு வாழுகின்ற வாழ்க்கையே மதிப்புமிக்க வாழ்வாகக் கருதப்பட்டது. செல்வச் செழிப்புடன் தேனும் பாலும் ஊட்டி வளர்க்கப்பட்ட பெண்ணாக இருந்தாலும் தலைவன் வீட்டில் செல்வச்செழிப்பு இல்லாத நிலையிலே வீட்டிலே உணவில்லாமல் தண்ணீரை உணவாக உண்பதும் அந்தத் தண்ணீரும் விலங்குகள் குடிக்கின்ற நீராகவும் பலகாத தூரம் நடந்து சென்று எடுப்பதாகவும் கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறான சூழ்நிலையிலும் தலைவி தன் பிறந்த வீட்டுக்குச் சென்று கையேந்தி நிற்காது

வீட்டிலே எந்நிலையையும் உரைக்காது வாழுகின்ற தன்மையையுடையதாக இருந்தது.

**‘அன்னாய் வாழி வேண்டன்னை நம் படப்பைத்
தேன் மயங்கு பாலினும் இனிய அவன் நாட்டு
உவலைக் கூவல் கீழ்
மான் உண்டு எஞ்சிய கலிழி நீரே’**

இது தற்காலத்தில் சின்னச் சின்னக் காரணங்களுக்காக மணமுறிவேற்பட்டுப் பிறந்த வீட்டுக்குப் போகின்ற பெண்கள் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கின்றது.

கண்ணகி, காரைக்காலம்மையார் போன்ற இலக்கிய கதாபாத்திரங்களும் தனிக்குடித்தனம் நடத்தியவர்களே. ஆனால், அவர்களின் பாரிய பிரச்சினைகளுக்கு இந்த தனிக்குடித்தனமும் காரணமாக இருந்திருக்கலாம் என்று எண்ணக்கிடக்கின்றது. மதுரை எரிக்கும் அளவு சக்தி வாய்ந்த ஆளுமை மிக்கவளாக கண்ணகியும் மாங்கனியை நினைத்தவுடன் பெறக்கூடிய சக்தி மிக்கவளாக காரைக்காலம்மையாரும் இருந்தனர். தனிக்குடித்தன வாழ்க்கையிலே அவர்கள் இருவருடைய ஆளுமையையும் பல சந்தர்ப்பங்களில் கோவலன், பரமதத்தன் ஆகிய இருவரும் சந்தித்திருக்கலாம். இதனால், அதனை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் பிரிந்து சென்றிருக்கலாம். இந்தப் பிரிவு கூட்டுக் குடும்பமாக வாழ்ந்திருந்தால் தடுக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

ஆனாலும் தற்கால சூழ்நிலையில் மணமுறிவுகள் அதிகரித்திருந்தாலும் தனிக்குடித்தனம் அவசியம் என்பதற்குப் பல காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. எவ்வாறாயினும் மணமுறிவுகளை தவிர்த்து அது கூட்டுக் குடும்பமோ தனிக்குடித்தனமோ குடும்ப வாழ்க்கை வாழும் காலகட்டமே மனித வாழ்க்கையில் பாரிய பிரச்சினைகளை வென்று சாதிக்கும் ஒரு காலகட்டமாக அமைகின்றது.

திருமணம் அவசியமா?

தற்காலத்தில் இளையவர்கள் பார்வையில் திருமணம் அவசியமா என்னும் கேள்வி மேலெழுந்துள்ளது.

பெண்களுக்கோ ஆண்களுக்கோ திருமணம் அவர்களுடைய வாழ்க்கையைத் திருப்பிப் போடும் ஒரு ஒப்பந்த சாசனம். மேலும் சிந்தித்தால், ஒரு ஜெனிடிக் ஒப்பந்தம் என்றும் சொல்லலாம். இரண்டு பாலினருடைய மரபணுக்கள் கலந்து ஒரு ஆரோக்கியமான அடுத்த தலைமுறை உருவாக சமுதாயம் ஏற்படுத்திய ஒரு சடங்கு திருமணம் என்றும் கூறப்படுகின்றது. அப்பா அம்மாவை திருப்திப்படுத்தவும், அம்மா அப்பாவை திருப்திப்படுத்தவும், ஒருவரை ஒருவர் பராமரித்துக் கொள்வதற்காகவும், உதவி புரிவதற்காகவும் திருமணம் செய்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் தங்களுடைய மரபணுக்களை அடுத்த தலைமுறைக்கு கடத்துவதற்கு முக்கியத்துவம் தரவில்லை என்று தான் கருத வேண்டியுள்ளது.

ஆரோக்கியமான மரபணுவைக் கடத்த வேண்டும் என்பதே முக்கிய காரணமாக இருந்தால், அது திருமணத்தாலேயே முடியும் என்றும் கூற முடியாது.

ஒன்றாக வாழுகின்றோம் ஒன்றாகவா வாழுகின்றோம் என்று எத்தனையோ குடும்பங்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை

“ அப்பா அம்மாவை திருப்திப்படுத்தவும், அம்மா அப்பாவை திருப்திப்படுத்தவும், ஒருவரை ஒருவர் பராமரித்துக் கொள்வதற்காகவும், உதவி புரிவதற்காகவும் திருமணம் செய்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் தங்களுடைய மரபணுக்களை அடுத்த தலைமுறைக்கு கடத்துவதற்கு முக்கியத்துவம் தரவில்லை என்றுதான் கருத வேண்டியுள்ளது.”

நடத்திக்கொண்டு செல்கின்றார்கள். காலம் கடந்து என்னை மதுரையில் கேட்டாக, மன்னார்குடியில் கேட்டாக, அந்த மாயாவரத்தில் கேட்டாக என்று புலம்பித் தள்ளுவதைக் கேட்டிருக்கின்றோம்.

‘ஆண்கள் தம்முடைய அதிகாரத்தை எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் குறைப்பதில்லை. அதைப் பொறுத்துப் போகின்ற பக்குவத்தை நாம் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் எமக்கு இல்லை. ஒரே வாழ்க்கை அதை எம்மால் தனித்து வாழமுடியும். மகிழ்ச்சியாக வாழ முடியும். நேரம் சென்று இரவில் வீட்டைவிட்டு வெளியே போக வேண்டாம். ஏனென்றால், நாலு பேர் தப்பாகப் பேசுவார்கள். தப்பாகப் பேசினால், திருமணம் பேசும்போது கெட்ட பெயர் வரும். இரவில் வெளியே போகின்றபோது ஏதாவது நடந்து விட்டால்! அதாவது ஆண்களால் பிரச்சினை வரும். அதன்பின் யார் உன்னைத் திருமணம் செய்யப் போகின்றார்கள்’ இவ்வாறான வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் திருமணமே காரணமாக அமைகின்றது. அதனால், திருமணத்தை வெறுக்கின்றோம் என்று இளந்தலைமுறைப் பெண்கள் குற்றஞ் சுமத்துகின்றார்கள்.

‘ஏன் இரவில் வெளியே போகின்றீர்கள்’ என்றால், ‘ஆண்கள் ஏன் போகின்றார்கள்’ என்னும் கேள்வி பந்து போல் வந்து விழுகின்றது.

‘நாம் விரும்பிய ஆடை அணிய முடியாது, விரும்பிய இடத்துக்குப் போக முடியாது, ஆண் நண்பர்களுடன் வெளிப்படையாகப் பழக முடியாது. இவ்வாறு கவனமாக இருந்து திருமணம் செய்துவிட்டால், இஷ்டம் போல் வீட்டில் வாழ முடியாது. எதற்கும் விட்டுக் கொடுத்தல், எதிர்பார்த்தல், வேலைச் சுகை என்று அனுசரித்து வாழ்வது கசப்பாக இருக்கிறது. அனுசரிக்கும்போது மோசமான ஒரு ஆண் என்று தெரிந்த பின்னும் அவனுக்கு மேலும் பிள்ளைகளைப் பெறுகின்ற மோசமான முடிவு எடுப்பது போன்ற பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. இவை எமக்குப் பிடிக்காது என்று விவாகரத்து எடுக்க முயற்சித்தால், பலவிதமான சட்ட நடைமுறைகள் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றது. அதன்பின் வாழா வெட்டி என்ற அவப்பெயரையும் தாங்க வேண்டிய சூழ்நிலை அமைந்துவிடுகின்றது’ என்று அவர்கள் கூறுவதும் இளைய வர் பார்வையில் திருமணம் என்பது அவர்களுக்கு அச்சத்தை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கின்றது.

பெண்களின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் ஆண்களே அவள் தன்னைவிட உயரத்துக்குச் சென்றுவிட்டால், பொறாமை அடைந்துவிடுகின்றார்கள். தம்மை விட ஒரு இஞ்சி உயரமான பெண்களையே திருமணம் செய்ய விரும்பாத ஆண்கள், அவர்களின் பதவி உயர்ந்து இருப்பதைப் பார்க்க விரும்புவார்களா? இதனால் பொறுப்பான பதவியை நேரம் எடுத்துச் செய்து முன்னேற்றத்தை அடையப் பெண்களால் முடிவதில்லை. கனவில் வாழ்வின் உயரத்துக்குப் போக நினைத்த பெண்கள் கல்யாணத்தில் விழுந்து

கனவு கற்பனையாகிப் போன துர்ப்பாக்கிய நிலைக்கு ஆளாகிப் போன நிலை வேண்டுமா? மனிதனுடைய வாழ்க்கையில் எல்லோரும் போல் திருமணம் செய்தே வாழ வேண்டுமா? அதைவிட மனிதர்களுக்கு வாழ்க்கை இல்லையா?

தற்காலத்தில் இவ்வாறான பல கேள்விகளைச் சுமந்து இளம் பெண்கள் நடமாடுகின்றார்கள்.

உண்மையில் திருமண நிகழ்விலே பெண்ணைத் தத்தம் செய்து கொடுப்பது ஆணுக்கு உரிமைச் சாசனம் எழுதிக் கொடுப்பது போல் அவளை அடிக்கலாம் உதைக்கலாம். ஏனென்றால் தத்தம் பண்ணிக் கொடுத்த பொருளை திரும்பப் பெற முடியாது. அவனுக்கு உரிமைச் சாசனம் எழுதிக் கொடுத்தாயிற்று.

வடநாட்டில் பெண்களுக்கு முகத்திற்குத் திரை போடும் பழக்கம் இருந்து வந்தது. அங்கே யுத்தங்கள் அடிக்கடியும் அதிகமாகவும் நடந்து வந்தன. அந்தப் போர்களில் முதலில் பெண்களையே சூறையாடுவார்கள். அதன் பின்பே பொன், பொருள் இவைகளைக் கொள்ளையடிப்பது என்ற நிலை இருந்தது. எனவே பெண்களின் பாதுகாப்பைக் குறித்து, முகத்தைக் காண்பிக்காமல் திரை போட்டார்கள். போர்க்காலத்தில் மட்டுமல்ல, பிற்காலத்திலும் அரசியல் அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களிடம் இருந்து பெண்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தேவைப்பட்டது.

சிற்றரசர்களாலும், ஜமீன்தார்களாலும் பெண்களுக்கு ஆபத்து இருந்து வந்தது. ஒரு குடும்பத்தில் மனைவி, அண்ணி, தம்பியினுடைய மனைவி ஆகியோர் ஒன்றாக வாழுகின்றபோது முகத்திற்குத் திரை போட்டு இருப்பதால் காலைப் பார்த்து அடையாளம் கண்டு கொள்ளலாம். அதனால் திருமணத்தின்போது மணப்பெண்ணுக்கு மெட்டி அணி வித்தார்கள். காலை அடையாளம் கண்டு கொள்வதற்காக மணமகன் அம்மி மேல் மணமகளின் காலைத் தூக்கி வைப்பது என்ற சடங்கை ஏற்படுத்தினார்கள். இதுதான் காலுக்கு மெட்டி போடுவது. இவ்வாறான சடங்குமுறைகள் இந்தக் காலத்திற்குத் தேவையில்லாத ஒன்றாகிவிட்டது. ஆயிரம் பேரை அழைத்து அன்றைய நாள் முழுவதும் திருமண விழாவை நடத்தி ஆண்கள் கடனாளியாகவே குடும்ப வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கின்றார்கள்.

இவ்வாறு குற்றச்சாட்டுகளால் பெண்கள் மனம் நிரம்பி வழிகின்றது. திருமணம் அவசியமா? என்னும் கேள்விக்குறியுடன் இளமை நீடிக்கப்படுகின்றது.

Chandragowry.Sivapalan@thaiivedu.com

அம்மா வீட்டில் சும்மா தான் இருக்கிறா

இராசகுமார் வினோதன்

‘அம்மா வீட்டில் சும்மா தான் இருக்கிறா’ என்ற கூற்று, நமது சமூகத்தில் வேருன்றிய தவறான புரிதலை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது. ஒரு பணியின் மதிப்பு என்பது, அதற்கு வழங்கப்படும் சம்பளம், சலுகைகள் மற்றும் ஒரு நிறுவனத்தின் அமைப்புக்குள் அது வகிக்கும் பதவி ஆகியவற்றைக் கொண்டே தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இதன் விளைவாக, ஊதியம் பெறாத, அலுவலகச் சூழல் அற்ற, வீடு சார்ந்த பணிகளைச் செய்யும் தாய்மார்களின் உழைப்பு வேண்டுமென்றே புறக்கணிக்கப்படுகிறது. சம்பாதிக்கும் ஒரு நபர் மட்டுமே உழைப்பாளி என்ற குறுகிய வரையறைக்குள், குடும்பத்திற்காக இடைவிடாது உழைக்கும் ஒரு தாயின் அளப்பரிய பங்களிப்பு, ‘உழைப்பில்லை’ என்று முத்திரையிடப்படுகிறது. இந்தக் கண்ணோட்டம், நிதி ரீதியாகப் பரிமாற்றம் செய்யப்படாத அனைத்து வீட்டுப் பணிகளையும் குறைத்து மதிப்பிடுகிறது.

காலை முதல் இரவு வரை, குடும்பத்தின் ஒவ்வொரு தேவைக்காகவும் ஒரு தாயினால் செய்யப்படும் வேலைகள் எண்ணற்றவை. இந்த உழைப்பை ‘சும்மா இருப்பது’ என்று அலட்சியமாக அழைப்பது, அவர்களின் உடல் மற்றும் மனரீதியான பங்களிப்பை வெறும் அவமதிப்புக்கு உள்ளாக்குவது மட்டுமல்லாமல், உழைப்பின் அடிப்படை வரையறையையே சிதைக்கிறது. ஒரு தொழிற்சாலையில் வேலை செய்பவருக்கும், அலுவலகத்தில் நிர்வாகப் பணிகளைச் செய்பவருக்கும் உழைப்புக்கான அங்கீகாரம்

கிடைக்கிறது. ஆனால், ஒரு தாயோ, அடுத்த தலைமுறையை உருவாக்கும் அடிப்படைப் பணியைச் செய்தும், அங்கீகாரம் அற்றவராகக் கருதப்படுகிறார். இந்தக் கண்ணோட்டம் மாறாத வரை, வீட்டுப் பணிகள் தொடர்ந்தும் இரண்டாம் தரப் பணியாகவே கருதப்படும்.

ஒரு குடும்பம் சீராக இயங்குவதற்கும், உறுப்பினர்கள் நிம்மதியாகவும் பாதுகாப்பாகவும் உணர்வதற்கும், அடிப்படை அத்திவாரமாகத் திகழ்பவர் அம்மாதான். அவரது பணி, ஒரு போதும் முடிவுக்கு வராத, ஒருநாள் கூட ஓய்வு எடுக்க முடியாத ஒரு தொடர் சங்கிலி. ஒரு நிறுவனத்தில் விடுமுறை எடுத்தால் மாற்று ஏற்பாடுகள் இருக்கும். ஆனால், வீட்டில் ஒரு தாய்க்கு விடுமுறை கிடையாது; விடுமுறையோ அல்லது ஓய்வோ எடுத்தால், அன்றைய தினமே ஒட்டுமொத்தக் குடும்ப அமைப்பும் ஸ்தம்பித்துப் போகும் அபாயம் உள்ளது. அவரது சேவை, நிதி சார்ந்த ஆதாயத்திற்காகச் செய்யப்படுவதில்லை மாறாக, அது அன்பு, கடமை மற்றும் அர்ப்பணிப்பின் அடிப்படையில் அமைந்தது.

ஒரு தாயின் வேலை நேரம் என்பது, உலகிலுள்ள எந்தவொரு நிறுவன வேலையின் வரையறைக்குள்ளும் அடங்காது. அவருக்குத் தினசரி வேலை நேரம் கிடையாது, பணி நிறைவு நேரம் கிடையாது, வேலை முடிந்து வீட்டிற்குச் செல்லும் நேரமும் கிடையாது. அவரது கடமைகள் அதிகாலையில் தொடங்குகின்றன. வீட்டில் உள்ள மற்றவர்கள் தூங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது சமையல் வேலைகளைத் தொடங்குவது, பாடசாலைக்கோ அல்லது அலுவலகத்திற்கோ செல்பவர்களை ஆயத்தப்படுத்துவது போன்றவை. இரவு அனைவரும் உறங்கிய பிறகும், அடுத்த நாளுக்கான திட்டமிடல்கள், துணிகளை மடித்தல், அல்லது நோய்வாய்ப்பட்ட குழந்தையைக் கவனித்தல் எனப் பணி நீள்கிறது. ஒரு தாயின் பன்முகத் திறமை, வேறெந்தத் துறையிலும் ஒப்பிட முடியாத அளவிற்குச் சிக்கலானது. அவர் ஒரே நேரத்தில் சமையல்காரர் (அன்றாடத் தேவைக்கேற்ப உணவுத் தயாரிப்பு), துப்புரவுப் பணியாளர் (வீட்டைச் சுத்தமாக வைத்திருத்தல்), சலவைப் பணியாளர் (உடைகளைச் சுத்தம் செய்தல்), நிர்வாக உதவியாளர் (வீட்டுக் கணக்குகளை நிர்வகித்தல்), மற்றும் ஓட்டுநர் (குழந்தைகளை பாடசாலைக்கு அழைத்துச் செல்லுதல்) எனப் பல பாத்திரங்களை ஏற்கிறார். ஒரு நிர்வாகி பல்வேறு துறைகளை நிர்வகிக்கப் பல ஊழியர்களை நம்பியிருப்பார். ஆனால், ஒரு தாய், இந்தக் கடினமான பணிகளைச் சம்பளம் மற்றும் உதவியாளர்கள் இல்லாமல் தனியாகச் சமாளிக்கிறார்.

tg.theeban@gmail.com

ஒரு நிறுவனத்தில் ஏற்படும் அவசரகாலச் சூழ்நிலையைச் சமாளிக்கத் தனி நிர்வாகக் குழு இருக்கும். ஆனால், ஒரு தாயோ, குடும்பத்தின் எதிர்பாராத நோய்கள், விருந்தினர் களின் வருகை, நிதிப் பற்றாக்குறை அல்லது குடும்ப உறுப்பினர்களின் திடீர் மனநிலை மாற்றங்கள் போன்ற அனைத்து அவசரகாலச் சூழ்நிலைகளிலும் உடனடி 'அவசரகால முகாமையாளராக' செயற்பட வேண்டியுள்ளது. அவர் எந்தவிதமான முன் தயாரிப்பும் இன்றி, தன்னுடைய தனிப்பட்ட சேர்வை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, உடனடியாகத் தன்னைத் தகவமைத்துக்கொண்டு சூழ்நிலையைக் கையாள்கிறார். இது, தலைமைப் பண்பு மற்றும் சிக்கல் தீர்க்கும் திறன்களின் மிகச்சிறந்த வெளிப்பாடு ஆகும்.

அம்மாவின் உழைப்பு என்பது சமையல் மற்றும் துப்புரவு போன்ற உடல் உழைப்போடு நின்றுவிடுவதில்லை; அது மிக ஆழமான உளவியல் மற்றும் உணர்வுபூர்வமான உழைப்பைக் கொண்டது. அவர் குடும்பத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவரின் உணர்ச்சி ஓட்டங்களையும் கவனிக்கிறார். குடும்ப உறுப்பினர்களின் மன அழுத்தங்களை உள்வாங்கிக் கொள்வது, சண்டைகள் மற்றும் கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்படும்போது நடுவராகச் செயற்பட்டு அவற்றை இணக்கமாகத் தீர்த்து வைப்பது, தோல்விகள் ஏற்படும்போது நம்பிக்கையூட்டுவது போன்ற பணிகள், ஒரு உளவியல் நிபுணர் அல்லது ஆலோசகர் செய்யும் சேவைக்கு ஒப்பானது.

தாய்மார்கள் பெரும்பாலும் குடும்பத்தின் 'உணர்ச்சி வடிவகாலாக' செயற்படுகிறார்கள். வெளியுலகில் மன அழுத்தத்தைச் சந்தித்துவிட்டு வரும் கணவன் அல்லது பாடசாலையில் இருந்து சேர்வாகத் திரும்பும் குழந்தைகள் ஆகியோரின் மனநிலையைப் புரிந்துகொண்டு, அந்த எதிர்மறை உணர்ச்சிகளை உள்வாங்கிக்கொண்டு குடும்பத்தின் அமைதியைக் குலையாமல் காக்கிறார். இந்தத் தொடர்ச்சியான உணர்ச்சிச் சுமையை அவர் தனக்குள் சுமந்து கொண்டே, வீட்டை ஓர் அன்பான, பாதுகாப்பான புகலிடமாக வைத்திருக்கிறார். இந்த உளவியல் சேவைக்கு உலகில் விலை நிர்ணயம் செய்ய முடியாது.

ஒரு தாயின் மிகப்பெரிய தனிச்சிறப்பு, அவர் கேட்கப்படாத தேவைகளை முன்கூட்டியே உணர்ந்து பூர்த்தி செய்யும் நுண்ணுணர்வு கொண்டவர். குழந்தைக்கு என்ன வேண்டும், கணவர் என்ன கவலையில் இருக்கிறார், முதியோர் பராமரிப்புக்கு என்ன தேவை என்று ஒவ்வொருவரின் தேவைகளையும் அவர்கள் வாய் திறந்து கேட்பதற்கு முன்னரே அறிந்துகொண்டு, அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறார். இந்தத் தனிப்பட்ட, கவனம் மிக்க கவனிப்பு தான், குடும்ப உறுப்பினர்கள் வெளியில் சென்று மன அழுத்தமின்றி தங்கள் பணிகளைச் செய்ய அடிப்படையாக அமைகிறது. ஒரு தாயின் பணியை நாம் பணத்தின் மதிப்பில் கணக்கிட்டால், அது ஆச்சரியமூட்டும் ஒரு பெரிய தொகையாக இருக்கும். ஒரு முழு நேர செவிலியர், சமையல்காரர், இல்லப் பணியாளர், குழந்தை பராமரிப்பாளர், போக்குவரத்துச் சேவை வழங்குநர், நிதி ஆலோசகர் மற்றும் தனிப்பட்ட உதவியாளர் எனப் பலரின் மொத்தச் சம்பளத்தை ஒரு தாய் தனியாகச் சேமிக்கிறார். பொருளாதார நிபுணர்கள், இந்த 'ஊதியமில்லா உழைப்பின்' மதிப்பை நாட்டின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் சேர்த்தால், அது மிகப்பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் என்று வாதிடுகிறார்கள். ஏனெனில், இதுவே நாட்டின் உற்பத்தித்திறனுக்குப் பின்னால் உள்ள மறைக்கப்பட்ட சக்தி.

குடும்பம் சீராகவும், ஆரோக்கியமாகவும் இயங்கினால்தான், மற்ற உழைக்கும் உறுப்பினர்கள் நிம்மதியாகவும் கவனச் சிதறல் இல்லாமலும் வெளியில் சென்று தங்கள் தொழிலைச் செய்ய முடியும். ஒரு தாயின் பணி என்பது, நிறுவனங்களின் ஊழியர்கள் அதிக உற்பத்தித்திறனுடன் செயற்பட உதவும் ஒரு பின்புலச் சேவை ஆகும். எனவே, ஒரு தாயின் பணியைச் 'சும்மா' என்று சொல்வது, நாட்டின் பொருளாதாரச் சக்கரம் சுழல அவர் அளிக்கும் மிகவும் முக்கியமான பங்களிப்பை வேண்டுமென்றே மறுப்பதாகும். அவரது உழைப்பு இல்லை என்றால், உலகின் அனைத்து அலுவலகங்களும் தொழிற்சாலைகளும் ஸ்தம்பித்துப் போகும். வரலாற்று ரீதியாகவே, பெண்கள் மற்றும் தாய்மார்களின் உழைப்பு, உற்பத்தி அல்லாத செயற்பாடு என்று முத்திரையிடப்பட்டது. இந்தச் சமூகப் பிழையைத் திருத்த வேண்டியது அவசியம். வீட்டிலுள்ள வேலைகளைக் கண்ணுக்குத் தெரியாத வேலையாகவும், இலகுவான வேலையாகவும் கருதும் போக்கைக் கைவிட வேண்டும். அவர்களின் பணியை அங்கீகரிப்பது, ஒரு தனிப்பட்ட பெண்ணுக்கு மரியாதை அளிப்பது மட்டுமல்ல அது ஒரு சமுதாயம் தனது அடிப்படை மதிப்புகளை மீட்டெடுப்பதன் அறிகுறியாகும்.

'அம்மா வீட்டில் சும்மா தான் இருக்கிறா' என்ற எண்ணத்தைக் குடும்பத்திலும் சமூகத்திலும் இருந்து முழுமையாகக் களைவது காலத்தின் கட்டாயம். ஒரு தாய் குடும்பத்திற்காகச் செய்யும் பணி, எந்த நிறுவனத்திலும் பணம் கொடுத்து வாங்க முடியாத அன்பின் வெளிப்பாடு, அர்ப்பணிப்பு மற்றும் தியாகத்தின் கலவையாகும். இந்தக் கண்ணோட்ட மாற்றம், வீட்டில் உள்ள மற்ற உறுப்பினர்களிடம் இருந்து தொடங்க வேண்டும். தாயின் வேலையை மற்ற வீட்டு வேலைகளைப் போலவே சமமாகப் பிரித்துக்கொள்வது, அவரது சுமையைக் குறைக்கும். ஒரு தாய்க்கு நாம் அளிக்கும் உண்மையான ஊதியம் பணம் அல்ல. அது மரியாதை மற்றும் அங்கீகாரம். அவர் செய்யும் சிறு சிறு பணிகளையும் மதிப்பது, அவருடைய தனிப்பட்ட நலனில் அக்கறை கொள்வது, அவ்வப்போது அவருக்கு முழுமையான ஓய்வு கிடைப்பதை உறுதிசெய்வது போன்றவை மிக முக்கியம். 'நன்றி', 'உனது உழைப்பை நான் மதிக்கிறேன்' போன்ற சிறிய வார்த்தைகள் கூட, அவரது தொடர்ச்சியான உழைப்புக்குக் கிடைக்கும் பெரிய அங்கீகாரமாகும்.

ஒரு வீட்டையும், அதன் வழியே ஆரோக்கியமான, அறிவுள்ள, பண்புள்ள அடுத்த தலைமுறையையும் கட்டியெழுப்பும் அம்மா 'சும்மா இருப்பவர்' அல்லர். அவர் உலகின் மிக முக்கியமான, மிகவும் மதிப்புமிக்க உழைப்பாளி ஆவார். அவரது பணி, உலகின் மிகவும் சிக்கலான நிர்வாகப் பணிகளை விடச் சவாலானது; மிகவும் கடினமான உடல் உழைப்பைக் காட்டிலும் உன்னதமானது. எனவே, ஒவ்வொரு தாயின் பணியும் மதிக்கப்பட வேண்டும், கொண்டாடப்பட வேண்டும். அவர்களின் உழைப்பைப் புறக்கணிக்கும் சமூகம், அதன் அடித்தளத்தையே பலவீனப்படுத்துகிறது என்பதில் ஐயமில்லை.

Vinothan.R@thaiveedu.com

ஆளுநர்

போல்க்

மட்டக்களப்புக்கு

மேற்கொண்ட

கள்ளிப்

பயணம்

தமிழில்

திருவேணிசங்கமம்

ஏப்ரல் 12-ஆம் திகதி :

எங்களது மூட்டை முடிச்சுகள் மு.ப. 4 மணிக்கு முதலே அனுப்பப்பட்டுவிட்டன. 5.10 மணியளவில் ஆளுநர் பல்லக்கில் வர நாங்களும் கூடவே புறப்பட்டோம். நாங்கள் 6 மணியளவில் கட்டைபறிச்சான் ஆற்றங்கரைக்கு வந்து சேர்ந்தோம். ஆறு அகலமாக இருந்தாலும் கால்நடையாக கடக்கக்கூடியதாக இருந்தது. மறுகரையில் கட்டைபறிச்சான் கிராமம் தெரிந்தது. இங்கிருந்து அடர்ந்த காட்டினூடாக நாங்கள் பள்ளிக்குடியிருப்பை அடைந்தோம். இங்கிருந்து சேறு நிறைந்த நெல்வயல் கள் ஊடாக தோப்பூருக்கு வந்தோம். அங்கிருந்து மணல் திட்டுகளையும் Moeliaroe *என்ற ஆற்றையும்(உலங்காலி வாவியின் ஒரு கிளை) சேறு நிறைந்த தரையையும் மற்றும் எதிர்ப்பட்ட பாதையும் நடந்தும் குதிரையில் ஏறியும் கடந்து இலங்கைத்துறையை அடைந்தோம்.

காட்டின் ஊடான பாதை தூய்மையாக இருந்தது. மண், களி, பாறை மற்றும் மணல் பாங்கு கொண்டதாக பலவகைகளில் காணப்பட்டது. எதிர்வந்த கிராமங்கள் நடுத்தர அளவில் இருந்தன. ஆளுநர் இந்த இடத்தில் ஒரு இரவு தங்கிப் போகலாம் என்றார். ஆயினும், எதிர்பாராத தாக்குதல்கள் நிகழ வாய்ப்பிருப்பதால் நாங்கள் அதை விரும்பவில்லை. அங்கிருந்த வாடிவீட்டிலும் தங்கவில்லை. இருள் கவிந்த பின்னர் கொள்ளைக்காரர்கள் திடீரென தாக்கலாம் என்பதால் நிலவொளியில் எங்கள் பயணத்தை தொடர்ந்தோம்.

மூன்று சிறிய அருவிகளையும் சமதளமான நெல்வயல்களையும் கடந்த பின்னர் Tsjedaraweela* என்ற இடத்தையும் கடந்து சுவாமிகோயிலை அல்லது வெருகல் கோயிலை அடைந்தோம். அது கல்லால் கட்டப்பட்ட அஞ்ஞானி (இந்து) கோயிலாகும். பக்கத்தில் இருந்த வெருகல் கிராமத்துக்கு பிற்பகல் 1 மணியளவில் வந்து சேர்ந்தோம். இங்கிருந்து ஆழமாகவும் வேகமாகவும் குறுகலாகவும் ஓடும் வெருகல் ஆற்றை கடக்க வேண்டியிருந்தது. இலங்கைத்துறையிலிருந்து படகுகள் வரும் வரையும் இரண்டு மணித்தியாலங்கள் காத்திருந்தோம். இதற்கிடையில் எங்கள் மூட்டை முடிச்சுகளை சுமந்து கொண்டு குதிரைகள் நீந்திக்கரையேறி விட்டன. தூரத்தில் நாங்கள் கடக்க இருக்கும் அடர்ந்த காடு தெரிந்தது. காட்டினூடே யானைக் கூட்டமொன்று வழிமறித்து நின்றிருந்தது. எங்கள் மேளக்காரர்கள் பறையடித்து ஒலி எழுப்பியும் அவை நகர மறுத்தன. துப்பாக்கி வேட்டுகள் வைத்த போதுதான் அவை காட்டுக்குள் நகர்ந்தன.

கல்லடிக்குடியிருப்பு வழியாக எங்கள் பயணம் தொடர்ந்தது. இந்த வழிகளைப்பை தருவதாகவும் சிரமம் நிறைந்ததாகவும் இருந்தது. பற்றைகள் பாதையின் இரு மருங்கும் நெருங்கி பல்லக்கைத் தூக்கி செல்வதைச் சிரமமாக கியது. ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டு கதிரவெளிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் வாடிவீட்டை 4.30 மணிக்கு அடைந்தோம். அங்கிருந்து மிகவும் சேறான பாதையூடாகச் சென்றோம்.

ஓல்லாந்தர் கால ஆளுநர் போல்க் தலைமையில் ஓர் குழுவினர் இலங்கையின் கரையோரங்களில் மேற்கொண்ட பிரயாண விபரிப்பிலிருந்து, 1767 ஏப்ரல் 12—21 ஆகிய திகதிகதிகளுக்கிடையில் முதன்முதலாக மட்டக்களப்புப் பகுதிக்குச் சென்ற தகவல்களை மட்டும் இங்கே மொழிபெயர்த்துத் தருகிறோம்.

இங்கு நட்சத்திர (*) அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ள இடங்களை எங்களால் அடையாளம் காணமுடியவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

- மொ.ர்.

ஏப்ரல் 13-ஆம் திகதி :

பல்லக்கைத் தூக்கிகள் தூக்கிக் கொண்டு வர பிற்பகல் 3.30 மணிக்குப் புறப்பட்டு 6.45 மணியளவில் பணிச் சங்கேணி (உப்பாறு ஏரியின் ஒரு கிளை) ஆற்றை அடைந்தோம். ஆறு அகலமாகவும் நடுவில் மிக ஆழமாகவும் இருந்தது.

பிற்பகல் வரை 10 மணி வரை நாங்கள் ஆற்றங்கரையில் அமைக்கப்பட்டிருந்த பந்தலில் தரித்திருக்க வேண்டி இருந்தது. எங்கள் மூட்டை முடிச்சுகளின் அரைவாசி கரைக்கு வந்து சேருவதற்கு முன்பே நாங்கள் பயணத்தைக் கால்நடையாகவும் குதிரைகளின் மேலும் கரமோன் வரை தொடர்ந்தோம். கரமோன் என்பது மூர்கள் வாழும் ஒரு பெரிய கிராமம். இங்குள்ள மூர்கள் பிழைப்புக்கு நெற்செய்கையில் ஈடுபடுகின்றனர்.

வீதி நல்ல நிலையில் இருந்தது. ஆயினும் வீதி குறுகலாக இருந்ததால் பல்லக்கை கொண்டு போவது சிரமமாக இருந்தது....

மூட்டை முடிச்சுகளைக் கடத்தும் போது கட்டுமரம் கவிழ்ந்து விட்டது. ஒரு மூட்டை நீரில் மூழ்கியும் விட்டது. கட்டுமரம் பாரமாகியதால் அல்லது குதிரையொன்று அதில் கட்டியதால் இந்த அனர்த்தம் நிகழ்ந்திருக்கலாம். யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வந்த சிவியார்கள் என்னும் பல்லக்கு தூக்கிகள் தப்பித்துக்கொண்டார்கள். அதை பைத்தியம் பிடித்தவர்கள் போல ஆளை ஆள் தழுவிக்கொண்டு கொண்டாடி மகிழ்ந்தனர்.

வாவி ஓரத்தில் உப்பு குவித்து வைக்கப்பட்டிருப்பது தெரிந்தது.

ஏப்ரல் 14-ஆம் திகதி :

பிற்பகல் 3 மணியளவில் வெளிக்கிட்டு பிற்பகல் 7.30 மணியளவில் Apelamone* அல்லது Moerkandivoe* என்ற ஹைக்கப்படும் இடத்துக்கு வந்தோம்.

அடர்ந்த காட்டினூடாக செல்லும் பாதை நல்ல நிலையில் இருந்தது. நாங்கள் சென்று கால் மணித்தியாலத்துக்கு பின் பெரியதும் சிறியதுமான யானைக் கூட்டம் ஒன்றைக் கண்டோம். மட்டக்களப்புக்கும் தம்மங்கடவைக்கும் (ஏறா வூர்ப் பற்று); எல்லையாக உள்ள Sirnaeijen Palaroo* என்ற ஆற்றொன்றின் கரையில் மட்டக்களப்பு நிர்வாகி எங்களை வரவேற்றார். இந்த ஆறு இப்போது சிறியதாக இருந்தாலும் மழை காலத்தில் வெள்ளம் பிரவகித்து பெரிதாக ஓடுமாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. கால் மணித்தியால நடையில் வாடிவீடு இருக்கும் இடத்தை அடையலாம். வாடிவீடு ஒழுங்கான கட்டடமில்லை. இடவசதியும் குறைவு.

ஏப்ரல் 15-ஆம் திகதி

காலை 5 மணிக்கு மட்டக்களப்பில் இருந்து வந்த படகில் நாங்கள் மேற்சொன்ன வாடிவீட்டின் அருகாமையில் பாயும் நல்லூர் ஆற்றின்(வாழைச்சேனை ஆறு) ஊடாக 7.20 மணிக்கு வென்டலூல் குடாவை அடைந்தோம்.

அக்குடா பெயருக்கேற்ற இடமில்லை. பாறைகள் நீரில் நீட்டிக்கொண்டிருப்பதால் படகுகளின் நடமாட்டத்துக்கு அவ்வளவாக பொருத்தமானதல்ல. வெகு சில படகுகளைத்தான் அங்கே காணமுடிந்தது. சில வருடங்களுக்கு முன்னர் இந்த இடத்தில் 20 பேர் வரையில் தங்கியிருந்தார்களாம். அவர்கள் தங்கியிருந்ததற்கான தடயங்கள் காணப்பட்டன. இப்போது பாதுகாவலரைத் தவிர வேறு ஒருவருமில்லை.

பின்னேரம் நாங்கள் வெளிக்கிட ஆயத்தமாகும்போது நான்கு காட்டு வேடர்கள் ஆளுநரைப் பார்த்து மரியாதை செலுத்த வந்தனர். அவர்கள் அவருக்கு கொஞ்சம் தேனும் மெழுகும் பரிசளித்தனர். அவர்கள் வதிவிடமெதையும் கட்டிக் கொள்வதில்லையாம்; மரங்களுக்கு கீழேதான் வாழ்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களிடம் எங்க ளோடு வந்தால் கொஞ்சம் பணம் சம்பாதிக்கலாமே என்று கூறினோம். அவர்கள் அதை விருப்பவில்லை. ஆளுநர் அடையாள நிமித்தமாக சில பட்டுத் துணிகளை அவர்களுக்குப் பரிசளித்தார். அவர்கள் அவற்றை அடையாளமாக காட்டினால் கௌரவிக்கப்படுவார்கள் என்று சொன்னோம்.

இதன் பிறகு மூன்று கிளைகளாகப் பிரிந்திருந்த நல்லூர் என்னும் பேராற்றை கடந்தோம். ஒரு கிளையின் பெயர் Mandarji* மற்றக் கிளையின் பெயர் Oeparre* அடுத்ததற்கு பெயரில்லை. அதன் பிறகு பெரிய கோயிலைக் கொண்ட சித்தாண்டிக்குடி, அடுத்து பயணிகளுக்கான பந்தல் போடப் பட்டிருக்கும் வந்தாறுமுலை ஆகிய கிராமங்களில் இளைப்பாறி கொம்மாதுறை கிராமத்தையும் கடந்து 7 மணியளவில் ஏறாவுருக்கு வந்து சேர்ந்தோம்.

இக்கிராமங்களில் வீதிகள் அகலமானவை, விசாலமானவை. ஆயினும் மணற்பாங்கானவை. மரவேலி போடப்பட்டிருந்தன. ஒவ்வொரு வீட்டுக்கு முன்பும் விளக்கேற்றி இருந்தார்கள். சில வீடுகளில் பகலிலும் விளக்கெரிந்தது. சில இடங்களில் உள்ளவர் வழமைப் பிரகாரம் (வன்னியர் வழமைப்படி) எண்ணெய்க்குப் பதிலாக நெய்யை உஹ்றி விளக்கேற்றி வெற்றிலை வைத்து தென்னோலையால் அலங்கரித்திருந்தார்கள். இங்குள்ள மக்கள் ஆரோக்கியமாகவும் செல்வமாகவும் உள்ளமை தெரிந்தது. புதியவர்களைக் கண்டு முகம் சுளிக்கும் வழக்கம் அவர்களிடம் இல்லை.

ஏப்ரல் 16ஆம் திகதி :

காலை 5. 30 மணியளவில் Wannawillie*, Mailambalwille - மைலம்பாவெளி, Tannamoene - தன்னாமுனை, Kinblamaddo - கும்பலாமடு, Tjatrakonda - சத்துருக்கொண்டான், Kottekolam - கொத்துக்குளம், Oerenie- உஹ்றி, Setoekoe-tave *, Kotemone - கோட்டைமுனை ஆகிய கிராமங்களைக் கடந்து சென்றோம். அவைகள் எல்லாம் சிறிய கிராமங்கள். தென்னை மரங்களும் வேறு பயன் தரும் மரங்களும் நிறைந்தவை. காலை 8 மணியளவில் மட்டக்களப்பு ஆற்றை(வாவி) அடைந்தோம். வழி நெடுகிலும் கறுவா மரங்களை கண்டோம். கொழும்புக்கு போகும் போது கொண்டு சென்று பரிசோதிக்க அவைகளில் ஒன்றிரண்டை வெட்டிவைக்குமாறு ஆளுநர் பணித்தார். ஒரு மைல் நடை தூரத்தில்; இருந்த தீவையும் கோட்டையையும் ஆளுநர் போய்ச் சுற்றிப் பார்த்தார்.

மட்டக்களப்பின் பழைய பெயரான புளியந்தீவு என்பதை முதன்முதல் 1668 ல் உபயோகித்தவர். ஆளுநர் ஃபல்ரிக் என்பவராவார்

ஏப்ரல் 17 ஓய்வு நாள் :

ஏப்ரல் 18 ந் திகதி :

பிற்பகல் 3 மணியில் நாங்கள் படகில் ஆற்றுவாய்க்கு சென்றோம். இடைக்கிடை பெரிதும் சிறிதுமான மணல் தீட்டுகள் எங்கள் பயணத்தை இடைமறித்தன. கப்பல் செல்வதற்கு அவைகள் முற்றிலும் தடையாக இருந்தன. அவைகளால் கப்பலில் இருந்து பொருட்களை இறக்குவதும் ஏற்றுவதும் மிகவும் செலவு கூடிய காரியமாக இருந்தது.

திரும்பி வரும்போது 'அரசனின் குளம்' என்று கூறப்படும் பள்ளத்தை இறங்கிப் பார்த்தோம். பிற்பகல் 7.45 அளவில் மட்டக்களப்பு வந்தோம்.

ஏப்ரல் 19 ஆம் திகதி :

ஆளுநர் காலையிலும் மாலையிலும் பிரார்த்தனைகளிலும் கோயில் கடமைகளிலும் ஈடுபட்டார்.

ஏப்ரல் 20 ஆம் திகதி :

காலை 3 மணி;யளவில் தெற்குத் திசை நோக்கி மட்டக்களப்பு வாவி (மண்முனை வாவி) ஊடாக Kallette - கல்லாறு வரை வந்தோம். அப்போது காலை 10 மணியாகி இருந்தது. பிற்பகலில் கடற்கரையில் நாங்கள் போட்ட எல்லைகளின் மீதிகளைப் பார்த்தோம்

ஏப்ரல் 21 ஆம் திகதி :

காலை 4.15 மணிக்கு குதிரையில் ஏறி கடற்கரை வழியே சாய்ந்தமருது குடாவை (Siampandoere) காலை 6.00 மணிக்கு அடைந்தோம். ஓரங்குல தேசப்படத்தில் காணப்படும் சாய்ந்தமருது கிராமம் காரைதீவுக்கு வடக்கே உள்ளது. அங்கு கடல் உட்குழிந்து காணப்படுகிறது. இங்கிருந்து வடக்கே மட்டக்களப்பு வரையும் வாவி ஓரமாக சதுப்பு நிலங்களும் வயல் நிலங்களும் மாறிமாறி காணப்படுகின்றன.

இங்கே மட்டக்களப்பில் இருந்து ஏற்றுமதியாகும் சகல பொருட்களையும் மட்டக்களப்பைவிட மிக எளிதாக ஏற்றக் கூடியதாக வசதி உள்ளது. மட்டக்களப்பில் கப்பல்கள் கரைக்கு வராமல் கடலுக்குள்ளேயே நிற்க வேண்டிய நிலை போல் இங்கே இல்லை. இங்கே கப்பல்கள் கரைக்கு அப்பால் கொஞ்ச தூரத்திலேயே இங்கே நிறுத்தி வைக்க முடியும். Pandiripoe - பாண்டிருப்பு, Mardamoene -மருதமுனை, Nilawane - நீலாவணை என்று தூய அழகிய கிராமங்களும் உள்ளன. மட்டக்களப்பு - கல்முனை பாதையில் மருதமுனையும் நீலாவணையும் 23 ½ வது மைலிலும் பாண்டிருப்பு 27 ½ வது மைலிலும் உள்ளன. பகல் 2 மணிக்கு நாங்கள் கட்டப்பனலில் இருந்து படகில் ஏறி 8 மணிக்கு மட்டக்களப்பை அடைந்தோம். ஆளுநர் குழுவுக்கு மட்டக்களப்புக்கு குடாவில் வெளிப்படும் ஓசை பற்றி ஒரு துல்லியமான வரைபடத்தை தயாரிக்குமாறு பணித்தார். அதற்கு தீயணைப்பு பிரிவில் வேலைசெய்யும் சோம்பரின் உதவியைப் நாடலாம் என்றும் ஆலோசனை கூறனார்.

thiruvensangamam@thaiveedu.com

tg.theeban@gmail.com

**இனப்படுகொலையின்
அரசியல் - 20**

கறுப்பு யூலையிலிருந்து நீடித்த போருக்கு

தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ

கிளர்ச்சிக்கு எதிரான போராட்டம் முதல் அழிப்பு வரையான காலமானது, 1983-க்கும் 2009-க்கும் இடையிலான முப்பது ஆண்டுகள் இலங்கை அரசின் வரலாற்றில் மிகவும் வன்முறைகளும் பலமாற்றங்களும் நிறைந்த காலகட்டமாகும். ஓர் அரசாங்கத்திற்கும் பிரிவினைவாத இயக்கத்திற்கும் இடையிலான உள்நாட்டுப் போராகத் தொடங்கியது, ஓர் அழிவு பிரச்சாரமாகப் பரிணமித்தது, கிளர்ச்சிக்கு எதிரான போராட்டத்திற்கும் இனப்படுகொலைக்கும் இடையிலான எல்லைகளை மழுங்கடித்தது. இந்த தசாப்தங்களில் அரசு கொள்கை, இராணுவக் கோட்பாடு, அரசியல் சித்தாந்தம் ஆகியவை தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிராக மட்டுமல்லாமல், தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகவும் இயக்கப்பட்ட அழிவுக் கருவியாக ஒன்றிணைந்தன. அந்த பரிணாம வளர்ச்சியை அவதானிப்பது அவசியம். அரசின் இராணுவ மயமாக்கலும் விடுதலைப் புலிகளின் சர்வாதிகாரமும் எவ்வாறு முழுமையான போரின் அரங்கை உருவாக்கியது, சர்வதேச சமூகத்தின் மௌனம் அதை எவ்வாறு வெளிப்படுத்த உதவியது என்பதை இது காட்டுகிறது. இனப்படுகொலை ஆய்வுகள் பகுப்பாய்வுக் கண்ணோட்டமாகவே உள்ளன. துன்புறுத்தலில் இருந்து ஒழிப்புக்கு மாறுவது ஓர் அரசியல் செயல்முறையாகவும் மனிதாபிமான பேரழிவாகவும் பார்க்கப்படுகிறது.

1983 கறுப்பு ஜூலை படுகொலை ஓர் உள்நாட்டுப் போரைத் தூண்டுவதற்கு மேலாகவும் பலவற்றைச் செய்தது. அது தீவின் இனப் பிரிவினையை உறுதிப்படுத்தியது. பின்னர்

ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் இந்தியாவிற்கும் அதற்கு அப்பாலும் தப்பியோடி தமிழ்த் தேசியவாத திட்டத்திற்கு முக்கிய பாத்திரம் வகித்த உலகளாவிய புலம்பெயர்ந்தோரை உருவாக்கினர். ஒரு காலத்தில் பல போராளிக் குழுக்களில் ஒன்றான விடுதலைப் புலிகள், சித்தாந்த ரீதியான கடும்கோக்காலும் போட்டியாளர்களை இரக்கமின்றி ஒழித்தல் ஆகியவற்றின் கலவையின் மூலமும் தமது ஆதிக்கத்தைப் பலப்படுத்தினர். 1980-களின் பிற்பகுதியில் அது வரிவிதிப்பு, காவல், சமூகக் கட்டுப்பாடு போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தித் தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் பகுதிகளுக்குள் ஒரு கெரில்லா இராணுவமாகவும், நடைமுறை அரசாகவும் மாறியது.

இலங்கை அரசு நிரந்தர அவசர நிலையின் தர்க்கத்தைச் சுற்றி தன்னை மறுசீரமைத்துக் கொண்டு பதிலளித்தது. பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டம், தொடர்ச்சியான அவசரகால விதிமுறைகளின் கீழ், பாதுகாப்புப் படையினருக்கு கைது, தடுப்பு, நீதிக்குப் புறம்பான மரணதண்டனை போன்றவற்றுக்கான பரந்த அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டன. சித்திரவதை, காணாமல்போதல் ஆகியவை நிர்வாகத்தின் கருவிகளாக மாறின. புலிகள் மீது அனுதாபம் கொண்டதாக சந்தேகிக்கப்படும் கிராமங்கள் கூட்டுத் தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. அரசின் கிளர்ச்சி எதிர்ப்பு வெறும் இராணுவ ரீதியாக மட்டுமன்றி மக்கள் தொகை மீது உளவியல் ரீதியாகவும் இருந்தது. தமிழ் பொதுமக்கள் ஒரு சாத்தியமான பயங்கரவாதியாக, பாதுகாப்பிற்குப் பதிலாக சந்தேகத்திற்குரியவர்களாக பொருளாக மறுசீரமைக்கப்பட்டனர். இனப்படுகொலை-செயல்முறை அடிப்படையில், இந்தக் காலகட்டம்

துன்புறுத்தலின் கட்டத்தைக் குறிக்கிறது - பாதுகாப்பு என்ற போர்வையில் ஒரு குழுவை முறையாக குறிவைத்தல். போர் பயங்கரவாத எதிர்ப்பு என வடிவமைக்கப்பட்டது, ஆனால் அதன் முறைகள் இனப் போரின் அடையாளங்களைக் கொண்டிருந்தன.

இது பிராந்திய புவிசார் அரசியல் மோதலை ஆழப்படுத்தியது. தமிழ்நாட்டின் அழுத்தத்தின் கீழும், அகதிகள் வருகையாலும் பீதியடைந்தும், 1987-ஆம் ஆண்டு இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் மூலம் இந்தியா தலையிட்டு, தமிழ் போராளிகளை நிராயுத பாணியாக்கியும் வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரப் பகிர்வை அமுல்படுத்த இந்திய அமைதி காக்கும் படையை பயன்படுத்தியது. இதன் விளைவாக, இந்திய அமைதி காக்கும் படையினரால் மூன்று ஆண்டு காலம் அட்ரூழியங்கள் நிகழ்ந்தன. பொதுமக்கள் இரண்டு ஆக்கிரமிப்புப் படைகளுக்கு இடையில் சிக்கினர். காணாமல் போதல்கள், பெருமளவிலான கைதுகள், பாலியல் வன்முறை போன்றன பெருகின.

இந்த நிகழ்வு ஒரு மைய முரண்பாட்டை வெளிப்படுத்தியது. அமைதி காக்கும் நோக்கம் என்ற பெயரிலான வெளிப்புற தலையீடுகள் பெரும்பாலும் தமிழர் துன்பத்தைத் தீவிரப்படுத்தின. இந்திய அமைதி காக்கும் படையின் மிருகத்தனம், ஈழத்தமிழர்களிடையே இந்தியாவுக்கிருந்த நன்னம்பிக்கை என்கிற தார்மீக மூலதனத்தை அரித்து, எந்த அரசும் அவர்களைப் பாதுகாக்காது என்ற கருத்தை வலுப்படுத்தியது. 1990-இல் இந்திய அமைதி காக்கும் படை வெளியேறியபோது, இலங்கை இராணுவம் விரைவாக கட்டுப்பாட்டை மீண்டும் நிலைநிறுத்தியது, முழுமையான இராணுவமயமாக்கலால் குறிக்கப்பட்ட போரின் ஒரு புதிய கட்டத்தைத் தொடங்கியது.

அடுத்த தசாப்தம் தேசிய பாதுகாப்பு அரசு என்று அழைக்கப்படக்கூடிய ஒன்றை ஒருங்கிணைப்பதைக் கண்டது. சிங்கள-பௌத்த தேசிய வாதத்தை இராணுவ தொழினுட்பத்துடன் இணைத்து, கிளர்ச்சியை எதிர்த்தல் என்பது ஓர் ஆட்சி முறையாக மாறியது. ஜனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாசு, சந்திரிகா குமாரதுங்க ஆகியோரின் அரசாங்கங்கள் அவ்வப்போது பேச்சு வார்த்தைகளை வெகுஜன வன்முறை பிரச்சாரங்களுடன் இணைத்தன.

இன ரீதியான, அதேநேரம் மூலோபாய ரீதியாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கிழக்கு மாகாணம், கிளர்ச்சியை எதிர்ப்பதற்கான ஆய்வகமாக மாறியது. காத்தான்குடி, ஏறாவூர், மட்டக்களப்பு போன்ற இடங்களில் நடந்த நடவடிக்கைகள் கண்புடித்தனமான கொலைகள், காணாமல் போதல்கள், துணை இராணுவ துணைப் படைகளின் செயற்பாடுகள் போன்றன நிகழ்ந்தன. ஒரு காலத்தில் தமிழ் வாழ்க்கையின் கலாசார இதயமாக இருந்த யாழ்ப்பாண தீபகற்பம், இராணுவமயமாக்கப்பட்ட மண்டலமாக மாற்றப்பட்டது. 1995 வாக்கில், இலங்கை இராணுவத்தின் ஆபரேஷன் ரிவிசேசா, கடுமையான குண்டு வீச்சுக்குப் பிறகு யாழ்ப்பாணத்தை மீண்டும்

கைப்பற்றி கிட்டத்தட்ட அரை மில்லியன் பொதுமக்களை இடம்பெயர்த்தது.

இந்த நடவடிக்கைகள் இனப்படுகொலை பிரச்சாரங்களின் சிறப்பியல்புகளைக் காட்டின; முற்றுகை தந்திரோபாயங்கள், பட்டினி முற்றுகைகள், பொதுமக்கள் உள்கட்டமைப்பை வேண்டுமென்றே குறிவைத்தல். பாடசாலைகள் மீதும் மருத்துவமனைகள் மீதும் வான்வழித் தாக்குதல்கள் போன்றன வழக்கமாகிவிட்டன. அரசாங்கம் இத்தகைய செயல்களை மனிதாபிமானத்தின் மொழியான 'பயங்கரவாதத்திலிருந்து தமிழர்களை விடுவித்தல்' என்பதன் மூலம் நியாயப்படுத்தியது. வன்முறையை நல்லொழுக்கமாக்கிய நியாயப்படுத்தலின்கீழ் இது சாத்தியமானது.

அதே நேரத்தில், புலிகளும் பயங்கரவாத செயல்களில் ஈடுபட்டனர். தற்கொலைக் குண்டுவெடிப்புகள், அரசியற் படுகொலைகள், வடக்கில் முஸ்லிம்களை இனச்சுத்திகரிப்புச் செய்தல், இது சிங்கள அச்சங்களை மேலும் வேரூன்றச்

செய்ததுடன் அரசின் கடுமையான நடவடிக்கைகளை நியாயப்படுத்தியது. புலிகளின் தீவிரவாதத்திற்கும் அரசு இராணுவவாதத்திற்கும் இடையிலான இயங்கியல், தமிழ் பொதுமக்கள் புலிகளின் சர்வாதிகார தேசியவாதம், அரசின் இனப்படுகொலை எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி ஆகிய இரண்டு வகையான ஆதிக்கங்களுக்கு இடையில் சிக்கிக் கொள்வதை உறுதி செய்தது.

1990-களின் பிற்பகுதியில் தனிநபர் கட்டாயமாகக் காணாமல் போதல் வீதம் உலகிலேயே அதிகமானதாக இலங்கையிலேயே இருந்தது. இராணுவக் காவலில் ஆயிரக்கணக்கானோர் காணாமல் போனார்கள்; அவர்களது குடும்பங்கள் பெருந்திரளான மக்களின் புதைகுழிகளைத் தேடவோ அல்லது அரசு ஆணையங்களுக்கு பயன்ற முறையில் மனு செய்யவோ சென்றனர். உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தவர்களுக்கான முகாம்கள் பெருகி பெரும்பாலும் இராணுவக் கண்காணிப்பின் கீழ் இருந்தன. மனிதாபிமான நெருக்கடி போர் மண்டலத்திற்கு அப்பால் நீண்டது. எரிபொருள், மருந்து, உணவு மீதான தடைகள் தமிழ் மக்களை நெரித்தன. வடக்கின் பொருளாதாரம் அமைப்புரீதியாக அழிக்கப்பட்டது, மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பாளர்கள் இதனை முற்றுகை பொருளாதாரம் என்று விபரித்தனர்.

இனப்படுகொலை ஆய்வுகள் கண்ணோட்டம் இதனை அழிவுகரமான வாழ்க்கை நிலைமைகளை ஏற்படுத்துவதாகக் குறிக்கிறது. இது இனப்படுகொலை சமவாயத்தின் கீழ் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள முக்கிய செயல்களில் ஒன்று. அறிவிக்கப்பட்டாலும் மறுக்கப்பட்டாலும் உயிர் வாழ்வதை சாத்தியமற்றதாகக் குவதன் மூலம் ஒரு மக்களின் விருப்பத்தை உடைப்பது என்கிற நோக்கம் தெளிவாக இருந்தது. தமிழ் பொது

“
1987-ஆம் ஆண்டு இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் மூலம் இந்தியா தலையிட்டு, தமிழ் போராளிகளை நிராயுத பாணியாக்கியும் வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரப் பகிர்வை அமுல்படுத்த இந்திய அமைதி காக்கும் படையை பயன்படுத்தியது. இதன் விளைவாக, இந்திய அமைதி காக்கும் படையினரால் மூன்று ஆண்டு காலம் அட்ரூழியங்கள் நிகழ்ந்தன.
”

மக்களின் உயிரிழப்புகள் தற்செயலானவை அல்ல. அவர்கள் விடுதலைப் புலிகளை அதன் சமூக தளத்திலிருந்து துண்டிப்பதற்கான அரசின் உத்தியில் கருவிகளாக இருந்தனர்.

சர்வதேச மனிதாபிமான நிறுவனங்கள் கடுமையான கட்டுப்பாடுகளின் கீழ் செயற்பட்டன. மக்களுடனான இவற்றின் அணுகல் அரகாங்கத்தால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டதுடன் வெளிநாட்டுத் தொழிலாளர்கள் அவ்வப்போது வெளியேற்றப்பட்டனர். குறிப்பாக 9/11-க்குப் பிறகு, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, ஐரோப்பிய ஒன்றியம் ஆகியவற்றால் விடுதலைப் புலிகள் பயங்கரவாத அமைப்பாக தடை செய்யப்பட்ட போது, 'பயங்கரவாதம்' பற்றிய கதையாடல் உலகளாவிய விவாதத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தியது. இந்த உலகளாவிய சீரமைப்பு இலங்கைக்கு பயங்கரவாத எதிர்ப்பு வெற்றுச் சோதனையை வழங்கி அதன் முறைகளை நியாயப்படுத்தியதுடன் வெளிப்புற விமர்சனங்களை அமைதிப்படுத்தியது.

நோர்வேயின் மத்தியஸ்தத்துடன் 2002-ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட போர் நிறுத்த ஒப்பந்தம் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தைத் திறப்பதாகத் தோன்றியது. சிறிது காலத்திற்கு போரினால் ஏற்பட்ட சோர்வும் சர்வதேச அழுத்தமும் ஒரு பலவீனமான அமைதியை உருவாக்கியன. புலிகள் தங்கள் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் அதிகாரபூர்வமாகச் செயற்பட்டனர்; சோதனைச் சாவடிகள் அகற்றப்பட்டன, பொதுமக்கள் வீடு திரும்பினர். சர்வதேச நன்கொடையாளர்கள் மறுகட்டமைப்பிற்கு வளங்களை வழங்கினர். ஆனால் மேற்பரப்புக்குக் கீழே, போர் நிறுத்தம் இரு தரப்பினராலும் ஒரு மூலோபாய மறுசீரமைப்பை மறைத்தது.

புலிகளைப் பொறுத்தவரை, போர் நிறுத்தம் தம்மை மீண்டும் கட்டியெழுப்பவும் மீண்டும் ஆயுதம் ஏந்தவும் ஒரு வாய்ப்பாக இருந்தது. அரசுக்கு, 'அழிவின் மூலம் விடுதலை' என்ற புதிய முன்னுதாரணத்தின் கீழ் ஒரு தீர்க்கமான இராணுவ வெற்றிக்குத் தயாராகும் வாய்ப்பாக இது இருந்தது. சமாதான முன்னெடுப்பு ஒரு இறையாண்மை கொண்ட அரசுக்கும் ஒரு அரசு சாராத அரங்காடிக்கும் இடையிலான கட்டமைப்பு சமச்சீரற்ற தன்மையை வெளிப்படுத்தியது. 2006-ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷவின் கீழ் அரசாங்கம் பேச்சுவார்த்தைகளில் இருந்து விலகியபோது, முழுமையான போருக்கான கருவி ஏற்கனவே நடைமுறையில் இருந்தது.

வெளியுறவு அமைச்சர் லக்ஷ்மன் கதிர்காமர் படுகொலை, மாவிலாறு மதகுகளை விடுதலைப் புலிகள் முடியமை, கெப்பித்திகொல்லாவவில் பேருந்து குண்டு வெடிப்பு ஆகியவை புதுப்பிக்கப்பட்ட இராணுவத் தாக்குதல்களுக்கு சாக்குப் போக்கை வழங்கின. ஆயினும் கூட, முக்கிய குறிக்கோள் விடுதலைப் புலிகளைத் தோற்கடிப்பது மட்டுமல்ல, தமிழர் அரசியல் சுயாட்சியை முற்றிலுமாக அகற்றுவதாகும்.

2006-இல் தொடங்கப்பட்ட 'மனிதாபிமான நடவடிக்கை' அளவிலும் நோக்கத்திலும் முன்னோடியில்லாதது. எல்லா நாடுகளினதும் இராணுவ ஆதரவு, மேற்கத்தேய பயங்கரவாத எதிர்ப்பு ஆதரவு மற்றும் துணிச்சலான சிங்கள தேசியவாத ஆணை ஆகியவற்றுடன், ராஜபக்ஷ நிர்வாகம் 'பயங்கரவாதத்தை முழுமையாக ஒழித்தல்' என்று அழைத்ததைத் தொடர்ந்தது. நடைமுறையில், இது தமிழர்களின் எதிர்ப்பை அழித்து தமிழ் பொதுமக்களை கூட்டுத் தண்டனைக்கு உட்படுத்தியது.

வன்னிப் பகுதிக்குள் இராணுவம் முன்னேறிய போது, பொதுமக்கள் அறிவிக்கப்பட்ட 'தாக்குதல் நடத்தா பாதுகாப்பு வலயங்களுக்கு' கூட்டாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். இராணுவத்திற்கு ஜிபிஎஸ் வசதிகள் இருந்து இலக்குகள் துல்லியமாகத் தெரிந்த போதும், மீண்டும் மீண்டும் இந்த வலயங்களுக்கு குண்டுகள் வீசப்பட்டன. ஷெல் தாக்குதல் நிகழ்ந்தது. மருத்துவமனைகள், உணவு விநியோக மையங்கள் மற்றும் ஐ.நா. வசதிகள் தாக்கப்பட்டன. ஐ.நா. மற்றும் மனிதாபிமான அமைப்புகள் வெளியேற வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. பத்திரிகையாளர்கள் தடைசெய்யப்பட்டனர். 2009-ஆம் ஆண்டின்

“
**நோர்வேயின்
மத்தியஸ்தத்துடன்
2002-ஆம் ஆண்டு
மேற்கொள்ளப்பட்ட
போர் நிறுத்த
ஒப்பந்தம் ஒரு புதிய
அத்தியாயத்தைத்
திறப்பதாகத்
தோன்றியது.
சிறிது காலத்திற்கு
போரினால் ஏற்பட்ட
சோர்வும் சர்வதேச
அழுத்தமும் ஒரு
பலவீனமான
அமைதியை
உருவாக்கியன.**
”

தொடக்கத்தில், தொடர்ச்சியான குண்டுவிச்சுகளின் கீழ் வடகிழக்கு கடற்கரையில் இலட்சக்கணக்கானோர் சிக்கிக்கொண்டனர்.

நேரில் கண்ட சாட்சிகளின் கணக்குகள், செயற்கைக்கோள் படங்கள் மற்றும் ஐ.நா. அறிக்கைகள் பின்னர் பெருந்தொகை உடல்களின் புதை குழிகள், சுருக்கமான மரணத்தண்டனைகள் மற்றும் முறையான பாலியல் வன்முறைகளை ஆவணப்படுத்தின. ஐ.நா. நிபுணர் குழு (2011) பல்லாயிரக்கணக்கான பொதுமக்கள் இறப்புகளை மதிப்பிட்டுள்ளது, அதே நேரத்தில் பெட்ரி அறிக்கை (2012) ஐ.நா. அமைப்பின் பொதுமக்களைப் பாதுகாப்பதற்கான 'கடுமையான தோல்வியை' ஒப்புக்கொண்டது. இலங்கை தொடர்பான ஐ.நா.-வின் அறிக்கை (2015) போர்க்குற்றங்கள் மற்றும் மனிதகுலத்திற்கு எதிரான குற்றங்கள் குறித்த நம்பகமான குற்றச்சாட்டுகளை அடையாளம் கண்டுள்ளது.

இந்த செயல்கள் இனப்படுகொலையாக இருந்ததா என்பதுதான் எஞ்சியிருக்கும் கேள்வி. அரசின் வன்முறை தமிழர்களை எல்.ரீ.ரீ.ஈ.-யாகவும் ஒரு கூட்டு அடையாளமாகவும் குறிவைத்தது என்பதைச் சான்றுகள் தெரிவிக்கின்றன. மருத்துவமனைகள் மீது வேண்டுமென்றே ஷெல் தாக்குதல், மனிதாபிமான நிவாரணம் மறுப்பு, சரணடைந்த போராளிகளை கொலை செய்தல் ஆகியவை இனப்படுகொலை அறிஞர்கள் நோக்கம் என்று அழைக்கும் வடிவத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. தமிழ் அரசியல் அமைப்பை அழிப்பது, அதன் சமூக கட்டமைப்பை சீர்குலைப்பது மற்றும் அதன் உயிர் பிழைத்தவர்களை நிரந்தர அடிபணியச் செய்வதே இதன் நோக்கமாகும்.

இந்தக் காலகட்டம் முழுவதும், சர்வதேச சமூகம் அலட்சியத்திற்கும் உடந்தைக்கும் இடையில் ஊசலாடியது. தனது சொந்த எல்லைகளுக்குள் தமிழ் பிரிவினைவாதம் குறித்து எச்சரிக்கையாக இருந்த இந்தியா, நேரடித் தலையீட்டைத் தவிர்த்து, உளவுத்துறை ஆதரவை வழங்கியது. சீனாவும் பாகிஸ்தானும் ஆயுதங்களை வழங்கி, ஐ.நா. பாதுகாப்பு கவுன்சிலில் இலங்கையை தணிக்கையிலிருந்து பாதுகாத்தன. உலகளாவிய 'பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போரில்' கவனம் செலுத்திய மேற்கத்தேய சக்திகள், இலங்கையை வெற்றிகரமான கிளர்ச்சியை எதிர்ப்பதற்கான ஒரு மாதிரியாகக் கருதின. அதற்காக ஆயுத உதவி முதல் உளவுத்தகவல்கள், செய்மதிப் படங்கள் வரை அனைத்தையும் வழங்கின.

மனிதாபிமான நிறுவனங்கள் உண்மையை விட 'நடுநிலைமைக்கு' முன்னுரிமை அளிக்கும் அணுகல் ஒப்பந்தங்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. ஐ.நா. ஊழியர்கள் பொதுமக்கள் உயிரிழப்புகள் குறித்து எச்சரிக்கை எழுப்ப முயன்றபோது, அவர்களின் எச்சரிக்கைகள் அரசியல் கணக்கீட்டால் முடக்கப்பட்டன. பெட்ரி அறிக்கை பின்னர் இதைக் 'கடுமையான நிறுவன தோல்வி' என்று விவரித்தது. இது ருவாண்டா மற்றும் ஸ்ரெப்ரெனிகாவில் முந்தைய ஐ.நா.-வின் செயலற்ற தன்மையை எதிரொலித்தது.

“

மே 2009-இல் துப்பாக்கிகள் அமைதியாகிவிட்ட போது, கிட்டத்தட்ட 300,000 தமிழ் பொதுமக்கள் இராணுவத்தால் நடத்தப்படும் 'நலன்புரி முகாம்களில்' தடுத்து வைக்கப்பட்டனர். இவை உண்மையில், தடுப்பு மண்டலங்கள். முள்வேலி அமைக்கப்பட்ட, பாதுகாக்கப்பட்ட, கட்டுப்படுத்தப்பட்ட பிரதேசங்கள்.

”

இந்த சர்வதேச மௌனம், இனப்படுகொலை அறிஞர்கள் 'அனுமதிக்கும் நிலைமைகள்' (permissive conditions) என்று அழைக்கும் குற்றவாளிகள் எந்த விளைவுகளும் இல்லாமல் செயற்பட முடியும் என்று ஊகிக்கும் சூழ்நிலைகளை வலுப்படுத்தியது. தண்டனையிலிருந்து விலக்கு என்பது அதன் மிகப்பெரிய ஆயுதம் என்பதை இலங்கை அரசு அறிந்து கொண்டது.

மே 2009-இல் துப்பாக்கிகள் அமைதியாகிவிட்டபோது, கிட்டத்தட்ட 300,000 தமிழ் பொதுமக்கள் இராணுவத்தால் நடத்தப்படும் 'நலன்புரி முகாம்களில்' தடுத்து வைக்கப்பட்டனர். இவை உண்மையில், தடுப்பு மண்டலங்கள். முள்வேலி அமைக்கப்பட்ட, பாதுகாக்கப்பட்ட, கட்டுப்படுத்தப்பட்ட பிரதேசங்கள். மனிதாபிமான அணுகல் தடைசெய்யப்பட்டது. முகாம் சுற்றளவுக்குள் காணாமல் போதல்கள் தொடர்ந்தன. ஆண்களும் பெண்களும் பிரிக்கப்பட்டு, விசாரிக்கப்பட்டு, சித்திரவதைக்கும் பாலியல் வன்முறைக்கும் உட்படுத்தப்பட்டனர். அரசாங்கத்தின் 'மறு வாழ்வு' பற்றிய விவரிப்பு, மோதலுக்குப் பிந்தைய இனப்படுகொலை மூடல்களை

நினைவூட்டும் வகையில் வெகுஜன சிறைவாசம் என்ற செயல்முறையை மறைத்தது.

அதே நேரத்தில், அரசு நினைவழிப்புப் பிரச்சாரத்தைத் தொடங்கியது. புலிகளின் கல்லறைகள் புல்டோசர்களால் இடிக்கப்பட்டன, தமிழ் நினைவுச்சின்னங்கள் அழிக்கப்பட்டன, தெற்கில் வெற்றி அணிவகுப்புகள் கொண்டாடப்பட்டன. வடக்குக் கிழக்கில் இராணுவ தளங்கள் மற்றும் புத்தகோவில்களால் நிரம்பி வழிந்தன, அதே நேரத்தில் இடம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தங்கள் நிலங்களுக்குத் திரும்ப மறுக்கப்பட்டனர். போரின் முடிவு அமைதியைக் குறைக்கவில்லை, மாறாக மறுப்பை நிறுவனமயமாக்குவதைக் குறித்தது. போர் நடந்த காலங்களை இனப்படுகொலை ஆய்வுகளுக்குள் நிலைநிறுத்துவது என்பது மெதுவான ஆனால் தெளிவான முன்னேற்றத்தைக் கண்டுபிடிப்பதாகும்.

- துன்புறுத்தல் (1983 - 1990): அவசரகால ஆட்சியின் கீழ் அரசு வன்முறை இயல்பாக்கப்பட்டது; தமிழர்கள் உள் எதிரிகளாக சித்தரிக்கப்பட்டனர்.
- தயாரிப்பு (1990 - 2005): இராணுவமயமாக்கல், பிரச்சாரம் மற்றும் இடஞ்சார்ந்த கட்டுப்பாடு ஆகியவை வெகுஜன வன்முறையின் வழிமுறைகளை நிறுவின.
- அழிப்பு (2006 - 2009): பொதுமக்களை நேரடியாக குறிவைத்தல், உள்கட்டமைப்பை அழித்தல் மற்றும் நிவாரணம் மறுத்தல்.
- மறுப்பு (2009 - தற்போது வரை): நினைவாற்றலை அடக்குதல், இராணுவமயமாக்கப்பட்ட ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் வரலாற்று திருத்தல்வாதம்.

ஒவ்வொரு கட்டமும் அடுத்த கட்டத்திற்கு அத்திவாரமிட்டது. இனப்படுகொலை என்று அழைக்கப்படுவதை துண்டித்தல் மற்றும் உச்சகட்டமாக உருவாக்கியது. போர் அரசை மாற்றவில்லை, அது அதன் சாரத்தை வெளிப்படுத்தியது என்றே விளங்கிக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

2009-ஆம் ஆண்டளவில், இலங்கை அரசு காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய கிளர்ச்சியின் ஒரு புதிய மாதிரியை முழுமையாக்கியது. இன தேசியவாதம், முழு இராணுவமயமாக்கம், சர்வதேச தண்டனையின்மை ஆகியவற்றின் தொகுப்பாக அது வெளிப்பட்டது. புலிகளின் அழிவு உலகளவில் பயங்கரவாதத்தின் மீதான வெற்றியாகக் கொண்டாடப்பட்டது, ஆனால் அது பொதுமக்களின் அரசியல், கலாசார இருப்பையும் மக்கள் தொகையையும் அழிக்கும் விலையில் வந்தது. சட்ட ரீதியாக, இனப்படுகொலை இன்னும் தீர்மானிக்கப்படவில்லை. தார்மீக, பகுப்பாய்வு அடிப்படையில், சான்றுகள் மிகப்பெரியவை. பல்லாண்டுகள் நீண்ட போர் ஒரு பாரபட்சமான ஜனநாயகத்தைக் கடைப்பிடித்த நிலையில் இருந்து ஓர் இனப்படுகொலை அரசாக மாற்றியது. அழிவு எந்திரம் - அதிகாரத்துவம், இராணுவம் மற்றும் சித்தாந்தம் - போரின் முடிவில் கரைந்து போகவில்லை. அது வெறுமனே வடிவத்தை மாற்றி, போருக்குப் பிந்தைய ஆட்சியில் தன்னைப் பதித்துக் கொண்டது.

இறுதிப் போர்: அழிவின் முழுமையான பகுப்பாய்வு:

‘பாதுகாப்பான மண்டலங்கள் இருப்பதாக எங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் நாங்கள் சென்ற இடமெல்லாம் குண்டுகள் எங்களைப் பின்தொடர்ந்தன.’ - உயிர் பிழைத்தவரின் சாட்சியம், முள்ளிவாய்க்கால், 2009

‘போரின் இறுதிக் கட்டங்களில் இலங்கை அரசாங்கமும் விடுதலைப் புலிகளும் நடத்திய நடத்தை, சர்வதேச சட்டத்தின் முழு அமைப்பின் மீதும் ஒரு கடுமையான தாக்குதலைக் குறிக்கிறது.’ - ஐ.நா. நிபுணர் குழு அறிக்கை, 2011

2008-ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து மே 2009 வரையிலான இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போரின் இறுதி மாதங்கள், இருபத்தியொராம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மிகவும் பெருமளவிலான பொதுமக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்ட நிகழ்வுகளில் ஒன்றாகும். அந்த மாதங்களில், இலங்கை ஆயுதப் படைகள் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் எச்சங்களையும், வன்னிப் பகுதியில் சிக்கிய இலட்சக்கணக்கான தமிழ் பொதுமக்களையும் சுற்றி வளைத்தன. அதைத் தொடர்ந்து நடந்தது வழக்கமான அர்த்தத்தில் ஒரு போர் அல்ல, மாறாக ஒரு மனிதாபிமான முகப்பின் கீழ் நடத்தப்பட்ட திட்டமிட்ட அழித்தொழிப்பு.

இந்தப் பகுதி அந்த அழிவின் அழிவின் முழுமையான பகுப்பாய்வு பகுதியை ஆராய்கிறது. இராணுவ உத்தி, பிரசாரம், சர்வதேசத்தின் செயலற்ற தன்மை ஆகியவை எவ்வாறு ஒன்றிணைந்து இனப்படுகொலை அறிஞர்கள் ‘இனப்படுகொலைக்கான உச்சகட்டமாக அடையாளம் காண்கின்ற’ அம்சங்களைக் கொண்டிருந்தது என்பதை இது காட்டுகிறது. இக்காலத்தில் அரசு கொள்கையானது அடக்குமுறையிலிருந்து அழித்தொழிப்பாக மாறும் புள்ளியாகும். இலங்கையில் நிகழ்ந்தது, நவீன காலத்தில் இனப்படுகொலை பெரும்பாலும் பொது அறிவிப்பு மூலம் அல்ல, மாறாக அதிகாரத்துவ மௌனம், சட்டபூர்வக் கதையாடல், இராஜ தந்திர உடந்தை ஆகியவற்றின் மூலம் வெளிப்படுகிறது என்பதை நிரூபிக்கிறது.

2008-ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில், அரசாங்கப் படைகள் கிழக்கு மாகாணத்தின் பெரும் பகுதியை மீண்டும் கைப்பற்றி வடக்கு நோக்கி முன்னேறி வந்தன. புலிகள் பலவீனமடைந்து, விநியோகங்களிலிருந்து துண்டிக்கப்பட்டு, வான் வழி குண்டு வீச்சிலிருந்து தப்பி ஓடிய இலட்சக்கணக்கான தமிழ் பொதுமக்களுடன் பின்வாங்கினர். அரசாங்கம் தொடர்ச்சியான ‘பாதுகாப்பு வலயங்கள்’, பொதுமக்களுக்கு பாதுகாப்பான பகுதிகள் என்று அறிவித்தது. ஆனால் இந்த வலயங்கள் விரைவில் கொலைக் களங்களாக மாறின. இந்த வலயங்களுக்குள்ளே உள்ள மருத்துவமனைகள், பள்ளிகள் மற்றும் உணவு விநியோக நிலையங்கள், அவற்றின் ஒருங்கிணைப்புகள்

இராணுவத்துடனும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையுடனும் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்ட போதிலும், மீண்டும் மீண்டும் ஷெல் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகின.

இராணுவ ரீதியாக, பொதுமக்கள் ஒரு மனித கேடயமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றனர் என்று கருதப்பட்டது. இது அதி கப்படியான துப்பாக்கிச் சூடுகளால் நடுநிலையாக்கப்படலாம் என்றும் கருத்து நிலவியது. அரசியல் ரீதியாக, புலிகளின் சமூக அடித்தளத்தை - வடக்கின் தமிழ் மக்களை - அழிப்பது எதிர்கால பிரிவினைவாதத்தின் சாத்தியத்தை நீக்குவதற்கு அவசியமாகக் கருதப்பட்டது. எனவே, அரசின் உத்தி ஒரு கிளர்ச்சியைத் தோற்கடிப்பது மட்டுமல்ல, அதன் மக்கள் தொகை அடித்தளத்தை அழிப்பதாகும்.

இனப்படுகொலை செயல்முறை அடிப்படையில், இது பயங்கரவாத எதிர்ப்பு என மறைக்கப்பட்ட அழிப்புக் கட்டமாகும். இராணுவ நடவடிக்கை அதிகாரபூர்வமாக 'மனிதாபிமான மீட்பு பணி' என்று அழைக்கப்பட்டது, ஆனால் கண்முடித் தனமான ஷெல் தாக்குதல், பட்டினி முற்றுகைகள், எதிரி இருப்பை அழித்தல் என்ற சாக்கில் பொதுமக்களை முறையாக குறிவைத்தல்போன்ற அதன் தந்திரோபாயங்கள் மற்ற இனப்படுகொலை பிரச்சாரங்களைப் பிரதிபலித்தன.

மருத்துவமனைகளையும் மனிதாபிமான உள்கட்டமைப்பையும் குறிவைத்தலானது இறுதிக் கட்டத்தில் இனப்படுகொலை நோக்கத்தின் தெளிவான குறிகாட்டிகளில் ஒன்று. மருத்துவ வசதிகள் மீது வேண்டுமென்றே நடத்தப்பட்ட தாக்குதல் இதற்கான சிறந்த உதாரணமாகும். 2009 ஜனவரி மற்றும் மே மாதங்களுக்கு இடையில், குறைந்தது 30 மருத்துவமனைகளும் தற்காலிக மருத்துவமனைகளும் பலமுறை தாக்கப்பட்டன. ஐ.நா.-வின் செயற்கைக்கோள் படங்கள், நேரில் கண்ட சாட்சிகளின் பதிவுகள் போன்றவை பீரங்கித் தாக்குதல்கள் அரசாங்க நிலைகளிலிருந்து வந்தன என்பதை உறுதிப்படுத்தின. செஞ்சிலுவைச் சங்கம், ஐ.நா. நிறுவனங்கள் மருத்துவமனைகளின் சரியான இடங்களை அரசாங்க அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்த பிறகும் தாக்குதல்கள் தொடர்ந்தன.

இது இரண்டு நோக்கங்களைக் கொண்டிருந்தது. ஒன்று, பொதுமக்களை அடிபணியச் செய்யும்படி பயமுறுத்துவது. மற்றையது, உயிர்வாழும் திறனைக் குறைப்பது. மருத்துவமனைகளை அழிப்பதன் மூலம், ஷெல் தாக்குதலால் ஏற்படும் காயங்கள் ஆபத்தானவையாகவும், மக்களின் மன உறுதியை சிதைப்பதாகவும் அரசு உறுதி செய்தது. இத்தகைய செயல்கள் 'உடல் அழிவை ஏற்படுத்துவதற்காக கணக்கிடப்பட்ட வாழ்க்கை நிலைமைகளை ஏற்படுத்துதல்' என்ற இனப்படுகொலை சமவாயத்தின் பிரிவுடன் துல்லியமாக ஒத்துப்போகின்றன. புலிகள் மருத்துவமனைகளை இராணுவ நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்துகிறார்கள்

என்ற அரசாங்கத்தின் விவரிப்பு, பாதிக்கப்பட்டவரின் இருப்பு ஒரு வகையான ஆக்கிரமிப்பாக மறுவடிவமைக்கப்படும் பிற இனப்படுகொலை சூழல்களில் காணப்படும் வடிவங்களைப் பிரதிபலிக்கிறது. மனிதாபிமான அணுகல் மறுப்பு, திட்டமிட்ட குண்டுவீச்சுடன் இணைந்து, போர் மண்டலத்தை ஓர் அழிப்புப் பாதையாக மாற்றியது.

இறுதித் தாக்குதலின்போது விதிக்கப்பட்ட மனிதாபிமான முற்றுகை என்பது அழிவுகரமான நிலைமையையே ஏற்படுத்தியது. உணவு, மருத்துவப் பொருட்களின் தொடரணிகள் நிறுத்தப்பட்டன. 2009-ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில், பொதுமக்கள் குறைந்தபட்ச உணவுடன் உயிர் பிழைத்தனர் - ஐ.நா. கள மதிப்பீடுகளின் படி, ஒரு நாளைக்கு 1,000 கலோரிகளுக்கும் குறைவான உணவையே அவர்கள் உட்கொண்டனர். நீர் ஆதாரங்கள் மாசுபட்டன, மேலும் மருத்துவ பற்றாக்குறை தொற்று, பிரசவ சிக்கல்களால் நிகழ்ந்த பல மரணங்கள் கூட தடுத்திருக்கக் கூடியவையே.

ஐ.நா. சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கம் உள்ளிட்ட சர்வதேச நிறுவனங்கள், செப்ரெம்பர் 2008-இல் அரசாங்க உத்தரவுகளின் கீழ் வெளியேற வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. இந்த விலகல் யுத்தப் பிரதேசங்களில் இருந்து கடைசி சுயாதீன சாட்சிகளை நீக்கியது. இந்தச் செயலை இனப்படுகொலை அறிஞர் ஜாக் செமலின் (Jacques Semelin) 'ஒளிபுகா அரசியல்' (politics of opacity) என்று அழைக்கிறார் - அட்டுழியத்தை கண்ணுக்குத் தெரியாததாக மாற்றுவதற்கான வேண்டுமென்றே கையாளப்பட்ட உத்தி. முற்றுகை இவ்வாறு உடல் ரீதியாகவும் தகவல் ரீதியாகவும் இருந்தது. அணுகல் களையும் செய்திப் பரிமாற்றத்தையும் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம், அரசு ஒரு முடிய இடத்தை உருவாக்கியது. அதில் பெருந்தொகையான வன்முறை ஆய்வு இல்லாமல் தொடர முடியும். நிவாரண மறுப்பு, கவனிப்பு மறுப்பு போன்றவற்றின் தொகுப்பாக மக்களையும் சாட்சியங்களையும் அழிக்கும் முயற்சி இனப்படுகொலை ஆட்சிகளின் சிறப்பியல்பு.

மே 2009-இல் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் வீழ்ந்தபோது, இடைத்தரகர்களின் அறிவுறுத்தலின் பேரில் நூற்றுக்கணக்கான போராளிகளும் பொதுமக்களும் வெள்ளைக் கொடிகளை அசைத்து சரணடைய முயன்றனர். ஐ.நா. நிபுணர்களால் பின்னர் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வீடியோ, புகைப்பட ஆதாரங்கள், சரணடைந்த பிறகு பலர் கொல்லப்பட்டதைக் காட்டுகின்றன. அவர்களில் முத்த விடுதலைப் புலி அரசியல் பிரமுகர்கள், மருத்துவ ஊழியர்கள், பொதுமக்கள் அடங்குவர். 'வெள்ளைக் கொடி' மரணதண்டனைகள் அனைத்து சட்டக் கட்டுப்பாடுகளையும் வேண்டுமென்றே கைவிட்டதை அம்பலப்படுத்துகின்றன. முத்த அதிகாரிகளின் மேற்பார்வையின் கீழ் சரணடைந்தவர்களைக் கொல்வது போர்க்களத்தில் மிகைப்படுத்தலை அல்ல, மாறாக எதிரியை முற்றிலுமாக அழிக்கும் ஒரு அரசியல் முடிவைக் குறிக்கிறது.

“ மே 2009-இல் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் வீழ்ந்தபோது, இடைத்தரகர்களின் அறிவுறுத்தலின் பேரில் நூற்றுக்கணக்கான போராளிகளும் பொதுமக்களும் வெள்ளைக் கொடிகளை அசைத்து சரணடைய முயன்றனர். ஐ.நா. நிபுணர்களால் பின்னர் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வீடியோ, புகைப்பட ஆதாரங்கள், சரணடைந்த பிறகு பலர் கொல்லப்பட்டதைக் காட்டுகின்றன. ”

இத்தகைய நடவடிக்கைகள் இராணுவத் தேவையை விட முழுமையான ஒழிப்பின் இனப்படுகொலை தர்க்கத்தை நிரூபிக்கின்றன. பிடிபட்ட பொதுமக்களை நடத்துவதையும் அதே தர்க்கம் கட்டுப்படுத்தியது. கைதிகள் நெரிசலான முகாம்களில் வைக்கப்பட்டனர். சித்திரவதை, பாலியல் வன்முறை, காணாமலாக்கப்படுதல் ஆகியன கட்டற்று நிகழ்ந்தன. சரணடைந்தோரில் ஆயிரக்கணக்கானோர் இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. போர்க்களத்திற்கு அப்பால் போருக்குப் பிந்தைய அரசின் அதிகாரத்துவ இயந்திரங்களுக்குள் அழிக்கும் செயல்முறை நீட்டிக்கப்பட்டது.

இந்தக் காலகட்டத்தில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் நடத்தை அதன் வரலாற்றில் மிகவும் பின்விளைவுகளைக் கொண்ட தோல்விகளில் ஒன்றாகும். இலங்கை அரசாங்கத்தின் அழுத்தத்தின் கீழ் செயல்பட்ட கொடும்பில் உள்ள ஐ.நா. நாட்டுக்குழு, உயிரிழப்பு மதிப்பீடுகளைக் குறைத்து மதிப்பிட்டு, பொது மோதலைத் தவிர்த்தது. எச்சரிக்கை விடுக்க முயன்ற கள ஊழியர்கள், அணுகலை இழக்க நேரிடும் என்ற அச்சத்தில் நியூயோர்க்கில் உள்ள தலைமையகத்தால் அமைதியாக்கப்பட்டனர். சார்லஸ் பெட்ரி தலைமையிலான உள் மறுஆய்வுக் குழு (2012) பின்னர், ஐ.நா. பொதுமக்களைப் பாதுகாப்பதில் 'கடுமையாகத் தவறிவிட்டது' என்றும் 'துன்பத்தின் அளவைப் போதுமான அளவு தெரிவிக்கவில்லை' என்றும் முடிவு செய்தது. மனிதாபிமானக் கொள்கைகள் இராஜதந்திர எச்சரிக்கைக்குக் கீழ்ப்படுத்தப்பட்ட சுய-தணிக்கை கலாசாரத்தை அது விவரித்தது. இதற்கிடையில், பாதுகாப்பு கவுன்சில், சீனா மற்றும் ரஷ்யாவின் எதிர்ப்பு மற்றும் மேற்கத்தேய நாடுகளின் தெளிவற்ற தன்மை காரணமாக, இலங்கையை அதன் முறையான நிகழ்ச்சி நிரலில் சேர்க்க மறுத்துவிட்டது.

இந்த செயலற்ற தன்மை, இனப்படுகொலைக் கோட்பாட்டாளர்கள் 'அனுமதிக்கும் சூழல்' (permissive environment) என்று அழைப்பதை உருவாக்கியது. இலங்கை அரசாங்கம் தண்டனையின்றி செயற்பட முடியும் என்பதை புரிந்து கொண்டது. ருவாண்டா பாணியிலான தலையீடு இருக்காது, சர்வதேச சீற்றம் இருக்காது என்பதை இலங்கை அறிந்திருந்தது. அட்டூழியங்களை இனப்படுகொலை என்று பெயரிட ஐ.நா.-வின் தயக்கம், கொலை தொடர அனுமதித்த மறுப்பு முறையை வலுப்படுத்தியது.

சர்வதேச உடந்தையாதல் ஐ.நா.-விற்கு அப்பால் நீட்டிக்கப்பட்டது. அமெரிக்கா, பிரித்தானியா, ஐரோப்பிய ஒன்றியம் ஆகியன பொதுமக்கள் உயிரிழப்புகள் குறித்து கவலை தெரிவித்தாலும், போரைப் பயங்கரவாத எதிர்ப்பு நடவடிக்கையாக பரந்த அளவில் வடிவமைத்தன. பயங்கரவாத எதிர்ப்புச் சட்டங்களின் கீழ் விடுதலைப் புலிகளை அவர்கள் தடை செய்திருந்தனர். சட்டபூர்வமாக பாதுகாக்கக்கூடியதாக இருந்தாலும், தடைசெய்யப்பட்ட ஓர் அமைப்புடன்

மக்களை இணைப்பதன் மூலம் தமிழ் பொதுமக்கள் துன்பத்தை அரசியல் ரீதியாக நியாயமற்றதாகினர். ராஜீவ் காந்தியை விடுதலைப் புலிகள் படுகொலை செய்ததால் சீண்டப்பட்டிருந்த இந்தியா, மனிதாபிமான அடிப்படையில் தலையிட மறுத்த அதே வேளையில், சீனாவும் பாகிஸ்தானும் இராஜதந்திர உதவியை இலங்கைக்கு வழங்கின. இலங்கை அரசாங்கத்தின் தீர்க்கமான வெற்றி பிராந்தியத்தை உறுதிப்படுத்தும் பிரிவினைவாத கிளர்ச்சிகள் மீது நாடுகளின் இறையாண்மையை உறுதிப்படுத்தும் என்கிற புவிசார் அரசியல் கணக்கீடு தெளிவாக இருந்தது.

இந்த அர்த்தத்தில், 9/11-க்குப் பிந்தைய கிளர்ச்சி எதிர்ப்புக்கான ஆய்வகமாக இலங்கை மாறியது. ஓர் அரசு ஒரு கிளர்ச்சி இயக்கத்தை எவ்வாறு அழிக்க முடியும், அதே நேரத்தில் பாரிய அட்டூழியத்தை ஒரு உள்நாட்டு காவல் விஷயமாக எவ்வாறு வடிவமைக்க முடியும் என்பதை நிரூபித்தது. மற்ற ஆட்சிகள் இலங்கையில் இருந்து கற்றுக் கொண்ட பாடம் சிலிரக்க வைக்கும் உண்மையைச் சொன்னது. பயங்கரவாத எதிர்ப்பு என்ற போர்வையால் மூடப்பட்டிருந்தால் இனப்படுகொலையை சர்வதேச விளைவுகள் இல்லாமல் தொடர முடியும் என்பதே அந்தப் பாடமாகும்.

போர் வலயத்துக்குள், பொதுமக்கள் இனப்படுகொலை அழிவின் வாசலை சந்திக்கும் நிலைமைகளைத் தாங்கினர். முழு குடும்பங்களும் ஆழமற்ற கிடங்குகளில் புதைக்கப்பட்டனர் அல்லது தற்காலிக தங்குமிடங்களில் உயிருடன் எரிக்கப்பட்டனர். பெண்கள் பாலியல் வன்கொடுமை, பாலியல் சித்திரவதைக்கு ஆளானார்கள் அதிலும் பெரும்பாலும் உறவினர்கள் முன்னிலையில் குழந்தைகள் பெற்றோரிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டனர், முதியவர்கள் பசியாலும் போதிய சிகிச்சையளிக்கப்படாத காயங்களாலும் இறந்தனர். உயிர் பிழைத்தவர்களின் சாட்சியங்கள் இடைவிடாத பயங்கரத்தின் நிலப்பரப்பை விவரிக்கின்றன. தொடர்ச்சியான குண்டுவிச்சின் கீழ் மக்கள் ஒரு 'பாதுகாப்பு வலயத்திலிருந்து' இன்னொரு இடத்திற்கு நகர்கின்றனர். குறைந்து வரும் பொருட்களில் இயங்கும் மருத்துவமனைகள், திறந்தவெளிகளில் சிதைவடையும் சடலங்கள் என்பன அன்றாட காட்சிகளாகின. குடும்பத்தினர் பலர் ஷெல் தாக்குதலிலிருந்து தஞ்சம் அடைய ஆழமற்ற அகழிகளைத் தோண்டினர். ஆனால் குண்டுகள் விழுந்தபோது அவற்றிலேயே புதைக்கப்பட்டனர்.

2009-ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் தமிழ் மக்களின் அனுபவம், ருவாண்டாவின் நியாருபுயே முதல் பொஸ்னியாவின் ஸ்ரெப்ரெனிகா வரையிலான பிற இனப்படுகொலை முற்றுகைகளுக்கு இணையாக உள்ளது. ருவாண்டாவிலும் பொஸ்னியாவிலும் பொதுமக்கள் சர்வதேச கண்காணிப்பின் கீழ் சிக்கி படுகொலை செய்யப்பட்டனர். இலங்கையில் படுகொலை டிஜிட்டல் யுகத்தில் வெளிப்பட்டது, செயற்கைக்கோள் படங்கள், இராஜதந்திர கேபின்கள் உண்மையான நேரத்தில் அழிவை ஆவணப்படுத்தியிருந்தன. உலகம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது ஆனால் எதுவும் செய்யவில்லை என்ற உண்மை வெளிச்சத்துக்கு வந்தது.

“

2009-ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் தமிழ் மக்களின் அனுபவம், ருவாண்டாவின் நியாருபுயே முதல் பொஸ்னியாவின் ஸ்ரெப்ரெனிகா வரையிலான பிற இனப்படுகொலை முற்றுகைகளுக்கு இணையாக உள்ளது. ருவாண்டாவிலும் பொஸ்னியாவிலும் பொதுமக்கள் சர்வதேச கண்காணிப்பின் கீழ் சிக்கி படுகொலை செய்யப்பட்டனர்.

”

மே 18, 2009 அன்று போர் முடிவடைந்தபோது, அரசாங்கம் வெற்றியை அறிவித்து, சிங்கள-பௌத்த தேசியவாதத்தின் வெற்றிக்களிப்புடன் கொண்டாடியது. அதிகாரபூர்வ இறப்பு எண்ணிக்கை குறைக்கப்பட்டது. பொதுமக்கள் உயிரிழப்புகளுக்கு விடுதலைப் புலிகள் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டன. 'பொதுமக்கள் உயிரிழப்புகள் பூஜ்ஜியம்' என்ற சொற்றொடர் ஒரு மந்திரமாக மாறியது. ஏராளமான எதிர்மாறான சான்றுகள் இருந்தபோதிலும், உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச மன்றங்களில் இது மீண்டும் மீண்டும் கூறப்பட்டது. உயிரிழப்புகள் குறித்த தகவல்கள் வெளியான போதெல்லாம் இலங்கை அரசின் பதில் மறுப்பாகவும் நியாயப்படுத்துதலாகவும் தலைகீழ் மாற்றத்தின் உன்னதமான வடிவத்தைப் பின்பற்றியது. இராணுவத்தை பொறுப்புக்கோரலில் இருந்து விடுவித்த, ஊடகக் கதைகளைக் கட்டுப்படுத்திய, விமர்சகர்களை துரோகிகளாக சித்தரிக்கும் உள்நாட்டு ஆணையங்களை அது நிறுவியது. அதிகாரபூர்வ நிலைப்பாட்டைக் கேள்வி கேட்ட பத்திரிகையாளர்கள் துன்புறுத்தப்பட்டனர், நாடு கடத்தப்பட்டனர் அல்லது கொல்லப்பட்டனர். 'மனிதாபிமான வெற்றி' என்ற கதை இனப்படுகொலையின் யதார்த்தத்தை மாற்றியது.

சர்வதேச அளவில், முறையான இனப்படுகொலை தீர்மானம் இல்லாதது தண்டனையின்மையை நிலைநிறுத்தியுள்ளது. ஐ.நா. மனித உரிமைக் கவுன்சிலின் தீர்மானங்கள் வழக்குத் தொடராமல் சமரசம் மற்றும் இடைக்கால நீதியில் கவனம் செலுத்தியுள்ளன. இதன் விளைவாக அழித்தல் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்ட ஓர் அரசியல் ஒழுங்கு நிலைநிறுத்தப்பட்டது. இது உண்மையை மறுப்பது என்பது பிற வழிகளில் வன்முறையின் தொடர்ச்சியாகும் என்பதை உறுதிப்படுத்தியது.

இலங்கை நிகழ்வு சமகால இனப்படுகொலை ஆய்வுகளின் மையமான மனிதாபிமானத்தின் மொழியில் வெகுஜன அட்டுழியங்கள் நிகழலாம் என்ற முரண்பாட்டை அம்பலப்படுத்துகிறது. அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கை அதிகாரபூர்வமாக ஒரு மீட்புப் பணியாக வடிவமைக்கப்பட்டால், சர்வதேச அரசங்காடிகள் பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான ஒரு தேவையான நடவடிக்கையாக அதை பகுத்தறிவு செய்வர். பாதுகாப்பு, மனிதநேயம் ஆகியவற்றின் இந்தக் கலவையானது அரசியல் கோட்பாட்டாளர் மஹ்மூத் மம்தானி (Mahmood Mamdani)

'எதிர்ப்பு கிளர்ச்சியின் ஒழுக்கமயமாக்கல்' (moralization of counterinsurgency) என்று அழைப்பதைக் குறிக்கிறது.

இந்த தார்மீக கட்டமைப்பில், கொலை என்பது சுத்திகரிப்பு - தேசத்திற்கான மீட்பின் ஒரு செயல். போர் தமிழர்களுக்கு எதிரானது அல்ல, பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரானது என்று சிங்கள பெரும்பான்மையினரிடம் கூறப்பட்டது. இருப்பினும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பெருமளவில் தமிழ் பொதுமக்கள். போராளி, போராளி அல்லாதவர் இடையேயான வேறுபாடு கலைக்கப்பட்டு, அரசின் தர்க்கத்தின் இனப்படுகொலை மையத்தை வெளிப்படுத்தியது. அது தமிழ் அரசியல் அபிவிருத்தியின் சாத்தியத்தை அழிப்பதன் மூலம் தீவைப் பாதுகாப்பது என்பதை நோக்காகக் கொண்டது.

ஐ.நா.-வினதும் உலக சக்திகளினதும் தோல்வி வெறுமனே நிறுவன ரீதியானது அல்ல, கருத்தியல் ரீதியானது. அரச இறையாண்மை, பயங்கரவாத எதிர்ப்பு விவரிப்புகளுக்கு சலுகை அளிப்பதன் மூலம், இனப்படுகொலையை மனிதாபிமான நிர்வாகத்தின் கட்டமைப்புகளுக்குள் பொதிந்துள்ள ஒரு செயல்முறையாக அவர்கள் அங்கீகரிக்கத் தவறிவிட்டனர். இவ்வாறு, சர்வதேச ஒழுங்கு எவ்வாறு அட்டுழியங்களுக்கு உடந்தையாக முடியும் என்பதற்கான ஓர் ஆய்வாக இலங்கை நிற்கிறது.

2008-2009 இறுதிப் போர் ஓர் உள்நாட்டுப் போருக்கு ஒரு துயரமான முடிவு அல்ல அது பல தசாப்தங்களாக நீடித்த இனப்படுகொலை செயல்முறையின் உச்சக்கட்டமாகும். பொதுமக்களை முறையாகக் குறிவைத்தல், மனிதாபிமான உதவி மறுப்பு, சாட்சிகளை அழித்தொழித்தல் ஆகியவை புலிகளை தோற்கடிப்பது மட்டுமல்லாமல், தமிழ் மக்கள் ஒரு அரசியல் சமூகமாக இருப்பதற்கான திறனை அழிக்கும் நோக்கத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. சர்வதேச சமூகத்தின் உடந்தை, மௌனம், தெளிவின்மை, நீதியை விட ஸ்திரத்தன்மைக்கு முன்னுரிமை அளித்தல் போன்றன மூலம் இந்த அழிவு வெளிப்படையான பார்வையில் நிகழ்ந்ததை உறுதி செய்தது. ஐக்கிய நாடுகள் சபை தீர்க்கமாக செயற்படத் தவறியது போருக்குப் பிந்தைய அழிவுகளையும் அவற்றின் வெளிப்பாடுகளையும் வெற்றுத்தனமாக்கியது. முள்ளிவாய்க்கால் கடற்கரையில் முடிந்தது போர் அல்ல, மாறாக இலங்கைக்குள் பொறுப்புக்கூறலுக்கான சாத்தியக்கூறு.

புலிகளின் அழிவைத் தொடர்ந்து ஒரு விவாதப்பூர்வ அழிவு, நினைவை அழித்து வரலாற்றை மீண்டும் எழுதுதலுக்கான செயன்முறையின் பகுதியாகும்.

இந்தக் காலகட்டத்தைப் படிப்பது என்பது குண்டுக்கத்தாக்கு தல்களாலும் முகாம்களிலும் நிகழ்ந்த வன்முறை, அமைதியின் பெயரில் தொடரும் உரிமை மறுப்பின் வன்முறை ஆகிய இரட்டை வன்முறையை எதிர்கொள்வதாகும். அறிஞர்கள், ஆர்வலர்கள், உயிர் பிழைத்தவர்களின் பணி என்ன நடந்தது என்பதை ஆவணப்படுத்துவது மட்டுமல்ல, அது என்னவென்று பெயரிடுவதும் ஆகும் - உண்மையை விட மௌனத்தை விரும்பிய ஒரு உலகளாவிய ஒழுங்கின் கண் காணிப்பின் கீழ் செயல்படுத்தப்பட்ட ஓர் இனப்படுகொலையை எவ்வாறு பெயரிடுவது என்பது சவாலானது.

பெயரிடும் அரசியல்: 'இனப்படுகொலை' ஏன் தவிர்க்கப்பட்டது:

'மௌனமாக இருப்பது இறந்தவர்கள் அல்ல, ஆனால் அவர்களைக் கேட்க விரும்பாதவர்கள்தான்.'

2009 போருக்குப் பிறகு, இலங்கையின் துயரத்தின் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் கொலைகளின் அளவு மட்டுமல்ல, அதற்கு ஒரு பெயர் இல்லாமையுமே. மருத்துவமனைகள் மீது ஷெல் தாக்குதல், சரணடைந்தவர்களைக் கொல்லுதல், பட்டினி முற்றுகை போன்ற பெருமளவிலான அட்டூழியங்களுக்கான பல சான்றுகள் இருந்தபோதிலும், எந்தவொரு பெரிய அரசாங்கமோ, பலதரப்பு நிறுவனமோ நீதிமன்றமோ தமிழ் மக்களுக்கு நிகழ்ந்ததை 'இனப்படுகொலை' என்று அதிகாரபூர்வமாக அழைக்கவில்லை. சர்வதேச சமூகத்தின் சொற்களஞ்சியம் 'போர்க் குற்றங்கள்', 'மனித குலத்திற்கு எதிரான குற்றங்கள்' அல்லது 'சர்வதேச சட்டத்தின் கடுமையான மீறல்கள்' போன்ற மிகவும் எச்சரிக்கையான சொற்றொடர்களில் குடியேறியது. இந்த சொற்கள், சட்டபூர்வமாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்றாலும், என்ன நடந்தது என்பதன் முழுமையை கைப்பற்றுவதில் தோல்வியடைந்தன.

இந்தப் பகுதி அந்த மௌனம் ஏன் நீடிக்கிறது என்பதை ஆராய்கிறது - 'இனப்படுகொலை ஒன்று மீண்டும் ஒரு போதும் நிகழா' என்று உறுதியளிக்கப்பட்ட ஒரு நூற்றாண்டில், பல்லாயிரக்கணக்கானோர் படுகொலை செய்யப்பட்டதை இனப்படுகொலை என்று பெயரிடாமல் தட்டிக்கழிப்பது எவ்விதம் நிகழ்கின்றது என்ற வினாவை ஆழமாக ஆராய வேண்டும். இதற்கான பதில் சட்ட தொழினுட்பங்களில் மட்டுமல்லாமல் சர்வதேச ஒழுங்கின் அரசியல், நாடுகளின் மூலோபாய நலன்கள் மற்றும் கதையின் அறிவாற்றல் கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றிலும் உள்ளது. இனப்படு

கொலைக்கு பெயரிடுவது ஒருபோதும் நடுநிலையான செயல் அல்ல. அது அதிகாரத்தில் தலையிடுவதாகும்.

சர்வதேச சட்டத்தில் வேறு எந்த வார்த்தையையும் விட இனப்படுகொலை என்ற வார்த்தைக்கு நிகரற்ற சட்ட மற்றும் தார்மீக ஈர்ப்பு உள்ளது. ஓர் அட்டூழியத்தை இனப்படுகொலை என்று பெயரிடுவது கடமைகளைத் தூண்டுகிறது. 1948 இனப்படுகொலை சமவாயத்தின் கீழ், அரசுகள் அதைத் தடுத்து தண்டிக்க வேண்டும். எனவே, அங்கீகாரம் அரசாங்கங்களும் நிறுவனங்களும் பெரும்பாலும் தவிர்க்க விரும்பும் கடமைகளை விதிக்கிறது. சட்ட அறிஞர் வில்லியம் ஷாபாஸ் (William Schabas) கவனிக்கிறபடி, 'அரசுகள் இனப்படுகொலை என்ற வார்த்தையை ஒவ்வாமை கொண்டவை, ஏனெனில் அது நடவடிக்கையைக் கோருகிறது.'

இலங்கையில், இனப்படுகொலையைத் தூண்டுவதற்கு, ஜனநாயக நிறுவனங்களின் கீழ் செயற்படும் ஒரு ஐ.நா. உறுப்பு நாடு தனது இராணுவத்தை ஒரு தேசிய சிறுபான்மையினருக்கு எதிராகத் திருப்பியிருப்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். இது பாதுகாப்பு கவுன்சில், பொதுச் சபை மற்றும் பிராந்திய சக்திகளை தடைகள், பரிந்துரைகள் அல்லது தலையீடுகளைக் கருத்தில் கொள்ள கட்டாயப்படுத்தியிருக்கும். இத்தகைய நடவடிக்கைகள் அரசியல் ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவை. உலகம் ஏற்கனவே ருவாண்டாவையும் டார்பூரையும் தோல்வியடையச் செய்து விட்டது. மற்றொரு இனப்படுகொலையை, குறிப்பாக கிழக்குக்கும் மேற்கிற்கும் நட்பு அரசாங்கத்தால் செய்யப்பட்ட ஒன்றை ஒப்புக்கொள்வது, சர்வதேச உறுதிமொழிகளெற்றுத்தனமானவை என்பதை அம்பலப்படுத்தியிருக்கும். எனவே, பெயரிடத் தயக்கம் அறியாமை அல்ல, கணக்கீடு. இந்த மௌனம் குற்றவாளிகள், பார்வையாளர்கள் இருவருக்கும் சேவை செய்தது.

மே 2009-இல் வெற்றி அறிவிக்கப்பட்ட தருணத்திலிருந்து, இலங்கை அரசாங்கம் அந்தக் கதையை சரிசெய்ய ஒரு தீவிர பிரசாரத்தில் இறங்கியது. இந்தப் போர் பயங்கரவாதத்திலிருந்து பொதுமக்களை மீட்ட ஒரு 'மனிதாபிமான நடவடிக்கை' என்று விவரிக்கப்பட்டது. ஜனாதிபதி அதை பாசிசத்திற்கு எதிரான நேச நாடுகளின் வெற்றியுடன் ஒப்பிட்டார். இராணுவம் 'உலகின் மிகவும் ஒழுக்கமானது' என்று பாராட்டப்பட்டது. அதிகாரபூர்வ உயிரிழப்பு புள்ளிவிவரங்கள் நம்ப முடியாத அளவிற்குக் குறைக்கப்பட்டன. 'பூஜ்ஜிய பொது மக்கள் இறப்புகள்' என்பது வெற்றியின் முழக்கமாக மாறியது.

இந்தக் கதை இரண்டு முக்கியமான செயற்பாடுகளைச் செய்தது. உள்நாட்டில், இராணுவத்தை தேசத்தின் மீட்பராக

“ மருத்துவமனைகள் மீது ஷெல் தாக்குதல், சரணடைந்தவர்களைக் கொல்லுதல், பட்டினி முற்றுகை போன்ற பெருமளவிலான அட்டூழியங்களுக்கான பல சான்றுகள் இருந்தபோதிலும், எந்தவொரு பெரிய அரசாங்கமோ, பலதரப்பு நிறுவனமோ நீதிமன்றமோ தமிழ் மக்களுக்கு நிகழ்ந்ததை 'இனப்படுகொலை' என்று அதிகாரபூர்வமாக அழைக்கவில்லை. ”

சித்தரிப்பதன் மூலம் சிங்கள-பௌத்த தேசியவாதத்தை அது புனிதப்படுத்தியது. சர்வதேச அளவில், பயங்கரவாத எதிர்ப்பு பற்றிய உலகளாவிய உரையாடல்களுடன் இணைந்த ஒரு சட்டபூர்வமான சொற்களஞ்சியத்தை அது வழங்கியது. 'இனப்படுகொலை' என்ற சொல் வெறுமனே நிராகரிக்கப்படவில்லை. அது அதிகாரபூர்வ உரையாடலுக்குள் சிந்திக்க முடியாததாக மாற்றப்பட்டது. 'மனிதாபிமானக் கதையைக்' கேள்விக்கு உள்ளாக்குவது 'விடுதலைப் புலிகள் சார்பு' அல்லது 'தேச விரோதம்' என்று முத்திரை குத்தப்பட்டது. பத்திரிகையாளர்கள் மௌனமாக்கப்பட்டனர். மனித உரிமைகள் பாதுகாவுவர்கள் இழிவுபடுத்தப்பட்டனர். துக்கம் செலுத்துவதுகூட ஒரு நாசகார செயலாக மாறியது. போரின் முடிவை ஒரு தார்மீக வெற்றியாக மாற்றுவதில் அரசின் வெற்றி அடங்கியுள்ளது. இனப்படுகொலை ஆய்வுகளின் மொழியில், இது இனப்படுகொலையின் இறுதிக் கட்டத்தைக் குறிக்கிறது. இது தேசத்தைக் கட்டியெழுப்பதல் என நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட மறுப்பு.

இது போன்ற அட்டுழியங்களைத் தடுக்கவே கடமைப்பட்ட ஐக்கிய நாடுகள் சபை, முடிவெடுக்கும் அதிகாரமே இல்லாத ஓர் அரங்கம் என்ற நிலையில் இருந்தது. ஐ.நா. குழுவிற்கு, பொதுமக்கள் உயிரிழப்புகள் குறித்த நுணுக்கமான தரவுகள் இருந்தன, ஆனால் அவற்றை வெளிப்படுத்துவதில் ஒரு திட்டமிட்ட தயக்கத்தைக் காட்டியது. இனப்படுகொலை அளவிலான அழிவு குறித்து எச்சரித்த கள ஊழியர்கள் தங்கள் மொழியைக் கட்டுப்படுத்த அறிவுறுத்தப்பட்டனர். 'இனப்படுகொலை' என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவது இலங்கை அரசாங்கத்தை அந்நியப்படுத்துவதுடன் ஒருவிதத்தில் மனிதாபிமான உதவிகளுக்கான அணுகலையும் பாதிப்படையச் செய்யும் எனத் தலைமையகம் அஞ்சியது. இந்த அணுகல் தர்க்கம் - பேசும் கடமையை மீறி செயற்படும் திறனை மதிப்பிடுவது - ஐ.நா.-வே வெளியிட்ட பெட்ரி அறிக்கை பின்னர் 'இணக்க கலாசாரம்' என்று அழைத்ததைப் பிரதிபலிக்கிறது. உறுப்பு நாடுகளுக்கு சேவை செய்ய வடிவமைக்கப்பட்ட ஐ.நா.-வின் நிறுவனங்கள், அந்த நாடுகளின் உணர் திறன்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. இதன் விளைவாக, ஐ.நா. குற்றவாளியின் இறையாண்மையை உள்வாங்கியது.

பாதுகாப்பு கவுன்சில் உரையாடல்களின் நிகழ்ச்சி நிரலில் இலங்கையை இடம்பெறச் செய்யும் முயற்சிகளை, இலங்கை விடயத்தில் குறுக்கீடு செய்யக்கூடாது என்று சொல்லி சீனாவும் ரஷ்யாவும் தடுத்தன. ஆப்கானிஸ்தான், ஈராக் விவகாரங்களில் மூழ்கியிருந்த மேற்கத்திய உறுப்பினர்கள் மோதலுக்குப் பதிலாக அமைதியான ராஜதந்திரத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். பொதுச் சபை செயலற்றதாகவே இருந்தது. மேற்கத்தேய தலையீட்டை சந்தேகிக்கும் நாடுகளால் அப்போது ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்ட மனித உரிமைகள் கவுன்சில், இலங்கையின் 'பயங்கரவாதத்தின் மீதான வெற்றியை' பாராட்டியது. இதனால், பல தரப்பு அமைப்பு கூட்டாக அதன் தார்மீக ஆணையை கைவிட்டது. இந்தச் சூழலில், இனப்படுகொலை என்று பெயரிடுவதற்கு நிறுவனம்

தன்னைப் பற்றி சுயவிமர்சனம் செய்யவேண்டி நேரும். ஆனால் அது சர்வதேச சட்டத்தின் கட்டமைப்பு தோல்வியடைந்துவிட்டது என்பதை அங்கீகரிக்கும் ஒரு அங்கீகாரமாக அது இருக்கும் என்பதால் அதனைக் கைவிட்டு மௌனம் காத்துசட்டபூர்வமான தன்மையைப் பாதுகாத்தது.

இலங்கையில் நிகழ்ந்தது 'இனப்படுகொலை' என்ற வார்த்தையைத் தவிர்ப்பதற்கு ஒவ்வொரு பெரிய வல்லரசும் அதன் சொந்த காரணங்களைக் கொண்டிருந்தன. ராஜீவ் காந்தியின் படுகொலையால் சீண்டப்பட்ட இந்தியா அத்துடன் தமிழ்நாட்டில் பிரிவினைவாத உணர்வு குறித்து எச்சரிக்கையையும் மனதில் கொண்டு போரை இலங்கையின் உள் விவகாரமாக வடிவமைத்தது. அதன் ராஜதந்திர முன்னுரிமை பொறுப்புக்கூறல் அல்ல, பிராந்திய ஸ்திரத்தன்மை. நடந்தது ஓர் இனப்படுகொலையே என்று அங்கீகரிப்பது கொழும்பை ஸ்திரமின்மைக்குள்ளாக்கி, ஜலசந்தி முழுவதும் தமிழ் தேசியவாதத்தை தைரியப்படுத்தியிருக்கும். அதை இந்தியா விரும்பவில்லை.

சீனாவும் பாகிஸ்தானும் இலங்கையை இந்தியப் பெருங்கடலில் ஒரு முலோபாய பங்காளியாகவும், ஆயுதங்களுக்கும் உள்கட்டமைப்பு அபிவிருத்தி வாய்ப்புகளுக்காக ஓர் இலாபகரமான சந்தையாகவும் பார்த்தன. ஐ.நா. பாதுகாப்பு கவுன்சில் அளவளவிகள் வீட்டோ அதிகாரம் கொழும்புக்கு எதிராக எந்தத் தீர்மானமும் தொடர முடியாது என்பதை உறுதி செய்தது. பெய்ஜிங்கைப் பொறுத்தவரை, இலங்கையை ஆதரிப்பது கொள்கை முடிவாகும். ஒரு நாட்டின் உள்விவகாரங்களில் தலையிடாமை இறையாண்மையின் முதன்மை ஆகியவை சீனாவின் அயலுறவின் அடிப்படையாக இருந்தன.

66

ராஜீவ் காந்தியின் படுகொலையால் சீண்டப்பட்ட இந்தியா அத்துடன் தமிழ்நாட்டில் பிரிவினைவாத உணர்வு குறித்து எச்சரிக்கையையும் மனதில் கொண்டு போரை இலங்கையின் உள் விவகாரமாக வடிவமைத்தது. அதன் ராஜதந்திர முன்னுரிமை பொறுப்புக்கூறல் அல்ல, பிராந்திய ஸ்திரத்தன்மை.

29

அமெரிக்கா, ஐக்கிய இராச்சியம், ஐரோப்பிய ஒன்றிய உறுப்பினர்கள் போன்ற மேற்கத்தேய நாடுகள் பகிரங்கமாகக் கவலை தெரிவித்தன. ஆனால் இலங்கையின் பயங்கரவாத எதிர்ப்புக் கதையை தனிப்பட்ட முறையில் ஆதரித்தன. ஈராக் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தானில் பல தசாப்தங்களாக கிளர்ச்சி எதிர்ப்பு தோல்விகளுக்குப் பிறகு, கிளர்ச்சிகளை தோற்கடிக்க முடியும் என்பதற்கான சான்றாக கொழும்பின் இராணுவ வெற்றியை அவர்கள் வரவேற்றனர். 'பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போர்' என்ற தர்க்கம், இனப்படுகொலை தடுப்புக்கான தார்மீக அகராதியை மறைத்தது. இந்தச் சீரமைப்புகள் ஒன்றாக இணைந்து, மறுப்புக்கான புவிசார் அரசியல் ஒருமித்த கருத்து என்று அழைக்கக்கூடிய ஒன்றை உருவாக்கின. தமிழர்களின் அழிவு ஒவ்வொரு பெரிய சக்தியின் நலன்களுக்கும் சிரமமாக இருந்தது, எனவே அது பெயரிடப்படாமல் இருந்தது.

அரசியல் விருப்பம் இருக்கும் இடங்களில் கூட, இனப்படுகொலையின்

சட்ட வரையறை அங்கீகாரத்திற்கு வலிமையான தடைகளை உருவாக்குகிறது. இனப்படுகொலை சமவாயம் ஒரு குழுவை 'அப்படியே' அழிக்கும் நோக்கம் இருந்தது என்பதற்கான ஆதாரத்தைக் கோருகிறது. நடைமுறையில், இதற்கு அதிகாரபூர்வ உத்தரவுகள், அறிவிப்புகள் அல்லது நோக்கத்தை மறுக்கமுடியாமல் நிரூபிக்கும் வடிவங்கள் போன்ற நேரடி சான்றுகள் தேவை. இருப்பினும், குற்றவாளிகள் அரிதாகவே அத்தகைய தடயங்களை விட்டுச் செல்கிறார்கள்.

இலங்கையில், தமிழர்களை அழிக்க வேண்டும் என்று வெளிப்படையாகக் கூறும் ஆவண உத்தரவுகள் இல்லாததால் இனப்படுகொலையை நிரூபிக்க முடியாது என்று வாதிடப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஐ.நா. நிபுணர் குழு (2011), மனித உரிமைகளுக்கான ஐக்கிய நாடுகளின் உயர் ஆணையர் அலுவலகத்தின் விசாரணை (2015) உள்ளிட்ட சர்வதேச விசாரணைகள், இனப்படுகொலைச் செயல்களின் சாத்தியத்தை ஒப்புக் கொண்டன. ஆனால் இறுதி நோக்கத்தை அடையவில்லை. அரசியல் எச்சரிக்கையுடன் இணைந்து, ஆதாரத் தடை, இனப்படுகொலை ஒரு சந்தேகத்திற்குரிய ஆனால் அங்கீகரிக்கப்படாத குற்றமாகவே இருப்பதை உறுதி செய்தது. ஆயினும் கூட, ஹெலன் ஃபீன் (Helen Fein) மற்றும் கிரிகோரி ஸ்டாண்டன் (Gregory Stanton) போன்ற இனப்படுகொலை அறிஞர்கள் வாதிட்டபடி, நோக்கத்தை வடிவத்திலிருந்து ஊகிக்க முடியும் (intent can be inferred from pattern). மருத்துவமனைகள், பொதுமக்கள் தங்குமிடங்கள், உணவு வரிசைகள் மீண்டும் மீண்டும் குறிவைக்கப்படும்போதும் பொதுமக்கள் தப்பிக்கவோ நிவாரணம் பெறவோ மறுக்கப்படும்போதும், வாழ்க்கை நிலைமைகள் முறையாக அழிக்கப்படும்போதும் நோக்கம் நடைமுறையில் வெளிப்படுகிறது. இந்த விளக்கத் தரத்தைப் பயன்படுத்தத் தவறியது அரசியல் துணிச்சலின் பற்றாக்குறையை விட ஆதாரங்களின் பற்றாக்குறையைக் குறைவாகவே பிரதிபலிக்கிறது.

கொடுமைகளை 'போர்க்குற்றங்கள்' என்று வடிவமைப்பதன் மூலம், சர்வதேச சமூகம் பழியை தனிப்பட்டதாக்கி, பொறுப்புக்கோரலை மட்டுப்படுத்தும் ஒரு சொல்லைத் தேர்ந்து கொண்டது. போர்க்குற்றங்கள் என்பது போருக்குள் ஏற்படும் மீறல்கள், இனப்படுகொலை போரையே குற்றமாகக் குற்றஞ்சாட்டுகிறது. முந்தையது, அரசின் சட்டபூர்வமான தன்மையை சவால் செய்யாமல் - முரட்டு அதிகாரிகள் அல்லது ஒழுக்கமற்ற பிரிவுகள் மீது - தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வழக்குத் தொடர அனுமதிக்கிறது. பிந்தையது ஒரு கட்டமைப்பு கணக்கீட்டைக் கோருகிறது. இவ்வாறு, 'போர்க்குற்றங்கள்' என்பது

அரசியல் ரீதியாக பாதுகாப்பான வார்த்தையாக மாறியது. இது அரசுகள் தங்கள் சொந்த உடந்தையாகவோ சிங்கள-பௌத்த தேசியவாதத்தின் சித்தாந்த அடித்தளங்களையோ எதிர்கொள்ளாமல் குறிப்பிட்ட செயல்களைக் கண்டிக்க அனுமதித்தது. இந்த வகைகளுக்கு இடையிலான வேறுபாடு வெறும் சட்டபூர்வமானது மட்டுமல்ல, அரசியல் சார்ந்தது; பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இணை சேதமாக துக்கப்படுகிறார்களா அழிக்கப்பட்ட மக்களாக துக்கப்படுகிறார்களா என்பதை இது தீர்மானிக்கிறது.

பெயரிடுதல் அரசியலும் அறிவு அரசியலே என்பது கவனிப்புக்குரியது. போருக்குப் பிறகு, இலங்கை அரசாங்கம் பத்திரிகையாளர்களை வெளியேற்றியது, அரசு சாரா நிறுவனங்களை கட்டுப்படுத்தியது, நினைவுகூருதலை குற்றமாகக் கியது. தமிழ் இனப்படுகொலை குறித்த கல்விப்புலங்களில் ஆராய்ச்சி செய்வதும் சர்வதேச ஆய்வுகளும் ஓரங்கட்டப்பட்டன, பெரும்பாலும் பகுப்பாய்வு செய்வதற்குப் பதிலாக வக்காலத்து என்று நிராகரிக்கப்பட்டது. இந்த அறிவார்ந்த வன்முறை - கீழ்நிலை அறிவின் முறையான செல்லாததாகுதல் - அதற்கு முந்தைய உடல் ரீதியான வன்முறையை பிரதிபலிக்கிறது. அரசு விவரிப்புகளால் பாதிக்கப்பட்டு அணுகலால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட உலகளாவிய ஊடகங்கள், 'தூய்மையான போர்' பற்றிய அதிகாரபூர்வ கூற்றுகளை மீண்டும் மீண்டும் கூறுகின்றன. அட்டுழியங்களை ஆவணப்படுத்த புலம்பெயர்ந்த தமிழரின் முயற்சிகள் ஒரு கட்சி சார்புடையதாக சித்தரிக்கப்பட்டன. இதன் விளைவாக நம்பகத்தன்மையின் படிநிலை ஏற்பட்டது, அதில் உயிர் பிழைத்தவர்களின் குரல்கள் மிகக் குறைந்த அதிகாரம் கொண்டவை. அத்தகைய சூழலில் இனப்படுகொலையை பெயரிடுவது ஒரு சட்டச் செயற்பாடாக மட்டுமல்லாமல், அறிவார்ந்த எதிர்ப்பின் செயற்பாடாகவும் மாறுகிறது.

இனப்படுகொலை என்ற சொல் ஏன் தவிர்க்கப்பட்டது என்பதைப் புரிந்துகொள்வது, மௌனம் என்பது இயலாமை அல்ல, கட்டமைப்பு என்பதை அங்கீகரிப்பதில் தொடங்குகிறது. சர்வதேச சட்டமும் ராஜதந்திரமும் அரசு இறையாண்மையை பாதுகாப்பதற்காகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன, அதை சவால் செய்ய அல்ல. ஐ.நா. அதன் மிகவும் சக்திவாய்ந்த உறுப்பினர்களின் துன்பத்தில் மட்டுமே இனப்படுகொலை என்று பெயரிட முடியும்; அதன் அதிகாரத்துவங்கள் நெருக்கடி களை நிர்வகிக்க வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன, அரசுகளைக் குற்றஞ்சாட்ட அல்ல.

இலங்கையின் விவகாரம் இந்த முரண்பாட்டை அம்பலப்படுத்துகிறது. பயங்கரவாத எதிர்ப்பு மற்றும் இறையாண்மை என்ற சொற்களுக்குள் அவ்வாறு செய்தால், ஒரு அரசு பல்லாயிரக்கணக்கான சொந்தக் குடிமக்களை அழிக்க முடியும். சர்வதேச சமூகம் இனப்படுகொலை என்று பெயரிட மறுப்பது விதிவிலக்கான தோல்வியை அல்ல, மாறாக நீதியை விட ஒழுங்கை முன்னுரிமைப்படுத்தும் ஓர் அமைப்பின் இயல்பான செயல்பாட்டை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த அர்த்தத்தில் இலங்கையும் 1948-க்கு முன் ஆர்மீனியா, 1980-களில் குவாத்தமாலா, மேற்கு பப்புவா, ரோஹிங்கியாக்கள் என்கிற அங்கீகரிக்கப்படாத இனப்படுகொலைகளின் வரிசையில் இணைகிறது. இவை ஒவ்வொன்றும் குற்றத்தைப் போலவே நடந்தது இனப்படுகொலையே என்று அங்கீகரிப்பதுவும் அரசியலே என்பதை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது.

இலங்கையின் அட்டூழியத்தை இனப்படுகொலை என்று அழைக்க மறுப்பது ஆழமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. இது நீதி, நல்லிணக்கம், நினைவாற்றலின் சாத்தியக்கூறுகளை வடிவமைக்கிறது. அடையாளக் குறியீடுகள் இல்லாமல், உயிர் பிழைத்தவர்களின் கூற்றுக்கள் சட்ட விரோதமாக கப்படுகின்றன. இழப்பீடுகள் குறைக்கப்படுகின்றன. வரலாற்று விவரிப்புகள் வேண்டுமென்றே அழிக்கப்படுவதை விட 'சிக்கலான மோதல்கள்' என்று மீண்டும் எழுதப்படுகின்றன. இனப்படுகொலை என்கிற அங்கீகாரம் இல்லாமல் உள்நாட்டில் அரசு இராணுவமயமாக்கல், நில கையகப்படுத்தல், கலாசார அழிப்பு ஆகியவற்றினைத் தொடர்வதற்கு அனுமதிக்கிறது. சர்வதேச அளவில், இது தண்டனையின்மைக்கு ஒரு முன்னுதாரணத்தை அமைக்கிறது. இலங்கை மாதிரி - முழுமையான அழிவின் மூலம் 'போரை வெல்வதும்' பின்னர் அதை மறுப்பதும் கிளர்ச்சிகளை எதிர்கொள்ளும் பிற நாடுகளுக்கும் ஒரு முன்மாதிரியாக மாறியுள்ளது. தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை அங்கு நிலவுகின்ற போருக்குப் பிந்திய அமைதி நிலை சிக்கலானது. அது அங்கீகாரம் இல்லாமல் வாழ்வது என்பது தத்துவஞானி ஜியோர்ஜியோ அகம்பென் (Giorgio Agamben) 'பிரிவினை வலயங்கள்' (zone of indistinction) என்று அழைக்கும் நிலைமையில் வசிப்பதாகும். இந்த மௌனத்தை உடைப்பதற்கு, இனப்படுகொலையொன்றினை இனப்படுகொலையென்றே அழைப்பதற்கான அதிகாரத்தை மீண்டும் பெற வேண்டும். தமிழ் ஆர்வலர்கள், அறிஞர்கள், புலம்பெயர் சமூகங்கள் தங்கள் வாதங்கள், நினைவுகூரல்கள் மற்றும் சட்ட முயற்சிகளில் இனப்படுகொலை என்ற வார்த்தையை அதிகளவில் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். இந்த கூற்று வெறும் சொல்லாட்சி அல்ல - இது வரலாற்றுக்கு எதிரான ஒரு எதிர் கூற்று. இந்த வார்த்தையை வலியுறுத்துவதன் மூலம், அவர்கள் உண்மையின்

மீதான அரசின் ஏகபோகத்தை சவால் செய்வதுடன் சர்வதேச அமைப்பின் தார்மீக வங்குரோத்து நிலையையும் அம்பலப்படுத்துகிறார்கள்.

இந்த அர்த்தத்தில், இனப்படுகொலை என்ன நடந்தது என்பதற்கான விளக்கமாகவும், குற்றத்திற்கு ஏற்ப பொறுப்புக்கூறலுக்கான கோரிக்கையாகவும் மாறுகிறது. அங்கீகாரம் இறந்தவர்களை உயிர்ப்பிக்காது, ஆனால் அது தார்மீக ஒழுங்கை மீட்டெடுக்கவும், உயிருள்ளவர்களின் கண்ணியத்தை உறுதிப்படுத்தவும் முடியும்.

நிறைவுக் குறிப்புகள்:

இலங்கை வழக்கில் இனப்படுகொலை என்ற வார்த்தையைத் தவிர்ப்பது சட்டபூர்வ சொற்பொருள்களின் தற்செயல் நிகழ்வு அல்ல. இது அரசுகளைத் தார்மீக தீர்ப்பிலிருந்து பாதுகாக்க வடிவமைக்கப்பட்ட புவிசார் அரசியலினதும் அறிவியலியல் ஒழுங்கினதும் அடிப்படையில் திட்டமிட்டு கட்டமைக்கப்பட்டதாகும். ஐ.நா.-வின் எச்சரிக்கை அதிகாரத்துவம், உலக சக்திகளின் மூலோபாய நலன்கள், இலங்கை அரசின் பிரச்சாரம் ஆகியவை இணைந்து முள்ளிவாய்க்காலில் விழுந்த குண்டுகளைப் போல ஒரு கொடிய மௌனத்தை உருவாக்கின.

தமிழ் மக்களுக்கு நடந்ததை இனப்படுகொலை என்று பெயரிடுவது இலங்கையின் குற்றங்களை மட்டுமல்ல, சர்வதேச அமைப்பின் தோல்விகளையும் எதிர்கொள்வதாகும். துணிச்சல் இல்லாத சட்டம் வெறும் நடைமுறை என்றும், உண்மை இல்லாத ராஜதந்திரம் உடந்தை என்றும் வலியுறுத்துவதாகும். எனவே இலங்கையில் நடந்தது இனப்படுகொலை என்று அங்கீகரிக்கப்படும் வரை இலங்கையில் போர் அதன் இராணுவ பரிமாணத்தில் அல்ல, ஆனால் அதன் தார்மீகக் கணக்கீட்டில் முழுமையடையாமல் உள்ளது என்றே பொருள். புலமைத்துவத்தினதும் செயல்பாட்டினதும் பணி அந்த மௌனத்தைத் துளைப்பது, நிறுவனங்கள் மிகவும் அஞ்சும் வார்த்தையைப் பேசுவது; அத்துடன் இறந்தவர்களுக்கு அவர்கள் இறப்புக்குக் காரணமான மறுக்கப்பட்ட பெயரை மீட்டெடுப்பது.

meenilankco@thaiveedu.com

17

ஈழத்தில் தமிழ் பெளத்தர்கள்

— செல்வநாயகி ஸ்ரீதாஸ்

இதுவரை...

மகாவம்சம் பொ.ஆ.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டளவில், பாளி மொழியில், மகாநாம தேரர் என்னும் பெளத்த பிக்குவால் தொகுக்கப்பட்டதாக நம்பப்படுகிறது. பெளத்த பிக்குகள் ஒன்றிணைவால் பெளத்தம் இந்தியாவில் தோன்றி வளர்ந்தது (மகாவம்சத்தின் முற்பகுதி இதனைக் கூறுகிறது). பெளத்தம் இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட வரலாறு, பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் இலங்கையில் பெளத்த மதத்தைத் தழுவிக்கொண்டனர். பெளத்த மதத்தின் பெருமையைக் காட்டும் வகையிலான, (நம்பகத்தன்மை அற்ற) செவிவழிக் கதைகளையும் திரட்டி 'அட்டகதா' என்னும் பெயரில் 'பாளி' மொழியில் தொகுத்தார்கள். இது, பின் ஒரு காலத்தில், கால வரிசைப்படி ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு 'அட்டகதா-மகாவம்சம்' என்னும் பெயரில் தொகுக்கப்பட்டது.

அட்டகதா - மகாவம்சம் என்னும் பெயரில் தொகுக்கப்பட்ட இந்த நாட்டார் பாடல் தொகுப்பின் துணையுடன், பொ.ஆ.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டளவில் 'தீபவம்சமும்' பொ.ஆ.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டளவில் மகாவம்சமும் தொகுக்கப்பட்டன. பெளத்தம், அசோகரின் மகனான மகிந்தனால் இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அப்பொழுது அம்மதம் இலங்கை அரசனாக இருந்த தேவநம்பிய தீசனால் ஆதரிக்கப்பட்டு பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

பெண்களுக்குத் தீட்சை செய்வதற்காக மகிந்தனின் சகோதரியான சங்கமித்தை என்னும் 'தேரி' இலங்கைக்கு வரவழைக்கப்பட்டாள். சங்கமித்தையால் புத்தர் ஞானம் பெற்ற வெள்ளரசுக்கிளை இலங்கைக்கு எடுத்துவரப்பட்டது. கடல் வழியாக எடுத்துவரப்பட்ட வெள்ளரசுக்கிளை இலங்கையின் மத்திய பகுதியிலுள்ள அனுராதபுரியில் நாட்டப்பட்டு இன்றும் நிலைத்திருக்கிறது.

தேவநம்பியதீசன் மகிந்தரை ஆதரித்து பெளத்த மதத்தை இலங்கைத் தீவில் நிலைநிறுத்துவதற்கான தொடக்க முயற்சிகள் பலவற்றைச் செய்தான். இதன் நிமித்தம் மகாவிகாரையையும் கட்டினான்.

தொடர்கிறது ...

சங்கமித்தையின் ஈழத்துப் பயணம்:

சங்கமித்தை ஈழத்திற்கு எந்த வழியாக வந்தார் என்பது நிச்சயமாக அறியப்படாவிட்டாலும், பூமிப்பந்தில் ஈழத்தின் அமைவிடம், வட இந்தியாவுக்கும் ஈழத்திற்குமான இடைத்தூரம், தொடர்பு, பயணிக்கும் வசதிகள் என்பன போன்ற பல விடயங்களின் அடிப்படையில் ஆராயப்படவேண்டிய விடயம்.

ஈழம், பூமிப்பந்தில் மிக முக்கியமான இடத்தில் அமைந்திருக்கும் காரணத்தால் தென்கிழக்கு ஆசிய வர்த்தகத்தில் ஈழத்தின் பங்கு அளப்பரியது. விஜயன் இந்தியாவின் கிழக்குக்கரை வழியாகவே ஈழத்தை அடைந்திருக்கிறான் என்பது பெரும்பான்மையான ஆய்வாளர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விடயம். அசோகச்சக்கரவர்த்தி, கலிங்கத்துப் போரின் விளைவாகப் போரை வெறுத்து அறவழிப்பட்டபோது, பெளத்த மதக் கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு, பெளத்த மதக் கொள்கைகளைத் தன் ஆட்சிக்குட்பட்ட நாடுகளில் மட்டுமல்லாது தன் நாட்டிற்கு வெளியே நாலாபுறமும் உள்ள நாடுகளிலும் பரப்ப முற்பட்டார் என்பதை அவரது கல்வெட்டுக்கள் உறுதி செய்கின்றன. அவரது 12-ஆம் பாறைக் கல்வெட்டு தென் இந்தியாவில் சேர, சோழ, பாண்டியர் மற்றும் சத்தியபுத்திரர் அரசுகளிலும், தென் இந்தியாவிற்குத் தெற்கே தாமரபரணி என்று அழைக்கப்பட்ட ஈழத்திலும் பெளத்தம் பரப்புவதற்கான முயற்சி எடுக்கப்பட்டது என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது. அவற்றின் பலனாக, பெளத்தம், தான் உருவான இந்தியாவில் இன்று காணாமற் போனாலும் இந்தியாவின் சுற்றாடலில் உள்ள பல நாடுகளில் இன்றும் நின்று நிலவுகிறது.

பெளத்தம் மகிந்தன் (பெயர் முக்கியமல்ல) மூலமாக ஈழத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. தீசன் (தேவநம்பியதீசன்) என்னும் அரசன் பெளத்த மதம் ஈழத்தில் நின்று நிலைபெறுவதற்கான அனைத்து அனுசரணைகளையும் வழங்கினான். மக்கள் பெளத்த மதத்தில் இணைந்து கொண்டார்கள். பெளத்த மதத்தை இலங்கையில் நிலைநிறுத்தும் பொருட்டு சங்கமித்தை என்னும் பிக்குணியால் கொண்டு வரப்பட்ட வெள்ளரசு மரக்கிளை, அரச மரியாதையுடன் அனுராதபுரியில் நாட்டப்பட்டு, மக்கள் வழிபாட்டிற்குரிய குறியீடாக, 2300 ஆண்டுகள் கடந்த நிலையில் இன்றும் நிலைபெற்று நிற்கிறது. சங்கமித்தையால் கொண்டுவரப்பட்டு நாட்டப்பட்ட

“ சங்கமித்தை கொண்டுவந்த வெள்ளரசு மரக்கிளை சகல இராச மரியாதைகளுடனும் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள மாதகல் பகுதியிலிருந்து ஈழத்தின் மத்திய பகுதியில் அமைந்துள்ள அனுராதபுரம் என்னும் நகருக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு நாட்டப்பட்டது. ”

இந்தப் போதிமரம் (வெள்ளரசுக் கிளையிலிருந்து உருவான மரம்) யுனெஸ்கோவால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட, உலக அளவில், மனித முயற்சியால் நடப்பட்ட மிகப்பழமையான மரம் என்ற பெருமையை பெறுகிறது.

சங்கமித்தை என்னும் பெயர் பாளியில் சங்கமித்தா என்றும் வடமொழியில் சங்கமித்ரா என்றும் அறியப்படுகிறது. இவர் இலங்கைக்குப் புனித வெள்ளரசுக் கிளையைக் கொண்டுவந்தது மட்டுமல்லாது இலங்கையில் ஒரு பெண் துறவிகளின் மரபுவழி ஒன்றை உருவாக்கினார். சங்கமித்தை இலங்கைக்கு வரும்போது புத்த பிக்குணிகள் குழாம் ஒன்றையும் தன்னுடன் அழைத்து வந்தார். அரச மரபைச் சேர்ந்த பதினெட்டுப் பேரையும் பிரபுக்கள் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பதினெட்டுப் பேரையும் பிராமணர்,

வணிகர் ஆகியோர் குலங்களிலிருந்து எட்டுக் குடும்பங்களையும் இடையர், உழவர், நெசவாளர், குயவர், இயக்கர், நாகர் ஆகியோரையும் இலங்கைக்கு சங்கமித்தை கூட்டி வந்ததாக அறியமுடிகிறது. இன்று சம்புத்துறை என்று அழைக்கப்படுவதும், முன்னர், இலங்கையின் வடபகுதியில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் ஜம்புகோளத்துறை என்று அழைக்கப்பட்டதுமான இடத்தில் இவர்கள் வந்து இறங்கினார்கள். நாவலந்தீவு என்பதன் சிங்கள ஆக்கம் இதுவாகும். நாவல் என்பதன் சிங்களப் பதம் ஜம்பு என்பதாகும். சங்கமித்தை முதல் முதலாக வெள்ளரசுக் கிளையைக் கொண்டு வந்து இறங்கி இடத்தில் இன்று நினைவுச்சின்னம் ஒன்றும் விகாரை ஒன்றும் அமைத்து வழிபாடு செய்துவரப்படுகிறது. தற்பொழுது இது ஒரு சுற்றுலாப் பயணிகள் வந்து போகும் இடமாகியிருக்கிறது. வெள்ளரசுக் கிளையை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அனுராதபுரத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கான நெடுஞ்சாலை செப்பனிடப்பட்டது, வந்தவர்கள் தங்குவதற்கான கட்டடங்களும் அமைக்கப்பட்டன என்றும் அறியப்படுகிறது.

சங்கமித்தை காலம், அசோகச் சக்கரவர்த்தியின் காலத்தை யொட்டி, பொ.ஆ.மு. 281 எனக் கணிக்கப்படுகிறது. இவர் இலங்கையில் தேரவாத பௌத்த கன்னியர் மடத்தை நிறுவினார் என்றும் அறியப்படுகிறது. இவர் தனது 79-ஆம் வயதில் இலங்கையில் இறந்தார் என்றும் இவரது கல்லறை இலங்கையில் அமைக்கப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. இலங்கை அரசியான அனுலாவும் அவரது பணிப்பெண்கள் 500 பேர் வரையிலானவர்களும் சங்கமித்தையால் பிக்குணிகளாக்கப்பட்டார்கள். மகிந்தனும் சங்கமித்தையும் இலங்கையிலேயே தங்கிவிட்டார்கள் என்றும் அறியப்படுகிறது.

தேரவாதம் என்னும் பௌத்த சமயத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள் டிசம்பர் 21-ஆம் நாளை 'சங்கமித்தை நாள்' என்று கொண்டாடுகின்றனர். பௌத்த சமயத்தில் இலங்கை, பர்மா, கம்போடியா, லாவோஸ், தாய்லாந்து போன்ற நாடுகளில் தேரவாதம் என்னும் பிரிவும் சீனா, கொரியா, வியட்நாம், ஜப்பான், சிங்கப்பூர், தாய்வான் போன்ற நாடுகளில் மகாயானம் என்னும் பிரிவும் பின்பற்றப்படுகின்றன. திபெத் மற்றும் மங்கோலியாவில் வச்சிரயான பௌத்தம் என்னும் பிரிவு பின்பற்றப்படுகிறது.

இவற்றில் தேரவாதம் என்பது பௌத்தத்தின் மிகப் பழைய பிரிவாகும். இலங்கையில் பெரும்பாலானவர்கள், ஏறக்குறைய 70 விகிதமானவர்கள் தேரவாத பௌத்த மதத்தைப் பின்பற்றுகிறார்கள். உலகில் 100 மில்லியன் மக்கள் தேரவாத பௌத்தத்தைப் பின்பற்றுவதாகக் கூறப்படுகிறது. சங்கமித்தை கொண்டுவந்த வெள்ளரசு மரக்கிளை சகல இராச மரியாதைகளுடனும் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள மாதகல் பகுதியிலிருந்து ஈழத்தின் மத்திய பகுதியில் அமைந்துள்ள அனுராதபுரம் என்னும் நகருக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு நாட்டப்பட்டது. அந்த மரம் தெய்வீகத் தன்மையுடையதாகக் கருதப்பட்டு வழிபடப்படுகிறது. இவ்வாறு சங்கமித்தை இலங்கைக்கு வெள்ளரசுக் கிளையைக் கொண்டு வந்ததுடன் நில்லாது, இலங்கையிலேயே தங்கி இருந்து பௌத்த மதத்தைப் பரப்பினார். தேவநம்பியதீசன் இறந்த பின்னும் தொடர்ந்து இலங்கையிலேயே வாழ்ந்து பரிநிர்வாணநிலையை அடைந்தார்.

சேதிய பர்வத விஹாரம் அமைத்தமை:

மாரிகாலமும் (வஸ்ஸாவாசம் / Vassavasa) வந்தது. அரஹந்த தேரர்கள் (குறிப்பாக மகிந்த தேரர் மற்றும் சங்கம்), மாரிகாலத்தைச் சேதிய பர்வதத்தில் கழிக்க எண்ணி சேதிய பர்வதத்தில் ஒரு விகாரை எழுப்ப விரும்பினார்கள். அரசன் அன்றே 68 குகை வாசங்களைக் கட்டும் பணியைத் தொடங்கினான். ஆடி மாதம் பௌர்ணமி அன்று குகை வாசக் கட்ட வேலை முடிந்ததும் அரசன் நேரில் வந்து அந்த விகாரையைத் தேரர்களுக்குக் காணிக்கையாக்கினான். பிக்குகள் மாரிகாலத்தில் நிலையான, பாதுகாப்பான இடங்களில் தங்க வேண்டும். இதற்காக பாறைகளை வெட்டி 68 குகை வாசங்களை உருவாக்கினான். 68 தனித்தனி குகை வாசங்கள் பிக்குகள் தங்குவதற்காக தியானம், உறக்கம், மழைக்கால ஒழுக்கம் (வஸ்ஸாவாசம்) என்பவற்றைக் கடைப்பிடிக்க உருவாக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு குகையும் ஒரு பிக்குவுக்கோ அல்லது சிறு குழுவுக்கோ ஒதுக்கப்படும்.

அத்தியாயம் 17:

அஸ்தி வருகை:

மழைக் காலம் முடிந்தது. தேரர், 'சம்புத்தரைத் தரிசித்து அதிக காலமாகிவிட்டது. குரு இல்லாத வாழ்க்கையை நடத்தினோம். இங்கு வழிபட எதுவும் இல்லை' என்றார். அதற்கு அரசர், 'சம்புத்தர் பரிநிர்வாணம் அடைந்துவிட்டாரே' என்றார். 'சம்புத்தர் பரிநிர்வாணம் அடைந்துவிட்டார். அவரது அஸ்தியைத் தரிசித்தால் அவரைத் தரிசித்த மாதிரி' என்றார் தேரர்.

'ஸ்தூபம் கட்டவேண்டும் என்ற எனது உத்தேசம் உமக்குத் தெரியும். நான் அதைக் கட்டுகிறேன். நீங்கள் அஸ்தியைக் கண்டுபிடிக்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள்' என்றார் அரசர்.

மாரிகாலம் வந்தபோது, தேரர் சேதிய மலையில் புனித நினைவுகளில் திளைத்திருந்த சமண தேவனை அழைத்து, இலங்கையில் புத்த மார்க்கம் உறுதியாக நிறுவப்படுவதற்கான புனித அடையாளங்கள் அவசியம் எனக் கருதி, அவனை அசோகச் சக்கரவர்த்தியிடம் தூதனாக அனுப்பினார். தேவநம்பியதீசன் புத்த தர்மத்தை ஏற்றுக் கொண்டு ஸ்தூபம் அமைக்க விரும்புவதாக அறிவித்து, புத்தர் உபயோகித்த பிட்சா பாத்திரத்தையும் அதில் நிறைந்த அஸ்தியையும் பெற்று வருமாறு உத்தரவிட்டார். அதனுடன், தேவர் களின் நகரான தேவலோகத்திற்குச் சென்று இந்திரனிடம் புத்தரின் வலது மேல் தாடைப் பல் அவனிடமே இருக்கட்டும் என்றும், இலங்கையில் நிறுவப்படவுள்ள ஸ்தூபத்திற்காக புத்தரின் வலது காரை எலும்பின் அஸ்தியை வழங்குவது அவன் இலங்கைக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை என்றும் தெளிவாக எடுத்துரைக்கச் சொன்னார். இவ்வாறு மனித உலகமும் தேவலோகமும் இணைந்து பெளத்த தர்மம் இலங்கைத் தீவில் புனிதமாக நிறுவப்பட வேண்டியதைக் குறிக்கும் நிகழ்வாக இப்பகுதி விளங்குவதாக கூறப்படுகிறது.

அப்பணியை ஏற்றுக்கொண்டு சமணன் அசோகச் சக்கரவர்த்தியிடம் சென்றான். தேரரின் செய்தியை அசோகச் சக்கரவர்த்தியிடம் தெரிவித்து, அவரிடமிருந்து பிட்சா பாத்திரத்தையும் பாத்திரம் நிறைய அஸ்தியையும் பெற்றுக் கொண்டு இமாலயத்திற்குச் சென்றான். இமாலயத்தில் தான் கொண்டு வந்த பிட்சாபாத்திரத்தையும் அஸ்தியையும் வைத்துவிட்டு இந்திரனிடம் சென்று தேரரிடமிருந்து தான் கொண்டுவந்த செய்தியைக் கூறினான். தேவேந்திரன் சூளாமணி சேதியத்திலிருந்து (தேவலோகத்திலுள்ள புனித சேத்திரம்) புத்தரின் வலது காரை எலும்பின் அஸ்தியை எடுத்துச் சமணனிடம் கொடுத்தான்.

சமணன் அந்த அஸ்தியையும் அஸ்தி நிறைந்த பிட்சா பாத்திரத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு சேதிய பர்வதத்துக்குத் திரும்பி வந்து அவற்றைத் தேரரிடம் கொடுத்தான். தேரர் எல்லா அஸ்திகளையும் அம்மலையில் வைத்தார். அதனால் தான் மிசாக மலை என்ற பெயருடைய அம்மலை, பின்னால் சேதிய பர்வதம் என்று பெயர் பெற்றது. அஸ்தி நிறைந்த பாத்திரத்தைத் தேரர் சேதிய பர்வத்தின் மீது வைத்ததும் காரை எலும்பு அஸ்தியைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு தம் சீடர்களுடன் குறிப்பிட்ட இடத்திற்குச் சென்றார். அங்கு சென்றவர் தான் கொண்டு வந்தவற்றை மன்னனிடம் கொடுத்தார். அப்போது மன்னன் 'இது மாமுனிவரின் அஸ்தியாக இருக்குமானால், என் வெண்கொற்றக் குடை சாயும், பட்டத்து யானை தானாக மண்டியிட்டு வணங்கும். அஸ்தியுடன் கூடிய இப்பாத்திரம் என் தலை மீது வந்து அமரும்' என்று அரசன் தன் மனதினுள் எண்ணினான். அரசன் எண்ணியபடியே எல்லாம் நடந்தது. மனம் மகிழ்ந்த அரசன், தலையிலிருந்த பாத்திரத்தை எடுத்து யானையின் மேல் வைத்தான். மகிழ்ச்சி அடைந்த யானை பிளிறியது. பூமி அதிர்ந்தது. யானை நகருக்குள் கிழக்கு வாயில் வழியாக நுழைந்தது. தேர்களும் இதர பரிவாரங்களும் பின்தொடர்ந்தன. பின் யானை தெற்கு வாயில் வழியாக வெளியேறியது.

பின்னர், பின்னால் தூபராமா கட்டப்பட்ட இடத்திற்கு மேற்கே சென்றது. போதி மரம் நடுவதற்கென்று குறிப்பிட்டிருந்த இடத்தை வலம் வந்ததும் சிறிது கிழக்கே திரும்பி நின்றது. ஸ்தூபம் கட்டவிருந்த இடம் கடம்ப மலர்ச் செடிகளாலும் ஆடாரிக் கொடிகளாலும் நிறைந்திருந்தது. இந்த இடம் தேவர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தது. அதனை, அரசன் சுத்தம் செய்து அலங்கரிக்க ஏற்பாடு செய்தான். அரசன், யானையின் முதுகில் இருந்த அஸ்தி நிறைந்த பாத்திரத்தை எடுக்கப் போனான். யானை அதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை. 'காரணம் யாது?' என்று அரசன் தேரரை வினவினான். தேரர், 'யானை தன் உயரத்திற்குச் சமமான உயரமுள்ள இடத்தில் அஸ்தியை வைக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறது' என்றார்.

அரசன் உடனே, நீர் வற்றிய அபயவாவியிலிருந்து மணல் கொண்டு வரச் செய்து, யானை உயரத்திற்கு ஒரு மேடு எழுப்பினான். மேட்டை அழகு செய்து யானையின் முதுகிலிருந்த அஸ்தியை எடுத்து அங்கு வைத்தான். யானையை அதற்குக் காவலாக வைத்தான். அஸ்திக்கான ஸ்தூபம் செய்யும் வேலை வெகு விரைவாக நடைபெற்றது. இரவு முழுவதும் யானை அஸ்தியைச் சுற்றிச் சுற்றிக் காவல் காத்தது. பகலில் போதி மரக்கிளை நடுவதற்கு நியமிக்கப்பட்ட இடத்தில் நின்றது. ஸ்தூபம், அம்மேட்டின் மேல் முழங்கால் உயரம் அளவுக்குக் கட்டப்பட்டது. அஸ்தி அங்கு வைப்பதற்கான விழா ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. நாட்டு மக்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. மக்கள் பெருந்திரளாகக் கூடினார்கள்.

அஸ்தி யானையின் முதுகிலிருந்து மேலெழுந்து காற்றில் மிதந்தது. எட்டுப் பனை உயரத்தில் நின்றது. அதனைப் பார்த்த மக்கள் வியப்பினால் திகைத்தனர். ஒன்றுக்கொன்று விரோதமான இரண்டை ஒரே இடத்தில் சேர்த்துக் காட்டுவதாகிய அதிசயம் அவர்களுக்கு மயிர்க்கூச்செறியச் செய்தது. அதிலிருந்து வந்த ஒளியும் பொழிந்த நீரும் இலங்கை முழுவதும் பரவிச் செழித்தது எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

புத்தர் பரிநிர்வாணப் படுக்கையில் கிடந்தபோது, ஐந்து கண்டபடைத்த அவர், ஐந்து உயரிய தீர்மானங்களைச் செய்து கொண்டார்.

- அசோகன் கை பட்டதும் தானாகத் துண்டித்துக் கொள்ளும் போதி மரத்தின் தென்புறக்கிளை தானாகத் தங்கத் தொட்டியைச் சென்றடையும்.
- அவ்வாறு அடைந்ததும் அக்கிளை உலகம் முழுவதும் ஒளிபரப்பும். அதன் இலைகள், கனிகளிலிருந்து ஆறு வண்ணத்தில் ஒளிக்கதிர்கள் வெளிப்படும்.
- பின் இப்புனித விருட்சம் தொட்டியுடன் பனிப்பகுதியில் ஏழு தினங்களுக்கு யார் கண்ணிலும் படாமல் இருக்கும்.

- எனது வலது காரை எலும்பின் அஸ்தி தூபராமாவில் வைக்கப்பட்டால் ஆகாயத்தில் எழும்பி இரட்டைத் தோற்ற அற்புதத்தைக் காட்டும்.
- எனது அஸ்தி இலங்கையின் அணி போன்ற ஹேமமாலிக சேதியத்தில் வைக்கப்பட்டால் அது புத்தருடைய உருவத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்.

மேலே எழுந்த அஸ்தி காற்றில் மிதந்து இரட்டைத் தோற்ற அற்புதத்தைச் செய்து காட்டிய பின் அதற்குரிய இடத்தை அடையும். இவ்வாறு ததாகதர் ஐந்து தீர்மானங்களைச் செய்திருந்தார். அந்த அதிசயம் இப்போது நிகழ்ந்தது.

ஆகாயத்திலிருந்து கீழிறங்கிய அஸ்தி அரசனது தலைமீது அமர்ந்தது. மகிழ்ச்சியடைந்த அரசன் அதனை எடுத்து சேதியத்தில் வைத்தான். அஸ்தி சேதியத்தில் வைக்கப்பட்ட போது பூமி அதிர்ந்தது. அனைவரும் ஆச்சரியப்பட்டனர்.

இவ்வாறாக, புத்தர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாதவர்கள். புத்தர்களின் இயற்கையும் புரிந்து கொள்ள முடியாதது. புரிந்து கொள்ள முடியாதவரிடம் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் பெறும் பலனும் புரிந்து கொள்ள முடியாதது.

அதிசயத்தைக் கண்ட மக்களுக்குப் புத்தரிடம் நம்பிக்கை உண்டாயிற்று. அரசனின் தம்பியும் மாமுனிவரிடம் நம்பிக்கை கொண்டவனுமான மத்தபயன், அரசனின் அனுமதி பெற்று தீட்சை பெற்று, துறவு மேற்கொண்டான். அவனுடன் ஆயிரம் பேர் துறவு மேற்கொண்டனர். பல்வேறு இடங்களிலிருந்தும் வந்த இளைஞர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் துறவு மேற்கொண்டனர். அரச குடும்பத்தினர், பிரபுக்கள், மந்திரிமார், நகர மக்கள், கிராம மக்கள் அனைவரும் காணிக்கை செலுத்தினர். அரசன் விகாரம் கட்டினான். இதன் ஸ்தூபம் ஏற்கனவே கட்டப்பட்டு விட்டது. இந்த விகாரை, தூபாராம என்று பெயர் வழங்கலாயிற்று. ஏற்கனவே நிர்வாணம் அடைந்த புத்தர், தமது உடலின் அஸ்தி மூலம் இவ்வாறு மனித குலத்திற்கு எல்லையற்ற அருள் பொழிந்து கொண்டிருந்தார் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இத்துடன், சங்கமித்தை இலங்கைக்கு வெள்ளரசுக்கிளை கொண்டு வந்ததும், அக்கிளையின் மகத்துவமும், அது தொடர்பான புத்தரின் ஐந்து உயரிய தீர்மானங்களும் அவை நடைமுறைப்பட்டமையும் முற்றுப் பெறுகிறது.

(தொடரும்...)

selvanayaki.s@thaivedu.com

இருபதாம் நூற்றாண்டின் திசைவழியில் செல்வாக்குச் செலுத்திய, சக்திவாய்ந்த நபர்களில் ஒருவரான ஃபிடல் அலெஜாண்ட்ரோ காஸ்ட்ரோ ரூஸின் நூற்றாண்டு விழாவை இவ்வாண்டு உலகம் கொண்டாடும். கியூபாவின் பிரான் கிராமப்புற விவசாய நிலங்களில் 1926 ஆகஸ்ட் 13 அன்று பிறந்த காஸ்ட்ரோ, உலகளாவிய அரசியலை மறுவடிவமைத்து, தலைமுறை தலைமுறையாகப் புரட்சியாளர்களை ஊக்குவித்து, புவிசார் அரசியல் மரபுவழிகளுக்கு சவால் விடுத்து, மேற்கு அரைக்கோளத்தில் அமெரிக்க மேலாதிக்கத்தின் மிகவும் நிலையான எதிர்ப்பாளராக கிட்டத்தட்ட ஐந்து தசாப்தங்களாக நின்றார். அவரது நூற்றாண்டை கியூபா மட்டும் நினைவுகூரவில்லை, உலகளாவிய சமூகம் - குறிப்பாக உலகளாவிய தெற்கு மற்றும் சர்வதேச இடதுசாரிகள் - கொண்டாடும். அவரது அரசியலை வடிவமைத்த சக்திகள், அவர் உருவாக்க உதவிய உலகம் மற்றும் அவரது வாழ்க்கை தொடர்ந்து எழுப்பும் தீர்க்கப்படாத கேள்விகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டிய தருணம் இது.

அவர் பிறந்து நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும், ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ ஏன் இன்னும் முக்கியமானவர்? ஏக்கத்திற்கு அப்பால், கெடுபிடிப்போர் இருமைகளுக்கு அப்பால், போற்றுதல் தூற்றுதல் ஆகிய இரண்டிற்கும் அப்பால், அவரை ஏன் நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்? மேலும் அவரது நூற்றாண்டு விழா இறையாண்மை, உலகளாவிய சமத்துவமின்மை, அரசியல் கற்பனை மற்றும் முடிக்கப்படாத காலனித்துவ நீக்கத் திட்டம் பற்றி மறுபரிசீலனை செய்ய நம்மை அழைக்கிறது.

இந்த அறிமுகக் கட்டுரை காஸ்ட்ரோவின் வாழ்க்கை, கருத்துகள், மரபு மற்றும் உலகளாவிய செல்வாக்கு ஆகியவற்றை ஆராயும் தொடருக்கு அடித்தளம் அமைக்கிறது. ஆனால் இது ஓர் எளிமையான, ஆழமான கேள்வியைக் கேட்பதன் மூலம் தொடங்குகிறது: 100 வயதிலும் ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ ஏன் இன்று நாம் வாழும் உலகத்துடன் பேசுகிறார்?

ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ

நூற்றாண்டு:
அறிமுகக் குறிப்புகள்

டெ. டிரெசீர்த்த ஸ்ரீலங்கோ

ஒரு முக்கிய வரலாற்று நபரின் நூற்றாண்டு நினைவு வெறும் ஒரு சடங்கோ அல்லது மைல்கல்லோ அல்ல. இது ஒரு பகுப்பாய்வு சாளரம் - காலப்போக்கில் அதிகாரம், சித்தாந்தம் மற்றும் நினைவகம் எவ்வாறு உருவாகியுள்ளன என்பதை மதிப்பிடுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பு. பிடல் காஸ்ட்ரோவின் நூற்றாண்டு, ஆழமான நிச்சயமற்ற தன்மையால் குறிக்கப்பட்ட உலகில் வருகிறது. விரிவடையும் சமத்துவமீன்மை, வல்லரசு அரசியலின் மறுஉறுதிப்படுத்தல், புதிய தாராளமய உலகமயமாக்கலின் வளர்ந்து வரும் சந்தேகம் மற்றும் சுயாதீன வளர்ச்சிப் பாதைகளைப் பட்டியலிட உலகளாவிய தெற்கின் தொடர்ச்சியான போராட்டங்கள். இந்த இயக்கவியல் 1950-கள் மற்றும் 1960-களில் காலனித்துவ ஆட்சியிலிருந்து மீண்டு வந்த நாடுகள் கெடுபிடிப்போர் அழுத்தங்களுக்கு மத்தியில் இறையாண்மை, கண்ணியம் மற்றும் அரசியல் திசையை நாடியபோது காஸ்ட்ரோ எதிர்கொண்ட உலகத்துடன் குறிப்பிடத்தக்க ஒற்றுமையைக் கொண்டுள்ளன.

காஸ்ட்ரோவின் வாழ்க்கை கடந்த நூற்றாண்டின் மிகவும் வரையறுக்கப்பட்ட சில கதைகளுடன் குறுக்கிடுகிறது: காலனித்துவ எதிர்ப்புப் புரட்சிகள், சோசலிச சோதனைகள், கெடுபிடிப்போர், இலத்தீன் அமெரிக்காவில் அமெரிக்க தலையீடுகள், ஆபிரிக்க விடுதலைப் போராட்டங்கள் மற்றும் உலகளாவிய தெற்கு ஒற்றுமைக்கான அவா. அவரது நூற்றாண்டு, இந்த வரலாறுகளைப் புதிய கண்களுடன் மீண்டும் பார்வையிட ஒரு தருணத்தை வழங்குகிறது. அவரது வரலாற்றுப் பாத்திரத்தின் வழி நின்று நிகழ்காலத்தின் தேவைகள் மற்றும் விவாதங்களுக்கு அதிக கவனம் செலுத்துகிறது.

நினைவுகூருவதன் முக்கியத்துவம்: கட்டுக்கதைகளுக்கும் புரட்டுகளுக்கும் அப்பால்:

இருபதாம் நூற்றாண்டின் சில தலைவர்கள் ஃபிடல் காஸ்ட்ரோவைப் போல புராணமயமாக்கப்பட்டவர்கள் அல்லது இழிவுபடுத்தப்பட்டவர்கள். அவரது ரசிகர்களுக்கு, அவர் கண்ணியம், இறையாண்மை மற்றும் எதிர்ப்பின் உருவகமாக இருந்தார், பெரும் சவால்களுக்கு எதிராக தனது நிலைப்பாட்டை நிலைநிறுத்திய ஒரு புரட்சியாளராக இருந்தார். அவரது விமர்சகர்களுக்கு, அவர் தனிமனித சுதந்திரங்களைக் குறைத்து பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு தலைமை தாங்கிய ஒரு சர்வாதிகாரி. இரண்டு கதைகளிலும் உண்மையின் கூறுகள் உள்ளன. ஆனால் அவரது வரலாற்றுப் பாத்திரத்தின் சிக்கலான தன்மையை இரண்டும் கைப்பற்றவில்லை.

அவரது நூற்றாண்டு காதல்வாதத்திற்கும் கேலிச்சித்திரத்திற்கு அப்பால் நகரும் காஸ்ட்ரோவை அணுக அழைக்கிறது. இது பின்வருவனவற்றைப் பற்றிய நுணுக்கமான புரிதலைக் கோருகிறது:

- கியூபப் புரட்சியை உருவாக்கிய நிலைமைகள்
- காஸ்ட்ரோவின் அரசியல் கற்பனையை வடிவமைத்த அபிலாஷைகள்
- புரட்சிகர அரசின் சாதனைகள் மற்றும் தோல்விகள்
- உலகளாவிய ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு மீதான அவரது தாக்கம்
- இடதுசாரி மற்றும் மூன்றாம் உலக இயக்கங்களுக்கு அவரது குறியீட்டு முக்கியத்துவம்

பிடல் காஸ்ட்ரோவை நினைவுகூருவது என்பது விமர்சனமற்ற வணக்கத்தைப் பற்றியது அல்ல. இது கருத்தியல் போட்டியால் வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு நூற்றாண்டின் அதி காரம், எதிர்ப்பு மற்றும் கருத்துகளின் வரலாற்றைப் பற்றிப் போராடுவது தொடர்பானது. நீதி, சமத்துவம் மற்றும் கண்ணியத்திற்கான பல போராட்டங்கள் தாராளமயக் கட்டமைப்புகளுக்கு வெளியேயும், மேலாதிக்க உலக சக்திகளுக்கு நேர் எதிரான நிலையிலும் நடந்தன என்ற சங்கடமான உண்மையை எதிர்கொள்ள அவரது வாழ்க்கை நம்மைத் தூண்டுகிறது.

கண்டங்கள் முழுவதும், இடதுசாரி இயக்கங்கள் மற்றும் அறிவுசார் மரபுகளுக்கு பிடல் காஸ்ட்ரோ ஒரு உரை கல்லாக இருக்கிறார். இலத்தீன் அமெரிக்காவிலிருந்து ஆபிரிக்கா வரை, மத்திய கிழக்கு முதல் தெற்காசியா வரை, முதலாளித்துவம், காலனித்துவம் மற்றும் சார்புநிலைக்கு மாற்றுகளைத் தேடிய தலைமுறைகளின் அபிலாஷைகளுடன் அவரது ஆளுமை பின்னிப்பிணைந்துள்ளது.

1959-இல் காஸ்ட்ரோவின் வெற்றி அமெரிக்காவின் புவிசார் அரசியல் கொடும்பிடியை உடைத்தது. முதல் முறையாக, அமெரிக்க மண்ணில் ஒரு சோசலிசப் புரட்சி வெற்றி பெற்றது. புளோரிடாவிலிருந்து வெறும் 90 மைல்கள் தொலைவில் உள்ள ஒரு நாட்டில் காஸ்ட்ரோ அதை சாத்தியமாக்கினார். கியூபப் புரட்சி வாஷிங்டனால் ஆதரிக்கப்படும் சர்வாதிகார ஆட்சியாளர்களால் நீண்ட காலமாக ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்ட ஒரு பிராந்தியத்தை விடுதலைக்குத் தூண்டியது. காஸ்ட்ரோவின் அரசாங்கம் விடுதலை இயக்கங்களை ஆதரித்தது, அரசியல் ரீதியாக நாடுகடத்தப்பட்டவர்களுக்கு அடைக்கலம் அளித்தது, மேலும் சிலி, குவாத்தமாலாவிலிருந்து நிகரகுவா, பிரேசில் வரை இடதுசாரி இயக்கங்களுக்கு சித்தாந்த உத்வேகத்தை வழங்கியது.

1990-களின் இறுதியில் இளஞ்சிவப்பு அலை என அழைக்கப்பட்ட இலத்தீன் அமெரிக்காவின் இடது சாரியத்தை நோக்கிய திருப்பத்தை நிகழ்த்திய தலைவர்களான ஹ்யூகோ சாவேஸ், ஈவோ மோரல்ஸ், லாலா டா சில்வா, ரஃபேல் கோரியா ஆகியோர் காஸ்ட்ரோவை ஒரு வழிகாட்டி, மாதிரி அல்லது தத்துவ நங்கூரம் என்று வெளிப்படையாகக் குறிப்பிட்டனர். இலத்தீன் அமெரிக்க அரசியலில் அவரது செல்வாக்கு சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி பிரதானமானது.

இலத்தீன் அமெரிக்காவிற்கு வெளியே, காஸ்ட்ரோவின் தாக்கம் இன்னும் ஆழமானது. ஆபிரிக்க விடுதலைப் போராட்டங்களில், குறிப்பாக அங்கோலா மற்றும் நம்பியாவில் கியூபப் படைகள் தீர்க்கமான பங்கைக் கொண்டிருந்தன. இது தென்னாபிரிக்காவின் இனவெறி ஆதிக்கத்தின் வீழ்ச்சிக்கு பங்களித்தது. ஆசியாவில், கியூபாவின் உதாரணம் வியட்நாமின் போராட்டங்கள், இந்தியாவின் அணிசேரா ராஜதந்திரம், இலங்கை, பங்களாதேஷ் மற்றும் பிலிப்பைன்ஸில் விவசாய நீதி மற்றும் தேசிய இறையாண்மை குறித்த விவாதங்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. காஸ்ட்ரோ வெறுமனே ஒரு அரசியல் தலைவர் மட்டுமல்ல அவர் சிறந்த பேச்சாளர் மற்றும் அறிவுஜீவி, அவரது பார்வை பின்வருவனவற்றில் முக்கிய கவனம் செலுத்தியது.

- மார்க்சிய லெனினிசம்
- மூன்றாம் உலக தேசியவாதம்
- ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு
- இறையாண்மையும் சுயநிர்ணய உரிமையும்
- சமத்துவ சமூகக் கொள்கை

அவரது உரைகள் மற்றும் நேர்காணல்கள் - குறிப்பாக எட்வர்டோ கலியானோ, ஃப்ரீ பெட்டோ மற்றும் இக்னாசியோ ராமோனெட் ஆகியோருடனான அவரது உரையாடல்கள் - வர்க்கம், வளர்ச்சி மற்றும் எதிர்ப்பு குறித்த இடதுசாரி சித்தாந்த விவாதங்களைத் தொடர்ந்து வடிவமைக்கின்றன.

உலகளாவிய இடதுசாரிகளுக்கு, காஸ்ட்ரோ அரசியல் திட்டத்தை மட்டுமல்ல, நெறிமுறை நிலைப்பாட்டையும் பிரதி நிதித்துவப்படுத்துகிறார்: உலகளாவிய தெற்கு நாடுகள் பெரும் அழுத்தத்தின் கீழ்கூட தங்கள் எதிர்காலத்தை சுயாதீனமாக வரையறுக்க முடியும் என்பதை நடைமுறையில் காட்டியவர் அவர்.

உலகளாவிய மேலாதிக்கத்திற்கு எதிரான வீரர்:

காஸ்ட்ரோவின் நூற்றாண்டு கால மரபை ஒரு யோசனை உயிர்ப்பிக்கிறது என்றால், அது மேலாதிக்கத்திற்கு எதிரான எதிர்ப்பு. அவர் ஆட்சிக்கு வந்த தருணத்திலிருந்து, காஸ்ட்ரோ மேற்கு அரைக்கோளத்தில் அமெரிக்க செல்வாக்கின் மிகவும் உயர் மட்ட சவாலாக ஆனார் - மேலும் உலகளாவிய முதலாளித்துவ ஆதிக்கத்திற்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்கும் விமர்சகர்களில் ஒருவராகவும் ஆனார்.

அமெரிக்காவை காஸ்ட்ரோ எதிர்த்தது வெறும் சித்தாந்தந்தால் மட்டுமல்ல. அது இருத்தலியல் சார்ந்தது. அவரது அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்க மீண்டும் மீண்டும் முயற்சிகள், முடக்கும் பொருளாதாரத் தடை, இரகசிய நடவடிக்கைகள், படுகொலை சதித்திட்டங்கள் மற்றும் இராஜதந்திர தனிமைப்படுத்தல் ஆகியவை இறையாண்மைக்கு நிலையான விழிப்புணர்வு தேவை என்ற காஸ்ட்ரோவின் நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்தின. உலகின் தெற்குப் பகுதியில் இருக்கும் பலருக்கு, அமெரிக்காவின் பெரும் விரோதத்தை எதிர்கொண்டு கியூபா உயிர்வாழ்வது அரசியல், பொருளாதாரம் மற்றும் கலாசார சுதந்திரத்திற்கான சாத்தியத்தை அடையாளப்படுத்தியது.

காஸ்ட்ரோவின் தலைமையின் கீழ், கியூபா அணிசேரா இயக்கத்திற்குள் (Non Alienated Movement) ஒரு உந்து சக்தியாக மாறியது. 1979 ஹவானா உச்சிமாநாடு கியூபாவின் உலகளாவிய இராஜதந்திர செல்வாக்கின் உச்சக்கட்டத்தைக் குறித்தது. இங்கே, காஸ்ட்ரோ உலகளாவிய நீதியின் பார்வையை பின்வருவனவற்றின் அடிப்படையில் வேரூன்றச் செய்தார்:

- செல்வத்தை மறுபகிர்வு செய்தல்
- உலகளாவிய தெற்கு ஒத்துழைப்பு

- இராணுவவாதத்திற்கு எதிர்ப்பு
- நிறுவெறிக்கு எதிர்ப்பு
- ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட மற்றும் காலனித்துவப்படுத்தப்பட்ட மக்களுடனான ஒற்றுமை

அவரது வாதத்தால் கியூபா உலகின் தெற்குப் பகுதியின் கணியத்திற்கான கூட்டுப் போராட்டத்தில் ஒரு சிறிய ஆனால், செல்வாக்கு மிக்க சக்தியாக நிலைநிறுத்தப்பட்டது. ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புக்கான காஸ்ட்ரோவின் அர்ப்பணிப்பு உறுதியான வடிவங்களை எடுத்தது. அவற்றில் முக்கியமானவற்றை பின்வருமாறு பட்டியலிடலாம்:

- தென்னாபிரிக்காவின் நிறுவெறிக்கு எதிரான இராணுவ ஆதரவு

- ஏழை நாடுகள் மற்றும் பேரிடர் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு உதவும் மருத்துவப் படைகள்

- பல்லாயிரக்கணக்கான மருத்துவர்கள், பொறியியலாளர்கள் மற்றும் கல்வியாளர்களுக்கு பயிற்சி அளித்த கல்வி உதவித்தொகைகள்

- உலகளவில் விடுதலை இயக்கங்களுடன் அரசியல் ஒற்றுமை

இராணுவம், மருத்துவம் மற்றும் கருத்தியல் ஆதரவின் இந்த கலவையானது கியூபாவை உலக அரசியலில் தனித்துவமான அரங்காடியாக மாற்றியது. மிகச் சிறியதாக இருந்தபோதும் அதன் செல்வாக்கு மிக அதிகமாக இருந்தது. இதைச் சாத்தியமாக்கியது அவரின் தீர்க்கதரிசனமே.

காஸ்ட்ரோவின் நூற்றாண்டு, எளிமையான கொண்டாட்டத்திற்கான தருணம் அல்ல. அவரது மரபின் சிக்கல்கள் மற்றும் முரண்பாடுகளை விமர்சன ரீதியாக மதிப்பிடுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பாகும். காஸ்ட்ரோவின் கடுமையான விமர்சகர்கள் கூட கியூபாவின் அசாதாரண சாதனைகளை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். குறிப்பாக கல்வியறிவு, பொது சுகாதாரம், குழந்தை மற்றும் தாய்மார் இறப்புக் குறைப்பு, உலகளாவிய கல்வி வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தியமை, பேரிடர் தயார்நிலை, மருத்துவ சர்வதேசியம் என்பன இவற்றில் பிரதானமானவை.

மேற்சொன்னவற்றில் எட்டப்பட்ட சிறப்பான முடிவுகள், வரையறுக்கப்பட்ட வளங்கள் மற்றும் தொடர்ச்சியான

பொருளாதார அழுத்தங்கள் இருந்தபோதிலும், வளரும் நாடுகளில் மிகவும் சமூக ரீதியாக முன்னேறிய நாடுகளில் ஒன்றாக கியூபாவை நிலைநிறுத்தின. அதே நேரத்தில், புரட்சியின் சர்வாதிகாரப் போக்குகள் - கருத்து வேறுபாடு மீதான கட்டுப்பாடுகள், அரசியல் பன்மைத்துவத்தின் மீதான வரம்புகள், பத்திரிகை மீதான கட்டுப்பாடுகள் - காஸ்ட்ரோவின் மரபின் ஒரு பகுதியாகவே உள்ளன. வரலாற்று மதிப்பீட்டிற்கான சவால், இரண்டு யதார்த்தங்களையும் பார்வையில் வைத்திருப்பதாகும்: சாதனைகள் மற்றும் அடக்குமுறைகள், சாத்தியக்கூறுகள் மற்றும் வரம்புகள், அபிலாஷைகள் மற்றும் அவற்றைத் தக்கவைத்த அதிகாரக் கட்டமைப்புகள்.

காஸ்ட்ரோவின் கீழ் கியூபாவின் பொருளாதாரம் சவால்களை எதிர்கொண்டது, அமெரிக்கத் தடை, சோவியத் ஆதரவைச் சார்ந்திருத்தல் மற்றும் பின்னர் சோவியத் ஒன்றியத்தின் சரிவைத் தொடர்ந்து வந்த 'கொடுங்காலம்' ஆகியவற்றால் இது அதிகரித்தது. இந்தப் பொருளாதார சவால்கள், புவிசார் அரசியல் விரோதம் மற்றும் உலகளாவிய பொருளாதார ஒருங்கிணைப்பு நிலைமைகளின் கீழ் சிறிய-அரசுகளிடம் சோசலிசத்தின் நம்பகத்தன்மை குறித்த முக்கியமான கேள்விகளை எழுப்பின. ஆனால் கியூபா அச்சவால்களையும் வெற்றிகரமாக எதிர்கொண்டது.

எதிர்காலத்தை நோக்கி:

2026-ஆம் ஆண்டின் உலகம் 1959-ஆம் ஆண்டிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்டது. இருப்பினும், காஸ்ட்ரோ எதிர்கொண்ட பல கட்டமைப்பு சமத்துவமின்மைகள் - ஏகாதிபத்தியம், சார்புநிலை, உலகளாவிய படிநிலைகள் மற்றும் சமத்துவமின்மை - சர்வதேச ஒழுங்கின் நீடித்த அம்சங்களாகவே உள்ளன.

பெரிய சக்திகளுக்கு இடையே உலகளாவிய போட்டி தீவிரமடைவதால், சிறிய நாடுகள் மீண்டும் ஒருமுறை சுயாட்சி மற்றும் அணிசேராமை மாதிரிகளைத் தேடுகின்றன. காஸ்ட்ரோவின் கீழ் கியூபா நீண்ட காலமாக இச்சவால்களை வெற்றிகரமாகக் கடந்தது. கடன் நெருக்கடிகள், காலநிலைப்பாதிப்பு மற்றும் மீண்டும் வளர்ந்து வரும் புவிசார் அரசியல் அழுத்தங்களுடன், உலகளாவிய தெற்குக் கெடுபிடிப்போர் சகாப்தத்தை நினைவூட்டும் சவால்களை எதிர்கொள்கிறது. இறையாண்மை மற்றும் சுயநிர்ணய உரிமைக்கான காஸ்ட்ரோவின் வலியுறுத்தல் புதிதாக எதிரொலிக்கிறது.

உலகம் முழுவதும், சமத்துவமின்மை மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சரிவால் ஏமாற்றமடைந்த இளைஞர்கள் தீவிர மரபுகளை - ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, சோசலிச, காலனித்துவமற்ற - மீண்டும் பார்வையிடுகின்றனர். காஸ்ட்ரோவின் கருத்துகளும் கியூபாவின் சோதனைகளும் நீதி மற்றும் சமூக மாற்றம் குறித்த சமகால கற்பனைகளுக்கு வரலாற்றுப் பொருளை வழங்குகின்றன.

கியூபாவின் மருத்துவ சர்வதேசிய மாதிரி - மருத்துவர்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புவதல், வெளிநாட்டு மாணவர்களுக்கு பயிற்சி அளித்தல் மற்றும் நாடுகடந்த சுகாதார ஒற்றுமைகளை உருவாக்குதல் - உலகளாவிய சுகாதாரத்திற்கான மாற்று அணுகுமுறையை வழங்குகிறது, இது

இலாபம் சார்ந்த மருத்துவப் பராமரிப்பு மாதிரிகளை விமர்சிக்கிறது. இந்த அணுகுமுறைகளைப் புதுப்பிக்கப்பட்ட தீவிரத்துடன் ஆராய இந்த நூற்றாண்டு ஒரு தருணத்தை வழங்குகிறது.

பிறந்து நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும், ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ வரலாற்றில் கிளர்ச்சி, இறையாண்மை மற்றும் எதிர்ப்பின் மிகவும் நீடித்த அடையாளங்களில் ஒருவராக நிற்கிறார். சிலருக்கு அவர் ஒரு ஹீரோவாகவும், மற்றவர்களுக்கு கொடுங்கோலராகவும், பலருக்கு 20-ஆம் நூற்றாண்டின் புரட்சிகர அரசியலின் பட்டங்களை உள்ளடக்கிய சிக்கலான மற்றும் முரண்பாடான நபராகவும் இருக்கிறார். ஆனால் ஒருவரின் கருத்து என்னவாக இருந்தாலும், அவரது முக்கியத்துவத்தை மறுக்க முடியாது.

தொடரும் குறிப்புகள்:

இந்த நூற்றாண்டு தொடர் இன்னும் நான்கு கட்டுரைகளாக விரியும். அது பிடல் காஸ்ட்ரோவின் வாழ்க்கை மற்றும் மரபை அவரது அறிவுசார் அடித்தளங்கள், அவரது அரசமைப்பு, அவரது சர்வதேசியம் மற்றும் அவரது தொடர்ச்சியான பொருத்தத்தை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்ட வடிவமைக்கப்பட்ட கருப்பொருட்களை மையப்படுத்திய ஆராய்ச்சி. ஒவ்வொரு கட்டுரையும் காஸ்ட்ரோவின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தின் ஒரு தனித்துவமான பரிமாணத்தை எடுத்துக் கொள்கிறது. அதே நேரத்தில் அவை ஒன்றாக கியூபாவின் எல்லைகளைத் தாண்டிய தாக்கத்தையும், உலகளாவிய தெற்கை வடிவமைக்கும் கருத்துகளையும் கொண்ட ஒரு தலைவரின் விரிவான உருவப்படத்தை வழங்குகின்றன.

இரண்டாவது கட்டுரை பிடல் காஸ்ட்ரோவை ஒரு அரசியல் சிந்தனையாளராக ஆராய்கிறது - அவரது கவர்ச்சி, சின்னமான பிம்பங்கள், புரட்சிகர துணிச்சல் ஆகியவற்றால் பெரும்பாலும் மறைக்கப்படும் பரிமாணம். சூழ்நிலையால் இயக்கப்படும் ஒரு உள்ளுணர்வு கிளர்ச்சியாளராக இருப்பதற்குப் பதிலாக, காஸ்ட்ரோ ஜோசே மார்ட்டியின் காலனித்துவ எதிர்ப்பு தேசியவாதம், மார்க்சிஸ்ட்-லெனினிசு கோட்பாடு, இலத்தீன் அமெரிக்க குடியரசுவாதம் மற்றும் புரட்சிக்கு முந்தைய கியூபாவில் அநீதியின் சொந்த அனுபவங்களால் வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு அறிவுஜீவியாக இருந்தார். இக் கட்டுரை அவரது அரசியல் உலகக் கண்ணோட்டத்தை கீழ்வரும் நான்கு அம்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட

தத்துவ கட்டமைப்பை ஆராயும்:

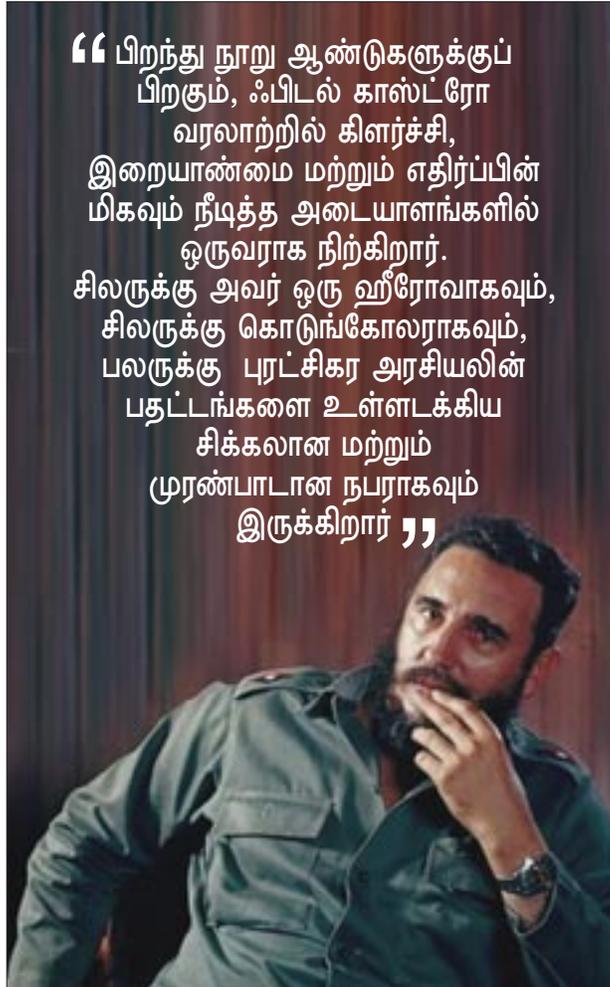
- இறையாண்மையின் தார்மீக அடித்தளமாக கண்ணியம் பற்றிய அவரது கருத்து
- வர்க்கப் போராட்டம், புரட்சிகர கடமை பற்றிய அவரது புரிதல்
- ஏகாதிபத்தியம், முதலாளித்துவம் பற்றிய அவரது விமர்சனம்
- கூட்டு அதிகாரமளிப்புக்கு அவசியமான அரசியல் கல்வியில் அவரது நம்பிக்கை

‘வரலாறு என்னை விடுதலை செய்யும்’ என்பதிலிருந்து அவரது ஐ.நா. உரைகள் வரை - காஸ்ட்ரோவின் சொந்த வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி, அவரது கருத்துக்கள் எவ்வாறு புரட்சியைத் தூண்டின, ஆட்சியை வடிவமைத்தன. கண்ணியத்தையும் சுதந்திரத்தையும் தேடும் இலத்தீன் அமெரிக்க, மூன்றாம் உலக இயக்கங்களுக்கு ஒரு கட்டமைப்பை வழங்கியது என்பதைக் காண்பிக்கும்.

மூன்றாவது கட்டுரை காஸ்ட்ரோவின் மிகவும் நீடித்த மரபுகளில் ஒன்றிற்குத் திரும்புகிறது: சுகாதாரம், கல்வி, நலன்புரி ஆகியவற்றை தேசிய வளர்ச்சி மற்றும் சர்வதேச ஒற்றுமைக்கான கருவிகளாக மாற்றியது. காஸ்ட்ரோவின் தலைமையின் கீழ், பொருளாதார பற்றாக்குறை மற்றும் வெளிப்புற அழுத்தங்கள் இருந்தபோதிலும் கியூபா உலகின் மிகவும் பயனுள்ள பொது சுகாதார அமைப்புகளில் ஒன்றை உருவாக்கியது. இந்த சாதனை, காஸ்ட்ரோ அறிவித்தபடி, ‘சுகாதாரம் ஒரு பண்டம் அல்ல, ஆனால் ஒரு மனித உரிமை’ என்ற புரட்சிகர நம்பிக்கையில் அடித்தளமாக இருந்தது. இந்தக் கட்டுரை பின்வருவனவற்றில் கவனம் செலுத்துகிறது.

- கல்வியறிவு பிரச்சாரம், உலகளாவிய கல்வி, மருத்துவப் பயிற்சியின் மறுசீரமைப்பு
- சுற்றுப்புறத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட முதன்மைப் பராமரிப்பு மாதிரி மற்றும் மெடிகோலடி ஃபேமிலியாவின் உருவாக்கம்
- கியூபாவின் உலகளாவிய மருத்துவப் படைகளின் தத்துவ அடித்தளங்கள்
- நிஜ உலக பணிகள் - அங்கோலாவிலிருந்து ஹைட்டி வரை, பாகிஸ்தானின் பூகம்ப மண்டலத்திலிருந்து மேற்கு ஆபிரிக்காவில் எபோலா நெருக்கடி வரை

வரலாற்று விவரங்கள் மற்றும் கொள்கைப் பகுப்பாய்வுகளை

பின்னுவதன் மூலம், கியூபாவின் சுகாதாரத்தை மையமாகக் கொண்ட இராஜதந்திரம் எவ்வாறு உலகளாவிய தெற்கின் நடைமுறையில் ஒற்றுமைக்கான மிக முக்கியமான எடுத்துக்காட்டுகளில் ஒன்றாக வெளிப்பட்டது என்பதை எடுத்துக்காட்ட இக்கட்டுரை முயலும்.

நான்காவது கட்டுரை காஸ்ட் ரோவை ஒரு உலகளாவிய அடையாளமாக ஆராய்கிறது. அமெரிக்காவை எதிர்ப்பது, அணிசேரா இயக்கத்திற்கான ஆதரவு மற்றும் காலனித்துவ எதிர்ப்புப் போராட்டங்களுக்கான ஆதரவு என்பன அவரை முன்றாம் உலக எதிர்ப்பின் முன்னணியில் நிறுத்தித் தலைவராகக் கியது. புரட்சியின் ஆரம்ப நாட்களிலிருந்து, காஸ்ட்ரோவின் சொல்லாட்சிகளும் செயல்களும் சிறிய நாடுகளின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார இறையாண்மைக்கான உரிமையை உறுதிப்படுத்த முயன்றன. 1979 ஹவானா அணிசேரா நாடுகளில் உச்சி மாநாட்டில் அவர் அறிவித்தார்: 'உலகின் ஏழைகள் வாக்குறுதிகளால் சோர்வடைந்துள்ளனர்; அவர்கள் நீதியைக் கோருகிறார்கள்'. புதிதாக சுதந்திரம் பெற்ற நாடுகள் உலக அமைப்பின் ஏற்றத்தாழ்வுகளை சவால் செய்த சகாப்தத்தின் உணர்வை அவரது வரிகள் படம்பிடித்தது.

அங்கோலா மற்றும் நம்பியாவில் கியூபாவின் தீர்க்கமான பங்கு, நிறுவெறிக்கு எதிரான ஆபிரிக்கத் தேசிய காங்கிரசுக்கான ஆதரவு மற்றும் விடுதலை இயக்கங்களுக்கான இராஜதந்திர மற்றும் சித்தாந்த மையமாக தீவின் பங்கு உள்ளிட்ட பல கதைகள் மூலம், இந்த நான்காவது கட்டுரை, காஸ்ட்ரோ ஒரு அரசியல்வாதியை விட அதிகமாக உலகளாவிய செல்வாக்குள்ளவராக எப்படி ஆனார் என்பதை விளக்குகிறது. உலகளாவிய படிநிலைக்கு எதிரான போராட்டத்தில் அவர் தளகர்த்தாவாக இருந்தார். மூன்றாம் உலக வாதத்தின் அபிலாஷைகளையும் முரண்பாடுகளையும் அவர் எவ்வாறு உள்ளடக்கினார் என்பதை இக்கட்டுரை ஆராயும்.

இறுதிக் கட்டுரை சமகால வரலாற்றில் பிடல் காஸ்ட்ரோவின் இடத்தை மதிப்பிடுகிறது. இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டின் அரசியல் புதுப்பிக்கப்பட்ட புவிசார் அரசியல் போட்டி, தொடர்ச்சியான வடக்கு-தெற்கு சமத்துவமின்மைகள், காலநிலை பாதிப்பு மற்றும் புதிய தாராளமய வளர்ச்சி மாதிரிகள் மீதான பரவலான ஏமாற்றம் ஆகியவற்றால் குறிக்கப்படுகிறது. இந்த நிலைமைகள் காஸ்ட்ரோ தனது வாழ்நாள்

“ஃபிடல் காஸ்ட்ரோவை நினைவு கூருவது என்பது பலரின் தலைவிதியை சக்திவாய்ந்தவர்கள் தொடர்ந்து வடிவமைக்கும் உலகில் நீதி, கண்ணியம் மற்றும் சமத்துவத்திற்கான நமது இன்னும் தீர்க்கப்படாத தேடலை எதிர்கொள்வது பற்றியது. ஒருமுறை பற்றவைக்கப்பட்ட கருத்துகள், அவற்றின் தருணத்தை விட நீடித்து, ஒரு நூற்றாண்டு முழுவதும் எதிரொலிக்கும்”

முழுவதும் எதிர்கொண்ட மற்றும் கோட்பாடு செய்யப்பட்ட பல கட்டமைப்பு சிக்கல்களை எதிரொலிக்கின்றன. இலத்தீன் அமெரிக்காவின் 'இளஞ்சிவப்பு அலை', இறையாண்மை குறித்த சமகால விவாதங்கள் மற்றும் சார்புநிலையிலிருந்து வெளியேறும் பாதைகளைத் தேடு வதில் அவரது நீடித்த செல்வாக்கை மதிப்பிடுவதற்கான வாய்ப்பை இந்த நூற்றாண்டு வழங்குகிறது. இந்தப் பின்புலத்தில் இக்கட்டுரை பின்வருவனவற்றில் கவனம் குவிக்கிறது:

- இன்றைய உலகளாவிய தெற்கு அரசியலுடன் காஸ்ட்ரோவின் கருத்துக்கள் எவ்வாறு எதிரொலிக்கின்றன
- கியூப சர்வதேசியத்தின் நீடித்த ஈர்ப்பு
- சர்வாதிகாரம் மற்றும் பொருளாதார மேலாண்மை பற்றிய விமர்சனங்கள்
- உலகளாவிய நெருக்கடிகளின் சகாப்தத்தில் புரட்சிகர தலைமை என்றால் என்ன என்ற பரந்த கேள்வி.

இவ்வாறு செய்வதன் மூலம், காஸ்ட்ரோவின் மரபு - சிக்கலான, போட்டியிட்ட, ஆனால் மறுக்க முடியாத செல்வாக்கு - நீதி, கண்ணியம் மற்றும் சுயாட்சி குறித்த உலகளாவிய விவாதங்களில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளது என்று இந்நிறைவுக் கட்டுரை வாதிகிறது.

2026-இல் அவரது நூற்றாண்டு முக்கியமானது, ஏனெனில் அது பரந்த கேள்விகளை எதிர்கொள்ள நம்மைக் கட்டாயப்படுத்துகிறது. ஃபிடல் காஸ்ட்ரோவை நினைவுகூருவது என்பது இறுதியில் இந்தக் கேள்விகளை நினைவில் கொள்வது பற்றியது - மேலும் பலரின் தலைவிதியை சக்திவாய்ந்தவர்கள் தொடர்ந்து வடிவமைக்கும் உலகில் நீதி, கண்ணியம் மற்றும் சமத்துவத்திற்கான நமது இன்னும் தீர்க்கப்படாத தேடலை எதிர்கொள்வது பற்றியது. ஒருமுறை பற்றவைக்கப்பட்ட கருத்துகள், அவற்றின் தருணத்தை விட நீடித்து, ஒரு நூற்றாண்டு முழுவதும் எதிரொலிக்கும் என்பதற்கு, அவரது வாழ்க்கை சான்றாக உள்ளது.

meenilankco@thaiveedu.com

சோம்ஸ்கியின் மொழியியலின் பெட்டிபட்டி அடிப்படைகள்

tg.theeban@gmail.com

மொழியியல் கோட்பாடும் மெய்யியலும்:

நாம் மொழியை எவ்வாறு ஈட்டுகிறோம், எவ்வாறு கட்டமைக்கிறோம், எவ்வாறு பயன்படுத்துகிறோம் ஆகிய அடிப்படைக் கேள்விகளுக்குரிய விடையைத் தேடுதல் மெய்யியல் சார்ந்த பிரச்சினையாகும். பகுத்தறிவுவாதமும், அனுபவவாதமும் மேற்குறித்த கேள்விகளுக்கு வெவ்வேறு விடைகளைக் கூறுகின்றன. இக்கேள்விகள் 'அறிவை' (Knowledge) நாம் எப்படிப் பெறுகிறோம்? அறிவின் மூலம் யாது? ஆகிய அறிவாராய்ச்சியியல் (Epistemology) என்னும் மெய்யியல் துறை சார்ந்த பிரச்சினையுடன் தொடர்புடையாக பகுத்தறிவுவாதமும், அனுபவவாதமும் 'அறிவு' பற்றிய வெவ்வேறு மெய்யியல் அனுமானங்களைக் கொண்டுள்ளன. பகுத்தறிவுவாதம் அறிவு அனுபவங்களாலும், உற்று நோக்கல்களாலும் மட்டும் கட்டமைக்கப்படுவதல்ல, அனுபவம் பதிவுகளைப் பெறுவதற்கும், உற்று நோக்கல்களுக்கும் முன்னரே மனித மனதில் உள்ளூணர்வு அறிவு அல்லது உட்காட்சி இருந்துள்ளது எனக் கூறுகிறது. இந்த உள்ளூணர் அறிவின் மீது புறத்தேயிருந்து பெறும் புலனறிவும் உற்று நோக்கல்களும் இணைந்து அறிவைக் கட்டமைக்கின்றன. பகுத்தறிவுவாதத்தின் அறிவு பற்றிய இந்த விளக்கத்திற்கு மாறானது அனுபவவாத அறிவுக் கொள்கை. அனுபவவாதம் எல்லாவகை அறிவுக்கும் ஊற்றுக்கண்ணாக இருப்பது மனித அனுபவமாகும் என்று கூறுகிறது. அனுபவத்திற்கு முந்திய உள்ளூணர்வு என்னும் கருத்தை அனுபவவாதம் மறுக்கிறது. அனுபவத்தாலும், புற உலகை அவதானிப்பதாலும் (உற்று நோக்கல்) பெறப்படும் அறிவு கட்புலனாகும் அறிவாகும். உள்ளூணர்வால் பெறப்படும் செய்திகள் கட்புலனாகாதவை. கட்புலனாகும் அறிவுக்கும், கட்புலனாகா அறிவுக்கும் இடையிலான இணையமுடியாத இரு துருவப் போக்கு மெய்யியல் வரலாற்றின் எல்லாக் கட்டங்களிலும் இருந்துள்ளது. பல நூற்றாண்டுகளாக மெய்யியலாளர்களால் இவ்விடயம் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்கு நாட்டின் மெய்யியல் வரலாற்றில் 17-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் இவ் விருதுருவ விவாதங்கள் ஆழமாக நிகழ்த்தப்பட்டன. டேக்கார்த், லைப்னிஸ், ஸ்பினோசோ ஆகிய அறிஞர்கள் பகுத்தறிவு வாதிகள். ஜான் லாக், ஜார்ஜ் பெர்க்லி, டேவிட் ஹியும் போன்றவர்கள் சிறந்த அனுபவாத மெய்யியலாளர்கள்.

சு. இராசாரம் அவர்கள் எழுதிய நாம் சோம்ஸ்கி என்னும் நூல் பற்றிய அறிமுகத்தை தாய்விடு ஜனவரி 2026 இதழில் ஒரு சிறுகட்டுரையில் முன்வைத்தோம். அக்கட்டுரையின் முடிவில் சோம்ஸ்கிய மொழியியலின் முக்கிய கருத்தியல்களாக (Concepts and Theories)

- பகுத்தறிவுவாதமும் அனுபவவாதமும்
- உள்ளூறை ஆற்றல்
- மொழிஈட்டல் பொறிநுட்பம்
- மொழிப் பொதுமைகள்
- மொழி அறிதிறன் - மொழிச் செயலறிதிறன்
- புதைநிலை அமைப்பும் புறநிலை அமைப்பும்

ஆகியவற்றைக் குறிப்பிட்டோம். ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய மேற்படி எண்ணக் கருக்களும், கோட்பாடுகளும் முதலாவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பகுத்தறிவு வாதமும் அனுபவ வாதமும் (Rationalism and Empiricism) என்னும் தத்துவார்த்த நெறியின் எல்லைக்குள் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். இத்தத்துவார்த்த நெறியின் ஆக்கிரமிப்பு எல்லை சோம்ஸ்கிய மொழியியலில் மிகவும் விரிவானது என இராசாரம் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். (பக். 215). அவரது நூலின் 6-ஆம் அத்தியாயத்தில் (சோம்ஸ்கிய மொழியியல் கருத்தியல் பின்னணி -1) 215 முதல் 221 வரையான 6 பக்கங்களில் 'பகுத்தறிவுவாதம் - அனுபவவாதம் என்னும் தலைப்பில் கூறப்பட்டவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு சோம்ஸ்கிய மொழியியலின் மெய்யியல் அடிப்படைகளை இக்கட்டுரையில் விளக்கிக் கூறியுள்ளார்.

எழுதப்படாத வெற்றுப் பலகை (Tabula rasa):

அனுபவவாதத்தின் அறிவுக்கொள்கையை விளக்கும் 'எழுதப்படாத வெற்றுப்பலகை' என்ற உருவகம் மனித உள்ளம் எழுதப்படாத வெற்றுப்பலகை போன்றது; அனுபவத்திற்கு முந்திய அறிவு என ஒன்று கிடையாது; குழந்தையின் மொழி ஈட்டல் அதன் அனுபவங்களின் தொகுப்பினால் ஆனது என அனுபவவாதிகள் கூறினர். பகுத்தறிவுவாதம் இதற்கு மாறாக ஒவ்வொரு குழந்தையும் மொழியை ஈட்டும் உள்ளுறை உணர்வோடு பிறக்கிறது எனவும் அறிவு அனுபவத்திற்கு முந்தியது என்றும் கூறினர். சோம்ஸ்கிய மொழியியல், அறிவு அனுபவத்திற்கு முந்தியது என்னும் பகுத்தறிவுவாத மெய்யியலின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. சு. இராசாராம் அவர்களின் நூலின் பக்கம் 217-218-இல் இருந்து பெறப்பட்ட ஒரு பந்தி இக்கருத்தைத் தெளிவாக விளக்குகிறது. அதனைக் கீழே தந்துள்ளோம்.

'பகுத்தறிவு வாதத்திற்கும் அனுபவ வாதத்திற்கும் இடையிலான இக்கருத்து நிலை எதிர்மை, அறிவை ஈட்டும் முயற்சியில் நாம் எந்தளவுக்குப் புலன் அனுபவங்களைச் சார்ந்திருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றியது. அனுபவவாதிகள் புலன் காட்சி அனுபவங்கள் மட்டுமே நம் எல்லா அறிவையும் கருத்தியல்களையும் ஈட்டுவதற்குரிய அறுதி மூலம் என்கின்றனர். பகுத்தறிவு வாதிகளோ புலன்காட்சிகளால் பெறும் அனுபவங்கள் அறிவுத் தேடலுக்கான உறுதியான அடிப்படையை அமைத்து விடமுடியாது என்று வாதிடுகின்றனர். ஒரு குறிப்பிட்ட பொருண்மையைப் பற்றிய அறிவு, அனுபவங்களைக் காட்டிலும் உள்ளுணர்வால் பகுத்தறிந்து உள்வாங்கிக் கொள்ளப்படுவது. இக்கருத்து நிலைபெற்றபோது மெய்யான

அறிவைப் பகுத்தறிவு சார்ந்த புலனுணர்வுத் திறனான உள்ளுணர்வால் (Rational Intuition) மட்டுமே அடைய முடியும் என்றும், புலன்காட்சிகளால் பெறும் அனுபவம் சாதாரண எண்ணங்களுக்கான உற்றுக்கள் மட்டுமே என்றும் கூறினர். பகுத்தறிவு வாதிகள் (கருத்துப்படி) புலனுணர்வுத் திறன்கள் (Cognitive Skills) உளவியல் தத்துவம் சார்ந்தவை; உள்ளுறை ஆற்றலால் தீர்மானிக்கப்படுபவை'

பகுத்தறிவுவாதம் மொழியியலின் மெய்யியலையும், மெய்யியல் உளவியலையும் (Psychological Philosophy) ஒன்றிணைக்கும் அறிவியல் துறையாக விளங்குகிறது.

பகுத்தறிவு வாதக் கொள்கைகள்:

சோம்ஸ்கிய மொழியியலின் புரிதலுக்கு அடிப்படையான பகுத்தறிவுவாதம் - அனுபவவாதம் என்னும் இணையெதிர்வுக் கொள்கைகள் மூன்றிணை சு. இராசாராம் அவர்கள் எடுத்துக் கூறுகிறார். (பக்கம் 218) அவை வருமாறு:

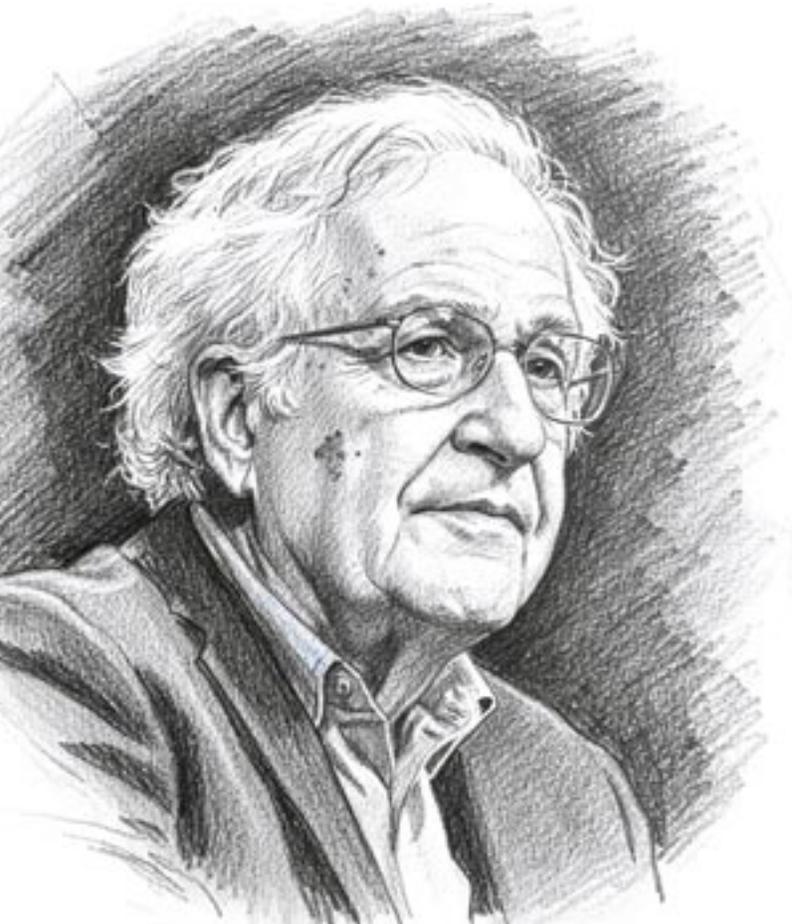
- உள்ளுணர்வு / பகுத்தறிவுக் கொள்கை (The Intuition / Deduction Thesis)
- உள்ளுறை அறிவுசார் கொள்கை (The Innate Knowledge Thesis)
- உள்ளுறைக் கருத்தியல் கொள்கை (The Innate Concept Thesis)

இம்மூன்று கொள்கைகளும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையன எனவும் அவற்றின் பொருளைப் பின்வருமாறு புரிந்து கொள்ள வேண்டும் எனவும் சு. இராசாராம் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

- ஒரு குறிப்பிட்ட பொருண்மையைப் பற்றிய அறிவு, அனுபவங்களைக் காட்டிலும் உள்ளுணர்வால் பகுத்தறிந்து உள்வாங்கிக் கொண்டது என்ற கருத்தைக் கூறுவது உள்ளுணர்வுப் பகுத்தறிவுக் கொள்கையாகும்.
- ஒரு குறிப்பிட்ட பொருண்மையைப் பற்றிய அறிவு, இயற்கையாக அல்லது இயல்பாகவே தீர்மானிக்கப்படும் உள்ளுறை ஆற்றல் ஆகும் என்ற கருத்தைக் கூறுவது உள்ளுறை அறிவு சார் கொள்கையாகும்.
- ஒரு குறிப்பிட்ட பொருண்மை பற்றிச் சிந்திக்க உதவும் திறன்களை உருவாக்கும் எண்ணங்களும் கருத்தாக்கங்களும் உள்ளார்ந்தவை என்ற கருத்தைக் கூறுவது உள்ளுறைக் கருத்தியல் கொள்கையாகும்.

மேற்படி மூன்று கொள்கைகளின் அடிப்படையில் அமையும் பகுத்தறிவுவாதத்தின் அறிவு, மெய்யியலை மொழி அறிவோடு இணைக்கப் பார்க்கும்போது குழந்தை மொழி பற்றிய மெய்யியல் விளக்கம் எமக்குக் கிடைக்கிறது.

'மொழி அறிவு ஒவ்வொரு குழந்தையும் உள்ளுணர்வால் பகுத்தறிந்து உள்வாங்கிக் கொண்டது எனவும், இவ்வறிவு இயல்பாகவே தீர்மானிக்கப்படும் உள்ளுறை ஆற்றல் என்றும், இவ்வறிவு சார்ந்த எண்ணங்களும் கருத்தாக்கங்களும் உள்ளார்ந்தவை என்றும் சுருக்கமாகக் கூறலாம்' (பக்.219)

மொழிப் பொதுமைகள்:

சோம்ஸ்கியின் பகுத்தறிவு வாதம் அனுபவத்திற்கு முந்தியது அறிவு என்ற முடிவிற்கும், குழந்தை மொழி பற்றிய பகுப்பாய்வு மூலம் உலகப் பொதுவான மொழிப் பொதுமைகளைக் கண்டு கொள்ளலாம் என்னும் அவரது முயற்சிக்கும் ஊக்கம் தருவதாக அமைந்தது. சோம்ஸ்கியின் பின்வரும் மேற்கோள் நூலின் 250-ஆவது பக்கத்தில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

‘ஒவ்வொரு குழந்தையும் ஒரு மொழியைத் தேர்வு செய்து ஈட்டும் உள்ளார்ந்த அறிவோடு பிறக்கிறது. குழந்தையின் மூளையில் மையம் கொண்டிருக்கும் சிக்கலான சில மொழிக் கூறுகள் மொழிஈட்டலை இயங்கச் செய்கின்றன. இம்மொழிக் கூறுகளின் ஒழுங்கமைவு பொதுமை இலக்கணம், பிறக்கும்போது நம் மூளையில் சில மொழியமைப்புகள் உள்ளன என்னும் முற்சார்பு மொழி ஈட்டலை ஊக்குவிக்கிறது’ (பக் 250).

‘சோம்ஸ்கியின் இக்கருத்தை ஏற்றுக் கொள்வோமானால் இன்று உலகத்தில் பேசப்படும் ஏறத்தாழ 6000 மொழிகளும் வெவ்வேறு இலக்கணங்களை உடையனவாக இருந்தாலும், எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவான பல மொழியமைப்புகளைக் கொண்டுள்ளன என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்’ என சு. இராசாராம் குறிப்பிடுகிறார். இக்கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் மொழியில் அறிஞர்கள் ‘மொழி ஈட்டல் இயல்பானதென்றும், பொதுவமை இலக்கணம் மனித மூளையின் நரம்பு மண்டலச் சுற்றுப் பாதையில் எங்கோ பதிக்கப்பட்டுள்ள ஓர் அருவப் பொறிநுட்பம் என்றும் நம்புகின்றனர்’ என்றும் சு. இராசாராம் சுட்டிக் காட்டுகிறார். மொழி ஈட்டல் (Language Acquisition) இயல்பானது என்னும் கருத்து மனிதரின் உள்ளுறை ஆற்றலான மொழி ஈட்ட ஆற்றல் உயிர்களுக்கேயுரிய மரபுப் பண்பியல் கூறுகளால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்னும் உண்மையைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. மொழியைக் கற்கும் உள்ளுறையாற்றல் மனித இனத்திற்கு மட்டுமே உரியது என்பதையும், மனிதனின் பிற எல்லாப் புலனுணர்வுக் கூறுகளிலிருந்தும் இது தனித்துவமானதென்றும் சோம்ஸ்கி எடுத்துக் காட்டினார்.

சோம்ஸ்கிய மொழியியல் மனித மூளையோடும் உளவியல், நரம்பியல் உடற்கூற்றியல் ஆகியவற்றோடும் தொடர்புடையது. அவரது மொழியியல் மொழியின் பரிணாம வளர்ச்சியை டார்வினின் உயிர் பரிணாமம், மனிதப் பரிணாமம் ஆகிய கோட்பாடுகளுடன் இணைந்து விளக்குவதாக உள்ளது.

சோம்ஸ்கியின் மொழியியல் புரட்சி:

தோமஸ் கூனின் (Thomas Kuhn) விஞ்ஞானப் புரட்சி (Scientific Revolution) என்னும் கருத்தாக்கத்தின் படி சோம்ஸ்கியின் மொழியியல் கருத்துகள் மொழியியலில் ஒரு புரட்சியை ஏற்படுத்தின என்பதை சு. இராசாராம் விளக்கிக் கூறியுள்ளார். தோமஸ் கூனின் ‘Paradigm Shift’ என்னும் கருத்தினை ‘கருத்தியல் வாய்ப்பாட்டுத் தாவல்’ என்ற புதிய

தமிழ்க் கலைச் சொற்தொடரால் சு. இராசாராம் விளக்குகிறார். மொழியியலை ஓர் அறிவியல் துறையாக மாற்றிய முதலாவது புரட்சி அமெரிக்காவில் தோன்றிய மொழி அமைப்பியல் வாதத்தின் (Structural Linguistics) புரட்சியாகும். இம் முதலாவது புரட்சி பற்றி நாம் அறிந்து கொள்வது அவசியமானது. இது பற்றி சு. இராசாராம் கூறியிருப்பதைக் கீழே மேற்கோளாகத் தந்துள்ளோம்.

‘ஐரோப்பிய மொழியியல் வரலாற்றில் மரபிலக்கண ஆய்வும், மொழிகளின் ஒப்புமை ஆய்வும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த காலத்தில் சகூரின் மாற்றுச் சிந்தனை முதலாவது புரட்சிக்கு வழி வகுத்தது என்று முந்தைய அத்தியாயத்தில் பார்த்தோம். வரலாற்று சார்புடைய ஒப்புமை மொழியியல் ஒப்பீட்டுக்கு உள்ளாகும் தற்கால மொழிகளின் தற்கால விளக்கமில்லாமல் அறிவியல் பூர்வமாக அமையாது என்று சகூர் முதன் முதலாகச் சுட்டிக்காட்டினார்’. (பக் 181 - 182)

சகூரின் மாற்றுச் சிந்தனை அமெரிக்க மொழியியல் அறிஞரான லெனாட் புளும்ஃபீல்ட் (Leonard Bloomfield) என்பவரால் முழுமையான அறிவியலாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. 1930-களில் புளும்ஃபீல்டிய புரட்சி நடந்தது. இது மொழியியல் வரலாற்றில் நிகழ்ந்த முதலாவது புரட்சியாகும்.

இப்புரட்சிக்குப் பின் 1960-களில் இரண்டாவது புரட்சியாகச் சோம்ஸ்கியப் புரட்சி அமைந்தது (பக். 182). இவ்வாறு முதலாம் புரட்சி, இரண்டாம் புரட்சி என்று பிரித்துக் காட்டியிருப்பது மொழியியல் வரலாற்றைத் தமிழ் வாசகர்கள் இலகுவில் புரிந்து கொள்வதற்குத் துணையாக அமைகிறது. 1930-களில் முதலாவது புரட்சியும், 1960-களில் இரண்டாவதான சோம்ஸ்கிய புரட்சியும் நடைபெற்றன என்பதை விளக்கிக் கூறியபின்னர், இன்று பொதுவாக மொழியியல் மூன்றாவது புரட்சிக்குத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறது (பக். 182) என்று கூறுகிறார். ‘இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் மொழியியல் மூன்றாம் புரட்சிக்குத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறது என்று யூன் லியூ (Jun Liu) என்னும் மொழியியல் அறிஞர் 2009-இல் வெளியிட்ட ‘A Third Revolution in Linguistics: The Interplay between the Verbal and Non-verbal’ என்னும் தலைப்பிலான ஆய்வுக் கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார் (பக் 182, யூன் லியூவின் நூல் பற்றிய விபரம் 416-ஆம் பக்கத்தில் தரப்பட்டுள்ளது). இம் மூன்றாம் புரட்சியின்போது சோம்ஸ்கிய மொழியியல் கொள்கைகளும். கோட்பாடுகளும் கடுமையான விவாதப்போர்களுக்கு உள்ளாகும் எனவும் யூன் லியூ குறிப்பிடுவதை சு. இராசாராம் எடுத்துக் காட்டுகிறார். இனி வரப்போகும் மூன்றாவது மொழியியல் புரட்சியின் தன்மை எப்படிப்பட்டதாக இருக்கும் என்பதை சு. இராசாராம் பின்வருமாறு விளக்கிக் கூறுகிறார்.

‘புரட்சி வரலாற்றின் தொடர் நிகழ்வு. ஓர் அறிவியல் வரலாறு இந்நிகழ்வுக்குள் அடக்கம். இவ்வுண்மையை ஏற்றுக் கொள்வோமானால், இக்கால மொழியியல் மூன்றாம் புரட்சிக்கு அணியமாவது வியப்பல்ல; பெரும்பாலும் இம்மூன்றாம் புரட்சி ஒரு தனி நபரின் மொழி நடத்தையை மையமாகக் கொண்டிருக்கும். (பக்.182).

மூன்றாம் புரட்சி மனித மூளை மொழிகற்றலுக்கென எவ்வாறு திட்டமிட்டுப் படைக்கப்பட்டுள்ளது என்னும் உளவியல் நரம்பியல் வினாக்களுக்கு விடை பகர்வதாக இருக்கும் என்பது தெளிவாகிறது.

மூன்றாவது புரட்சியில் முக்கியத்துவம் பெறும் தனிமனித மொழி நடத்தை பற்றிய வினாக்கள் பின்வருவனவாக இருக்கும் என யூன் லியு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

- எழுத்து மொழியையோ பேச்சு மொழியையோ பயன்படுத்தும் போது எண்ணங்களையும் கருத்துகளையும் நாம் எவ்வாறு மொழி வழியாக மனவழி உருவாக்குகிறோம்?
- நம்புலனுணர்வால் மொழியைப் புரிந்துகொள்ளும்போது எவ்வாறு அம்மொழியை எண்ணங்களாகவும் கருத்துக்களாகவும் மனவழி உருவாக்குகின்றோம்?
- நம் புலனுணர்வு வளர்ச்சி எவ்வாறு தாய் மொழி ஈட்டலுக்குப் பங்களிக்கிறது?
- கருத்துப் பரிமாற்றம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும்போது பேசுபவரின் உள்ளக் குறிப்பைக் கேட்பவர் நிலையில் நாம் எவ்வாறு புரிந்து கொள்கிறோம்?

மேற்படி வினாக்களுக்கு விடைகாணும்போது தனிமனித மொழியைப் பற்றிய படிப்பு சோம்ஸ்கியின் மொழியியலின் எல்லைகளுக்கு அப்பால் விரியும். மொழியாய்வின் பொருட்டு மெய்யியல் (Philosophy), புலனுணர்வியல் உளவியல் (Cognitive Psychology), நடத்தையியல் உளவியல் மொழியியல்,

மொழி ஈட்டல் ஆய்வு என அனைத்தும் இணைந்த பன்முகக் கோட்பாடு உருவாக்கப்படும். புலனுணர்வியல் அறிவியல், நரம்பியல் அறிவியல் ஆகிய துறைகளின் இன்றைய எழுச்சி மிக்க முன்னேற்றத்தையும், உளவியல் அறிஞர்கள், நரம்பியல் அறிஞர்கள் முதலானோர் சமீபகாலமாக மொழியியலுக்குப் புலம் பெயர் வதையும் மொழியியலாளர் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் (பக். 153).

மொழியியலின் மூன்றாம் புரட்சியைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளவும் உரையாடவும் தயாராகுமாறு தமிழ் வாசகர்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கும் சு. இராசாராம் அவர்களின் 'நோம் சோம்ஸ்கி' என்னும் இந்நூல் தமிழியல் ஆய்வுகளில் விருப்பமும் ஈடுபாடும் உடைய வாசகர்கள் படிக்க வேண்டிய அரிய பொக்கிஷம் ஆகும்.

இந்நூலைப் படித்துப் புரிந்து கொள்வதற்கான வழிகாட்டல் குறிப்புகளை இக்கட்டுரையில் நாம் தந்துள்ளோம். சு. இராசாராம் கையாளும் புதிய கலைச்சொற்களும் தொடர்களும் பல இலங்கைத் தமிழ் வாசகர்களுக்குப் பரிச்சயமில்லாதவை. பொருள் விளக்கம் கருதி அக்கலைச்சொற்கள் மற்றும் தொடர்களின் ஆங்கிலப் பதங்களை அடைப்புக்குறிக்குள் தந்துள்ளோம்.

shanmugalingam@thaiveedu.com

📅

**18 பெப்பிரவரி
2026**

🕒

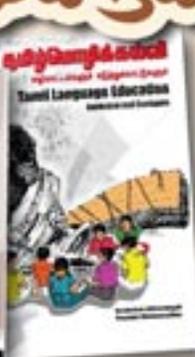
**பிற்பகல்
4.00 மணி**

📍

**கிளிநொச்சி
பண்பாட்டு
மண்டபம்**

பொன்னையா விவேகானந்தனின் நூல்கள் அறிமுக நிகழ்வு

4

தொடர்புகளுக்கு
+94 77 248 7257
+14 16 400 9662

இந்நூல் அறிமுக நிகழ்வில் கலந்து கொண்டு
நிகழ்வைச் சிறப்பிக்குமாறு அன்புடன் அழைக்கின்றோம்

தமிழின்
இருவகை
மொழிநிலை

தமிழ்

எதிர்கொள்ளும்
மொழியியல்
சவால்

அருள்கார்க்கி

தமிழ் மொழி, உலகின் தொன்மையான செம்மொழிகளில் ஒன்றாகத் திகழ்வது மட்டுமன்றி, மொழியியல் ரீதியாக மிகவும் சிக்கலான மற்றும் தனித்துவமான 'இருவகை மொழிநிலை' (Diglossia) கொண்ட ஒரு சமூகச் சூழலையும் கொண்டுள்ளது. 1959-ஆம் ஆண்டு சார்லஸ் பெர்குசன் (Charles Ferguson) தனது ஆய்வின் மூலம் உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்திய டிகிளோசியா கோட்பாடு, ஒரு மொழியில் 'உயர்நிலை' (High Variety - H) மற்றும் 'கீழ்நிலை' (Low Variety - L) என இரு வடிவங்கள் ஒரே நேரத்தில் நிலவுவதை விளக்குகிறது. பெர்குசனின் வரையறைப்படி, தமிழ் டிகிளோசியா என்பது மிகவும் நிலையான ஒரு மொழிச் சூழலாகும், இங்கு முறையான கல்வி மூலம் கற்கப்படும் 'H' வகை (இலக்கியத் தமிழ்) மற்றும் பிறப்பிலிருந்தே இயற்கையாகக் கையகப்படுத்தப்படும் 'L' வகை (பேச்சுத் தமிழ்) என இருவேறு தளங்களில் மொழி இயங்குகிறது. தெற்காசியாவின் பண்பாட்டில் மொழியின் தூய்மை (Purity) மற்றும் புனித நூல்களைப் பாதுகாப்பதில் நிலவிய நீண்டகால அக்கறையே, சுமார் பொ.ஆ.மு. 500-ஆம் ஆண்டிலேயே தமிழின் இந்த இரு வேறு நிலைகள் இலக்கண ரீதியாகக் கட்டமைக்கப்படக் காரணமாக அமைந்தது.

AI

தமிழ் மொழியில் நிலவும் இத்தகைய கட்டம் டிகிளோசியாவைத் தெளிவுபடுத்த, பிரிட்டோ (Britto, 1991) என்பவர் 'டயசிஸ்டம்' (Diasystem) என்ற கருத்தாக்கத்தை முன் வைக்கிறார். இதன்படி, கையகப்படுத்துதல் மற்றும் செயற்பாட்டு ரீதியாக மேலடுக்கில் உள்ள செந்தமிழ், இலக்கியத் தமிழ் (Literary Tamil) போன்ற வகைகள் 'H-டயசிஸ்டம்' என்றும், அன்றாட உரையாடலுக்குப் பயன்படும் தமிழ் மற்றும் வட்டார வழக்குகள் 'L-டயசிஸ்டம்' என்றும் பிரிக்கப்படுகின்றன. இந்த இரு நிலைகளும் செயற்பாட்டு ரீதியாக ஒன்றையொன்று பூர்த்தி செய்கின்றன. உதாரணமாக, செந்தமிழ் போன்ற உயர்நிலை வகைகள் சமயம் மற்றும் கல்வி போன்ற மிகவும் முறையான சூழல்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன; அதேசமயம், சற்றே நெகிழ்வான 'Popular H' வகை இதழியல் மற்றும் ஊடகத் துறைகளில் ஆட்சி செய்கிறது. மாறாக, சமூக உறவுகள் மற்றும் சாதாரண உரையாடல்கள் அனைத்தும் முழுமையாக L-வகையிலேயே நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

கையகப்படுத்துதல் (Acquisition) மற்றும் சமூக மதிப்பீடு (Prestige) ஆகிய நிலைகளில்

இவ்விரு வகைகளுக்கும் இடையே பாரிய வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. ஒரு குழந்தை தனது முதல் மொழியாக (L1) பேச்சுத் தமிழை (L) எவ்வித முயற்சியுமின்றி இயற்கையாகக் கையகப்படுத்துகிறது; ஆனால் இலக்கியத் தமிழ் (H) என்பது பாடசாலை மற்றும் முறையான போதனைகள் மூலமே ஒருவருக்குப் புகட்டப்படுகிறது. ஆச் சரியமான விடயம் என்னவெனில், எவருமே இலக்கியத் தமிழைத் தனது தாய்மொழியாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. சமூக மதிப்பீட்டைப் பொறுத்தவரையில், செந்தமிழ் போன்ற H-வகைகளே மிக உயர்ந்த மரியாதைக்குரியதாகக் கருதப்படுகின்றன, இது அதன் தொன்மை மற்றும் தூய்மையுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. மொழியியல் ரீதியாகப் பார்க்கும்போது, ஒலியியல் (Phonology) மற்றும் உருவவியல் (Morphology) மட்டங்களில் இவை இரண்டும் முற்றிலும் வேறுபடுகின்றன.

இதன் விளைவாகவே, புனிதமான உயர்நிலை மொழிக்கும் சாதாரண மக்களுக்கான மொழிக்கும் இடையே ஒரு தெளிவான பிரிவினை நிலவியது. இந்தத் தூய்மை வாதமே சுமார் பொ.ஆ.மு. 500-ஆம் ஆண்டில் சமஸ்கிருதம் மற்றும் தமிழ் மொழிகளுக்கான விரிவான இலக்கணங்கள் உருவாகக் காரணமாக அமைந்தது. எனவே, தமிழ் டிகிளோசியா என்பது மொழியின் தூய்மையைப் பாதுகாக்கும் இந்த நீண்டகால அக்கறையிலேயே வேரூன்றியுள்ளது.

தமிழ் டிகிளோசியாவின் குறியீடுகள் மற்றும் டயசிஸ்டம் (The Codes and Diasystem):

தமிழ் டிகிளோசியா என்பது மிகவும் 'கடுமையான' (Severe) ஒரு நிலை என்று ஷிஃப்மேன் (Schiffman) குறிப்பிடுகிறார். தமிழில் நிலவும் பலதரப்பட்ட வகைகளைக் கீழ்க்கண்டவாறு பிரிக்கலாம்:

- ✓ H-வகை (High Variety): செந்தமிழ் (Cen Tamil), இலக்கியத் தமிழ் (Literary Tamil), செம்மொழித் தமிழ் (Classical Tamil) போன்ற பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறது. இது தவிர பண்டிதத் தமிழ் மற்றும் முறையான தமிழ் ஆகியவையும் இதில் அடங்கும்.
- ✓ L-வகை (Low Variety): பேச்சுத் தமிழ் (Colloquial Tamil) மற்றும் வட்டார வழக்குகள் இதில் அடங்கும்.

இது பலதரப்பட்ட வழக்குகளால் ஏற்படும் குழப்பத்தைத் தவிர்க்க உதவுகிறது.

செயற்பாட்டு ரீதியான பூர்த்திநிலை (Functional Complementarity):

டிக்ளோசியாவின் மிக முக்கிய அம்சம், இரண்டு மொழிக் குறியீடுகளும் செயற்பாட்டு ரீதியாக ஒன்றையொன்று பூர்த்தி செய்வதாகும்.

- ✓ L-குறியீடுகள்: இவை அனைத்து அன்றாட மற்றும் சாதாரண உரையாடல் சூழல்களிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.
- ✓ H-குறியீடுகள்: இவை முறையான மற்றும் அதிகார பூர்வமான சூழல்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.
- ✓ செந்தமிழ்: இது மிகவும் முறையான சூழல்களான சமயம் மற்றும் கல்வியில் முதன்மை பெறுகிறது.
- ✓ Popular H (மக்கள் தொடர்பு H): இது செந்தமிழை விடக் குறைவான கடினத்தன்மை கொண்டது. இது செய்தித்தாள்கள், வானொலி, தொலைக்காட்சி மற்றும் உரைநடை இலக்கியங்களில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது L-டயசிஸ்டத்திற்கு நெருக்கமாக இருப்பதால் மக்களால் எளிதில் அணுகக்கூடியதாக உள்ளது.

கையகப்படுத்துதல் மற்றும் சமூக மதிப்பீடு (Acquisition and Prestige):

- ✓ இயற்கைக் கற்றல்: தமிழ் L என்பது ஒருவரது முதல் மொழியாக (L1) இயற்கையாகவே கையகப்படுத்தப்படுகிறது.
- ✓ முறையான கல்வி: தமிழ் H என்பது பள்ளிகளிலும் மற்ற முறையான கல்வி முறைகள் மூலமே கற்கப்படுகிறது.
- ✓ தாய்மொழி இல்லாமை: தமிழ் H-ஐத் தனது தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள் எவருமே இல்லை, ஏனெனில் அது சாதாரண உரையாடலுக்குப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை.
- ✓ மதிப்பீடு: சமூகத்தில் தமிழ் L-ஐ விடத் தமிழ் H (குறிப்பாகச் செந்தமிழ்) உயர்வாக மதிக்கப்படுகிறது. செந்தமிழின் மீதான இந்த மரியாதை சமயம் மற்றும் அதன் தூய்மையைப் பாதுகாக்கும் விருப்பத்திலிருந்து உருவாகிறது.

நிலைப்புத்தன்மை மற்றும் மாற்றங்கள் (Stability and Evolution):

தமிழ் டிக்ளோசியா பல நூற்றாண்டுகளாக நிலைபெற்றுள்ளது. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் உ.வே. சாமிநாதையர் போன்ற அறிஞர்களால் பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்கள் கண்டறியப்பட்டது, 'தனித்தமிழ் இயக்கத்தின்' வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. இருப்பினும், காலப்போக்கில் சில செயற்பாட்டு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. முன்பு தமிழ் H-இல் மட்டுமே நிகழ்த்தப்பட்ட அரசியல் மேடைப் பேச்சுகள், தற்போது பெரும்பாலும் தமிழ் L-இல் நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

தற்போதைய தமிழ் எழுத்துமுறை (Orthography) தமிழ் H-ஐப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த மட்டுமே பொருத்தமாக உள்ளது. இதனால் டிக்ளோசியா நிலை விரைவில் முடிவுக்கு வரும் வாய்ப்பு குறைவு.

2026-இன் AI தொழினுட்பச் சவால்கள்:

இந்த இருவகை மொழிநிலை நவீன AI வளர்ச்சியைப் பின்வரும் வழிகளில் பாதிக்கிறது.

- ✓ தரவு ஏற்றத்தாழ்வு (Data Imbalance): இணையத்தில் உள்ள 90%-க்கும் மேற்பட்ட தமிழ் தரவுகள் தமிழ் H (இலக்கியத் தமிழ்) வகையிலேயே உள்ளன. இது AI மாதிரிகள் பேச்சுத் தமிழைப் புரிந்துகொள்வதைத் தடுக்கிறது.
- ✓ டோக்கனைசேஷன் சிக்கல்கள் (Tokenization): பேச்சுத் தமிழில் சொற்கள் சுருங்கி வரும்போது (வந்துட்டு இருக்கேன்), AI அதன் வேர்ச்சொல்லை அடையாளம் காண்பதில் சிரமம் கொள்கிறது.
- ✓ இயற்கையான உரையாடல் (Natural Interaction): AI பதில்கள் எப்போதும் புத்தகத் தமிழ் (H) போலவே இருப்பதால், அது பயனர்களுடன் ஒரு மனிதரைப் போல உரையாடத் தவறுகிறது.

தமிழ் மொழி டிக்ளோசியாவிற்கு ஒரு மிகச்சிறந்த உதாரணமாகத் திகழ்கிறது. பல நூற்றாண்டுகளாக நிலைபெற்றுள்ள இந்தச் சூழல், எதிர்காலத்திலும் தொடரும் என்றே எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. AI போன்ற நவீன தொழினுட்பங்கள் தமிழுக்கு முழுமையாகப் பலன் தர வேண்டுமானால், அவை தமிழ் H மற்றும் L ஆகிய இரண்டு டயசிஸ்டங்களையும் தனித்தனியாகவும், அவற்றின் நுணுக்கமான வேறுபாடுகளுடனும் கையாளும் திறன் பெற வேண்டும். 2026-ஆம் ஆண்டின் செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) யுகத்தில், தமிழின் இந்த இருநிலை பெரும் சவாலாக உருவெடுத்துள்ளது. தற்போதுள்ள பெரும்பாலான AI மாதிரிகள் இணையத்தில் கிடைக்கும் 'H' வகைத் தரவுகளைக் கொண்டே பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன, இதனால் அவை சாதாரண மக்களின் பேச்சுத் தமிழை உள்வாங்குவதில் பெரும் பின்னடைவைச் சந்திக்கின்றன. தமிழ் எழுத்துமுறை (Orthography) பெரும்பாலும் H-வகையைப் பிரதிபலிக்கவே வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், மேடைப் பேச்சுகள் போன்ற தளங்களில் H-வகையிலிருந்து L-வகையை நோக்கி ஒரு குறிப்பிடத்தக்க நகர்வு ஏற்பட்டுள்ளதை ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். முடிவாக, தமிழ் டிக்ளோசியா என்பது பல நூற்றாண்டுகளைக் கடந்த ஒரு நிலையான அமைப்பாகும், இது எதிர்கால தொழினுட்ப வளர்ச்சியிலும் முக்கிய மொழியியல் காரணியாகத் தொடரும் என்பது திண்ணம்.

Arulkarki@thaiveedu.com

பொருள் உணர்வு:

மொழியின் அடித்தளம் மற்றும் தமிழின் பொருள் - முன்னுரிமைக் கோணம்

யோகவதி தளையசிங்கம்

முகவுரை:

மொழி என்பது, மனிதர் உருவாக்கிய ஒரு குறியீட்டு முறைமை (symbolic system). ஆனால், பொருள் என்பது மனிதரின் இருப்பை விடப் பழைமையானது. மலைகள், காற்று, விலங்குகள் போன்றவை மனிதர் தோன்றுவதற்குப் பல கோடிக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இருந்தவை. மனிதர் உலகைப் பற்றிக் கருத்தாக்கியபோது, அவற்றைப் பெயரிட வேண்டிய தேவை தோன்றியது. இந்த பெயரிடல் செயலே சொற்களை உருவாக்கியது. பின்னர் ஒலி அமைப்பு நிலைபெற்றது. இதுவே, மொழியியல் வளர்ச்சியின் அடிப்படை. பொருள் உணர்வு என்பது மனித அறிவின் அடிப்படைச் செயற்பாடாகும். ஏனெனில், உலகை புரிந்துகொள்ளும் முதல் படி பொருளை உணர்வதே. மனிதர், உலகிலுள்ள நிகழ்வுகள், பொருட்கள் மற்றும் உணர்ச்சிகளைத் தன் புலன்கள் மூலம் உள்வாங்கி, அவற்றை மூளையில் கருத்துகளாக (Concepts) அல்லது பொருள்களாக நிலைநிறுத்தும் செயலையே 'பொருள் உணர்வு' என்கிறோம். மொழியின் உருவாக்கத்தில், இந்த பொருள் உணர்வே முதன்மையான தேவையாகவும், உந்து சக்தியாகவும் செயற்பட்டது.

சங்க இலக்கிய மரபில் பொருள் மற்றும் அறிவாற்றல்:

சங்க இலக்கிய மரபில், 'பொருள்' என்ற கருத்து ஆழமான பல பரிமாணங்களைக் கொண்டது. இது உண்மையான நிகழ்வுகளையும் (சத்தியமான இருப்பு), புலன்களால் உணர்வு அளிக்கக்கூடிய உலகியல் அனுபவங்களாகவும் விளங்கியது. மேலும், அறம் மற்றும் இன்பம் ஆகியவற்றுக்கு அடிப்படையாக அமைந்து, மனித வாழ்க்கைக்கான காரணம் மற்றும் அடைய வேண்டிய இலக்கு என்ற தத்துவார்த்தப் பார்வையையும் இப்பொருள் கொண்டிருந்தது. இந்தப் பரந்த வீச்சே,

ஒரு நூலின் உள்ளடக்கத்தைக் குறிக்கும் 'பொருளடக்கம்' என்பதிலும், மனித சமூகத்தின் அடிப்படை வாழ்வாதாரத்தைக் குறிக்கும் 'பொருளாதாரம்' என்ற சொல்லிலும் இன்றும் நிலைபெற்றுத் தொடர்கிறது.

பொருள் என்ற புறநிலை யதார்த்தம் வெளியுலகில் நிலை பெற்றிருந்தாலும், மொழி உருவாக்கத்தின் ஆரம்பப்புள்ளியாக அமைவது, 'மனிதர் ஒரு பொருளை எவ்வாறு உணர்கிறார்?' என்பதே ஆகும். இந்தப் புலனுணர்வுச் செயல் முறையின் விளைவாக, புறநிலை யதார்த்தமானது மனதிற்குள் மனக்காட்சியாக (Mental Image) உருவாகிறது. இவ்வாறு, வெளியுலகப் பொருளை மனித உணர்வுலகிற்குள் கொண்டு வரும் இந்தச் செயல்தான், மொழியியலின் முதல் நிலையாக, அந்தக் கருத்துகளுக்குப் பெயரிட்டு, அவற்றைப் பிறருடன் பகிர்வதற்கான அடிப்படைத் தேவையாக மாறுகிறது.

பெயரிடல்: மொழியின் பிறப்பு வரிசை - அறிவாற்றல் வழிப்பட்ட கட்டமைப்பு:

மொழியின் பிறப்பு வரிசை என்பது மனித இனம் ஒலிகளை எழுப்பக் கற்றுக் கொண்டதிலிருந்து தொடங்கவில்லை. மாறாக, அது புற உலகை அறிதல், அக உலகில் கருத்துருவாக்கம் செய்தல் மற்றும் அந்தக் கருத்துகளுக்குச் சமூக ஒப்புதல் அளித்த குறியீட்டைச் சூட்டுதல் என்ற அடுக்குகளின் மூலமே தொடங்கியது. இந்த வரிசை மாற்ற முடியாதது. பொருள் - கருப்பொருள் - சொல் - ஒலி ஒழுங்கு.

பொருள் மற்றும் புலனுணர்வு (Object and Perception):

மொழியின் தொடக்கப்புள்ளி மனித மூளையிலோ, பேச்சுக் கருவியிலோ இல்லை; அது புற உலகில் உள்ள பொருள்களில்தான் உள்ளது. உலகின் எந்தப் பெயரும் சூட்டப்படாத, ஆனால் தன்னிச்சையான இருப்புடன் உள்ள இயற்கை நிஜம் தான் முதல் படி. இது மலை, நீர், ஒளி, குளிர்ச்சி, செயல், உணர்ச்சி எனப் பல வடிவங்களில் இருக்கலாம். இந்த நிலையே மொழியின் அடிப்படையான மூலப்பொருள் (Raw Material) ஆகும்.

மனிதர்கள் தம் புலன்கள் (கண், காது, மூக்கு, தோல்) மூலம் இந்த வெளிப்படையான யதார்த்தத்தை உள்வாங்கிக் கொள்கின்றனர். இந்த உள்வாங்கலின் விளைவாக, புறநிலை யதார்த்தமானது மூளையின் நரம்பியல் மையங்களில் மனக் காட்சியாக (Mental Image) முதன்முதலில் பதியப்படுகிறது. இந்த மனக்காட்சி உருவான பிறகே, மொழியை உருவாக்கும் 'பெயரிடும் அறிவு' தனது முதல் பாய்ச்சலைத் தொடங்குகிறது.

கருத்தாதல் (Conceptualization) – அறிவாற்றலின் உச்சம்:

மனக்காட்சி உருவான உடனேயே அது சொல்லாக மாறுவ தில்லை. அதற்கு முன், மனித மூளை ஒரு சிக்கலான அறிவாற் றல் செயலாக்கத்தை (Cognitive Process) நிறைவு செய்ய வேண்டும். இதுவே மொழியின் உருவாக்கத்தில் நிகழும் மிக உயர்ந்த அறிவாற்றல் செயல் ஆகும்.

ஒரு பொருளைப் பார்க்கும் மனிதர், அது வெறுமனே இருப் பதைப் பதிவு செய்வதில்லை. மாறாக, அதன் வடிவம், செயற்பாடு, உறவு, பயன்பாடு போன்ற பன்முகப் பண்பு களைப் பகுப்பாய்வு செய்கிறார்கள். உதாரணமாக, மரம் என்றால் அது 'பெரியதா?', 'நிலையாக உள்ளதா?', 'நிழல் தருமா?', 'பயனுள்ளதா?' எனப் பல அம்சங்களின் அடிப் படையில் பிரித்தறியப்படுகிறது.

இந்தப் பகுப்பாய்வின் விளைவாக, மூளையில் ஒரு பொது வான, புறப்பொருள் நீக்கக் கட்டமைப்பு (Abstract Structure) உருவாகிறது. இதற்கு கருப்பொருள் (Concept) அல்லது அம்ச அணி (Feature Matrix) என்று பெயரிடப்படுகிறது. இந்த கருப்பொருள் ஒரு தனிப்பட்ட மரத்தைக் குறிக்காமல், 'மரம்' என்ற பொதுவான வகையையே குறிக்கும்.

சகூரின் மொழியில், இதுவே Signified (அர்த்தம் / கருத்து) ஆகும். உலகின் எந்தப் பொருளும் முதலில் இந்தக் கருத்து நிலையில் மூளையில் உருவாகிறது. இந்தப் படிதான், பெயரி டலுக்கு ஆதாரமாகிறது. ஜார்ஜ் லாக்கோஃப் கூறுவதுபோல, 'மனிதனின் கருத்து உலகமே மொழிக்கு அடித்தளம்' என்ற கோட்பாடு நிலைபெறுகிறது. இதற்குப் பின்னரே, சமுதாய ஒப்புதலுடன் ஒலி வடிவம் அளிக்கப்பட்டு, சொல்லாக்கமாக (Lexical Encoding) நிலைபெறுகிறது. இந்த வரிசையில், மனி தருக்கு மட்டுமே கிடைத்த தனிச்சாதனை என்னவென்றால், அவன் 'பொருள்' என்ற நிஜத்தை 'கருத்து' என்ற உள்ளக்காட் சியாக மாற்றி, அதற்கு 'பெயர்' வைத்தான்; இதுவே மொழி யின் ஆரம்பம்.

சொல்லிணைப்பு (Lexical Encoding) – குறியீட்டுச் சக்தி:

கருப்பொருள் வலுவாக உருவான பின்னரே, அதைப் பிற ருடன் பகிர்வதற்கான தேவை உருவாகிறது. இந்தக் கருத்தை ஒரு சமூகப் பரிமாற்றக் குறியீடாக மாற்றும் செயல்முறையே சொல்லிணைப்பு ஆகும். உருவான கருத்தை மற்றவர்கள் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு சின்னத்துடன் (Symbol) பிணைத் தல். இந்தச் சின்னத்தான் சொல் (Word). இந்தச் சின்ன உரு வாக்கும் திறன் மனிதருக்கே உரிய தனிச்சிறப்பு. பெயரிடல்

என்பது தனிப்பட்ட செயல் அல்ல. ஒரு மனிதர் உருவாக்கிய சொல், மற்றவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அதே கருத் தைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும்போதுதான் அது மொழி யின் பகுதியாக மாறுகிறது. இந்தச் சமூக ஒப்புதலே ஒரு சொல்லுக்கு அதன் சமூக வரலாறு மற்றும் மரபு மதிப்பைக் கொடுக்கிறது.

சொல் என்பது வெறுமனே ஒலியல்ல. அது ஒரு கருத்து, ஒரு ஒலி, ஒரு அமைப்பு, ஒரு சமூக ஒப்புதல் ஆகிய நான்கு அடுக்குகளின் இணைவாகும். இங்கு, கருத்து ஆதிக்கம் செலுத்த, ஒலி என்பது அதைப் பிணைத்து எடுத்துச்செல்லும் கருவியாக மட்டுமே செயற்படுகிறது.

ஒலி மற்றும் இலக்கண ஒழுங்கு (Phonological and Grammatical Order):

சொற்கள் உருவான பின்னரே, அந்தச் சொற்களைச் சரியாக உச்சரிக்கவும், வாக்கியங்களில் பிழையின்றிப் பயன்படுத் தவும் உதவும் விதிகள் தேவைப்பட்டன. இதுவே ஒலியியல் மற்றும் இலக்கண ஒழுங்கு உருவான காலம். முதலில் கருத்து, பின்னர் சொல், அதன் பிறகு ஒலி. இந்த வரிசை மாற்ற முடியாதது. ஒலியின் விதிகள், உயிரெழுத்து, மெய்யெழுத்து, ஒலிகளின் சேர்க்கை போன்ற ஒலியியல் (Phonology) ஆய்வுகள், ஏற்கனவே உருவான சொற்களைச் சமுதாயம் பிழையின்றிப் பயன்படுத்த உதவுவதற்காகவே உருவாக்கப் பட்டன. சொற்களை இணைத்துப் பொருள் மாறாமல் வாக்கி யங்களை உருவாக்க இலக்கணம் (Grammar) உதவுகிறது. தமிழின் வேற்றுமை உருபுகள் (Case Markers) மற்றும் இலக் கண விதிகள், சொற்களின் வரிசை மாறியபோதும், அதன் பொருள் (கருத்து) சிதைந்து போகாமல் பாதுகாக்கிறது.

பெயரிடலின் அசைக்க முடியாத வரிசை:

பெயரிடல் என்பது மொழியின் பிறப்பைத் தீர்மானித்த ஒரு அறிவாற்றல் அடிப்படையிலும் ஆகும். இதன் வரிசை, பொருள், கருப் பொருள், சொல்லிணைப்பு, ஒலி ஒழுங்கு என்றே நிலை பெற்றது. இந்த வரிசை, தொல்காப்பியம், சகூர் கோட்பாடு மற்றும் நவீன அறிதல்சார் மொழியியல் ஆகிய உலகளாவிய கோட்பாடுகளுடன் முழுமையாக ஒத்துப்போகிறது. இதனால், கருத்து எப்போதும் ஒலியை விட முன்னுரிமை பெறுகிறது என்பது தமிழ் மொழியியல் சிந்தனையின் ஆணிவேர் ஆகும்.

கருப்பொருள் சொல்லிணைப்பு மற்றும் தமிழின் ஆதிவடிவம்:

பெயரிடும் செயல்முறையில், மொழியின் அடிப்படைச் சங்கி லித் தொடர் Object Concept Symbol என்பதாகும். முதல் நிலையான பொருள் (Object) உலகில் மனித அனுபவத் திற்கு முன்பே தன்னிச்சையாக உள்ளது. இரண்டாவது நிலை யான கருப்பொருள் (Concept) என்பது மறைமுகமான மன அமைப்பாகும். உதாரணமாக, மரம் போன்ற பொருள்களைப் பார்க்கும் போது அதன் இயல்புகளை வகைப்படுத்தி, மனதில் ஒரு தனிப்பட்ட கருத்துக் கட்டமைப்பை உருவாக்கு கிறார். மனிதற்குள் கருப்பொருள் உருவான பிறகு, மனி தர்கள் அதை ஒரு கருவியாக, அதாவது சொல்லாக (Word)

மாற்றுகிறார்கள். இந்தச் சொல்லிணைப்பு ஒரு ஒலி, அமைப்பு, அர்த்தம் மற்றும் ஒரு சமூக ஒப்புதல் என நான்கு அடுக்குகளின் சிக்கலான இணைவாகும். ஃபர்டினான்ட் டி சகூர் முன்வைத்த 'கருத்து (Signified) முதன்மை, சொல் / ஒலி (Signifier) இரண்டாம் நிலை' என்ற கோட்பாடு, தொல் காப்பியத்தின் 'பொருளைக் காட்டுவது சொல்' என்ற மரபுடன் நேரடி இணைப்பைக் கொண்டுள்ளது.

தமிழ் இலக்கண வரலாறு, மொழி உருவாக்கத்தைப் பொருளில்தான் தொடங்கியது. 'சொல், பொருளுக்கு ஏற்ப உருவாகிறது' என்பதே தமிழ் இலக்கணத்தின் அடிப்படைத் தரம். தமிழ் மொழி ஒலியை முதன்மை எனக் கொள்ளாமல், பொருள் கருத்து சொல் என்ற அறிவியல் ரீதியான வரிசையிலேயே மொழியைப் புரிந்துகொண்டது. இந்த பொருள்-முன்னுரிமைக் கோணம், நவீன மொழியியலின் அறிதல்சார் மொழியியலுடன் (Cognitive Linguistics) முற்றிலும் ஒத்துப் போவதைக் காட்டுகிறது.

ஏனைய மொழி மாதிரிகளுடன் ஒப்பீடு - வடிவமா? அர்த்தமா?

உலக மொழிகளை ஆராயும்போது, ஒரு குறிப்பிட்ட மொழியானது அதன் வாக்கியக் கட்டமைப்பில் (Syntax) அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறதா அல்லது அர்த்தம் (Semantic Meaning) கொடுக்கும் சொல்லின் தெரிவில் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறதா என்ற அடிப்படை வேறுபாடு காணப்படுகிறது. ஆங்கிலம் போன்ற பல மொழிகள் வடிவத்தை முதன்மைப்படுத்த, தமிழ் போன்ற மொழிகள் அர்த்தம் அல்லது பொருள் - முன்னுரிமை கொண்டதாக விளங்குகின்றன.

இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஆங்கிலம், ஜேர்மன் போன்ற மொழிகள் பெரும்பாலும் வடிவம் (Form) மற்றும் வாக்கியக் கட்டமைப்பு (Sentence Structure) ஆகியவற்றிற்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றன. வாக்கிய வரிசை அவசியம் (Fixed Word Order): ஆங்கிலத்தில், ஒரு வாக்கியத்தில் உள்ள சொற்களின் வரிசை (Subject-Verb-Object - SVO) மிக முக்கியமானது. வரிசை மாறினால், வாக்கியத்தின் அர்த்தமே முற்றிலும் மாறிவிடும். உதாரணம்: 'The dog bit the man' மற்றும் 'The man bit the dog' - இதில், சொற்கள் மாறவில்லை, ஆனால் அவற்றின் இடம் மாறியதால் பொருள் தலைகீழாக மாறியது. எனவே, ஆங்கிலத்தில் அர்த்தத்தை உறுதிசெய்வதில் வடிவம் முக்கிய பங்காற்றுகிறது.

ஆங்கிலத்தில் வினைச்சொற்கள் காலத்தைக் குறிக்க 'have', 'is', 'will' போன்ற துணை வினைச்சொற்களைச் (Auxiliary Verbs) சார்ந்துள்ளன. சகூர் வலியுறுத்திய Signifier (ஒலி வடிவம்) மற்றும் Signified (கருத்து) ஆகியவற்றின் பிணைப்பு ஆங்கிலத்தில் இறுக்கமாக உள்ளது. ஒரு சொல்லின் ஒலி வடிவத்தில் சிறிய மாற்றம் ஏற்பட்டாலோ, அல்லது வாக்கிய வடிவத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டாலோ, அது நேரடியாகப் பொருளைப் பாதிக்கலாம்.

தமிழ் மொழியின் பொருள் - முன்னுரிமைக் கோணம் (Meaning Priority):

திராவிட மொழியான தமிழில், சொற்களுக்கு இடையில் உள்ள பொருள் உறவு (Semantic Relation) மற்றும் சொல்லின் உள்ளடக்க அர்த்தம் (Lexical Meaning) ஆகியவை வாக்கிய அமைப்பை விட முன்னுரிமை பெறுகின்றன. தமிழில் வாக்கிய அமைப்பு (Subject-Object-Verb - SOV) பொதுவாக இருந்தாலும், சொற்களின் வரிசை மாறினாலும் பெரும்பாலான சமயங்களில் வாக்கியத்தின் பொருள் மாறுவதில்லை. சொற்களுடன் இணைந்து வரும் வேற்றுமை உருபுகள் (Case Markers) மற்றும் இடைச்சொற்கள் (Particles) பொருளைத் தீர்மானிக்கின்றன. உதாரணம்: 'நான் சோறு உண்டேன்,' 'சோறு நான் உண்டேன்,' 'உண்டேன் நான் சோறு' - இந்த மூன்று வாக்கியங்களும் ஒரே அர்த்தத்தைக் கொடுக்கின்றன. ஏனென்றால், இங்கு 'நான்' மற்றும் 'சோறு' ஆகிய சொற்களுடன் இணைந்திருக்கும் இலக்கணக் கூறுகள், அதன் செயலை (உண்டேன்) நிலைநிறுத்த உதவுகின்றன. எனவே, தமிழில் பொருள் மாறாமல் இருக்க வடிவம் நெகிழ்வுத்தன்மை உடையதாக உள்ளது.

தொல்காப்பியம் வலியுறுத்துவதுபோல், ஒரு சொல் பிறப்பதற்கு அடிப்படை அதன் பொருள் (கருத்து) ஆகும். இதனால், ஒவ்வொரு சொல்லும் ஆழமான கருத்து உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டிருப்பதால், அதனை எந்த வரிசையில் வைத்தாலும் பொருள் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்கிறது. தமிழின் இந்த அணுகுமுறை, மொழியின் தோற்றத்தில் அறிதல்சார் செயல்முறை (Cognitive Process) மற்றும் கருத்துருவாக்கம் (Conceptualization) ஆகியவற்றை முதன்மையாகக் கருதும் அறிதல்சார் மொழியியலுடன் (Cognitive Linguistics) முற்றிலும் ஒத்துப்போகிறது.

ஒப்பீட்டுச் சுருக்கப் பகுப்பாய்வு: பொருள் மற்றும் வடிவம்:

மொழிகளின் ஆழமான கட்டமைப்பைப் பொறுத்தவரை, ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளும், தமிழ் போன்ற மொழிகளும் முற்றிலும் மாறுபட்ட இலக்கணச் சிந்தனைகளைக் கொண்டுள்ளன. ஆங்கில மொழியில் இலக்கண வடிவம் (Syntax) ஆதிக்கம் செலுத்த, தமிழ் மொழியில் பொருள் மற்றும் கருத்து (Semantics / Concept) முன்னுரிமை பெறுகிறது. இந்த வேறுபாட்டைப் பின்வரும் காரணிகளின் மூலம் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

ஆங்கிலம் போன்ற வடிவ-முன்னுரிமை மொழிகளில் வாக்கிய அமைப்பு நிலையானது (SVO), மற்றும் சொற்களின் வரிசை மாறினால் வாக்கியத்தின் பொருள் முற்றிலும் மாறிவிடும். மாறாக, தமிழ் நெகிழ்வான (Flexible) வாக்கிய அமைப்பைக் (SOV) கொண்டுள்ளது. இங்கு சொற்களின் வரிசை மாறினாலும், பொருளுக்குப் பங்கம் வராது.

மொழிப் புரிதலின் கோணம்: ஆங்கிலத்தில் மொழிப் புரிதல் என்பது பெரும்பாலும் ஒலியின் அமைப்பு மற்றும் சொற்களின் இடம் (அதாவது சகூரின் Signifier-இன் ஆதிக்கம்)

ஆகியவற்றைச் சார்ந்துள்ளது. ஆனால், தமிழ் மொழியில், மொழியைப் புரிந்துகொள்வது கருத்து மற்றும் உட்பொருள் (அதாவது Signified-இன் ஆதிக்கம்) ஆகியவற்றையே முதன்மையாகக் கொண்டுள்ளது.

ஆங்கிலத்தில் வடிவத்தையும் காலத்தையும் குறிக்க 'have', 'is', 'will' போன்ற துணைச்சொற்கள் முக்கிய ஆதாரமாகின்றன. ஆனால், தமிழில் அர்த்தத்தை நிலைநிறுத்த வேற்றுமை உருபுகள் (Case Markers) மற்றும் சொல் இயல் (சொல்லின் தன்மை) ஆகியவை இலக்கண ஆதாரமாகச் செயற்படுகின்றன. ஆகவே, ஆங்கிலம் வாக்கியத்தின் வடிவ ஒழுங்கின் மூலம் அர்த்தத்தை நிலைநிறுத்த முயற்சிக்கும் போது, தமிழ் சொற்களுக்குள் இருக்கும் ஆழமான கருத்து உள்ளடக்கத்தின் மூலம் பொருளைத் தக்கவைத்துக் கொள்கிறது. இந்தத் தமிழின் பொருள்-முன்னுரிமைக் கோணம், மொழியானது அறிவை வெளிப்படுத்தும் சாதனமாகச் செயற்படுகிறது என்ற அறிதல்சார் மொழியியலின் (Cognitive Linguistics) கோட்பாட்டுடன் முற்றிலும் ஒத்துப்போகிறது. வெறும் தகவல் பரிமாற்றக் கருவியாகப் பார்க்காமல், அறிவை வெளிப்படுத்தும் சாதனமாக (Expression of Knowledge) பார்க்கிறது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. இதுவே தமிழ் மரபின் தனிச்சிறப்பு ஆகும்.

முடிவுரை:

பெயரிடல் என்பது தனிப்பட்ட செயல் அல்ல; அது முற்றிலும் சமூகச் செயற்பாடு ஆகும். ஒரு சொல் உருவாகும்போது,

அது சமூகத்தில் ஏற்கப்பட்டு, தலைமுறைகளுக்குப் பரவி, ஒரு கருத்தின் சமூக வரலாறாக நிலைபெறுகிறது. இந்த மொழி உருவாக்கம் நரம்பியல், உளவியல், சமூகவியல், கலாசாரம் மற்றும் ஒலியியல் என ஐந்து தளங்களின் சிக்கலான பரிணாம இணைவாகும்.

பெயரிடல் சொல் இலக்கணம் ஒலி ஒழுங்கு என்ற மாற்ற முடியாத வரிசையே மொழியின் வளர்ச்சியைப் பின்தொடர்கிறது. இந்த வரிசையில், பொருள் மற்றும் அதன் கருத்தே முதன்மை பெறுவதால், மொழியின் தோற்றத்தில் ஒலி ஒழுங்கு இரண்டாம் நிலையே, கருத்தை உள்ளடக்கிய பெயரிடல் செயல்தான் மொழியின் பிறப்பைத் தீர்மானித்த முதன்மையான சக்தி ஆகும்.

நவீன ஒலியியல் (Phonology) ஒலியின் கட்டமைப்பை ஆய்வு செய்தாலும், ஒலியியல் ஆய்வுகளை முழுமையாக்க, அதற்கு முன் உள்ள 'கருத்தைக் குறியீட்டாக்கும் மனித அறிவு' என்ற படிநிலையைப் புரிந்துகொள்வது அவசியம். சுருக்கமாக, பெயரிடல் என்பது அறிவின் உச்சம், குறியீட்டு உருவாக்கத்தின் துவக்கம், மற்றும் ஒலியியலின் மறைக்கப்பட்ட ஆனால், மிகவும் சக்திவாய்ந்த அடித்தளம் ஆகும்.

yogavathy-t@thaiivedu.com

ரொறன்ரோ தமிழ்ச் சங்கம்

நடத்தும்

இணையவழிக் கலந்துரையாடல்

நாள் : 20 பிப்ரவரி வெள்ளிக்கிழமை 2026
நேரம் : இரவு 8:00 - 10:00 மணி (கனடா ரொறன்ரோ)

நாள் : 21 பிப்ரவரி சனிக்கிழமை 2026
நேரம் : காலை 1:00 - 3:00 மணி (இலண்டன்)
காலை 6:30 - 8:30 மணி (இலங்கை, இந்திய)
காலை 12:00 - 2:00 மணி (அவுஸ்திரேலியா சிட்னி)

“கனடாவில் நவீன தமிழ்க் கவிதை”

உரை நிகழ்த்துபவர்: கவிஞர் மா. சித்திவிநாயகம்

Zoom ID: 84777257162 Passcode: 554268

கிரேக்க மொழியியலும் தொல்காப்பியமும்

9

மொழியியலில் கிரேக்க அறிஞர்கள் பங்களிப்பு - 1

நாகேஸ்வரி ஸ்ரீகுமரகுரு

உலக வரலாற்றில் கிரேக்கம் நாகரிக வளர்ச்சியும் மெய்விளக்க முதிர்ச்சியும் கொண்ட நாடு ஆகும். கலை, பண்பாடு, தர்க்கம், இலக்கியம், இலக்கணம், மெய்விளக்கம் ஆகியவை வளர்ந்து பரிணமித்ததும் இங்குதான். மொழி பற்றி மேலை நாடுகளில் முதன் முதலாக ஆராய்ந்தவர்களும் கிரேக்கர்களே. ஏன்? எதற்கு எப்படி? என எல்லாத்துறைகளிலும் கேள்வி எழுப்பி விடை காணும் போக்கும் இவர்களிடம் காணப்பட்டன. மெய்விளக்கத்தில் காலெடி எடுத்து வைத்த கிரேக்க அறிஞர்கள் அதனோடு சேர்த்து மொழி பற்றிய சிந்தனையிலும் தம்மை ஈடுபடுத்தினர். பிளேட்டோவும், அரிஸ்டாட்டிலும் மொழியினை ஆராய்ந்த காரணத்தால் இவர்களது மொழி பற்றிய சிந்தனைகளும் மெய்விளக்க அடிப்படையில் அமைந்து காணப்பட்டதனைக் காணலாம்.

மொழியியலுக்கு கிரேக்க அறிஞர்களின் பங்களிப்பு மிகப் பழைமையானதோடு, மொழியியலுக்கான அடிப்படைக் கருத்துகளை வழங்கியவர்களாகப் பார்க்கப்படுகின்றனர். நவீன மொழியியல் தோன்றுவதற்கு முன்பே கிரேக்க அறிஞர்கள் மொழியின் அமைப்பு, தர்க்கம், இலக்கணம் என்பவை குறித்து ஆழமாகச் சிந்தித்து உள்ளனர். மொழியியலில் கிரேக்க அறிஞர்களின் பங்களிப்பு, குறிப்பாக அதன் எழுத்து முறை, இலக்கணம் மற்றும் சொற்களஞ்சியம் ஆகியவற்றின் மூலம் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. உலகின் பழைமையான எழுத்து முறைகளில் ஒன்றான கிரேக்க எழுத்துக்கள், உயிரெழுத்து மற்றும் மெய்யெழுத்துகளுக்குத் தனித் தனிக் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தும் அமைப்பாகும். மேலும், கிரேக்கம் பல மொழிகளுக்கு, குறிப்பாக ஆங்கிலத்துக்கு தத்துவம், மருத்துவம் மற்றும் அறிவியல் போன்ற துறைகளில் பல சொற்களை வழங்கியுள்ளது. பொ.ஆ.மு. 9 அல்லது 8-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து பயன்பாட்டில் உள்ள கிரேக்க எழுத்துக்கள், உலகின் முதல் எழுத்து முறைகளில் ஒன்றாகும். இலக்கண மரபு (Grammatical Tradition): கிரேக்க அறிஞர்

களின் இலக்கணப் பகுப்பாய்வு முறை, அதாவது மொழியின் கூறுகளை வகைப்படுத்துதல், விதிமுறைகளை உருவாக்குதல், அதன் அமைப்பை விவரித்தல் ஆகியவை மேற்கத்தேய இலக்கண மரபின் அடித்தளமாக அமைந்தது. சொற்களின் அர்த்தம், உண்மைக்கும் மொழிக்கும் இடையேயான தொடர்பு மற்றும் மொழியின் உருவாக்கம் ஆகியவை பற்றிய கிரேக்க விவாதங்கள், இன்றும் மொழியியல் தத்துவத்தில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. கிரேக்க அறிஞர்களின் இந்த ஆரம்ப கால சிந்தனைகளே பின்னர் ரோமானியர்கள் மூலம் ஐரோப்பா முழுவதும் பரவி, மொழியியல் ஆய்வின் வரலாற்றுப் போக்கையே மாற்றியமைத்தது. ஆங்கிலம் உட்பட பல மொழிகளில் பல கிரேக்க வேர் சொற்கள் பயன்பாட்டில் உள்ளன. தத்துவம், மருத்துவம் மற்றும் அறிவியல் போன்ற துறைகளில் பல சொற்கள் கிரேக்க மொழியிலிருந்து வந்தவையாகக் காணப்படுகின்றன. அது மட்டுமல்ல, கிரேக்க மொழியில் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்கள் மற்றும் வரலாறு, உலக வரலாற்றையும் தத்துவத்தையும் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது.

மொழி, நாகரிகத்தின் உச்சம் என்பதனை உணர்ந்த கிரேக்க மொழியியல் அறிஞர்கள் மொழி வளர்ச்சியில் இரண்டு பெரும் பிரிவுகளாக நின்று மொழியை வளர்த்தனர். பிளேட்டோ (Plato), பைதகரஸ் (Pythagoras) போன்ற அறிஞர்கள் 'மொழி மனிதரது இன்றியமையாத தேவையினால் தோன்றியது, அது 'இறைவனால் கொடுக்கப்பட்டது' என்றனர். கிரேக்க அறிஞர்கள் இறை நம்பிக்கையோடு கூடிய கொள்கை கொண்ட அறிஞர்களாகக் காணப்பட்டனர். கிரேக்க வரலாற்றில் மனிதரைவிட இறைமை உயர்ந்தது எனும் அடிப்படையில் பொருட்களின் பெயர்கள் முதன் முதலில் இறைவனால் சுட்டப்பட்டது என நம்பினர். இக்கருத்தினை அரிஸ்டாட்டில் போன்ற அறிஞர்கள் எதிர்த்தனர். இது மட்டுமல்ல இயற்கையில் ஒரு பொருளுக்கும் பெயர் அமையாது என்பதனை உறுதியாக நம்பினர். இதன் காரணமாக அரிஸ்டாட்டில் மற்றும் பிளேட்டோ ஆகியேரது இயற்கை கோட்பாட்டையும் பல கிரேக்க அறிஞர்கள் ஏற்கவில்லை.

“உலகின் பழைமையான எழுத்து முறைகளில் ஒன்றான கிரேக்க எழுத்துக்கள், உயிரெழுத்து மற்றும் மெய்யெழுத்துகளுக்குத் தனித்தனிக் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தும் அமைப்பாகும்.”

ஆனால், 5-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த டெமாக்ரிட்டஸ் என்ற பண்டைய கிரேக்கத்தின் மெய்யியல் மற்றும் அறிவியல் அறிஞர் இதற்கு நேர்மாறான கொள்கையைக் கொண்டிருந்தார். 'மனிதரது இன்றியமையாத தன்மையினால் மொழி தோன்றினாலும் அது இயற்கையாக தோன்றவில்லை, சமுதாயத்தின் பரஸ்பர உடன்பாட்டினாலும் பழக்கத்தினாலும் தோன்றியது' என்று கருதினார். அது மட்டுமல்ல உலகில் காணப்படும் அனைத்துப் பொருட்களும் பிரிக்க முடியாத சிறிய துகள்களால் ஆனவை என்றும் அந்த துகள்களுக்கு 'அணுக்கள்' (atoms) என்று பெயரிட்டார். இதனால் இவர் அணுவாதம் எனும் தத்துவத்தின் தந்தை என அழைக்கப்படலானார். இதன் அடிப்படையில் கிரேக்கத்தில் இரு மெய் விளக்கக் குழுக்கள் அமைத்து மொழியலுக்கு பெரும் பங்காற்றினர். ஒன்று மரபுக் கோட்பாட்டுக் குழு, மற்றையது இயற்கைக் கோட்பாட்டுக் குழுவாகும். இதனடிப்படையில் பல்வேறுபட்ட மொழியியல் அறிஞர்கள் தங்கள் மொழிக்கு பல்வேறுபட்ட பங்களிப்பினை ஆற்றினர். அந்தவகையில் சில அறிஞர்களது பங்களிப்பினைச் சற்று விரிவாகப் பார்க்கலாம்.

பிளேட்டோ (plato) (பொ.ஆ.மு. 428/427 – 348/347):

கிரேக்க நாட்டின் ஏதென்ஸ் நகர உயர் குடியில் பிறந்த பிளேட்டோ தன்னுடைய இருபதாவது வயதில் சாக்ரடீஸைக் கண்டு அவரது சீடராக மாறியவர். கிரேக்க வரலாற்றில் மொழியியல் அறிஞர் வரிசையில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுபவர் பிளேட்டோ. இவர் சிறந்த தத்துவஞானியாகவும், கணிதமேதையாகவும், மொழியியல் அறிஞராகவும் போற்றப்படுகிறார். கிரேக்கத்தில் பல தத்துவஞானிகள் தோன்றியிருந்தாலும் அவர்களில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவராகவும் புகழ் மிக்கவராகவும் திகழ்பவர் பிளேட்டோ என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர் எழுதிய 'குடியரசு' எனும் நூல் உலகப் புகழ் பெற்றது. இந்நூலினை பல அரசியல் வாதிகள், ஆட்சியாளர்கள் பின்பற்றி பல்வேறு சாதனைகளைத் தமது அரசியலிலும் சரி, ஆட்சி அதிகாரத்திலும் சரி சாதித்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரது சீடர்களால் தொகுக்கப்பட்ட இவரது உரையாடல்கள், கடிதங்கள் அனைத்தும் தத்துவம், சித்தாந்தம், தருக்கவியல், கணிதவியல் ஆகிய கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் மொழி தொடர்பான தனது கருத்தினைக் கூறும்போது ஒரு வாக்கியம் என்பது முழுமையான மற்றும் முடிந்த கருத்தினைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை முன்வைத்தார். மொழி பற்றிய ஆய்வில் மிகப் பழமையானது பிளேட்டோவின் 'கிராட்டிலஸ்' (Cratylus) எனும் நூலாகும். மொழியின் தோற்றம் பற்றி பிளேட்டோ இந்நூலில் மிக விளக்கமாக கூறியுள்ளார்.

இவர், சொற்களைப், பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம் போன்ற இலக்கணப் பிரிவுகளாகப் பிரித்து ஆராயவில்லை. இதற்கு மாறாக ஒரு பொருளின் பெயர் எவ்வாறு வந்தது? இயற்கையில் தோன்றியதா? அல்லது

மொழி பேசும் மக்களிடையே ஏற்பட்ட பழக்கவழக்கத்தினாலும், உடன்பாட்டினாலும் ஏற்பட்டதா? எனப் பல கேள்விகளை முன்வைத்து அவற்றுக்கு விடைகாண முற்படும் வகையில் அவர் மொழி வளர்ச்சி முறையினை நகர்த்தினார். இவர், இவருக்கு முன் வாழ்ந்த பல மொழியியல் அறிஞர்களது கருத்துகளை உள்வாங்கி தனது மொழிக்கு பெரும் பங்களிப்பினை ஆற்றினார்.

சொற்களின் தோற்றம் பற்றிப் பார்க்கும் போது சொற்கள் இயற்கையாகவே (Physis) பொருளைப் பெற்றவையா அல்லது சமுதாய ஒப்பந்தத்தின் (Nomos) மூலம் உருவாக்கப்பட்டவையா என்ற விவாதத்தை (Physis vs. Nomos) அவர் தனது கிராட்டிலஸ் என்ற உரையாடலில் முன்வைத்தார். இது மொழியின் தத்துவம் மற்றும் சொற்பிறப்பியல் பற்றிய ஒரு ஆரம்ப விவாதம் ஆகும். சொல் வகைகள் (Parts of Speech): அவர் வாக்கியங்களில் உள்ள சொற்களைப் பெயர்கள் (Onoma) மற்றும் வினைகள் (Rhema) என்று பிரித்த முதல் அறிஞர்களில் ஒருவர். இதுவே சொல் வகைகளின் வகைப்பாட்டிற்கு ஒரு தொடக்கப் புள்ளியாக அமைந்தது.

பிளேட்டோ

இவருடைய புகழ்பெற்ற கருத்துகள் மக்களைச் சிந்திக்க வைத்தது. பிளேட்டோவின் எழுத்துகள் அனைத்தும் உரையாடல் வடிவில் அமைந்து காணப்படுகின்றன. இதில், அவர் தனிமனித முன்னேற்றம், மனதின் செல்வாக்கு ஆகிய இரண்டின் முக்கியத்துவத்தினை மிக எளிமையாக அனைவரும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் கூறியுள்ளார். அவர் கூறிய தத்துவக் கருத்துகள் சிலவற்றினைப் பார்க்கும் போது,

- மனித மனங்களை ஆளும் திறமை பெற்றது பேச்சுக்கலை.
- ஆடம்பரமான வாழ்க்கை மருத்துவரை அடிக்கடி வீட்டிற்கு வரவழைக்கும்.
- அறிவின் முன்னே அறியாமை தலைவணங்குகின்றது.

- அழகு என்பது பார்ப்பவனின் கண்களில் உள்ளது.
- ஒரு கெட்ட நண்பனை விட ஒரு நல்ல எதிரியே மேலானவன்.
- பொதுவாக சரியான பதிலை விட சரியான கேள்வி மிகவும் முக்கியமானது.
- மனித நடத்தை மூன்று மூலங்களிலிருந்து ஊற்றெடுக்கின்றது ஆசை, உணர்ச்சி, மற்றும் அறிவு.

இப்படி மனித வாழ்விற்குத் தேவையான பல சிறந்த தத்துவக் கருத்துகளைச் சொன்னவராக சிறந்த தத்துவஞானியாக மொழியியல் மேதையாக, கணிதமேதையாக பிளேட்டோ என்னும் மொழியியல் அறிஞர் பார்க்கப்படுகிறார்.

ஹெர்மோஜீனிஸ் (Hermogenes):

பொ.ஆ.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புகழ்பெற்ற கிரேக்க அறிஞரான ஹெர்மோஜீனிஸ், சொற்பொழிவுக்கலை (Rhetoric) மற்றும் சமுதாயப் பேச்சுக் கலை (Oratory) ஆகிய துறைகளில் நிபுணராகவும், ரோமானியப் பேரரசின் காலத்தில் செல்வாக்கு மிக்கவராகவும் திகழ்ந்தார். ரோமானியப் பேரரசின் உச்சகட்டமான 'இரண்டாவது சோபிஸ்டிக்' (Second Sophistic) காலத்தில் வாழ்ந்த மிக முக்கியமான சொற்பொழிவு அறிஞர்களில் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார்.

கிரேக்க வரலாற்றில் ஹெர்மோஜீனிஸ் (Hermogenes) என்ற பெயரில் முக்கியமான இருவர் அறியப்படுகின்றனர். ஒருவர் ஹிப்போனிகஸின் (Hippias) மகன் ஆவார். இவர் தத்துவஞானி சாக்ரடீஸின் நெருங்கிய நண்பராகவும் சீடராகவும் இருந்தார். சாக்ரடீஸின் இறுதி நாட்களில் அவருடன் இருந்தவர்களில் இவரும் ஒருவர். பிளேட்டோவின் 'கிராட்டிலஸ்' (Cratylus) என்ற உரையாலில், பெயர்கள் மற்றும் மொழியின் இயல்பு குறித்து விவாதிக்கும் முக்கிய நபராக இவர் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளார். என்றும் மற்றவர் டார்சஸின் ஹெர்மோஜீனிஸ் (Hermogenes of Tarsus). இவர் பொ.ஆ.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புகழ்பெற்ற கிரேக்க சொல்லாற்றல் அறிஞர் (Rhetorician) ஆவார். சொல்லாற்றல் கலை குறித்து இவர் எழுதிய நூல்கள் பல நூற்றாண்டுகளாகப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு வந்தன என்ற குறிப்பும் காணப்படுகிறது. இங்கே குறிக்கப்படுபவரின் இரண்டாவது ஆவார். அவர் மகா அலெக்ஸாந்தருக்கு (பொ.ஆ.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டு) 400 ஆண்டுகளுக்கு பின் (பொ.ஆ.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டில்) வாழ்ந்தவர். இவர் ஒரு மெய்விளக்க அறிஞர் மட்டுமல்லாது ஒரு மொழியியல் அறிஞருமாவார்.

இவரது ஐந்து முக்கியப் படைப்புகள் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டு, அறிஞர்கள் மற்றும் பேச்சாளர்களுக்கான அடிப்படை பாடத்திட்டமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

- சிக்கல்கள் / திறனாய்வு நிலை: ஒரு வழக்கில் உள்ள அடிப்படைக் கேள்விகளை (சட்டரீதியான அல்லது நடைமுறைரீதியான) எவ்வாறு வரையறுப்பது என்று விளக்குகிறது.
- கருத்தைக் கண்டுபிடித்தல்: வாதங்களுக்கான ஆதாரங்கள் மற்றும் உள்ளடக்கத்தை எவ்வாறு கண்டறிவது, அவற்றை எவ்வாறு ஒழுங்கமைப்பது.
- உரைநடை வடிவங்கள்: பேச்சில் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறு பாணிகள் (எளிய, கடுமையான, இனிமையான) மற்றும் அவற்றின் குணாதிசயங்களை விவரிக்கிறது. இதுவே இவரது மிகவும் பிரபலமான மற்றும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய நூல்.
- வலியுறுத்தும் முறை: பேச்சை எவ்வாறு கவர்ச்சியாகவும், நம்பகத்தன்மையுடனும், தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவது என்றும் விளக்குகிறது.
- ஆரம்பப் பயிற்சிகள்: சொற்பொழிவுக் கலையைக் கற்பவர்களுக்குத் தேவையான அடிப்படை ஆரம்பப் பயிற்சிகளை (Progymnasmata) விவரிக்கிறது.

ஹெர்மோஜீனிஸ் தான் சொற்பொழிவுக் கலையின் கோட்பாடுகளை மிகவும் துல்லியமான மற்றும் தொழினுட்ப ரீதியாகப் பிரித்து ஒழுங்கமைத்தவர்களில் ஒருவர். இவரது On Types of Style என்ற நூல், பேச்சில் பயன்படுத்தப்படும் 7 அடிப்படை குணங்கள் (எ.கா. தெளிவு, மகத்துவம், வேகம்) மற்றும் 28 துணை வகைகள் பற்றி மிக விரிவாகப் பேசுகிறது. இவரது படைப்புகள் பைசண்டைன் பேரரசு முழுவதும் சொற்பொழிவுப் பயிற்சிக்கான தரமான பாடத்திட்டமாக (Standard Curriculum) மாறியது. இலக்கணத்துக்கு டயோனிசியஸ் த்ராக்ஸ் எந்த அளவிற்கு முக்கியமானவராகக் கருதப்பட்டாரோ, அதேபோல், சொற்பொழிவுத் துறைக்குப் ஹெர்மோஜீனிஸ் முக்கியமானவராகக் கருதப்பட்டார்.

இவர் ஒரு பண்டைய ஏதெனியன் தத்துவஞானி மற்றும் சாக்ரடீஸின் நெருங்கிய நண்பர். பிளேட்டோ மற்றும் சினோபோன் ஆகியோரின் படைப்புகளில் இவர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்.

இவர் மொழி என்பது மரபுவழி அடிப்படையிலானது, ஏனெனில், நம் முன்னோர் பேசியதை நம் பெற்றோரும் நம் பெற்றோர் பேசுவதை நாமும் பின்பற்றி மொழியை மரபாகப் பேசுகிறோம். இதனால், நாம் பேசும் சொல்லுக்கும், பொருளுக்கும் உறவு இருகூறியானது என்றும், ஒரு பொருளின் பெயர் இயற்கையில் அமையவில்லை, மனிதரது அன்றாடப் பயன்பாட்டினாலும் வழக்கத்தினாலும் அமைகிறது என்பது இவரது கருத்தாகும்.

பிளேட்டோவின் கருத்துப்படி, மொழி இயற்கையாகத் தோன்றியது. இயற்கையிலேயே பொருட்களில் அமைந்திருக்கும் ஒரு உள்ளார்ந்த தன்மையினால்தான் அவற்றைக் குறிக்கும் சொற்கள் அமைகின்றன. ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் சரியான பெயர் இயற்கையில் கிடைக்கின்றன. ஒரு குழுவான மக்கள் இணைந்து உடன்பட்டு ஒரு பொருளை இருகூறியாகச் சுட்டுவது என்பது இல்லை. இவை போன்ற பல்வேறுபட்ட வாதங்களைப் பிளேட்டோ தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவரது வாதங்கள் அல்லது விளக்கங்கள் மொழியியற் கோட்பாட்டிற்கு ஏற்புடையதாகக் காணப்படவில்லை. இதனடிப்படையில் ஹெர்மோஜீனிஸ் கோட்பாட்டிற்கும் பிளேட்டோவின் கோட்பாட்டிற்கும் அடிப்படையில் வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன.

அவர் ஒரு மிகச் சிறிய வயதிலேயே (சுமார் 15 வயதில்) மிகவும் அற்புதமான புலமையையும் அறிவையும் கொண்டிருந்தார். இதனால், ரோமானியப் பேரரசர் மார்க்கஸ் ஆரேலியஸ் (Marcus Aurelius) இவரைக் கௌரவித்தார். இருப்பினும், சில காலத்திற்குப் பிறகு, அவரது அறிவுசார் திறமைகள் திடீரென்று குறையத் தொடங்கின, மேலும் அவரது பிற்கால வாழ்க்கை பற்றி அதிகம் அறியப்படவில்லை.

(தொடரும்...)

nageswary@thaiivedu.com

இடையொழுக்கு

பின்நவீனத்துவ இலக்கியத்தில் தரப்போகும் மாற்றங்கள்

ஏ. நஸ்புள்ளாஹ்

இடையொழுக்கு (Intertextuality) என்பது பின்நவீனத்துவ இலக்கியத்தில் மிக முக்கியமான பங்காற்றும் கருத்தாகும். பாரம்பரிய இலக்கியத்தில் ஒரு உரை தனித்தன்மையோடு தன்னிச்சையான படைப்பாகக் கருதப்பட்டது. பின்நவீனத்துவம் அந்த எண்ணத்தை முற்றிலும் சவாலுக்கு உட்படுத்துகிறது. எந்த உரையும் முற்றிலும் புதியதாக, வெறுமனே படைப்பாளியின் கற்பனை மூலம் மட்டுமே உருவாகவில்லை என்பதை இது வலியுறுத்துகிறது. மாறாக, ஒவ்வொரு உரையும் முந்தைய உரைகளின் சுவடுகளாலும் பழைய கதைகளின் குரல்களாலும் சமூகத்தின் கலாசார நினைவுகளாலும் கட்டமைக்கப்படுகிறது. இதுவே இடையொழுக்கின் அடிப்படை.

“

ஒரே எழுத்தாளர்
மட்டுமல்லாது,
முன் வந்த நூல்கள்,
புராணங்கள், வரலாறு,
பத்திரிகை செய்திகள்,
திரைப்படக் காட்சிகள்,
பாடல்கள், பழமொழிகள்
போன்ற அனைத்தும்
புதிய உரையின்
உட்பொருளாகி
விடுகின்றன.
இதனால் ஒரு படைப்பு
என்பது ஒரே குரலின் கதை
அல்லாது பல குரல்களின்
சங்கமமாக மாறுகிறது.

”

இடையொழுக்கு பின்நவீனத்துவ இலக்கியத்தில் பல்வேறு வகைகளில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும். முதன்மையாக, எழுத்தாளரின் தனித்தன்மை என்ற கருத்தே கேள்விக்குறியாகிறது. ஒரே எழுத்தாளர் மட்டுமல்லாது, முன் வந்த நூல்கள், புராணங்கள், வரலாறு, பத்திரிகை செய்திகள், திரைப்படக் காட்சிகள், பாடல்கள், பழமொழிகள் போன்ற அனைத்தும் புதிய உரையின் உட்பொருளாகிவிடுகின்றன. இதனால் ஒரு படைப்பு என்பது ஒரே குரலின் கதை அல்லாது பல குரல்களின் சங்கமமாக மாறுகிறது.

இது வாசகரின் பங்கு குறித்தும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது. பாரம்பரிய வாசிப்பு முறையில் வாசகர் ஒரு கதைசொல்லியின் குரலை மட்டுமே பின் தொடர்ந்து செல்ல வேண்டும். இடையொழுக்கு பரவலாகக் கொண்டு வரும் பின்நவீன இலக்கியத்தில் வாசகர் எப்போதும் புதிய சுவடுகளை அடையாளம் காண வேண்டியிருக்கிறது. ஓர் உரையில் வரும் குறிப்பு களை வாசகர் முந்தைய உரைகளுடன் இணைக்க வேண்டும். உதாரணமாக ஒரு சிறுகதை தனது பாத்திரத்தை ராமாயண கதாபாத்திரங்களோடு ஒப்பிடலாம். இவ்வாறான இடங்களில் வாசகர் இரு நிலைகளிலும் பொருளை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

இடையொழுக்கு என்பது வெறும் மேற்கோள் கொடுப்பது மட்டுமல்ல. இது உரையோடு உரையின் உரையாடலாக மாறுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு நாவல் சித்திரிக்கும் காட்சி பழைய வரலாற்று நிகழ்வுகளின் பிரதிபலிப்பாக இருக்கலாம். அது அந்நிகழ்வைச் சுட்டிக்காட்டி விமர்சிப்பதாகவும் இருக்கலாம். இதன் மூலம் பின்நவீன இலக்கியம் வரலாற்றைச் சவாலுக்கு உட்படுத்துகிறது. வரலாறு என்பது ஒரே உண்மை அல்லாது பலவகையான குரல்களின் பதிவாகவே பார்க்கப்படுகிறது.

இடையொழுக்கு, கதை அமைப்பிலும் மாற்றத்தை உண்டாக்குகிறது. பாரம்பரிய கதைகளில் ஆரம்பம், நடுவு, முடிவு என ஒரே நேர்மையான ஓட்டம் இருந்தது. பின்நவீனத்துவம் அந்த அமைப்பை உடைத்துவிடுகிறது. கதைகள் பல துண்டுகளின் சங்கமமாக வெளிப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு துண்டும் வேறு வேறு உரைகளின் சுவடுகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. இது கதைசொல்லலை சிதைவாகவும், சிக்கலாகவும் மாற்றுகிறது.

தமிழ் இலக்கியத்திலும் இடையொழுக்கின் தாக்கம் எதிர்காலத்தில் பெரிதாகும். ஏற்கனவே சில நவீன படைப்பாளிகள் சங்க இலக்கியத்தை, புராணங்களை, காந்தியின் சிந்தனைகளை, அரசியல் உரைகளைக்கொண்டு விளையாடியுள்ளனர். பின்நவீன எழுத்தாளர்கள் இதை மேலும் வலுப்படுத்துவர். ஒரு கவிதை மற்றொரு கவிதையுடனோ அல்லது பிற பாடல்களுடனோ நேரடியானதொரு உரையாடலைப் பேண முடியும். ஒரு நாவல் பழைய நாவலின் குரலைப் பின்பற்றிக் கொண்டே அதன் அர்த்தத்தை புரட்டிப் போடலாம். இவ்வாறு தமிழில் உருவாகும் பின்நவீன இலக்கியம் முற்றிலும் இடையொழுக்கை மையமாகக் கொண்டு இயங்கும்.

இடையொழுக்கு சமூக அரசியல் விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தும். முன்னர் ஒரே அதிகாரக் குரல் மட்டுமே உண்மையாகக் கருதப்பட்டது. இடையொழுக்கு பல்வேறு குரல்களை ஒப்புருவாக்குகிறது. அதாவது புறக்கணிக்கப்பட்ட சமூகங்களின் குரல்களும் பெண்களின் குரல்களும் சிறுபான்மையினரின் அனுபவங்களும் புதிய உரைகளில் ஒலிக்கக் கூடிய இடத்தைப் பெறுகின்றன. பழைய உரைகளை மேற்கோள் கொண்டே அவற்றைச் சவாலுக்கு உட்படுத்தும் விதமாக புதிய அர்த்தங்கள் உருவாகின்றன. இது சமூகத்தில் அதி காரத்தின் மையத்தைக் கேள்விக்குறியாக்குகிறது.

இடையொழுக்கு பாரம்பரியத்தையும் புதிய தையும் இணைக்கும் பாலமாகச் செயற்படுகிறது. அது பாரம்பரியத்தை மறுப்பதல்ல ஆனால் அதை புதிதாய் வாசிக்க வைக்கும். ஒரு பழைய காப்பியக் கதையை பின்நவீன எழுத்தாளர் தனது நாவலில் கொண்டுவரும் போது, அந்தக் காப்பியத்தில் சொல்லப்படாத குரல்களை வெளிப்படுத்தலாம். இவ்வாறு இடையொழுக்கு இலக்கியத்தைச் சிந்தனையின் பன்மை வெளிக்கொணரும் கருவியாக மாற்றுகிறது.

அதே சமயம் இடையொழுக்கு வாசிப்பை எளிதாக்குவதில்லை. வாசகர் பல உரைகளை அறிந்திருப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு தான் முழுமையான பொருளைப் பெற முடியும். இதனால் வாசிப்பு முறையே கல்வியறிவு, கலாசார அறிவு, வரலாற்று விழிப்புணர்வு ஆகியவற்றின்மேல் சார்ந்ததாகி விடுகிறது. இதுவே பின்நவீன வாசிப்பின் சவாலாகும்.

முடிவாகச் சொல்வதானால் இடையொழுக்கு பின்நவீனத்துவ இலக்கியத்தில் புதிய சிக்கல்களையும், புதிய சாத்தியங்களையும் கொண்டு வரும். அது எழுத்தாளர், வாசகர், உரை, சமூக வரலாறு ஆகிய அனைத்தையும் புதிதாய் அமைக்கிறது. இனி உருவாகும் இலக்கியங்கள் தனித்தன்மையை வலியுறுத்தும் படைப்புகள் அல்ல. மாறாக பல குரல்களின் சங்கமமாக, வரலாற்றின் சுவடுகளோடு உரையாடும் சிக்கலான உரைகளாகவே வெளிப்படும். இதுவே பின்நவீனத்துவ இலக்கியத்தின் அடையாளமாகவும், இடையொழுக்கின் ஆழ்ந்த தாக்கமாகவும் நிலைத்து நிற்கும்.

இடையொழுக்கு என்பது பின்நவீனத்துவ இலக்கியத்தின் மையக்கருத்துகளில் ஒன்று. ஓர் உரை தனித்து நிற்க முடியாது என்பதே இதன் அடிப்படை. எந்த உரையும் முன்னர் தோன்றிய பிற உரைகளோடு நேரடியாகவோ மறைமுக

மாகவோ இணைக்கப்பட்டிருக்கும். வாசகர் அந்த இணைப்புகளை உணர்ந்து கொள்ளும்போதுதான் அந்த உரையின் முழுப் பொருள் வெளிப்படும். இவ்வாறு உரையிலிருந்து உரைக்கு நிகழும் சுவடுப் பரிமாற்றமே இடையொழுக்கு. பின்நவீனத்துவம் பாரம்பரிய இலக்கியத்தின் 'தனித்தன்மை' மற்றும் 'அசல்' என்ற கருத்துகளை முற்றிலும் சவாலுக்குட்படுத்தி பன்மை, சிதைவு, விளையாட்டு, மறுபடிமை ஆகிய வற்றைக் களமிறக்குகிறது. இதில் இடையொழுக்கு முக்கிய பங்காற்றுகிறது.

இலக்கிய மரபுகளில் உரை என்பது சுயமாகத் தோன்றிய ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது. ஒரு பாடலாசிரியர் உருவாக்கிய பாடல் என்றும், கதைசொல்லி தனது கற்பனையால் படைத்த நாவல் என்றும் பார்ப்பது வழக்கம். ஆனால் பின்நவீன பார்வையில் ஒரு எழுத்தாளர் தனியே எதையும் உருவாக்குவதில்லை. அவர் ஏற்கனவே சமூகத்தில் சுழல்கின்ற எண்ணங்கள், மொழிப்படிமங்கள், கதைகள், புராணங்கள், வரலாற்றுக் குறிப்புகள், அரசியல் பேச்சுகள், செய்தித்தாள்கள், திரைப்படக் காட்சிகள், பாடல்கள் ஆகியவற்றைத் தொகுத்து, மறுவடிவமைப்புச் செய்து, புதிய உரை ஒன்றை உருவாக்குகிறார். எனவே ஒவ்வொரு படைப்பும் ஏற்கனவே இருந்த பல்லாயிரக்கணக்கான உரைகளின் சங்கமமாகக் கருதப்படுகிறது.

“

இடையொழுக்கின் பார்வையில் எழுத்தாளர் வெறும் நடுவர். அவர் பல குரல்களை ஒரே மேடையில் சேர்த்துக் காட்டுபவராக மட்டுமே பார்க்கப் படுகிறார். ”

இது எழுத்தாளரின் தனித்துவம் குறித்த எண்ணத்தையே மாற்றுகிறது. முன்னர் இலக்கிய விமர்சனத்தில் எழுத்தாளர் 'மூலக் குரல்' என்று கருதப்பட்டார். இடையொழுக்கின் பார்வையில் எழுத்தாளர் வெறும் நடுவர். அவர் பல குரல்களை ஒரே மேடையில் சேர்த்துக் காட்டுபவராக மட்டுமே பார்க்கப்படுகிறார். இதன் விளைவாக வாசகரின் பங்கு அதிகரிக்கிறது. ஒரு வாசகர் உரையை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமெனில் அவ்வரை மேற்கோள் கொடுக்கும், சுட்டிக்காட்டும், பிரதிபலிக்கும் பிற உரைகளின் சுவடுகளைத் தேடி உணர வேண்டும்.

இதனால் வாசிப்பு ஒரு சிக்கலான செயலாக மாறுகிறது.

இடையொழுக்கு வெறும் மேற்கோள் தருவதற்கான தொழில் நுட்பம் அல்ல. அது விமர்சனக் கருவியாகவும் செயற்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு நாவலில் ஒரு கதாபாத்திரம் பழைய புராண நாயகனுடன் ஒப்பிடப்படலாம். இந்த ஒப்பீடு அந்தப் புராணக் கதையை மறுபரிசீலனை செய்யும் நோக்கத்துடன் இருக்கும். பழைய குரல்களை புது சூழலில் மீண்டும் அழைத்து வருவது என்பது அவற்றின் அர்த்தத்தைத் திருத்திக் கொள்ளும் செயலாக மாறுகிறது. எனவே இடையொழுக்கு என்பது உரையின் உட்பொருளை விரிவாக்கும், சவாலாக்கும், மறுபடியும் எழுதும் செயல்முறையாகும்.

வரலாறு குறித்த நம்பிக்கையையும் இடையொழுக்கு கேள்விக்குறியாக்குகிறது. பாரம்பரிய பார்வையில் வரலாறு என்பது ஒரே உண்மையை பதிவு செய்ததாகக் கருதப்பட்டது. பின்நவீனத்துவம் வரலாறும் ஒரு உரைதான் என்று கூறுகிறது. அது ஒரு குரலின் பிரதிபலிப்பு மட்டுமே. வேறு

குரல்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கலாம். இடையொழுக்கு வாயிலாக எழுத்தாளர் அந்த மறைக்கப்பட்ட குரல்களை மீண்டும் கொண்டு வந்து பேச வைக்கிறார். ஒரு வரலாற்று நாவல் அரசரின் குரலை மட்டும் அல்லாமல், அந்தக் காலத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்ட ஒரு சாதாரண மனிதரின் குரலையும் வெளிப்படுத்தும். இதன் மூலம் இலக்கியம் பல்வேறு அடுக்கு களுடன் நிறைந்ததாக மாறுகிறது.

கதை அமைப்பிலும் இடையொழுக்கின் தாக்கம் பெரிது. நேர் கோட்டுப் போக்கில் ஆரம்பம், நடுவு, முடிவு என்ற ஒழுங்கு சிதைக்கப்படுகிறது. கதைப் பகுதிகள் பல்வேறு உரைகளின் துண்டுகளை இணைத்துப் படைக்கப்படுகின்றன. வாசகர் அவற்றின் இடையே உள்ள தொடர்புகளைத் தேட வேண்டும். இதனால் கதை ஒரு புதிர் போல் மாறுகிறது. உதாரணமாக ஒரு பின்நவீன நாவலில் ஒரே அத்தியாயம் பழைய காப்பியத்தின் மொழிப் பாணியில் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் அடுத்த அத்தியாயம் பத்திரிகைச் செய்தியின் வடிவில் இருக்கலாம் மற்றொரு அத்தியாயம் திரைப்படக் காட்சி போன்று இருக்கலாம். இவ்வாறு உரை பல பாணிகளின் கலவையாக மாறும்போது அதனைப் புரிந்துகொள்வது வாசகருக்கு சவாலாகவும், அதே சமயம் சுவாரஸ்யமாகவும் அமைகிறது.

தமிழ் இலக்கியத்தின் சூழலில் இடையொழுக்கு ஏற்கனவே செயற்பட்டு வருகிறது. சுப்ரமணிய பாரதியின் கவிதைகளில் சங்க இலக்கிய சுவடுகள் தென்படுகின்றன. அவர் பழைய உரைகளின் குரல்களை புதிய அரசியல் சூழலில் பயன்படுத்தினார். பின்னர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் தனது கவிதைகளில் சங்கப் பாட்டுகளைத் தொடர்ந்தும், அதே நேரத்தில் அவற்றைத் தாண்டியும் சென்றார். நவீன கவிதைகளில் சுட்டுப்பாடல்கள், வரலாற்று நிகழ்வுகளின் பிரதிபலிப்புகள் அடிக்கடி வரும். ஆனால் பின்நவீன இலக்கியத்தில் இது இன்னும் வலுவாகும். ஒரு சிறுகதை சங்கப் பாடலின் வரியை முதற்கொண்டு ஆரம்பிக்கலாம். அதன் தொடர்ச்சி அந்த வரியின் அர்த்தத்தை முற்றிலும் மாற்றியமைக்கும் வகையில் அமைந்து விடலாம்.

இடையொழுக்கு சமூக அரசியலிலும் மாற்றத்தை உண்டாக்குகிறது. முன்னர் இலக்கியத்தில் ஆதிக்கக் குரல்களே பிரதான இடத்தைப் பெற்றன. ஆனால் பின்நவீன எழுத்தாளர்கள் பழைய உரைகளை மறுபடி வாசிப்பதன் மூலம் புறக்கணிக்கப்பட்ட குரல்களை முன்வைக்கிறார்கள். உதாரணமாக ஒரு புராணக் கதையில் பெண் மௌனமாகக் காட்டப்பட்டிருந்தால், பின்நவீன எழுத்தாளர் அந்த மௌனத்தை உரையாடலாக மாற்றுகிறார். அவர் அந்தப் பெண்ணின் குரலைக் கேட்க வைக்கிறார். இதுவே இடையொழுக்கின் அரசியல் சக்தி.

“

இடையொழுக்கு பாரம்பரியத்தையும் புதியதையும் இணைக்கும் பாலமாக இருக்கிறது. பாரம்பரியத்தை மறுத்துவிடாமல், அதை புதிதாய் வாசிக்க வைக்கிறது. ஒரு பழைய காப்பியத்தை பின்நவீன எழுத்தாளர் தனது நாவலில் பயன்படுத்தும்போது, அந்தக் காப்பியத்தில் அடக்கப்பட்ட குரல்களை வெளிப்படுத்தலாம்.

”

இடையொழுக்கு பாரம்பரியத்தையும் புதியதையும் இணைக்கும் பாலமாக இருக்கிறது. பாரம்பரியத்தை மறுத்துவிடாமல், அதை புதிதாய் வாசிக்க வைக்கிறது. ஒரு பழைய காப்பியத்தை பின்நவீன எழுத்தாளர் தனது நாவலில் பயன்படுத்தும்போது, அந்தக் காப்பியத்தில் அடக்கப்பட்ட குரல்களை வெளிப்படுத்தலாம். உதாரணமாக இராமாயணத்தில் சூர்ப்பணகை ஓர் எதிர்மறைப் பாத்திரமாக மட்டுமே சித்தரிக்கப்படுகிறார். பின்நவீன உரையில் சூர்ப்பணகையின் குரல் வெளிப்பட்டு, அவள் சொந்த அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வாள். இவ்வாறு இடையொழுக்கு பழைய கதைகளைப் புதிதாய் சிந்திக்க வைக்கும்.

வாசிப்பின் இயல்பிலும் இடையொழுக்கு பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது. முன்பு வாசிப்பவர் கதைசொல்லியின் வழிகாட்டுதலை மட்டும் பின்பற்றினால் போதுமானது. ஆனால் இடையொழுக்குச் சூழலில் வாசிப்பவர் கல்வியறிவு, வரலாற்றறிவு, கலாசார விழிப்புணர்வு ஆகியவற்றைக் கொண்டு பல அடுக்குகளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். ஒரு சொல் கூட பல சுட்டுப்பொருள் களுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கலாம். உதாரணமாக 'சங்கம்' என்ற சொல் ஒரு இடத்தில் இலக்கியச் சங்கத்தைக் குறிக்கலாம் மற்றொரு இடத்தில் தமிழ் சமூகத்தின் அரசியல் அமைப்பைக் குறிக்கலாம். வாசகர் இத்தகைய பன்மையை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

மேலும் இடையொழுக்கு மொழிப்பயன்பாட்டையும் மாற்றுகிறது. பாரம்பரிய இலக்கியம் ஒரே பாணியில் தொடர்ந்திருந்தால், பின்நவீன இலக்கியம் பன்முகப் பாணிகளை இணைக்கிறது. ஒரே நாவலில் உயர்ந்த இலக்கிய மொழியும், பேச்சு வழக்கு மொழியும், விளம்பரப் பாணியும், சட்ட ஆவண மொழியும் இணைந்து நிற்கலாம். இதன் மூலம் மொழியின் ஒற்றைத்தன்மை உடைக்கப்படுகிறது. வாசகர் பல பாணிகளின் இடையேயும் பயணிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

சர்வதேச அளவிலும் இடையொழுக்கு பரவலாகக் காணப்படுகிறது. ஜேம்ஸ் ஜாய்ஸின் யுலிசிஸ் நாவல் ஹோமரின் ஒடிசியை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அந்தப் பழைய காப்பியத்தின் சுவடுகளை புதிய ஐரோப்பிய நகர வாழ்வில் மறுபடியும் எழுதுகிறது. தாமஸ் பின்சனின் கிராவிட்டிஸ் ரெயின்போ நாவலில் வரலாறு, அறிவியல், இசை, அரசியல், பொது கலாசாரம் போன்ற அனைத்தும் கலக்கின்றன. இவை அனைத்தும் பின்நவீன இடையொழுக்கின் சிக்கலான எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

தமிழில் எதிர்கால பின்நவீன எழுத்தாளர்கள் இந்த வழியை மேலும் விரிவாக்குவார்கள். ஒரு கவிதை திடீரெனச் சங்க இலக்கிய வரியை மேற்கோள் கொண்டு, அதன் பின் ஆங்கிலப் பாடல் வரிகளை இணைத்து, பின்னர் பத்திரிகைச் செய்தி வாக்கியத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். இவ்வாறான கலவைகள் வாசகருக்கு பன்முக அனுபவத்தைத் தரும். ஒரு நாவல் பழைய சித்திரை மாத திருவிழாவின் சுவடுகளைக் கொண்டு ஆரம்பித்து, அதை நவீன நகர வாழ்க்

கையோடு இணைத்து விடலாம். இதனால் தமிழ் இலக்கியம் உலகளாவிய இடையொழுக்குச் சூழலில் புதிய நிலையை அடையும்.

முடிவாகக் கூறப் போனால், இடையொழுக்கு பின்நவீனத்துவ இலக்கியத்தில் தனித்தன்மை, அசல், உண்மை, வரலாறு போன்ற நிலைத்த கருத்துகளைச் சவாலுக்கு உட்படுத்துகிறது. அது பன்மை, முரண்பாடு, விளையாட்டு, சிதைவு ஆகியவற்றை முன்னிறுத்துகிறது. வாசகர், எழுத்தாளர், உரை, சமூகம் ஆகிய அனைத்தையும் புதிய தொடர்புகளுக்குள் இட்டுச் செல்கிறது. எதிர்காலத்தில் தமிழ் இலக்கியம் இடையொழுக்கின் தாக்கத்தால் இன்னும் அதிக பன்முகத்தன்மை கொண்டதாகவும், சமூக அரசியலை ஆழமாக பிரதிபலிப்பதாகவும் உருவாகும். இதனால் இடையொழுக்கு வெறும் இலக்கியச் சொல் அல்லாது, நம் சிந்தனையின் அடித்தளத்தை மாற்றும் சக்தியாகவும் அமையும்.

இலக்கியத்தில் பின்நவீனத்துவம் எழுத்தாளரின் தனிப்பட்ட குரலை மட்டும் அல்லாது பல குரல்களின் சிக்கலான இணைப்புகளையும் மறைமுக உரையாடல்களையும் வலியுறுத்துகிறது. இந்தக் கோணத்தில் ரியால் குரானாவின் 'பழைய வீட்டின் திண்ணை' மற்றும் ஏ. நல்புள்ளாஹ்வின் 'உம்மாவின் வாசனை' ஆகிய கவிதைகள் ஒன்றோடொன்று உரையாடுகின்றன. இரண்டு கவிதைகளும் தனிமை, பாழ்ச்சி, நினைவு, அமைதி, காலத்தின் சுவடு போன்ற தலைப்புகளை மையமாகக் கினாலும், அவை வேறு பாதைகளில் பயணித்து வாசகரை ஒரே பின்நவீன சிந்தனைச் சூழலுக்குள் அழைத்துச் செல்கின்றன.

இரு கவிதைகளிலும் சிறிய உயிர்கள் அல்லது சிறிய இயக்கங்கள் பெரிதாகக் காட்சியளிக்கின்றன. குரானா கவிதையில் சிலந்தி வலை, பனித்துளி, ஏறும்பு ஆகியவை கவிதை சொல்லியின் தனிமையில் துணை நிற்கும் சின்னங்களாக வருகின்றன. ஏறும்பு கண் இமை மீது ஊர்வது கவிதை சொல்லியின் உடலை நேரடியாகத் தாக்கும் அசைவாகும். நல்புள்ளாஹ் கவிதையில் தூசி துகள்கள் எழுத்துகளாய் மாறுகின்றன. அவை கவிதை சொல்லியின் மொழி நினைவுகளுடன் உரையாடுகின்றன. இவ்வாறு இரு கவிதைகளிலும் மிகச் சிறிய உயிர்கள், அசைவுகள், துகள்கள் கூடப் பெரிய அர்த்தங்களைத் தாங்குகின்றன. பின்நவீன இடையொழுக்கத்தில் மாபெரும் கதைகள் மறுக்கப்பட்டு, இத்தகைய சிறிய குரல்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

இரண்டு கவிதைகளும் அமைதியை ஆழமாகக் கையாள்கின்றன. குரானா கவிதையில் லாரியின் சத்தம் தொலைந்து போன பின் மீண்டும் அமைதி நிலைக்கிறது. அந்த அமைதி வெறுமையையும் தனிமையையும் காட்டுகிறது. ஏ. நல்புள்ளாஹ் கவிதையில் அலமாரியின் கதவைத் தட்டாமல் வைப்பது, மீண்டும் மூடமுடியாத கதவின் பயம், அமைதியை

ஒரு பதட்டமிக்க அனுபவமாக வெளிப்படுத்துகிறது. இதனால் அமைதி இரு கவிதைகளிலும் வெவ்வேறு வடிவங்களில் தாக்கம் செலுத்தினாலும், இடையொழுக்கத்தின் அடிப்படையில் அது வெறுமையையும் மறைக்கப்பட்ட உண்மையையும் வெளிப்படுத்தும் கருவியாகிறது.

குரானா கவிதையில் ஏறும்பு, கவிஞனின் கண் இமை மீது ஊர்வது உடலைச் சந்திக்கும் இயற்கைச் சின்னமாக காட்சியளிக்கிறது. கவிஞனின் உடல் இயற்கையின் மிகச் சிறிய உயிருடனும் இடம்பெற்றுவிடுகிறது. நல்புள்ளாஹ் கவிதையில் தாயின் வாசனை, பிள்ளைப் பருவக் குரல், தாய்மொழியின் சிதைவுகள் ஆகியவை நினைவின் உடலியல் வடிவங்களாக வெளிப்படுகின்றன. வாசனை மற்றும் குரல் உடலின் மறக்க முடியாத அடையாளங்களாகின்றன. இவ்விரு கவிதைகளிலும் உடலும் நினைவும் இடையொழுக்கமாக பிணைகின்றன. ஒன்று வெளிப்புற இயற்கை உயிர்களின் தொடுதலால், மற்றொன்று உள் நினைவின் வாசனைகளால் இணைகின்றன.

“

எதிர்காலத்தில் தமிழ் இலக்கியம் இடையொழுக்கின் தாக்கத்தால் இன்னும் அதிக பன்முகத்தன்மை கொண்டதாகவும், சமூக அரசியலை ஆழமாக பிரதிபலிப்பதாகவும் உருவாகும். இதனால் இடையொழுக்கு வெறும் இலக்கியச் சொல் அல்லாது, நம் சிந்தனையின் அடித்தளத்தை மாற்றும் சக்தியாகவும் அமையும்.

”

பின்நவீனக் கவிதைகள் பெரும்பாலும் பாழ்ச்சியையும் உயிர்ப்பையும் ஒரே நேரத்தில் கையாள்கின்றன. 'பழைய வீட்டின் திண்ணை'யில் வீடு சிதைந்து கொண்டிருப்பினும், அதில் புல் முளை, பனித்துளி, சிலந்தி வலை ஆகியவை உயிர்ப்பின் அடையாளங்களாகின்றன. 'உம்மாவின் வாசனை' கவிதையில் அலமாரி பழுதடைந்ததாய் தோன்றினாலும், அதிலிருந்து தாயின் வாசனை மற்றும் குரல் உயிர்ப்பாகக் கிளம்புகிறது. இதனால் பாழ்ச்சி வெறும் அழிவல்ல அது புதிய உயிரைத் தரும் சின்னமாகவும் வாசகருக்குள் மாறுகிறது. இதுவே இரண்டு கவிதைகளின் இடையொழுக்கச் சந்திப்பாகும்.

இவ்விரு கவிதைகளின் இடையொழுக்கத்தைக் காணும்போது பின்நவீன இலக்கியத்தின் சில முக்கியக் குணங்கள் தெளிவாகின்றன. மாபெரும் கதை மறுப்பு எந்தக் கவிதையும் பெரிய தத்துவத்தை நேரடியாகப் போதிக்கவில்லை சிறிய காட்சிகள், சின்னங்கள், நினைவுகள் மட்டுமே வருகின்றன. சிதைவின் அழகு வீடு, அலமாரி, மொழி ஆகிய அனைத்தும் சிதைந்த நிலையில் இருந்தாலும் அதுவே கவிதையின் உயிராகிறது. நினைவின் பன்முகம் பிள்ளைப் பருவம், தாயின் வாசனை, பழைய இடங்களின் சுவடு ஆகியவை ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைகின்றன. உடலின் தாக்கம் ஏறும்பின் தொடுதல், வாசனையின் நினைவு, குரலின் துடிப்பு ஆகியவை உடலை நினைவோடு இணைக்கின்றன. இதனால் இவ்விரு கவிதைகளும் பின்நவீன இடையொழுக்கக் கவிதைகளாகப் பாடிக்கப்படுகின்றன.

Nasrullah.A@thaiivedu.com

பின்னை-பின்நவீனத்துவம் குறித்து ஓர் உசாவல்

நவீன காலத்தில் மனிதரின் சிந்தனையை, வாழ்வை, செயற்பாட்டை வடிவமைக்கும் பல்வேறு சிந்தனைகளை ஐரோப்பா உலகுக்களித்திருக்கிறது. பெரும்பாலும் ஐரோப்பிய சிந்தனைகளால், மனிதரின் கலை மற்றும் பண்பாட்டுச் சிந்தனைகளிலும் செயல்களிலும் தாக்கத்தைப் பெரியளவில் ஏற்படுத்த முடிந்திருக்கிறது. இலக்கியம், சினிமா, சிற்பம், ஓவியம், கட்டடம் எனப் பரந்துபட்ட மனித கலை முயற்சிகளிலும், பண்பாடு சார்ந்த நடத்தைகளிலும், மதநம்பிக்கைகளிலும் துல்லியமான செல்வாக்கை அவை கொண்டிருக்கின்றன. மதமும், அதன் விதிகளுக்கும் மட்டுமே ஒரு காலத்தில் மனித குலம் முழுமையாகக் கட்டுண்டு கிடந்தது. மத சிந்தனைகளும், கருத்தியல்களும் உலக வளர்ச்சியின் எல்லாக் கட்டங்களுக்கும் பொருந்தி வரவில்லை என்கிற விமர்சனப் பார்வை ஐரோப்பிய சிந்தனையாளர்கள் மத்தியில் முகிழ்ந்தது. இந்தப் பார்வையின் விளைவாக மனித வாழ்வும், செயற்பாடுகளும் சார்ந்த புதிய நோக்குகள், சிந்தனைகள், தத்துவங்கள் மேற்கிளம்பி வரத் தொடங்கின. இத்தகையதொரு ஐரோப்பிய சிந்தனையான பின்னை-பின்நவீனத்துவம் (Post-post modernism) குறித்த ஓர் உரையாடலைத் தொடக்கவே இக்கட்டுரையில் நான் விழைகிறேன். நவீனத்துவம், பின்நவீனத்துவம், பின்னை-பின்நவீனத்துவம் போன்ற இத்தகைய சிந்தனைகளில் இதுவரை பார்க்கப்போனால் நவீனத்துவம் ஏற்படுத்திய நீண்டதும், ஆழமானதுமான தாக்கத்தை வேறு சிந்தனைகளால் உருவாக்க முடியவில்லை என்பதையும் இந்தத் தருணத்தில் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

பின்நவீனத்துவத்தின் தொடக்கத்தையும், அதன் பரப்பையும் புரிந்துகொள்வதற்கு நாம் முன்பு எத்தகைய தேடலை, முயற்சியை எடுத்தோமோ அதேயளவு முயற்சி

சிகளை பின்னை-பின்நவீனத்துவத்தையும் புரிந்துகொள்ள மீண்டும் எடுக்க வேண்டி வந்திருக்கிறது என்பதை வேடிக்கையாகவும், சற்றுத் துயரமாகவும் உணர்கிறேன். சரி, பின்னை-பின்நவீனத்துவம் என்பது என்ன? மனித வாழ்வு குறித்து, கலை, இலக்கியம் குறித்து அதன் மதிப்பீடுகள் என்ன? எதனை நிராகரித்து அது எழுந்து வருகிறது? அல்லது அது எதன் தொடர்ச்சி என நாம் சில வருடங்களுக்கு முன் பின்நவீனத்துவம் குறித்து எழுப்பிய அதே கேள்விகளுடனயே இதனையும் எதிர்கொள்கிறோம். அப்படியானால் பின்னை-பின்நவீனத்துவம் குறித்த வரைவிலக்கணத்திலிருந்து தொடங்குவதே சரி என்று நினைக்கிறேன்.

பின்நவீனத்துவத்தில் இருந்தும் பின்நவீனத்துவத்திற்கு எதிர்வினையாகவும் விமர்சனக் கோட்பாடு, தத்துவம், கட்டடக்கலை, கலை, இலக்கியம் மற்றும் பண்பாடு ஆகிய வற்றில் உருவாகியுள்ள ஒரு பரந்தளவிலான சிந்தனைகளின் தொகுப்பாக பின்னை-பின்நவீனத்துவத்தைப் புரிந்துகொள்ளலாம். மரபின் மறுப்பாக நவீனத்துவம் தொடங்கியது என்றால் பின்நவீனத்துவம் நவீனத்துவத்தின் மறுகட்டமைப்பாகவும், மறுப்பாகவும் தோன்றியது. பின்னை-பின்நவீனத்துவம் பின்நவீனத்துவத்தின் மறுகட்டமைப்பாகவும் மரபின் மறுகட்டமைப்பாகவும் கலகத்திலிருந்து மீண்டும் மரபை நோக்கிச் செல்லுதல் என்ற வகையில் பின்நவீனத்துவத்தின் மறுப்பாகவும் தோற்றங்கொள்கிறது.

பின்நவீனத்துவத்தை ஓரளவு அறிவார்ந்த தளத்திலும் மார்க்ஸிய சித்தாந்தத் தளத்திலும் நின்று மறுவாசிப்புக்குட்படுத்திய மிகப் பிரபலமான ஒரு பணியாக ஃபரெட்ரிக் ஜேம்ஸனின் Post modernism: the cultural logic of late capitalism (பின்நவீனத்துவம்: பிந்தைய முதலாளித்துவத்தின் கலாசாரத் தர்க்கம்) எனும் படைப்பை தத்து

வார்த்த அறிவுலகு ஏற்றுக்கொண்டது. பின்நவீனத்துவவாதிகள் கூட அது குறித்து ஆங்காங்கே சிதறலான வாசிப்புகள் மூலம் பின்நவீனத்துவம் பற்றி ஒரு மையப் புரிதலை திரட்டிக் கொள்ள முடியாமல் திணறிக்கொண்டிருந்த சூழலில் ஃப்ரெட்ரிக் ஜேம்ஸனின் ஆக்கம் பின்நவீனத்துவத்தை விமர்சனபூர்வமாகப் புரிந்துகொள்வதற்கான முக்கிய திறப்பாக அமைந்தது. ஃப்ரெட்ரிக் ஜேம்ஸனே ஒரு பின்நவீனத்துவவாதியோ என்கிற மயக்கம்கூட எனக்கு இன்னமும் உள்ளது.

உலகளவில் பின்நவீனத்துவம் மீதான கோட்பாட்டுரீதியான மறுப்புகளை பெரும்பாலும் மார்க்ஸியர்களே முன்வைத்தனர். பின்நவீனத்துவம் மீதான ஒரு பிரபலமான மறுப்பாக கொண்டாடப்படும் ஃப்ரெட்ரிக் ஜேம்ஸனின் பாணியில் ஆனால் வேறொரு தளத்தில் நின்று பின்நவீனத்துவத்தை ஒரு போதாமைத் தத்துவமாகக் கண்டு, பின்னை-பின்நவீனத்துவத்தை ஒரு கருத்தியலாகத் திரட்டி முன்வைக்கும் முயற்சியை Jeffrey T. Nealon மேற்கொள்கிறார். Jeffrey T. Nealon எழுதிய POST-POSTMODERNISM: or the cultural logic of just-in time capitalism (பின்னை-பின்நவீனத்துவம்: தற்கால முதலாளித்துவத்தின் கலாசாரத் தர்க்கம்) என்று இதன் அறிமுகத்துக்காகவும், ஒரு திறந்த உரையாடலுக்காகவும் இந்தப் புத்தகத்தை எழுதினார். ஃப்ரெட்ரிக் ஜேம்ஸன் பின்நவீனத்துவத்தைப் பிந்தைய முதலாளித்துவத்தின் கலாசாரத் தர்க்கமாகப் பார்க்க, ஜெஃப்ரி நீலன் பின்னை-பின்நவீனத்துவத்தைத் தற்கால முதலாளித்துவத்தின் கலாசாரத் தர்க்கமாகப் பார்க்கிறார்.

ஜெஃப்ரி நீலன் பின்னை-பின்நவீனத்துவம் ஒரு எளிய கருதுகோளுடன் தொடங்குகிறது என்கிறார். 1984-இல் ஃப்ரெட்ரிக் ஜேம்ஸனால் 'பிந்தைய முதலாளித்துவத்தின் கலாசாரத் தர்க்கம்' (the cultural logic of late capitalism) என்கிற அவரது பிரபல்யமான கட்டுரையில், 'பின்நவீனத்துவ உலகில் நாம் இனி வாழவில்லை' என்று அறிவித்ததை ஒரு முக்கிய வெளிப்பாடாகப் புரிந்துகொண்ட ஜெஃப்ரி நீலன் அந்த இழையை கிட்டத்தட்ட ஒரு தனியான தத்துவப் பள்ளி அளவுக்கு நெய்யும் முனைப்புக் கொண்டிருந்தார்.

பின்நவீனத்துவத்துக்கு எதிர்வினையாகத் தோன்றிய கலாசார, அறிவுசார் மற்றும் கலை இயக்கத்தை விபரிக்க மேற்கில் பின்னை-பின்நவீனத்துவம் என்கிற இந்த சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது பின்நவீனத்துவத்தின் முக்கிய முன்மொழிவுகளான பெருங்கதையா

“
யதார்த்த வாதத்தின் மீது பின்நவீனத்துவம் அவநம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தியது போல் பின்னை-பின்நவீனத்துவம் யதார்த்தவாதத்தின் மீது பெரியளவில் சந்தேகவாதத்தை முன்வைப்பது போல் தெரியவில்லை. அல்லது யதார்த்தவாதத்தை வேறொரு கோணத்தில் அணுக விரும்புகிறது என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஒரு சமூகத்தின் பண்பாடுகள், சிந்தனைகள், பாரம்பரியங்கள், மரபுகள் போன்றவற்றின் மீது கடுமையான எதிர்வினைகளை முன்வைக்காது அவற்றை அந்தந்த மரபின் நீட்சி பெறும் கூறாகப் பார்ப்பதற்கான முடிவையே பின்னை-பின்நவீனத்துவவாதிகள் முன்வைக்க விரும்புகின்றனர்.”

டல்கள் மீதான சந்தேகம், கட்டுடைப்புச் சிந்தனை போன்றவற்றிலிருந்து விலகி நிற்கிறது. அதாவது மீயுயர் (meta-narratives) கதைகள், உண்மை, அசல்தன்மை (authenticity) போன்றவற்றால் குணருப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அர்த்தம், நோக்கம் குறித்த கேள்விகள் மீது மறுஈடுபாடு (re-engagement) கொள்கிறது.

பின்நவீனத்துவம் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் நிறுவப்பட்ட ஓர் அறிதல் முறை எனச் சொல்லலாம். அது புறநிலை உண்மை என்கிற கருத்தை அடிப்படையில் நிராகரித்தது. அதற்கு மாற்றாக பல உண்மைகள் மற்றும் தனிப்பட்ட அனுபவத்தை அறிவின் சரியான ஆதாரமாக ஆராய்கிறது. ஆனால் பின்னை-பின்நவீனத்துவம் தனிநபரின் அனுபவத்தை புறநிலை உண்மையுடன் சமரசம் செய்ய முயல்கிறது. பின்நவீனத்துவம் தனிநபரின் அனுபவத்தின் நியாயத்தன்மையை அங்கீகரிக்கிறது. ஆனால் சில உண்மைகள் உலகளாவிய உண்மைகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதை பின்நவீனத்துவம் ஒப்புக்கொள்கிறது. பின்னை-பின்நவீனத்துவம் தனிப்பட்ட அனுபவத்தைக் கூட்டு அனுபவத்துடன் இணைத்து, யதார்த்தத்தைப் பற்றிய முழுமையான புரிதலை உருவாக்குவதற்கு அனுமதிக்கிறது.

●
யதார்த்தவாதத்தின் மீது பின்நவீனத்துவம் அவநம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தியது போல் (ஏனெனில் பின்நவீனத்துவம் ஒரு சந்தேகவாத சிந்தனை மரபைச் சேர்ந்த தத்துவம்) பின்னை-பின்நவீனத்துவம் யதார்த்தவாதத்தின் மீது பெரியளவில் சந்தேகவாதத்தை முன்வைப்பது போல் தெரியவில்லை. அல்லது யதார்த்தவாதத்தை வேறொரு கோணத்தில் அணுக விரும்புகிறது என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஒரு சமூகத்தின் பண்பாடுகள், சிந்தனைகள், பாரம்பரியங்கள், மரபுகள் போன்றவற்றின் மீது கடுமையான எதிர்வினைகளை முன்வைக்காது அவற்றை அந்தந்த மரபின் நீட்சி பெறும் கூறாகப் பார்ப்பதற்கான முடிவையே பின்னை-பின்நவீனத்துவ தத்துவவாதிகள் முன்வைக்க விரும்புகின்றனர்.

பின்னை-பின்நவீனத்துவத்தையும் அது கொண்டிருக்கும் மதிப்பீடுகளையும் தீவிரமாக முன்வைப்பதில் முனைப்புக் காட்டியவராக அலன் கேர்பி Alan Kirby-யை தத்துவ உலகம் முன்னிறுத்துகிறது. நம்மைக் கடந்த காலங்களில் அடிக்கடி அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கிய பின்நவீனத்துவவாதிகளின் அதிரடி

“

பின்நவீனத்துவத்தின் ஆக்கச் சிந்தனைகளைக் கடந்து அதன் மீதான மறுப்புகள் பல்வேறு கோணங்களில் தொடர்ச்சியாக தத்துவ உலகில் நிகழ்ந்துகொண்டே இருந்தன. அது ஒரு நிலையான தத்துவ இயக்கமாக நிறுவப்படுவதற்கு இயலாதவகையில் தத்துவப் பலவீனத்தைக் கொண்டிருந்தது. எனவே மேற்கு தத்துவப் புலத்தில் விரைந்து தனது அடுத்த கட்டப் பாய்ச்சலை நிகழ்த்த வேண்டி இருந்தது. அதன் விளைவுதான் பின்னை-பின்நவீனத்துவம் என்று சொல்ல முடியும்.

”

அறிவிப்புகளைப் போல அலன் கேர்பி ஒருமுறை பின்நவீனத்துவத்துக்கு எதிராக ஒரு அதிரடி அறிவிப்பை வெளியிட்டு நம்மை அதிர்ச்சியில் ஆழ்த்தினார். ‘பின்நவீனத்துவம் இறந்து புதைந்து விட்டது’ என்கிறார் அலன் கேர்பி. அதன் இடத்தில் புதிய தொழினுட்பங்கள் மற்றும் தற்கால சமூக சக்திகளின் அழுத்தத்தின் கீழ் உருவான அதிகாரம் மற்றும் அறிவின் ஒரு புதிய மாதிரி / தோற்றப்பாடு (paradigm) வருகிறது என்பது அவரது நம்பிக்கையாக இருக்கிறது. பிரித்தானிய கலாசார விமர்சகரான அலன் கேர்பி the death of post modernism and beyond (பின்நவீனத்துவத்தின் மரணமும் அப்பாலும்) என்கிற தனது பிரபலமான கட்டுரையில் பின்நவீனத்துவத்தைக் கட்டுடைப்புச் செய்தார். திடீர் மரணச் செய்திகளை வெளியிடும் பின்நவீனத்துவத்தின் மரணச் செய்தியையே அவர் வெளியிட்டது பின்நவீன உலகிற்கு நிச்சியம் சற்று அதிர்ச்சியாகவே இருந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன். மேற்கிலிருந்து (பிரித்தானியா) வெளிவரும் உலகின் இன்றைய மிக முக்கிய தத்துவ இதழான Philosophy Now-இல் (இணைய இதழாகவும் இது வெளிவருகிறது) இந்த அதிர்ச்சி அறிவிப்பை முன்வைத்தார். அவரது இந்தக் கட்டுரையே ‘Digimodernism: How New Technologies Dismantle the Postmodern and Reconfigure our Culture’ என்கிற நூலாக விரிவுகொண்டது எனக் கூறப்படுகிறது. பின்நவீனக் கலாசாரமானது காலவதியாகிவிட்டது என அலன் கேர்பி இந்தக் கட்டுரையில் வாதித்தார். இந்த அறிவிப்பு மேற்கில் நிகழ்ந்த போது அங்கு பின்நவீனத்துவத்துக்கு ஏதேனும் நடந்ததா? அதன் செல்வாக்கில் சரிவு ஏற்பட்டதா என இணையப் பயணம் செய்து தேடிப் பார்த்துக் கொண்டேன். ஆனால் அதற்கான தடயங்கள் பெரிதாகத் தெரியவில்லை. அப்படியானால் பின்நவீனத்துவம் நிரப்பி இருந்த கருத்தியல் தளங்கள் என எதுமே இருக்கவில்லையா? இல்லாத செல்வாக்கு எப்படி சரியும் என எடுத்துக்கொள்வதா?

உண்மையில் மேற்கில் பின்நவீனத்துவம் ஏற்படுத்திய கருத்தியல் அதிர்வும், அதன் மீதான ஏற்பும் வரையறுக்கப்பட்ட அளவில்தான் இருந்தது. பின்நவீனத்துவம் மீதான மார்க்ஸிய அறிவுஜீவிகளின் தீவிர எதிர்வினையை பின்நவீன தத்துவவாதிகள் செறிவான கருத்துக்களைக் கொண்டு எதிர்கொள்ள முடியாமல் திணறியது உண்மை.

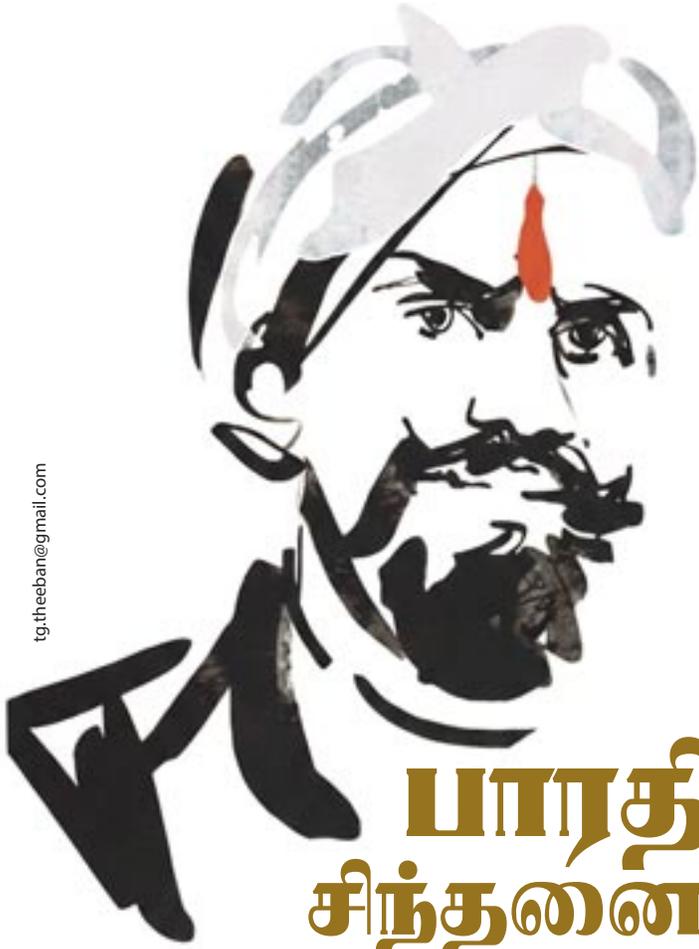
ஆனால் நம் அறிதல் முறையில், பண்பாட்டுச் சிந்தனையில் அதன் தாக்கமும், அதன் எதிர்வினையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகவும், அவசியமானதாகவும் இருக்கிறது. ஆனாலும் ஒரு வரையறுத்த பயன்பாட்டுக்கு அப்பால் பின்நவீனத்துவத்தைக் கொண்டுவந்தகான தேவை நமக்கு இல்லை என்றே தோன்றுகிறது.

பின்நவீனத்துவத்தின் ஆக்கச் சிந்தனைகளைக் கடந்து அதன் மீதான மறுப்புகள் பல்வேறு கோணங்களில் தொடர்ச்சியாக தத்துவ உலகில் நிகழ்ந்துகொண்டே இருந்தன. அது ஒரு நிலையான தத்துவ இயக்கமாக நிறுவப்படுவதற்கு இயலாதவகையில் தத்துவப் பலவீனத்தைக் கொண்டிருந்தது. எனவே மேற்கு தத்துவப் புலத்தில் விரைந்து தனது அடுத்த கட்டப் பாய்ச்சலை நிகழ்த்த வேண்டி இருந்தது. அதன் விளைவுதான் பின்னை-பின்நவீனத்துவம் என்று சொல்ல முடியும். இந்தத் தத்துவம் ஓரளவு கிழக்கின் தத்துவத் தேடல்களையும், தத்துவ உருவாக்கங்களையும் தன்னுள் செறித்துக்கொண்டிருப்பது போன்றே தோன்றுகிறது. இன்றைய பன்முகப்பட்ட கலாசார, தத்துவ உலகுக்கு மேற்கின் அறிதலும், சிந்தனை முறையும் மட்டுமே போதுமானதல்ல என்பதை தத்துவ உலகு புரிந்துகொண்டுவிட்டது என்றே நினைக்கிறேன். பின்னை-பின்நவீனத்துவத்தின் மைய தத்துவ உள்ளடக்கம் மீண்டும் மரபை நோக்கி செல்வதாக இருக்கிறது. பல்வேறு அறிவுத்துறைகளிலும் மரபுக்கு ஓர் இடம் இருப்பதை மறுத்து எழும் எந்தக் கோட்பாடும் முழுமையானதல்ல. பின்நவீனத்துவம் தத்துவ உலகில் கலகச் செயல் என்றால் பின்னை-பின்நவீனத்துவம் தத்துவ, சிந்தனை, பண்பாட்டு வெளியில் மரபின் இடத்தையும் உறுதி செய்யும் முனைப்பைக் கொண்ட ஒரு புதிய தத்துவப் போக்காக இருக்கிறது. இது குறித்த ஒரு விரிவான தேடலுக்கும், மதிப்பீட்டுக்குமான தொடக்கமாக இந்தக் கட்டுரை அமைய வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் இதன் இரண்டாம் பாகத்தைப் பிறிதொரு சந்தர்ப்பத்தில் நான் எழுதக்கூடும்.

jiffy.hassan@thaiveedu.com

- இராஜேந்திரப்பிள்ளை சிவலிங்கம்

tg.theeban@gmail.com

பாரதியின் சிந்தனைகளில் தேசம்

மகாகவி பாரதியையும், அவனது ஆக்கங்களையும் இன்று பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது, இருபதாம் நூற்றாண்டுச் சமுதாயத்தின் வாழ்க்கைக் கூறுகளில் அவன் பார்வை செல்லாத இடமேயில்லை எனும் அளவுக்கு அவனது எழுத்து மதிக்கப்படுவதைக் காண்கிறோம். அரசியல், பொருளியல், மெய்யியல், சமூகவியல், அறிவியல் முதலிய துறைகள் அனைத்தையும் ஏதோ ஒரு வகையிலும் அளவிலும் தனது கூரிய பார்வைக்குட்படுத்தி, அவற்றின் ஒளியிலே தனது சமூகத்தைப் பற்றியும், நாட்டைப் பற்றியும் கருத்துத் தெரிவித்திருப்பதைக் காண்கிறோம். இன்று சர்வதேசரீதியாகத் தேசியப் போராட்டங்கள் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் பாரதியின் தேசிய நோக்கினைப் புலப்படுத்தும் தேசியப் பாடல்கள் பற்றி ஆராய்வது பொருத்தமானதாகவேயுள்ளது.

பாரதியின் தேசியப் பாடல்கள் சர்வதேசக் கீதங்கள் (1908), ஜன்மபூமி (1090), மாதா மணிவாசகம் (1914), நாட்டுப் பாடல்கள் (1918) ஆகிய நான்கு தொகுதிகளாக வெளிவந்தன. இவற்றில் மாதா மணிவாசகம் தென்னாபிரிக்காவில்

வெளியிடப்பட்டது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு 1919-இல் வெளியாயிற்று. முதல் தொகுதி வெளியான திகதி ஆண்டு பற்றி அறிய முடியவில்லை. எது எவ்வாறாயினும் இவை நாலும் சேர்ந்து ஒரு தொகுப்பாக, பல தொகுதிகளாக இப்போது வெளியாகியுள்ளன. இவை ஒன்றுக்கொன்று சிறிய சிறிய பாட பேதங்களையுடையன. எனவே, இவை திருத்தி வெளியிடப்பட வேண்டியவை.

ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தின் கைகளில் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த இந்திய தேசத்தின் குடிமகனாக விளங்கிய பாரதி, ஒரு தமிழன், தமிழ்க் கவிஞனெனினும் பாரதி தன்னை ஒரு தமிழ் நாட்டுக்காரன் என்ற குறுகிய வட்டத்துக்குள் அடைத்து விடவில்லை. இந்திய விடுதலை தேசபக்தி என்பனவற்றினூடே அவனது தமிழ்பிமானமும், தமிழினப் பற்றும் பிரிக்க முடியாதவாறு பின்னிப் பிணைந்து செல்வதை அவதானிக்கலாம். இந்தியாவிலிருந்து வந்த பல்வேறு மொழிகளையும் அவற்றுக்கிருந்த சிறப்புகளையும், போற்றி மதித்த பாரதி, தமிழ் மொழிக்கிருந்த தொன்மையையும், சிறப்பையும், வாயார வாழ்த்தினான். தமிழர்களுக்கும் தமிழ் மொழிக்குமிருந்த குறைபாடுகளையும் இழிநிலையையும் புட்டுக் காட்டி 'மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள் பேசுவதில் மகிமையில்லை' என இடித்துரைத்தான். பாரதி எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் குறுகிய தேசியவாதத்திற்குள் தன்னை அமுக்கிக் கொண்டது கிடையாது. ஏறக்குறைய இருநூறு ஆண்டு

களுக்கு மேலாக, ஆங்கிலேயரிடம் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த இந்திய தேசத்தில் மக்கள் தம் அடிமை நிலையை உணராதிருந்த காலகட்டத்திலே இந்தியாவின் தலைசிறந்த அறிவாளர்களைக் கொண்டு காங்கிரஸ் கட்சி உதயமானது. வெள்ளையரின் கோரத்தனமான அடக்குமுறை ஆட்சிக்கெதிராக இக்கட்சி குரல் கொடுத்தது. மகஜர் கையளித்தல், பேச்சுவார்த்தை நடத்துதல் போன்ற போராட்ட முறைகளில் ஈடுபட்ட இவ்வியக்கம் இத்தகைய போராட்டங்கள் மூலம் ஏற்படும் தீர்வுகள் நிரந்தரமான விடுதலையைத் தராது என்கின்ற, 'சுதந்திரம்

எமது பிறப்புரிமை' என்ற கோசத்துடன் விடுதலைப் போராட்டத்தில் குதித்தது. இத்தகைய சூழ்நிலையில், பெரும்பாலான தலைவர்கள் ஆங்கில மொழியில் மட்டுமே ஆற்றல் பெற்றவர்களாக இருந்தனர். விடுதலையுணர்வை மக்களுக்கு ஊட்டுவதற்கு முடியாத அளவுக்கு அவர்களிடம் சொந்த மொழி, வறுமைப்பட்டிருந்தது. இவர்களது ஆங்கில மொழி அறிவு, பாமர மக்கள் மத்தியில் எடுபடவில்லை. இந்நிலையில், பாரதிக்குத் தமிழ் நாட்டு மக்கள் மனதில் தேசிய உணர்வையும் நாட்டுப் பற்றையும் ஊட்ட வேண்டிய எண்ணம் உதயமாகியது. எட்டயபுரமஸ்தானக் கவிஞனாக இருந்த பாரதி, நாட்டிற்காகவும், சுதந்திரத்திற்காகவும் தமது கவித்திறமையைப் பயன்படுத்தப் புறப்பட்டதால் காங்கிரஸ் கட்சியின் தேசிய உணர்வுட்டும் பேச்சுகள் இவனது மனதில் தேசிய உணர்வையும், தேசபக்தியையும் கிளர்ந்தெழச் செய்தன. பாரதிக்கிருந்த இயல்பான ஆங்கில அறிவு உலக விடயங்களை உடனுக்குடன் அறிந்துகொள்ள உதவியது போல, அவனுக்கேயுரிய ஆழ்ந்த சிந்தனைத் திறமை அவற்றைப் புரிந்து கொள்ளவும் உதவியது. இதனால், பாரதி அவனையறியாமலே ஒரு உலக மனிதனாக மாறுவதைக் காணலாம்.

‘ஓருமையும் யௌவனத்தன்மையும் பெற்று விளங்கும் பாரத தேவியின் சரணங்களிலே யான் பின்வரும் மலர்கள் கொண்டு சூட்டத் துணிந்தது எனக்குப் பிழையென்று தோன்றவில்லை. யான் சூட்டியிருக்கும் மலர்கள் மணமற்றன என்பதை நன்கறிவேன். சாக்கியன் எறிந்த கற்களையும் சிவபிரான் மலர்களாகக் கருதி அங்கீகரிக்கவில்லையா? அதனையொப்ப எனது குணமற்ற பூக்களையும் பாரதமாதா கருணையுடன் ஏற்றருள்க’ என 1908-ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்ட பதினான்கு பாடல்கள் கொண்ட ‘சுதேச கீதங்கள்’ முகவுரையில் கூறினான் பாரதி. மேலும், இவனது கவிதைகளைத் தமிழ் மக்கள் வரவேற்றனர் என்பதையும் விரும்பினர் என்பதையும் தாம் 1909-இல் வெளியிட்ட ‘ஜன்மபூமி’ என்ற தொகுப்பில் ‘சுதந்திரச் சுடரினிடத்து நான் பூண்ட அன்பு காரணமாகச் சென்ற வருடம் சில கவிதை மலர் புனைந்து மாதாவின் திருவடிக்குச் சமர்ப்பித்தேன். நான் எதிர்பார்த்திராத வண்ணம் மெய்த் தொண்டர்கள் பலர் ‘இம்மலர்கள் மிக நல்லன’ என்று பாராட்டி மகிழ்ச்சியறிவித்தார்கள். மாதாவும் அதனை அங்கீகாரம் செய்து கொண்டாள். இதனால், துணிவு மிகுதியுறப் பெற்றேனாகி, மறுபடியும் தாயின் பாத மலர்ச்சிக்குச் சில புதிய மலர்கள் கொணர்ந்திருக்கிறேன். இவை மாதாவின் திருவுளத்திற்கு மகிழ்ச்சியளிக்கும் என்றே நம்புகிறேன்’ எனக் குறிப்பிட்ட பாரதி, தமது வாழ்வின் இறுதிவரை தேச பக்திப் பாடல்களை எழுதி வந்தாள். அவனது பாடல்களிற் சில காணாமற் போயிருக்கக் கூடும். வேறு சில இன்னமும் வெளிவரவில்லை. எனினும், தேசபக்திப் பாடல்களின் தொகுப்புகள் நிறைய இருக்கின்றன. அவற்றில் சில வருணனையானவை, சில கேலியானவை, வேறு சில கொள்கை வாதமுள்ளவை, மற்றும் சில பழையனவற்றை நினைவூட்டுவன. அவனது பாடல்கள் விதம் விதமானவை. சாதாரண அரசியலைச் சாகாவரம் பெற்ற பாடல்களாக வடித்துத் தந்துள்ளான்.

விடுதலைக் கருத்துகளால் உத்வேகம் பெற்ற இந்தியக் கவிதை முழுவதிலும் தாய்நாடு பற்றிய கருத்து ஒரு பெரும் ஸ்தானத்தை வகிக்கிறது. எனினும், தேசிய விழிப்புக் கால கட்டத்தைச் சேர்ந்த கவிஞர்கள் பலரும் இக்கருத்தை அர்த்தப்படுத்தும் போது பிராந்திய, இன, சமய எல்லைகளைக் கடந்து அவர்களால் அப்பாற் செல்ல முடியவில்லை. அவர்களது தேசபக்தி தாம் பிறந்து வளர்ந்த பகுதிகளின் புகழைப் பாடுவதோடும் தமது சமயத்தையும், குடியையும் சேர்ந்த சகோதரர்களின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதோடுமே பெரிதும் நின்றவிடுகின்றது.

பல்வேறு வகையான சமயங்களையும், மொழிகளையும், வருண இனங்களையும் தேசிய இனங்களையும் பழக்க வழக்கங்களையும் இன்னபிறவற்றையும் தன்னகத்தே கொண்ட பல் தேசிய இந்தியா முழுவதையும் தாயமாகக் கொள்ளும் கருத்து முதல் முதலாக இரவிந்திரநாத் தாகூர், சுப்பிரமணிய பாரதி ஆகியோரின் தேசபக்திக் கவிதைகளிலேயே தெளிவாகத் தோன்றியது. இவ்விரு கவிஞர்களுந்தான் எல்லாவற்றையும் விட இந்தியாவின் வளமான இன்ப வாழ்வின் உத்தரவாதம் அதன் ஒற்றுமையிலேயே அடங்கியுள்ளதெனக் கருதினர். உதாரணமாக இந்தியக் குடியரசின் தேசிய கீதமாயுள்ள தாகூரின் ‘ஜனகணமன’ கீதத்தின் (1911) ஆதார சுருதியே இந்தக் கருத்துத்தான். முகம்மது இக்பால் போன்ற அற்புதமான கவிஞர் கூடத் தமது தேச பக்திக் கவிதையில் இந்திய மக்கள் அனைவருக்கும் அறைகூவல் விடுக்க

வில்லை. மாறாக, முதன்மையாக இஸ்லாமிய சமூகத்தினருக்கே அவர் அறைகூவல் விடுத்தார்.

பாரதியின் தேச பக்திப் பாடல்களில், அனைத்தின் ஆதார சுருதியாக, இந்திய மக்களின் ஒற்றுமைக் கருத்தே குடி கொண்டுள்ளமையைக் காணலாம். பங்கிம் சந்திர சட்டோ பாத்தியாவின் பிரபல தேச பக்திப் பாடலின் தலைப்பையே ஆதாரமாகக்கொண்டு பாரதி ‘வந்தே மாதரம்’ (1907) என்ற பாடலினை முதன் முதலில் எழுதினான்.

‘வந்தே - மாதரம் - ஜய வந்தே மாதரம்

ஜய ஜய பாரத
ஜய ஜய பாரத
ஜய ஜய பாரத (வந்தே...)

ஆரிய பூமியில்
நாரிய நம்தர
சூரிய வரும் சொல்லும் வீரிய வாசகம் (வந்தே...)

நொந்தே போயினும் வந்தே மாயினும்
நந்தே சத்தார் உ வந்தே சொல்வது (வந்தே...)

ஒன்றாய் நின்றினி வென்றாயினுமுயிர்
சென்றாயினும் வலி குன்றாதோதுவம் (வந்தே...)

எனப் பாடி இந்தியாவின் எல்லா சமயத்தினரின், எல்லா மக்களின் ஒற்றுமைக் கருத்தைப் பறைசாற்றினான் பாரதி.

இந்திய மக்களின் இயல்புக்கேற்ப தனது தாய்நாட்டை ‘பாரத மாதா’, ‘பாரததேவி’ என்றெல்லாம் எழுதி அவர்களது மனதில் தேசப்பற்றை ஒரு பக்தியாகவே உருவாக்கிவிட முனைந்தவன் பாரதி. வந்தே மாதர கோஷத்தைச் சக்தியோடு இணைத்து அவளைப் பற்றிய கருத்துக்களைச் சேர்த்து வலுப்படுத்துவதுமே அன்று சித்தாந்தப் பிரச்சார முறையாக இருந்தது. இந்திய தேசிய இயக்கம் இந்த அடிப்படையிலே தான் வளர்ந்து வந்தது. பாரதர்களிடம் விடுதலை உணர்வை ஊட்ட முனைந்த பாரதி மக்களின் மனதில் பாரதநாடு பற்றி உயர்ந்த எண்ணங்களையும், நம்பிக்கையையும் விதைத்தான். ‘தந்தையும் தாயுமிருந்தது மின்னோடே, அவர் முந்திய ராயிர மாண்டுகள் வாழ்ந்து மடிந்தது மின்னோடே’ என்று கூறி பாரத நாட்டுச் சிறப்பினையும் ‘ஞாலத்திலே பரமோனத்திலே அன்னதானத்திலே அமுதாய் நிறைந்த கவிதையிலே யுயர் நாடு’ எனப் பாடி நாட்டின் பெருமையையும் பாடும் பாரதி, சமுதாய ஊடாட்டச் சூழலின் தீமைகளும் இழிவுகளும் கொடுமைகளும் அநீதியும் ஒழிக்கப்படுதல் வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டிருந்தான். அன்றைய இந்திய சமூக வாழ்விலே புரையோடிக் கிடந்த நோய்கள், வறுமை, சாதியடிமை, பெண்டிமை என்பவற்றை ஒழிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டிருந்தான். இத்தகைய எண்ணம், பாரதிக்கு முன்னையவர்களின் பாடல்களிலே விதியின் விளைவுகளாகவே கருதப்பட்டன. ‘கொடிது வறுமை கொடிது’ என ஓளவையும், ‘பெருஞ் செல்வர் இல்லத்து நல் கூர்ந்தார் போல வருஞ் செல்லும் பேரும் என்நெஞ்சு’ என முத்தொள்ளாயிரம் பாடலிலும் கூறப்பட்ட வறுமை பற்றிப் பாரதி முரண் பாடான கருத்துக் கொண்டிருந்தான்.

**‘நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே இதை
நினைந்து நினைந்திடிலும் வெறுக்குதில்லையே
கஞ்சி குடிப்பதற்கிலார் அதன்
காரணங்கள் இவையெனும் அறிவுமிலார்
பஞ்சமோ பஞ்சமென்றே நிதம்
பரிதவித்தே உயிர் துடி துடித்துத்
துஞ்சி மடிக்கிறாரே இவர்
துயர்களைத் தீர்க்க வோர் வழியில்லையே எனவும்,
எண்ணிலா நோயுடையார் இவர்
எழுந்து நடப்பதற்கும் வலி மையிலார்
கண்ணிலார் குழந்தைகள் போல் பிறர் காட்டிய
வழியிற் சென்று மாட்டிக் கொள்வார்
நண்ணிய பெருங்கலைகள் பத்து நாலாயிரங் கோடி
நயந்து நின்ற
புண்ணிய நாட்டிலே இவர் பொறியற்ற விலங்குகள்
போல் வாழ்வர்’**

எனப் பாடும்போது பாரத தேச மக்களின் நிலை பற்றி அவரது எண்ண ஓட்டத்தை நாம் இனங்காணலாம். வறுமை எதிர்ப்புப் போராட்டமும், சாதியெதிர்ப்புப் போராட்டமும் இணைந்து நடந்தால்தான் சமத்துவம் ஏற்பட வழி பிறக்கும் என்பதையுணர்ந்த பாரதி, ‘சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா’ என அடித்துக் கூறுவதோடு நில்லாது ‘சூத்திரனுக்கொரு நீதி தண்டச் சோறுண்ணும் பார்ப்புக்கு வேறொரு நீதி கூறிடு மாயின் அது சாத்திரமன்று சதி என்று கண்டோம்’ என முழங் குவது சாதியமைப்பை வெறுத்து நிகராகரித்தான் என்பதைக் காட்டுகின்றது. பாரதியின் ஆவியுடன் சாதி எதிர்ப்புணர்வு இரண்டறக் கலந்து நின்றது. ‘நாலு குலங்கள் அமைத்தான் அதை நாசமுறப் புரிந்தனர் முடமனிதர்’ எனவும் ‘போலிச் சுவடியை எல்லாம் இன்று பொசுக்கி விட்டால் எவர்க்கும் நன் மையுண்டாம்’ எனவும் ‘கண்ணன் என் தந்தை’ எனும் பாடலில் கூறுகிறான்.

பெண்ணடிமை நீங்கினாலன்றி மண்ணடிமை நீங்கப் போவ தில்லை என்பதை நிலை நிறுத்திய பாரதி, ‘தாதர் என்ற நிலைமைமாறி ஆண்களோடு பெண்களும் நிகர் சமானமாக வாழ்வதும் இந்நாட்டிலே’ எனவும் ‘மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொளுத்துவோம்’ எனவும் முழங்கு கிறான். விடுதலைப் போராட்டத்தின் முதல் எதிரிகளான உடன் பிறந்தே கொல்லும் வியாதிகளான போலிகளை அம்

பலப்படுத்துவதன் மூலம் போராட்டத்தைச் சரிவரவும் உறுதி யோடும் வழிநடத்த உதவுமென்பதை உணர்ந்திருந்த பாரதி அவர்களை மக்கள் முன் இனங்காட்டும் பணியிலும் தன்னைப் பணித்துக் கொள்கிறான். இப்பணியில் தன்னை ஈடு படுத்திக் கொண்ட பாரதி, அந்நிய அடிவருடிகளையும், ஆங்கில ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் எலும்புத் துண்டுகளுக் காக அவர்களது கைபொம்மைகளாகிவிட்ட சமுதாயப் பதர் களையும், அத்தகையார் எத்தகையவர்கள் என்பதையும் இலகுவாகப் புரியவைக்கிறார்.

**‘நெஞ்சில் உரமுமின்றி நேர்மைத் திறமுமின்றி
வஞ்சனை செய்வாரடி - கிளியே
வாய் சொல்லில் வீரரடி கூட்டத்தில் கூடிநின்று கூடிப்
பிதற்றல்லால்
நாட்டத்தில் கொள்ளாரடி - கிளியே
நாளில் மறப்பாரடி சொந்த சகோதரர் துன்பத்தில்
சாதல் கண்டும்
சிந்தை இரங்கரடி கிளியே செம்மை மறந்தாரடி’**

எனச் சாடிய பாரதியின் தேசியப் பார்வையானது மேலோட்ட மானதோ அல்லது உயர்வர்க்கத்தினருடன் மட்டும் நின்று விட்டதொன்றோ அல்ல, அது சமுதாயத்தின் அடிமட்ட, அன் றைய, அன்றாட வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்து இருந்த தது. ஆங்கிலேய அடக்குமுறை ஆட்சியாளர்களை நாட்டைவிட்டு அகற்றும் தேசிய இயக்க போராட்டத்தில் இந்திய சாதாரண மக்களின் பங்களிப்பை நன்குணர்ந்து, அவர்களைத் தட்டி யெழுப்பக் கவிதையாலும், கட்டுரையாலும் பணிபுரிந்தார். தமிழ்நாட்டு மக்களிடையே சுதந்திரத்தின் மகிமையையும் விடுதலையின் தன்மையும் விரிவுபட எடுத்துக் காட்டுவதில் பாரதியின் பங்களிப்பு மிகப் பெரியதொன்றாகும்.

‘வான மழை இல்லையென்றால் வாழ்வுண்டோ! எந்தை சுயா தீனமெமக் கில்லையென்றால் தீனரெது செய்வோம்’ எனக் கேட்ட பாரதி ‘வீர சுதந்திரம் வேண்டி நின்றார் வேறொன்று கொள்வாரோ’ எனப் பாடி சுதந்திரவேட்கை கொண்ட மக் களின் உள்ளத்தின் உறுதி நிலையை விளக்கினான்.

‘தாய்த் திருநாட்டைத் தகர்த்திடும் மிலேச்சலரை மாய்த்திட விரும்பான் வாழ்வுமோர் வாழ்வுகொல்மான மொன்றில்லாது மாற்றார் தொழும்பராய் ஈன முற்றிருக்க எவன் கொல்லோ

விரும்புவான்' என்பது மகாகவியின் வாக்கு. 'நம் தாய்நாட்டை அழிக்கும் அந்நிய மிலேச்சரை அழிக்க நினைக்காத ஒரு வரின் வாழ்க்கை ஒரு வாழ்க்கையே அல்ல; மானம் இல்லாமல் அடிமையாக வாழ்வதை யாரும் விரும்புவார்களா?' என்பது இதன் பொருளாகும். இவ்வாறு பலவும் கூறி, மக்கள் உள்ளத்திலே தேசப்பக்தி, நாட்டுபற்று, விடுதலைக் கனல் என்பவற்றை மூட்டி விடுகின்றான். சுதந்திரப் போராட்டமென்பது பல தியாகங்களுக்குப் பின் ஏற்படுவது, அது தளராத உறுதியும், நேர்மையும், சத்தியமும் நிறைந்ததாக இருக்க வேண்டும். இதனையே 'இதந்தரு மனையின் நீங்கி இடர்மிகு சிறைப்பட்டாலும் பதந்திரு இரண்டும் மாறி பழி மிகுந்திழிவுற்றாலும் விதந்தரு கோடியின்னல் விளைந்தெனை அழித்திட்டாலும் சுதந்திரதேவி நினைத்த தொழு திடல் மறக்கிலேனே' எனப் பாடுவதன் மூலம் சுதந்திரத்தின் ஆழமான தேவையை உணர்த்திவிடுகிறான். இதனையே இன்னமும் அழுத்தந் திருத்தமாக, 'பெற்றகரிய சுதந்திரம் மற்றெல்லாவற்றிலும் மேலானதெனக் காட்டுகிறான்' என்ற அடியின் ஊடாக வெளிப்படுத்துகின்றான். இந்திய மக்களின் இதயதாகம், தணியாத தாகம் சுதந்திரம் என்பதனை,

**'என்று தணியுமிந்த சுதந்திரதாகம்
என்று மடியுமெங்கள் அடிமையின் மோகம்
என்றெமதன்னை கை விலங்குகள் போகும்
என்றெ மதினனல்கள் தீர்ந்து பொய்யாகும்'**

என்ற ஏக்கத்தையும் உருவாக்கி, முழுக்க முழுக்க மக்கள் மனதில் விடுதலை வேட்கையை, போராட்ட உணர்வை வளர்த்தெடுத்து, அவர்களை போராடத் தயார்படுத்தும் பணியை மேற்கொண்டான் பாரதி.

தனது வேர்களைத் தானோ, ஒரு தனி மனிதரோ, அல்லது ஒரு சமுதாயமோ கண்டுணர்ந்து, தனது ஆன்மா வைத்து, தானே தெரிந்து தெளியும் உணர்வு தேசிய உணர்வாகும். ஜனநாயக இலட்சியங்களையும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போக்குகளையும் தன்னகத்தே உள்ளடக்கிய முற்போக்கு இயக்கமே தேசியம். ஆனால், இத்தேசியத்தின் உள்ளடக்கம் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பென்னும் அரசியல் இயக்கத்தோடும் போராட்டத்தோடும் எல்லைக்கோடு போடக் கூடியதல்ல.

சமூகத்தின் நிலைபேறும் முயற்சிகளும் முழு அளவில் தேசியம் தழுவியதாகும். ஏனெனில், காலனி ஆதிக்கம் அரசியல் மேலாதிக்கத்தையும் தாண்டி கலாசார அறிவு துறைகளின் மீதும் பேராதிக்கம் செலுத்திய சக்தியாகும். காலனி ஆதிக்கத்துக்கு எதிரான விடுதலைப் போராட்டம் அரசியல் அடிமைத்தனத்திலிருந்து மட்டுமல்லாது, கலாசார அறிவுத்துறை அடிமைத்தனத்திலிருந்தும் விடுதலையை நாடி நிற்கும் இலக்குடையது. இச்சிறப்புமிக்க தேசிய பண்பு பாரதியின் கவிதைகளின் சாராமாயுள்ளது.

நெடுங்கால உறக்கத்திலிருந்து விழித்தெழுந்த தமது தாயகத்தின் புகழைப் பாடிய புலவர்கள் பலரும் இந்தியாவின் வருங்காலம் குறித்து சிந்தித்ததால் நாடு சுதந்திரமடைவதற்குப் பயன்படுத்த வேண்டிய வழிமுறைகளையும், பின்பு நாடு பின்பற்ற வேண்டிய மார்க்கத்தையும் பற்றி அவர்கள் வெவ்வேறு கருத்துக்களைத் தெரிவித்தனர். காந்திஜியின் இலட்சியங்களாலும் திட்டங்களாலும் உத்வேகம் பெற்ற பல கவிஞர்கள் பழங்காலத்துக்குத் திரும்பி விடுமாறு தமது

நாட்டு மக்களுக்கு அறை கூவல் விடுத்தனர். அவர்கள் உடலுழைப்பையும், கைராட்டையையும், பண்டைத் தந்தை வழிச் சமுதாயக் கிராம வாழ்க்கையையும் போற்றி புகழ்ந்தனர். விஞ்ஞான தொழினுட்ப முன்னேற்றத்தின்பால் ஓர் முரண்பாடான போக்கைக் கையாண்டனர். அதே சமயத்தில் நாட்டின் பொருளாதார எழுச்சிக்கு அறை கூவல் விடுக்கும் குரலும் இந்தியக் கவிதையில் எழுந்தது. 'நாம் இன்று நவீன உற்பத்திக் கருவிகளை உபயோகித்தால் நமது உடலுழைப்பு வீணாகிவிடும்' என்று மைதிலி சரண்குப்தி தமது 'இந்தியாவின் குரல்' என்ற கவிதையில் கூறுகிறார். எனினும், அந்த நாட்களில் பாரதி தான் 'பாரத தேசம்' (1990) என்ற பாடலில் இந்தியாவின் அபிவிருத்திக்கு வகுத்து கொடுத்த அத்தகைய கம்பீரமான ஸ்தூலமான திட்டத்தை வழங்கும் துணிவும், கவிதாவேசமும் வேறு எந்த இந்திய கவிஞரிடமும் இருக்கவில்லை. 'வங்கத்தின் ஓடி வரும் நீரின் மிகையால் மையத்து நாடுகளில் பயிர் செய்வோம். வெட்டுக் கனிகள் செய்து, தங்கம் முலாம் வேறு பல பொருளும் குடைந்தெடுப்போம். எட்டு திசைகளிலும் சென்றிவை விற்றே எண்ணும் பொருளனைத்தும் கொண்டு வருவோம். காசிநகர்ப் புலவர் பேசும் உரைதான் காஞ்சியிற் கேட்பதற்கோர் கருவிசெய்வோம். ஆயுதம் செய்வோம் நல்ல காகிதம் செய்வோம், ஆலைகள் வைப்போம் கல்விச்சாலைகள் வைப்போம், நடையும் பறப்புமுணர் வண்டிகள் செய்வோம் ஞாலம் நடுங்க வரும் கப்பல்கள் செய்வோம், மந்திரம் கற்போம் வினைத் தந்திரம் கற்போம், வானையளப்போம் கடல் மீனையளப்போம், சந்திரமண்டலத்தில் கண்டு தெளிவோம்' என்றல்லாம் பாடுவதிலிருந்து இதனையுணரலாம். பாரதத்தை ஒரு உணர்ச்சியற்ற பிறரைப் பிரதிபண்ணும் அடிமை மனப்பண்பு நிறைந்த நாடாக்கிய பேய்களை 'போகின்ற பாரதம்' என்னும் பாட்டில் விரட்டியடித்த பாரதி, எழுச்சியுள்ள பாரதத்தை தமது தீர்க்கதரிசனத்தால் காண்கின்றான். அதனாலேயே வருகின்ற பாரதத்தை,

**வெற்றிக் கொண்ட கையினாய் வா! வா! வா!
விநயகம் நின்ற நாவினாய் வா! வா! வா!
முற்றி நின்ற வடிவினாய் வா! வா! வா!
முழுமைசேர் முகத்தினாய் வா! வா! வா!
கற்றலொன்று பொய்கிலாய் வா! வா! வா!
கருதியது இயற்றுவாய் வா! வா! வா!
ஒற்றுமைக்கு நெய்யவே நாடெல்லாம் ஒரு
பெருஞ் செயல் செய்வாய் வா! வா! வா!**

என வரவேற்கின்றான்.

'எங்கும் சுதந்திரம் என்பதே பேச்சு. இங்கு எல்லோரும் சமம் என்பதுறுதியாச்சு' என உறுதியுடன் மக்களுக்கு எடுத்துரைக்கும் பாரதி சுதந்திர இந்தியாவின் வருங்காலத்தைத் துல்லியமாகத் தமது கவிதையில் காட்ட முயல்கின்றான்.

**'எல்லோரும் ஓர் குலம்
எல்லோரும் ஓரினம்
எல்லோரும் இந்திய மக்கள்
எல்லோரும் ஓர் நிறை
எல்லோரும் ஓர் வினை
எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர் - நாம்
எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர் - ஆம்
எல்லோரும் எம் நாட்டு மன்னர்'**

தேசிய விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்ட இந்தியாவில் பாரதியின் கண்முன்னே கடந்தகால இலக்கியப் பாரம்பரியமொன்று பளிச்சிட்டது. அதனை அவன் பழமையெனக் கருதி ஒதுக்கி விட்டுச் செல்ல முடியவில்லை. அவற்றை விடுதலைக் கருத்துக்களின் பிரச்சாரத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முற்பட்டான். வாழ்க்கையின் உண்மை எனத் தமது படைப்புகளில் பிரதிபலிக்கச் செய்து இந்திய மக்களின் முற்போக்கான பிரிவினருக்கு அன்றைய சூழலில் முக்கியமாகவிருந்த பிரச்சினைகளை எடுத்துரைக்க வேண்டுமெனப் பாரதி வேட்கை கொண்டான். இதனால், இந்திய புராணக் கதைகளின் மரபுகளுக்கும், பாத்திரங்களுக்கும் புதுப் பொருளும் விளக்கமும் அளித்தான்.

பாரதியின் பாஞ்சாலி சபதம் இவ்வகையில் உருவாக்கப் பெற்றதே. பாரதக் கதையிலிருந்து ஒரு பகுதியை பயன்படுத்தும் பாரதி, பாண்டவர்களின் மனைவியான திரௌபதி சூதில் வசமானதும் கௌரவர் எவ்வாறு அவளை அவமானஞ் செய்கின்றனர் என்பதைப் பாடுகின்றான். பாரதியின் பேனாவில் இக்காட்சி ஆழ்ந்த அரசியல் அர்த்த பாவத்தை பெற்று விடுகின்றது. துரியோதனன், சகுனி, துச்சாதனன் முதலிய கொடியவர்களால் அவமானப்படுத்தப்பட்டு ஆடை குலைந்து மானம் இழந்து நிற்கும் திரௌபதி அந்நிய ஆட்சியாளரால் அடிமைப்படுத்தப்பட்ட பாரத அன்னையின் உருவகமாக விளங்குகின்றாள். அவளது ஐந்து கணவன்மாரில் எவரும் திரௌபதியைக் காப்பாற்ற முன்வரவில்லை. தீங்கு தடுக்கும் திறமில்லாது தலைகவிழ்ந்து வீஸ்மர் தாயகத்துக்கு ஏதும் செய்யும் வகையில்லாத மிதவாதிகளை ஒத்தவராகின்றார். கிருஷ்ணன் ஒருவன் மட்டும்தான் அந்த இக்கட்டான நிலையில் திரௌபதிக்குத் துதிக் அளித்து அவளது மானங் காக்கின்றான். அடிமைத்தனங்களைத் தகர்த்து நாட்டை இழிநிலையிலிருந்து மீட்க வல்லவர்கள் எனப் பாரதி கருதிய பாலகங்கா திலகரையும் அவரையொத்த தலைவர்களையும் உருவகப்படுத்துவதாகவே இக்காட்சி அமைந்துவிடுகிறது.

குறுகிய தேசியவாத அலைக்குள் சிக்கிக் கொள்ளாத பாரதி, இந்தியாவில் பிரதித்தானும் தந்திரோபாயக்காரர்களான பிரித்தானியர்கள், இந்து, முஸ்லிம் பிரிவினையைத் தூண்டி விட்டபோது அதனை மிகவும் தீர்க்கதரிசனத்தோடு அணுகுகின்றார். 'இந்துக்களுக்கும் மகமதியர்களுக்கும் மத விரோதம் உண்டென்பதை ஆங்கிலேயர்கள் எடுத்து வற்புறுத்தி காட்டுவதில் யாரும் ஏமாந்துவிடக் கூடாது கிறிஸ்தவர்களுக்கும் மகமதியருக்கும் நூற்றாண்டு கணக்கான விரோதம் உண்டல்லவா? அதை மிருதுவான வார்த்தைகளால் ஆங்கிலேயர்கள் நழுவு விடுவதை நம்புவன் நிகரில்லாத மூடனாவான்.' 'மகமதியர்கள் தங்கள் நாட்டை விட்டு இதே சுய நாடாக எப்பொழுது அடைந்தார்களோ அன்று முதல் அவர்களுக்கும் நமக்கும் ஒருவித சம்பந்தம் ஏற்பட்டுவிட்டது. நாமும் அவர்களின் பெயரில் பூர்வீகக் குற்றங்களை எடுத்துரைத்தல் தப்பிதம். அவர்களும் நம்மை உடன் பிறந்தவர்களாகப் பாவித்து நடக்க வேண்டும். நமக்குள்ளே எவ்வளவு சச்சரவுகள் நிகழ்ந்தபோதும் நம்மைப் பிரித்து அரசாள எண்ணம் கொண்டுள்ள ஐரோப்பியரின் எண்ணத்தைக் குலைப்பதே நமது முதல் கடமை' எனக் கூறினான் பாரதி. ஆங்கிலேய எதிர்ப்புக்கு பெருவிழாவாக எடுக்கப்பட்ட வீரசிவாஜி விழாவோடு, அக்பர் விழாவும் கொண்டாட வேண்டுமென வற்புறுத்தினான்.

தேசிய உணர்வைத் தட்டியெழுப்பப் பாரதி கையாண்ட மற்றொரு உத்தியும் உண்டு. சர்வதேச நிகழ்ச்சிகளைச் சமகால போராட்டங்களுக்கு உத்வேகம் தரும் பொருட்டு எடுத்துரைத்து கையாள்வது பாரதியின் இயல்பு. 'பெல்ஜியம் நாட்டு வாழ்த்து' என்ற கவிதையில் பாரதியின் உலக நோக்குப் புரிகிறது. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிவரை பிரான்ஸ், ஸ்பெயின், ஆஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளின் பிடியிலே சிக்கி அவதிப்பட்ட நாடு பெல்ஜியம். ஏகாதிபத்தியக் கொடுமையினை எதிர்த்து தொடர்ச்சியாக அது நடத்திய போர்களை எண்ணிய பாரதிக்கு வியப்பு வருகிறது.

பல்லாயிரம் பேர் தூக்குக்கும் நாடு கடத்தலுக்கும், பலியான போதுங்கூட அஞ்சாமற் போராடிய திறத்தை வாழ்த்துகிறான் பாரதி. அச்சத்தாலும், அறியாமையினாலும் தமிழகம் வீழாமல், அறத்தினாலும், வண்மையினாலும், மானத்தினாலும், வீரத்தாலும், துணிவாலும் வீழ்ந்துவிட்டதாகக் காட்டுகிறான். வீழ்ச்சியேயாயினும் வெட்கப்படத் தேவையற்ற வீழ்ச்சி என வருணிக்கிறான். மென்மையான பெண் புற முறத்தால் புலியைச் சாடியது போல பெல்ஜியம், ஸ்பானிய பேரரசை எதிர்த்ததை,

**'வீரத்தால் வீழ்ந்துவிட்டாய்
மேல்வரை உருளும் காலை
ஓரத்தே ஓங்கி தன்னை
ஒளித்திட மனவொவ்வாமல்
பாரத்தை எளிதிற் கொண்டாய்
பாம்பினைப் புழுவேயென்றாய்
நேரத்தே பகைவன்தன்னை
நில்லென முனைந்து நின்றாய்'**

எனப் பாடுகின்றான் பாரதி. மேலும் சரித்திரப் புகழ்பெற்ற சோவியத் புரட்சிக்கு உற்சாகத்தோடு பாரதி கொடுத்த வரவேற்பு பாரதியின் சர்வதேச சிந்தனைக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

'இரண்யன் போல் அரசாண்டான் கொடுங்கோலன் ஜாரென்னும் பேரிசைந்த பாவி, அம்மென்றால் சிறைவாசம். ஏனென்றால் வனவாசம் இவ்வாறங்கே செம்மையெல்லாம் பாழாக்கி கொடுமையே அறமாக்கித் தீர்ந்தபோதில், சமய முறைப்படிக்கெல்லாம் பொய்கூறி அறங்கொன்று சதிகள் செய்த சூடர் சடசட வென்று சரிந்திட்டார்' என ரஸ்யப் புரட்சியைப் மகிழ்ந்து பாடினார். இவ்வாறு பாரதி ஒரு நாட்டின் தேசத்தின் விடுதலைக்கான போராட்டத்தை விளக்குகின்ற கவிதைகளையும், கட்டுரைகளையுமே தந்துள்ளார். எனவே, அவரது தேசியப் பாடல்களில் மட்டுமன்றி ஒவ்வொரு படைப்புகளிலும் தேசிய விடுதலையே ஊடுபொருளாக நின்றது எனலாம்.

sivalingam.r@thaiiveedu.com

கொண்டதாக ரெய்மாண்ட் வில்லியம்ஸால் குறிப்பிடப்படும் இமேஜ் (Image) என்னும் ஆங்கிலச் சொல் 'இலத்தீன் சொற்களான இமேகோ (Imago), இமித்தரை (Imitari) ஆகிய சொற்களில் இருந்து தோன்றியது. இவ்விரு இலத்தீன் சொற்களுக்கும் போலிமை, பதிலீடு, காட்சித்தன்மை உடையது எனும் பொருள்களும் உள்ளன'. ஆங்கிலத்தில் இமேஜ் எனப்படுவதே தமிழில் படிமம் என வழங்கப்படுகிறது.

படிமம் என்ற சொல்லின் வேர்ச்சொல் படி என்பதாகும். 'படி' என்பது ஒப்பு, ஓர் அளவு, குணம், கற்படி, தரம், படியென் னேவல், வேடம், வகை, முறைமை, பிரதி, உருவம் எனப் பல்பொருட் குறித்து தமிழில் வழங்கப்படுகின்ற சொல்லாகும்'. இதேபோன்று 'இமேஜ்' என்னும் ஆங்கிலச் சொல் போலிமை, பதிலீடு, மறுபடைப்பு, வடிவவரு, சிலை, ஓவியம் ஆகிய பொருட்களைக் குறிக்கின்றது. மேற்கூறிய பொருட்செறிவை கருத்தில் கொண்டு ஒப்பிட்டு நோக்கும் போது உணர்வின் அடிப்படையில் உருவம், காட்சி, நினைவு, கருத்து அகத்தில் படிந்த புறப்பொருள் தோற்றம், உவமை, உருவகம் ஆகியனவும் படிமங்களாக அமைகின்றது என்பது தெளிவாகின்றது. 'உவமை, உருவகங்களின் பரிணாம வளர்ச்சியே படிமம்' என்னும் பேராசிரியர் க. கைலாச பதியின் கூற்றும் இதனை உறுதிப்படுத்துகிறது.

அகப்புற அனுபவங்களை உருவத்தன்மை உடையதாக மாற்றுகின்ற உத்தியே படிமம் எனப்படுகின்றது. காட்சிப் பொருள் மாத்திரமின்றி மனக்கண்ணுக்குப் புலனாகின்ற கருத்து வடிவங்களும் படிமங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. ஒன்றைப் பிரதிபண்ணி நகல் எடுக்கப்படும் சிற்பம், ஓவியத்தை படிமம் என்பது போல் ஆழ்ந்த உள்ளத்தில் பதிந்து கிடக்கும் காட்சிகள், அனுபவங்களைக் கவிஞர் கற்பனைத் திறத்தால் நகல் எடுத்து சொற்களைக் கொண்டு பிறருக்கு உணர்த்தும் நிலையில் அமைவது படிமம் ஆகும். இக்கூற்றுக்கு அமையவே சி.டே. லூயிஸ் படிமத்தை 'சொற்சித்திரம்' என அழைத்தார். கவிதையின் மையத்தைச் செறிவாக்கும் வகையில் உணர்ச்சிக் கலப்பும் புதுமைத்தன்மையும் உடைய இலக்கியப் படிமத்தை உருவாக்கல் என்பது கவிதையை இலக்கியப் பொருள் பொதிந்ததொன்றாக்கும். இதனைக் கருத்திற் கொண்டே எஸ்ரா பவுண் 'தேவையில்லாமல் நிறைய எழுதிக் குவிப்பதை விட வாழ்நாள் முழுவதும் முயன்று ஒரு நல்ல படிமத்தைப் படைப்பதே போதுமானது' என்றார்.

படிம வகைகள்:

இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் படிமத்தை அதன் உள்ளகத் தன்மை, நோக்கு, பயன் வெளிப்பாடு முதலானவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு பலவாறாக வகைப்படுத்திக் காட்டுவர். பிரின்ஸ்டன் கலைக்களஞ்சியம், மனப் படிமம், அணிப் படிமம், குறியீட்டுப் படிமம் எனப் படிமத்தை மூன்றாகப் பகுத்து நோக்கும். படிமம் உருக் கொள்ளும் இயல்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டு கால்லியர்ஸ் அகராதி படிமத்தினை பின்னிலைப் படிமம், சிறு படிமம், கூட்டுப் படிமம், நினைவுப் படிமம், அறிதூயில் படிமம், மயக்கப் படிமம் என ஆறுவகையாகப் பாகுபடுத்தும். தமிழ்ப் புதுக்கவிதையின் உள்ளக,

படிமம்

பிசாஹிபாருள் பிளக்கம்

வெளிப்பாட்டுத்தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு சி.இ. மறைமலை படிமத்தை அழகியல் படிமம், கொள்கை முழக்கப் படிமம், அங்கதப் படிமம், நிகழ்ச்சிப் படிமம், முரண் பொருட் படிமம், புதுமையியற் படிமம், தொன்மவியற் படிமம், மிகை நவிர்சிப் படிமம், தத்துவப் படிமம், இனிவரற் படிமம் எனப் பத்து வகையாகப் பாகுபடுத்துவார்.

தன்மையணிப் படிமம், புலனாகும் படிமம், புலனாகாப் படிமம் என அத்துல் காதர் படிமத்தை முன்றாகப் பிரிப்பர். புலனாகும் படிமத்தை 'சுவைநிலைப் படிமம், முகர்நிலைப் படிமம், வைப்ப நிலைப் படிமம், அழுத்த நிலைப் படிமம், இயங்கு படிமம், நிறப் படிமம், புலன்மாறு தோற்றப் படிமம், பிணிப்புநிலைப் படிமம், பிணிப்பிலாப் படிமம், தசை இயக்க உணர்வுப் படிமம், நிலைப் படிமம்' எனப் பதினொரு வகையாகப் பிரிப்பர். இலக்கிய நடையில் வெளிப்படும் அணிப் படிமங்களை அலங்காரப் படிமம், மூழ்கிய படிமம், மூர்க்க அல்லது பகட்டுப் படிமம், வேர்ப் படிமம், ஆழ்ந்த படிமம், பரந்த படிமம், உணர்வுவளப் படிமம்' என ஏழுவகையாகப் பிரித்தறிவர். மற்றும் உவமைக்கும் பொருளுக்கும் அதிகத் தொலைவு இருக்குமாறு அமையும் படிமம் 'இயல் கடந்த மெய் விளக்கப் படிமம்' எனவும் குறிப்பிடப்படும்.

படிமங்களை இலக்கிய இயக்கங்கள் சார்பாக வகைப்படுத்தும் முறையும் உள்ளது. ஸ்டீபன் உல்மேன் (Stephen Ullman) நடையியல் அடிப்படையிலும் ஜெனோஸ் பெடோபி அமைப்பியல் அடிப்படையிலும் வகைப்படுத்தினர். படிமங்களை இலக்கிய வரலாற்றுக் காலப் படிமம், உளவியல் சார்ந்த மனப் படிமங்கள் எனவும் பிறிதொரு வகையில் பகுத்து நோக்குவர். மேற்கூறிய அனைத்துப் படிமங்களையும் இரா. சம்பத் 'காட்சிப் படிமம், புலனுணர்வுப் படிமம், கருத்துப் படிமம் என்னும் வகைப்பாட்டுக்குள் உள்ளடக்கி ஆராய்வார்.

ஈழத்துப் பெண்ணிலைவாதக் கவிதைகளில் படிமம்:

காட்சிப் படிமம்:

தூலக்காட்சியால் புலப்படும் பருப்பொருட்களைப் புதிய கண்ணோட்டத்தில் எடுத்து நோக்கவும் அறியாதனவற்றை அறியச்செய்வதற்கும் காட்சிப் படிமம் பெரிதும் துணை செய்கிறது. வாசகர் பார்ப்பது போல உணரச் செய்வதே இதன் அடிப்படை நோக்கமாகும். கவிதையில் சொல்லப் படும் பொருள் அல்லது நிகழ்வு வண்ணம், வடிவு, ஒளி-நிறம், இயக்கம், இடவமைப்பு ஆகியவற்றின் மூலம் கண்ணுக்கு தெரியும் காட்சியாக மாற்றப்படும்போது அது காட்சிப்படிமமாக உருவாகிறது. இங்கு உவமையமே காட்சிப் பொருளாக அமைகிறது.

“உசந்தகால உணர்வில் கூடுகண் இடம்மாற
பறவைகண் உந்தமொநத் குயர்ல்
பெண்பயிழைக்குதன்துக் நெக்சுற்றிதொர்
இணையுதீர் காலத்தகு மரம்”

ஒவ்வா - பக். - 56

ஸர்மிளா ஸெய்யித்தின் 'ஈரம்' என்ற இக்கவிதை வலி, தனிமை, இழப்பு என்னும் மனதின் துயரை நேரடியாகக்

கூறாது இயற்கை நிகழ்வுக்கூடாகக் காட்சிப்படுத்துகிறது. இக்கவிதையில் 'பெண்' சொல்லப்படாத மையமாகக் காணப்படுகிறாள்.

உடல் கூய்நீகு உரண்கு
பெண்ணுடல் உருமாற்றம் அடைகிறது.
உறவில்லா, இணைப்பில்லா நிலையை ஸர்மிளா ஸெய்யித் 'பிசிரற்றுப் பட்டைகள் வெடித்துக் கழன்று' என்ற வரிகள் மூலம் உணர்த்தி நிற்கிறார். அதேவேளை பெண்மையின் முழுச் சிதைவினை 'எறும்புகளும் இல்லை வெற்றுப் பொந்துடன்' என்ற அடி வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. வாழ்வு விலகிச் சென்ற பிறகு நிற்கும் ஒரு சமூகத்தின் உருவமாக இக்கவிதையில் காட்சிப் படிமம் துலங்குகிறது.

ஒவ்வா - பக். - 56

எனத் தொடரும் வரிகளில் பெண்ணுடல் காட்சிப் படிமமாய் மனித அடையாளத்தை இழுத்து வருகிறது. இங்கு புலக் காட்சி பெண்ணுடலாக உருமாற்றம் அடைகிறது. உறவில்லா, இணைப்பில்லா நிலையை ஸர்மிளா ஸெய்யித் 'பிசிரற்றுப் பட்டைகள் வெடித்துக் கழன்று' என்ற வரிகள் மூலம் உணர்த்தி நிற்கிறார். அதேவேளை பெண்மையின் முழுச் சிதைவினை 'எறும்புகளும் இல்லை வெற்றுப் பொந்துடன்' என்ற அடி வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. வாழ்வு விலகிச் சென்ற பிறகு நிற்கும் ஒரு சமூகத்தின் உருவமாக இக்கவிதையில் காட்சிப் படிமம் துலங்குகிறது.

இயக்க படிமமும் காட்சிப் படிமமும் இணைந்த நிலையில் உருவாகும் கவிதையே பஹீமா ஜஹானின் 'ஆதித்துயர்'.

“நீழல் மரங்கொன்றி
சூரியன் தழைத்தீட்டு
நெருஞ்சினைகொண்டொரு
வெய்யை உதறி எறிந்தவாறு
நடக்கொண் டொருவரே”

இக்கவிதையில் நிழல், சூரியன், மூதாட்டி என அனைத்தும் கண்முன் தெளிவான காட்சியாய்த் தோன்றுகிறது. உடல் தளர்ச்சி கொண்ட மூதாட்டி வெயிலை உதறி எறிந்தவாறு நடக்கின்றாள் எனும்போது முன்னைய காட்சிப் படிமத்தோடு இயக்கப் படிமமும் (Kinesthetic Image) இணைகிறது. இக்கவிதையில் ஒளி-நிறம் மோதல் மூலம் முதுமை, உழைப்பு, வாழ்வின் கொடுமை போன்ற உள் அனுபவங்கள் நேரடியாகக் கூறப்படாது மறைமுகமாக வெளிப்படுகின்றன. காட்சிப் படிமத்தின் வழியாக இயக்கமும் உள் உணர்ச்சியும் இணையும் பல அடுக்கு படிமக் கட்டமைப்பை இக்கவிதை கொண்டுள்ளது. பஹீமாவைப் போலவே T.S. Eliot (The Waste Land), Stephen Spender முதலியோர் இயற்கைக் காட்சிகளை மனித நிலையின் உளவியல் வெளிப்பாடாக மாற்றியவர்கள். ஆன்ம வறட்சியையும் சமூகக் கொடுமையையும் வெயிலுக்கூடாகக் காட்சிப்படுத்தியவர்கள். Adrienne Rich, Sylvia Plath கவிதைகளில் உள்ளதைப்போல ஆதித்துயர் கவிதையும் உடல் வழி உள் உணர்வை வெளிப்படுத்தும் Feminist Image ஆக அமைகிறது.

அலங்காரப் படிமம்:

Decorative Image எனப்படும் அலங்காரப் படிமம், கருத்தையோ அனுபவத்தையோ ஆழமாக உருவாக்காமல் அழகுணர்வுக்காகக் காட்சி அனுபவத்தை மாத்திரமே கொண்டு உருவாக்கப்படும், இது கவிதையின் மைய அர்த்தத்தை உருவாக்காது கவிதைக்கு இனிமை, ஒளிர்வு, மென்மை என்பனவற்றைத் தருகிறது. அழகுக்காகப் பயன்

உயிரியல் நிலையைக் காட்டும் உடற் படிமமாகக் கரப் பாணின் பியந்துபோன இறகுகளை எடுத்துக்காட்டும் மயு மனோ, அழிவை நோக்கி நகரும் உயிரின் நெருக்கடி நிலையையும் கடைசிக் கணத்தையும் அப்படிமத்தின் வாயிலாகவே வெளிப்படுத்துகின்றார். 'உயிர் - மனம் - மௌனம்' என்ற மூன்று அடுக்கு படிமங்களுக்கூடாக இயங்கும் இக்கவிதை உயிரியல் சிதைவை அடிப்படையாகக் கொண்டு மனநிலையையும் அதிலிருந்து உருவாகும் பெயர்ற சமூக அகநிலை துயரத்தையும் விளக்கி நிற்கிறது. உணர்வின் திரட்சியில் எழுதப்பட்ட இக்கவிதையில் அன்பினில் என்று வரவேண்டிய வரி அன்புகளில் என்று வருவதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

உடலியக்க உணர்வுப் படிமம்:

தசைநார் விறைப்பு, தசைஇயக்கம், எடையுணர்வு, எடையின்மை, கடினத்தன்மை, திரவத்தன்மை என நுட்பமாக உணரமுடிகின்ற உடலியக்கத் தன்மைகளைக், கருத்துடனோ காட்சியுடனோ ஒப்பிட்டுக்காட்டிக் காட்சித் தன்மையை ஏற்படுத்துவது உடலியக்கவுணர்வுப் படிமம் எனப்படும்.

“சிந்தைய முடியாத எல்லை
 சிந்தைய சிந்தைக்கு
 பரந்த உரையும் உணர்வு மார்பு
 உணர்வுக் கப்பல் பண்ணிற்று
 பெருந்தெய்வம்
 முகங்களை எல்லாம்
 சூக்கி எரிந்துவிட
 புகழ்கும் உணர்வு சிந்தை சூண்டிற்று
 பெருங்காடாக உரையும்
 உணர்வு உணர்வுகூட்டு
 இன்னும்
 இரவுகூட்டு
 எதிர்கொண்டே செல்லுகிறது...”

விடாய் - பக். 53

உடலின் மன எழுச்சியை உணர்த்தி நிற்கும் தில்லையின் 'தழுவி அடங்குதல்' என்னும் இக்கவிதையில் உடல் ஒரு நிகழ்வாக (event) மாற்றப்படுவதுடன் உடற் செயல் மொழிகள் படிமமாக உருப்பெறுகிறது. 'உனது மார்பு விறைக்கப் பண்ணிற்று' என்ற அடிகளில் கடினத்தன்மையை தசைநார் விறைப்பிற்கூடாகக் காட்சிப்படுத்தும் தில்லை 'பெருங்காடாக விரியும் எனது உணர்வுகூட்டு' என்ற அடியில் உணர்வின் திரவத்தன்மையைக் காட்சிப்படுத்துகிறார். தில்லையின் 'தழுவி அங்குதல்' என்ற இக்கவிதையில் உடலின் உள் இயக்கங்கள் கருத்தும் உணர்வும் உருவாகும் அடித்தளமாக மாற தில்லை கையாளும் உடலியக்கவுணர்வுப் படிமங்கள் கவிதையில் மனவுணர்வின் அடையாள மாற்றத்தை நிகழ்த்துகிறது.

கருத்துச் செறிவாக்கியாகவும் காட்சியுருக் காட்டியாகவும் இயங்கும் படிமங்கள் நவீன கவிதை உத்திகளுள் முதன்மை

யானது. எலியட் நவீன கவிதையில் உணர்வை வெளிப்படுத்தும் முக்கிய அம்சமாக படிமத்தைக் கருதினார். இதற்காக காட்சிகள், பொருட்களைத் தன் கவிதையில் படிமமாகக் கையாண்டார். 20-ஆம் நூற்றாண்டின் அமெரிக்கப் பெண் இலக்கிய விமர்சகராகிய ஹெலன் வென்ட்லர் (Helen Vendler) கூறுவது போல படிமம் அழகுக்காக மட்டுமல்ல, உணர்வு மற்றும் கருத்தை ஒருங்கிணைக்கும் முக்கிய கருவியாகவும் விளங்குகிறது. உணர்வு வெளிப்பாட்டுக்கும் கருத்து துல்லியத்துக்கும் அடுக்கு அமைவுக்கும் அவசியமாகக் கருதப்படும் படிமங்கள் வாசகரைக் கவிதையுடன் ஒன்றிணைக்கும் பாலமாகவும் அமைகின்றன. குறியீட்டு உருவாக்கத்தில் ஒத்திசைவாகவும் காட்சி ஒப்பீடுகளாகவும் கையாளப்படும் இப்படிமங்கள் கவிதையின் வடிவ நேர்த்திக்கு கால்கோளாய் அமைவதுடன் மொழிவளர்ச்சியிலும் சிறந்த பங்காற்றுகின்றன.

ஈழத்துப் பெண் கவிஞர்களின் நவீன கவிதைகளில் எழும் சிக்கல்கள்:

ஈழத்துப் பெண் கவிஞர்களின் நவீன கவிதைகள், எந்தளவுக்கு சொற்சிக்கனமும், நேர்த்தியும் கொண்டதாக விளங்குகிறதோ அதேயளவுக்குப் பிரச்சாரத் தன்மை கொண்டதாகவும், வெறும் புலம்பலாகவும், நேர்த்தியற்றதாகவும் விளங்குகிறது. ஆண் ஆதிக்கப் போக்கில் பெண்ணை அணுகிய நிலையில், பெண்கள் ஆண்மீது கொண்ட பகையுணர்வை வெளிப்படுத்தவும் ஆதிக்க எழுச்சிக்கு எதிரான போராட்டங்களை முன்னெடுக்கவும் கவிதையைப் பிரச்சாரத்தளமாகவும் உணர்வை வெளிப்படுத்தும் களமாகவும் பயன்படுத்தினார்கள். இதனைப் பெண்ணுரிமைக்கான இயக்கங்களின் தோற்றமும் சாதகமாக்கின. இக்காலப்பகுதியில் சிறுசஞ்சிகைகளில் எழுதிய தமிழவள், தர்மினி, நாகபூசனி கருப்பையா, ஜெயந்தி தளையசிங்கம், செந்தனல், சூரியநிலா, கி. கிருபா, செ. புரட்சிகா, கனிமொழி பேரின் பராசா, தூர்க்கா, ரஜிதா அரிச்சந்திரன், ஜனர்த்தனி, சிரஞ்சீவி முதலான பெண் கவிஞர்களின் பெரும்பாலான கவிதைகள் இத்தளத்திலேயே பிரவகிக்கின்றன. குறிப்பாக 1990-களுக்குப் பின் வன்னிப் பிரதேசத்தில் இருந்து வெளிவந்த பெண் கவிதைகள் பல பிரச்சாரத்தன்மை கொண்டவையாகவும் ஒற்றைத்தன்மை கொண்டவையாகவுமே காணப்பட்டன.

செல்பு கதை கூடும் கண்ணகி
 சூப்பினை கரீடன் மண்புட்டு சிழிக்கை
 சீர்தீர்ப் சித்தினை கரீமன கிரத்தி

அக்கினி சிறகாய் - பக். 1

கருத்துச் சுருக்கமாகவும் விளக்க வசனங்களாகவும் வருவன யாவும் கவிதையாகாது. இவை வசன அடுக்குகளைக் கொண்ட வாக்கியமேயன்றி கவிதையல்ல. கவிதை என்றும் அனுபவத்தை தருமேயன்றி கருத்தை வெளிப்படுத்தாது. கற்பின் மாண்பாய் உணர்த்தப்படும் கண்ணகியும் வீடு பேற்றை அழிக்கும் சிற்றின்பமும் தண்டனை தரும் கர்மாவும் ஒன்றை நிறுவுவதற்கான கூற்றுக்களையன்றி கவிதையல்ல. பிறிதொரு வகையில் கூறுவதானால் தத்துவார்த்த

வசனங்கள் கவிதையாகாது. அடுக்கு இருப்பதால் மட்டும் கவிதை பிறக்காது. என்பதற்கு இவ்வசனம் சிறந்த சான்றாக அமைகிறது.

அருட்டுணர்வின் காரணமாகக் கவிதை பாட வரும் ஈழத்துப் பெண் கவிஞர்கள் சிலருக்கு கவிதை பற்றிய புரிதல்கள் மிகக் குறைந்தளவிலேயே காணப்படுகின்றது. பாலரஞ்சனி சர்மாவின் ஹைகூ கவிதைகள் இதற்குத் தக்க சான்றாக அமைகின்றன. மிகக் குறைந்தளவு அடிகளிலே மாத்திரம் ஹைகூ கவிதைகள் தோன்றி விடுவதில்லை. ஜப்பானிய மரபுக் கவிதை வடிவங்களில் ஒன்றான ஹைகூ மூன்றடி களில் முறையே ஐந்து, ஏழு, ஐந்து என சீர்கள் வரும். முதலி ரண்டு அடிகளின் முத்தாய்ப்பாக மூன்றாவது அடி பளிச் சென்று தெறித்து நெஞ்சில் தைக்கும். ஆனால் பாலரஞ்சனி சர்மா 'குன்றின்குரல்' (இதழ் - ஜீன் 1992, ஜூலை - செப் ரெம்பர் 1993) இதழில் எழுதிய ஹைகூ கவிதைகளில் இதனைக் காணமுடியாது. அத்துடன் வெற்று வசனங்கள் கூட கவிதை என்னும் பெயரில் சஞ்சிகைகள் பத்திரிகை களில் பிரசுரிக்கப்படுவதும் கவிதைகள் பற்றிய தவறான புரி தலுக்கு வழி வகுக்கும்.

‘உண்டே!

நன்றி!

ஔங்கூவுக்குள் இசை தந்தாரேயா’

இவ்வாறான பொருத்தமற்ற கற்பனைகள் நல்ல கவிதைகளை உருவாக்காது. இத்தன்மையில் அமையும் வசனங்களைக் கவிதை என்னும் பெயரில் சஞ்சிகைகள், பத் திரிகைகள் பிரசுரிப்பதை தவிர்க்கும்போதுதான் எதிர்கா லத்தில் ஈழத்தில் நல்ல தமிழ்க் கவிதைகளை உருவாக்க கலாம்.

மூன்று வரிகளைக் கொண்டு மூன்று வரிகளில் எழுதப்படும் வசனங்கள் யாவும் ஹைக்கூவாய் அமையாது. இது ஹைக்கூவை வடிவம் சார்ந்து அடையாளப்படுத்தும் ஒன்றே அன்றி இவ்வாறு எழுதப்படும் அனைத்தும் ஹைக்கூ அல்ல. பொதுவாகக் கூறப்போனால் ஹைக்கூ என்பது கவிதை வடிவம் மாத்திரமன்று. ஒரு கணத்தை அப்படியே காட்டி விட்டு விலகுவது. ஒரு கணம் என்பது நீண்ட சிந்தனை அல்ல. அதேபோல் முடிவுகளின் தொகுப்பு அல்ல. ஒரு கண நேர உணர்வு. அலங்காரம், கருத்துச் சொற்கள் இன்றி ஒன்றைச் சொல்லாமல் சொல்வது.

யுத்தூண உச்சம்

இணையதன உலகம்

உடைகங்கூல் சிசைதல்

அம்மா என் ஹைக்கூ - பக். 5

விக்னா பாக்கியநாதனின் இத்தொடர் ஹைக்கூ அன்று. விஞ்ஞானம் மனிதனை உச்சத்திற்கு கொண்டு சென் றுள்ளது என்பதை கூறும் அறிக்கையேயன்றி கவிதையல்ல. சுத்திகரிக்கப்பட்ட மற்றும் நனவான கலையாக விளங்கும் ஹைக்கூ விடயத்தை நேரடியாகக் கூறாது தனக்குள் மெளனமாகக் கூடியது. விக்னா பாக்கியநாதனின் இக்க கவிதையை ஹைக்கூவாக மாற்றவேண்டுமாயின்,

புரீசைதனைச்சைகூலயன்

ஐக்கூவுக்குள் நூலா

பார்த்தபடி நன்றி ரோபா

இங்கு விமர்சனம் சொல்லப்படவில்லை. காட்சி மெளனத்தின் வழியே சொல்லாத சேதிகளைச் சொல்லிச் செல்கிறது.

இன எழுச்சி, தேச விடுதலை முதலானவற்றை கருப்பொரு ளாகக் கொண்டு மோனையுடன் கூடிய தேர்ந்த வசனங்கள் கவிதையாகப் பரிணமிக்க முடியாது. பிரச்சார நோக்குடைய இவை கவிதை போன்று நின்றாலும் உண்மையில் இவை கவிதைகள் அல்ல. அலங்காரத் தன்மை கொண்ட வசனங்களே ஆகும்.

‘ஔக்கூவுக்குள் ஔக்கூவுக்குள்

ஔக்கூவுக்குள் ஔக்கூவுக்குள்

ஔக்கூவுக்குள் ஔக்கூவுக்குள்’

நிமிர்வு - பக். 63

பிரச்சாரத் தளத்தில் இயங்கும் கருத்தியல் இங்கு அலங் காரத் தன்மை கொண்ட வசனங்களுக்கூடாகக் கவிதையாக உருமாறுகின்றது.

போர், பாலியல் வன்முறை, அகதி வாழ்க்கை, பெண் விடுதலை குறித்து எழுதப்படும் கவிதைகள் அனுபவங் களாக மட்டுமே கவிதையில் வந்து செல்கின்றன. அது கவி தைக்குரிய மொழியாக உருமாறவில்லை. ஈழத்தில், புலம் பெயர் தேசத்தில் எழுந்த கவிதைகள் பல வாக்குமூலம் போல நிற்கின்றனவே அன்றி அவற்றில் கவிதை மாற்றம் (poetic transmutation) நிகழவில்லை.

‘ஔக்கூவுக்குள் உன் உருக்கூவுக்குள்

ஔக்கூவுக்குள் ஔக்கூவுக்குள்

ஔக்கூவுக்குள் ஔக்கூவுக்குள்’

சுதந்திரப்பறவை (ஐப்பசி - கார்த்திகை) - பக். 13

சுதந்திரப்பறவை பத்திரிகையில் வெளிவந்த அம்புலியின் பல கவிதைகள் பிரச்சாரத் தொனியிலேயே அமைந்தன. வாகருக்கு உண்மைகளை உரைக்க முயன்றமையால் இக்க கவிதைகள் பெரும்பாலும் நேரடித்தன்மை கொண்டதாகவே அமைகின்றன.

வானம்பாடிக் கவிதைகளைப் போன்று வார்த்தைப் பந்தலுக் கூடாக, வெற்றுச்சொற்களை அடுக்கிச் சொல்லுகின்ற கவிதை முயற்சியையும் ஈழத்தில் காணலாம். தினகரன், சங் குநாதம், ஆதவன், முரசொலி வாரமஞ்சரியில் வெளிவந்த பெரும்பான்மையான கவிதைகளுடன் வானொலியில் இடம் பெறும் கவிதைகளும் இத்தன்மையை உள்வாங்கியே இயங்

குகின்றன. இவைகள் ஆக்க இலக்கிய கலை முயற்சிகளாக எண்ணப்படுவதில்லை.

சுலகைக்குச் சீக்கூத
சம்ஹதாயப் பேரார்வைக்குள்
சுருண்டூ சூங்கும்
உலகத்தையே உடரு
உடயல் காணும்
உண்ணென்பயணம்

சக்தி - பக். 08

ஈழத்தில் வெளிவந்த கவிதைகளை ஆண்களால், பெண்களால் எழுதப்பட்டதெனத் திடமாக வேறுபடுத்திக் கூற முடியாது. ஏனெனில் பெண் பெயருக்குள் ஒளிந்திருக்கும் ஆண்களாலும் கவிதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆமிரபாலி என்னும் பெயரில் ஹரிஹரசர்மாவும் மாளவிகா என்னும் பெயரில் புதுவை இரத்தினதுரையும் கவிதைகளை எழுதியுள்ளனர். ஆகையால் இக்கவிதைகளை வேறு பிரித்தறிவதில் சிக்கல்கள் உள்ளன. அத்துடன் 'நமது ஈழநாடு' பத்திரிகையில் வெளிவந்த கவிதைகள் பல, மீள் பிரசுரம் செய்யப்பட்டனவாக உள்ளன. மீள் பிரசுரம் செய்யப்பட்டவை என்பதை வெளிக்காட்டாது இப்பத்திரிகை புதிய கவிதைகளைப் போன்றே இக்கவிதைகளையும் வெளியிட்டது. உதாரணமாக நமது ஈழநாடு பிரசுரிக்கப்பட்ட சன்மார்க்காவின் 'விழிப்பு' (13.12.2003), அ. சங்கரியின் 'இடைவெளி' (17.01.2003), மைத்ரேயின் 'பெண் இனமே' (24.01.2003), முதலான கவிதைகள் 'சொல்லாத சேதிகள்' தொகுப்பில் இடம்பெற்றவை. ஆயினும் மூலநூற்பிரதியின் பெயர் இக்கவிதையின் கீழ் குறிப்பிடப்படவில்லை. இதனைப் போன்று 17.01.2003 திகதியில் 'ஒரு கடிதம்' என்னும் தலைப்பில் இடம்பெறும் ஓளவையின் கவிதை அவரின் 'எல்லைக்கடத்தல்' என்னும் தொகுப்பில் 'கடிதத்தில் கரைகிறேன்' என்னும் பிறிதொரு பெயரில் இடம்பெறுகிறது. அத்துடன் 'நமது ஈழநாடு' பத்திரிகையில் வெளிவந்த 'ஒரு கடிதம்' என்னும் கவிதையில் 'அன்பே' என்னும் ஒரே ஒரு சொல் மாத்திரமே புதிதாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு ஒரே கவிதையை இரு தலைப்புக்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளமை தவறாகும். ஒரே பொருண்மையில் கட்டுண்டு வெவ்வேறு தலைப்புகளில் இடம்பெறும் கவிதைகள் வாசகருக்கு குழப்பத்தையே ஏற்படுத்தும். மூலக்கவிதைகளை இனம் கண்டு உரிய முறைமையுடன் பிரசுரிக்கப்படாவிட்டால் ஆய்வுச் சிக்கலுக்கும் அவை வழி வகுக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பத்திரிகையில் மீள்ப் பிரசுரிக்கப்படும் கவிதைகள் பிறிதொரு கவிஞரின் பெயரில் பிரசுரிக்கப்படுவதும் உண்டு. 17.01.2003 அன்று வெளிவந்த 'நமது ஈழநாடு' பத்திரிகையில் மீள் பிரசுரமான 'வையகத்தை வெற்றி கொள்ள' சிவரமணியால் எழுதப்பட்டு 'சொல்லாத சேதிகள்' தொகுப்பில் இடம்பெற்ற கவிதையாகும். இக்கவிதை க்ருஷாங்கினி, மாலதி மைத்ரி ஆகியோரைத் தொகுப்பாசிரியராக கொண்டு வெளிவந்த 'பறத்தல் அதன் சுதந்திரம்' தொகுப்பில் தவறு தலாக சன்மார்க்காவின் பெயரில் இடம்பெற்றது. அதனைக் கருத்தில் கொண்டு 'நமது ஈழநாடு' மூலநூலை கண்டறியாது, இக்கவிதையை சன்மார்க்காவின் பெயரில் மீண்டும் பிரசுர

மாக்கியது. பாதகமான முறையில் இடம்பெறும் ஒழுங்கற்ற இவ்மீள்பிரசுரங்களும் எதிர்கால ஆய்வுகளுக்குப் பாதகமாக அமையலாம் என்பது இங்கு துலாம்பரமாகிறது.

பெண்களால் எழுதப்படும் கவிதைகள் நிகழ்ந்த வலியை அப்படியே சொல்லிவிடுவதை தவிர்த்து கருத்தை உரைக்காது அனுபவத்தை மொழியாக மாற்றவேண்டும். நிகழ்ந்ததை அப்படியே உரைக்காது நிகழ்ந்ததின் உணர்வு, அதிர்வு மொழியாகக் கட்டமைய வேண்டும். கோஷத்திலிருந்து பிம்பத்துக்கு நகரும் நகர்வாக ஈழத்துக் கவிதைகள் அமையவேண்டும். இங்கு பிம்பம் என்பது அலங்காரம் அல்ல. அது கவிதையின் சிந்தனையைத் தூண்டும் கருவி. சிறு பொருள், சைகை, காட்சி எனப் பெரிய உலகத்தைத் திறக்கும் திறன் வாய்ந்ததே விம்பம். அத்துடன் பெண்களால் எழுதப்படும் பெரும்பாலான கவிதைகள் அன்றில் இருந்து இன்று வரை அதே குரல், அதே கோபம், அதே சொற்கள் என ஒரே தன்மை கொண்டனவாகவே அமைகின்றன. கவிதை காலத்துக்குள் சிக்காது காலத்தைத் தாண்டி பிரவேசிக்கவேண்டும். வித்தியாசமான உவமை, பிம்பம், ஒலி, இடைவெளி ஆகியவற்றின் வழியாக கவிதை என்ற புதிய அறிவாகப் பரிணமிக்கவேண்டும். குறிப்பாக பெண்ணிலைவாதிகளால் எழுதப்படும் கவிதைகள் உடலிலிருந்து உலகத்துக்கு நகரவேண்டும். பெண்களால் எழுதப்படும் கவிதைகள் உடலை மட்டும் ஆதாரமாகக் கொள்ளாமல், அந்த உடல் வாழும் நிலம், மொழி, வரலாறு, பொருளாதாரம், அதிகார உறவுகள் என்பனவற்றின் கூட்டிணைவாய் உருமாறி சமூகத்தின் குரலாய் ஒலிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் ஈழத்து பெண்ணிலைவாதிக் கவிதைகள் விசாலிக்க முடியும்.

பெண்ணிருப்பை முன்னிறுத்தி 'முரண்' என்னும் சரடு வழியே மென்னுணர்வுத் தளத்தில் இயங்கும் ஈழத்துப் பெண்மொழி தனக்கெனத் தனித்துவ அடையாளங்களைக் கொண்டது. பாலின நடத்தையாலும் வரையறுக்கப்பட்ட ஒழுக்க நியதியாலும் வடிவமைக்கப்பட்ட பெண்ணிருப்பியலின் இவ்வனுபவவெளி எளிமையானது, நேர்த்தியானது, சொற்சிக்கனத்துக் கூடான உள்ளுணர்வுத் தளத்தில் இயங்குவது. ஈழத்துப் பெண் கவிதைகள் குறித்தான ஆழமான விமர்சனங்களோ மதிப்பீடுகளோ இதுவரைகாலமும் வெளிவரவில்லை.

விரிந்த தளத்தில் கனதியான ஆய்வை வேண்டி நிற்கும் ஈழத்துப் பெண் கவிதைகள் முழுமையான ஆய்வுக்கும் உட்படுத்தப்பட்டதில்லை. தமிழகத்தோடு ஒப்பிடும்போது ஈழத்து நவீன பெண் கவிதைகள் பற்றி வெளிவந்த ஆய்வுகள் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவிலேயே உள்ளன. எனவே ஆக்கபூர்வமான விமர்சனங்களும் மதிப்பீடுகளும் ஈழத்துப் பெண் கவிதைகளை பிறிதொரு தளத்துக்கு கொண்டு செல்லும். இதனைக் கருத்தில் கொண்டே இவ்வாய்வு என்னால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

ramesh.s@thaiveedu.com

கம்பனின் கருவுலம் திறந்து...

- மாவிலி மைந்தன் சி. சண்முகராஜா

46

நமது அரசனான இராவணனது ஆட்சியில், விலங்குகள் கூட எவராலும் எத்தீங்கும் அடையாது இருக்கையில், அரசனது தங்கைக்கே இந்த அவலம் ஏற்பட்டதே என வருந்தி, தம்மைவிட்டு நன்மையெல்லாம் நீங்குகிறதோ என்று தோன்றுகிறது என்று சொல்லி, அந்நகர மகளிரும் மக்களும் கண்ணீர் சொரிகிறார்கள்.

சென்றமாதத் தாய் வீடு இதழில் கம்பராமாயணம், ஆரணிய காண்டத்தின் 7-ஆவது படலமாகிய மாரீசன் வதைப்படலத்தின் முற்பகுதியில் நிகழ்ந்த செய்திகளுடன் கம்பரின் கவிநயத்தையும் சுவைத்து மகிழ்ந்தோம். தண்டகாரணியத்திலிருந்து புறப்பட்ட சூர்ப்பணகை சோகத்தின் குறிகளோடு இராவணனின் அரண்மனையின் வடக்கு வாசலை வந்தடைவதைத் தொடர்ந்து அங்கே நிகழ்வனவற்றைக் கம்பரின் கவிநயம் சொட்டும் செய்யுள்களுடன் இப்பகுதியில் சுவைத்து மகிழலாம்.

சூர்ப்பணகை அலங்கோலத் தோற்றத்துடன் தன்னந்தனியளாக வந்த காட்சியைக் கண்ட இலங்கை மக்கள், தமக்கு ஏற்பட்ட துயரத்தினால், தமது வயிற்றில் அடித்து அலறியபடி அவளுக்கு இந்தத் துன்பத்தை ஏற்படுத்தியவர்கள் யாராக இருக்கலாம் என்று பலவாறு கூறிக்கொள்வதாகக் கம்பர் 18 செய்யுள்களில் பாடிவைத்துள்ளார். முன்று உலகத்தையும் அடக்கி ஆள்கின்ற இராவணனுடைய தங்கையாகிய சூர்ப்பணகையின் முக்கை அரிவதற்கு யாருக்குத் துணிவு வரும்? இந்தக் கொடுமையை இந்திரன் செய்திருப்பானோ, அல்லது பிரமன் செய்திருப்பானோ, அல்லது திருமால் செய்திருப்பானோ அல்லது சிவன் செய்திருப்பானோ? இவர்கள்தான் இராவணனுக்குப் பகையானவர்கள். வேறு எவருக்கும் துணிவு வராது. இராவணனின் தங்கை என்று அறிந்தால் எல்லோரும் அவளது காலில் விழுந்து வணங்குவார்களேயன்றி இத்தகைய காரியத்தைச் செய்யத் துணியமாட்டார்களே என்றெல்லாம் பலவாறு கூறிக்கொள்கிறார்கள்.

“போரிலான் புரந்தரன் ஏவல் பூண்டனன்
ஆருலா நேமியான் ஆற்றல் தோற்றுப்போய்
நீரினான் நெருப்பினான் பொருப்பினன் இனி
யார்கொலாம் ஈதென அறைகின் றார்சிலர்”

- கம்ப. ஆரணிய. 590

போரிலான் புரந்தரன் - இந்திரன் இராவணனுடன் போர்செய்ய மாட்டாமல், ஏவல் பூண்டனன் - அவனுக்குக் குற்றேவல் செய்து கொண்டிருக்கின்றான், ஆருலா நேமியான் - ஆரங்களை அணிந்து கொண்டிருக்கின்றவனும் சக்கரத்தை ஆயுதமாகக் கொண்டவனுமாகிய திருமால், ஆற்றல் தோற்றுப்போய் நீரினான் - இராவணனுடன் போரிடும் ஆற்றல் இழந்துபோய் கடலில் போய்ப் படுத்துக்கிடக்கின்றான். நெருப்பினான் பொருப்பினன் - நெருப்பைக் கையில் ஏந்தியவனாகிய சிவபெருமானும் இராவணனுக்குப் பயந்துபோய்த் தனது இமய மலையைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு அங்கே வாழ்பவனாயினான், இனி யார்கொலாம் ஈதென - இவர்களைத்தவிர இதனைச் செய்தவர் வேறு யார் இருக்கமுடியும் என்று, அறைகின்றார் சிலர் - சிலர் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள்.

இந்திரன் இராவணனிடம் போரிட்டுத் தோற்ற புராணக்கதை இருக்கிறது. திருமாலும், சிவனும் இராவணனுடன் போரிட்ட தில்லை. ஆனால், அவர்கள் அவனை ஒன்றும் செய்யாது, கடலிலும் மலையிலும் தங்கியிருப்பது இவனுக்குப் பயந்து என்று மக்கள் கருதுவதாகக் கம்பர் இங்கே கூறுவது சிறப்பு. போரிலான், நீரினான், நெருப்பினான், பொருப்பினான் எனக் கவித்துவம் மிக்க சொற்களைக் கம்பர் இச்செய்யுளில் வைத்திருக்கின்ற சிறப்பையும் காண்கிறோம். இராவணனை எதிர்க்க முடியாமல் தளர்ந்துபோயிருக்கின்ற தேவர்களும் இச்செயலைச் செய்யத் துணியமாட்டார்கள். சூர்ப்பணகையின் இந்த நிலைக்கு வேறு யார் காரணமாக இருக்கலாம் என்று அவர்கள் பலவாறு ஊகிக்கின்றார்கள். சிலவேளை தானாகவே முக்கை அரிந்துகொண்டு வந்துவிட்டாளோ என்கூடச் சிலர் எண்ணுகிறார்கள்.

“முழவினில் வீணையில் முரல்நல் யாழினில்
தழுவிய குழலினிற் சங்கில் தாரையில்
எழுகுர லின்றியே என்றும் இல்லதோர்
அழுகுரல் பிறந்ததவ் விலங்கைக் கன்றரோ”

- கம்ப. ஆரணிய. 595

முழுவீனில் வீணையின் - மத்தளத்திலிருந்தும், வீணையிலிருந்தும், முரல் நல் யாழினில் - இனிது இசைக்கின்ற சிறந்த யாழினில் இருந்தும், தழுவிய குழலினில் - எல்லா உயிர்களையும் தன்வயமாக்க வல்ல புல்லாங்குழலில் இருந்தும், சங்கில் - சங்கு வாத்தியத்திலிருந்தும், தாரையில் - எக்காளத்தில் இருந்தும், எழுகுரல் - எழுகின்ற மங்கல இசையொலி மட்டுமே ஒலிக்கும், இன்றியே என்றும் இல்லதோர் அழுகுரல் பிறந்தது அவ்விலங்கைக் கன்றரோ - ஆனால் ஒருநாளும் இல்லாதவாறு இன்று அவ்விலங்காபுரியில் அழுகுரல் எழுந்திருக்கிறதே என்று மக்கள் கவலையடைந்தார்கள்.

இராவணன் ஆட்சிபுரிகின்ற இலங்கையிலே மக்கள் எந்நாளும் மகிழ்ச்சியில் இருக்கின்றார்கள் என்பதற்கு அடையாளமாக மத்தளம், வீணை, யாழ், குழல், சங்கு, தாரை போன்ற இசைக்கருவிகளிலிருந்து மங்கல ஒலி எழுமே தவிர அழுகையொலி அங்கு கேட்பதில்லை என்பதை அந்நாட்டு மக்களின் வாயிலாகக் கம்பர் சிறப்பித்துக் கூறுவதைப் பார்க்கிறோம். இதுவரை, சிறப்பாக இருந்த இராவணனது ஆட்சிக்கு ஏற்படப்போகும் அழிவுக்கு இது முதல் படியாக அமைகிறது என்பதையும் இச்செய்யுளில் கம்பர் குறியீடாகக் காட்டியுள்ளார் என்றும் கருதத் தோன்றுகின்றது. எழுகுரல் என்பதற்கு எழுகின்ற ஒலி என்றும், ஏழு சுரங்களால் ஆன இசையொலி என்றும் கம்பர் இரு பொருள்பட உரைத்திருப்பதையும் நோக்கலாம்.

சூர்ப்பணகையின் அழுகுரலைக்கேட்டு ஓடிவந்து அங்கு திரண்ட மக்கள் அவளது கோலத்தைக்கண்டு பலவாறு துன்பப்படுகின்றார்கள். அதேநேரம், ஒப்பாரும் மிக்காருமற்ற நமது அரசன் இவளுக்கு இப்படி நேர்ந்ததை அறிந்து என்ன செய்வானோ என்று அச்சமுற்றுப் புலம்புகின்றார்கள். விழுந்து புரண்டு அழுகின்றார்கள். இதுவரை அமைதியாகவும், மகிழ்ச்சியாகவும் இருந்த இலங்கை சூர்ப்பணகையின் வருகையால் நிலைமாறிப் போகின்றது.

“இலங்கையில் விலங்குமிவை எய்தலில என்றும் வலங்கையில் இலங்கும் அயில் மன்னன் உளன் என்னா நலங்கையில் அகன்றதுகொல் நம்மின் என நைந்தார் கலங்கலில் கருங்கண் இணை வாரிகலுழ் கின்றார்”

- கம்ப. ஆரணிய. 603

வலங்கையில் இலங்கும் அயில் மன்னன் உளன் என்னா - வலது கையிலே விளங்குகின்ற வலிய வேற்படையையுடைய நமது அரசனாகிய இராவணன் இருக்கின்றான் என்ற காரணத்தினால், இலங்கையில் விலங்கும் இவை எய்தலில என்றும் - இலங்கையில் விலங்குகள் கூட என்றைக்கும் இப்படிப்பட்ட துன்பத்தை அடைந்ததில்லை, நலம் கையில் அகன்றது கொல் நம்மின் என நைந்தார் - நன்மைகள் எல்லாம் நமது கையை விட்டு அன்றுவிட்டதோ என்று சொல்லி வருந்தியவர்களாய், கலங்கலில் கருங்கண் இணை வாரி கலுழ்கின்றார் - மகளிர் எல்லோரும் மனக்கலக்கமுற்று அவர்களது கருமையான இருகண்களிலிருந்தும் கடல்போல் கண்ணீர் பெருகலுற்று வருந்துகின்றார்கள்.

நமது அரசனான இராவணனது ஆட்சியில் விலங்குகள் கூட எவராலும் எத்தீங்கும் அடையாது இருக்கையில், அரசனது தங்கைக்கே இந்த அவலம் ஏற்பட்டதே என வருந்தி, தம்மை விட்டு நன்மையெல்லாம் நீங்குகிறதோ என்று தோன்றுகிறது என்று சொல்லி அந்நகர மகளிரும் மக்களும் கண்ணீர் சொரிகிறார்கள். இராவணனுக்கு மயன் தன் மகளான மண்டோதரியைத் திருமணம் செய்து கொடுத்தபொழுது, அதிக வலிமை வாய்ந்ததும், தவத்தினால் வரமாகப்பெற்றதும், பகைவரால் அழிக்கமுடியாததுமான ஒரு வேலை இராவணனுக்குக் கொடுக்க, அவன் அதனை மரியாதையோடு பெற்றான் என்பதால் வலங்கையில் இலங்கும் அயில் மன்னன் என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டான் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இவ்வாறு 18 செய்யுள்களிலே இலங்காபுரி மக்களின் வாயிலாக இராவணனின் புகழையும், ஆட்சியின் சிறப்பையும் கம்பர் சிறந்த

கவிநயத்துடன் பாடிவைத்துள்ளதைப் பார்க்கலாம். இவ்வாறு, இலங்கை மக்கள் பெருந்துயரடைய, இராவணனுடைய அரசுவையில் நின்றவர், இருந்தவர் எல்லாம், இராவணன் சீற்றமடைந்தால் என்ன செய்வானோ என்று அஞ்சியவர்களாக அச்சபையை விட்டு ஓடிச்செல்ல வழிதேடவும், மலையின் அடிவாரத்தைப் படியும் மேகத்தைப்போலச் சூர்ப்பணகை இராவணனது காலடியில் வந்து விழுகின்றாள். அவ்வேளையில் இராவணனிடம் ஏற்பட்ட சினத்தினால் உலகில் நிகழ்ந்ததை மூன்று செய்யுள்களில் கம்பர் தருகின்றார். அவற்றுள் ஒன்று:

**“முடினது இருட்படலம் முவுலகும் முற்ற
சேடனும் வெருக்கொடு சிரத்தொகை நெளித்தான்
ஆடின குலக்கிரி அருக்கனும் வெயர்த்தான்
ஓடின திசைக்கரிகள் உம்பரும் ஒளித்தார்”**

- கம்ப. ஆரணிய. 605

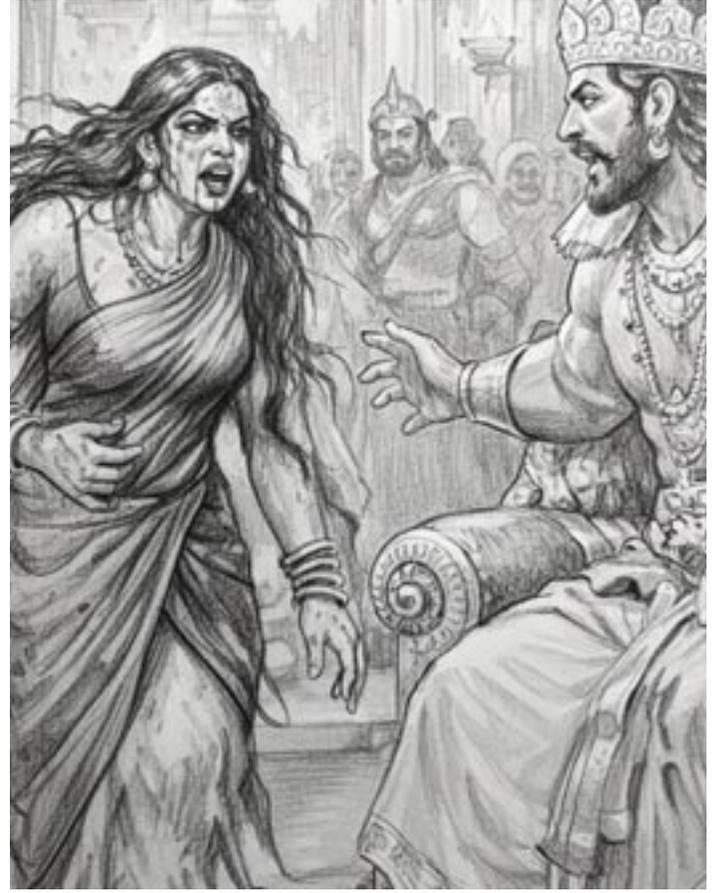
முவுலகும் முற்ற முடினது இருட்படலம் - மூன்று உலகங்களிலும் முற்றாக இருள் படிந்து முடிக்கொண்டது, சேடனும் வெருக்கொடு சிரத்தொகை நெளித்தான் - உலகத்தைத் தாங்குகின்ற ஆதிசேடனும் அச்சத்தால் தனது தலைகளின் கூட்டத்தை நெளித்தான், ஆடின குலக்கிரி - மலைக் கூட்டங்கள் அதிர்ந்து ஆடின, அருக்கனும் அயர்த்தான் - கதிரோனும் ஒளி மழுங்கினான், ஓடின திசைக்கரிகள் - எட்டுத்திசைகளையும் காக்கின்ற யானைகளும் தமது இடங்களை விட்டு ஓடலுற்றன, உம்பரும் ஒளித்தார் - தேவர்களும் ஓடி ஒளித்தார்கள்.

இராவணனது சினத்துக்கு அச்சமுற்று திங்கள், விண்மீன்கள் ஆகியன மறைந்து இருள் முடியது என்றும், இராவணன் சினத்தினால் நிலத்தில் காலான்றி எழ உலகமும், மலைக்கூட்டங்களும் அதிர்ந்து ஆடின என்றும், கதிரவனும் அச்சத்தில் மறைய, விலங்குகளும் தேவர்களும் ஓடி ஒளித்தார்கள் என்றும் இராவணனின் வலிமை ஆற்றலை வருணனை செய்யும் கம்பரின் சிறப்பை இச்செய்யுளில் காண்கிறோம்.

சூர்ப்பணகையினது கோலத்தைக் கண்ட இராவணனது சினம் எல்லை மீறுகிறது. அவளிடம் வேறெதுவுமே கேட்காமல் இடிபோன்ற குரலோடு, இது யாருடைய செயல்? என்று கேட்கிறான். காட்டுக்கு வந்து இவ்வுலகைக் காவல்புரிகின்ற மன்மதன்போன்ற உருவமுடைய மானுடர் இருவர் தமது வாளால் எனது உறுப்புகளை அறுத்துவிட்டார்கள்! என்று சூர்ப்பணகை கூறுகிறாள். மேலும் சினமுற்ற இராவணன், நடந்ததை விவரமாக உண்மையாகச் சொல்! என்று கேட்கிறான். இராவணனுக்கு எரிச்சல் ஊட்டும்படி, இராம இலக்குமணர்களின் அழகையும், வீரத்தையும் புகழ்ந்தவாறு அவர்கள்தான் தனக்குத் தீங்கு இழைத்தவர்கள் என்று அவள் கூறுவதை எட்டுச் செய்யுள்களில் கம்பர் விவரிக்கின்றார்.

**“மன்மதனை ஒப்பர் மணிமேனி வடமேரு
தன்னெழில் அழிப்பர் திரள்தோளின் வலிதன்னால்
என்னைதனை இப்பொழுது இசைப்பது உலகேழின்
நன்மதன் அழிப்பர் ஓரிமைப்பில் நனிவில்லால்”**

- கம்ப. ஆரணிய. 611

மணிமேனி மன்மதனை ஒப்பர் - தங்களது அழகிய வடிவத்தால் மன்மதனுக்கு ஒப்பானவர்கள், திரள்தோளின் வலிதன்னால் வடமேரு தன்னெழில் அழிப்பர் - தங்களது தோள் வலிமையால் வடமேரு மலையைக்கூட அழிக்க வல்லவர்கள், ஓரிமைப்பில் நனிவில்லால் உலகேழின் நன்மதன் அழிப்பர் - ஒரு கண்ணிமைப் பொழுதினில் ஏழு உலகங்களிலுமுள்ள அனைவருடைய வலிமையையும் அழிக்க வல்லவர்கள் என்னைதனை இப்பொழுது இசைப்பது? - அவர்களுடைய தன்மையை இப்பொழுது எவ்வாறு சொல்வது? சொல்வதற்கு அரியது என்கிறாள்.

சூர்ப்பணகை, இராம இலக்குமணர்களின் அழகில் மிகுதியாக ஈடுபட்டிருந்ததால் அவர்களுடைய அழகையும், இயற்கையான, செயற்கையான வலிமையையும் இயல்பாகவே எடுத்துச் சொல்வதாக இருந்தாலும், இராவணனுடைய உள்ளத்தில், பொறாமைத் தீயையும், எரிச்சலையும் தூண்டுகின்ற உள்ளநோக்கத்துடனும் அவர்களைப் புகழ்ந்து கூறுவதாகவும் கம்பரின் உத்தி இச்செய்யுள்களில் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் உரையாசிரியர்கள் கூறுவர். தேவர்களையும், தண்டகவனத்திலுள்ள முனிவர்களையும் காப்பாற்றுவதற்காக உனது அரக்கர் குலத்தையே அடியோடு அழிப்பதற்கு அவர்கள் சபதம் பூண்டிருக்கின்றார்கள் என்றும் அவள் கூறுகிறாள்.

**“தராவலய நேமியுழ வன், தயர தப்பேர்ப்
பராவரு நலத்தொருவன் மைந்தர்பழி யில்லார்
விராவரு வனத்தவன் விளம்ப உறைகின்றார்
இராமனும் இலக்குவனும் என்பர், பெய ரென்றாள்”**

- கம்ப. ஆரணிய. 616

தராவலய நேமி உழவன் - பூலோகம் முழுவதிலும் தனது ஆட்சிச் சக்கரத்தைச் செலுத்தியவனான, தயரதப்பேர்ப் - தயரதன் என்னும் பேரையுடைய, பராவரு நலத்தொருவன் மைந்தர் - புகழ்தற்கரிய நன்மையையுடைய அரசன் ஒரு வனுடைய மைந்தர்கள், பழியில்லார் - ஒரு பழியும் இல்லாத வர்கள், விராவரு வனத்து அவன் விளம்ப உறைகின்றார் - தந்தையின் ஆணைப்படி அடைதற்கரிய காட்டிலே வந்து வாழ்கின்றார்கள், இராமனும் இலக்குவனும் என்பர் பெயரென்றான் - அவர்கள் இராமன், இலக்குமணன் எனப் பெயர் கூறப்படுவார்கள் என்று சூர்ப்பணகை கூறுகிறான்.

இவ்வாறு, தனது உறுப்புகளை அறுத்து அலங்கோலப்படுத்தியவர்கள் யாரென்பதையும், அவர்கள் காட்டில் உறைவதற்கான காரணத்தையும் சொன்ன சூர்ப்பணகை, அவர்கள் மீது கொண்ட வேட்கை மிகுதியால் மட்டுமல்லாது, பகைவர்களினால் கூடக் குற்றம் கூற முடியாதபடி அவர்கள் நற்குணம் கொண்டவர்கள் என்பதாகப் பழியில்லார்! என்று கூறுவது வியப்பாக இருக்கிறது. ஆனால், இராவணனோ அவள் கூறியதைக்கேட்டுப் பெரும் சீற்றம் அடைகிறான். கரன் முதலியோர் அவர்களைக் கொண்டு அவர்களைப் பழிதீர்க்க முடியவில்லையா எனக் கேட்க, அவர்களும் போரிட்டு இறந்த செய்திகளையும் அவள் கூறுகிறான். அவர்கள் இறந்ததைக் கேட்டு இராவணன் ஒரே நேரத்தில் சோகமும் சீற்றமும் அடைகிறான்.

“ஆயிடை எழுந்த சீற்றத்து அழுந்திய துன்பம் ஆழித் தீயிடை உகுக்கும் நெய்யின் சீற்றத்தில் கூற்றஞ் செய்ய நீயிடை இழைத்த குற்றம் என்னைகொல் நினை யின்னே வாயிடை இதழும் மூக்கும் வலிந்தவர் கொய்ய வென்றான்!”

- கம்ப. ஆரணிய. 625

ஆயிடை எழுந்த சீற்றத்து அழுந்திய துன்பம் - அப்பொழுது எழுந்த சினத்திலே அடங்கியிருந்த துயரமானது, ஆழித் தீயிடை உகுக்கும் நெய்யின் சீற்றத்தில் கூற்றஞ் செய்ய - கடலிடையே எழுந்த தீயின்மேல் சொரியப்பட்ட நெய்போல அவனுடைய சீற்றத்துக்கு மேலும் வலிமை செய்ய, நினை யின்னே வாயிடை இதழும் மூக்கும் வலிந்தவர் கொய்ய - உன்னை இவ்வாறு அவர்கள் தாக்கி உனது காதையும், மூக்கையும் அறுப்பதற்கு, நீயிடை இழைத்த குற்றம் என்னை கொல் என்றான் - நீ அவர்களுக்குச் செய்த குற்றம் என்ன? என்று இராவணன் சூர்ப்பணகையிடம் கேட்கிறான். தீக்குள் நெய் சொரியப்பட்டால் அது தீயினுள் அடங்கிப்போனாலும், உள்ளிருந்து அது தீயை முண்டெழுச் செய்யும். அதுபோல் அவனுடைய சினத்திலே அடங்கிய சோகம் அச்சினத்தை இன்னும் முண்டெழு வைத்தது என்னும், கம்பரின் உவமை அணிநயத்தின் சிறப்பை இங்கே காண்கிறோம்.

அவனது கேள்விக்கு, சூர்ப்பணகை என்ன கூறப்போகின்றான், என்ன திருப்பங்கள் ஏற்படப் போகின்றன என்பவற்றைக் கம்பரின் கவிச்சுவையோடு அறிந்து அனுபவிக்க மாரீசன் வதைப்படலத்தின் மிகுதிப் பகுதியோடு அடுத்த இதழ்வரை காத்திருப்போம்.

(வளரும்...)

shanmugarajah@thaiivedu.com

தமிழ்வலை - 124

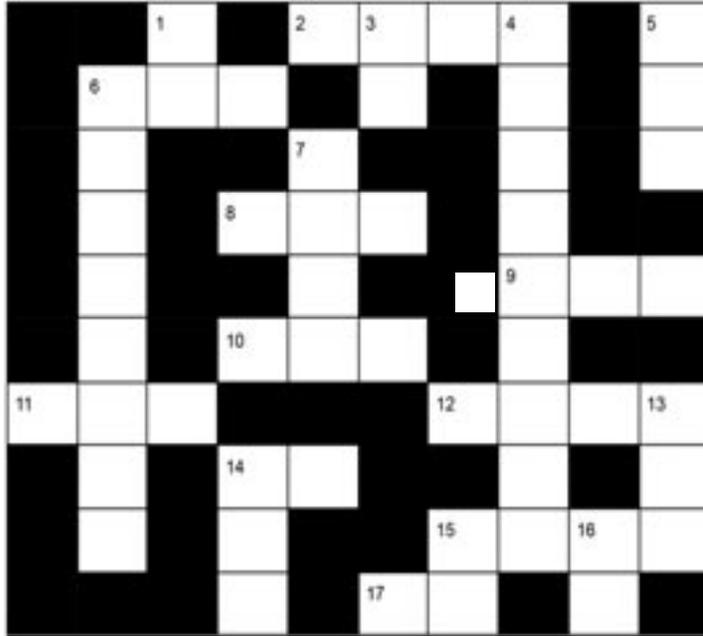
'தாய்வீடு' சமூகத்துள் தாய்மொழியின் சொல்வளத்தை வலியுறுத்தும் நோக்குடன் முன்வைக்கப்படும் 'தமிழ்வலை'யை முற்றிலும் சரிவர நிரப்பி அனுப்புவோருள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஒருவருக்கு தமிழ் நூல்களும் சஞ்சிகைகளும் பரிசாக வழங்கப்படும்.

பெயர்:

முகவரி:

தொலைபேசி எண்:

மின்னஞ்சல்வரி:

தமிழ்வலை-124 வினா

இடமிருந்து வலம்

மேலிருந்து கீழ்

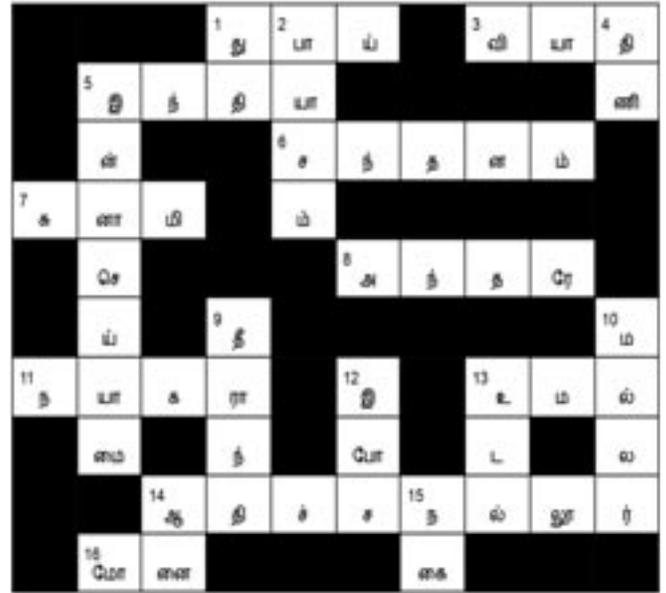
- 2 காசியப்ப மன்னனின் கோட்டை
- 6 அண்மையில் அமெரிக்கரால் கடத்தப்பட்ட ஒரு நாட்டுத் தலைவர்
- 8 கிடைக்கும் விபரம்
- 9 பாக்கு மரம்
- 10 ஏழ்மை
- 11 திருட்டு
- 12 காயப்பட்ட தோலின் தடிப்பு
- 14 எருது
- 15 மகிழ்ச்சி
- 17 கத்தி தீட்டும் கல்

- 1 செவி
- 3 பீதி
- 4 ஜெயகாந்தனின் முதலாவது கதை
- 5 பல்லக்கு
- 6 இலங்கையில் ஓர் இடம்
- 7 சரித்திரம்
- 13 வெளிப்பக்கம்
- 14 பேர்போன தென்னிந்திய ஆறு
- 15 சேரு
- 16 மூங்கில்

விடைகளை அனுப்பவேண்டிய முகவரி மின்னஞ்சல் முகவரி: thamilvalai@thaiveedu.com தொலைநகல்: 416 849 0594

Thaiveedu
P.O.Box #63581
Woodside Square
1571 Sandhurst Cir.
Toronto, ON. M1V 1V0

தமிழ்வலை-123-க்கான விடைகள்

தமிழ்வலை-123 பெறுபேறுகள் முன்னணிப் போட்டியாளர்

உமா கதிர், ஏஜகல்.
விசுவநாதன் தாமரை, ரொறன்ரோ
இராசாத்தி தேவதாஸ், ரொறன்ரோ.
கனகராஜா சிவகுரு, வவுனியா.
குமாரசாமி ரூபிகா, கிளிநொச்சி.
த.செ. நடராசா, ரொறன்ரோ.

பரிசுபெறும் போட்டியாளர் சின்னத்தம்பி பார்வதி, வவுனியா.

thamilvalai@thaiveedu.com

தமிழ்வலை போட்டிக்கான விடையை இம்மாதம் 23-ம் தேதிக்கு முன்னர் அஞ்சல் அல்லது மின்னஞ்சல் அல்லது தொலைநகல் வாயிலாக அனுப்பிவைக்கவும். அதற்கு தமிழ்வலையைப் பிரதிசெய்து அல்லது படப்பிரதியெடுத்து அல்லது கதிர்ப்பிரதியெடுத்து பயன்படுத்தவும். பெறுபேறுகள் நடுவர்களின் முடிபுக்கமைய அடுத்த மாத தாய்வீட்டில் வெளிவரும்.

முலையலுகரதை!

பெண் துயரப் பெருங்கதை - 12

tg.theeban@gmail.com

மா. சித்திவினாயகம்

இலங்கைக்கு கூலிகளை ஏற்றிச் செல்லத் தயாராக நின்ற அந்தப் பிரமாண்டக் கப்பலில் மீண்டும் சலசலப்பு.

இவளை இறக்கி விடு... அவளை இறக்குவதில் கங்காணி உட்பட அவளோடு கூட ஏறியவர்களும் வெகு மும்முரமாக நின்றார்கள். கொச்சை வசவுகளை உதிர்த்தபடியே அந்தப் பெண்ணைத் தம்மாலான மட்டும் கேவலப்படுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள் அவர்கள்.

இத்தனைக்கும் அவள் கூனிக் குறுகி மொட்டாக்கோடு அழுதபடி நின்றாள்.

‘எதற்காக அவளை இறக்கிவிட நிற்கின்றார்கள்’. அறியாத செம்பகம் கணேசனிடம் வினவினாள்.

‘அவள் அபசகுனம் என்றான்’ அவன். ‘பெண்ணாகப் பிறந்தாலே அபசகுனமெனும் பார்ப்பனக் கணக்கினுள் இவளுக்கு மட்டுமென்ன தனிக் கணக்கு?’ அறியாது வினவினாள் செம்பகம்.

உண்மையில் பெண்களை அதிமேன்மைமிகு சக்தியாகப் போற்றிப் புகழ்ந்தது ஆதித் தமிழ் வாழ்வு முறை. தமிழரது சங்ககாலம் என்பது ஏறத்தாழ 47 பெண்களிற்கும் மேலாகப் பெண்ணியப் புலவர்களைக் கொண்ட மகோன்னத இலக்கிய காலம். உலகத்தின் எப்பெண்ணிற்கும் இல்லாத சிறப்பு அது. ஆனால் பார்ப்பனியர்கள் வடமொழியோடு எப்போது இந்தியா புகுந்தார்களோ அன்றுதான் ஆண் என்பவன் என்ன செய்தாலும், அவனுக்குச் சேவகம் செய்வதற்கென்றே பிறந்தவன் பெண் என்றும், அவனுக்கு அடிமையாய்க் கிடப்பதே பெண்ணின் பெருங்கடமையென்றும் ஆயிற்று. தேவ மொழி என்று அர்ச்சிக்கப்படும் வடமொழியில் ஒரு பெண்பாற்புலவர்கூட இருந்ததில்லை.

இந்தப் பெண்ணை எதற்காக இவர்கள் கப்பலில் இருந்து இறக்குகின்றார்கள் என்பதைத் தெரியாது தவித்தாள் செம்பகம். அவள் அரவாணி... ஆணுமற்ற, பெண்ணுமற்ற கடவுளின் படைப்பு. இயற்கை படைத்த அவளை மனிதர்கள் ஒதுக்கிவைக்க முன்னிற்கின்றார்கள். அரவாணியாய் பிறத்தல் மட்டுமல்ல, பெண்ணாய்ப் பிறந்து இந்த இந்திய பூமியில் வாழ்தலும், பிழைத்தலும் கூட மகா கொடிதான காலமது.

பகுத்தறிவு மானிடராகப் பிறந்தோம் என்று மார்தட்டிய அதே மானிட குலத்தால் ஓட ஓட விரட்டப்படுகிற சனக் கூட்டம் அரவாணிகள்.

‘அரவாணி’ என இதிகாச புராணங்களில் கூறப்பட்ட போதிலும் பெண்ணை, அலி, ஒம்பது, பேடி, கோசா,

கின்னார், கோத்தி என்றெல்லாம் கண்ணியமற்ற, பொருளற்ற வார்த்தைகளால், இந்த மூன்றாம் பாலினத்தவர் சமூகத் தோரால் தூசிக்கப்படுகின்ற இனமாக எம்முள் இன்றும் இருக்கின்றார்கள்.

பெற்றவர்களாலேயே விரட்டப்பட்டுக் கேலியாக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த மனித ஜென்மத்தை இந்தப் பூமியில் எவனும் போட்டு மிதிக்கலாம், கேள்வி கேட்க எவருக்கும் நாதியில்லை. திருநங்கை அல்லது திருநம்பி என்று புதுப்பெயர் சூட்டிக் குவலயம் கொண்டாடுமளவிற்கு இவர்களின் பாலின அடையாள ஆய்வுகளை அன்றைய நாட்களில் யாரும் தேடிவரக்கூடாது.

அரவணியாகுதல் ஒரு குறிப்பிட்ட நபரின் தவறோ, ஒரு தீரா நோயோ அல்ல, மாறாக இயற்கையின் ஒரு தற்செயல் விளைச்சல் என்றோ, குரோமோசோம்களின் பிழையான பிரிதலென்றோ சிந்திக்கவல்ல நவீன அறிவுச் சிந்தனைகளை அன்று மதங்கள் மாய்த்துப் போட்டிருந்த காலம். புதன், சனி என்று கிரகங்களையே அலிக் கிரகங்கள் என வளைத்துப் போட்டுத் தாக்கிய ஜோதிடத்தில் மனிதர்களையா அவர்கள் சும்மா விடுவார்கள்.

மகாபாரதப் பெருங்கதையில் அர்ச்சுனன் போகுமிட மெல்லாம் மனைவிகளைக் கண்டடைந்து அவர்களை வலிந்து பெண்டாட்டியாக வைத்துக் கொள்கிற அறம் படைத்த வீரன். அப்படித் தான் கண்டதும், காதலுற்றுக் கன்னியான உலுப்பியை மணக்கின்றான். அவர்களுக்குப் பிறந்த குழந்தை 'அரவான்' என்றழைக்கப்பட்டது. குரு ஷேத்திர யுத்தத்தில் பாண்டவர் பக்கம் வெற்றி கிடைக்க 'எந்த குற்றமும் இல்லாத சகல லட்சணமும் பொருந்திய ஒரு மனிதப் பலி தங்கள் தரப்பில் முதல் பலியாக காளிக்கு ஆக்க வேண்டும்' என ஜோதிடர்கள் கூறியதால் அரவானை அதற்குப் பலியாக்க அர்ஜுனனும், கிருஷ்ணரும் முடிவெடுக்கின்றார்கள்.

அரவானைப் பலியாக்கப் போகின்றேனென நின்ற அர்ஜுனனிடமும், கிருஷ்ணரிடமும் அரவான் தன் இறுதி ஆசையாக ஒரு பெண்ணுடன் ஒரு நாள் இல்லற வாழ்வை முடித்த பின்பே தான் பலிக்களம் புகுவேன் என உறுதியாகச் சொல்கிறான். ஒருவேளை அது அவன் தந்தையிடமிருந்து தொற்றிய நோய் போலும்... உலகில் ஒரு நாள் வாழ்ந்திருக்கும் கணவனோடு கூடுவதற்கு எந்தப் பெண்ணும் அதை ஏற்க முன்வரவில்லை.

இறுதியாக கிருஷ்ணரே மோகினி அவதாரமெடுத்து அரவானை மணக்கிறார். ஒரு நாள் இல்லற வாழ்விற்குப் பின் பலிக்களம் புகுந்து கொலைபட்டுப் போகிறான் அரவான். அதன் பின் விதவைக் கோலம் பூணுகிறான் மோகினி. இந்தப் புரட்டுக் கதையின் அடிப்படையில் மோகினியாய் இன்றும் தம்மை உணரும் திருநங்கைகள் ஒன்றுகூடி அரவான் பெருவிழாவை அன்றிலிருந்து இன்றுவரை கூத்தாண்டவர் திருவிழா என்ற பெயரில் இந்தியத் திருநாட்டில் அமுதரற்றிக் கொண்டாடி வருகின்றார்கள்.

ஆதிக்கவாதியின் வெற்றிக்கும், புகழிற்குமாக தங்களுடைய

அரிய உயிர்களை அநியாயமாக்கத் துணிந்த அப்பாவி களின் இரத்தப் பலியில் தான் அமிழ்ந்து கிடக்கிறது இந்தப் பாடும் பூமி.

பலிக் களத்தில் உயிர் விடப்போகும் அரவானைப் பார்த்து திருநங்கைகள் ஒப்பாரி வைக்கின்றனர். அர்ச்சுனரும், கிருஷ்ணருமான கூட்டுக் களவாணித் தனத்தில் அரவான் தலை வெற்றிப் பெருமிதத்தோடு அறுத்தெறியப்படுகிறது. திருநங்கைகள் அனைவரும் அக்கூத்தாண்டவர் விழாவில் தாங்கள் கட்டிக்கொண்ட தாலியை அறுத்து, தலைக்குச் சூடிய பூக்களைக் களைந்து, வளையல்களை உடைத்துப் பின் வெள்ளைப் புடவை உடுத்தி விதவைக் கோலம் பூணுகின்றமை இன்றை வரைக்குமான சடங்காகத் தொடர்கின்ற சம்பிரதாயம்.

கப்பலில் இருந்தவர்கள் பலரும் இந்த அபசகுனத்தை ஏற்றினால் கடலில் கப்பல் அமிழ்ந்துவிடும் என்றார்கள். திருநங்கைகள் தம் துர்ப்புத்தியால் எதை நினைக்கின்றார்களோ அது நடந்துவிடுமென்று கப்பலில் இருந்த பலரும் அஞ்சினார்கள். அப்படித்தான் அவர்கள் மதங்களால் கற்பிக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

வில்லுகுகள் மீது கருணை செலுத்துவதாகச் சொல்லி வெறும் மரக்கறி உண்பதாகப் பாசாங்கு செய்கிற பார்ப்பனியம் பெண்களில், அதுவும் திருநங்கைகளில் என்றுமே வன்மம் கொண்டது. இந்த வன்மத்தினால்தான் திருநங்கைகள் பிச்சை எடுக்கவும், பாலியல் தொழில் செய்யவும் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு மனமுடைந்து தற்கொலை மற்றும் உடல்நலக் கோளாறுகளால் நாளும் பாதி வயதிலேயே மாண்டு போகின்றார்கள்.

கப்பலில் நடந்து கொண்டிருந்த இந்தச் சல சலப்பைக் கேட்டுக் கரையில் நின்ற ஹென்றி ஓல்காட்டின் பௌத்த சம்மேளன விசுவாசியொருவன் ஓடிவந்து 'இது கொடுமானது. அவளை இயற்கை அவ்வாறுதான் படைத்துள்ளது. இயற்கையின் படைப்பால் உருவான அந்தப் பெண்ணிற்கேன் இத்துணை தண்டனை' என்றான்.

'ஏம்பா... புத்தப் பயலே உனக்கு இங்க என்ன வேலை?'

'இங்கே உள்ள இந்துச் சடங்கு சம்பிரதாயம் ஏதாச்சும் புரியுமா?' என்றான் பூணூல் தரித்து நின்ற ஐயரொருவன்.

'எது உங்க சடங்கு சம்பிரதாயம்? இயலாத, இயற்கை வஞ்சித்த, ஏழைப் பிள்ளையை இடையிலேயே இறக்கி விடுறதா' என்றார் பௌத்த துறவி கோபமாக.

'ஆமா நீ இந்துவில் எந்த இந்து? சைவமா, வைணவமா, சாக்தமா, கௌமாரமா, காணாபத்தியமா, சௌரமா? எது?' என்றான் பௌத்த துறவி ஐயரைப் பார்த்து.

ஒன்றாய்க் கூடி வருகிற மக்களைப் பிரித்து ஆயிரம் பிரிவுகளாக்கி, ஜாதிகளாக்கி கெடுத்துக் குட்டிச்சுவராக்கும் பார்ப்பன ஐயர் பௌத்த துறவியின் பேச்சைக் கேட்டு ஆத்திரங்கொண்டு திருநங்கை கையைப் பிடித்துக் கீழே

இழுத்தெறிந்துவிட்டு கப்பலில் இருந்தவர்கள் மேலும், தன்மேலும், கப்பல் மேலும் கமண்டலத் தண்ணீரைத் தெளித்து மந்திரம் ஒதினான். அவனது மந்திரத்தாலும், தீர்த்தத்தாலும் திருநங்கையிருந்த இடம் புனிதமாக்கப்பட்டு விட்டது என்றான் அந்தப் பார்ப்பனியன்.

மதமும், சாதியும் மனிதரை என்றுங் கூறுபோட்டு மானிடத்தை அழிப்பனவே என்று அங்குள்ளோர் அறிந்தும் அத்தனைபேரும் வாய்மூடி மௌனமாயிருந்தனர்.

மதம்தான் மக்களை ஜாதியில் தள்ளியது. பிராமணன் இறைவன் தலையில் தோன்றியவனென்றும், சூத்திரன் காலில் பிறந்தவனென்றும், அவர்கள் தாசி மக்களென்றும் தாய்மாரையே இழிவாகப் பேசி நின்றது. தொட்டால் தீட்டென்றும், பார்த்தாலே பாவம் என்றும் எழுதி வைத்தது. தோளில் துண்டு போடவும், காலில் செருப்பும் போடவும் விடாமல் செய்து அவர்களைக் கோவிலினுள் காலகாலமாக உட்புகாமல் தடுத்தது.

மதந்தான் கிணற்றில் நீரள்ள விடாமல் தடுத்தது, நம் பாட்டிகளை சட்டை கூட அணிய விடவில்லை. இதே பார்ப்பனியந்தான் சூத்திரனைப் படிக்காதே என்று மலச் சாக்கடை அள்ளச் செய்தது.

இந்தக் கீழ்மையை எல்லாம் செய்தவர்களைக் கடவுள்கள் பிரதிநிதிகள் என்ற பெயரில் இன்றைக்கும் கொண்டாடுகின்றான் சூத்திரன். இத்தகு அடிமைத்தனந்தான் மனிதருக்குப் பகுத்தறிவு என்று ஒன்று உண்டா என்கிற கேள்வியை எம்மிடையே அடிக்கடி கேட்டு நிற்கிறது.

கடல் நீரைக் கிழித்தபடி அந்தக் கப்பல் 'சல சல' வென ஓடிக்கொண்டிருந்தது. இருபுறமும் வெண்மை நுரைகள். கண்ணிற்கெட்டிய தூரம் வரை நீலக் கடலை விரிந்து கிடந்தது. கரையிலிருந்தும், பிற ஓடங்களிலிருந்தும் மனிதர்களால் வீசப்பட்டது மட்டுமன்றி காற்றும், நதிகளும் வலுக்கட்டாயமாகக்கொணர்ந்து சேர்த்த பல பொருள்களும் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாய் கடலில் மிதந்து கொண்டிருந்தது. பெரும் பணத்தாசைகொண்டு, காங்காணிகள் 100 பேரை ஏற்ற வேண்டிய தோணிகளில் 500 பேர், 1,000 பேர் வரை ஏற்றிச் சென்றதால் பல தோணிகளை இந்தக் கடல் தின்று விழுங்கிவிட்டது.

இப்படித்தான் கண்டிச் சீமைக்கு கூலித் தமிழர்களாகப் பயணித்த 'ஆதிலட்சுமி' எனும் பெருங் கப்பலும் கரை சேர்வதற்கு முன்பாகவே கடலில் முழுகியது. அதில் பயணித்த அத்தனை பேரும் இந்தக் கடலில்தான் இன்னமும் கொந்தளிக்கும் மனதோடு குமுறிக் கிடக்கின்றார்கள். இந்தக் கடல் கூலித் தொழிலாளிகளின் கண்ணீரால் நிரப்பப்பட்ட உப்புக் கடல்.

கண்டிச் சீமைக்கு கூலியாட்கள் கொண்டுபோகும் அடுத்த கப்பல் இது. இதில் போகின்றவர்களுக்குத்தான் எத்தனை கனவுகள்.

போகும் வழியெங்கும் ஊரையும், உறவுகளையும் பிரிந்து செல்கிற கண்ணீர் ஒரு பக்கம்; பட்டினிச் சாவால்செத்து

விழத் தயாரான மக்கள் ஒரு புறம்; இவற்றில் இருந்து விடுதலையாக்கி, அயல் நாட்டில் தமக்காக விரிந்திருக்கிற சொர்க்கமென கண்டிச் சீமையை நினைத்துக் கொண்டாடுவது ஒரு பக்கமென பலவித உணர்வும் அந்தக் கப்பல் பயணிகளை ஆட்டி வைத்த தருணம்... கப்பல் ஓட ஓட ஊரும், மரங்களும் அதன் ஒற்றையடிப் பாதைகளும் மிகச் சிறியதாகி முடிவில் காணாமல் போனது. கரையை விட்டு நெடுந்தொலைவு வந்துவிட்ட இக்கப்பல் இந்து சமுத்திரப் பெருங்கடலினுள் காற்றின் போக்கில் ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

எத்தனை நாள் இன்னும் பிரிந்தழுவோம் தாய்நாடே?

காலை இருள் களைய கேரளத்துச் சேவல்களின் கூவலினி எப்போது கேட்போம் திருநாடே?

என்னார் எருதுமுது எங்கள் வயல் நிறைந்த எழிலான பயிர் பச்சை பார்க்கா கனவினியோ?

அம்மையும் அப்பனும் ஆசையுடன் எமை வளர்த்த அழகான தேசம் அதி தூரமானதுவோ?

சொந்த தேசம் தொலைத்துப் போகிறோம் கப்பல் ஏறி கண்ணீரில் மிதக்கிறோம்... மீண்டும் காண்போமா எம் திருநாட்டை? இல்லை... காற்றோடு இனிக் கரைந்துதான் போவோமா?

எத்தனை நாள் இன்னும் பிரிந்தழுவோம் தாய்நாடே?

என்று தூர மறைகின்ற தாயகத்தை நோக்கி செம்பகம் பெருங்குரலில் ஆற்றாமையோடு பாடினாள்.

கனவைச் சிதைத்தபடி அவளின் குரல் கணைசன் காதில் அறைந்தது.

செம்பகத்தைக் கணைசன் தேற்றினான்.

(தொடரும்...)

sithivinayagam@thaiivedu.com

அம்மாவின் நினைவுகள் என்னை ஆட்டிப் படைத்துக் கொண்டிருந்தன. 'தம்பி! உழைச்சுச் சாப்பிடோணும் எண்டு எங்கட ஆச்சி (அம்மம்மா) எப்பவும் சொல்லுவா' என்பது அம்மா அடிக்கடி சொல்லும் வசனம். தாங்கள் சின்னனில தங்கட அம்மாவிற்கு அடுப்பெரிக்க விறகு, கொக்காரை, பன்னாடை பொறுக்கிக் கொடுப்பது; சின்ன வாளியில தண்ணி அள்ளிக் கொடுப்பது; அவிச்ச பனங்கிழங்கிற்குக் குந்து வாந்து கொடுப்பது; மாட்டுக்குக் கிழிச்ச பனை ஓலையைத் தும்பாக்கிக் கொடுப்பது, தங்கட அம்மம்மாவின் சீலையை அலம்பிக் கொடுப்பது எண்டு பல வேலைகளை விரும்பிச் செய்வதாகக் கூறுவா. அதுக்காண்டி நாங்கள் விளையாடாமல் வேலை செய்யேல்ல. விளையாட்டு விளையாட்டுத்தான். சுத்திவர இருந்த சின்னனுகளோட இருட்டு மட்டும் அலுக்காத விளையாட்டு. விழுந்து எழும்பி முக்கு டைஞ்சு எல்லாம் விளையாடி இருக்கிறம் எண்டுவா. புளிய மரம், மாமரம் எல்லாம் ஏறியிருக்கிறம் என்பா.

திருவெம்பாவை நாட்களில் விடியவே கோவில் சென்ற கதைகள், திருவிழாவில் காப்பு வாங்கின கதைகள், தங்கச்சி யினர் காப்பு உடைந்து போகத் தன் காப்பைக் கொடுத்த கதைகள், பொங்கலிற்கு வெடி கொழுத்தினது, தீபாவ ளிக்குப் பட்டுப் பாவாடை வாங்கினது, வள்ளி அக்காட்டைத்

தோசை வாங்கினது, காட்டு ஐயாட்டைக் கஜுப் பழம் வாங்கித் திண்டது என்று அம்மா ஆயிரம் கதைகளை எனக்குச் சொல்லியிருப்பா.

எனக்கு அறிவு தெரிந்த நாள் முதல் அம்மா ஐஞ்சு மணி தாண்டி எழும்பிக் கண்டதில்லை. காலமையே குளிச்சுச் சவா மிக்குப் பூ வைச்சுச் சமையலைத் தொடங்குவா. என்னைப் பள்ளிக்கூடம் அனுப்பித் தானும் வேலைக்குப் போவா. வேலையாலை வந்ததும் உடுப்புத் தோய்க்கிறது என்று தொடங்கிப் பல வேலைகளைத் தொடர்ந்து செய்வா. பிறகு எனக்குப் படிப்பிப்பா. பிறகு அவ புத்தகம் வாசிக்கத் தொடங்க நாள் படுத்துவிடுவேன். அம்மா ஓய்ந்திருந்ததை நாள் கண்டதில்லை.

அக்கம் பக்க வீடுகளிற்கு அடிக்கடி போகாட்டாலும் றோட்டில அலையைக் கண்டால் இரண்டு வார்த்தைகள் கதைக் காமல் விடமாட்டா. அம்மம்மா வீட்டை போறதெண்டால் நல்ல விருப்பம். அம்மம்மா அம்மப்பாவிற்கு ஏதும் வருத்தம் துன்பமென்றால் அந்த நினைப்பிலேயே தவிப்பா. 'என்ற அம்மாக்கு மரவள்ளிக் கிழங்குப் பாலக்கறி விருப்பம், சொதி விருப்பம், முருக்கங்காய் குழம்பு விருப்பம்' எண்டு சமைச்சுக்கொண்டு ஓடுவா.

சகோதரங்களிற்கு உதவிறதெண்டால் கால நேரம் பாக்கிறது கிடையாது. சகோதரிகளிற்குப் பிள்ளைகள் பிறந்த போதெல்லாம் அந்த இடத்தில் நிண்டா. கேட்கும் முன்னமே செய்து விடுவா.

தீசை புய்யுரை

பஞ்சகல்யாணி

எனக்குள் 'அம்மாவிற்கு எப்படி இப்படி முடிகிறது?' என்ற கேள்வி இருந்து கொண்டே இருந்தது.

என்னை என்பாட்டிலேயே வளரவிட்டா. நாள் அவவைப் பார்த்துக் கற்றுக் கொண்டேன். அப்பா எங்களை விட்டுச் சென்ற நாள் முதல் மாற்றங்கள் தொடங்கின. ஆனால் அம்மா மாறவே இல்லை. பல இடங்களில் நிராகரிக்கப் பட்டா. மனமுடைந்து போகவில்லை. சொந்தச் சகோதரர்களே தூக்கி எறிந்தனர். நானும் அம்மாவும் அந்நியமாக்கப் பட்டோம். அம்மா சோர்ந்து போகேல்லை. என்றும் போலவே அவர்களிற்கு ஒன்றென்றால் துடித்தா. எனக்கென்றால் ஆச்சரியம், 'ஏன் அம்மா இப்படி?' என்று ஒரு முறை கேட்டுப் பார்த்தேன். 'அது அப்பிடித்தான்டா' என்று கண்கலங்கினா.

அம்மாவின் கடைசிக் காலங்களில் மறதி அவவை ஆட் கொண்டது. அது நல்லதுக்குத்தான் என்று நாள் நினைத்துக் கொண்டேன். அம்மா நினைவுகளுடாக என்னுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பா என் நினைவுகள் மங்கும் வரை.

Panchakalyany@thaivedu.com

நான் யாரோடும் பேசுவதில்லை என்றார் ராமமூர்த்தி.

பறவைகள் சலசலவென்ற சத்தத்துடன் கூட்டாகக் கிளம்பிப் பறந்தமை இவர் சொன்னதற்கு சிரிப்பதுபோல் இருந்தது. வானத்தை நிமிர்ந்து பார்த்துப் புன்னகைத்துக் கொண்டார்.

அவர் குரலில் இருந்த தீர்மானத்தைக் கண்டு தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டார் சாமியப்பன்.

ஏன்? - ஒற்றை வார்த்தையில் அவர் முகத்தைத் திரும்பிப் பார்த்துக் கேட்டார்.

ஏன்னா அது என் இயல்பில்லை... என்றார் இவர் மறுபடியும்.

அப்போ உங்களுக்கு ஃபோன் செலவில்லன்னு சொல்லுங்க... - என்று சூழலைத் தளர்த்த முயன்றார் சாமியப்பன். முன்னால் பின்னால் என்று நடந்து வருபவர்கள் யாரும் தங்கள் பேச்சைக் கவனிப்பார்களோ என்றிருந்தது. காதில் விழத்தானே செய்யும்!

ஃபோன் செலவில்லன்னு எப்படிச் சொல்ல முடியும்? நம்ப நம்பருக்கு கனெக்ஷன் வச்சிருக்கமே... அது உயிரோட இருந்தாகணுமே... அதுக்குப் பணம் கட்டித்தானே ஆகணும்? வேலிடிடீ...

அதோட மட்டுமில்லே... நம்மளோட மத்தவங்க பேசினாலும் அதுக்கும் கனெக்ஷன் இருந்தாகணுமே... - அப்படியாவது யாரும் உங்களுடன் பேசுவதுண்டா? என்ற கேள்வி அதில் மறைந்திருந்தது.

அதத்தான் சொல்ல வந்தேன்... யாராவது பேசினாங்கன்னா நான் பேசவேன்... நானா யாருக்கும் பேசறதில்லை... அதுதான் என்னோட இயல்புன்னு உறவுக்காரங்களும் புரிஞ்சிக்கிட்டாங்க பாருங்க... அதுதான் அதுல பெஸ்ட்...!

ஏன் அப்படி விட்டுட்டீங்க...? - யதார்த்தமாய்த்தான் கேட்டார் சாமியப்பன்.

அவரிடம் சொல்வதில் ஒன்றும் தவறில்லைதான். எல்லாவற்றிற்கும் மனசு வெறுத்துப் போனதுதான் காரணம் என்கிற அடிப்படையை, அந்த ஆதங்கத்தை யாரிடமாவது சொல்லித் தீர்க்க வேண்டும்போலத்தான் இருந்தது இவருக்கும்.

உள்ளொழுக்கு

உஷாதீபன்

30

இவரைப் போலவே சாமியப்பனும் ஒரு துறையில் வேலை பார்த்து ஓய்வு பெற்றவர்தான். மாலை நேரம் வழக்கம்போல் அந்தப் பூங்காவிற்கு நடைப் பயிற்சிக்கு வரும்போது பழக்கமானது. அதில் விசேஷம் என்னவென்றால் இருவரும் ஒரே திகதியில் ஒரே நாளில் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றதுதான். இந்த ஒற்றுமை அவர்களுக்குள் ஒரு நெருக்கத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தது.

ஓய்வூதியம் தொடர்பாக அவர்களுக்குள் கொஞ்சம் வித்தியாசம் இருக்கத்தான் செய்தது. ராமமூர்த்தி ஓர் இரண்டாயிரம் ரூபாய் கூடத்தான் வாங்கினார். காரணம் கடைசி ஒரு வருடத்தில் அவர் வேறு துறைக்குப் பதவி உயர்வில் கணக்கு அலுவலராய்ச் சென்றதுதான்.

பச்சை இங்ககில் கையெழுத்துப் போட வேண்டும் என்கிற வெறி அவருள்ளே புகுந்திருந்தது. அதற்கு அலுவலரானால்தானே முடியும்? அவர் வேலை பார்க்கும் சொந்தத் துறையில் அந்த இடத்தைப் பிடிக்க ஜனவரிக்கு மேல் ஆகும் என்கிற நிலை இருந்தது. அதே சமயம் தனக்கிருக்கும் சிறப்புக் கல்வித் தகுதி கருதி எந்தத் துறைக்கு வேண்டுமானாலும் செல்லலாம் என்கிற விதியின் கீழ் முப்பத்திரண்டு ஆண்டு காலம் வேலை பார்த்த தன் துறையை விட்டுப் புதிய இடத்திற்குத் தாவினார் ராமமூர்த்தி.

வெளியேறும்போது ஒருவர் கேட்டார். சார் எங்கையெல்லாம் விட்டுட்டு இப்படிப் போறீங்களே... பெரிய இழப்பு சார் எங்களுக்கு... அப்பப்ப பேசலாமா சார்...?

வேண்டாம் என்றார் இவர். அவர் அதிர்ந்து போயிருக்க வேண்டும். என்ன இந்த மனுஷன் இப்படிச் சொல்றான்? அது எப்படியோ அத்தனை பேர் காதுக்கும் போய்விட்டது. அதற்குப்பின் யாரிடமிருந்துமே ஃபோன் வந்ததில்லை அவருக்கு.

என்ன வேண்டிக் கிடக்கு? பூராப்பயலுவளும் லஞ்சப் பேர்வழிங்க... இவ்விவ்விருக்கு மத்தியிலேயிருந்து விலகினதே பெரிசு. அப்புறம் என்ன குசலம் விசாரிப்பு... கொண்டாட்டம்? ஒரு மண்ணும் தேவையில்ல... - மனசு வெறுத்துப் போய்த்தான் வெளியேறினார்.

பார்ட்டியெல்லாம் வேண்டாம் என்றுவிட்டார். இவர்தான் தனக்கைச் செலவில் எல்லோருக்கும் சாப்பாடு போட்டார். ஆபீஸ்களில் வேலைகள்தான் நடக்கும். ஆனால் அன்று அங்கு சாப்பாடு நடந்தது. கோப்புகளைப் பூராவும் எடுத்துத் தரையில் கிடாசிவிட்டு மேஜையில் இலை விரித்து சித்ரான் னங்களுடன் ஜே ஜே என்று உணவு பறிமாறப்பட்டது. எல்லோர் மனதையும் நிறைத்து விட்டுத்தான் அங்கிருந்து கிளம்பினார். எதற்கும் எவனும் வயிறெரியக் கூடாதே பிற்பாடு!

சார்... சாயங்காலம் பார்ட்டிக்கு நாங்க நாலு பேர் இருக்கோம்... என்று வந்து கெஞ்சுவதுபோல் நின்றார்கள். தொலைஞ்சு போங்க... என்று அதற்கும் கொடுத்துத்தான் தலைமுழுகினார்.

யாராவது காசை இப்படி விரயம் பண்ணுவாங்களா? கூறு

கெட்டுப் போச்சா உங்களுக்கு? அவுங்களப் பார்ட்டி வைக்கச் சொல்லி அரைப் பவுன் மோதிரத்தோடும் சந்தன மாலையோடும் வந்து நிற்கத் தெரியலை... என்னமோ இவரு விருந்து வச்சாராம்... பீத்திக்கிறாரு...! - காயத்ரீ விட்டு வாங்கினாள்.

நானென்ன ரிடையர்ட் ஆயிட்டேனா? மோதிரம் போடுற துக்கு? டிபார்ட்மென்ட்தானட மாறிப் போறேன்... கழிசடையான எடத்தைவிட்டு இடம் பெயர்றேன்... திருஷ்டிக் கழிப்புன்னு ஒண்ணு இருக்குல்ல... என்றார்.

தன்னை அங்கிருந்து விலக்கிக் கொள்ளும்முன், தனக்கான வேலைகளை, தேவைகளையெல்லாம் தானேதான் முடித்துக் கொண்டார். போட்டுப் பார்த்திருவாங்க என்கிற கவனமிருந்தது. ஸ்டிரிக்டா இருந்தவர எவருக்குத்தான் இந்த உலகத்துல பிடிக்கும்? வெளியேறிவிட்டால் எவரையும் எதற்கும் எதிர்பார்த்து நிற்கக் கூடாது. முப்பத்திரண்டாண்டுகள் பணி புரிந்த இடத்தில் பிடிப்பே இல்லாமல் போனது. சூழல் மாசு படிந்ததே அதற்கான பிரதான காரணம் என்று நினைத்துக் கொண்டார்.

தேர்டு கிரேடு ஆபீசர்தான். ஆனாலும் நான் ப்ளூ இங்கல் போட மாட்டேன். பச்சை மைப் பேனாவால்தான் ஒப்பமிடுவேன்... என்று பிடிவாதமாய் இருந்தார் ராமமூர்த்தி. யெலிஜிபிலிட்டி உண்டே...! எவன் கேட்கிறது?

சார்... உங்களுக்கு முன்னாடி இருந்த யாரும் பச்சை இங்கல் போட்டதில்ல சார்... என்று பயந்து கொண்டு புலம்பினார்கள் பலர். இவர்கள் ஏன் இந்தப் பயப் படுகிறார்கள் என்றிருந்தது. தவறு செய்பவர்களுக்கு மனதுக்குள் எப்போதும் ஒரு தயக்கமும், பயமும் இருந்து கொண்டேயிருக்கும். வருகைப் பதிவேட்டில் பணியாளர்கள் போலவே அவருக்கு முன்பிருந்தவரும் நீலநிற மையிலேயே சுருக்கொப்பமிட்டிருந்தார். தன்னைச் சிறப்பாகக் காண்பித்துக் கொள்ள அவருக்கு இஷ்டமில்லை... பத்தோடு பதினொன்றாகவே இருக்க விருப்பம். பின்னால் ஒளிந்து கொள்வது. அவர்கள் அப்படித்தான்...!

மடியில் கனமிருந்தால் வழியில் பயமிருக்கத்தான் செய்யும் என்பது பிறகுதான் புரிந்தது. கூட்டத்தோடு கும்மியடித்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்தது. நான் அப்படியில்லை என்று காண்பிக்க முனைந்தார் ராமமூர்த்தி.

சார்... கலெக்டர் ரௌன்ட்ஸ் வற்றார்... என்றனர்.

வரட்டுமே... என்றார் இவர். அவர்களோ பரபரத்தார்கள். வந்த பின் எழுந்து வணங்கினால் போதாதா? இப்போதே எழுந்து நின்று கால்கடுக்கக் காத்திருக்கணுமா? அலுவலகத்திலிருந்தவர்களுக்கு இவரின் நடவடிக்கைகள் புதிதாய், புதிராய் இருந்தன.

இந்த நிலையை அடைய வேண்டும் என்று எண்ணித்தானே அந்த அம்பத்திநாலு வயதிலும் மாலை வகுப்பிற்குச் சென்று கணக்கியல் பயிற்சி பெற்றார்? இளநிலைக் கல்வித் தகுதியே போதுமானது என்றிருந்ததுதான். ஆனாலும் மேல்நிலைக் கல்வித் தகுதியையும் அடைந்தே தீர்

வேண்டும் என்கிற வெறி அவருள் புகுந்து ஆட்டுவித்துக் கொண்டிருந்தது. அந்த நேரம்தான் உள்ளூரிலேயே அலுவலக மாறுதல் என்று வந்து அதைக் கெடுத்துவிட்டது. பதவி உயர்விற்குப் போதுமான கல்வித் தகுதி இருக்கிறதானே என்று விட்டுவிட்டார்.

புதிய அலுவலகம்... புதிய வேலைகள்... புதிய பொறுப்புகள். அதை ஒழுங்காகச் செய்தாக வேண்டும். எவனும் குத்தம் குறை சொல்லி விடக் கூடாது... பொறுக்காதே...! கவரிமான் புத்தியாயிற்றே?

இருந்தது இருந்துட்டீங்க... இன்னும் ஒரு வருஷம்... இங்கயே இருந்து ரிடையர்ட் ஆயிட வேண்டிதானே சார்... எதுக்கு கடைசி காலத்துல வேறே டிபார்ட்மென்ட்? - கேட்கத்தான் செய்தனர்.

தொலையட்டும்... இவன் இருந்தா நமக்குத்தான் இடைஞ்சல். அவனும் வாங்க மாட்டான்... நம்பளையும் வாங்க விட மாட்டான்... காசோட அருமை தெரியாத பய...!

எனக்கு வேண்டாம்... என் பங்கை இவங்களுக்குப் பிரிச்சிக் கொடுத்திடுங்க... என்றவர்தான். ஆனாலும் அவர்களுக்கு இவர் ஒரு இடைஞ்சல்தான்.

ஒருவனின் உயர்வு என்பது பலரையும் ஏதோவொரு விதத்தில் பாதிக்கத்தானே செய்கிறது? பிடியாப் பிடிச்சுக் கிளம்பிட்டானே...!

புது டிபார்ட்மென்ட்டுக்குள்ள நுழைஞ்சிட்டு... எதுக்கு சார் கடைசி காலத்துல... அதெல்லாம் பெரிய கடல் சார்... நம்மால நீந்த முடியாது...

மகிழ்ச்சியோடு போய் வாருங்கள் என்று சொன்னவர் எவருமில்லை.

உங்களுக்கெல்லாம் வயசிருக்கு. அடுத்தடுத்து ப்ரமோஷன் வர வாய்ப்பிருக்கு. ஆனா எங்க காலத்துக்கு அது ரொம்பக் குறைவு. ரெண்டு ஸ்டெப், முனு ஸ்டெப் தாண்டுறதே அதிகம். நான் இங்கயே இருந்தேன்னா மார்ச்சுக்குள்ளதான் எனக்கு நிர்வாக அலுவலர் பதவி உயர்வு கிடைக்கும். அதே ராங்கை இப்போதே அங்க போய் நான் அடைஞ்சிடுவேன். அதான் உதறிட்டுப் போறேன்... என்றார்.

இந்த வயசுல இவனெல்லாம் படிச்சு எங்க பாஸ் பண்ணப் போறான்... என்று பூகமாய்ப் பேசிக்கொண்டார்கள்தான். வீட்டில் கதவை அடைத்துக் கொண்டு பயிற்சி செய்தார். சின்ன வயசில் இருந்த அதே வேகம் இன்னும் தன்னிடம் அழியவில்லை என்று தோன்றியது. அந்த வேகம்தானே தன்னை சர்வீஸ் கமிஷன் வேலையையே வாங்க வைத்தது. லட்சக் கணக்கான பேர் எழுதிய தேர்வில் பாஸ் பண்ணுவது என்றால்? முதன் முதலில் நாளிதழில் ரிசல்ட் வந்த அந்த நியூஸ் பேப்பரை இன்னும் பாதுகாப்பாய் வைத்திருக்கிறார். இவர் நம்பரை அன்டர்லைன் பண்ணியிருப்பார். அன்று அப்பாம்பா முகத்தில்தான் எவ்வளவு மகிழ்ச்சி? வாங்கும் சம்பளத்தை அப்படி அப்படியே அம்மாவிடம் கொண்டு வந்து கொடுத்து விடும் பழக்கமிருந்தது அவரிடம். அவர்

செலவுக்கு என்று மிகக் குறைந்த தொகையையே கேட்டு வாங்கிக் கொண்டார். இது போதுமா? போதுமா? என்று திரும்பத் திரும்ப அம்மா கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தாள்.

அந்த நாள் இனிய நாள்... அது திரும்ப வராது. அம்மா அப்பாவோடு வாழ்ந்த நிறைவான நாட்கள் அவை. சத்தியத்தோடும் லட்சியத்தோடும் கை கோர்த்திருந்த நாட்கள் அவை.

கணக்கியலில் முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்றவுடன் வாயடைத்துப் போனார்கள். நினைச்சதைச் சாதிச்சிட்டீங்க... என்று உளமார்ந்த பாராட்டுதல்களுடன் வந்து நின்றவர் உதயசங்கரன் பொறியாளர் மட்டும்தான். இவனெல்லாம் எங்க அக்கௌன்டன்சி பாஸ் பண்ணப் போறான்? என்று கேவலமாய் முதுகுக்குப் பின் பேசியவர்கள் பலர். அதென்ன அப்படியான கஜகர்ண வித்தையா... பார்த்துடுவோம் ஒரு கை என்றுதான் இறங்கினார். எப்போதுமே தன் முயற்சியில் அசாத்திய நம்பிக்கை உண்டு ராமமூர்த்திக்கு. ஒன்றைக் கையிலெடுத்தால் உடும்புப் பிடியாய் பிடித்து உலுக்கி எடுத்து விடுவார்.

கலெக்டரின் முதல் மீட்டிங்கில் நன்றாக மாத்து வாங்கினார் ராமமூர்த்தி. எல்லோர் முன்னிலையிலும் அந்தளவுக்கு அவர் காய்ச்சியிருக்கத் தேவையில்லைதான். வந்து ஒரு மாதம்தானே ஆகியிருக்கிறது என்கிற புரிதல் வேண்டாமா? ஆனாலும் அவரை யார் கேள்வி கேட்பது? அத்தனையையும் வாங்கிக் கட்டிக் கொண்டார். முஞ்சி தொங்கிப்போய் வந்து உட்கார்ந்தார். மனசுக்குள் அசுவைய பிறந்தது. என்னை என்ன முட்டாப்பயன்னு நினைச்சிட்டாரா? இந்தப் பேச்சு பேசுறாரு? மனதுக்குள் கருவிக் கொண்டார்.

அன்றே சுதாரித்தார். அதற்குப்பின் எத்தனை சனி, ஞாயிறுகளுக்கு அவர் வீட்டுக்கு வந்து திரும்பினார் என்பது அவருக்கே தெரியாது. வீடே மறந்து போனது. இ. டென்டர் முதற்கொண்டு நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தார். அதில்தான் பாராட்டுப் பெற்றார். அதற்குப்பின் அவர் இருக்கிறாரா, போய்விட்டாரா என்று எதையும் கண்டு கொண்டதில்லை ஆட்சியர். அவருக்கு எத்தனையோ வேலைகள். எத்தனையோ அரசியல்வாதிகள். யார் யாரோ விசிட்டர்ஸ்...

விலகுங்க... விலகுங்க... சார் வரட்டும்... என்று கரை வேட்டியோடு நுழைந்த அந்த அரசியல்வாதிக்கு வழி விடச் சொன்ன அன்றே பலவற்றையும் புரிந்து கொண்டார் ராமமூர்த்தி. எல்லா எடமும் கழிசடையாத்தான் இருக்கும் போல்ருக்கு என்று தோன்றியது. டென்டர்கள் அசலுக்கும், பிளாமிக்குமாய் பகிரப்படுவதைக் கண்ணுற்றார். அதற்குப்பின் ஆட்சியர் மீது இருந்த மரியாதை அறவே விட்டுப் போனது. இன்னும் என்னென்னவோ மனதை உறுத்தத்தான் செய்தது. ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் நிதி எப்படி எப்படியெல்லாம் பாழாகிறது? திருப்பிவிடப்படுகிறது? கழுத விட்டைல முன் விட்டை என்ன பின் விட்டை என்ன? சீக்கிரம் இங்கிருந்து என்று கழுருவோம் என்று நினைக்க ஆரம்பித்தார். சரியாக ஒன்பது மாதங்கள்... கிடுகிடுவென்று ஓடிவிட்டதுதான். ஒரு நாள் கூட லீவு எடுக்கவில்லை. கணக்கிலிருந்த சாதா லீவு, மெடிக்கல் லீவு என்று

எல்லாமும் காலாவதி ஆகிப் போனது. லீவு எடுத்து விட்டு வீட்டில் கெதம் கெதம் என்று உட்கார்ந்து ஆபீசையே நினைத்துக் கொண்டிருப்பதற்கு ஆபீசிலிலேயே கதியாய்க் கிடப்பது மேல் என்று இருந்தே கழித்து விட்டார். என்ன நஷ்டமானாலும் பரவாயில்லை. கௌரவம்தான் முக்கியம். ஒரு பய ஒரு வார்த்தை சொல்லக் கூடாது. அதற்கு இடம் கொடுக்கவே கூடாது. அதுவே லட்சியம்.

வாங்க மாட்டான் அந்த ஆளு என்கிற தகவல் மேலிடம் வரை போயிருப்பது எப்படியோ காதுக்கு வந்தது. அப்படியா... அப்படியா? என்று வியந்தாராம். இவர் வியந்தாலென்ன வியக்காவிட்டால்தான் என்ன... நான் என்னைக்குமே உயர்தரம்தான்... அதை எவன் பாராட்டி நான் கேட்கணும்... என்று வாளாவிருந்தார் ராமமூர்த்தி. மனதிற்குள் மிகுந்த கர்வம் உண்டு இந்த ஒரு விஷயத்தில்.

டென்டருக்கென்று ஆபீசுக்குள் வரும்போதே கலெக்டர் சேம்பருக்குள் நுழையும் முன் அமர்ந்திருக்கும் இவர் பையில் செருகிவிட்டுப் போனார்கள். அதிர்ந்து போனார் இவர். உள்ளே கேட்டாலும் கேட்கட்டும்... என்று விரலசைத்து வைத்த ஆளைத் திரும்ப அழைத்து, எடு... என்றார்... ஒற்றை வார்த்தையில். உள்ளே கேட்டால் கேட்கட்டும் என்றுதான் சொன்னார். எல்லாம் வழக்கம்தான் சார்... இருக்கட்டும்... என்றான் அவன். உன் வழக்கத்தக் கொண்டு குப்பைல போடு... இதெல்லாம் அங்கயோட நிறுத்திக்கோ... எங்கிட்ட வரப்படாது... என்றார் படு கறாராய். வார்த்தையும் பார்வையும் அதைத் துல்லியமாய் உணர்த்தியது. ஒருமையில்தான் பேசினார். அதிர்ந்து போனான் வந்தவன். எவனெவனோ எது எதற்கோ வருகிறார்கள் போகிறார்கள்... அம்புட்டுப் பயலுகளுக்கும் இந்தப் புத்திதான் இருக்குமா? காரியம் சாதிக்கணும்னு இப்படியா பழக்கி விட்டுப்பானுங்க? செல் அரிச்ச மாதிரி ஆகிப் போச்சே? இவனே போய் உள்ளே சொன்னாலும் பரவாயில்லை என்றுதான் வாளாவிருந்தார். நா இப்படித்தான்... எங்க வேணா போய்ச் சொல்லிக்கோ...!

அதற்குப்பின் டென்டர் இறுதி செய்யும் நிகழ்வுக்கு ஆட்சியர் இவரை அழைப்பதே நின்று போனது. அவருக்கே பயமோ என்னவோ? யார் கண்டது? எந்தப் புற்றில் எந்தப் பாம்பு இருக்கும் என்று எவனுக்குத் தெரியும்? இருக்கும் இடத்தை மதிப்பாய் வைத்திருப்பது யார் கையில்?

வாங்கமாட்டாரா... வாங்க மாட்டாரா... அப்படியா... அப்படியா... என்று வளாகம் பூராவும்... பராபரியாய்ப் பேச்சுக்கள் பரவின. அப்படிப்பட்ட அதிசயமான செய்தியாய் அது இருந்ததுதான் வியக்கக்கக்கது. அம்புட்டுப் பேரும் சகதியில் புரளும் இடம் அது. அங்கு போய் ஒருத்தன் மட்டும் மேட்டில் உட்கார்ந்து வேடிக்கை பார்க்க முடியுமா?

யப்பாடா... போதுண்டா சாமி... அந்த 31-ஆம் தேதி வளாகத்திற்கு வெளியே வந்து தலைக்கு மேலே கையை உயர்த்தி ஒரு பெரிய கும்பிடாகப் போட்டு சாஷ்டாங்கமாய்த் தரையில் விழுந்து வணங்கினார் ராமமூர்த்தி. எவனாவது கிறுக்கன் என்று நினைத்தாலும் நினைத்துக் கொள்ளட்டும் என்றுதான் விழுந்து எழுந்தார்.

அவரை வழியனுப்பியவர்கள் நாலைந்து பேர்தான். ஆனால் யார் யாருக்கெல்லாம் மனசார அவர்களின் சர்வீஸ் பணியில்

உதவி செய்திருந்தாரோ, இடர் நீக்கியிருந்தாரோ, பலன் அடையச் செய்திருந்தாரோ அவர்களெல்லாம் நன்றி மறக்காதவர்களாய் வந்து நின்றிருந்தார்கள்தான்.

எங்கும் எந்த மாற்றமும் இல்லை... எல்லாமும் ஒரே கசடு என்றுதான் தோன்றியது. எப்படியோ வலையில் விழாமல் மீண்டாயிற்று. மீளுவதே போராட்டமாய் அமைந்து போனதை எண்ணிப் பெருமூச்செறிந்தார்.

நல்லவனாய் உயிரோடு நடமாடுவதே இந்த உலகத்தில் கஷ்டமானது என்பதாய் உணர்ந்தார். தன் கணக்கு வழக்குகளையெல்லாம் தான் இருந்த கடைசிப் பத்து நாட்களில் சப்ஜாடாய் முடித்துக் கொண்டு வெளியேறியது தான் இருப்பதிலேயே ஹலைட்டான விஷயம்... கடைசியாய் அங்கும் கேட்டார்கள்.

சார்... அப்பப்பப் பேசலாமா? - இவர் சொன்னார்... வேண்டாம்...!

என்ன சாமியப்பன்... ஏது அமைதியாவே வற்றிங்க... ஏதாச்சும் பேசுங்க...? என்றார் ராமமூர்த்தி. வெகு நேரம் அமைதியாகவே நடந்து விட்டோம் என்று உணர்ந்த கணம் அது. எவ்வளவு சிந்தனை பரந்து விரிந்து விட்டது அதற்குள்?

உங்களமாதிரியெல்லாம் நான் இல்லை சார்... கொஞ்சம் அப்படி இப்படித்தான் இருந்தேன்... நீங்க சொக்கத் தங்கம்...!

சொக்கமாவது... தங்கமாவது... எல்லாம் அவரவர் மனசப் பொறுத்தது... போதுமென்ற மனமே பொன்செயும் மருந்து... என்றார் இவர் யதார்த்தமாய்.

இந்த மனசுதான சார்... எல்லாத் தப்பையும் செய்ய வைக்குது... சலனமில்லாம அதை நீங்க கன்ட்ரோல் வச்சிருந்திருக்கீங்களே? அதைப் பாராட்டித்தானே ஆகணும்...!

வீட்டுக்கு வந்து பாருங்க... எம் பொண்டாட்டி என்ன சொல்றான்னு, என் கன்ட்ரோல் என்ன லெவலுக்கு இருக்குன்னு அப்பப் புரியும்... சொல்லிவிட்டு பலமாய்ச் சிரித்தார் ராமமூர்த்தி.

அந்த நீண்ட ஆர்ப்பாட்டமான சிரிப்பினூடே ஒரு சின்ன சோகம் தொற்றியிருப்பதாய் சாமியப்பன் உணர்ந்தார்.

அதன் இறுதியில் ராமமூர்த்தியின் கண்களில் துளிர்ந்திருந்த இரண்டு சொட்டுக் கண்ணீர்... அவரின் உள்ளார்ந்த துயரத்தை இந்த உலகுக்குப் பறைசாற்றியது.

ushadeepan@thaiivedu.com

tg.theeban@gmail.com

ஸ்ரீலேக்கா பேரின்பகுமார்

கண்ணாம்பூச்சி

ராஜேஸ்வரி அலுவலகத்தில் நுழைந்த நேரத்திலிருந்து வெளியே ஏதோ சத்தங்கள் கேட்பதை உணர்ந்திருந்தாள். ஆனாலும் காரணத்தை அறிவதற்கு முயற்சி செய்யவில்லை. புதிதாக இல்லத்திற்கு வந்தவர்களின் விபரங்களைப் பதிவேட்டில் முறைப்படி பதிவு செய்யவேண்டியிருந்தது. ஐம்பது வருடப் பதிவுகளை உள்ளடக்கிய பதிவுப்புத்தகம் மேசையில் விரிந்து கிடந்தது. இல்லம் ஆரம்பித்த காலத்தில் தீர்க்க தரிசனத்தோடு பெரிய புத்தகமாக வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். புத்தகத்தின் பருமன், உயரம் காரணமாக ராஜேஸ்வரி இருக்கையில் சற்று எழுந்தவாறே எழுத வேண்டியிருந்தது. சற்றுத் தூரத்திலிருந்து பார்ப்பவர்களுக்கு அவளுக்கு மூல வருத்தமோ? என்ற சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தும். வெளியே கேட்கும் சத்தங்கள் அவளை இடையூறு செய்தன. தன் செவித்திறனோடு போராடினாள். ஒரு கட்டத்தில் மனம் வென்றது.

வெளியே முளைத்த பிரச்சினை தீவிரமடைந்து ராஜேஸ்வரியின் அருகே வந்த போதுதான் முழுகியிருந்த வேலையிலிருந்து விடுபட முடிந்தது. முன்னால் நின்ற நான்கு பணியாளர்கள் முகத்திலும் பதற்றம் நிறைந்திருந்தது.

‘கனகைய்யாவைக் காணேல்லை...’ பணியாளர் சொன்ன செய்தியை கேட்டு இடிவிழுந்தவளாகிவிட்டாள். அவள் முதியோர் இல்லத்தின் பொறுப்பதிகாரியாக வந்து ஐந்து வருடங்களாகின்றன. வருடம் மும்மாரி பொழியுதோ இல்லையோ கனகைய்யா ஒரு வருடத்தில் குறைந்தது மூன்று தடவையாவது காணாமல் போய்விடுவார். பெரும்பாலும் அவரை ஒரு சில நாட்களில் கண்டுபிடித்து விடுவார்கள். போன தடவை மட்டும் தேடலுக்கு பதினைந்து நாட்கள் தேவையாக இருந்தன. இதனால் அவரைக் கவனிப்பதற்கு மட்டும் தனிப்பட்ட இரு பணியாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் கனகைய்யாவை நிழலாகத் தொடர்ந்தனர். ஆனாலும் அவர்களது கவனம் சிதறும்

கணம் பார்த்து கனகைய்யா ஓடிவிட்டார். இவருக்காகவே இல்லத்தின் வெளியேறும் பகுதிக் கதவுகளை பகலிலும் பூட்டிவைக்க வேண்டியிருந்தது.

கனகைய்யாவுக்கு எண்பது வயது. மிகவும் மெலிந்த தோற்றம். அவர் சட்டை போடாத நேரங்களில் அவர் உடல் எலும்புகளை எண்ணிவிட முடியும். பார்வைக் குறைபாடு காரணமாக எந்நேரமும் முக்குக் கண்ணாடி அணிந்திருப்பார். எவருடனும் பேசமாட்டார். வெறித்த பார்வையோடு எல்லா வற்றையும் அவதானிப்பார். தன் வேலைகளைத் தானே செய்துகொள்ளவே விரும்புவார். இல்லத்தை விட்டு ஓடிச் செல்லும் எண்ணம் தோன்றும் வகையில் அவரை எவரும் இடையூறு செய்வதில்லை, மனம் நோகுமாறு பேசுவது மில்லை. முடிந்தவரை மற்றையவர்களை விட இவருடன் மிகுந்த பாசத்துடன் நடந்து கொண்டனர். கனகைய்யா முதற்தடவை காணாமல் போனபோது ஒரு மணித்தியாலத்தின் பின் இல்லத்தின் பூந்தோட்ட மறைவிற்குள் இருந்து கண்டு பிடித்தனர். பின்னர் காணாமல் போகின்ற ஒவ்வொரு தடவையும் ஏதோவொரு தெருவில் அவர் வேக வேகமாக நடக்கும் நிலையில் இனங்காணப்பட்டார். அவரை மீண்டும் இல்லத்திற்கு கொண்டுவருவதற்கு பெரும் போராட்டம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. அவர் பிடிப்பவர்களை பெரும் பலத்தோடு அடிப்பார். அந்த வேளைகளில் அவரின் எலும்புகளின் பலத்தை கண்டு வியப்பு ஏற்படும். ஓலமிட்டுக் கத்துவார். அந்த ஓலம் அடங்குவதற்கு பல மணிநேரங்கள் எடுக்கும். ராஜேஸ்வரி பல தடவை அவர் வெளியே ஓடுவதற்கான காரணத்தை அறிய முற்பட்டு தோற்றுப் போனார். மனநல மருத்துவர்களின் உதவிகளைப் பெற்ற பின்னரும் அவரின் நடவடிக்கைகளில் எந்த மாற்றமும் இல்லை.

கனகைய்யா கடைசியாக காணாமல் போன நாள் மறக்க முடியாதது. மாசிப் பனிக்குளிர் முழுமையாக சூழ்ந்திருந்த அதிகாலைப் பொழுதில் எல்லோரும் போர்வைக்குள் நல்ல உறக்கத்தில் இருந்தார்கள். இரவுக் காவலுக்கு நின்ற காவலாளி, பூட்டிய இரும்புப் படலையால் ஒருவர் ஏறிக் குதித்து ஓடுவதைக் கண்டதும் பின்னால் துரத்திப் போனார். ஓடியவரைப் பிடிக்க முடியவில்லை. திரும்பி ஓடிவந்து அவ சரமாக பணியாளர்களைத் தட்டி எழுப்பி செய்தியைச் சொன்னபோது அவர்களுக்கு முதலிலை நினைவுக்கு வந்தது கனகைய்யாதான். அவரின் அறைக்குப் போனார்கள் எதிர்பார்த்தது போல படுக்கை வெறுமையாக கிடந்தது. அந்த அதிகாலை ஆரம்பித்த தேடல் பதினைந்து நாட்கள் தொடர்ந்தன. இல்லத்து பணியாளர்கள் நலன்விரும்பிகள் எல்லாத் தெருக்களிலும், காடு கரம்புகளிலும் தேடி அலைந்தனர். இரு நாட்கள் பார்த்துவிட்டு காவல் நிலையத்தில் புகார் செய்தனர். அவரது புகைப்படங்கள் ஒட்டப்பட்டன. அந்தப் படங்களிலும் அவர் பார்வையில் உயிரோட்டம் இருக்கவில்லை. ராஜேஸ்வரியும் தன் நண்பர்களின் உதவியோடு ஊடகவழித் தேடலை ஆரம்பித்தாள். அந்த முயற்சிக்கு வெற்றி கிடைத்தது. ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு பழைய கட்டடமொன்றில் கனகைய்யாவின் உருவத்தை ஒத்த ஒருவர் படுத்திருக்கின்றார் என்ற விடயத்தைத் தெரியப்படுத்தியது. தொலைபேசி தகவலின் பிரகாரம் சரியான இடத்தை இனங்கண்டு போன போது கனகைய்யா மரணத்தின் வாசலில் கிடந்தார். ராஜேஸ்வரியும் அங்கு போயிருந்தாள். கூடவே இரண்டு இல்லப் பணியாளர்கள், இரு காவல்துறை அதிகாரிகளும்

சென்றனர். ஆள் நடமாட்டம் குறைந்த தெருப்பகுதியில் ஆங்காங்கே போரினால் சிதைந்து போன வீடுகள் பற்றை பற்றிக் கிடந்தன. அதில் ஒரு வீட்டின் முன்னால் வாகனத்தை நிறுத்திவிட்டு இறங்கினர். முன்னால் இருந்த வீடு திரைப் படங்களில் பார்க்கின்ற பேய் வீடு போலிருந்தது. முன்னேறிப் போவதற்கு ராஜேஸ்வரிக்கு பயமாக இருந்தது. ஆனாலும் வேகமாக நடந்து கொண்டிருந்த ஆண்களுக்குப் பின்னால் ஓடவேண்டியிருந்தது. கதவு யன்னல் பிரித்தெடுக்கப்பட்ட கூரைகள் சிதைந்த வீடு. ஒவ்வொரு காலடியையும் பார்த்து நிதானித்து வைக்க வேண்டியிருந்தது. மதிய வெயில், சீமெந்து தரையை சூடேற்றி இருந்ததை வெப்பமான காற்றின் ஊடாக உணர் முடிந்தது. அச்சுடு தரையில் கனகைய்யா மல்லாந்து கிடந்த காட்சியை இன்றும் மறக்க முடியாது. பெத்த வயிறு எரிவது போன்ற உணர்வு தோன்றும். அவரை மீட்டெடுத்து வந்து ஆரோக்கியமாக உலாவ வைப்பதற்கு பல நாட்கள் போராட வேண்டியிருந்தது.

ராஜேஸ்வரி பழைய நினைவுகளுடன் அலுவலகத்தை விட்டு வெளியேறி வெளிப்புறத்திற்குப் போனார். நூறு வருடப் பழையமையான ஓங்கி உயர்ந்த மரங்கள் ஆங்காங்கே பழையதும், சிறியதுமான கட்டடங்கள் பயன்பாட்டுக்கு உகந்த காலத்தைக் கடந்தும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆண், பெண் என மொத்தமாக நூற்றுஇருபது முதியவர்கள் இங்கு பராமரிக்கப்படுகின்றனர். அரசு நிதி உதவியுடன் சமூக ஆர்வலர்களும் தங்களால் முடிந்த உதவிகளைச் செய்துகொண்டிருப்பதனால் இல்லம் சிறப்பாக இயங்குகின்றது எனலாம். ராஜேஸ்வரி இல்லத்தை ஒரு சுற்றுச்சுற்றி வந்தாள். மரங்களின் கீழ் இருந்த இருக்கைகளில் ஓய்வெடுத்துக்கொண்டிருந்த முதியவர்களும், தங்களால் முடிந்த சிறு வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தவர்களும், ராஜேஸ்வரியின் பதற்றத்தை கண்டு தேடலுக்கு உதவினர். கனகைய்யா எவருடனும் உரையாடி நட்புக் கொள்ளாத போதும், கூடவே தங்கியிருந்த முதியவர்களிடம் அவர் பத்திரமாக திரும்பி வரவேண்டும் என்ற வேண்டுகோள் இருந்தது. ராஜேஸ்வரி சிறிய இடங்களையும் விட்டுவிடாது தேடுவதைப் பார்த்ததும்,

‘என்னமா அவர் பூனையே... உந்தச் சின்ன இடங்களிலும் புகுந்து படுத்திருக்க...?’ என்றனர்.

அதைக் கவனத்தில் கொள்ளாது கனகைய்யாவை இல்லத்து வளாகத்தில் கண்டுபிடித்துவிட வேண்டுமென்ற நப்பாசையுடன் நகர்ந்தாள். இந்த வேளை இல்ல முதியவர்களுக்குள் இளமையான வைரமுத்து ஐயாவும் வந்து இணைந்தார்.

‘அம்மா பின் காணி மதிலோடை ஒரு கதிரை கிடக்குது. கனகைய்யா மதிலேறிப் பாய்ந்து போயிருக்கிறார் போல...?’

என்று தன் சந்தேகத்தையும் சொன்னார். ராஜேஸ்வரிக்கு நம்ப முடியாத செய்தியாக இருந்தது. ஆனாலும் அதை உறுதிப்படுத்த விரும்பினார். முதியவர்கள் எல்லோரையும் நிறுத்திவிட்டு, இரு பணியாளர்கள், வைரமுத்து சகிதம் அவ்விடத்தை நோக்கிப் போனார். அங்கு மனிதர்கள் அதிக நடமாட்டம் இல்லாத காரணத்தால், நாயுருவிகளும் கோரைப் புற்களும் செழிப்போடு வளர்ந்திருந்தன. அந்த வனப்பை மிதித்து மதிலோரம் நெருங்க வேண்டியிருந்தது. பதுங்கியிருந்த நாலைந்து முயல்கள் மனிதர்களைக்

கண்டதும் மிக வேகமாக பாய்ந்தோடி மறைந்தன. இல்லத்தின் பாதுகாப்பிற்காக முதலில் நான்கு நாய்கள் வளர்க்கப்பட்டன. ஆனால் கமலாப்பாட்டி உண்ணிக்காய்ச்சல் வந்து இறந்ததன் பின்னர் நாய் வளர்ப்பு முற்றாக நிறுத்தப்பட்டது. இதன் காரணமாக முயல்களை அடிக்கடி காணமுடிகின்றது.

மதிலோடு ஒரு கதிரை இரு காலில் சாய்ந்து கிடந்தது. கதிரையில் ஏறி நின்றாலும் மதிலின் உயரத்தை தொட்டுவிட முடியாது. அப்படியாயின் எவ்வாறு மதிலின் உயரத்தை தாண்டியிருக்க முடியும்? ராஜேஸ்வரி ஒருவனை மதிலில் ஏறும்படி பணித்தாள். அவன் நண்பனின் உதவியோடு ஏறினான். பாதுகாப்பிற்காக இறுக்கப்பட்ட ஆணிகள் பாத்ததைக் கிழித்துவிடாது நிற்பது அவனுக்கு போராட்டமாக இருந்தது. மேலிருந்து வெளிப்புறத்தை அவதானித்தவன்,

‘அம்மா அங்காலை கனகைய்யா உடுத்திருந்த சறம் கிடக்குது.

அந்தப் பகுதியை விரலால் சுட்டிக்காட்டினான். பின் வெளிப்புறம் இறங்கினான். கனகைய்யாவின் சாறத்தோடு திரும்பி மதிலில் ஏறி சாறத்தை விரித்துக் காட்டினான். கரைப்பகுதி கிழிந்திருந்தது. ஆணியில் பட்டு கிழிந்திருக்கக் கூடும் என்று ராஜேஸ்வரி எண்ணிக் கொள்ளவும்,

‘கனகர்... கதிரையிலை ஏறி நிண்டுகொண்டு சறத்தை கழட்டி ஆணியிலை கொழுவிப்போட்டு அதை பிடிச்சு பிடிச்சு ஏறி வெளியிலை போயிருக்கிறார்...’

என நடந்தவற்றை நேரில் பார்த்தவர் போன்று சொன்னார்.

‘என்ன வைரமுத்து ஐயா? கனகைய்யா ஓடுறத்துக்கு நீங்கள் கள்தான் உதவி செய்திருக்கிறீர்கள் போல...’

மதிலில் நின்ற பணியாளன் கேட்டான்.

‘நீ மதிலிலை இருந்து கவனமா இறங்கு. கண்ட இடத்திலை ஆணி கிழிச்சாலும்’

வைரமுத்து சொன்னதன் பின்னர்தான் விபரீதத்தை உணர்ந்து மெதுவாக இறங்கினான். எல்லோருக்கும் கனகைய்யா காணாமல் போன கவலையினை விட மதிலேறிப் பாய்ந்து ஓடும் வலிமை எப்படி வந்தது என்பதுதான் மிகையாக இருந்தது.

‘சாறம் நிலத்திலை கிடக்குது எண்டால் கனகர் அம்மண மாத்தான் தெருவில் போயிருப்பார்’

என்ற சந்தேகத்தை வைரமுத்து முன்வைக்க இப்போது எல்லோருக்கும் ஓடிப்போனவர் மீது பரிதாபம் ஏற்பட்டது. ‘ஐயோ அவரை வேகமாக கண்டுபிடிக்கவேணும்...’

என்று பதறிய ராஜேஸ்வரி அலுவலகத்தை நோக்கி வேகமாக நடந்து அடுத்து செய்யவேண்டிய தேடல் நடவடிக்கைகளையும் திட்டமிட்டாள். எல்லோரும் அவரவர் வேலைகளில் ஈடுபடுவதற்காக விலகிச் செல்ல வைரமுத்து மட்டும் ராஜேஸ்வரியை விலகாது நின்றார்.

‘கனகைய்யாவை எந்த பேய் வெளியிலை இருந்து கூப்பிட்டதோ தெரியேலை...’ என்ற ராஜேஸ்வரியிடம்

‘அவர் தன்ர வீட்டை தேடித் தேடி ஓடுறார். அது உங்களுக்கு விளங்குதில்லை’ என வைரமுத்து கூறினார்.

‘அது என்னெண்டு உங்களுக்கு தெரியும்’

‘என்னை வைச்சு சொல்லுறன் எனக்கும் அடிக்கடி வீட்டை ஒரு தடவை போட்டு வருவமோ எண்டு தோணும். பாடுபட்டு உழைச்சு சிறுகச் சிறுகச் சேத்த காசிலை கட்டின வீட்டிலை கொஞ்ச நேரம் கண்ணை மூடி இருந்திட்டு வரவேணுமெண்டு தோணும். ம... அங்கை போறது சாத்தியமில்லை எண்டு போட்டு இருந்திடுவன்’

வைரமுத்துவின் முகத்தை ராஜேஸ்வரி உற்றுப்பார்த்தாள். அவருக்குள் புதைந்திருக்கும் ஆசையினை ஒரு தடவையாவது நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டும் என்று முடிவெடுத்தாள்.

பொழுது சாய ஆரம்பித்தது, கனகைய்யா பற்றி எந்தச் செய்தியும் கிடைக்கவில்லை. ராஜேஸ்வரி பணிக்கு வந்த முதல் கிழமையில் கனகைய்யாவும் வந்து சேர்ந்தார். பதிவுகளின்படி அவருக்கு ஒரு மகன் இருப்பது தெரியும். ஆரம்பத்தில் இயல்பாக, சந்தோசமாக கதைத்து வந்தவர், மெதுவாக பேசுவதை நிறுத்திக் கொண்டார். வெறித்த பார்வையும் அவரிடம் சேர்ந்து கொள்ள, மனநல மருத்துவரை நாடவேண்டியிருந்தது. சிகிச்சை பலனளிக்காத நிலையில் அவரின் இந்த ஓட்டம் ஆரம்பித்தது. கனகைய்யாவின் உடல்நிலை பற்றி மகனுக்கு பல தடவை அறிவித்திருந்த போதும் உறவென்று எவரும் வந்து பார்க்கவில்லை. சில வேளைகளில் வதிவிடத்தை மாற்றிச் சென்றிருக்கக்கூடும் என்று எண்ணி தகவல் அனுப்புவதும் நிறுத்தப்பட்டது. வெளியே ஓய்வெடுத்தும், உரையாடிக்கொண்டும் இருந்த முதியவர்களை அவர்களது தங்கும் அறைகளுக்கு அனுப்பி வைக்கும் பணியினை செய்யவேண்டியிருந்தது. வைரமுத்துவை கட்டாயப்படுத்தி அனுப்ப வேண்டியிருந்தது. கனகைய்யாவை தேடுவதற்கு இருவர் சென்றதனால் அந்த வேலையில் ராஜேஸ்வரியும் ஈடுபடவேண்டியிருந்தது. பொழுது சாயும் வேளை நுளம்புகளின் தொல்லையும், ஐம்பது ஏக்கர் இல்லக் காணியில் பாம்புகள் விஷப்பூச்சிகள் மறைந்திருக்கவும் இடம் இருப்பதனால் பாதுகாப்பாக அவர்களை அறைகளுக்குள் அனுப்பிவிடுவார்கள். இத் தருணம் கனகைய்யாவை தேடிப்போன பணியாளர்களும் வந்து சேர்ந்தார்கள். எந்தத் தகவலும் சாதகமாக கிடைக்கவில்லை. எல்லோருடைய வாழ்விலும் ஒளி கிடைக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தவாறு வெளிப்புற மின்கு மிழ்களை ஒவ்வொன்றாக ஒளிர்ச்செய்தவாறு நடந்தாள்.

ராஜேஸ்வரியை நாடி காவலாளி வந்தார்.

‘அம்மா ஒரு வாகனம் வந்திருக்கு கனகைய்யாவை அவற்றை மகனாம் கூட்டியந்து வைச்சிருக்கிறார்.’

‘அப்பா... நல்ல செய்தியை சொன்னாய். நட நட வாறன்...’

ராஜேஸ்வரி காவலாளியோடு விரைந்தாள். மோப்பம் பிடித்து வந்தவர் போன்று வைரமுத்துவும் பின்னால் வந்து சேர்ந்தார். இவர்கள் செல்வதற்குள் வரவேற்புக் கூடத்தில் கனகைய்யாவையும் மகனையும் அமரவைத்திருந்தனர். கனகைய்யாவிற்கு நாற்பது கிலோ சதை வைத்தால் எப்படி

இருப்பாரோ அது போன்று மகனின் தோற்றம். கனகைய்யா மற்றைய வேளைகளில் தேடிப்பிடித்து அழைத்து வந்தால் பல மணிநேரம் ஓலமிட்டு அழுவார். இன்று அதிசயமாக அமைதியாக அமர்ந்திருந்தார்.

‘என்ன நீங்கள் இப்படி பொறுப்பில்லாமல் இருக்கிறீர்கள். இவர் திடீரென்று வீட்டு முத்தத்திலை வந்து நிற்கிறார்.’

முன்னால் இருப்பவர்களை பொறுப்பில்லாத மனிதர்கள் என்ற புதியவரை எல்லோரும் சின்னப் புன்னகையுடன் பார்த்தனர்.

‘தம்பி உந்த வேட்டியோடையோ வீட்டை வந்தவர்?’

வைரமுத்து கனகைய்யாவின் மகனிடம் கேட்டார்.

‘ஓம் ஊத்த வேட்டியோடை வந்திட்டார்’

‘நல்ல காலம் வேட்டியோடை வந்திட்டார். ரோட்டிலை ஆரோ புண்ணியவான் கட்டிவிட்டிருக்கிறான்.’

வைரமுத்துவின் நிம்மதிப் பெருமூச்சின் பொருள் விளங்காத மகன் வந்த வேலை முடிந்தது போல எழுந்தான். ‘இனி வரவிடாமல் பாருங்கோ’ ‘சரி தம்பி வந்தவரை ரண்டுநாள் வைச்சிருந்திட்டு அனுப்பி இருக்கலாமே?’

வைரமுத்துவைத் தவிர மற்றையவர்கள் எதுவும் பேசவில்லை.

கனகைய்யாவும் அதே வெறித்த பார்வையுடன் அமர்ந்திருந்தார். வைரமுத்து கனகைய்யா வீட்டை தேடித்தான் ஓடுகின்றார் என்று சொன்னது சரிதான். இந்த நிலைமையிலும் தன் வீட்டை இந்தத் தடவை சரியாக இனங்கண்டு சென்றிருக்கிறார். சிலவேளை தெரிந்தவர் எவராவது வீட்டினை அடையாளம் காட்டியிருக்கலாம்.

வைரமுத்து தன் கேள்விக்கு பதில் சொல்லாமல் எழுந்த மகனிடம் திரும்பவும் தன் கேள்வியைக் கேட்டார்.

‘இஞ்சை அப்பா நல்ல வசதியோடை இருந்து பழகினவர். வீட்டை நிண்டால் கஷ்டப்படுவார். அதுதான் கூட்டியந்தனான். நான் போட்டு வாறன்... கவனமாய் பாருங்கோ...’

வைரமுத்து வாயினுள் எதை எதையோ முணுமுணுத்தார். நல்ல வேளை அவை எவருக்கும் கேட்கவில்லை. கனகைய்யாவின் மகன் வெளியேறி வாகனத்தில் ஏறி மறையும் வரை பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் கனத்த மனத்தோடு திரும்பினார்கள் அதுவரைக்கும் கதிரையில் அமர்ந்திருந்த கனகைய்யாவை அங்கு காணவில்லை. முதியோர் இல்லம் மீளவும் தேடலை ஆரம்பித்தது.

srilekha.perinpakumar y@thaiveedu.com

பெப்பிரவரி

15

ஞாயிற்றுக்கிழமை

முற்பகல்

9.30 மணி

கூடம்

சுவாமி விபுலானந்தா

ஆசியத் கற்கைகள் நிறுவனம்

கிழக்கு பல்கலைக்கழகம்

கல்லடி, மட்டக்களப்பு

இலங்கை

மிச்சிகன் மாநிலப் பல்கலைக்கழகத்தில்

திரைக்கதை, திரைப்பட வரலாறு, கோட்பாடு, படத்தயாரிப்பு

ஆகியவற்றைக் கற்பிக்கும்

பேராசிரியர் சொர்ணவேல்

அவர்களின் நூல் அறிமுகம்

குதல் சுவர்

பெரஸ்ஸோன், புதுவல், ஓசை

ஆசிய நிறுவனம் ஆளுகைகள், அவர்களும் படைப்புகள் பற்றிய நூல்

காட்டில் இருந்த விநோதமான ஒரு பொருள்

ஏ.எஸ். பையற்

தமிழில்: என்.கே. மகாலிங்கம்

(ஏ.எஸ். பையற் 1936-2023. இவர் இங்கிலாந்தில் பிறந்தவர். பெண் எழுத்தாளர். இவரின் இயற்பெயர் டேம் அன்ரோனியா சூசன் டி.பி. இவர் எழுத்தாளராகியபோது தன் முதல் கணவனின் பெயர்

ரையே வைத்துக் கொண்டார். இவர் ஆங்கில விமர்சகர், நாவலாசிரியர், சிறுகதை எழுத்தாளர், அத்துடன் கவிஞர். இவர் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி கற்றவர். அங்கு கல்வி கற்ற காலத்திலேயே இரண்டு நாவல்களை எழுதத் தொடங்கிவிட்டார். இவரின் தந்தை ஒரு நீதிபதி. அத்துடன் ஒரு புலமையாளர். கவிஞர் பிறவுணிங் பற்றி ஆய்வு செய்தவர். ஒரு சகோதரியும் நாவலாசிரியர், மற்ற சகோதரி கலை வரலாற்றாசிரியர். தாய் ஒரு க்வேக்கர் நட்பு வட்டத்தில் இருந்தவர். தந்தை பேர்னாட் ஷாவைப் பின்பற்றியவர். இவரில் பலரின் செல்வாக்கு உள்ளது. குறிப்பாக, ஹென்றி ஜேம்ஸ், ஜோர்ஜ் எலியற், எமிலி டிக்கின்சன், ரி.எஸ். எலியற், கோல்றிச், ரெனிசன், பிறவுணிங் போன்றோர். இவரின் புனைவுகள் யதார்த்தவாத, இயல்புவாத, மிகுபுனைவு கருத்துகள் கலந்தவை. வனதேவதைக் கதைகளை எழுதியுள்ளார். அவரின் புனைவுகளில் செறிவான நடையில் விரிவான விவரணைகள் இருக்கும். இவர் நான்கு தொடர் நாவல்களை எழுதி பிரபலம் ஆனார். இவரின் The Virgin in the Garden நாவலைத் தொடர்ந்து Still Life, Babel Tower, Whistling Woman ஆகியவை பின் வந்த மூன்று நாவல்கள். அவற்றை விட, Possession என்ற நாவல் மிகவும் புகழ்பெற்றது. அது பின்நவீனத்துவ புனைவு எனப்பட்டது. அதற்கு புகர் பரிசும் கிடைத்தது. பல சிறுகதைக் தொகுப்புகளும் வந்துள்ளன. குழந்தை களுக்கான புனைவுகளும் எழுதியுள்ளார். பல பல் கலைக்கழகங்கள் இவருக்கு கௌரவ முனைவர் பட்டங்களை அளித்துள்ளன. நோபல் பரிசுக்கு பரிந்துரைக் கப்பட்டவர். பென் விருது, புகர் பரிசு, பொதுநலவாய நாடு பரிசு, ஆகா கான் பரிசு போன்ற பல பரிசுகளும் பெற்றவர்.)

முன்னொரு காலத்தில் இரண்டு சிறுமிகள் காட்டில் விநோதமான ஒரு விலங்கைக் கண்டதாக அல்லது கண்டோம் என்று நம்பியதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் இருவரும் யுத்த காலத்தில் பெருந்தொகையான குழந்தைகளுடன் தனியாகப் புகையிரத்தில் ஏற்றப்பட்டு நகரத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்கள். பெற்றோர்களோ பாதுகாவலர்களோ அவர்களுடன் போகவில்லை. அவர்களின் பெயர்கள் ஓர் அட்டையில் எழுதப்பட்டு அவர்கள் போட்டிருந்த மேலங்கியில் அலுப்பூசியால் குத்தப்பட்டிருந்தன. அவர்கள் சிறியதொரு பையையோ தோள் பையையோ வைத்திருந்தார்கள். அத்துடன் நச்சு வாயு முகமூடி களையும் வைத்திருந்தார்கள். பலரிடம் தைத்த கையுறைகள் இருந்தன. அவை அங்கியின் நீண்ட கைகளின் நாடாக்களில் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன. அதனால் அவர்கள் தங்கள் பத்து விரல்களையும் ஆட விடக் கூடியதாக இருந்தது, இரண்டு மேல திக கைகள் போல, ஒரு வெருளி போல. அவர்கள் எல்லோரும் மேற்கால்கள் வெளியே தெரிய, உராய்ந்த காலணிகளையும் கசங்கிய காலுறைகளையும் அணிந்திருந்தார்கள். பலருடைய முழங்கால்களில் காயங்கள் இருந்தன. அவை சிலருக்கு புதிதாக ஏற்பட்டவையாகவும் சிலருக்கு நாட்பட்டவையாகவும் இருந்தன. அந்த சிறுவர்கள் அடிக்கடி விழுந்தெழும்பும் பருவத்தில் இருந்தனர். அவர்களின் முழங்கால்கள் பாதுகாப்பற்றவையாகவும் இருந்தன. அவர்கள் கொண்டு சென்ற சூட்கேசுகள் தூக்குவ தற்கு மிகவும் பெரிதாக இருந்தன. ஒரு பொம்மையையும் ஒரு விளையாட்டு காரையும், ஒரு கொமிக் புத்தகத்தையும் காவிச் சென்றார்கள். அவை அவர்களுக்கு இடைஞ்சலாக இருந்தன. அவை அனைத்தும் ஒழுங்கற்ற குள்ளக் கூட்டம் போல நடமேடையில் தொம்தொம்மென துள்ளுவது போன்றிருந்தன.

அந்த இரண்டு சிறுமிகளும் முன்பு சந்தித்துக் கொண்டவர்கள் அல்ல. அவர்கள் அந்தப் புகையிரத வண்டியில்தான் சந்தித்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் இருவரும் ஒரு சற்சதுர சொக்க லேற்றை பகிர்ந்து உண்டார்கள். ஓர் அப்பிளை மாறி மாறிக் கடித்து உண்டார்கள். ஒருத்திக்குப் பெயர் பென்னி. மற்றவர் பிறிம்றோஸ். பென்னி மெலிந்தவள். கருமையானவள். உயரமானவள். பிறம்றோசிலும் பார்க்க வயதில் மூத்தவளாகவும் இருக்கக்கூடும். பிறிம்றோஸ் குண்டு. பொன்னிற சுருண்ட தலைமுடி உள்ளவள். நகங்களை கடிக்கும் பழக்கம் உள்ளவள். பச்சை நிற அழகான மேலங்கியில் வெல்வெற் கழுத்துக் கொலர் அணிந்திருந்தாள். பென்னி சோகையுடன் வெளிறியவளாக இருந்தாள். இதழ்கள் சாடையான நீலமாகத் தெரிந்தன. இருவருக்கும் தாங்கள் எங்கே போகிறார்கள் என்பதோ அந்தப் பயணம் எவ்வளவு நேரம் எடுக்கும் என்பதோ தெரியாது. தாங்கள் ஏன்

tg.theeban@gmail.com

போகிறார்கள் என்றும் தெரியாது. அவர்களின் தாய்மாருக்கு தங்கள் குழந்தைகளுக்கு அந்தப் பயணத்திலுள்ள ஆபத்தை எப்படி விளங்கப்படுத்துவதென்று தெரியவில்லை, நான் உன்னை வெளியே அனுப்புகிறேன், ஏனென்றால் எதிரிகளின் குண்டுகள் வானத்தில் இருந்து விழக்கூடும். நான் மட்டும் இங்கே இருக்கிறேன். நீ போய்விடு. இங்கே தினமும் ஆபத்து வரக் கூடும். உயிருடன் என்னைப் புதைக்கக் கூடும். எரிவாயு எரிக்கக் கூடும். சிலவேளை சாம்பல் நிற உடையில் இராணுவம் புறநகரிலிருந்து வரக்கூடும். அப்படி தாய்மார் (அவர்களும் ஒருவரைப் போன்று மற்றவர் இருக்கவில்லை) ஒரே மாதிரி நடந்து கொண்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் எதையும் குழந்தைகளுக்கு விளங்கப்படுத்தவில்லை. பெண் குழந்தைகள் சிறிய குழந்தைகள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்களால் அதைப் புரிந்து கொள்ளவோ கற்பனை செய்யவோ முடியாது என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

அந்தச் சிறுமிகள் அதுவொரு ஒருவகையான விடுதலை நாட்களா அல்லது தண்டனையா அல்லது இரண்டுமா என்று தங்களுக்குள் பேசிக்கொண்டார்கள். அவர்களுடன் வந்த எல்லாக் குழந்தைகளும் நல்ல குழந்தைகள் அல்ல என்றும் அதனால்தான் அவர்களை தாய்மார் வெளியே அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்றும் பேசிக்கொண்டார்கள். இருவரும் தாங்கள் நல்ல பிள்ளைகள் என்று எண்ணி மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். இருவரும் ஒன்றாகவே இருக்கவும் ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

புகையிரதம் நகரத்திலிருந்தும் வீட்டிலிருந்தும் சோம்பலுடன் ஊர்ந்து கொண்டே சென்றது. புகையிரதமும் அத்தனை சுத்தமானதாகவும் இருக்கவில்லை. வண்டிப் பெட்டிகளிலிருந்த மெத்தைகளில் தோய்க்காத காற்சட்டைகளிலிருந்து வரும் ஈர மணம் போல நாற்றம் வீசியது. எந்திரத்திலிருந்து வரும் சூடான நீராவிப் புகை பின்னால் உருண்டு வந்து அவர்களில் மோதியது. அவர்களின் பக்கத்திலிருந்த யன்னல் கண்ணாடிகள் முழுவதிலும் மெல்லிய சாம்பல் துகள்களும் கூர்மையான கற்பொடிகளும் படிந்திருந்தன. யன்னல்களைத் திறந்தால், இடைக்கிடை தீப்பொறிகள் அவர்களின் முகங்களையும் விரல்களையும் ஊசிகளைப் போல குத்தின. புகையிரதம் சிறிது வேகமெடுத்தாலும் வெளியே மிகவும் சத்தமாக இருந்தது. யன்னல் கண்ணாடிகள் அழுக்காகவும் பனிபடர்ந்தும் இருந்தன. புகையிரதம் அடிக்கடி நின்றது. அப்படி நின்ற போது அவர்கள் தங்கள் கையுறைகளால் கண்ணாடியைச் சிறிய வட்டமாகத் துடைப்பார்கள். அப்போது அவர்களால் வெளியே பார்க்க முடியக் கூடியதாக இருந்தது. அதன் ஊடாக வெள்ளத்தில் மூழ்கிய வயல் வெளிகளையும், உழுத மலையடிவாரங்களையும் பார்த்தார்கள். சில சிறிய புகையிரத நிலையங்களையும் பார்த்தார்கள். அவற்றின் பெயர்கள் கவனமாக இருட்டடிப்புச் செய்யப்பட்டிருந்தன. அவற்றின் மேடைகளில் எந்த உயிரின் நடமாட்டத்தையும் காணவும் இல்லை.

அவற்றின் பெயர்கள் மறைக்கப்பட்டிருப்பது படையெடுத்து வரும் இராணுவத்தை குழப்புதற்காகவும் ஏமாற்றுவதற்காகவும் என்பது அந்தக் குழந்தைகளுக்குத் தெரியாது. அவர்

கள் எங்கே போகிறார்கள் என்பது தெரியக் கூடாது என்பதற்காகவே அப்படி மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைத்தார்கள். ஹன்சலும் கிறேற்றலும் போல எங்கே போகிறார்கள் என்றோ திரும்பி வர வழி தெரியக் கூடாது என்பதற்காகவே அப்படி மறைக்கப்பட்டிருந்தது என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். அந்த மனப்பதற்றத்தை அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் அவர்களுக்குப் பிடிக்காத அல்லது அவர்களை நிலைகுலைவுக்குள்ளாக்கும் ஒன்றைப்பற்றி வெறுக்கும் ஒன்றைப்பற்றி பயமுறுத்தும் ஒன்றைப்பற்றி ஏதோ ஒருவகையான உரையாடலை நிகழ்த்தத் துவங்கி இருந்தார்கள். தானியங்கள் தூவப்பட்ட, மென்மையான பட்டாணிக் கடலை போட்ட, வறுத்த இறைச்சி போட்ட ரவை உணவைப் பற்றி உரையாடலைப் பற்றிக் கதைத்தார்கள். தலைமுடியைக் கழுவுதற்காக தலையை பின்னால் சரித்து தலையில் குளிர் நீரை ஊற்றும்போது அது அவள் போட்டிருந்த சட்டைக்குள்ளால் போய் நெஞ்சுக்குள் போனால் எப்படி இருக்கும் என்று உரையாடினார்கள். விளையாட்டுத் திடலில் உள்ள சண்டித்தனக் கும்பல்கள் பற்றி உரையாடினார்கள். மற்றப் பெட்டிகளில் உள்ள தெரியாத பிள்ளைகள் அத்தனை பேரும் தங்களைத் தாக்க வரும் கும்பல்கள் என்று நினைத்தார்கள். பின் இன்னொரு சர்சதுர சொக்கலேற்றைப் பகிர்ந்து உண்டார்கள். விரல்களை நக்கினார்கள். வெளியே, நீல நிற குளம் ஒன்றில் பெரியதொரு வெள்ளை நிற வாத்தொன்று தன் சிறகுகளை அடித்துக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டார்கள்.

வானம் கரும் சாம்பலான நிறமாகியது. இறுதியில், புகையிரதம் நின்றது. குழந்தைகள் வெளியேறிய பின் இரண்டிரண்டு பேராக அவர்களை நிற்க வைத்து களிமண் நிற பேருந்து ஒன்றுக்கு அவர்களை அழைத்துச் சென்றார்கள். பெண்ணிக்கும் பிறிம்றோசுக்கும் ஒரே ஆசனத்தில் ஒன்றாக இருக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இருந்தும் அந்த இருக்கை பேருந்துச் சில்லின் மேல் இருந்தது. பேருந்து நாட்டுப்புற பாதைகள் ஊடாக வளைந்து வளைந்து சென்றது. மரக்கிளைகள் பேருந்தை அடிக்க அது சென்றது. கிழிந்து மெலிந்த முகில்கள் பூரண நிலவைக் கடந்து சென்று கொண்டிருந்தது. பேருந்து தூக்கித் தூக்கி அடித்ததால் இருவரும் நோய் வாய்ப்பட ஆரம்பித்தார்கள்.

அவர்கள் மாளிகை போன்ற பெரிய வீடொன்றில் தங்க வைக்கப்பட்டார்கள். அந்த வீடு அதன் உரிமையாளரிடமிருந்து இராணுவத்தின் ஆணையால் கையகப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. குழந்தைகளை வெவ்வேறு குடும்பங்கள் ஏற்கும்வரை அங்கே தற்காலிகமாக தங்க வைக்கப்படப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டது. பெண்ணியும் பிறிம்றோசும் ஒருவர் கையை மற்றவர் மாறிப் பிடித்திருந்தார்கள். தாங்கள் இருவரும் ஒரே குடும்பத்திற்கு அனுப்பப்பட்டால் மிகவும் நல்லது என்று பேசிக்கொண்டார்கள். அப்படியென்றால் குறைந்தது ஒருவருக்கொருவர் துணையாக இருப்பார்கள் என்றார்கள். களைத்துப் போயிருந்த அவர்களுக்கு ஆணையிட்டுக் கொண்டிருந்த அந்தப் பெண்களுக்கு அதைப்பற்றி அவர்கள் எதுவும் சொல்லவில்லை. ஏனெனில் அப்படியான ஒரு வேண்டு கோளை அவர்கள் வைத்திருந்தால் அது அவர்களுக்கு பெரும்பாலும் எதிர்விளைவைத்தான் கொடுத்திருக்கும் என்று சின்னக்குழந்தைகளுக்கேயுரிய தந்திரத்துடன் அவர்கள் புரிந்திருந்தார்கள். பெரும்பாலும் வளர்ந்தவர்கள் அதை நிராகரித்திருப்பார்கள். எப்படியான குடும்பங்களில் தங்களைத் தள்ளி

விடுவார்கள் என்று கற்பனை செய்தார்கள். கற்பனை செய்த விசயத்தைப் பற்றி அவர்கள் விவாதிக்கவில்லை. ஏனென்றால் அவை புகையிரத நிலையங்களில் இருட்டடிக்கப்பட்ட இடப்பெயர்கள் போல மிகவும் பயமுறுத்துபவையாக இருந்திருக்கும். அந்தச் சொற்கள் மாயமான முறையில் பயங்கரமான திகிலைக் கொடுத்திருக்கும். பெண்ணி புத்தகங்கள் வாசிப்பவள். அவள் விக்டோரியன் கால கடுமையாக இருண்ட தூண்களைப் பற்றிக் கற்பனை செய்தாள். ஜேன் அயரின் திருப்றொக்ஸேஸ்ற்றை அல்லது டேவிட் கொப்பஃபீல்டில் வரும் திரு மேட்ஸ்ரோனைக் கற்பனை செய்து கொண்டாள். பிறிம்றோஸ் வெள்ளை நிறத் தொப்பி அணிந்த, வட்ட வடிவ சிவந்த தோள்களை உடைய தடித்ததொரு பெண்ணை கற்பனை செய்தாள். அப்படி ஏன் கற்பனை செய்தாள் என்று அவளுக்குப் புரியவில்லை. அந்தப் பெண் அன்பாகச் சிரித்தாள். ஆனால் அவள் குழந்தைகளை சாக்குத் துணியில் செய்யப்பட்ட ஏப்ரன்களை அணியச் செய்திருந்தாள். அத்துடன் குழந்தைகளை மாடிப்படிகளையும் அடுப்பையும் துடைக்கச் செய்தாள். 'நாங்கள் ஏதோ அநாதைகள் என்று நினைத்துவிட்டார்கள் போலும். ஆனால் நாங்கள் அநாதைகள் அல்ல,' என்று அவள் பெண்ணிக்குச் சொன்னாள். பெண்ணியும், 'நாங்கள் ஒன்றாக இருந்து விட்டால்...'

அந்தப் பெரிய வீடு, முன் கதவிலிருந்து தொடங்கும் அற்புதமான இரண்டு வெவ்வேறு மாடிப்படிகள் கொண்டது. கைப் பிடிச் சுவரில் கழுகுத் தலையும் சிங்கத்தின் உடலும் கொண்ட புராண உயிரினம் ஒன்றும், ஒற்றைக் கொம்புடைய குதிரையும் செதுக்கப்பட்டிருந்தன. மின்தடை இருந்ததால் அங்கே வெளிச்சம் இருக்கவில்லை. எல்லா யன்னல்களும் அடைக்கப்பட்டிருந்தன. குழந்தைகள் இரண்டு இரண்டு பேராக மாடிப்படிகளில் சிரமப்பட்டு ஏறினார்கள். அவர்களுக்கு இரவுணவு படுக்கப் போவதற்கு முன் கொடுக்கப்பட்டது. ஐரிஷ் குழம்பும் அரிசி புடிங்குடன் இரத்த சிவப்பு நிற கிழங்குக் களியும் சேர்ந்த உணவு. அவர்களுடைய படுக்கை அறை நீளமான மண்டபம். அது தற்காலிகமாக உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. அங்கே முன்னர் வேலைக்காரர்கள் துயின்றார்கள். அவர்களுக்கு மடக்குக் கட்டில்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அவை இராணுவத்தால் கொடுக்கப்பட்டவை. சாம்பல் நிற தரமற்ற போர்வைகளும் கொடுக்கப்பட்டன. பெண்ணிக்கும் பிறிம்றோசுக்கும் பக்கத்துப் பக்கத்து கட்டில்கள் கிடைத்தன. ஆனால் அவை மண்டபத்தின் மூலையில் இருக்கவில்லை. அவர்கள் ஒரு சிறிய கழிவறையில் பல் துலக்குவதற்கு வரிசையாக நின்றார்கள். நள்ளிரவில் சிறுநீர் கழிக்க வேண்டி வந்தால் என்ன செய்வதென்று இருவரும் பேசிக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் திக்குமுக்காடும்வகையில் பதற்றமடைந்திருந்தார்கள். அவர்கள் இன்னுமொரு பயத்தாலும் துன்பப்பட்டார்கள். இருட்டில் மற்றக் குழந்தைகள் சிரிக்கத் துவங்குவார்கள், கிளுகிளுப்பூட்டுவார்கள், கேலி செய்வார்கள், கும்பலாகச் சேர்ந்து கொள்வார்கள் என்று நினைத்தார்கள். ஆனால் அது இங்கே நடக்கவில்லை. அனைவரும் களைத்துப் போய் இருந்தார்கள். பதற்றமாகவும் அநாதைகளைப் போலவும் உணர்ந்தார்கள். அங்கே, அசௌகரியமான அமைதி நிலவியது. குழப்பமான தூக்கக் கோளாறு அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டது. அந்த நீண்ட துயில் கூடத்தில் எல்லாவிடத்திலும் இருந்து வந்த ஒரே சத்தம், தலையணைகளில் முகத்தை புதைத்துக் கொண்டு, அடக்கப்பட்ட முக்குறிஞ்சல்களும், தேம்புதல்களும் தான்.

காலை வெளிச்சம் வந்தபோது, எல்லாம் பிரகாசமாகவும் நன்றாகவும் ஆகி இருந்தது. உயர்ந்த கூரை போட்ட விசாலமான ஓர் அறையில், காலுள்ள நீண்ட மேசைகளில் குழந்தைகளுக்கு காலை உணவு அளிக்கப்பட்டது. உணவில் நீர் கலந்த கஞ்சியும், சிவத்த ஜாமும், கடும் தேநீரும் இருந்தன. பகலுணவுவரை அவர்கள் வெளியே போய் விளையாடலாம் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது. அந்தக் காலத்தில் குழந்தைகளை மேலாளர்கள் எவரும் உன்னிப்பாகக் கவனிப்பதில்லை. அவர்கள் சுதந்திரமாக எங்கும் போய் வரலாம். வெளியேற்றப்பட்ட அந்தக் குழந்தைகளை கூண்டில் அடைக்கவோ மந்தைகள் போல சாய்க்கவோ இடைக்கால முகாம்களில் தங்க வைக்கவோ இல்லை. அவர்களிடம் பன்னிரண்டரை மணிக்கு மதிய உணவுக்குத் திரும்பி வர வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அந்த நேரத்திற்குள் குழந்தைகளுக்குப் பொறுப்பானவர்கள் குழந்தைகளின் தற்காலிக எதிர்காலத்தைப் பற்றிய முடிவை எடுத்து விடுவார்கள். அவர்களுக்கு பன்னிரண்டரை மணி ஆகிவிட்டது என்பது எப்படித் தெரியும். சில குழந்தைகளிடம் கைக்கடிகாரம் இருந்த போதிலும் அவர்களுக்கு நேரம் பற்றிய உணர்வு இருக்கும் என்பது எப்படித் தெரியும்.

பென்னியும் பிறிம்றோசும் தங்களிடம் இருந்த நல்ல மேலங்கியையும் காலணிகளையும் போட்டுக் கொண்டு ஒன்றாக உப்பரிகைக்குச் சென்றார்கள். உப்பரிகை விசாலமாக இருந்ததாக அவர்களுக்குத் தோன்றியது. உப்பரிகை ஈரமான சரளைக்கற்களால் மூடப்பட்டிருந்தது. அங்கும் இங்கும் பிரகாசமான பச்சை நிற வண்ணம் பூசப்பட்டிருந்தது. அல்லது அதில் நீர்ப்பாசி படிந்திருந்தது. அதற்கப்பால் அங்கொரு கைப்பிடிச் சுவர் இருந்தது. அதனுடன் தொடுக்கப்பட்ட படிக்கட்டுகள் புத்தரைக்குச் சென்றன. புத்தரைக்கு எதிர்ப்பக்கத்தில் பசுமை மாறாத ஊசியிலை வேலி இருந்தது. வேலியின் மத்தியில் சிறிய நுழைவு கதவு இருந்தது. கதவுக்கு அப்பால் மரங்கள் நின்றன. அதுவொரு காடு என்று சிறுமிகள் தங்களுக்குள் சொல்லிக்கொண்டார்கள்.

‘நாங்கள் அந்தக் காட்டுக்குள் போவோம்,’ என்றாள் பென்னி. அப்படி அவள் சொல்ல வேண்டும் என்பது போல. பிறிம்றோஸ் போகத் தயங்கினாள். பல குழந்தைகள் உப்பரிகையில் மேலும் கீழும் ஓடினார்கள். சில சிறுவர்கள் பந்தொன்றை புத்தரையில் உதைத்து விளையாடினார்கள்.

‘சரி,’ என்றாள் பிறிம்றோஸ். ‘நாங்கள் தூரப் போக வேண்டாம்.’

‘நான் ஒருநாளும் காட்டுக்குச் சென்றதே இல்லை,’ என்றாள் பென்னி.

‘நானும் தான்.’

‘நாங்கள் அதைப் பார்க்க வேண்டும். எங்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தபோது,’ என்றாள் பென்னி.

அங்கே ஒரு சிறு குழந்தை நின்றாள். மிகவும் சிறிய குழந்தை. அவளின் பெயர் அலிஸ். அதை அவள் எல்லோருக்கும் சொன்னாள். அந்தப் பெயரில் வை என்ற எழுத்தும் இருந்தது என்று அதை எழுத்துக் கூட்டத் தெரிந்தவர்களுக்கும் தெரியாதவர்களுக்கும் சொன்னாள். அந்த எழுத்தை அவள் தான் சேர்த்திருக்க வேண்டும். அவள் மிகவும் சிறிய குழந்தை. அவள் இப்போது தான் குழந்தைகள் அணியும் நாப்பின் அணியாமல் விட்டிருக்க வேண்டிய வயது. அவள் மிக மிக

அழகாக இருந்தாள். இளம் சிவப்பும் வெள்ளையும் கலந்த நிறம். வெளிர் நீல நிறத்தில் பெரிய கண்கள். தலையிலும் கழுத்திலும் ஐதான சிறிய சுருள் சுருளான முடிகள். அவற்றின் ஊடாக அவளுடைய தோலைப் பார்க்கக் கூட முடியும். அவளுக்கு எவருமே பொறுப்பாக இருப்பது போலத் தெரியவில்லை. மூத்த அண்ணனோ அக்காவோ இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. குழி விழுந்த கன்னங்களில் விழுந்திருந்த கண்ணீர்க் கறைகளை துப்புரவாக கழுவிக்கூட துடைக்க முடியாதவளாக இருந்தாள்.

அவள் பென்னியுடனும் பிறிம்றோசுடன் ஓட்டிக் கொள்ள பலமுறை முயன்றாள். அவர்கள் அவளைச் சேர்த்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. அவர்கள் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் சந்திப்பதிலும் விரும்பிக் கொள்வதிலுமே கிளர்ச்சி உற்றிருந்தார்கள். ‘நானும் காட்டுக்குள் வருகிறேன்,’ என்று சொன்னாள், அந்தச் சின்னஞ் சிறிய சிறுமி.

‘இல்லை, நீ வர வேண்டாம்,’ என்றாள் பிறிம்றோஸ்.

‘நீ மிகவும் சிறியவள். இங்கே நில்,’ என்றாள் பென்னி.

‘அங்கே வந்தால் நீ தொலைந்து போவாய்,’ என்றாள் பிறிம்றோஸ்.

‘நீங்கள் தொலைந்து போக மாட்டீர்கள். நானும் வருகிறேன்,’ என்றாள் அந்தச் சின்னஞ் சிறிய உயிர், கவர்ச்சியான புன்னகையுடன். அந்தப் புன்னகை பெற்றோருக்கும் பெற்றோரின்குள்ளும் பெற்றோருக்கும் என்றே உருவாக்கப்பட்டது போலும்.

‘எங்களுக்கு உன்னைத் தேவையில்லை, விளங்குதா?’ என்றாள் பென்னி.

அலிஸ் நம்பிக்கையுடன் புன்னகை செய்தாள். புன்னகை அவளின் முகமுடி.

‘எல்லாம் நல்லபடியாகவே நடக்கும்,’ என்றாள் அலிஸ்.

‘ஓடு,’ என்றாள் பிறிம்றோஸ்.

அவர்கள் ஓடினார்கள். படிகள் நீளம் ஓடி, புத்தரையை ஊடறுத்து கேற்றைத் தாண்டி காட்டுக்குள் ஓடினார்கள். திரும்பிப் பார்க்கவில்லை. நீண்ட கால்களைக் கொண்ட சிறுமிகள் அவர்கள். அவர்களைச் சுற்றி மரங்கள் தங்கள் கிளைகளை சூரியனை பார்த்து நீட்டிக் கொண்டு அமையாத யாக நின்றன.

பிறிம்றோஸ் தன் கையுறைகளைக் கழற்றி விட்டு தனக்கு அருகில் நின்ற மரக்கன்றுகளின் சூடான மென்தோல்களைத் தொட்டாள், அதன் பிளவுகளையும் முடிச்சுகளையும் தொட்டு ணர்ந்து பார்த்தாள். பென்னி காட்டின் உள்பகுதியைப் பார்த்தாள். அங்கே மரங்களின் அடியில் புதர்ச் செடிகள் வளர்ந்திருந்தன. காட்டுப் புதர்களும் முட்செடிகளும் பரந்து கிடந்தன. ஆனால் எங்கும் வெளிப்படையாக தெரியும் பாதைகள் எதுவும் இல்லை. இருட்டும் வெளிச்சமும் வந்து போயின. அவை அவர்களை மேலும் உள்ளே போவதற்குத் தூண்டின. அதேவேளை மரமமாகவும் இருந்தது. காற்று, முகில்களை சூரியனின் முகத்தில் மேல் தள்ளியது.

‘காட்டில் தொலைந்து போகாமல் இருக்க நாங்கள் கவனமாக இருக்க வேண்டும்,’ என்றாள் பென்னி. கதைகளில் வாசித்திருக்கிறேன். மரத்தண்டில் ஏதாவது அடையாளத்தை

கீறி விட்டுச் செல்வார்கள். அல்லது மரங்களில் ஒரு நூலை கட்டி இழுத்துக் கொண்டு போவார்கள். அல்லது வெள்ளைக் கற்களை வழி நெடுக வைத்துச் செல்வார்கள், திரும்பிப் போகும் வழியைக் கண்டு பிடிக்க.’

‘நாங்கள் வெளிக்கதவு பார்வையில் விழும்வரை போவோம். அப்பால் நீண்ட தூரம் போகத் தேவையில்லை,’ என்றான் பிறிம்றோஸ். ‘கொஞ்சம் ஆராய்ந்து விட்டு வந்து விடுவோம்.’

அவர்கள் மிக மெதுவாகப் போக வெளிக்கிட்டார்கள். நுனி விரல்களில் சத்தம் செய்யாமல் நடந்தார்கள். காலடியில் புதர்களின் ஊடாக ஓடுங்கிய பாதையை அவர்களே சமைத்துக் கொண்டு சென்றார்கள். புதர்கள் சிலவேளை அவர்களின் மெலிந்த தோள் அளவுக்குக் கூட உயர்ந்து நின்றன. அவர்கள் நகரப் புறத்தில் வளர்ந்தவர்கள். அதனால் அமைதியான இடங்களுக்கு அவர்கள் பழக்கப்பட்டதில்லை. பின் சிறிய சத்தங்களைக் கேட்க வெளிக்கிட்டார்கள். அரட்டைப் பேச்சும் தொடர்ச்சியான பறவைப் பாடல்களும் கேட்டன. மறைவாக எங்கோ பறவைகளின் எச்சரிக்கை கூவல்கள் மேலேயும் தூரத்திலும் கேட்டன. சருகுகளின் சத்தம் கேட்டது. ஏதோ ஊர்ந்து செல்வது கேட்டது. வரண்ட இருமல்களும், கூர்மையான வெடிப்பொலிச் சத்தங்களும் கேட்டன. ஆனால் அவர்கள் தொடர்ந்து சென்றார்கள். செடிகளின் கொடிகளில் பளபளப்பான பெர்ரி பழங்களும், இரத்தச் சிகப்பு நிற, கறுப்பு நிற, மரகத நிறங்களில் பழங்களும் தொங்கின. அவற்றை ஒருவருக்கொருவர் சுட்டிக் காட்டிக் கொண்டு சென்றார்கள். சில நிலக்காளான்கள் கருஞ்சிவப்பு நிறம், சில வெளிறிய நிறம், சில கருமையான ஊதா நிறம், சில சின்னஞ் சிறிய கைக்குடைகள் போல. சில மரத் தண்டிலிருந்து துருத்திக் கொண்டு எட்டிப் பார்க்கும் இறைச்சித் துண்டு போல. கரும் பழங்களைக் கண்டார்கள். அவற்றைப் பிடுங்கவில்லை. இந்த இடத்தில் கிடைக்கும் பழங்கள் நஞ்சாக இருக்கலாம் என்றார்கள். விறைப்பாக நிமிர்ந்து நின்ற நச்சுப் பழ மரங்களை பாதுகாப்பான தூரத்திலிருந்து பார்த்தார்கள். அவற்றில் கொழுத்த சிகப்பு பழங்கள் தொங்கின.

அதன் சத்தத்தை அவர்கள் முதலில் கேட்டார்களா? அல்லது அதன் மணத்தை முதலில் நுகர்ந்தார்களா? சத்தமும் மணமும் முதலில் மிக மிகச் சிறிய அளவில் இருந்தது. பின் அது மறைந்து போனது. காட்டின் எல்லையிலிருந்து அவை அலையலையாக வருவது போன்ற ஒரு விசித்திரமான உளப் பதிவை அது அவர்களிடம் ஏற்படுத்தியது. இரண்டின் செறிவும் மிக மெதுவாக அதிகரித்தது. இரண்டும் கலந்தவை போல. சத்தமும் மணமும் போலியாக உண்டானது போல. தனித்தனியான சத்தமும் மணமும் கலந்தது போல. நொருங்கிய, முறிந்த, நசுங்கிய, பெரிதாக இடித்த, அரித்த, அடித்த, வெடித்த, கொதிக்கும், குமிழிகளும் வாயுவும் வெளியேறுவது போல, சீறி வெடிக்கும், விழுங்கும் உழலும், விம்மும் என்று பலவகையான சத்தம். மணமோ அதிலும் பார்க்க மிக மோசமானதாக, மிகத் தீவிரமானதாக இருந்தது. அதுவொரு திரவ முடை நாற்றம், சுத்தம் செய்யப்படாத குப்பைத் தொட்டியின் அடியிலிருந்து வரும் புழுக்களின் செத்த மணம். அடைத்திருக்கும் வடிகால்களிலிருந்து வரும் மணம். அழுகிய முட்டைகள் கலந்த மணம், அழுகிய கம்பளங்களின் மணம். பழைய மாசுபட்ட படுக்கைகளின் மணம். காடுகளின் சாதாரணமான மணமும் சத்தமும் தணிந்துவிட்டன. இரண்டு சிறுமிகளும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தார்கள். ஒருவர் கையை மற்றவர் பிடித்துக் கொண்டார்கள். பேசாமலும் இயல்பாகவும்

விழுந்து கிடந்த ஒரு மரக் குத்தியின் பின்னால் குனிந்து கொண்டார்கள். அது தோன்றியபோது நடுங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

தூரத்தில் அதன் தலை மரங்களிடையே தெரியத் துவங்கியது. முகம் முக்கோண வடிவில் இருந்தது. றப்பர் போன்று இழுபடும் அல்லது மாமிச முகமுடி ஒன்றை வடிவமற்று முளைக்கும் தலையின் மேல் போட்டது போன்றிருந்தது. இராட்சத முள்ளங்கி போல. அதன் நிறம் உரிக்கப்பட்ட சதையின் நிறம். புழுக்கள் தோண்டிய குழிகள் போல. அதன் முகத்தில் கோபமோ பேராசையோ தெரியவில்லை. மாறாக, அதில் தூய துயரம் தான் தெரிந்தது. அதில் தெரிந்த முக்கியமானதொன்று அதன் மிக அகன்ற வாய். வாயின் இரண்டு மூலைத் தசைகளும் மிக மிகக் கீழே இழுபட்டு இருந்தன. அதன் வலி மிகக் கொடுமையாக இருந்தது. இதழ்கள் மெலிந்து மேலெழுந்து இருந்தன. சவுக்கடியால் ஏற்பட்ட தழும்புகள் போல. அதற்கு ஒளி புகாத வெண்ணிற கண்கள் இருந்தன. அவை சதைப்பற்றுள்ள கண் இமைகளால் சூழப்பட்டிருந்தன. புருவங்கள் கடற்பஞ்சின் உணரிகள் போன்றிருந்தன. அதன் முகம் தரைக்கு அருகில் இருந்தது. அது சிறு மிகளின் அருகே அசைந்து அசைந்து முன்கைகளால் தவழ்ந்து வந்தது. அவை தட்டையாகவும் தடித்தும் வலுவாகவும் இருப்பில் கைகளை வைத்துக் கொண்டு வந்தது. அது வண்ணாத்திப் பெண்ணுக்கும் ஆதிகால டிராகனுக்கும் இடைப்பட்ட ஓர் உயிரி போல இருந்தது. அதன் முன்னங்கைகள் பளபளத்துக் கொண்டிருந்தன. அவற்றில் புள்ளிகள் நிறைந்திருந்தன.

அதன் பெரிய உடம்பு ஒன்றாக ஒட்டி இருந்தது. காகிதக் கூழ் போல. அல்லது ஆமை ஓடு ஒன்று ஆமையின் உடம்பில் ஒட்டி இருப்பது போல. அதற்கு சூழல் போன்ற வடிவம். மலக் கட்டிக்கு இருப்பது போன்ற வடிவம். அது சாதாரண இறைச்சியிலும் பழுதாகிக் கொண்டு போகும் மரக்கறியிலும் செய்யப்பட்டது போன்றிருந்தது. இழுபடும் திரைச்சீலைகளிலும் மனிதனால் செய்யப்பட்ட பொருட்களாலும் உருவாக்கப்பட்ட செயற்கை உறுப்புகளால் ஆனது போன்றது. அதில் சின்னச் சின்ன கம்பி வலைகளும், உணவுப் பெட்டிகளைத் துடைக்கும் அசுத்தமான துணிகளும், சட்டிகளைத் துடைக்கும் கம்பிக் கம்பளிகளும், துருப்பிடித்த நடஸ்களும் போலற்றுகளும் இருந்தன. எஞ்சிய அடிக்கட்டைகளும் துண்டு களுமான ஒல்லியான பலவீனமான கால்கள். அதிலிருந்து ஆடிக்கொண்டும் அலை பாய்ந்து கொண்டும் மயிர்க்குட்டியின் பசை போல ஓட்டும் கால்கள் இருந்தன. நெளிந்து நெளிந்து செல்லும் பூரான் போல எல்லாக் கோணங்களிலும் அவை வளர்ந்து கொண்டிருந்தன. அதன் பாதையில் இருந்த எல்லாவற்றையும், பற்றைகளையும் சில சாதாரண மரங்களையும் வளைத்துக் கொண்டும் அவற்றில் சிக்கிக்கொண்டும் அவற்றை அலங்கோலமாக நசுக்கிக்கொண்டும் மேலும் மேலும் முன்னால் வந்து கொண்டிருந்தது. அந்தச் சிறுமிகள் திகிலூட்டும் கவர்ச்சியுடன் அதை அவதானித்தார்கள், அது கூர்மையான ஒரு கல்லைக் கண்டால் அல்லது ஒடுக்கமான மரக்குத்தியைக் கண்டால் அவற்றைத் தன்னை வெட்டுவதற்கு அனுமதித்தது. இரண்டோ முன்றோ புழுக்களைச் சுற்றி மந்தமாக நகர்ந்தது. பின் அதிர்ந்து மீண்டும் இணைந்தது. அதன் முன்னேற்றம் வெளிப்படையாகவே பார்ப்பதற்கு மிகவும் வேதனை தரும் ஒன்றாக இருந்தது. ஏனென்றால் அது முன்கியது. புலம்பியது. தொடர்ந்து முணுமுணுத்தது. ஏப்பம்

விட்டது. அதன் கண்களில் பார்வை இல்லை என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். நிச்சயமாக நன்றாகப் பார்க்க முடியாது. மரத்தண்டிற்கு சில அடி தூரத்தில் அதன் தூர்நாற்றம் மணத்தது. பின் அது தன்னை மிகவும் சிரமப்பட்டு இழுத்துக் கொண்டு சென்றது. அதன் பின்னால் தன் இரத்தத் தடத்தையும் காய்ந்த இலைகளையும் விட்டுச் சென்றது.

அதன் இறுதிப் பகுதி தட்டையாகவும் முனை மழுங்கியதாகவும் இருந்தது. சில மண் புழுக்கள் போல, கண்ணாடி போல ஏறத்தாழ ஒளி ஊடுருவக்கூடியதாகவும் இருந்தது.

அது போனதன் பின் பென்னியும் பிறிம்றோசும் பாசி மேலும் சருகுகள் மேலும் முழங்காலில் இருந்தார்கள். ஒருவரின் தோள்மேல் ஒருவர் கைகளைப் போட்டு கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு, விசம்பி விசம்பி அழுதார்கள். பின் எழுந்து, அமைதியாக நின்று, கைகோர்த்துக் கொண்டு, காட்டுக்குள்ளும் வெளியிலும் நடந்த அழிவையும் அனர்த்தத்தையும் வெறித்துப் பார்த்தார்கள். ஒருவரின் ஒருவர் கைகளை பிடித்துக் கொண்டு பின்னால் பார்க்காமல் உள்ளே போனார்கள். பின்னால் பார்த்தால், நுழைவாசல், புற்தரை, கல்படிகள், கைப்பிடிச்சுவர், உப்பரிகை, மாளிகை எல்லாம் உருமாறிப் போய்விடும் அல்லது அங்கிருக்காது என்று பயந்தார்கள். ஆனால் சிறுவர்கள் அங்கே புற்தரையில் காற்பந்து விளையாடக்கொண்டிருந்தார்கள். சிறுமிகள் கூட்டம் ஒன்று கயிறு சுற்றி விளையாடக் கொண்டும், சிலர் பரல் கற்கள் மேல் இருந்து கீச்சிட்ட குரலில் பாடிக் கொண்டும் இருந்தார்கள். சிறுமிகள் இருவரும் கோத்திருந்த கைகளை விட்டு விட்டு திரும்பவும் வீட்டுக்குள் சென்றார்கள். இருவரும் திரும்பப் பேசிக் கொள்ளவில்லை.

அடுத்த நாள், அவர்கள் இருவரையும் தனித்தனியாகப் பிரித்து முன்பின் தெரியாத குடும்பங்களுடன் அனுப்பினார்கள். பிறிம்றோஸ் ஒரு பால்பண்ணை வீட்டிலும், பென்னி ஒரு திருச்சபை இல்லத்திலும் தங்கினார்கள். அவர்கள் இருவரும் அந்த இல்லங்களில் தங்கியிருந்த காலம் மிகக் குறைவு. ஆனால் அது நீண்ட காலம் போலவும் எல்லையற்றதாகவும் அவர்களுக்குத் தோன்றியது. பின்னர், பிறிம்றோசுக்கு வானிக்குள் பால் பீச்சி விழும் சத்தம் அடிக்கடி நினைவுக்கு வரும். மதபோதகரின் மனைவியின் மெல்லிய மார்புக் கச்சை கொடியில் தொங்கிக் கொண்டிருப்பது பென்னியின் நினைவுக்கு வரும். அவர்களுக்கு அங்கே இருந்த டான்டிலைன் செடியின் பூப் போன்ற உருவத்தில் உள்ள வட்ட மணிக்கூடு நினைவுக்கு வரும். அந்தக் காட்டில் வாழ்ந்த அந்த மிருகத்தை நன்றாக நினைவில் வைத்திருந்தார்கள். சில கெட்ட கனவுகளை நினைவில் வைத்திருப்பதைப் போல. (கனவுகள் என்றால் என்ன? வாழ்க்கை தானே) அவர்கள் அந்தப் பொருளின் - மிருகத்தின் - மிகத் திடமான சதையை யும், துல்லியமான தூர்நாற்றத்தையும், நரம்புகளிலும் குருத்தெலும்புகளிலும் ஏற்படுத்தும் சிலிர்ப்பையும் காதுக்குள் கேட்கும் கிலுகிலுப்பை ஒலியையும் இரைச்சலையும் நினைவில் வைத்திருந்தார்கள். கனவில் வருவது போல ஞாபகத்திலும் அதன் நினைவு வந்தது.

அவர்கள் வெளியேற்றத்திலிருந்து திரும்பி வந்தார்கள். அப்போதும் யுத்தம் நடந்து கொண்டிருந்தது. யுத்தத்தின் போது நகரத்தில் வாழ்ந்தார்கள். குண்டு வீச்சுகள், மின்னல் வேக வான் தாக்குதல்கள் நடந்தன. அமானுஷ்யமான வெளிச்சமும் முழங்குதல்களும் தொடர்ந்தன. நிலத்தோற்றம்

மாற்றமடைந்தது. பலர் புதிதாக இறந்தார்கள். காயங்களும் இழப்புகளும் இடம்பெற்றன. இருவரும் தங்கள் தந்தைகளை இழந்தார்கள். பிறிம்றோஸின் தந்தை இராணுவத்தில் சேர்ந்திருந்தார். யுத்தத்தின் கடைசி காலத்தில் சாகடிக்கப்பட்டார். தூர கிழக்கில் நடந்த யுத்தத்தில் நெரிசலாக துருப்புக்களை ஏற்றிச் சென்ற வண்டி புதைந்து போனது. அதில் அவரும் இருந்தார். பென்னியின் தந்தை மிக வயது கூடியவர். துணைத் தீ அணைப்பு சேவையில் பணி புரிந்தார். தேம்ஸ் நதியில் இருந்த கிழக்கிந்திய கப்பல் துறைமுகத்தில் தீப்பிடித்தபோது அதில் சிக்குண்டு இறந்தார். மெல்லிய குழாயிலிருந்து ஆவியாகும் நீரை ஓர் எந்திரம் இறைத்துக் கொண்டிருந்தது. அதை நிறுத்தப் போய் தீயில் வெந்து அவர் இறந்தார். யுத்தத்தின் பின், அந்தச் சிறுமிகளுக்கு வித்தியா சமான அந்த மனிதர்களைப் பற்றி நினைத்துப் பார்க்கக் கஷ்டமாக இருந்தது. நினைவுகளைப் பற்றிப் பிடித்து வைத்திருந்தவர்களுக்கு தீயில் இறந்தவரையும் சேற்றில் புதைந்தவரையும் பற்றிப் பிடித்திருக்க முடியவில்லை. பிறிம்றோஸ் அர்த்தமற்ற ஒரு சிரிப்புடன் காக்கி நிற தொப்பி அணிந்த ஒருத்தனின் ஒரு படத்தைப் பார்த்திருக்கிறான். அதை அவள் தாய் எடுத்திருந்தாள். பென்னி தன் தந்தையைப் பற்றி நினைவில் வைத்திருந்தாள். அவர், ஏற்கனவே நரை விழுந்த தலைமயிருடன், தன் பூட்ஸ் சப்பாத்துகளிலிருந்தும் காற்சட்டை மடிப்புக்களிலிருந்து சாம்பலைத் தட்டி விட்ட பின் போவதற்காக தலையில் இரும்புத் தொப்பியைப் போட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய களைத்த முகத்தில் அச்சத்தின் நடுக்கம் இருந்தது. தீர்மானத்துடன் தசைகள் இறுகியது. அதை அவள் நினைத்துக் கொண்டாள். ஆனால் அவர்களைப் பற்றிய நினைவுகள் சிறுமிகளிடம் அதிகம் இருக்கவில்லை.

யுத்தம் முடிந்தது. அவர்களுடைய விதி ஒத்ததாகவும் ஒத்த தில்லாமலும் இருந்தது. பென்னியின் கைம்பெண்ணான தாய் துக்கத்தில் தோய்ந்து போனாள். முகத்தையும் யன்னல் திரையையும் மூடிக் கொண்டாள். பிறிம்றோஸின் தாய் இன்னொருத்தனை மணம் செய்து கொண்டாள். அவருடைய கணவன் சென்ற கப்பல் கடலில் மூழ்குவதற்கு முன்னரே அவளைப் பலர் விரும்பியிருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருத்தனை அவள் மணம் முடித்தாள். அவனுக்கு அவள் இன்னும் ஐந்து குழந்தைகளைப் பெற்றாள். வெரிக்கோஸ் நரம்பு வீக்கத்தாலும் புகைபிடித்ததால் வந்த இருமலாலும் துன்புற்றாள். பொன்முடி மங்கியபோது அதற்கு பெரொக் சைடு மை பூசினாள். பிறிம்றோசும் பென்னியும் இன்னும் குழந்தைகள்தான். யுத்தத்தின் காரணமாக சிதைந்து போன, போலித்தனமான குடும்பங்களில் அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். பென்னி நன்றாகப் படித்தாள். பல்கலைக் கழகம் சென்றாள். அங்கே வளர்ச்சி உளவியல் கற்றாள். பிறிம்றோஸ் அதிகம் கல்வி கற்கவில்லை. தன் தாயின் மற்றக் குழந்தைகளைப் பராமரிப்பதற்காக பல காலம் பாடசாலைக்குச் செல்லவில்லை. அவளும் தன் பொன்னிற சுருள் தலைமுடி வெளிர் பழுப்பு நிறமாகி மங்கியபோது பெரொக் சைட் மை பூசினாள். உடல் கொழுத்தது. அதேநேரம் பென்னியின் உடல் மெலிந்து போனது. இருவரும் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை. பென்னி குழந்தை உளவியலாளர் ஆனாள். துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்ட, இடம்பெயர்ந்த, மனவழுத்தத்திற்குள்ளான குழந்தைகளுடன் வேலை செய்தாள். பிறிம்றோஸ் பல தொழில்கள் செய்தாள். முதலில் ஒரு கடையில் வேலை செய்தாள். தேவாலயங்களில் நடைபெற்ற

மழலையர் பள்ளிகளிலும் இரட்சணிய சேனை கூட்டங்களிலும் வேலை செய்தாள். அங்கே அவள் தன்னிடம் கதை சொல்லும் திறமை இருப்பதைக் கண்டுபிடித்தாள். அதனால் அவள் அன்ரி பிறிம்றோஸ் ஆனாள். அவள் தனக்கென்று பல கதைகள் வைத்திருந்தாள், சொல்வதற்கு. அவள் பாலர் பாட சாலைகளிலும் குழந்தைகளுக்கான கூட்டங்களிலும் கதைகள் சொன்னார். ஹலோவீன் காலத்தில் கதை சொல்வதற்காக அவளைத் தேடிப் பலர் வந்தனர். அவளிடம் பிரகாசமான பல வண்ண பிளாஸ்டிக் நாற்காலிகள் இருந்தன. அவற்றை ஒரு வணிக வளாகத்தில் வைத்திருந்தாள். அவளிடம் பல குழந்தைகள் வந்தன. கடும் பொறுப்புள்ள தாய்மார்கள் அவளிடம் குழந்தைகளைப் பராமரிப்பதற்காக விட்டு வேலைக்குச் செல்வார்கள். அவளும் அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்டி அவர்களைக் கவனமாகப் பார்த்துக் கொள்வாள். அவர்களும் அதில் கலந்து கொண்டு மகிழ்ச்சியால் நெளிந்து கொள்வார்கள்.

இந்த நேரத்தில் அவர்கள் தங்கியிருந்த மாளிகை போன்ற பெரிய வீடு வேறுவகையாக மாறியது, சிறுமிகள் பெரிய பெண்கள் ஆனபோது அந்த மாளிகை அரசுக்கு அளிக்கப்பட்டது. அரசு அதை வாழும் அருங்காட்சியகமாக மாற்றியது. வழிகாட்டப்பட்ட சுற்றுலாக்கள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட நேரத்தில் நடந்தன. அந்தச் சுற்றுலா நேரத்தில், நடன அரங்கும் வரவேற்பு அறைகளும் சிறிய பித்தளை பீடத்தில் நுழைக்கப்பட்ட கரும்சிகப்பு நிற முறுக்கப்பட்ட கயிறால் அடைக்கப்பட்டு இருந்தன. தனிப்பட்ட வரவேற்பறையில் சுவரோரம் போட்டிருந்த பெரிய கட்டில்களையும் இளஞ்சிவப்பு நிற கைவைத்த நாற்காலிகளையும் போர்க்காலத்தில் இருந்த அரச குடும்பத்தினரின் வெள்ளிச்சட்டகம் போட்ட நிழற்படங்களையும் சலிப்படைந்த ஆர்வக் கோளாறுள்ளவர்கள் எட்டிப் பார்த்தார்கள். வெடிப்புகள் விரிசல்கள் விழுந்த மறுமலர்ச்சிகால, அறிவொளி கால ஓவியங்களையும் எட்டிப் பார்த்தார்கள். அங்கு வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் தங்கியிருந்த போது அளவு உணவுண்ட அறையில், வீட்டின் வரலாறு எழுதப்பட்டு அச்சிடப்பட்ட படங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. பயனுள்ள குறிப்புகளுடன், பழைய நாட்குறிப்புகளையும் ஏடுகளின் பிரதிகளையும் கண்ணாடிப் பெட்டிகளில் காட்சிப்படுத்தியிருந்தார்கள். தங்கியிருந்த வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் பற்றிய எந்தக் குறிப்பும் அங்கே இல்லை. அவர்கள் அங்கே தங்கியிருந்தது மிகக் குறுகிய காலம் என்பதால் அதைப் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடுவதற்கு ஏற்றதாக இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம்.

1984 இலையுதிர்காலத்தில் அந்த இரண்டு பெண்களும் அந்த அறையில் சந்தித்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் வெவ்வேறு குழுக்களுடன் சேர்ந்து வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் இரண்டு இரண்டு பேராக ஒரு வழிகாட்டியின் பின்னால் கதைத்துக் கொண்டே நடந்தார்கள். அறையைச் சுற்றி அலைந்து திரிந்தார்கள். தனித்தனியாக. எதிர்த் திசைகளில். அங்கு வந்திருப்பது ஒருவருக்கு ஒருவர் தெரியாது. அவர்களின் தாய்மார் அந்த வசந்த காலத்தில் இறந்து போனார்கள். ஒரே கிழமைக்குள். இந்தத் தற்செயல் நிகழ்வும் அவர்களுக்குத் தெரியாது. அதனால் அவர்கள் இருவரும் ஒரு விடுப்பை எடுக்கத் தீர்மானித்தார்கள். இருவரும் அந்தப் பகுதியை விடுப்புக்குப் போகத் தெரிவு செய்தார்கள். பென்னி கரிய நிறத்தில் ஒரு காற்சட்டை உடையை உடுத்தி இருந்தாள். கருப்பு நிற வெல்வெற் தொப்பியும் அணிந்தி

ருந்தாள். பிறிம்றோஸ் பூப்போட்ட இளஞ்சிகப்பு நிற காஷ்மீரி சுவெற்றிரின் மேல் பூப்போட்ட நீண்ட ஐக்கெற்றும், இடுப்புக்கு எலாஸ்டிக் வைத்த சரசரக்கும் நீண்ட பாவாடையும் அணிந்திருந்தாள். அதில் கடுகு நிற வார்ப்புருக்கள் போடப்பட்டிருந்தன. அவளுடைய இடுப்பும் மார்பும் பருமானாக இருந்தன. மத்திய காலத் தோற்றமுடைய விளக்கப்பட நூல் ஒன்றிலுள்ள ஒரு பிரதிமையை இருவரும் குனிந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பிறிம்றோஸ் அதுவொரு பழைய நூல் என்று எண்ணினாள். பென்னி அது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது ஆனால் மத்திய காலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பிரதிமை என்று கருதினாள். அதில் ஒரு குதிரைப்படை வீரன் ஒரு காட்டில் ஏதோ ஒன்றை வெட்டுவதற்காக வாளை ஓங்கிக்கொண்டு நின்றான். அந்த நூலின் பக்கத்தில் வெளிச்சத்தில் அவன் பிரகாசமாகத் தெரிந்தான். வெளிச்சம் அவன் அணிந்திருந்த தங்க முலாம் பூசிய தலைக்கவசத்தையும் வாள் பட்டியையும் சேர்த்துப் பிரகாசமாகக் காட்டியது. எதை வெட்டினான் என்பதை காண முடியவில்லை. பிரதிமையின் அடர்த்தியான தன்மையும், பெட்டியில் புத்தகத்தை காட்சிப்படுத்தப்பட்ட விதமும் அதைத் தடுத்திருந்தது. அந்த எதிரியோ அல்லது பாதிக்கப்பட்டது எதுவோ அது நிழலில் மறைந்துவிட்டது.

அவர்கள் இருவராலும் விளக்கப்படத்துக்குப் பக்கத்தில் எழுதப்பட்டிருந்த புராதன கால அல்லது போலியான புராதன கால கறுத்த எழுத்துகளை வாசிக்க முடியவில்லை. அந்தப் புத்தகத்தின் கீழே தட்டச்சுச் செய்யப்பட்ட குறிப்பு ஒன்றும் இருந்தது. அதை வாசிப்பதற்கு அவர்கள் முன்னால் குனிய வேண்டி இருந்தது. புத்தகத்திலிருந்து வெளிவரும் அல்லது உள்ளே போவதைப் பார்ப்பதற்காக அவர்கள் தங்கள் முகங்களை கண்ணாடிக்குள் நெருங்கிப் பார்த்தபோது தான் அவர்கள் முகங்களை ஒருவரை ஒருவர் நன்றாகப் பார்த்தார்கள். கண்ணாடி, ஒளி ஊடுருவக்கூடியதாகவும் அதே வேளை பிரதிபலிக்கக்கூடியதாகவும் இருந்தது. ஊடுருவக்கூடிய தன்மை, விரிசல் விழுந்த உதட்டுச் சாயம், கன்னத்தின் தொங்கு சதைகள், முகச் சுருக்கங்கள் போன்ற விபரங்களை மறைத்துக் காட்டின. இரண்டு பேரையும் இளமையாகவும் சாம்பல் நிறமாகவும் இடை குறைத்தும் காட்டியது. அப்படித்தான் அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் கண்டுகொண்டார்கள். அப்படி இல்லாவிட்டால் குண்டான முகத்தையோ மெலிந்த முகத்தையோ கண்டு பிடித்திருக்க மாட்டார்கள். இருவரும் ஒவ்வொருவரின் பெயரையும் மறக்காமல் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னபோது அவர்களின் மூச்சுக் காற்று கண்ணாடியில் விழுந்து மூடுபனி மூடி குதிரை வீரனையும் அவனுடைய எதிரியையும் மறைத்தது. உன்னைக் கண்டதும் நான் இறந்து போயிருப்பேன், நான் உள்ளாடையை நனைத்திருப்பேன் என்று பின்னர் தங்கள் அனுபவத்தை ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக் கொண்டார்கள். அந்தக் கணநேர அனுபவத்தை அவர்கள் தூய்மையான அதிர்ச்சியானதொன்றாக எண்ணிக்கொண்டார்கள். அங்கே போட்டிருந்த தலைப்பை வாசித்தார்கள். அது வெறுக்கத்தக்க புழு என்றிருந்தது. பாரம்பரியக் கதைகளின்படி நாட்டுப்புறங்கள் முழுவதிலும் அது சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தது. அவற்றை அந்த மாளிகையின் வாரிசுகளான சேர் லயன், சேர் போரிஸ், சேர் கில்லெம் போன்றோர் பலமுறை அழித்தார்கள். அந்தப் புழு ஐரோப்பியப் புழு அல்ல. ஆங்கிலேயப் புழு. அதைத் தட்டச்சுச் செய்தவர் அழித்துவிட்டார். அப்படியான புழுக்கள் பலவற்றுக்கும் சிறகுகள் இருக்கவில்லை. சிலவற்றுக்குத் துண்டா

கிப் போன கால்களும், கைகளும், பாதங்களும் இருந்ததாக அதைக் கண்ட சிலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மற்றவற்றில் அவற்றுக்கு கை கால்கள் இருக்கவில்லை. அதன் கொடுமான உருவத்தில் அது தோட்டப் புழு போல இருந்தது. அதை வெட்டினால் அது புதிய தலைகளை அல்லது உடம்பை உருவாக்கும் தன்மை கொண்டது. அதாவது ஒன்று பலவற்றை உண்டாக்கும். அதனால் அவற்றை அடிக்கடி கொன்றார்கள். இருந்தும் அவை திரும்பவும் தோன்றின. இளம் புழுக்கள் ஊர்ந்து செல்வதைக் கண்டதாக பலமுறை அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவை புதுப்பிக்கப்பட்டதாகவும் புதியவையாகவும் இருக்கலாம்.

அவர்கள் ஆங்கிலேயப் பெண்மணிகள் என்றபடியால் தேநீர் பற்றி அவர்களுக்கு நினைவு வந்தது. அந்தப் பெரிய மாளிகையில் குதிரை லாயத்தை அறையாக கட்டி அதைத் தேநீர் அறை ஆக்கி இருந்தார்கள். அவர்கள் இருவரும் அமைதியாக பக்கத்துப் பக்கத்தில் நின்றார்கள். முள்ளங்கி றோஜாப் பூக்கள் வரையப்பட்ட பிளாஸ்டிக் தட்டுக்களைக் கையில் பிடித்திருந்தார்கள். ஸ்கோன் கேக்கும், சிறிய போத் தல்களில் உள்ள றாஸ்பெரி ஜாமும் உறைந்த பாற்கட்டியும் வாங்கினார்கள். 'யுத்த காலத்தில் உண்மையான ஜாமோ பாற்கட்டியோ வாங்க முடியாது,' என்றாள் பிறிம்றோஸ். அவர்களுக்கு ஒரு மூலையில் இருக்கைகள் கிடைத்தன. யுத்த கால அளவுணவுப் பங்கீடு தன்னை நிரந்தரமாக உணவில் பேராசைப்பட்டவளாக மாற்றிவிட்டது என்று பிறிம்றோஸ் சொன்னாள். அதை மெலிந்த பென்னியும் ஏற்றுக் கொண்டாள். உறைந்த பால்கட்டி கிடைத்தால் அது ஒரு விருந்து கிடைத்ததைப் போன்ற இன்பத்தைத் தருகிறது என்றாள்.

இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் எச்சரிக்கை உணர்வுடன் பார்த்துக் கொண்டனர். தங்கள் வாழ்க்கையில் நடந்த சுவையற்ற சிறிய நிகழ்ச்சிகளை பணிவாக அடங்கிய குரலில் இடைக்கிடை சொன்னார்கள். பென்னி பார்ப்பதற்கு ஒட்டி உலர்ந்தவள் போல் இருக்கிறாள் என்று பிறிம்றோஸ் நினைத்தாள். அதேபோல பிறிம்றோசும் முத்து தேய்ந்தவள் போல இருக்கிறாள் என்று பென்னியும் நினைத்தாள். இரண்டு பேருக்கும் நடந்த தற்செயல் நிகழ்வுகள் பற்றியும் பேசினார்கள். ஒரே காலத்தில் இறந்த தந்தைமார் பற்றியும், மணமாகாமல் இருவரும் இருப்பது பற்றியும், குழந்தைகள் பராமரிக்கும் தொழில்களைச் செய்வது பற்றியும், அண்மையில் இறந்த தாய்மாரைப் பற்றியும் பேசிக் கொண்டார்கள். சுற்றிச் சுற்றி வரும் வண்டு போல இருவரும் கண்ட அந்தப் பொருளைப் பற்றியும் - மிருகத்தையும் பற்றியும் - பேசிக் கொண்டார்கள். பெரிய வீடு பற்றிப் பணிவுடன் கலந்துரையாடினார்கள். பிறிம்றோஸ் அங்கு போட்டிருந்த கம்பளத்தின் தரத்தைப் பாராட்டினாள். அங்கே சுவர்களில் மாட்டியிருந்த பழைய படங்களைப் பார்த்தது மகிழ்ச்சியாக இருந்தது என்று பென்னி சொன்னாள். அங்கே பழைய வரலாறு முழுவதையும் காட்சிப்படுத்தியிருந்தார்கள், ஆனால் உண்மையில் வேடிக்கை என்னவென்றால் அங்கு வாழ்ந்த குழந்தைகளைப் பற்றி எதுவுமே குறிப்பிடப்படவில்லை என்றாள், பிறிம்றோஸ். அந்தப் படத்துடன் அந்தப் புத்தகத்திற்குப் பக்கத்தில் நின்று தங்கள் படங்களையும் வைத்தால் வேடிக்கையாக இருக்கும் என்றாள். அதை 'நினைத்தால் புல்லரிக்கிறது,' என்றாள் பயந்த குரலில் பிறிம்றோஸ், பென்னியைப் பார்க்காமல். 'அந்தப் புழுவைப் பார்த்தோம். காட்டுக்குள் போனபோது.'

'ஓம், நாங்கள் பார்த்தோம்,' என்றாள் பென்னி.

'நாங்கள் பார்த்தோமா, இல்லையா, என்று நீ எப்போதாவது வியந்திருக்கிறாயா?'

'ஒரு கணமும் இல்லை. அதுவென்ன என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் நாங்கள் அதைப் பார்த்தோம் என்பது நிச்சயமாகத் தெரியும்,' என்றாள் பென்னி, மெல்லிய, தாழ்ந்த குரலில்.

'அதைப்பற்றி நீ யாருக்காவது எப்போவாவது சொல்லியிருக்கிறாயா?' என்று பிறிம்றோஸ் அவசரமான குரலில் முன்னால் வந்து குனிந்து கேட்டாள்.

'இல்லை, என்றாள் பென்னி. அவள் எவருக்கும் அதைச் சொல்லவில்லை. 'அதைச் சொன்னால் யார் நம்புவார்கள்?' என்றாள்.

'அதைத் தான் நானும் நினைத்தேன்,' என்றாள் பிறிம்றோஸ். 'நான் அதைப்பற்றிப் பேசவில்லை. ஆனால் அது என் மனதில் பதிந்துவிட்டது, குடலுக்குள் பதிந்து போன நாடாப்புழு போல. அது எனக்கு எந்த நன்மையையும் செய்யவில்லை.'

'எனக்கும் எந்த நன்மையையும் அது செய்யவில்லை,' என்றாள் பென்னியும். 'எந்தவிதத்திலும் நன்மை இல்லை. அதைப்பற்றி நான் சிந்தித்திருக்கிறேன்.' அதை வயதேறிக் கொண்டிருக்கும் எதிரே உட்கார்ந்திருக்கும் அந்தப் பெண்ணுக்குச் சொன்னாள். அந்தப் பெண்ணின் முகம் மைபூசிய பொன்னிறத் தலைமுடியின் கீழ் இருந்தது. 'உலகத்தில் உண்மையான பொருட்கள் இருக்கின்றன என்று நான் நினைக்கிறேன். எங்களிலும் பார்க்க உண்மையான பொருட்கள். ஆனால் நாங்கள் அவற்றைக் காண்பதில்லை. அல்லது எங்கள் பாதையில் அவை குறுக்கிடுவதில்லை. சில மோசமான நேரத்தில் அவற்றின் உலகில் நாங்கள் குறுக்கிடுகிறோம். அல்லது எங்கள் உலகில் அவை என்ன செய்கின்றன என்பதைக் கவனிக்கிறோம்.

பிறிம்றோஸ் ஊக்கத்துடன் அதற்குத் தலையாட்டினாள். அதைப் பகிர்ந்து கொள்வதால் ஆறுதல் கிடைக்கிறது என்பது போல அவளைப் பார்த்தாள். பென்னிக்கு அது ஆறுதலை அளிக்கவில்லை. அதனால் அவள் வலியால் முகத்தை சுளித்தாள்.

'சிலவேளைகளில் அந்தப் புழு என்னைக் கொன்றுவிட்டது என்று நினைப்பேன்,' என்றாள் பென்னி. ஒரு குழந்தையின் குரல் ஒரு பெண்ணின் தொண்டைக்குழியில் எழுவது போலவும் ஒரு சிறுமியின் பயந்த புன்னகை கிளர்ந்தெழுவது போலவும் இருந்தது. பிறிம்றோசின் முகத்தில் அந்தப் புன்னகை இல்லை.

பிறிம்றோஸ், 'அது அந்தச் சிறியவளைக் கொல்லவில்லை, இல்லையா? அவள் அதன் பாதையில் குறுக்கிட்டாள், இல்லையா? அது அவ்விடத்தை விட்டுப் போன பிறகு அவளை நாங்கள் எங்குமே காணவில்லை, இல்லையா?' என்றாள் பிறிம்றோஸ். 'அப்படித்தான் அது நடந்தது.'

'அவள் எங்கே போனாள் என்று எவருமே கேட்கவும் விசாரிக்கவும் இல்லை,' என்றாள் பென்னி.

'நாங்கள் அப்படியான ஒருத்தியை உருவாக்கினோமா என்று கூட வியந்திருக்கிறேன். அப்படி நான் உருவாக்கவில்லை. நாங்கள் உருவாக்கவில்லை,' என்றாள் பிறிம்றோஸ்

‘அவளுடைய பெயர் அலிஸ்.’

‘பெயரில் வை எழுத்திருக்கிறது.’

அங்கே ஒரு குழப்பம் நடந்திருக்கிறது. அருவருப்பான குழப்பம் ஒன்று என்று அவர்கள் நினைவுக்கு வந்தது. ஆனால் அது அந்த அலிஸ் என்ற சிறுமியுடன் சம்பந்தப்பட்டதல்ல.

பிறிம்றோஸ் கிள்கிளப்புத் தோன்ற தோள்களைக் குலுக்கினாள். நெட்டுயிர்த்தாள். பின் உடைகளுக்குள் தன் சதைகளைத் தள்ளி ஒழுங்காக்கினாள்.

‘நாங்கள் பைத்தியக்காரர்கள் அல்ல என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். நாங்கள் ஒரு புதிருக்குள் மாட்டியிருக்கிறோம். ஆனால் அதை நாங்கள் உருவாக்கவில்லை. அது ஒரு மாயமும் அல்ல. நாங்கள் திரும்பவும் சந்தித்தது நல்ல துக்கே. ஏனென்றால் நாங்கள் பைத்தியக்காரர்கள் அல்ல என்று பயப்படத் தேவையில்லை. அவர்கள் சொல்வது போல, நாங்கள் எங்கள் வேலையைப் பார்க்கலாம்,’ என்றாள் பிறிம்றோஸ்.

அடுத்த நாள் மாலை இருவரும் இரவுணவு உண்ண ஒழுங்கு செய்தார்கள். அவர்கள் இருவரும் படுக்கை மற்றும் காலை உணவு கொடுக்கும் வெவ்வேறான இடங்களில் தங்கி இருந்தார்கள். ஆனால் இருவரும் தங்கள் முகவரிகளைப் பரிமாறிக் கொள்ளுவதற்கு நினைக்கவில்லை. உள்ளூர் நகரத்தில் சந்தைச் சதுக்கத்தில் உள்ள ஸெறபினா ஹொற் பொற் உணவகத்தில் ஏழரை மணிக்குச் சந்திப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டார்கள். அடுத்த நாள் ஒன்றாக நேரத்தைச் செலவழிப்பது பற்றியும் பேசிக் கொள்ளவில்லை. பிறிம்றோஸ் உள்ளூர் சுற்றுலா பேருந்தில் சுற்றுலா சென்றாள். பென்னி தனியாக நீண்ட நடை சென்றாள். காலநிலை சாம்பல் நிறத்தில் இருந்தது. மழை தூறிக் கொண்டிருந்தது. இரண்டு பேரும் தங்கள் இருப்பிடத்திற்குத் தலையிடயுடன் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். அறைகளில் இருந்த கேத்தில்களில் தேயிலைப் பை போட்டு தேநீர் குடித்துவிட்டு, தங்கள் தங்கள் கட்டில்களில் இருந்தார்கள். பென்னியிடம் ஒரு மேல்விரிப்பு மெத்தை இருந்தது. அதில் ரோஜா பூ போட்ட படங்கள் இருந்தன. பிறிம்றோசிடம் கறுப்பும் வெள்ளையும் சதுரங்கள் போட்ட மென்மையான பருத்தி மெத்தை இருந்தது. இருவரும் தொலைக்காட்சியை இயக்கி ஒரே விளையாட்டு நிகழ்ச்சியைப் பார்த்தார்கள். மிதமிஞ்சிய சிரிப்புக் காட்சியைப் பார்த்தார்கள்.

ஏழரை மணியாகியது. இரண்டு பேருமே அசையவில்லை. இருவருமே மேசையில் இருந்து காத்திருப்பது போலவும் ஒரு கதவு திறந்து மூடுவது போலவும் கற்பனை செய்தார்கள். இருவரும் அசையவில்லை. அவர்கள் எதைச் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று தங்களைத் தாங்களே கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஆர்வமில்லாமல்.

அடுத்த நாள் பென்னி காட்டைப் பற்றி நினைத்து, நடப்பதற்குப் போடும் காலணியை அணிந்துகொண்டு குறுக்காக எதிர்த் திசையில் நடந்தாள். பிறிம்றோஸ் காலையுணவுக்காக மேசையில் இருந்தாள். அங்கே இங்கிலீஷ் உணவு தாராளமாக இருந்தது. பென்னியோடு போவதற்கு முன்னும் பின்னும் பிறிம்றோசுக்கு ஒரே நேரத்தில் உண்மையானதும் கற்பனையானதுமான காடு எப்போதுமே கவர்ச்சியானதாகவும் அதே

வேளை அசௌகரியமானதாகவும் ஓரளவு பயங்கரமானதாகவும் இருந்தது. அவள் தலைக்குள் ஒரு வசனம் வந்தது. ‘நான் அங்கே போகப் போகிறேன்.’ போவதற்குத் தீர்மானித்தாள். நேரே அங்கே சென்றாள். நன்றாகச் சூடாகக் சாப்பிட்டிருந்தாள். முதலாவது பேருந்து நிறைய சுற்றுலாப் பயணிகள். காலை பிரகாசமாக இருந்தபோது வந்து சேர்ந்தார்கள். மற்றவர்களை விட்டு விட்டு, அவர்கள் முன்பு போன பாதையால் புத்தரைக்கு குறுக்காக வெளிக்கதவு ஊடாக பிறிம்றோஸ் சென்றாள்.

காடு முன்பு போலவே இருந்தது. ஆனால் சிறிது செறிவாகவும் இன்னும் பசுமையாகவும் இருந்தது. சிறுமிகள் போன பாதையால் அல்லாமல் பிறிம்றோசின் உடல் வேறொரு திசையால் போகத் தீர்மானித்தது. புதிய புதர்கள் திறந்து கொண்டன. நேற்றுப் பெய்த மழை சில்லரி இலைகளிலும் சிலந்தி வலைகளிலும் மந்தமாக ஒளிர்ந்து கொண்டிருந்தது. சிறிய இறகுகளைக் கொண்ட கருங்கழுத்துப் பறவைகள் அவளுக்கு மேலாக விசில் அடித்துக் கொண்டும் உருட்டொலிகளை எழுப்பிக் கொண்டும் சென்றன. அவை பிரதேச ஆக் கிரமிப்புடனும் ஆண்மையின் உறுதியுடனும் சென்றன. பிறிம்றோசுக்கு பறவைகள் குழுவாகப் பாடியது போலவே இருந்தது. அவள் ஒரு பாசி படர்ந்த குளக்கரையைக் கண்டாள். அதில் பிறிம்றோஸ் பூக்கள் இருந்தன. அதை அவள் என்ன என்று கண்டுகொண்டாள். அது நல்ல அறிகுறி என்றும் எடுத்துக்கொண்டாள். அவளுக்கேயான தனிப்பட்ட அறிகுறி. அவள் பறவைகளிலும் பார்க்க பூக்களை அறிந்தவள். ஏனென்றால் அவள் சிறியவளாக இருக்கும்போது பூத் தேவதைகள் பற்றி பள்ளிப் புத்தக அடுக்கில் இருந்தன. அதில் பூக்களை ஓவியமாக துல்லியமாகத் தீட்டியிருப்பார்கள். அங்கே உண்மையான அழகான மனித உயிர்களும் உடனிருக்கும். அவர்கள் அனைவருமே குழந்தைகள். நீல நிறத்திலும் தங்க நிறத்திலும் கரும் சிவப்பு நிற ஊதா நிற பூக்களையும் பழங்களையும் உடைகளாக அணிந்திருப்பார்கள். இங்கே அவற்றைக் கண்டு அவற்றின் பெயர்களையும் சொல்லிக் கொண்டாள். காற்றுப் பூ அல்லது கடற்பஞ்சு, பிறையோனி என்ற கொடியில் பூக்கும் பச்சை வெள்ளைப் பூ. அவள் அங்கே இருந்தபோதிலும் கண்ணுக்குப் புலனாகாத உயிர் ஒன்று இருப்பது போல உணர்ந்தாள். இலைகளிலும் கிளைகளிலும் அழகான மெல்லிய உணர்ச்சி ஒன்று படர்வது போன்ற உணர்ச்சியை அடைந்தாள்.

ஓரிடத்தில் நின்றாள். கடுமையாக முச்சு இளைத்தது. அந்தச் சத்தத்தை அவள் விரும்பவில்லை. அப்பொழுது புதரில் வேகமாக ஏதோ ஒன்று ஓடிச் சென்றதைக் கண்டாள். ரோமச் சுழல் அல்லது மெலிந்த தீச்சுடர் போன்ற ஒன்று, மரத் தண்டில் நடுக்கத்துடன் சென்றது. சிவப்பு நிற அணில் ஒன்று ஒரு கிளையில் இருந்து அவளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. அவள் தன் தாயை நினைத்துக்கொண்டாள். புல்லால் தயாரிக்கப்பட்ட ஓர் ஊஞ்சலில் மிகவும் கனமாக அமர்ந்தாள். எல்லோரும் நினைவுக்கு வந்தார்கள். நூட்கின், மோல்டிவாப், ப்றொக், டோர்மவுஸ் நடடி நியூற், ஃபேடி ஃறொக் என்று அனைவரும் நினைவுக்கு வந்தார்கள். (அவை அனைத்தும் பியற்றிஸ் பொட்டரின் குழந்தைக் கதைகளில் வரும் பாத்திரங்கள்.) அவளுடைய தாய் அவளுக்குக் கதைகள் சொல்லவும் இல்லை, கற்பனை உலகத்தைத் திறந்து காட்டவும் இல்லை. ஆனால் அவள் விரல்களைக் கொண்டு பலவற்றையும் செய்வாள். அதில் அவள் சிறந்தவள். யுத்த காலத்தில்

ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் வரும்போதும் பொம்மைகளும் அவற்றுக்குரிய பொருட்களும் கிடைக்காத காலத்தில் பிறிம்றோஸ் கிறிஸ்தவர்கள் காலையில் எழுந்தபோது அவளுடைய நீண்ட காலுறையில் புதிய நிரப்பப்பட்ட விலங்கின் மென்மயிர்த்துணியால் செய்யப்பட்ட பொய் உயிரினம் ஒன்று இருக்கும். பொத்தான்கள் வைத்துத் தைத்த கண்களும், நகங்களும் வைத்துத் தைக்கப்பட்டிருக்கும். அதில் கலைத்துவம் இருந்தது. துணிகள் அடைக்கப்பட்ட அணில் உயிருள்ள அணில் போலவே இருக்கும். நரி விழிப்புடன் இருக்கும். நியூட் பல்லி வழக்குவது போல இருக்கும். அவை மானிடவியல் ஐக்கற்றுக்களையோ தொப்பிகளையோ அணியவில்லை. அவற்றுக்கு அவற்றிலும் பார்க்க கற்பனையான மிருகத் தன்மைகளையும் இயல்புகளையும் அம்மா அளித்திருந்தார். அவர் சான்றா க்ளோஸ் அல்லது கிறிஸ்தவம் தந்தையில் நம்பிக்கை உள்ளவர். அவளின் தாய் தான் அவற்றைச் செய்து காலணிக் குள் வைத்தார் என்பதை அறிந்தபோது அவற்றில் இருந்த மாயத்தன்மையை இழந்துவிட்டாள். அதுவொரு பெரிய தாக்கம். தாயின் திறனுக்கோ கற்பனைக்கோ நன்றியுடையவளாக அவளால் இருக்க இயலவில்லை. தாயின் அந்த கற்பனை வளம் காதல் விளையாட்டுகளில் ஈடுபட்ட தாயின் குணம்சத்திற்கு ஏற்றதாக இருக்கவில்லை. அந்த பொம்மை உயிரினங்கள் மேலும் மேலும் பெருகின. பம்பி என்ற ஒரு சிலந்தியும் வந்தது. இரவில் பல கதைகள் சொன்னாள். ஒரு சிறுமியும் பெண்ணும் அல்லாத ஒரு சூனியக்காரி தேவதைகள் உலவும் காட்டில் இருந்தாள். அவளை மென்மையான, மெய்யறிவுள்ள மிருகங்கள் நேசித்தும் பாதுகாத்தும் வந்தன. அவள் சுற்றிவர துணிகள் பொதிந்த பொய் உயிரினங்களால் பாதுகாக்கப்பட்டு இருந்தாள். அவர்களுடைய வீட்டை யுத்த காலத்தில் நடந்த மின்வேகக் குண்டுதாக்குதலில் இருந்து காப்பாற்ற மண் சாக்குகளைச் சுற்றிவரப் போட்டுப் பாதுகாத்தது போல அவளை அந்தத் தேவதைகள் பாதுகாத்தன.

பிறிம்றோசிற்கு அந்தச் சிகப்பு அணில் ஏமாற்றம் தந்த ஒரு நிகழ்வாகவே மனதில் பதிந்து போனது. அதை எலி போன்ற ஒன்றாகவே எடுத்துக் கொண்டாள். அதை சாம்பல் நிற நகரத்தில் ஓடித் திரியும் தடித்த அணில்களைப் போல அவள் எடுக்கவில்லை. ஆனால் அது விசேஷமானதொன்று என அவளுக்குத் தெரியும். அது தன் நீளமான வாலை அசைத்துக் கிளைக்குக் கிளை நாவாய் போலப் பாய்ந்தது. சின்னஞ்சிறிய கால்களால் கிளைகளைப் பற்றிக் கொண்டு ஓட வெளிக்கிட்டபோது அதைத் தொடர்ந்து போக தொடங்கினாள். அது காட்டின் நடுவே அவளைக் கொண்டு சென்று விடும் என்றும் நினைத்தாள். ஆனால் அது அப்படிச் செய்யவில்லை. அடர்ந்த முட்டைகளை தள்ளிக் கொண்டு செறிவான, பசுமையான நிழலுக்கு வந்தாள். மரச் சாறுகள் பட்டு அவளுடைய பாவாடைகளும் சருமமும் கறை படிந்து விட்டன. பிறிம்றோஸ் தான் நினைத்ததைக் கைவிடாமல் 'மையத்திற்குச்' சென்றதைப் பற்றிய ஒரு கதையைச் சொல்ல வெளிக்கிட்டாள். அவளுடைய குழந்தைப் பருவக் கதைகள் எல்லாமே படர்க்கையில் சொல்லப்பட்டவை. 'அவள் பயப்படவில்லை.' 'அவள் காட்டு மிருகங்களை எதிர்கொண்டாள். அவை பயந்து போயின,' என்பதாகக் கதையில் பல இடங்கள் வரும். மையத்திற்கு வந்தபோது அவள் அணிந்திருந்த உள்ளாடையையும் கிழித்துக் கொண்டாள். காலணிகளில் சேறு அப்பிக் கொண்டது. பெரிதாக முச்சு விட்டாள். அப்போது அணில் தன் முகத்தைச் சுத்தமாக்க நின்று. நீல

மணிப் பூக்களையும் அல்லிப் பூக்களையும் அவள் மிதித்து விட்டாள்.

எவ்வளவு தூரம் வந்து விட்டாள் என்பது பற்றிய எந்த எண்ணமும் அவளுக்கு இல்லை. ஆனால் அவள் வந்திருக்கும் சுத்தம் செய்யப்பட்ட அந்தப் பகுதிதான் மையப் பகுதி என்பது தெரிந்தது. அணில் ஒரு மரத்தில் மேலும் கீழும் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. அங்கே பாசி மேடு ஒன்றிருந்தது. அது ஒரு சிம்மாசனம் போன்ற தோற்றம் உடையது. அதன் மேல் அவள் இருந்து கொண்டாள். 'அவள் காட்டின் மையத்திற்கு வந்து ஒரு பாசி மேட்டில் இருந்து கொண்டாள்.'

இப்போது என்ன ?

அவளும் பென்னியும் முன்பு எதைக் கண்டார்கள் என்பதை மறக்கவில்லை. வெறுமையான துயரமான முகம், வலிமை மிக்க நகங்கள், உக்கிப்போன அழுக்குகள் அந்த விநோதமான விலங்கிடம் இருந்தன. அவள் அதைப் பார்க்கவோ எதிர்த்து நிற்கவோ வரவில்லை. ஆனால் அது அங்கிருந்ததால் அவள் வந்தாள். பிறிம்றோஸ் என்ற அவள் ஒரு மாய காட்டுக்கு வந்திருந்தாள் என்பது அவளுக்கு எப்போதும் நினைவில் இருந்தது. அந்தக் காடு தான் பயங்கரத்திற்கான காரணம் என்பதும் அவளுக்குத் தெரியும். அவள் மகிழ்வித்த சிறுவர் சிறுமிகளை, காட்டில் தொலைந்து போன குழந்தைக் கதைகளைச் சொல்லி ஒருபோதுமே பயமுறுத்தவில்லை. அவர்களை நீர்த்தொட்டி மூடிக்குள்ளால் வெளியே வரும் பிசு பிசுப்பான பொருளையோ கழிவறையிலிருந்து வரும் அழுகைக் காட்டியோ அவள் பயமுறுத்தி இருக்கிறாள். பின் அவற்றை வீரத்தாலும் மந்திரசக்தியாலும் கலைத்திருக்கிறாள். அவள் சொன்ன கதைகளில் காடுகளில் மயக்கும் அழகு இருந்திருக்கிறது. நீண்ட இலைகளில் விழுந்த பனித்துளிகளை அணிகலன்கள் என்று சொல்லுவாள். பிறிம்றோஸ் கண்ட அந்த மயக்கும் அழகும் பொருளும் ஒளியும் தூர்நாற்றமும் ஒரே இடத்தில் இருந்துதான் வந்தன என்பது அவளுக்குத் தெரியும். இரண்டு பொருளையும் அந்தக் குழந்தைகளிடம் இருந்து பாதுகாப்பாக வைத்திருந்தாள். அவர்களுக்கு இனிமையான விளக்கப்படங்களைக் காட்டி அவற்றைப் புரிய வைத்தாள்.

இப்போது என்ன ?

அவள் பாசி மேட்டில் இருந்தாள். அவளுடைய தலைக்குள் ஒரு குரல் சொன்னது. 'நான் வீட்டுக்குப் போக வேணும்.' வீடு என்றால் என்ன என்று வளர்ந்தவளின் சிரிப்புடன் கேட்டாள். அவளுக்கு வீட்டைப்பற்றி என்ன தெரியும் ?

உணவை வாங்கிச் சென்று உண்ணும் சீனனின் கடைக்கு மேலே அவள் வசித்தாள். அலுமாரி முலையில் சமைத்தாள். ஒரு கட்டில், உடுப்புப்போடும் ஒரு கம்பி, ஒரு சாய்வு நாற்காலி ஆகியவை அவளிடம் இருந்தன. அந்த நாற்காலி உருக்குலைந்து போய் விட்டது. அந்த அறை மங்கலாகப் போய் பழுப்பும் மஞ்சளும் கலந்த இடமாக மாறிவிட்டது. சீனர்கள் சமைக்கும்போது நீராவிபுடன் சேர்ந்து வதக்கிய பன்றி இறைச்சி மணமும் கோழி ஆணத்தின் மணமும் வரும். காட்டில் உள்ள உறுதியான கிளைகளையும் வேர்களையும் போல அந்த வீடு உண்மையல்ல. துணியால் பொதிந்த மிருகங்கள் கட்டிலிலும் தரைக் கம்பளத்திலும் குவிக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றின் மென்மயிர் தேய்ந்து போயிருந்தது. கண்

களில் கீறல்கள் விழுந்ததால் அவற்றின் அழகிய பழைய நிலை மறைந்துவிட்டது. இப்போது பாசி சிம்மாசனத்தில் இருப்பது மட்டும் உண்மை. அதுவே அவள் சிந்தித்தவற்றில் மெய்யான ஒன்று. அப்பா இறந்துவிட்டார் என்று சொல்ல அழுது சிணுங்கிக் கொண்டு அம்மா வந்தாள். பிறிற்றோஸ் மரவள்ளிக் கிழங்கில் களி செய்வதா ரவையில் களி செய்வதா? ஜாம் இருக்கிறதா என்று சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தபோது அவள் வந்தாள். அம்மாவின் சளி ஒழுகும் முக்கு எப்படி இருந்தது, பாசாங்கு செய்கிறதா என்று யோசித்தாள். ரவையும் மோசமான ஜாமும் பற்றிய நினைவும், அவற்றின் ருசியும் இன்றுவரை நினைவில் இருந்தது. அப்படியென்றால் அது மெய்யா, அந்த வீடு மெய்யா?

தங்க நிறச் சூரியனின் கீழே முகில் மூடிய இந்திர நீலக் கடலை ஒருநாள் காட்சியாக மனக்கண்ணில் கண்டாள். அதில் பெரிய நீர்நூறு ஒன்று. வெள்ளை நிறத்தில் அமிழும்கப்பலிலிருந்து ஒரு பெரிய நீர்நூறு ஒன்று சுருள் சுருளாக மேலே உயர்ந்து சென்றது. அதுவோர் அழகான காட்சி. ஆனால் அது உண்மையல்ல. கற்பனை. அவளுக்குத் தந்தையைப் பற்றிய நினைவு இருக்கவில்லை. ஆனால் காட்டில் இருந்த அந்த விலங்கின் நினைவு இருந்தது. அலிசைப் பற்றியும் நினைவிருந்தது. பாசி மேட்டில் அழகான கருஞ்சிவப்பும் மரகதமும் கலந்த வண்ணங்கள் இருந்தன. ஆனால், அவள் அந்த விலங்கை மறந்துவிடவில்லை. 'எங்க ளிலும் பார்க்க பொருள்கள் மெய்யானவை,' அப்படிப் பென்னி சொன்னதும் நினைவில் இருந்தது. அப்போது அவள் வீட்டுக்குப் போக வேண்டும் என்று விரும்பினாள். ஆனால் அவளுக்கு அந்த இடத்தை விட்டு அசையவும் விருப்ப மில்லை. இலைகளில் படும் வெளிச்சம் அருமையாக இருந்தது. அணில் தன் வாலை ஆட்டிவிட்டு சடுதியாக அவ் விடத்தை விட்டுக் கிளம்பியது. கிளைகளில் தாவி தாவிச் சென்றது. அவள் துக்கத்துடன் கால்களை ஊன்றி எழுந்து நின்று பின்புறக் கைகளில் புதர்கள் கீறிய கீறல்களை நக்கினாள்.

பென்னி மிகவும் சீராக நடந்துகொண்டிருந்தாள். வேலிகள் நீளத்திலும் வயல் விளிம்புகளிலுமாக நடந்தாள். தான் நடந்து செல்லும் பாதையைப் பார்க்காமலும் பார்த்தும் நடந்து கொண்டிருந்தாள். வயல்களின் தோற்றத்திற்கேற்ப பாதை திடுமெனக் கீழ் நோக்கிச் செல்வதும் சில இடங்களில் நிலம் அரிவாள் வடிவில் வளைந்து செல்வதுமாக இருந்தது. பொழுது சாய்ந்து கொண்டிருக்கையில் அவள் சீராகக் காலடிகள் வைத்து நடந்து சென்று கொண்டிருந்தாள். கண்களை உயர்த்திப் பார்த்தாள். அடிவானத்தில் காட்டைப் பார்த்தபோது அது காடு தான் என்று அவளுக்குத் தெரிந்தது. அங்கே இருந்து பார்த்தபோது கூம்பு வடிவ குன்றில் அது இருப்பது போலத் தோற்றம் அளித்தது. அப்போது ஓரளவு மாலையாகிவிட்டது. அவள் சடுதியாகக் கண்ட ஒரு சிறிய ஏணியில் ஏறி உள்ளே சென்றாள்.

உள்ளே போனவுடன் அவள் கவனமாக இயங்கினாள். அசைவற்ற நிலையில் நின்று காற்றில் இருந்து வந்த அழகல் மணத்தை தன் மனதில் இருந்து அகற்றினாள். மரங்களினதும் உயிரினங்களினதும் சத்தங்களை உன்னிப்பாகக் கேட்டாள். அங்கிருந்த அழகல் மணம் மணத்தது. ஆனால் அது சாதாரணமான அழகிய மணம். இலைகளும் தண்டுகளும் திரும்பவும் மண்ணில் கிடந்து மட்கிப் போன மணம். அவளுக்குப்

பல சத்தங்கள் கேட்டன. அவை பறவைகளின் பாடல்கள் அல்ல. ஏனென்றால் அதற்கான காலம் பிந்திவிட்டது. ஆனால் அது கடுமையான எச்சரிக்கைக் கூக்குரல். அவளின் இதயத்துடிப்பு தடித்த பழுப்பு நிறக் காற்றில் அவளுக்கே கேட்டது.

பழக்கமான மரத் தண்டுகளையோ புற்திடர்களையோ காண வேண்டும் என்று நினைப்பதில் பயனில்லை. அவற்றுக்கு ஒரு வாழ்நாளே இருந்தது மாறுவதற்கு அல்லது தங்களை அடையாளம் தெரியாமல் உருமாற்றிக் கொள்வதற்கு.

அடர்ந்த புதர்ச் செடிகளுக்கு அடியில் இருண்ட சுரங்கப்பாதைகள் போவதாக நினைத்தாள். அவற்றிற்குள் ஏதோ ஒன்று உருண்டு நழுவிச் சென்றிருக்கலாம். முட்களில் சிக்கிய சில பொருட்கள் கிடந்தன. மெல்லிய நிறமற்ற ஈரமான கம்பளி அல்லது மென்மயிர் துண்டுகள் கிடந்தன. எங்கே துண்டு துணுக்குகள் அதிகம் சேர்ந்துள்ளன என்பதைப் பார்ப்பதற்குக் கீழே போகும் கால்வாயை உற்றுப் பார்த்தாள். தன்னைக் கட்டாயப்படுத்தி நுழைந்து இருட்டுக்குள் குனிந்து சென்று அவ்வப்போது கைகளாலும் முழங்காலிலும் தவழ்ந்து சென்றாள். அங்கே இருந்த அமைதி மிகவும் கனமானதாய் இருந்தது. கம்பளி நூல்களும், அவிழ்ந்த பருத்தித் துணிகளும், ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் புதினத்தாள்களும் அங்கே கிடந்தன. உருளை வடிவத்தில் தலைமுடித் துண்டுகளும் எலும்புகளும், உயிரற்ற பொருட்களும் கிடந்தன. செமிக்காத ஆந்தை உணவுகளைப் போல பூனைகள் வாந்தி எடுத்த குடல் போல தலைமுடிப் பந்துகள் போல அவை இருந்தன. பென்னி முட் செடிகளையும் தண்டுகளையும் கவனமாக விரல்களால் தள்ளிக் கொண்டு மேலும் முன்னேறிச் சென்றாள். அது இங்கேதான் இருந்தது, ஆனால் எவ்வளவு காலத்திற்கு முன்பு?

மிகவும் சடுதியாக, நினைவில் இருந்த ஒரு இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தாள். சுத்தமாக்கப்பட்ட அந்த இடம் விசாலமானதாக இருந்தது. அங்கே கிடந்த அடி மரக் குத்திகள் தடித்தவை. அவர்கள் ஒளித்து விளையாடிய பெரிய அடிமரக்கட்டை அப்படியே அங்கே கிடந்தது. அந்த இடம் அப்படியே கைவிடப்பட்ட முகாம் போல இருந்தது. அவ்விடத்தைச் சுற்றி இருந்த மரங்களில் கொடிகளும் நீளமான கடதாசித் துண்டுகளும் தொங்கின, மாளிகையில் செபக்கூடத்தில் தொங்கிய பதாகைகள் போல. கருகிய, வெட்டுப்பட்ட, நைந்து போன பதாகைகளைப் போல. அவற்றில் பழுப்பு நிற மண் கறைகள் அல்லது இரத்தம் ஒட்டி இருந்தன. அது இங்கே தான் இருந்தது. அது எங்கேயும் போகவில்லை.

பென்னி கனவில் நடப்பது போல பொருட்களைத் தேடிக் கொண்டு மெதுவாகச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தாள். ஒரு போலி ஆமை ஓட்டு கொண்டை ஊசியையும் உலோகத் தண்டில் பதித்த ஒரு காலணிப் பொத்தானையும் கண்டாள். தட்டையாக்கப்பட்ட மிகவும் புதிய பறவை எலும்புக் கூண்டையும் கண்டாள். எதனுடையதென்று தெரியாத எலும்புத் துண்டுகளைக் கண்டாள். வெவ்வேறு அளவிலும் உருவத்திலும் உள்ள பற்களைக் கண்டாள். சிறிய விரல் எலும்புகளையும் ஒரு விலா எலும்பையும் கண்டாள். இறுதியில் மண்டை ஓட்டையும் இமையையும் கண்டாள். அவை அனைத்தும் வேர்களுக்குள் அரைவாசி மறைந்தும் எல்லாப் பக்கமும் பரவியும் பச்சை நிறத்தில் கறை படிந்து ஒளிரும் வெள்ளை நிறத்தில்

கிடந்தன. அவற்றைத் தன் கைப்பைக்குள் எடுத்து வைக்கலாம் என்று நினைத்தான். பின் அப்படிச் செய்ய தன்னால் இயலாது என்று நினைத்தான். அவள் ஓர் உறுப்பியல் ஆய்வாளர் அல்ல. சிறிய எலும்புகள் வளைக்கரடியினுடையதாக அல்லது குள்ளநரியினுடையதாக இருக்கலாம்.

விழுந்து கிடந்த ஒரு அடிமரத்தில் முதுகைச் சாய்த்துக் கொண்டு இருந்தான். நீ உன்னை ஒரு பாதுகாப்பான கனவில் கவனித்துக் கொண்டிருப்பது போல இப்போது நான் என்னைக் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அது கனவில்லாமல் வேறொன்றாக இருந்தால் உன்னால் வெளியே வர முடியாது. அப்படி நினைத்துக்கொண்டிருந்தான்.

காட்டுக்குள் கண்ட அந்தப் பொருள்தான் அவளை தொழில் ரீதியாக கனவுகளைப் பற்றி ஆராய்வதற்குத் தூண்டியது. உண்மையற்ற தன்மை போன்ற ஒன்று உண்மையானதாக மாறியது. அவள் குழந்தையாக இருந்த காலத்திலிருந்தே வாசிக்கும் பழக்கம் உடையவள். ஆனால் அவள் அந்தப் பொருளைக் காட்டில் கண்ட பின் புத்தகங்களில் காணப்படும் பாரம்பரியமான கவர்ச்சியான உண்மையற்ற தன்மையில் அவளால் வாழ முடியவில்லை. அவள் படிப்பில் தன் திறமைகளைக் காட்டினாள். இறந்தவைகளில் ஆர்வத்தைக் காட்டினாள். உண்மையான வரலாற்றில் அவை நிரம்ப இருந்தன. அவள் கண்ணுக்குத் தெரியாத சக்திகளில் விருப்பம் கொண்டாள். அவள் உளவியல் மருத்துவராளாள். மக்களுக்கு 'பயன்படும்' ஒருத்தியாக வாழ்ந்தாள். அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. கற்பனை செய்ய முடியாததை மறைத்த அந்தக் கம்பளியின் முலையைத் திறந்த போது அதை அவள் கண்டாள். அவள் அந்த உலகத்தில் இருந்தாள். அவள் கடுமையான தற்சிந்தனை நோயுடைய குழந்தைகளைப் பற்றிய கல்வியில் சிறப்புத் தகுதி பெற்றது ஒரு சந்தர்ப்ப விபத்து அல்ல. அந்தக் குழந்தைகள் பெரும் ஒலியெழுப்பினார்கள். தலையை மோதினார்கள். வெறித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். சோர்வுடன் மன அழுத்தத்தில் இருந்தார்கள். அவள் மடியில் இருந்து தாம் காணும் கனவுகள் பற்றிச் சொல்லாமல் இருந்தார்கள். அவர்களுக்குத் தெரிந்த உலகம் உண்மையான உலகம் மட்டுந்தான். அந்த உண்மையான உலகத்தைத்தான் பெற்றோர் அவநம் பிக்கை கொண்டு பிள்ளைகளிடம் மறைக்கிறார்கள் என்று அடிக்கடி பென்னி நினைத்துக் கொண்டாள். நம்பிக்கையற்ற வர்களுடன் தான் தன் நேரத்தைச் செலவழிக்க வேண்டும் என்று பென்னி நினைத்தாள். அதைத் தன்னால் செய்ய முடியும் என்று உணர்ந்தாள்.

காட்டிலுள்ள எல்லா இலைகளும் மெதுவாக நடுங்கத் தொடங்கி பின் கடகடவென ஒலிக்கத் தொடங்கின. எங்கோ ஓரிடத்தில் கனமானதும் மந்தமானதும் ஒன்று சலசலத்தது. பென்னி நிமிர்ந்து அசையாமல் அதை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். பழைய தட்டி கடகடத்தது அவளுக்குக் கேட்டது. பழைய நாற்றத்தை முகர்ந்தாள். அது எந்தத் திசையிலிருந்து வந்தது என்பது அவளுக்குத் தெரியவில்லை. அது எல்லா விடமும் இருந்தது. அந்தப் பொருள் காட்டையே சுற்றி வளைத்தது போல, பல துண்டுகளாக பயணித்தது போல, பழைய பிரதிகளில் விபரித்தது போல இருந்தது. இப்பொழுது இருட்டு வந்துவிட்டது. கண்ணுக்குத் தெரிந்ததிற்கு தனித்துவமான நிறமில்லை. மையின் பலவகை நிறங்களும் யானையின் நிறமும் மட்டுந்தான் இருந்தது.

சகுதியாகத் தொடங்கினது போலவே அந்தக் குழப்பம் சகுதியாக நின்றது. அந்தப் பொருள் திரும்பிப் போய்விட்டது போலத் தோன்றியது. காட்டின் நடுக்கம் பின்வாங்கி விட்டது என்பதை உணர்ந்தாள். மரத்தின் மேலாக வெண்ணிற பொன் தட்டொன்று தொங்கியது. பென்னிக்குத் தன் தந்தையின் நினைவு வந்தது. அவர் முழு நிலவின் குளிர்ந்த வெளிச் சக்தில் நின்றுகொண்டிருந்தார். இன்றைக்கு குண்டு போடுபவர்கள் வரமாட்டார்கள் என்றும் அவர்கள் முகில்கள் இல்லாத முழு நிலவில் பாதுகாப்பாக இருப்பார்கள் என்றும் கிண்டலாகச் சொன்னார். அவர் சிகப்பு-நிறம் கொண்ட கர்ச்சிக்கும் அடுப்புக்குள் மறைந்து போனார் என்று பென்னி ஊகித்தாள் அல்லது அப்படிச் கற்பனை செய்தாள். செய்தியுடன் வந்த தீயணைக்கும் படையீரன் அவளுடன் பேச முன்னரே அவளுடைய தாய் அவளை அனுப்பிவிட்டாள். அவள் படிக்கட்டுக்களிலும் அலுமாரி இடுக்குகளிலும் ஒளிந்திருந்து அவர்கள் சொல்வதை ஒட்டுக் கேட்க முயன்றாள், ஒரு எலி போல. அவளுடைய தாய் அவள் அங்கே இருப்பதை விரும்பவில்லை. ஒற்றைப்படையான சொற்றொடர்களே அவளுக்குக் கேட்டன. 'அடையாளம் காண எதுவும் இல்லை,' 'முற்றிலும் சந்தேகமே இல்லை,' களைத்துப் போயிருந்த தந்தையின் காற்சட்டை மடிப்பில் சாம்பல் ஒட்டி இருந்தது. அவருக்கு மரணச் சடங்கு நடந்தது. அவருடைய சக தீயணைப்பு வீரர்கள் தோளில் தூக்கி வந்த அந்தச் சவப்பெட்டியில் ஒன்றுமே இருக்கவில்லை என்பது பென்னிக்கு நினைவிருந்தது. அது தூக்குவதற்கு மிகவும் எளிதாக இருந்தது. அதை இடுகாட்டுத் தட்டில் வைப்பதும் எளிதாக இருந்தது.

மின்வெட்டுக் காலத்திற்குப் பிந்தியும் அவர்கள் அங்கே வசித்தார்கள். ஆனால் அவளுடைய தாய் இழுத்து விட்ட திரைக்குப் பின் யுத்தம் முடிந்து பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும் அங்கே வாழ்ந்தாள்.

நிலா காட்டை விடுவித்துவிட்டது போலத் தோன்றியது. பென்னி எழுந்து அவளுடைய உடைகளிலிருந்த இலை குழைகளை உதறி விட்டாள். அதைச் சந்திப்பதற்கு அவள் தயார் ஆனாள். ஆனால் அது இன்னும் வரவில்லை. அவளுக்கு அது ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்தது. பின் வயல்களுக்குப் போகும் வழியையும் கிராமத்தையும் கண்டுபிடித்து நிலாவொளி சிந்தும் திரவப் பாதை வழியாக நடந்து சென்றாள்.

அந்த இரண்டு பெண்களும் நகரத்திற்குச் செல்ல ஒரே புகை வண்டியில் பயணம் செய்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் இறங்கும்வரை ஒருவரை ஒருவர் காணவில்லை. பயணிகள் வேகமாகவும் ஒருவரை ஒருவர் தள்ளிக் கொண்டும் தலையைக் குனிந்து கொண்டும் வெளியேறினர். இரண்டு பெண்களும் யுத்த கால இருட்டில் குச்சிக் கால்களாலும் எரிவாயு முகமுடி களுடன் எப்படி வெளியேறினர் என்பது அவர்களுக்கு இன்னும் நினைவில் இருந்தது. இருவரும் தடை வேலியை அடைந்தபோது தங்கள் தலைகளை நிமிர்த்தினார்கள். ஒருவரை ஒருவர் சந்திப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் அல்ல, தன்னியல்பாக எங்கே போவதென்பதற்காகவும், என்ன செய்வது என்று சிந்திப்பதற்காகவும் தலையை உயர்த்தினார்கள். இருவரும் மாறி மாறி அந்த இருளில் பார்த்தார்கள். இரண்டு மங்கலான முகங்கள், அடையாளம் தெரியக்கூடிய தூரம், ஆனால் பேசிக் கொள்வதற்கு முடியாத தூரம், வணக்கம் கூட சொல்ல முடியாத தூரம், குழப்பமான நிலை. அந்த மங்கலான நேரத்தில் அவர்களிடையே இருந்த ஒற்றுமைகள்

இருண்ட கண் துளைகளும், இறுகிய வாய்களும் தான். இரண்டொரு கணங்கள், இருவரும் நின்று ஒருவரை ஒருவர் வெறுமனே உற்றுப் பார்த்தார்கள். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், புகையிரத நிலையக் கூடத்தில் இருந்து சுருள் சுருளாக நீராவி வெளியேறிக்கொண்டிருந்தது. காற்றில் சாம்பலுடன் தூள்கள் தெறித்தன. மெல்லிய டீசல் மண் நீலமாகவும் தங்க நிறத்திலும் மாறி இருந்தது. அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் கற்பனையான முகத்திரை ஊடாக பார்த்தார்கள். அது துயரம் அல்லது நோ அல்லது அவநம்பிக்கை போன்றவற்றை வெளிப்படையாகக் காட்டும் முகத்திரை. காட்டில் தெரிந்த அவர்களின் முகத்தில் கண்ட மறக்க முடியாத துயரத்தைப் பற்றி நினைத்தார்கள். ஒவ்வொருவரும் மற்றவர் தான் அவர்களின் சாட்சி என்று நினைத்தார்கள். அந்தப் பொருளின் உண்மைத்தன்மைக்கு அவர்கள் தான் சாட்சி என்று நினைத்தார்கள். பின் தங்கள் பெட்டிகளை எடுத்துக்கொண்டு கூட்டத்திற்குள் நுழைந்து சென்று விட்டார்கள்.

அந்த கறுத்த முகத்திரை எப்படியோ தன்னுடைய பார்வையின் ஒரு பகுதியாகிவிட்டது என்பதைப் பென்னி கண்டு கொண்டாள். அவள் தொடர்ந்து முகங்களைப் பற்றியே நினைத்துக்கொண்டிருந்தாள். தந்தையின் முகத்தைப் பற்றி, தாயின் முகத்தைப் பற்றி, பிறிம்ஹோசின் முகத்தைப் பற்றி, நம்பிக்கையுடன் பார்க்கும் சிறுமியைப் பற்றி, கண்ணாடிப் பெட்டிக்குள்ளிருந்து அவளை வெறித்துப் பார்க்கும் பெண்ணைப் பற்றி, உறைந்த பாற்கட்டிக்கு மேலாக சதித்திட்டத் துடன் அவளைப் பார்ப்பவளைப் பற்றி எல்லாம் நினைத்துக் கொண்டிருந்தாள். பொன்முடியுடைய குழந்தையான அலிஸின் நயந்து கெஞ்சும் இனிமையான புன்னகை பற்றி. அரை மனித முகமுடைய அந்தப் பொருள் பற்றி. அதன் முகத்தை முழுவதுமாக நினைவுக்குக் கொண்டு வர முயன்றாள். ஆனால் பயங்கரமாகக் கீழே தொங்கும் அதன் வாயையோ உயிரற்ற குருடான மாறுகண்ணையோ விபரிக்க முடியவில்லை. அங்கிருந்த கண்கள் வெறுமையான தட்டுக்கள், நிழல் விழுந்த சந்திரன்கள். அவளுடைய நோயாளிகள் வந்து போனார்கள். எவரையும் ஒருவரிலிருந்து மற்றவரை அதிகமாக வேறுபடுத்திப் பார்க்க இயலவில்லை. அந்தப் பொருளின் முகம் அவளின் மூளையில் ஓட்டிக் கொண்டது. அவளுடைய கவனத்தை பொறாமையுடன் கோரி, அவள் திசைரி செய்யும் வேலைகளைச் செய்ய விடாது தடுத்தது. அவள் அந்த இடத்திற்குப் போனாள். ஆனால் அதைப் பார்க்கவில்லை. அதைப் பார்க்க விரும்பினாள். ஏன் அதைப் பார்க்க வேண்டும் என்றால் அவளிலும் பார்க்க அது உண்மையானது. அவள் போய் அதைச் சந்திக்க வேண்டும் என்று நினைத்தாள். அதைவிட வேறென்ன அங்கே இருந்தது. அப்படி அவள் தன்னையே கேட்டுக் கொண்டாள். ஒன்றும் இல்லை என்று தனக்குத்தானே பதிலும் சொன்னாள்.

அதனால் அவள் திரும்பிப் போனாள். புகையிரத வண்டியில் தனியாக இருந்தாள். வயல்கள் கடந்து கொண்டிருந்தன. நூற்றாண்டு கால இரவு போல அரைத் தூக்கத்தில் காலை உணவுடன் கூடிய படுக்கை அறையில் பூக்கள் போட்ட போர்வையால் மூடிக்கொண்டு படுத்திருந்தாள். இந்த முறை பழைய பாதையில் வீட்டிலிருந்து தோட்டக் கதவின் ஊடாகச் சென்றாள். அப்போது விரைவிலேயே பழைய ஒற்றையடிப் பாதையைக் கண்டுகொண்டாள். அவளுடைய கூர்மையான கண்கள் கழிவைக் கண்டு கொண்டன. பின் சுத்தப்படுத்திய பகுதிக்கும் விரைவாக வந்து விட்டாள். அங்கே மரக்குத்திக்கு

அருகில் சிறு சிறு எலும்புக் குவியல்கள் குலைபடாமல் கிடந்தன. அவள் சிறிதாகப் பெருமூச்சு விட்டாள். முழங்காலில் இருந்தாள். பின் முதுகை, சிதைந்த மரக் குத்தியில் சாத்திக் கொண்டு அமைதியாக அந்தப் பொருளை அழைத்தாள். உடனடியாக அதன் சலசலப்பை உணர்ந்தாள். கிளைகளில் அலைவைக் கண்டாள். உருளும் சத்தத்தைக் கேட்டாள். அதன் பழைய மணத்தை நுகர்ந்தாள். அதுவொரு சாம்பல் நிற சாதாரணமான நாள். அவள் தன் கண்களை ஒரு கணம் மூடினாள். சத்தமும் அசைவும் மேலும் அதிகரித்தது. அது வந்தபோது அதன் முகத்தைப் பார்ப்பாள். அது என்ன வென்று தெரிந்து கொள்வாள். அவள் தன் கைகளை மடியில் தளர்வாகப் பற்றிக் கொண்டாள். அவளுடைய நரம்புகள் தளர்ந்தன. அவளுடைய இரத்த ஓட்டம் மெதுவாகியது. அவள் அதைப் பார்க்கத் தயாரானாள்.

பிறிம்ஹோஸ் பேரங்காடியில் இருந்தாள். அவள் தன் வானவில் நிற பிளாஸ்டிக் நாற்காலிகளை வட்டமாகப் போட்டிருந்தாள். அவற்றின்மேல் அவள் குனிந்தபோது அவை கிரீச் சிட்டன. வெளியே மழை பொழிந்துகொண்டிருந்தது. பேரங்காடி ஒரு கிளாஸ் பெட்டியில் அடைத்து வைக்கப்பட்ட படி அரண்மனை போல மூடப்பட்டிருந்தது. பேரங்காடியின் தரையில், வானவில் நிற நாற்காலிகளின் கீழே பளபளப்பான புள்ளிகள் போட்ட படிக்கற்கள் பதிக்கப்பட்டிருந்தன. அந்த இடம் ஒரு நீருற்றுக்கு முன் இருந்தது. வெளிச்சம், பசுமையான நீரில் ஒளி பரப்பிக் கொண்டிருந்தது. அங்கே கிடந்த பளபளப்பான கூழாங்கற்களிலும் விரும்பினவை கிடைக்க வேண்டும் என்று எறிந்த நாணயங்களிலும் அது தங்க நிற வளையங்களை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்தது. சின்னக் குழந்தைகள் அவளின் முன்னால் கூட்டமாக நின்றன. அவர்களுடைய தாய்மார் அவர்களைக் கொஞ்சி விடை பெற்றுச் சென்றார்கள். போகும்போது அவர்களை நல்லவர்களாக, அமைதியாக, அந்த நல்ல பெண்மணியின் பேச்சைக் கேட்டு நடக்கும்படி சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்கள். அவர்களிடம் சிறிய ஒளிபுகக்கூடிய பிளாஸ்டிக் கப்புகளில் தோடம்பழச் சாறு இருந்தது. வெள்ளித்தாளில் பிஸ்கற்றும் இருந்தது. அவர்கள் பல நிறங்களிலும் இருந்தார்கள். கறுப்புத்தோலில், பழுப்பு நிறத்தோலில், இளஞ்சிவப்பு நிறத்தோலில், பருக்கள் நிறைந்த தோலில், இளஞ்சிவப்பு நிற ஜக்கற்றில், மஞ்சள் ஜக்கற்றில், ஊதாநிற ஜக்கற்றில், கருஞ்சிவப்புத் தொப்பியில். சில குழந்தைகள் சிரித்தன, சில சினுங்கின, சில நெளிந்தன, சில நிமிர்ந்திருந்தன. பிறிம்ஹோஸ் நீருற்றின் விளிம்பில் இருந்தாள். என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை ஏற்கனவே தீர்மானித்திருந்தாள். நன்றாகச் சிரித்தாள். மிக மிகச் சௌகரியமான புன்னகை ஒன்றை உதிர்த்தாள். தன் தங்க நிறக் கூந்தலை சரி செய்தாள். நான் சொல்வதைக் கவனியுங்கள். நான் உங்களுக்கு அற்புதமான கதை ஒன்றைச் சொல்லப் போகிறேன், முன்பு எவரும் சொல்லாத கதை என்றாள்.

‘ஒருமுறை சின்னஞ்சிறிய இரண்டு சிறுமிகள் ஒரு காட்டில் ஒரு பொருளைக் கண்டிருக்கிறோம் அல்லது கண்டதாக நம்புகிறோம்...’

mahalingam.k@thaiivedu.com

தொல்காப்பிய மன்றம் - கனடா Association for Tolkappiyam - Canada

www.tolkappiyam.ca

2

ஆவது

உலகத் தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சி மாநாடு

கனடா 2026

நாள்: செப்டம்பர், 2026

(தேதி பின்னர் அறிவிக்கப்படும்)

இடம்: ஸ்கார்புரோ,
டொரோண்டோ, கனடா.

மாநாட்டிற்கான நோக்கம்

- ▲ தொல்காப்பியத்தின் பெருமையைத் தமிழினத்தோடு பிற சமூகத்தினரும் அறியும்படிச் செய்தல்.
- ▲ தொல்காப்பியத்தின் அனைத்துச் சிறப்புகளையும் ஒருங்கே தொகுத்தல்.
- ▲ இளைஞர்கள் மத்தியில் "தொல்காப்பியத்தை நாம் ஏன் கற்க வேண்டும்" என்று எழும் வினாவிற்குப் பரந்த விளக்கம் கொடுத்தல்.
- ▲ தொல்காப்பியத்தைக் கற்க-கற்பிக்க, கொண்டாட-பரவலாக்கம் செய்வதற்கான காரணங்களை முழுமையாகத் தொகுத்தல்.
- ▲ தொல்காப்பியத்தையும் உலகளாவியத் தொல்காப்பிய ஆய்வறிஞர்களையும் ஆய்வுகளையும் இளைய தலைமுறையினருக்கு அறிமுகப்படுத்துதல்.

Supporting Partners

தாய் வீடு

தொல்காப்பியத்தை நாம் ஏன் கற்க-கற்பிக்க, கொண்டாட-பரவலாக்க வேண்டும்?

1.	அகராதியியலுக்காக
2.	அரசியலுக்காக
3.	அறத்துக்காக
4.	அறிவியலுக்காக
5.	இசைக்காக
6.	இலக்கண அறிவுக்காக
7.	இலக்கியங்கள் படைப்பதற்காக
8.	இலக்கியப் புரிதலுக்காக
9.	உயிரினங்களுக்காக
10.	உளவியலுக்காக
11.	கட்டமைப்புக்காக
12.	கலைக்காக
13.	கோட்பாடுகளுக்காக
14.	சமய, தத்துவ மரபுகளுக்காக
15.	சமூகவியலுக்காக
16.	சூழலியலுக்காக
17.	தமிழ்-தமிழர் அடையாளத்திற்காக
18.	தகவல் களஞ்சியத்திற்காக
19.	தாவரவியலுக்காக
20.	தொல்காப்பியரின் புலமைக்காக
21.	தொன்மைக்காக
22.	நாடகத்திற்காக
23.	படைப்பிலக்கியத்திற்காக
24.	பண்பாட்டுக்காக
25.	புழங்குபொருள்களுக்காக
26.	மானிடவியலுக்காக
27.	மெய்யியலுக்காக
28.	மொழி வளர்ச்சிக்காக
29.	மொழிக் கற்பித்தலுக்காக
30.	மொழியியலுக்காக
31.	வரலாற்றுக்காக
32.	வாழ்வியலுக்காக (அகம், புறம்)
33.	மரபுக்காக (நம்பிக்கை, பழக்கவழக்கம், உணவு, பிற)
அன்ன பிற..	

கருப்பொருள் வினாவுக்கு (4 செயல்களுக்கு: கற்க-கற்பிக்க, கொண்டாட-பரவலாக்க) விடையளிக்கும் வகையில் மேற்கட்டிய 33 தலைப்புகளைப் போன்று ஏதாவது ஒன்றில் தொல்காப்பியத்தின் சிறப்புகளை உரிய சான்றுகளுடன் ஆய்வுக் கட்டுரை வடிவில் அதற்குரிய தரத்தில் எழுதப்படுதல் வேண்டும்.

மாநாட்டுக் கருப்பொருள் தொடர்புடைய கட்டுரைகள் மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். தொல்காப்பியம் குறித்துப் பொதுநிலையில் எழுதப்படும் கட்டுரைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது.

பதிவுக் கட்டணம்

எந்தக் கட்டணமும் இல்லை

ஆய்வுக் கருக்கம்

2 பக்கங்களுக்குள்.

ஆய்வுக் கட்டுரை

10-15 பக்கங்களுக்குள்.

பக்கக் கட்டமைப்பும்

கோப்பும்

1.5 வரி இடைவெளி,
12 எழுத்துரு அளவு,
தட்டச்சு ஒருங்குறி
(Unicode), வோர்டு (Word)
கோப்பு (File), நான்கு
பக்கமும் Margin 1"
கட்டுரையாளரின் பெயரும்
கருக்கமான தலைப்பும்
கோப்பின் பெயராக இருக்க
வேண்டும்.

கட்டுரைச் கருக்கம் மற்றும் முழுக் கட்டுரையைப் பின்வரும் இணைப்பு (Google form) அல்லது விரைவுத் துலங்கல் குறியீடு (QR) மூலம் மட்டுமே பதிவுசெய்து சமர்ப்பிக்க வேண்டும். மின்னஞ்சல் மூலம் அனுப்புதல் கூடாது.

<https://forms.gle/QN63VR5v2KJAH5VA9>

மேலும் விவரங்களுக்கு

தலைவர்

+1 (647) 881-3613

செயலாளர்

+1 (647) 850-0152

ஒருங்கிணைப்பாளர்

+1 (437) 979-3006

conference@tolkappiyam.ca

**ஆய்வுக் கருக்கங்கள்
அனுப்பக் கடைசிநாள்
01-03-2026**

**ஆய்வுக் கருக்கம்
தெரிவுசெய்யப்பட்ட முடிவு
வெளியாகும் நாள்
01-04-2026**

**முழுக் கட்டுரை அனுப்பக்
கடைசிநாள்
01-06-2026**

**முழுக் கட்டுரை
தெரிவுசெய்யப்பட்ட முடிவு
வெளியாகும் நாள்
01-07-2026**

உங்கள் நம்பிக்கையோடு
எங்கள் 18 ஆண்டுக்கால சேவை...

STANDARD MORTGAGES INC

- Mortgages
- Refinance
- Second Mortgages
- Short Term Secured Loans

STANDARD
MORTGAGES INC.
Residential & Commercial

சுமையான கடன்களை சுகமான அனுபவமாக்கி

Raj Subrayam AMP

Director

80 Corporate Drive, Suite # 307 Toronto, Ontario, M1H 3G5

Tel: 416 298 1700

Fax: 416 754 8651

www.standardmortgagesinc.com

raj@smi4loan.com

Lower rates. Exceptional service.

Connect with an insurance company that puts clients first.
Discover why The Co-operators is the right choice
for your Auto and Home insurance.

Ask us about our significant discounts, 24-hour
Emergency Claims Service, free Identity Theft coverage
with our Home policies, and Accident Forgiveness
Endorsement option. All backed by our
Claims Guarantee.

Senthooran Punithavel

Phone: **416-396-0707**

Fax: 416-396-1221

Email: Senthooran_Punithavel@cooperators.ca

We've Moved
Our New Address

10 Milner Business Court - Unit 708
Scarborough, ON M1B 3C3

குறைந்த கட்டணங்கள் பெரும்பயன் நல்கும் சேவைகள்

வாடிக்கையாளர் நலனை முன்னிலைப்படுத்தும்
எம் காப்புறுதி அமைப்போடு தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

வீடு, வாகன காப்புறுதி சேவைகளுக்கு உகந்த தெரிவு
The Co-operators திறுவனமே என்பதைக் கண்டுக்கொள்ளுங்கள்

உங்களுக்கான கட்டணக் கழிவுகளை பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்

24 மணிநேர அவசர கேட்பனவுச் சேவை வழங்கப்படும்

Home Auto Life Investments
Group Business Farm Travel

 the co-operators
A Better Place For You®

BUYERS

If Yathavann Doesn't **Negotiate** at Least
\$10,000 Off The List Price,

He'll Give You **\$2000**
Cash on Closing.

FREE Home Inspection When You Buy With Us.

Sellers

Your Home **SOLD** in 60 Days
Guaranteed!

OR I'LL SELL IT FOR FREE**

**SOME CONDITIONS MAY APPLY

For More Information On My
Exclusive Guaranteed Sales Program

ORDER A FREE REPORT BY VISITING
WWW.HOUZZVALUE.CA

Free Home Evaluation.
No Cost. No Obligations

RE/MAX

Crossroads Realty Brokerage Inc.
Independently Owned & Operated
Off: 416.491.4002

YATHAVANN

SELVARAJAH

Sales Representative

416-992-4474

கடன் தொல்லை யா?

பல்மாண்டுகாலம் Bankruptcy, Consumer proposal போன்ற சேவைகளில் அனுபவமுடையவர்கள்

கட்டணங்கள் ஏதுமற்ற சேவைகள்

- கடன் பிரச்சினையால் நிம்மதியற்ற வாழ்க்கையா?
    - நாளாந்த வாழ்க்கை கைநழுவிப் போகிறதா?
  - வீடு, வாகனம் பறிமுதலாகிவிடும் என்ற ஏக்கமா?
  - Collection Agencyயின் தொலைபேசி மிரட்டலா?
    - உங்கள் சம்பளம் கடன் வழங்கினாரால் பறிமுதலாகப்போகிறது என்ற கவலையா?
- ✓ சேவைக்கான கட்டணம் (Consultation fee) நாங்கள் அறவிடுவதில்லை.
  - ✓ மறைவான கட்டணங்கள் (Hidden charges) ஏதும் கிடையாது.
  - ✓ Consumer Proposal செய்வதன் மூலம் உங்கள் கடன்தொகையில் ஒரு பகுதியை மட்டுமே வட்டியில்லாது செலுத்த நாங்கள் ஒழுங்கு செய்து கொடுப்போம்.
  - ✓ Consumer Proposal ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதற்கு உடனடியே கடன் அட்டை ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்ள ஒழுங்கு செய்து கொடுக்கப்படும்.

Corporate Bankruptcy
\$ 5000 to \$7000 + HST

Bankruptcy
\$1800 - \$3000 + HST

Consumer Proposal
Zero fee

Trustee in bankruptcy இணைந்து ஒரே கூரையின் கீழ் அயங்கும் ஒரு தமிழர் நிறுவனம்

அனைத்து கடன் பிரச்சினைகளுக்கான இலவச ஆலோசனைகளுக்கு

Sri Vallipurathanathar

Certified Insolvency & Bankruptcy Counsellor

CS Credit Solution Centre
"Empowering Financial Freedom"

309-80 Corporate Drive

Scarborough, ON M1H 3G5

Tel: 416.439.0224

Cell: 416.450.5011

Fax: 416.439.0226

www.creditsolutioncanada.com

creditsolutioncentre@gmail.com

**BRING YOUR
PARENTS AND
GRANDPARENTS
WORRY FREE**

Visit your one stop solution center
for all your super visa insurance needs...

SuperVisa**•Today**

www.supervisa.today #416 321 6000

BUY OR SELL

PYRAMID GROUP
REAL ESTATE PROFESSIONALS
www.pyramidgroup.com

POWER BROTHERS
REAL ESTATE

UTHAYAN BROKER **SIVARAJAH**

416.301.5555

@uthayansivarajah @uthayansivarajah

RAJ BROKER **SIVARAJAH**

416.843.3333

ROYAL LEPAGE **ignite**
REALTY, BROKERAGE

KUMAR SALES REPRESENTATIVE **SIVARAJAH**

416.453.7777

795 Milner Avenue, Toronto, ON M1B 3C3
Office: 416-282-3333 | Fax: 416-272-3333
INDEPENDENTLY OWNED AND OPERATED

INTEGRITY | KNOWLEDGE | SUCCESS | TEAMWORK

MORTGAGE FINANCIAL

Residential / Commercial / Vacant Land / Industrial / Construction Properties

புதிய, முதல் தரம் வீடு
வாங்குவோருக்கான மோட்கேஜ்,
1ஆம், 2ஆம், Bridge,
Private மோட்கேஜ்
சுய தொழில் புரிவோருக்கான
மோட்கேஜ்
பழுதடைந்த கிரடிற்
உள்ளவர்களுக்கான மோட்கேஜ்
குறைந்த வருமானம்
உள்ளவர்களுக்கான மோட்கேஜ்

Residential Mortgages

- 1st & 2nd Mortgages
- Refinance, Renewal & Switches
- Equity Line of Credits

Commercial Mortgages

- 1st & 2nd Mortgages
- Refinance, Renewal & Switches
- Equity Line of Credits

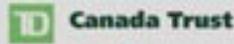
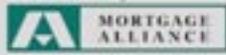
NESAN

416-908-5656

mortgage@subra.com

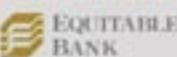
www.subra.com

Powered by

WE DEAL WITH ALL BANKS

Brokerage # 10330

O: 1-844-878-2721 | F: 647-351-3099 | 1585 Markham Rd, Unit # 406, ON, M1B 2W1.

வீடு வாங்க விற்க...

18 வருடங்களுக்கு மேலான வீடுப்பரிசோதனை அனுபவத்துடன்

ஒரு வீட்டுப் பரிசோதகர் வீடு விற்பனை முகவரனரால்...

வாங்கப் போகிறீர்களா?

விற்கப் போகிறீர்களா?

☒ தரமான வீடு தவறிப்போகாது	☐ இலவச பரிசோதனையும் ஆலோசனைகளும்
☒ பிடித்த வீடு மலிவாய் கிடைக்கும்	☐ விற்பனின் வரும் தடங்கல்கள் தவிர்ப்பு
☒ வாங்கியபின் ஏமாற்றம் இல்லை	☐ சந்தை விலைக்குக் குறையாத பெறுமதி
☒ பெருவருவாய் தரும் முதலீடு	☐ உச்சப் பெறுமதிக்கான உபாயங்கள்

Vela Subramaniam

Experienced Home Inspector
Sales Representative

Dir: **416-786-0760**
info@vela4homes.com
www.vela4homes.com

Homelife/Future Realty Inc. Brokerage

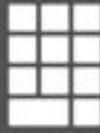
Independently Owned and Operated

Bus: 416-264-0101 Fax: 905-201-9229
205-7 Eastvale Dr., Markham, ON L3S 4N8

STAY ONE STEP AHEAD OF CRA

X-CRA
Officers are
on staff.

SARVAA CPA
PROFESSIONAL CORPORATION

Our passion is to solve your tax problems:

- ▶ Unfiled Tax Returns - Last ten years (2011 - 2025)
- ▶ Appeals, Audits and Adjustments
- ▶ GST/HST Owner-Built & Rental Rebates
- ▶ Negotiate Collection, Garnishment and Payment Plan
- ▶ Voluntary Disclosure Program (VDP)
- ▶ Estate, Trust & Non-Residents
- ▶ US Tax (PTIN) - IRS 1040 & State Returns

CPA CHARTERED
PROFESSIONAL
ACCOUNTANTS

Shawn Y. Sarvaa, CPA, CGA
2750 14th Ave., Suite 206
Markham ON L3R 0B6
ideas@sarvaacpa.ca

TECHNICAL EXCELLENCE

INTEGRITY

PROFESSIONALISM

VANCOUVER

604 398 7272

TORONTO

647 219 3110

CALGARY

403 879 7272

- முடி உதிர்வை தடுப்பதுடன் புதிய முடி வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம் அளிக்கிறது.
- கபாளத்தின் பொடுகைப் நீக்குகின்றது.
- Ervamatin முடியை செழிப்பாக வைத்திருக்க உதவுகிறது

A♥azon HEALTHCARE.COM

416-264-8787

www.4162648787.com

2466 Eglinton Ave. East Unit 12A, Toronto ON M1K 5J8

உறவுகள் பிரியும்போது மலைகளையே சுமக்கவேண்டிவருகிறது

உங்கள் உறவுகளின் இறுதியாத்திரையை முறையாகவும்
இலகுவாகவும் அமைத்திட நாங்கள் உதவுகிறோம்

Call : **Vilosan Sivatharman** B.Eng
சென்னை அமைச்சர் Funeral Director
416 993 0826

Call : **Christeen Seevaratnam**
Funeral Counsellor
416 258 6759

எங்களுடைய சேவைகள் மார்க்கம் / மிஸிஸ்கா (Dundas & Cawthra) பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளது

NO MEDICAL UP TO \$500,000

- ✓ 50 first month's premium
- ✓ No medical exams
- ✓ Simple and straightforward
- ✓ 18-80 years can apply

MEDICAL INSURANCE FOR SUPER VISA **100% REFUND IF VISA DENIED**

Sritharan Thuraiajah
 416.918.9771
 416.321.2500

Life 100
 MEDICAL & TRAVEL INSURANCE

10 Milliken Business Court, Suite 206, Scarborough, ON M1B 3C9
 Are you getting Million Dollar advice

Residential Mortgages | Commercial Business Loans | 1st and 2nd Mortgages | Private Funds Available
 Debt Consolidation - Refinance | No Income Confirmation | No Down Payment Confirmation
 Call me more details...

Rambo Tharmalingam
 Mortgage Agent

KAPITAL CARE MORTGAGE INC.
 1200 Finch Ave. E. Unit 306, Scarborough, ON M1S 4Z5

647-290-3416 / 416-543-1111

Ceycan Transshipping Inc.
 INTERNATIONAL FORWARDING LOGISTICS
EXCLUSIVE SOLE AGENTS FOR CEYLON SHIPPING LINES IN CANADA
 REGULAR PERSONAL EFFECTS SHIPMENTS BY SEA & AIR TO SRI LANKA

OUR AGENTS ACROSS CANADA

Head Office	Montreal	Winnipeg	Calgary	Vancouver
1000 St. Lawrence St. Suite 1000 Montreal, QC H2Z 1K5 Tel: (514) 399-1111	1000 St. Lawrence St. Suite 1000 Montreal, QC H2Z 1K5 Tel: (514) 399-1111	1000 St. Lawrence St. Suite 1000 Montreal, QC H2Z 1K5 Tel: (514) 399-1111	1000 St. Lawrence St. Suite 1000 Montreal, QC H2Z 1K5 Tel: (514) 399-1111	1000 St. Lawrence St. Suite 1000 Montreal, QC H2Z 1K5 Tel: (514) 399-1111

1981 Boylen Road, Unit #5, Mississauga, Ontario L5S 1R9
 sales@ceycantranship.com web: ceycantranship.com

ரங்கனாஸ் நகைமரடம்

647-702-2159 | MARKHAM & STEELES YELLOW BUILDING
 6055 STEELES AVE ESCARBOROUGH, ON M1V 5P6

Daniels FirstHome at Markham & Sheppard
 Starting from **\$299,000**
 OPENING ON **NOVEMBER 6TH**

ஒரு வீட்டை வாங்க விரும்புகிறீர்களா?
CONTACT ME FOR REGISTRATION & MORE INFO
 416-556-4881

RAVEEN VINAYAKAM DORSTY
 SALES REPRESENTATIVE

"Serving With Dignity, Compassion and Excellence"

Patricia Peter BBM
 Licensed Funeral Preplanning Director & After Care Advisor
 Licensed Insurance & Investment Advisor

Direct: **416-834 5753**
 Email: adviserpat10@gmail.com

Residential Mortgages | Commercial Business Loans
 1st and 2nd Mortgages | Private Funds Available
 Debt Consolidation - Refinance | No Income Confirmation
 Call us more details...

Kethes Sivasubramaniam
 Mortgage Agent
 416-873-5780

5200 Finch Ave. East, Unit 306, Toronto, ON, M1S 4Z5

DEVADAS LAW
 PROFESSIONAL CORPORATION

Real Estate
 HST
 Tax Law
 Family law
 Immigration
 Business law
 Employment Law
 Estate Planning and Last Wills

Vasuki Devadas
 Barrister, Solicitor & Notary Public
vasuki@vdlaw.ca

Vinayagamorthy Devadas CPA, CMA, MBA
 Barrister & Solicitor
devadas@vdlaw.ca

1415 Kennedy Road, Unit 3 | Toronto, Ontario | M1P 2L6
 Tel: (416) 266-1234 | Fax: (416) 266-2000 | www.vdlaw.ca
 Contacting us should be easy as 1,2,3,4. Just remember "266"

NAVA WILSON LLP
BARRISTERS AND SOLICITORS

10 Milner Business Court, Suite 210
Toronto, ON M1B 3C6

416.321.1100 info@navawilson.com
416.321.1107 www.navawilson.com

RAMAN HOME COMFORT INC HEATING

Quality Products, Certified Technicians, Reliable Service & Reasonable Prices ensure faster, enjoyable, profitable and easy maintenance.

SAVE \$2000 WHEN PURCHASING A NEW HIGH EFFICIENCY FURNACE

LENNOX **Raman Chelliah**
Sales Person
647-893-4414

Tel: 416-332-2989
Email: info@ramanhomecomfort.com

Scarborough: C103-4053 Steeles Ave. East, Scarborough, ON M1X3A7

15 years of Success
500+ Agents

Vettyvel Law

Selva Vettyvel
Broker of Record

Rishani Vettyvel
SUPERVISOR & SOLICITOR
Real Estate Law

HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage
416.568.4301

416.261.1544

AEREN Thiagarajah Broker
www.aerenthiagarajah.com
Tel: 647-888 3500

DILEEP Thangavel Broker
dileep.thangavel@gmail.com
Tel: 416-666 2300

HomeLife/ Future Realty Inc., Brokerage
205 - 7 Eastside Drive, Markham, ON L3S 4W8

நீங்கள் வீடு வாங்கும்போது
\$8475⁰⁰
வரை ஆரச வரிச்சலுகை பெற்றுக்கொள்ள தகுதியானவரா? விபரங்களுக்கு 416-888-9492

Svepnia Chari, Broker HomeLife Galaxy Real Estate Brokerage, Ltd.
301-111 Grangeway Ave, Toronto, Ontario, M1H 3E9 tel: 416-294-5555

ALL YOUR REAL ESTATE & MORTGAGE NEEDS
வீடு வாங்கு, தொகுப்புகள் அடங்கிய வாங்கு விற்பனை

Thana Yoganathan
416.418.5749
www.thanayoganathan.com

HomeLife/ Future Realty Inc., Brokerage

வீடு வாங்கு விற்பனை
வாங்கு விற்பனை

Kuna Nagalingam
Sales Representative
416.402.4545

Sujatha Kunasegar
Sales Representative

HomeLife Today Realty Ltd., Brokerage
37 Progress Ave., Suite 210, Toronto, ON M1P 4K6
Tel: 416-298-3200 Fax: 416-298-3446
E-mail: sujathakunasegar@homelifetoday.com

RAMACHANDRAN LAW

CIVIL LITIGATION - REAL ESTATE - FAMILY - CORPORATE - EMPLOYMENT - WILLS & ESTATE

VITHU RAMACHANDRAN
Barrister & Solicitor
416-902-8225

www.ramachandranlaw.com | Tel: 416-902-8225

Ahilan Thanabalasingham
Sales Representative
RE/MAX Royal Properties Realty Ltd., Brokerage
416.617.1767
Office: 905.471.0002

705 Markham Road, Unit 19 Markham, ON L3R 0B6

UTHAYAN SIVARAJAH
416.301.5555

SUGAN SIVARAJAH 416.890.9999
RAJ SIVARAJAH 416.843.3333
SIVAKUMAR SIVARAJAH 416.453.7777

Pyramid Group
www.pyramidgroup.com

Your Lifelong Realtor

Nanda Kandasamy
Broker
Tel: 416-457-4500
OFF: 416-270-1111
nandakandasamy@gmail.com

RE/MAX ACE REALTY INC., BROKERAGE

Mega Financial Group

வீடு வாங்கு விற்பனை
வாங்கு விற்பனை

Raj Nadarajah
President & CEO
416-666-1120

www.megafinancialgroup.com

Sri Vallipurathanar
Certified Franchising & Brokerage Consultant

CIBC Credit Solution Centre

309-80 Cummer Drive
Scarborough, ON M1V 3G5
Tel: 416-439-0224
Call: 416-450-5011
Fax: 416-439-0220
www.sri Vallipurathanar.com

Suba Aynkharan
Broker
Tel: 416-722-4444
E-mail: suba.aynkharan@gmail.com

1345 Sheppard Ave. East, Suite 202
Toronto, ON M1S 1S7
Tel: 416-367-2333
Fax: 416-332-6888

RE/MAX COMMUNITY REALTY INC.

AMAZON

வீடு வாங்கு விற்பனை
வாங்கு விற்பனை

416-264-8787
www.416-264-8787.com

3466 Eglinton Ave. East Unit 12A, Toronto ON M3K 5J8

வீடு வாங்கு விற்பனை
வாங்கு விற்பனை

Uthayan Alex Sivasambu L.S. (M.C.)
Broker
Office: 416.376.5412 (7/24)
Toronto: 416.459.8811 (7/24)
www.alexthayan.com

COLDWELL BANKER

Vaheesan Jeyaveerasingam
Sales Representative
Re/Max Ace Realty Inc., Brokerage
3-1286 Kennedy Road, Scarborough, Ontario, M1P2L5

RE/MAX ACE REALTY INC., BROKERAGE

Tel: 416-270-1111 Fax: 416-270-7000
www.vaheesanrealtor.com
Email: vaheesan@hotmail.com

BUY / SELL / INVEST

Please Contact
RAVI PARAMU
Broker

Dir : 416-262-4176
Bus : 416-298-3200
rparamu1558@gmail.com

HomeLife Today Realty Ltd., Brokerage
37 Progress Ave., Suite 210, Toronto, ON M1P 4K6

NOW HIRING JOIN OUR DYNAMIC TEAM

CHANDRAN RASALINGAM
President & CEO

INFORCE LIFE Financial Services Inc.
10 Milner Business Court, Suite 207
Scarborough, ON M1B 3C6
Tel: 416-909-0400 Fax: 416-321-6000 x400
www.inforcefinancial.com www.inforce.ca

QUALITY ADVICE YOU CAN TRUST

Tharma Iyathurai
Sales Representative
HomeLife/GTA Realty Inc., Brokerage
5215 Finch Ave. E., Suite: 203
Toronto, Ontario

Call: 416 505 8532
Office: 416 321 6000
Fax: 416 321 6002

tharma@iyathurai.com
5215 Finch Ave. E., Suite: 203, Toronto, Ontario

DR. YALINI SRIVATHAN D.D.S. DENTIST

ALL YOUR DENTAL NEEDS...
CALL US: 905-854-9524

7475 MCCOWAN RD, MARKHAM, ON L3R 0J6 WWW.DRYSMILES.COM

வீடு வாங்கு விற்பனை
வாங்கு விற்பனை

RE/MAX NORTH/STAR

077 568 0000
www.remax.ca
www.remax.com

LATHAN VARATHARAJAN
Broker/Owner
+94 96 488 8881
+1 416 880 7007
127 Finch Ave. East, Toronto, ON